

W. Henry Green

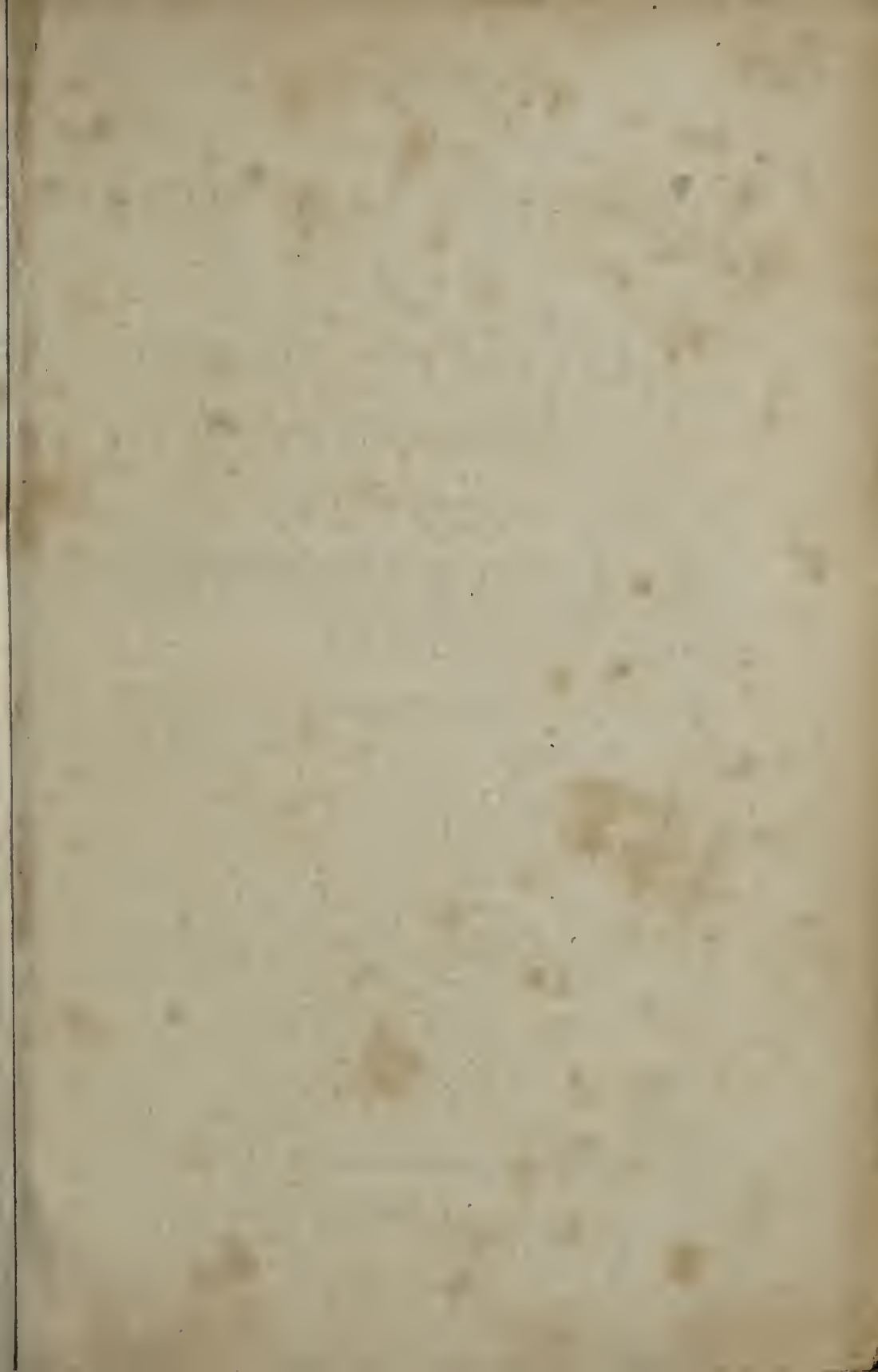
Princeton N. J.

June 1. 1852

LEXICON
HEBRAICUM ET CHALDAICUM
IN LIBROS
VETERIS TESTAMENTI
ORDINE ETYMOLOGICO
COMPOSITUM
IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

E. F. LEOPOLD

DOCT. PHIL. ET LICENT. THEOL.

ALTERA EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1850.

P R A E F A T I O.

Bibliopola clarissimus, quae erat eius in studia literarum liberalitas, ante quindecim annos me rogavit, ut lexicon linguae hebraicae et chaldaicae componerem, quod scholis potissimum utilitati esset. parvo tamen pretio emi posset: cui consilio honestissimo sane non erat, cur repugnarem. Subii igitur laborem, praesertim cum intelligerem, a Gesenio et Winero non modo civibus academiarum sed scholarum etiam alumnis satis factum quidem esse, tamen haud paucis, qui ad hebraicas literas discendas animum applicarent, libellum non magno pretio parabilem, qui primis eorum serviret necessitatibus, gratum acceptumque fore. Praeivit quondam Io. Buxtorfius, qui praeter duo maiora lexica Manuale quoque hebraicum et chaldaicum (Basileae a. 1612. ed. VI. a. 1658.) edidit, quamvis eoregium eius exemplum

post tot ac tantorum hominum curas et lucubrationes utilissimas non liceret tuta fide imitari. Quare via ingredienda erat, quam nostri temporis ratio monstraret. Primum omnia verba tum appellativa tum propria, quae in libris Veteris Testamenti reperta sunt, describenda curavi; in quibus enumerandis ordinem etymologicum Winero praeter veteres lexicographos praeunte secutus sum, quo derivata quae dicuntur cum verbis primitivis subito unoque intuitu tironum oculis ac menti offerrentur atque eorum memoriae facilius traderentur. Horum etiam interesse videbatur, ut in singulis derivatis alphabetica ratione memoratis, ubicunque aliqua subnasci posset dubitatio, ad radices ablegarentur: ut autem chartis parceretur. plurima nomina propria locis suis notavi iisque quam verisimillimam explicationem censerem, adiunxi. Deinde in vocabulorum interpretatione nihil duxi antiquius, quam ut omnes eorum significationes iusto ordine, quo altera alteram exciperet, complecterer variasque notationes et perspicue et breviter recenserem; abstinui vero ab omnibus virorum doctorum, quae nonnisi ad probabilitatem accederent, sentiis afferendis, ita ut ne quid omitterem, quod huius libelli institutioni accommodatum, neve reciperem, quod ab ea alienum esset. Deni-

que particulae ita a me tractatae sunt, ut ad earum vim et naturam potius animum adverterem, quam latinis tantum vocibus, quae illis aliquantulum responderent, eas interpretrarer: etenim si in ulla re, certe in hac parte artis grammaticae exstiterunt nostra aetate viri principes, qui, quantum a pristinis lexicographis in constituendo illarum usu erratum esset, sollerti sedulitate insignique perspicacitate demonstrarunt, ac studiis suis iam uberrimos scholis attulerunt fructus.

Eandem lexicæ rationem eademque leges servavi etiam in hac nova editione, cuius curam a bibliopolae filio honestissimo mihi mandatum iri non sperassem, nisi multo illud usu et in patriis et in exterarum gentium scholis innotuisset. Neque vero in hoc opere perficiendo nonnullos tantum locos, in quibus leviter erratum esse deprehenderam, correxi et emendavi, sed longe plurimos, cum et in proprias singulorum verborum et translatas notationes accuratius subtiliusque inquisivissem, plane immutavi. Nam quae inde a quindecim annis industria et sollertia multorum virorum, qui in Veteris Testamenti libris interpretandis praeclaram operam se posuisse iure gloriantur, reperit et vel omnium vel plurimorum iudicio comprobavit, ea ut etiam in scholarum disciplinam prompta alacri-

tate traducantur, publici magistri religio suadet ac fides. Hos autem viros, e quorum institutione et disciplina me profectum esse ingenue profiteor, quibusque optima pars huius operis debetur, aequos benevolosque iudices nactus sum, qui sane iure meminissent, facilius esse in lexico conscribendo copiosa uti oratione, quam paucis rem comprehendere et cum brevitate coniungere perspicuitatem. Quantum emolumentum autem hic liber magna ex parte retractatus scholis etiam in posterum afferre possit, ab iis potissimum iuvenibus, qui me studiorum suorum vel adiutorem vel comitem habuerunt ac posthac habebunt, probatum iri cupio ac spero.

E. F. Leopold.

NOTARUM EXPLICATIO.

- abl.* est ablativus.
abs. — absolutus.
abstr. — abstractus.
acc., accus. — accusativus.
adj. — adjectivum.
adv. — adverbium.
aegypt. — dialectus aegyptiaca.
aethiop. — dialectus aethiopica.
Al., al. — aliud, alii.
alqs, alcjs, alqm, alqo — aliquis, alicujus, aliquem, aliquo.
Aph. — Aphel.
apoc. — apocopatium.
arab. — dialectus arabica.
aram. — dialectus aramaica (chaldaica, syriaca etc.).
art. — articulus.
c. — cum.
cf. — conferatur.
chald. — dialectus chaldaica.
collect. — collectivum, collective.
com. — commune (genus).
compos. — compositum.
concr. — concretum.
conj. — conjunctio.
constr. cstr. — constructus.
- contr.* — contractum.
Dag., dag. — Dagesch.
Dag. fort., euphon. — Dagesch forte, euphonicum.
dat. — dativus.
deminut. — deminutivum.
demonstr. — demonstrativum.
denom. — verbum denominativum.
deriv. — derivatum.
dual. — dualis.
epenth. — epentheticum.
f., fem. — femininum.
fort. — fortasse.
fut. — futurum.
gen. — genitivus.
Hiph. — Hiphil.
Hithp. — Hithpaël.
Hithpo. etc. — Hithpoël etc.
Hoph. — Hophal.
i. e. — id est.
i. q. — idem quod.
id. — idem significans.
imp. — imperativus.
inf. — infinitivus.
interj. — interjectio.
interrog. — interrogativum.
intr., intrans. — intransitivum.
inus. — inusitatus, a, um.

<i>Ithpe.</i>, <i>Ithpa.</i> — Ithpeal, Ithpaal. <i>leg.</i> — legendum, pronuntiandum. <i>lit.</i> — litera. <i>loc.</i> — locale. <i>LXX.</i> — interpretatio Veteris Testamenti Alexandrina. <i>m.</i>, <i>masc.</i> — masculinum. <i>metaph.</i> — metaphoricè. <i>metonym.</i> — metonymicè. <i>N. gent.</i> — Nomen gentile, gentilicium. <i>N. pr.</i> — Nomen proprium. <i>Niph.</i> — Niphal. <i>Nithpa.</i> — Nithpaël. <i>Pa.</i> — Paël. <i>parag.</i> — paragogicum. <i>part.</i>, <i>partic.</i> — participium, particula. <i>pass.</i> — passivum. <i>patron.</i> — patronymicum. <i>pers.</i> — persona. <i>Pi.</i>, <i>Pil.</i>, <i>Pilp.</i> — Piël, Pilel, Pilpel. <i>pl.</i>, <i>plur.</i> — pluralis. <i>Po.</i> — Poël. <i>poët.</i> — verbum poëticum. <i>praef.</i> — praefixum. <i>praep.</i>, <i>praepos.</i> — praepositio. <i>praet.</i> — praeteritum.	<i>pron.</i> — pronomen. <i>Py.</i> — Pyal, Pual. <i>Pyl.</i> — Pylal, Pulal. 'פ, 'פ — פֶּלְנִיִּי aliquis, alicujus etc. <i>quadril.</i>, <i>quadrilit.</i> — quadrilitera. <i>rad.</i> — radix. <i>rar.</i> — raro, rarius. <i>relat.</i> — pronomen relativum. <i>s.</i> — sive, sub. <i>sing.</i> — singularis. <i>sq.</i> — sequente (nomine, praepositione, particula etc.). <i>st. c.</i> — status constructus. <i>st. emph.</i> — status emphaticus. <i>subst.</i> — substantivum. <i>suff.</i>, <i>suffix.</i> — suffixum, affixum. <i>syr.</i> — dialectus syriaca. <i>talmud.</i> — talmudicè. <i>trans.</i> — transitivum. <i>transl.</i> — significatio translata. <i>transp.</i>, <i>transpos.</i> — transpositum. <i>trop.</i> — tropicè. <i>v.</i> — vide, verbum. <i>Vulg.</i> — Vulgata, interpretatio Veteris Testamenti latina.

Verba et nomina primitiva, et quae incertae originis aut ex aliis linguis petita sunt, maiore literarum forma, minore, quae ab aliis ducuntur, exscripta sunt.

א

אָב *m.* (*st. c.* אָבִי, *c. suff.* אָבִי, אָבִיךָ, אָבוֹתְכֶם, *pl.* אָבוֹת, *st. c.* אָבוֹת, *c. suff.* אָבוֹתֵי, אָבוֹתֵיהֶם, אָבוֹתֵיכֶם) pater, genitor, pater familias, auctor gentis. *Dicitur etiam* de cognatis senioribus, majoribus (avis, proavis), principibus, prophetis, sacerdotibus s. magistris, alioribus s. nutritoribus, iisque qui patrum loco habentur; de auctore s. conditore alcj. rei. — אָב לְפָרְעָה *i. e.* consiliarius Pharaonis, *Gen.* 45, 8.

אָב *m. chald.* (*c. suff.* אָבִי, אָבוֹתֵי, *pl.* אָבוֹתֵיךָ) pater.

אָבֵב *rad. inus. arab.* viruit, floruit, fructus protulit.

אָבֵם *m.* viriditas, viror. אָבֵם herbae virentes, viriditas herbescens.

אָבֵה *m. chald.* fructus (אָבֵהָ *pro* אָבֵהָ fructus eius).

אָבֵיב *m.* spica. חֲדָשׁ הָאָבֵיב mensis spicarum, qui al. נִרְסָן nominatur.

Leopold, *Lex. Hebr.*

אָבֵגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

אָבַד (*inf.* אָבַד, *fut.* יֵאָבַד et יִאָבַד) amissus est, abiit, oberravit; interiit, periit (alicui לְ, מִן); evanuit; *metaph.* de sapientia, quae extincta est; de voto, spe, desideriiis, quae irrita cadunt; de consilio, quod periit. אָבַד, oberrans; perditus, (*consilii expers*); periturus, *missor.* — *Pi.* אָבַד pro amisso habuit; dispersit, dissipavit; perdidit, vastavit; exstirpavit, necavit (hominem). — *Hiph.* הֵאָבִיד, perdidit, delevit; vastavit.

אָבַד *chald.* (*fut.* יֵאָבַד) periit. *Aph.* הוֹבַד perdidit, occidit. *Hoph.* הוּבַד perditus fuit.

אָבַד *m.* (periens) perniciēs.

אָבֵדָה *f.* res perdita; locus exitiosus, vorago, orcus. (*Chethib* pro אָבֵדוֹן *Prov.* 27.)

אָבֵדוֹן *m.* perditio, interitus; locus perniciēi, tartarus.

אָבַדָּן *m.* excisio, occidio.

אֲבִידָן *m.* exitium, interitus.
 אֲבָהָ (fut. יֵאָבֵה) propensus
 fuit, annuit, voluit, (*plerumque c. לָא, noluit, c. לַ*
pers. obtemperavit, obedivit;
 (cupiit, indiguit.)
 אֲבָהָ *m.* arundo, papyrus.
 אֲבֵינָה, אֲבֵינֹתָ, naves arundi-
 neae ex pap. Nilotica.
 אֲבִיוֹן *m.* (indigens) egenus;
 miser; בְּנֵי אֲבִיוֹן ege-
 ni, afflicti, miseri.
 אֲבִינָה *f.* bacca capparidis,
 qua ad cupiditatem vene-
 ream excitandam veteres
 utebantur.
 אֲבוֹי vae! eheu! (vox dolentis).
Al. paupertas. Prov. 23.
 אֲבָחָה (אֲבָחָה) *f.*; אֲבָחָה תָּרַב
 versatio gladii, gladius mi-
 cans, *LXX. σπάγχα ῥομφαίας,*
 trucidatio gladio facta. *Ez. 21.*
 אֲבִיחֵיִם *m. pl.* melones, pepones.
 אֲבִי *N. pr.*, mater Hiskiae.
 אֲבִי עֲלֵבוֹן *N. pr.*, dux mil. Dav.,
 qui etiam אֲבִיֵאל dicitur.
 אֲבִיֵאל (pater robustus) *N. pr.*,
 avus Sauli; 2) dux militum
 Davidis.
 אֲבִיאָסָה, אֲבִיאָסָה (pater. col-
 lectionis) *N. pr.* Korachitae.
 אֲבִיגַיִל, אֲבִיגַיִל (cuj. pater ex-
 sultatio) *N. pr.*, uxor Nabali;
 2) soror Davidis.
 אֲבִידָן (pater iudicis) *N. pr. m.*

אֲבִידָע (pater scientiae) *N. pr. m.*
 אֲבִיָהוּ, אֲבִיָהוּ (cuj. pater Je-
 hova), אֲבִיָם (pater maris)
N. pr., Abija, fil. Rehabeami;
 2) alii huj. nom. 3) אֲבִיָהוּ
fem. i. q. אֲבִי.
 אֲבִיֵהוֹן *N. pr.*, fil. Aaronis.
 אֲבִיֵהוֹד *N. pr. m.*
 אֲבִיֵהוֹל *N. pr. m. et f.*
 אֲבִיֵהוֹל (pater robustus) *N. pr.*,
 uxor Rehabeami; 2) pater
 Estheris; 3) alii huj. nom.
 אֲבִיטוֹב (pater bonitatis) *N. pr. m.*
 אֲבִיטוֹל *N. pr.*, coniux Davidis.
 אֲבִימָאֵל *N. pr.* Joctanitae.
 אֲבִירָמֶלֶךְ (pater regis) *N. pr.*
 regum Philistaeorum; 2) filii
 Gideonis.
 אֲבִירָב (pater nobilitatis, nobilis)
N. pr. fil. Isai; 2) fil. Sauli;
 3) aliorum.
 אֲבִירָעָם (pater gratiae) *N. pr. m.*
 אֲבִירָה, אֲבִירָה (pater lucis) *N. pr.*
 ducis milit. Sauli.
 אֲבִירָסָה *i. q. אֲבִירָסָה.*
 אֲבִירָעוֹר (pater auxilii) *N. pr.*
 fil. Gileadi; *patronym. אֲבִירָעוֹר*;
 2) dux Davidis.
 אֲבִירָה, אֲבִירָה *v. אֲבִירָה.*
 אֲבִירָם (pater altitudinis) *N. pr. m.*
 אֲבִירָשָׁג *N. pr. f.*
 אֲבִירָשׁוּעַ (p. salutis) *N. pr. m.*
 אֲבִירָשׁוּר (p. muri) *N. pr. m.*
 אֲבִירָשׁוּר, אֲבִירָשׁוּר (p. doni) *N. pr. m.*

אֲבִישָׁלוֹם, אֲבִישָׁלוֹם (p. pacis)
N. pr., socer Rehabeami.

אֲבוּתָהּ (p. abundantiae) *N.*
pr. m.

אָבָהּ — *Hithp.* sursum volvi.

I. אָבַל (fut. יֵאָבֵל) *poet.* languit, luxit, moeruit. — *Hiph.* הָאָבַל moerore afflixit. — *Hithpa.* הִתְאָבַל *pros.* moestum se praebuit, luxit, *sq.* עַל, אֵל.

אָבַל *m.* (st. c. אָבַל, *pl.* אֲבָלִים, st. c. אֲבָלִי), *f.* lugens.

אָבַל *m.* (c. suff. אֲבָלִי) luctus, plangor.

II. אָבַל *rad. inusit. arab.* humidum fuit.

אָבַל campus herbosus. *Inde haec nom. pr.:* אָבַל, אָבַל אֲבָל א' urbs Manassitar. 2) א' הַשְּׂטִים locus in Moabitide. 3) א' פְּרָמִים pagus Ammonit. 4) א' מְתוּלָה pagus in tribu Issaschar; *nom. gent.* מְתוּלָתִי. 5) א' מְצָרִים area trans Jordanem.

אָבַל profecto, utique; 2) *apud scr. seriores:* *part. adverbativa* at vero, veruntamen, immo.

אָבַל רָבַל *v.* אָבַל, אָבַל.

אָבֶן *f.* (*masc.* 1 Sam. 17, 40.

— *c. suff.* אֲבָנִי, *pl.* אֲבָנִים, אֲבָנִי lapis; saxum; rupes; אָבֶן לְאָבֶן instar lapidis; אָבֶן יָד 1. qui manu proiici potest,

אֲבָנִים גדלות) א' בָּרַד grandinis; א' יָקָרָה, א' יָקָר 1. pretiosus; 2) א' גִּמָּה, 1. pretiosus, אֲבָנֵי־אֵשׁ lapp. splendentes. 3) אָבֶן (אָבֶן pondera diversa), א' אָבֶן pondus plumbeum;

א' אָבֶן הַפְּדִיָּה perpendicularum, א' אָבֶן בְּהוֹר pend. vastationis. —

Metaph. de firmitate praesidii et duritie animi. — *N. pr.*

אָבֶן עֶזֶר (1. auxilii) et אָבֶן עֶזֶר (1. abitus).

אָבֶן *f. chald.* (st. *emph.* אֲבָנָא) lapis.

(אָבֶן *m.*) *dual.* אֲבָנִים sella parturientium s. labrum balnei; rota figlina.

אָבֵנָה *N. pr.* Chethib pro אֲמָנָה. בָּנִט *v.* אָבֵנִט.

אָבֵנִי *N. pr. v.* אָבֵנִי.

אָבֵס — *part.* אָבֵס saginatus. אָבֵס (*pl.* אָבֵסִים) praesepe, stabulum.

מֵאָבֵס *m.* granarium, horreum.

אָבֵעֵבֹת *v.* בִּיעַ.

אָבֶן *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

אָבֶן *N. pr.* iudicis Isr.

אָבֶק *m.* pulvis (isque tenuis, qui facile per aërem fertur).

אָבֶקָה *f.* אָבֶקָה רוֹבֵל pulvis (aromaticus) negotiatoris.

נִאָבֶק *Niph.* luctari (quia luctando pulvis excitatur).

אָבֵר *K. inus.* validus fuit. — *Hiph.* הִאָבֵר in altum eni-

sus est, sublime elatus est, evolavit.

אֶבֶר *m.* penna; ala.

אֶבְרָה *f. id.*

אֶבְרָה *m.* fortis, heros (nomen honor. Dei).

אֶבְרָה *m.* robustus, fortis, אֶבְרָה לֵב animo valentes, (אֶבְרָהים validi *i. e.* tauri s. equi). 2) potens, nobilis, אֶבְרָה הַרְעִים princeps pastorum. 3) לֵב אֶבְרָה contumax, pervicax.

אֶבְרָהם (pat. excelsus) אֶבְרָהם (p. multitudinis) *Nom. pr.* Ἀβράμ.

אֶבְרָה *inf. abs. chald. a* בְּרָה *pro imperat. flectite genua!*

Al. e lingua aegypt. deriv., ut signif.: caput demittite! Gen. 41, 43.

אֶבְרָשִׁי *v.* אֶבְרָשִׁי.

אֶבְשָׁלוֹם (pater pacis) *N. pr.* fil. Davidis.

אֶנָּה (profugus) *N. pr. m.*

אֶנְגָּה *N. pr.* regum Amalekit.

אֶנְגָּה *cognomen* Hamanis.

אֶנְדָּה *inus. chald. colligavit.*

אֶנְדָּה *f.* ligamen, nodus; fasciis, fasciculus; manipulus, agmen hominum; fornix, coelum fornicatum.

אֶנְזָּה *m.* nux.

אֶנְזָּה (congregatus, socius) *N. pr. m.*

אֶנְזָּה *v.* אֶנְזָּה.

אֶנְלָּה *rad. inus. arab. confluit,* (aqua fluctibus se vol-

ventibus) collecta est.

אֶנְלָּה *m.* טַל אֶנְלָּה receptacula roris. (*Al. guttæ roris.*)

אֶנְלָּהים (geminae piscinae) *N. pr.* pagi Moabit.

אֶנְגָּם *rad. inus. arab. ferbuit;* — אֶנְגָּם corrupta fuit (aqua), putruit; fastidivit, animi aegritudine laboravit, *cf.* אֶנְגָּם.

אֶנְגָּם *m.* (pl. אֶנְגָּמִים, אֶנְגָּמִים) stagnum; palus arundinosa, arundinetum.

אֶנְגָּם *adj. m.* tristis.

אֶנְגָּמוֹן *m.* ahenum, lebes; arundo, juncus; funis juncus s. sparteus.

אֶנְגָּן *rad. inus. arab. contudit, fullonica arte purgavit.*

אֶנְגָּן *m.* (pl. אֶנְגָּנוֹת) labrum balnei, pelvis.

(אֶנְגָּה, אֶנְגָּה) *m.* pl. אֶנְגָּפִים alae exercitus; *cf.* אֶנְגָּה.

אֶנְגָּר (fut. אֶנְגָּר) collegit, congegessit. (*i. q.* אֶנְגָּל se volvit.)

אֶנְגָּרָה *f.* nummulus, ὀβολός.

אֶנְגָּרָה *f. chald., st. emph.*

אֶנְגָּרָה *i. q. sq. v.*

אֶנְגָּרָה *f.* (pl. אֶנְגָּרוֹת) epistola (ἀγγάθω tradita).

אֶנְגָּרָטֵל *m.* pelvis.

אֶנְגָּרוֹף *v.* אֶנְגָּרוֹף.

אֶנְדָּה *v.* אֶנְדָּה.

אֶנְדָּב *K. inus. contabuit. — Hiph. defatigavit, confecit.*

(לְאֶנְדָּב *pro* לְאֶנְדָּב *inf.*)

אֶנְדָּבָל *N. pr. m.*

אָדָם *N. pr. m.*

אָדָם *N. pr. m.*

אָדָם, אָדָם *v. אָדָם.*

אָדָם (colles gemini) *N. pr. urbis Judae, Ἀδωρα.*

אָדָם *N. pr. m. i. q. אָדָם.*

אָדָם *chald. adv. tunc; באָדָם*
eo ipso tempore; מִן אָדָם
ab illo tempore.

אָדָם *v. אָדָם.*

אָדָם *N. pr. persicum filii*
Hamani.

אָדָם rubuit. — *Py. part.*
אָדָם rubro colore infectus,
rubicundus. — *Hiph.* rubrum
se fecit, rubuit. — *Hithp.* ru-
bescere, rutilare.

אָדָם *m. (st. c. אָדָם, c. suff.*
אָדָם, אָדָם, *pl. אָדָם, אָדָם)*
sanguis; אָדָם אָדָם *cum*
sanguine (carnem) comedit;
אָדָם אָדָם sanguis insons, in-
sons ipse. 2) caedes, nex;
אָדָם אָדָם vindex caedis; אָדָם
אָדָם non est caedis reus;
אָדָם אָדָם homo sanguino-
lentus. אָדָם אָדָם urbs,
domus caede inquinata, cae-
dis rea; אָדָם אָדָם caedis reus
est. 3) אָדָם אָדָם sanguis
uvarum, vinum. — *Aliud v.*
s. אָדָם.

אָדָם *m. (nec st. c. et plu-
ralis formas habet, nec c.*
suff. coniungitur) homo;
collect. homines, אָדָם
omnes homines, אָדָם
hom. pauperes; אָדָם *h.*

ferus. Opponitur etiam aliis
hom., qui ante dicti sunt;
homines inferioris ordinis s.
abiectae conditionis, אָדָם
vulgari hominum more. 2) vir,
Eccl. 7, 28. 3) aliquis,
sq. אָדָם nemo. 4) אָדָם *N. pr.*
primi hominis, Adamus. —
אָדָם אָדָם et אָדָם אָדָם filius ho-
minis, homo mortalis; *fre-*
quentior est plur. אָדָם אָדָם,
אָדָם אָדָם homines. 5) *N. pr.*
oppidi ad Jordanem, *Jos.* 3.

אָדָם *m. אָדָם f. ru-*
ber, rufus.

אָדָם (rufus) *N. pr.* Edo-
mus, Esavus; *fem.* terra
Edomitica. — אָדָם Edomi-
ta, Idumaeus, אָדָם mu-
lieres Idumaeae.

אָדָם *m. gemma rubicunda,*
LXX. σάργδιον.

אָדָם *m. (f. אָדָם, pl.*
אָדָם) subrufus, subru-
ber.

אָדָם *f. (c. suff. אָדָם, pl.*
אָדָם) humus; terra; ager
(אָדָם אָדָם agricola, אָדָם
agriculturae deditus); regio;
univ. terra, orbis terrarum.
— *N. pr.* urbis in tribu
Naphth.

אָדָם (rubra) *N. pr.* urbis,
quae in mari mort. submer-
sa est.

אָדָם rufus, *πυρρόαυης,*
qui est sive rufis capillis si-
ve cute et facie rubicunda.

אָדָם (humana) *N. pr.* ur-

triturare, tribulis exterere.

אָהַב et **אָהַב** (*inf. c.* אָהַב, *imp.* אָהַב, *fut.* יִאָהַב, *p. 1.* אָהַב et אָהַב) cupit, optavit *sq. accus.*, פִּי; anavit, dilexit *sq. accus.*, amorem erga alqm habuit *sq.*

לְ, aldictus fuit *sq.* בְּ; delectatus est *sq.* לְ *c. inf.* — *Part.*

אָהַב (*pl.* אֲהָבִים, *fem.* אֲהָבָה) amicus. — *Niph. part. pl.*

אֲהָבִים amati, amabiles. —

Pi. part. מֵאָהַב amans, amicus; amator, amasius.

אָהַב *f. inf. c.* לְ, בְּ, מִן: אֲהָבָה ad amandum; 2) amor; 3) amata.

אֲהָבִים *pl. m. (sing. אָהַב)* amores meretricii; deliciae.

אֲהָבִים *pl. m. (sing. אָהַב)* amores meretricii et inhonesti.

אָהֵב *N. pr.* fil. Simeonis.

אָהֵבָה ah! heu! (vox dolentis).

אָהוּבָה *N. pr.* regionis et fluvii.

אָהוּד *N. pr.* iudicis.

אָהֵי *i. q.* אֵי ubi?

אָהַל (*fut.* יִאָהַל) *denom. ab* אָהַל: tentorium movit s. constituit. *Pi. fut.* יִהַל *pro* אָהַל *id.* — II) *i. q.* הִלֵּל splenduit, *Hiph. fut.* יִאָהֵל splendet, fulget.

אָהַל *m. (c. h. parag. אֲהַלָּה, c. suff.* אֲהַלִּי, אֲהַלָּה, *syr.*

אֲהַלָּה, *pl.* אֲהַלִּים, *syr.* אֲהַלִּים) tentorium, tabernaculum; domus, domicilium

quodvis. — *N. pr. m.*

אָהֵלָה *N. pr. f.*

אָהֵלִיָּאב *N. pr. m.*

אָהֵלִיבָה *N. pr. f.*

אָהֵלִיבָמָה *N. pr. uxoris* Esavi.

אָהֵלִים *m. pl.* אֲהֵלוֹת *f.* ξυλαλόη, ἀγάλλοχον, lignum aloës.

אָהֵרוֹן *N. pr.* fratris Mosis.

אָהֵרֹן בְּנֵי אֵהֵרֹן Aharouitae, sacerdotes.

אוֹ *conj.* aut, vel, sive; (אוֹ—אוֹ sive—sive;) *interdum sermonem intendit:* aut potius, quin potius; *ellipt. pro* אוֹ כִּי aut si, nisi forte; *hinc etiam conditionem indicat:* si, si forte, εἴαν. — *Aliud* אוֹ *st. c. v. s.* אוֹהָה.

אוֹהָה *N. pr. m.*

אוֹהֵב *rad. inus. arab.* noctu ivit aqatum.

אוֹב *m. (pl. אוֹבוֹת)* uter aquarius; 2) νεκρόμαντις, qui mortuos ex orco evocat, ut de rebus futuris respondeant; ἐγγαστρίμυθος, πύθρον, daemon fatidicus; אוֹב בַּעֲלַת אוֹב mulier necromantiae perita.

אוֹבוֹת *N. pr.* loci in deserto.

אוֹבֵיֶל *N. pr. m.*

אוֹבֵל *v.* אוֹבֵל.

אוֹד *rad. inus. arab.* incurvavit; convertit, versavit; II) gravitate pressit, grava-

vit; III) *arab.* durus, validus fuit.

אור *m.* vapor, nebula.

אור *m.* rutabulum, torris fumans, titio.

על אורות *pl. f.* caussae. — על אורות propter; על אורתי propter me, mea caussa, על אורתך propter te, tua caussa, על כל-אורות אשר has ipsas ob caussas quod.

אור *m.* onus, infortunium grave, calamitas; pernicies.

מאד *m.* robur, vehementia; בכל-מאד omni robore tuo, במאד במאד summa contentione, עד למאד עד usque ad contentionem, vehementer. 2) *adv.* vehementer, valde.

אנה *K. inus. arab.* flexit, devertit, habitavit; inclinavit voluntatem, cupivit. *Pi.* אנה (*fut.* יאנה) cupivit, expetiit.

Hithpa. התאנה (*fut. apoc.* יתאני) concupivit. — II) *arab.* eiulavit, ululavit. — III) *i. q.* האנה, האנה metari, designare.

Hithp. sibi designavit s. metatus est.

אור *st. c.* או *Chethib* concupiscentia, *Keri* אור *ubi*, *Prov.* 31, 4.

אנה *f.* desiderium, concupiscentia, libido.

מאור *m.* — *pl.* מאורים desideria.

תאנה *f.* desiderium; opta-

tum; delectatio; prava cupiditas.

אור, אורה vae! heu! (vox dolentis aut comminantis) *c. l. et accus.* 2) אורי lamentatio, *Prov.* 23.

אור *com.* (*pl.* אורות) signum; vexillum; nota, insigne (sacrum), argumentum, documentum; signum rei praeteritae aut futurae: monumentum; ostentum, miraculum, portentum.

אור *chald. pl.* אורי *id.*

אור *m.* (*pl.* אורים) terra solida et habitata (oppo. aquae); terra maritima, ora, insula; אורי הגורם et אורי הים orae et regiones maritimae et transmarinae. — II) אורים *m.* (ululantes) thoës (*Schakal*). — III) *interj.* vae! — *Al. v. s.*

אור.

אור *N. pr. m.*

אורל *N. pr.* Joctanidae, deinde urbis in Arabia (*fort.* Sanaa).

אור *N. pr.* regis Midianitarum.

אורל *rad. inus. i. q.* ראל.

אורל stultus; impius.

אורלי stultus.

אורל *f.* (*c. suff.* אורלתי) stultitia; impietas.

אורל *et* אורל *rad. inus. arab.* se volvit, globatum est; 2) prior fuit; validus, potens fuit.

אורל *m.* venter, corpus.

— *pl.* אורים lumina, sidera
Ps. 136, 7.

אור *m.* flamma; ignis. —
2) ארים regio lucida, oriens.
Jes. 24. — 3) אורים ותמים
(ארים) LXX. ἀλήθειαι καὶ
ἀλήθεια, lumina et veritas,
sortes sacrae, quibus con-
jiciebatur, quid esset agen-
dum, quid omittendum. —
4) אור בשמים *N. pr.* Ur
Chaldaeorum, urbs Mesopo-
tamiae. — 5) אור *N. pr. m.*

אורה *f.* lux, splendor felici-
tatis. 2) *pl.* אורות herbae,
olera viridia.

מאור *m.* lumen; מארות lu-
mina, sidera. 2) candela-
brum, מנורת-המאור cande-
labrum (in tentorio sacro).
מ' עינים splendor s. hilari-
tas oculorum.

מאורה *f.* foramen, specus.

ארת *v.* אורות.

אורי (igneus) *N. pr. m.*

אוריאל (flamma Dei) *N. pr. m.*

אורינה (flamma Dei) *N. pr. m.*
conjugis Bathsebae; 2) sa-
cerdotis regnante Ahaso.

אות *subst. v.* אותה.

אות *pron. c. suff. v.* אות.

אות *s.* אות. — *Niph.* נאות
(*fut. pl. p.* 1. נאות, *p.* 3.
נאות) consentire, morem
gerere.

אז *adv.* tunc, tum (de temp.
praeterito et futuro). — מאז,
מקדאז ab antiquo tempore,

antiquitus, olim, antea; 2)
inde ab, ex quo: מאז אפך
ex quo tua ira (exarsit),
מאז באתי ex quo veni; *c.*
infin. דברך מ' ex quo locu-
tus es s. loqueris.

אזי tunc Ps. 124, 3 — 5.

אזא *s.* אזה *chald.* accendit.

אזבי *N. pr. m.*

אזד *chald.* (*part. f.* אזדה)
abiit, exivit, editum est.
Alii: firmiter decretum est.

אזב *m.* hyssopus.

אזר *v.* אזור.

אזברה *v.* זכר.

אזל abiit; *metaph.* defecit,
consumtus est; — II) texuit,
nevit. *Py. part.* מאזל tex-
tum.

אזל *chald.* abiit, discessit.

אזל (abitus) *N. pr. loci, cf.*

אזבן.

אזן *denom. ab* אזן *q. cf.* —
II) *Piel* אזן ponderavit, ex-
ploravit.

מאזנים *dual.* laux gemiua,
bilanx, libra.

מאזנין *chald. id.*

אזן *m., pl.* אזנים supellex,
arma.

אזן *f.* (*c. suff.* אזני, *dual.*
אזנים, *st. c.* אזני) auris;
באזני פ' audiente aliquo,
coram alio; שמע באזניו au-
ribus suis audivit; שום באזני
פ' in auribus i. e. in mente
alejs reponere.

הִאָזֵן *Hiph.* audivit, attendit ad alqd *sq. accus.*, אֵל, לְ, עַד, עָל; *de Deo*: exaudivit, preces admisit; *de hominibus*: obedivit *sq.* לְ.

אֵינן שְׂאָרָה *N. pr.* pagi.

אֲזַנֹת־חִבּוֹר *N. pr.* urbis in tribu Naphthali.

אָזְנִי (auritus) *N. pr. m.* *Num.* 26, 16.

אֲזַנְיָה (quem Jeh. audit) *N. pr. m.*

אָזְקִים *v.* אָזְקִים.

אָזַר (*imp.* אֲזַר, *fut.* יֵאָזַר, *c. suff.* יֵאָזְרִי) cinxit; se accinxit: *c. accus. pers., acc. membri cingendi* (lumbos cing.), *accus. cinguli s. vestis. Trop.* אָזְרוּ תִּירָל se robore accinxerunt. — *Niph. part.* נֶאָזַר accinctus. — *Pi.* accingere alqm aliqua re *c. dupl. accus.* — *Hithpa.* se accinxit, se armavit.

אָזֹר *m.* cingulum; catena.

אָזְרוֹעַ *i. q.* זָרוֹעַ *v.* זָרַע.

אָזְרָח *v.* אָזְרָחִי.

I. אָח *m.* (*st. c.* אָחִי, *c. suff.* אָחִי, אָחִיכֶם, אָחִיךָ, אָחִינִי, אָחִי; *pl.* אָחִים, אָחִי, *c. suff.* אָחִי, אָחִיכֶם, אָחִיךָ, אָחִינִי) frater; consanguineus quivis; popularis; socius; amicus; homo alius, quisquis est. — אַח—אִישׁ alter—alter (de hominibus et de rebus); אִישׁ מֵעַל אַחִיו alter ab altero; אִישׁ אֶל אַחִיו alter

adversus alterum. — *Nomm. pr. v. infra s. II.*

אָח *chald.* frater.

אָחוּהָ *f.* fraternitas.

אָחוּת *f.* (*c. suff.* אָחוּתִי, אָחוּתוֹ, אָחוּתוֹ, *pl.* אָחוּתוֹת, *c. suff.* אָחוּתִי, אָחוּתֶךָ, אָחוּתֶיךָ) soror; consanguinea; popularis; socia, (civitas consociata); *metaph.* res nobiscum arctissime coniuncta. — אָחוּת—אִשָּׁה altera—altera (de hominibus et de rebus); אִשָּׁה אֶל אָחוּתָהּ altera ad alteram.

II. אָחָּ interj. eheu! (dolorem signif.) *sq.* לְ.

אָחִים *m. pl.* (*a sing.* אָח) ululae, bubones. *Al.* clamores, ululatus. *Jes.* 13.

III. אָחָּ *f.* olla (prunis ardentibus impleta) *Jerem.* 36.

אָחָּב (frater patris) *N. pr.* regis Isr., Ahab. 2) alius viri.

אָחָּבֵן *N. pr. m.*

אָחָּד *st. c.* אַחַד *m.* אַחַת *in pausa* אַחַת *f.* unus, una. אַחַד—אַחַד unus—alter; *continuo repetitum*: unus, alter, tertius; *distributive*: אִישׁ אַחַד—אִישׁ אַחַד singuli; לְאַחַד אַחַד unus post alterum, singulatim, אַחַת אַחַת unum post alterum. 2) primus (*in numerandis diebus mensium*), בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ primo mensis die, שְׁנַת אַחַת primus annus. 3) unicus,

singularis. 4) aliquis; quidam, *τις*; אֲלִיּוּס הַעַם aliquis e populo, אֲלִיּוּס נְבִיא אֲלִיּוּס *προφήτης τις*. אֲרֵן אַחַד, לֹא אֲלִיּוּס, ne unus quidem, nemo. — אַחַת (*sc.* פֶּעַם) semel; בְּאַחַת semel; subito, repente. בְּאַיִשׁ אַחַד, בְּאַחַד una, simul, pariter. — *pl.* אַחַדִּים iidem; uniti, conjuncti; aliquot.

אֶחָד — *Hithpa.* se conjungere *Ez.* 21, 21.

חַד *m.*, חַדָּה, חַדָּה *f.*, *chald.* unus; primus; אֲלִיּוּס. — חַד־שֶׁבַע עַל דָּר septuplo magis quam; בְּחַדָּה simul, una. — 2) *hebr. pro* אַחַד unus, *Ezech.* 33, 30.

אֶחָד *m.* quidquid virens in palude nascitur, juncus.

אֶחָד (conjunctio) *N. pr. m.*

אֶחָדָה *et* אֶחָדָה *v.* אַח.

אֶחָדָה *v.* חַדָּה.

אֶחָדָה *N. pr. m.*; *patron.* אֶחָדָה.

אֶחָדָמִי *N. pr. m.*

אֶחָדָה *v.* אַחַד.

אֶחָד (*inf. c.* אֶחָד, *c. praef.* יֶאֱחָד, *imper.* אֶחָד, *fut.* יֶאֱחָד *et* יֶאֱחָד) *prehendit*, *excepit*, *cēpit sq. accus.*, בָּ; *metaph.* *prehendit* terrorem, *dolorem* (*i. e.* terrore, *dolore captus est*); *exemit*, *elegit sorte*; *tenuit*; *conjunxit*, *contignavit*; *clausit.* — *Niph.* *prehensus*, *captus est*; *se possessorem fecit*, *occupa-*

vit. — *Pi.* *occlusit*, *operuit.* — *Hoph.* *inclusus*, *adjunctus est.*

אֶחָז *N. pr.*, Ahasus, *rex Jud.* 2) *al. huj. nom.*

אֶחָזָה *f.* *possessio*, *mancipium*, *ager.*

אֶחָזִי *N. pr. m.*

אֶחָזִי *et* אֶחָזִי *N. pr.*, Ahasja, *fil. Ahabi*, *rex Isr.* 2) *fil. Jorami*, *rex Jud.*

אֶחָזִים *N. pr. m.*

אֶחָזִית *N. pr. m.*

אֶחָזִי *N. pr. m.*

אֶחָזִי *N. pr. m.*

אֶחָזִים *N. pr. m.*

חַדָּה *v.* אֶחָדָה.

אֶחָדָה, אֶחָדָה (*amicus Dei*) *N. pr. virorum.*

אֶחָדָה (*amicus Judaeorum*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה *N. pr. virorum.*

אֶחָדָה *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*amans boni*) *N. pr. virorum.*

אֶחָדָה (*frater nati*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. mortis*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. regis*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. doni*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. irae*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fraternus*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*frater nobilis*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*cuj. amica jucunditas*) *N. pr. feminarum.*

אֶחָדָה (*frater praesidii*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. auxilii*) *N. pr. m.*

אֶחָדָה (*fr. inimici*) *N. pr. m.*

אחירם (fr. nobilis) *N. pr. m.*

אחירע (fr. mali) *N. pr. m.*

אחישחר (fr. aurorae) *N. pr. m.*

אחישר (fr. cantoris s. probi)
N. pr. m.

אחיהפל (fr. stultitiae) *N. pr. m.*

אחלב (fecunditas) *N. pr. loci*
in tribu Ascher.

אחלי (utinam!) *N. pr. m. et f.*

אחלי, אחלי, אחלי v. חלה.

חלם v. אחלמה

אחמהא Ecbatana, urbs Me-
diae.

אחסבר *N. pr. m.*

אחר posterior fuit, cuncta-
tus est. *fut. p. 1.* אחר *Gen.*

32, 5. — *Pi.* אחר (*pl.* אחרו, *fut.*

ראחר, *part.* מאחרים) tardavit, moratus est alqm;
immoratus est *sq.* על. —

Hiph. v. רחר.

אחור (*pl.* אחורים) pars po-
sterior, postica; regio ver-
sus occidentem. — *adv.* po-
ne; retro, retrorsum. באחור, ב-
אחור מאחור a tergo, re-
trorsum. — לאחור in poste-
rum *Jes.* 41, 23. 42, 23.

אחר *m.* אחרת *f.* (*pl.* אחרים, *pl.* אחרות, אחרי, אחרי, אחרי) alius, alia.
אחריים alii dii i. e. idola.
— 2) *N. pr. m.*

אחר pars postica. — *adv.*
temp. et loci: retro, pone,
post. — *praep.* pone, post:
אחרי חלה sequi. אחרי חלה
post has res, postea.
אחרי חלה postquam locutus

est. אחר, אשר א postquam;
אחרי א postea. — *Frequentius*

pl. st. c. אחרי (*cum suff.*

אחרי, אחרי, אחרי) pone,

post. אחרי א postea, אחרי

א postquam, אחרי א א

posteaquam. — *c. praefixis:*

מאחרי, מאחרי ab aversa par-

te post etc. (*hinter etwas*

weg), אחרי א postea. מאחרי

a tergo ejus. אחרי א post.

אחרי א pone.

אחור *m.* אחרונה *f.* postic-

us, posterior; occidentalis,

אחור הים המזרחי

2) posterus, אחר

generatio postera, אחרנים

posteri. 3) postremus, ulti-

mus; *adv.* אחרונה postre-

imum; באחרונה, לאחורונה

postea, postremo, tandem.

אחרי *chald. adj. fem.* alia.

אחרי *chald. ad po-*

stremum, tandem.

אחרי *f.* postremum, ex-

tremum; 2) exitus, finis,

אחרי השנה א finis anni; 3) tem-

pus futurum, אחרי הימים א aetas

futura; 4) posteritas, posteri.

אחרי *chald. m.* alius.

אחרי *adv.* retrorsum,

retro.

אחרי *N. pr. m.*

אחרי (pone murum) *N. pr. m.*

אחרי *m. pl.* archisa-

trapaе, qui provinciis prae-

erant. — אחרי *chald. id.*

אחרי *N. pr.* regum Pers.,

Ahasverus (Xerxes, *Esth.* 1.; Cambyses, *Esr.* 4.; Astyages, *Dan.* 9.).

אחשרש *id.* (*Chethib.*)

אחשחר *N. pr. m.*

אחשתרנים *m. pl. muli.*

אחח *v. אחה.*

אחמד *m. rhamnus paliurus* (frutex spinosus).

אחוק *m. filum linteum, ὁ θόνη.*

אחט *rad. inus. arab. tenuem sonum edidit.*

אח *m. levis strepitus: murmur, pl. אחים* submissa voce loquentes, necromantes. 2) lenis s. tardus iucessus. —

adv. אחט, לאחט, לאחט leniter, lente; לאחט ad meam lenitatem, commode.

אחטס clausit, obturavit. — *Hiph. id.* יאחטס און obturat aurem.

אחטר clausit, fut. יאחטר *Ps.* 69, 16.

אחטר clausus, ligatus. א' יד אחטר ligatus manu dextra h. e. scaevola, qui dextra uti nequit.

אחטר *N. pr. m.*

אח *v. אחה et און.*

אח *ubi? — c. suff. אחיבה* ubi es? אחי *ubi est?* אחים *ubi sunt illi?* — *c. al. pronom. et adv.*

nota interrogationis: אחי זה? אחי זה? תהרהר? אחי זה? quanam via? אחי מנה? unde?

אח מנה? ex quonam po-

pulo? אחי לזאת? quare? cur? — *c. ה demonstr.* אחי *ubi? ubicunque.*

אחי *ubi? Iob.* 38, 19. 24.

אחיבה *ubi? quomodo? —*

אחי (apocop.) *quomodo? — Utrumque interdum indicat vocem querulam.*

אחיבה (*Keri* אכבו) *ubi.*

אחיבה *quomodo?*

אחי *ubi? מאין unde? — Aliud v. s. אין.*

אחיבה *ubi? quomodo?*

אחי (*contr. ex אין*) *ubi? quo?*

אחי unde? אחי עד-אחי *quousque? — c. ה parag.* אחי *quo?*

אחי *quorsum? ubi? עד-אחי* *quousque? quamdin? אחי ואחי* *huc et illuc.*

אחי *odit, infensus est. — part.* אחי *infestans; subst.* *adversarius, inimicus; fem.* אחי *inimica, collect. inimici.*

אחיבה *f. inimicitia, odium.*

אחי *v. אחי.*

אחי *v. אחי.*

אחיבה *f. nom. avis rapacis.*

LXX. ἰατὴρ. Vulg. vultur. —

2) *N. pr. m.*

אחיבה (*infestatus, acuminosus*)

N. pr. Iobi.

אחיבה (*ἄλοχος*) *N. pr. uxoris*

Ahabi, Isabella.

אחיבה (*inglorius*) *N. pr. m.*

אחיבה, אחיבה, אחיבה *etc. v. אחיבה.*

אחיבה (*arbor*) *N. pr. urbis; 2)*

judicis aliorumque virorum.

אֵילוֹן (*ab* אֵיל *N. pr. urbium.*
אֵילת (*arbor*) אֵילוֹת (*arbores*)
N. pr. urbis, Aelana.
אֵילת *v.* אֵיל.

אֵיִם *rad. inus. terribilis fuit;*
chald. Pa. terruit.

אֵיִם *m.* אֵיִמָּה *f.* terribilis.

אֵיִמָּה *f.* (*pl.* אֵיִמוֹת; *c.* ה
parag. אֵיִמָּתָה) terror.

אֵיִמִים *pl.* אֵיִמִים, אֵיִמִים
res terribiles (*idola*). 2)
Emaei, incolae Moabit.

אֵיִן *v.* אֵיִן *et* אֵיִן.

אֵיִפָּה *f.* Ephā, *nom.*
mensurae. 2) *mensura,* אֵיִפָּה
אֵיִפָּה *diversa mensura,* אֵיִפָּה
אֵיִפָּה *justa, integra men-*
sura.

אֵיִפָּה *v.* אֵיִפָּה.

אֵיִפּוֹא *i. q.* אֵיִפּוֹא.

אֵיִשׁ *m.* (*pl.* אֵיִשִׁים, אֵיִשִׁים *cf.*
אֵיִשׁ, *rarius* אֵיִשִׁים) *vir;*
mas; maritus. 2) *collective:*
viri s. incolae alicj. terrae,
אֵיִשׁ יִשְׂרָאֵל Israelitae. 3) *c.*
nominiibus, quae virtutem s.
vitium signif., indicat homi-
nem, cui virtus s. vitium tri-
buitur: אֵיִשׁ מִלְחָמָה bellator,
אֵיִשׁ אֵיִשׁ אֵיִשׁ homo fidelis, אֵיִשׁ
agricola. 4) aliquis, אֵיִשׁ אֵיִשׁ
singuli; *oppos. verbis:* אֵיִשׁ,
אֵיִשׁ — אֵיִשׁ — אֵיִשׁ — alter.
5) quisque. אֵיִשׁ וְיָלְכוּ
iverunt in suum quis-
que locum; אֵיִשׁ כָּל-אֵיִשׁ unus-
quisque. — 6) *impers.* כֹּה
אֵיִשׁ sic dixit quisque.

אֵיִשׁ — *Hithpal. imperat.*
הִתְאַשְׁטוּ (*ἀνδρῖνεςθε*) ani-
mum virilem sumite, fortes
vos praebete (*seid Männer*)!

אֵיִשׁוֹן *m.* homuncio, homu-
lus; אֵיִשׁוֹן, אֵיִשׁוֹן, אֵיִשׁוֹן pupil-
la oculi; אֵיִשׁוֹן, אֵיִשׁוֹן pu-
pilla noctis i. e. nox media.

אֵיִשָּׁה *f.* (*c. suff.* אֵיִשָּׁה, אֵיִשָּׁה
et אֵיִשָּׁה) femina, mulier;
uxor. — *Nominibus virtu-*
tum s. vitiorum appositum
signif. mulier, cui ea tri-
buuntur. — *cf.* אֵיִשָּׁה *sub* אֵיִשָּׁה.

אֵיִשׁוֹן *N. pr. filii Sauli.*

אֵיִשְׁהוֹד (*vir splendoris*) *N.*
pr. m.

אֵיִתוֹן *Keri Ezech. 40, 15. v.*
אֵיִתוֹן.

אֵיִתִי *chald. i. q.* אֵיִשׁ fuit, est;
אֵיִתוֹתִי tu es, אֵיִתוֹתִי ille est,
אֵיִתְנָא sumus, אֵיִתְיִכֶן estis.

אֵיִתִי *i. q.* אֵיִתִי *N. pr. m.*

אֵיִתְיָאֵל (*mecum Deus*) *N.*
pr. m.

אֵיִתְמָר (*insula palmae*) *N. pr.*
filii Aaronis.

אֵיִתְנָן *v.* אֵיִתְנָן.

אֵיִן *adv.* profecto, certe; 2)
tantum, tantummodo; non-
nisi, prorsus, omnino. אֵיִן
אֵיִן totus laetus, totus lae-
titiaē deditus; אֵיִן אֵיִן ni-
hil nisi tenebrae. 3) modo
non, propemodum. 4) tan-
tum quod, modo (*nur so*
eben). 5) tamen (*doch, je-*
doch).

אֶרֶץ (arx) *N. pr.* urbis a Nimrodo conditae, *Ἀρχάδ, fort.* Nisibis in Mesopotamia.

אֶרֶץ *v.* אֶרֶץ.

אֶרֶץ *N. pr.* urbis in tribu Ascher. 2) urbis in tribu Judae.

אֶרֶץ *v.* אֶרֶץ, אֶרֶץ, אֶרֶץ.

אֶרֶץ *N. pr.* regis Philist.

אֶל (inf. אֶל, constr. אֶל, c. praef. אֶל, c. suff. אֶל, אֶל; imper. אֶל, c. ה. parag. אֶל, fut. אֶל et אֶל) edit, comedit; devoravit; trop. consumsit, confecit, perdidit; avide arripuit; degustavit, fruitus est. Con-

jugitur c. accus., מן, ב. — אֶל לחם epulari; אֶל לחם פ' et אֶל לחם פ' בִּלְחָם, אֶל לחם אֶל לפני יהוה, ab aliquo ali; אֶל לפני יהוה epulas sacrificales instituire; אֶל בשר פ' alej. carnem edere, saevire in aliquem. — *Niph.* אֶל edi, consumi; *part. fem.* אֶל quod comeditur, edere licet. — *Pi.* fut. אֶל consumet eum.

(*Al. referunt ad Kal.*) — *Py.* אֶל edi, consumi. — *Hiph.* אֶל (fut. אֶל, inf. אֶל) aliquid edendum praebere; 2) consumere.

אֶל *chald. id.*

אֶל *m.* (c. suff. אֶל) actio edendi; 2) cibus, frumentum, fruges, annona, com-

meatus; esca, praeda. אֶל *f.* cibus, esca; alimentum. אֶל *f.* esus, epulae. אֶל *m.* cibus. אֶל עץ arbor frugifera; אֶל מ' grex ad mactandum destinatus. אֶל *f.* cibus. אֶל *f.* (pl. אֶל) culter. אֶל *f.* cibus.

אֶל *N. pr. m.* אֶל *v.* אֶל. אֶל (sarcinam imposuit;) ad laborem compulit. אֶל *m.* (c. suff. אֶל) sarcina, onus. אֶר *rad. inus. arab.* terram fodit. אֶר *m.* arator, agricola. אֶר (praestigiae) *N. pr.* urbis in tribu Ascher. אֶל *subst. nihilum, Iob. 24, 25.* — *Conj. c. fut. apoc., fut. simpl., fut. pers. 1. paragogico:* ne, μή, 1) notionem habet dehortandi s. deprecandi: אֶל רצא אֶר ne quis egrediatur, אֶל-תִּירָאוּ nolite timere, אֶל-תִּזְוֹתֵר ne sis superior, אֶל-אֲבוֹשָׁה ne pudore afficiar; 2) prohibendi: אֶל תִּירָא ne timeas; 3) de temp. futuro: אֶל יִחַרֵּשׁ ne sileat i. e. non silebit; 4) absol. אֶל-נָא μή τοῦτο, ne (hoc fiat, precor) *Gen. 19, 18. 5) c. not. interrogandi:*

trop. **לְאֱלֹהֵי** *cujus ro-*
bur ei pro deo est, **הַבְּרִיאָה**
דְּעוּם בְּיַדְּךָ *deum in manu gerit.* —
 2) **דֵּי אֱלֹהִים**, Jehova. —
Pl. **אֱלֹהִים** 1) **דֵּי אֱלֹהִים** (gentilium);
 2) **דֵּי אֱלֹהִים** **הַאֱלֹהִים** *Deus ve-*
rus, Jehova. Conjungitur h.
v. cum adjectivo plurali ra-
roque singulari, et cum ver-
bo singulari rariusque plu-
rali. — **אִישׁ אֵל** *homo Deo*
carus et familiaris (h. pius,
propheta, angelus); **בֶּן אֵל**
filii Dei dicitur rex Isr.,
בְּנֵי אֵל
Dei cultores; angeli. —
 3) *Ad res transfertur, quae*
sunt divina origine aut prae-
stantiā: mons Dei, rivus
Dei, terror a Deo immissus;
עִיר גְּדוּלָה לְאֱלֹהִים *urbs di-*
vinitus magna Jon. 3. — *C.*
praef. **בְּאֱלֹהִים**, **בְּאֱלֹהִים**,
לְאֱלֹהִים; *st. constr.* **אֱלֹהֵי**.
אֱלֹהֵי *m. chald. Deus.*

אֵלֵי *chald. ecce!*

אֵלֵי *si, quodsi.*

אֱלוּל *m. i. q. v. אֱלוּל v. אֱלוּל.* 2)

Elul, nom. sexti mensis par-
tim Septembri, partim Octo-
bri respondentis.

אֱלוּל, **אֱלוּל** *v. אֱלוּל.*

אֱלוּל *v. אֱלוּל.*

אֱלוּשׁ *N. pr. loci castror. Isr.*

אֱלוּזָבֵד (*Θεοδοῦρος*) *N. pr. m.*

אֱלוּחַ — *Niph. נִאֲלַח* *corru-*
ptus, perditus fuit.

אֱלוּחָנָן (*a Deo datus*) *N. pr. m.*

אֱלוּזָבֵד (*cui Deus pater*) *N. pr.*
principis Sebulonitarum; 2)
fratris Davidis; 3) alior.

אֱלוּזָבֵד (*per Deum fortis*) *N.*
pr. ducis milit. David., 2)
principis Manassitarum, 3)
princ. Benjaminit., 4) alior.
אֱלוּזָבֵד *ad quem Deus ve-*
nit) *N. pr. m.*

אֱלוּזָבֵד (*quem Deus amat*) *N.*
pr. principis Benjaminit.

אֱלוּזָבֵד (*cuj. saluti Deus pro-*
spicit) *N. pr. filii Davidis,*
 2) *aliorum.*

אֱלוּזָבֵד *v. אֱלוּזָבֵד.*

אֱלוּזָבֵד, **אֱלוּזָבֵד** (*Deus meus est*
Jehova) *N. pr., Ἡλίας,* *pro-*
pheta; 2) aliorum.

אֱלוּזָבֵד, **אֱלוּזָבֵד** (*cuj. Deus est*
ille sc. Jehova) *N. pr. amici*
Iobi; 2) aliorum.

אֱלוּזָבֵד, **אֱלוּזָבֵד** (*in Jeho-*
vam oculi mei conversi
sunt) *Nomm. pr. virorum.*

אֱלוּזָבֵד (*quem Deus occultat*)
N. pr. ducis milit. Davidis.

אֱלוּזָבֵד *N. pr. m.*

אֱלוּל *v. אֱלוּל.*

אֱלוּזָבֵד (*cui Deus est rex*) *N.*
pr. m., socer Ruthae.

אֱלוּזָבֵד, **אֱלוּזָבֵד** *pron. pl. chald.*
hi, hae, haec.

אֱלוּזָבֵד (*quem Deus addidit*) *N.*
pr. principis Gadit. 2) al.

אֱלוּזָבֵד (*cuj. auxilium Deus*) *N.*
pr. servi Abrahami; 2) filii
Mosis; 3) aliorum.

אֱלוּזָבֵד *N. pr. m.*

אֱלִיעֶם (populus Dei) *N. pr.*
patris Bathsebae; 2) alior.

אֱלִיפֹז (cuj. robur Deus) *N.*
pr. filii Esavi; 2) amici Iobi.

אֱלִיפֶל (quem Deus iudicat) *N.*
pr. m.

אֱלִיפֶלְהוּ (quem Deus insi-
gnem reddidit) *N. pr. m.*

אֱלִיפֶלֶט (cuj. salus Deus) *N.*
pr. m.

אֱלִיצוּר (cuj. rupes Deus) *N.*
pr. m.

אֱלִיצֶפֶן (quem Deus protegit)
N. pr. m.

אֱלִיקָא *N. pr. m.*

אֱלִיָקָיִם (quem Deus stabilis)
N. pr. praefecti regii His-
kiae; 2) regis Jud., qui po-
stea יהוֹרָקִים nominabatur;
3) alius hom.

אֱלִישֶׁבַע (cuj. jusjurandum
Deus, quae per Deum jurat)
N. pr. f. Ἐλισάβετ, uxor
Aaronis.

אֱלִישָׁה *N. pr.* provinciae ad
mare mediterr. sitae, *fort.*
Elidis in Peloponneso s. to-
tius Hellados.

אֱלִישׁוּעַ (cuj. salus Deus) *N. pr.*
filii Davidis.

אֱלִישֶׁרַב (quem Deus restituit)
N. pr. m.

אֱלִישָׁמַע (quem Deus exaudit)
N. pr. m.

אֱלִישָׁע (cuj. salus Deus) *N.*
pr. m., Ἐλισσαῖος, Elisa,
proph. Isr.

אֱלִישָׁפֶט (cuj. iudex Deus) *N.*
pr. m.

אֱלִיָתָה *N. pr. m. i. q.*

אֱלִיָּהּ *pron. pl. m. chald. i. q.*
hebr. אֱלִיָּהּ *hi.*

אֱלִלִי vae mihi! (רָלִל *i. q.*)

אֱלִם *K. inus.* ligavit; linguâ
alqm ligavit; solitarius est.

— *Niph.* נִאֱלִם (linguâ liga-
tus est) obmutuit, tacuit. —
Pi. אֱלִם colligavit *Gen.* 37, 7

אֱלִם *m.* taciturnitas. אֱלִם
אֱלִם justitia muta, tacens.

אֱלִם *adj. m.* mutus; *pl.*
אֱלִמִים.

אֱלִמָּה *f.* (*pl.* אֱלִמִים *et*
אֱלִמֹת) manipulus, mērges.

אֱלִמָּךְ *m.* viduitas.

אֱלִמָּן *adj. m.* viduus.

אֱלִמָּנָה *f.* vidua. — *Jes.* 9,
16: אֱלִמְנוֹתָיו *fort. pro*
אֱרִמְנוֹתָיו palatia (desolata).

אֱלִמְנוּתָהּ *f.* viduitas; *pl.*
אֱלִמְנוֹתִים.

אֱלִמְנִי *m.* (qui reticetur)
quidam, ὁ δεῖνα, *ubique*
praecedit פְּלִנִי, *q. cf.*

אֱלִם *et* אֱלִם *v.* אֱלִם.

אֱלִמָּיִם *genus* ligni resino-
sum et odoriferum, quod in
Persia et India frequens re-
peritur (*rothes Sandelholz*).
2 *Chronic.* 2, 9. *transpos.*

אֱלִמְמִים.

אֱלִמְמוֹרִי *N. pr.* filii Joctani *i.*
e. populi et regionis in Ara-
bia australi, *Gen.* 10, 26.

אֱלִמְמֹךְ (quercus regia) *N. pr.*
oppidi in tribu Ascher.

confectus est, tristis fuit.

אמלל *m.* languens (morbo)
Ps. 6, 3.

אמלל *m., pl.* אמללים languidi, debiles *Neh.* 3, 34.

אמן sustentavit, educavit,
part. אמן brachio gestans et curans, nutritor, nutricius, altor et tutor, אמנת nutrix.
2) fundavit, *intr.* firmus fuit, *sensu ethico*: אמנים fideles, πιστοί. *Niph.* נאמן sustentatus, gestatus est (infans);
2) fundatus est, firmus factus est *s.* fuit, stabilis fuit; diu duraturus fuit, בית נאמן domus stabilis, posteritas perennis; 3) *metaph.* fidus *s.* fidelis fuit; certus *s.* verus fuit *s.* habitus est, eventu comprobatus est; spectata fide est, probus *s.* integer fuit. — *Hiph.* האמן innisus est, superstruxit; *intr.* firmus constitit; 2) *metaph.* confisus est, fidem habuit *sq.* ב, *accus.* et ל *c. inf.*; credit *sq.* ל, בר, *inf.* — *Jes.* 30, 21. האמניו *pro* תרמרנו dextrorsum deflexistis.

אמן *chald.* — *Aph.* הימן confisus est *sq.* ב; *part.* מיהרמן fidus, fidelis.

אמן *m.* artifex, opifex.

אמן *adj. m.* firmus, verus, fidus; *subst.* veracitas, אלהי אמן Deus verax; 2) *adv.* אמן vel ואמן in adjurandi

formulis et doxologiae fide confirmanda: certo! profecto! ita fiat! ita sit!

אמן *m.* opifex, artifex, architectus, *Prov.* 8. 2) *i. q.* המון multitudo hominum, *Jer.* 52. 3) *N. pr.* dei aegypt., Jovis Ammonii; 4) *N. pr.* regis Jud. et aliorum.

אמן *m.* (*pl.* אמנים) fides, veracitas.

אמן *m.* fides.

אמנה *f.* columna, postis.

אמנה *f.* firmitas, ורהי רדיו et ejus manus confirmatae erant; 2) securitas; 3) fides, *pl.* אמנות.

אמנה *f.* foedus firmum et ratum; constitutio, decretum (merces constituta *Neh.* 11, 23.). 2) *N. pr.* fluvii prope Damascum et regionis ab eo irrigatae, Amana.

אמנה *f.* educatio, tutela *Esth.* 2. 2) veritas; *adv.* vero, revera.

אמנים, אמנים *adv.* vere, certo, profecto.

אמת *f.* (*c. suff.* אמתו) firmitas, stabilitas, diuturnitas, perennitas; securitas; 2) constantia, fides; *dicitur* de fide et veracitate Dei et de hominum fide et pietate erga Deum eorumque integritate et probitate; 3) veritas *inpr.* rerum divinarum.

אמניו, אמניו (fidus) *N. pr.* filii Davidis; 2) al. viri.

אָמֵץ *vel* אָמֵץ (*imp.* אָמֵץ, *fut.* יִאֲמֵץ) firmus, robustus, fortis, alacer, animosus fuit; *sq.* מֵן praevaluit, fortior fuit. — *Pi.* אָמֵץ firmavit, alacrem s. fortem reddidit animum, refecit, corroboravit; restituit, restauravit (aedificium). אָ לֵב פֿ obfirmavit animum alcjs, pertinacem aliquem reddidit. 2) constituit, elegit. — *Hiph.* (*fut.* יִאֲמֵץ) fortem se prae-buit, alacriter egit. — *Hithp.* se roboravit, vires acriter intendit, contendit; se obfirmavit, fortiter sibi proposuit.

אָמֵץ *m.* robustus, firmus, validus, fortis, *etiam sq.* כֹּחַ.

אָמֵץ *m.* robur, vis.

אָמֵץ *m.* alacer, fortis (equus), *pl.* אֲמָצִים.

אָמֵץ *f.* robur.

אָמֵץ (fortis) *N. pr. m.*

אָמֵץ, אֲמָצִיתוֹ (quem Deus fortem reddidit) *N. pr.* Amasiae, regis Jud. 2) alior.

אָמֵץ *m. pl. sq.* כֹּחַ vires, opes, divitiae.

אָמֵר (*inf. abs.* אָמַר, *constr.* פִּאֲמַר, *praef.* פִּאֲמַר, *c.* וַיֹּאמֶר, *fut.* יֹאמַר, *c. accent. conj.* וַיֹּאמֶר, *Ps.* 139, 20: וַיֹּאמֶר וְיִמְרוֹךְ *pro* וַיִּמְרוֹךְ) dixit alicui *sq.* לְ, אֵל, de aliquo *sq.* לְ, אֵל, aliquem *sq.* accus. (*Differt a v.* דִּבֶּר lo-

cutus est, quod absolute ponitur, cum v. אָמַר ea consequantur, quae quis dixerit.) *Inf.* אָמַר ut dicat s. diceret, i. e. his verbis. 2) exclamavit (equus); 3) allocutus est, appellavit, nominavit; 3) praedicavit; celebravit, *Ps.* 40, 11. 145, 6. 11. 4) praecepit, jussit; 5) cogitavit, meditatus est, voluit, *Gen.* 44, 28. *Exod.* 2, 14., *et sq.* בְּלִבְבוֹ, בְּלִבְבוֹ. — *Niph.* נִאֲמַר, *fut.* יִאֲמַר, נִאֲמַר dictus est, dictum est s. dicitur de aliquo *sq.* לְ, אֵל; *impers.* נִאֲמַר dicitur, dici solet; *sq.* לְ dicitur alicui, nominatur alicui. — *Hiph.* הִאֲמִיר dicentem, spondentem fecit *Deut.* 26, 17. 18. — *Hithpa.* הִתְאָמַר se praedicavit, gloriatus est, se extulit.

אָמַר *chald.* (*fut.* יִאֲמַר, *inf.* מִאֲמַר, מִמַּר) dixit; jussit.

אָמַר *m. poët.* (*nonnisi c. suff.* אָמַרוֹ, *et pl.* אָמַרִים, *constr.* אָמַרִי) verbum, sermo, oratio; אֵל אָמַרִי dicta Dei. 2) jussum, sors (divinitus data) *Iob.* 20, 29.

אָמַר *m. poët.* verbum, dictum; decretum, promissio; carmen epinicum; i. q. דְּבַר res, negotium.

אָמַר *N. pr. m.*

אָמַר *m. chald.* agnus (a fecunditate dictus).

אָמַרָה *f. poët. (pl. אַמְרוֹת)*
verbum, sermo.

אָמַרָה *f. id.*

אָמַר *m. cacumen Jes. 17.*

מִאָמַר *m. edictum, jussum,
mandatum.*

מֵאָמַר *m. chald. id.*

אָמַרִי (verbosus) *N. pr. m.*

אָמַרִי *Nom. gent. LXX.*

Ἀμορῶτα, Amorita.

אָמַרְיָהוּ *et אַמְרִיָהוּ N. pr. m.*

אָמַרְפַּק *N. pr. regis Sinearitici s. Babylonici Gen. 14, 1. 9.*

אָמַשׁ (propr. nox praeterita
s. superior) heri; 2) nox.

אָמַת *v. אָמַן.*

אָמַתָּה *v. מַתָּה.*

אָמַתִּי (verax) *N. pr. patris
Jonæ proph.*

אָמַתִּי *v. מַתִּי.*

אָי *v. אָנָה, אָנָה, אָן.*

אָן *v. אָן.*

אָנָה, אָנָה *pron. chald. ego;
pl. נָהֲנָה, אָנְהֲנָה, אָנְהֲנָה nos.*

אָנָה (leg. ánna) *partic. pre-
candi compos. ex אָה ah! et
נָה quaeso: ah, quaeso!*

אָנָה *ingemuit Jes. 3. 19. — II)*

*Kal. inusit. appropinquavit
(opportuno tempore). — Pi.*

אָנָה *immisit, objecit Exod.
21, 13. — Py. objectus est,
obvenit, evenit (casu s. di-
vinitus). — Hithpa. occa-
sionem quaesivit, part.*

אָנָה *se ipsum objiciens,
adgradiens alqm sq. ל.*

אָנָה *f. moeror, luctus.*

הָאָנָה *f. id.*

אָנִי *com. navis; collect.
classis navium.*

אָנָה *f. (pl. אָנָוֹת) navis.*

הָאָנָה *f. occursus, coitus.*

הָאָנָה *f. opportunitas.*

אָנִי *com. nos. — v. אָנְכִי.*

אָנִיךָ *m. אָנִיךָ f. chald. pron.
pl. ii, eae.*

אָנָשׁ, אָנָשִׁים, *v. אָנָשׁ.*

אָנָה *Kal inusit. — Niph.*

אָנָה *gemuit (de aliqua re
sq. מָן, עַל).*

אָנָה *f. gemitus, suspi-
rium.*

אָנְהָא *v. אָנְהָוּ v. אָנְהָוּ, אָנְהָוּ.*

אָנָה *v. אָנָה, אָנָה, אָנְהָוּ.*

אָנְהָוּ (luctus populi) *N.
pr. m.*

אָנְהָוּ *m. plumbum, perpendi-
culum plumbum.*

אָנְכִי (contr. אָנִי, *in pausa*

אָנְכִי) *pron. pers. ego; plur.
אָנְכִי, raro נְהָנְהוּ, אָנְהָוּ
42, 6.) nos.*

אָנְךָ — *Hithpo. הִתְאָוִן gem-
muit, conquestus est.*

אָנְסִי *vim intulit, coëgit, ne-
gotium facessivit.*

אָנְסִי *chald. id.*

אָנְךָ (fut. הִתְאָנָה) *spiravit, an-
helavit; iratus est, succen-
sivit (alicui sq. בָּ). — Hithp.*

הִתְאָנָה *iratum se reddidit,
ira commotus est.*

אָף, *pro* אָנף, *m. (c. suff.*
אָפּר) *nasus*, אָף גְּבוּהַ אָף altitudo
nasi, fastus; 2) ira. 3) *N.*
pr. m. — *Dual.* אָפּרַם nares,
nasus; *per synecd.* facies,
vultus, לְאָפּר *i. q.* לְפָנַי in
conspectu, *coram*; מְנַה
אָחַת אָפּרַם una pars binis
hominibus; 2) ira, אָרְךָ א'
tardus ad iram, אָפּר קָצֵר א'
praeceps ad iram. *Particula* אָף
v. suo loco.

אָנף *chald.* — *Plur. (c. suff.*
אָנפּוּהַר) *nares*; *facies.*

אָנפּה *f. nomen avis ira-*
cundae, vulgo: ardea, LXX.
χαρადριός. Alii: psittacus.
Levit. 11, 19. Deut. 14, 18.

אָנַק ingemuit, suspiria (alto
pectore) prodidit, *inf.* אָנַק,
fut. אָנַק. — *Niph.* אָנַק *id.*

אָנַקָה *st. c.* אָנַקָה *f.* gemitus
vehemens; 2) genus la-
certarum *Levit. 11, 30.*

אָנַשׁ gravi morbo affectus
fuit; *part.* אָנַשׁ *m.* אָנַשָׁה
f. insanabile (vulnus); gra-
vis (dolor); aerumnosus
(dies); perditus, malignus
(animus). — *Niph.* morbo
gravi affectus est.

אָנַשׁ *m. (poët.)* homo,
mortalis; *collect.* homines;
homo vulgaris, vulgus
(אָנַשׁ בְּהַרְט א' scriptura vulga-
ri); vulgus impium, homi-
nes mali. — *Plur.* אָנַשִׁים *(st.*
c. אָנַשִׁי, *c. suff.* אָנַשִׁיָה,

אָנַשִׁיָה) *homines, viri, cf.*
אָנַשׁ. — 2) אָנַשׁ *N. pr.,*
Enosus, filius Sethi.

אָנַשׁ *m. chald. (st.*
emph. אָנַשָׁה, אָנַשָׁה, אָנַשָׁה
אָנַשִׁים) *Chethib, pl. hebr.*
אָנַשִׁים) *homo, collect. homines.* אָנַשִׁי
אָנַשִׁי filius hominis, *i. e.* ho-
mo.

אָנַשָׁה *pro* אָנַשָׁה, *f. (st. c.*
אָנַשָׁה, *c. suff.* אָנַשָׁה; אָנַשָׁה;
pl. semel אָנַשָׁה, *plerumque*
אָנַשִׁים, *st. c.* אָנַשִׁי, *c. suff.* אָנַשִׁי,
אָנַשִׁיָה) *femina, mulier;*
appos. ad alia nomina eod.
sensu dicitur, quo אָנַשׁ *q. cf.*
2) *uxor, conjux;* 3) *quae-*
que; 4) *oppos.* אָנַשָׁה *s.* אָנַשָׁה
altera — altera.

אָנַתָה *chald. pron. m. tu.*
אָנַתָה *pl. m. vos.*

אָנַס (sanans) *N. pr. regis*
Jud. 2) al. viri.

אָנַסָה *rad. inus. arab. da-*
mnnum percepit, violatus fuit.

אָנַסָה *m. damnnum, injuria.*

אָנַסָה *v. סוּף.*

אָנַסָה *v. אָסָר, אָסָר, אָסָר.*

אָסָה *v. אָסָה.*

אָסָה *m., pl. אָסָהִים horrea,*
promptuaria, LXX. ταμεία.

אָסָה *N. pr. m.*

אָסָהִי *N. pr. ducis Assyri.*

אָסָהִי *N. pr. uxoris Josephi.*

אָסָהִי (*inf.* אָסָהִי, *constr.* אָסָהִי,
c. suff. אָסָהִי; *imp.* אָסָהִי,
אָסָהִי, *pl. אָסָהִי; fut.* אָסָהִי,

pl. רִאֲסָפוּ, *c. suff.* רִאֲסָפְנִי, אֲסָפָה, *pers.* 1. אֲאָסֶה et אֲסָה, *c.* הָ *parag.* אֲסָפָה, *rarius* רִסָה, וְרִסָה, וְרִסָה) collegit, congregavit, *sq.* אֶל, עַל in alqm locum s. ad alqm; agmen clausit *Jes.* 58, 8. 2) contraxit, retraxit; 3) recepit (in hospitium, tutelam); 4) abstulit, e medio sustulit, perdidit; interfecit. — *Niph.* נִאֲסָה collectus est, se congregavit, *sq.* אֶל, לְ, עַל ad alqm s. alqd, עַל contra alqm; נִ' אֶל-עַמּוֹ, עַמּוֹ, דַּבְּרוּתוֹ ad populum, ad patrēs suos congregari *i. e.* mori s. sepeliri, *quo sensu simpl.* נִאֲסָה *Num.* 20, 26. 2) receptus est, se recepit; 3) ablatu est, deletus est, periit. — *Pi.* collegit; recepit in hosp.; agmen clausit *Num.* 10, 25. *Jos.* 6, 9. 13. — *Py.* congregatus est. — *Hithp.* se congregavit.

אָסָה (qui collegit) *N. pr.* poetae et musici, nonnullor. psalm. auctoris; 2) alior. hom.

אָסָה *m.* collectio (frugum) messis.

אָסִיָה *m.* messis (pomorum).

אֲסָפָה *f.* congregatio.

אֲסָפִים *pl. m.* collectiones, cellae promptuariae, apothecae.

אֲסָפוֹת *pl. f.* congregationes, societates.

אֲסָפְסָה *m.*, *cum art. syr.* הָאֲסָפְסָה colluvies, turba hominum.

אֲסָפְרָנָא *chald. adv.* studiose, diligenter.

אֲסָפְתָא *N. pr.* filii Hamani.

אָסָר (*fut.* וְאָסַר et וְאָסְרָה, *c. suff.* וְיִאֲסְרֶהוּ, וְיִאֲסָרְהוּ, *imp.* אָסַר) ligavit, alligavit *sq.* לְ; א' הַמְרַבָּה' א' currum jungere (equis etc.); א' מִלְחָמָה nectere certamen, impetum facere; אָסַר אָסַר se voto obligavit.

2) vinxit, in vincula coniecit, in custodia tenuit; *part.*

אָסוּר vinctus, captivus;

בֵּית הָאָסוּרִים, בֵּית הָאָסוּרִים domus captivorum, carcer.

— *Niph.* vinciri, in carcerem conjici, in custodia teneri. — *Py.* capi, captivum abduci.

אָסוּר *m.* vinculum; *pl.* אֲסוּרִים. — בֵּית הָאָסוּרִים carcer.

אָסוּר *m. chald. id.*

אָסוּר *m.* captivus, *pl.* אֲסוּרִים.

אָסוּר *m.* captivus. 2) *N. pr.* *m.* *Exod.* 6, 24.

אָסַר, אָסַר *m.* obligatio, votum ab aliqua re abstinendi.

אָסַר *m. chald.* interdictum.

מוֹסָר *m.*, *nonnisi pl.* (*c. suff.* מוֹסְרִי, מוֹסְרוֹתֵיהֶם) vincula. 2) מוֹסָר et מוֹסְרוֹת

N. pr. loci in deserto.

אָפֶן *m. rota; st. c.* אָפֶן,
pl. אָפֶנִים.

אָפֶן *tempus* (περίοδος), דְּבַר
 אֶל-אָפֶנִי *verbum dictum suo tempore i. e. oportuno.*

אָפֶנִים *m. pl. Levit. 6, 14.*
 (21.): אָפֶנִי מִנְחַת פְּתִימִים
comminuta s. frusta oblationis comminutae. Al. (deriv. ab אָפֶה) coctiones obl. comminutae.

אָפֶס *desiit, finem habuit; defecit.*

אָפֶס *m. finis, extremum; terminus,* אָפֶסִי אָרֶץ *fines terrae i. e. terrae remotissimae. Dual.* אָפֶסִים *utraque pedum extremitas, plantae s. tali;* מֵי אָ *aquae tantum plantas rigantes, locus aquae vadosus. — 2) Adv. (defectus) non amplius, praeterea non; nihil, nullus; nonnisi, tantummodo.* אָנִי וְאָפֶסִי *ego sum nec ullus praeter me.* בְּאָפֶס *in defectu rei, i. e. ut non amplius sit, sine; sine causa, immerito.* מֵאָפֶס *de nihilo, nihili quid.* עַד-אָפֶס *usque dum non erit.* אָפֶס כִּי *praeterquam quod, verumtamen.*

אָפֶס דְּמִימִים *N. pr. oppidi in tribu Juda.*

אָפֶס *i. q.* אָפֶס *nihil Jes. 41, 24.*

אָפֶה *v. פֶּעַה.*

אָפֶה *v. poet. circumdedit; prael. pl.* אָפֶה, *c. suff.* אָפֶה־נִי.

אָפֶק *Kal inus. validus fuit. — Hilhp.* הָאָפֶק *se robustum praebuit, sui potens fuit, se continuit, se retinuit; animum sumpsit 1 Sam. 13, 12.*

אָפֶיק, *nonnisi st. constr.* אָפֶיק, *pl.* אָפֶיקִי, *m. adj. robustus, potens. — 2) Subst. tubus, canalis; rivus, torrens; alveus fluminis; fundus maris; vallis rivulis irrigata.*

אָפֶק, אָפֶיק *N. pr. urbis in tribu Ascher; 2) al. ad lacum Galil.; 3) al. in tribu Issaschar.*

אָפֶקה *N. pr. urbis in tribu Juda.*

אָפֶר *m. cinis, favilla; metaph. res levis, vana, fallax.*

אָפֶר *m. (transpos. ex פֶּאֶר)* cidaris, tegumentum capitis cum latis fasciis.

אָפֶרָה *v. פֶּרָה.*

אָפֶרִיזֶן *m. LXX. φορτίον, Vulg. ferculum i. e. sella, lectica.*

אָפֶרִים *N. pr., Ephraimus, fil. Josephi natu minor; tribus ab eo oriunda; populus regnumque Israelitarum.*

אָפֶרָה, אָפֶרָתָה *nom. urbis in tribu Juda alibi בֵּית-לָחֶם*

quo imber profluit; 2) columbarium; 3) fumarium.

ארבות *N. pr.* loci in tribu Juda.

מארב *m.* locus insidiarum, iusidiae; insidiatores.

ארבאל *v.* בית.

ארבה *v.* רבה.

ארבע *v.* ארבעה, ארבע.

ארג *plexuit* (crines) *Jud.* 16, 13. 2) *texuit*; *part.* ארג *textor*, ארגה *textrix*.

ארג *m.* *textura* *Jud.* 16, 14.

2) *radius textorius*.

ארגב *N. pr.* civitatis Basaniticae, in qua Ogus regnavit; 2) viri cujusd.

ארגון *chald. i. q.* ארגמן.

ארגז *v.* רגז.

ארגמן *m.* purpura; panni purpurei.

ארה *N. pr.* filii Benjam.

ארהי *nom. patron.*

ארה *decersit* *Ps.* 80. 2) *collegit*. 3) *arab.* arsit, flagravit.

ארות *pl. f.* stationes in stabulo s. praesepia.

ארה, ארה, *f.*, *pl. abs.*

ארות, *constr.* ארות, ארות, praesepia, stabula; jugum equorum uni praesepi alligatorum.

ארי *m.* leo; *pl.* אריים *et* אריות.

אריה *m.* leo.

אריה *m. chald.* (*pl.* אריון) leo.

אריאל, אריאל *leo Dei i. e.*

vir fortis; 2) focus s. ara Dei, *nom.* altaris holocaust.

3) *nom. honor.* Hierosolymarum. 4) *N. pr. m.*

אריאל (*leo Dei*) *N. pr. m.*

אריאלי *N. pr. m.*

אריאלם *m.* viri fortes eorum (Israelitarum) *Jes.* 33, 7.

ארוך *com.* cista, arca. ארוך יהוה, אלהים, העדות, הברית *arca foederis*; 2) *arca feralis* *Gen.* 50, 26.

ארה *chald.* ecce! vide!

ארוך *Aradus*, insula et urbs haud procul a litore Phoeniciae. ארוך *Nom. gent.*

ארוך, ארוך *N. pr. m.*

ארוכה *v.* ארך.

ארומה *N. pr.* urbis.

ארומים *Chethib pro* ארומים *v.* אדם.

ארו *firmiter constrictus est*, firmus, stabilis fuit. *Part.* ארו *firmi*, stabiles. *Al.* cedrini.

ארו *m.* cedrus; *pl.* ארוים, *st. c.* ארוי.

ארוה *f.* tabulatum cedrinum.

ארה *ivit*, profectus est, iter fecit; *part.* ארה *viator*. —

II) *rad. inus.* determinavit.

ארה *N. pr. m.*

ארה *com. v. poët.* (*c. suff.*

ארהי, *pl.* ארהות, *st. c.* ארהות, *c. suff.* ארהתם *et* ארה (ארה) *incessus*, iter; via; *metaph.* de agendi vivendive

ratione (א' יהוה) vita Deo probata, א' חיים agendi ratio salutem afferens, א' עולם ag. ratio prisca, mores majorum); 2) sors, conditio; 3) viator, *collect.* turma viatorum *Iob.* 6. 31.

ארת *m. chald. id., pl. c. suff.* ארתתה, ארתתה, *trop.* viae *i. e.* consilia (Dei); conditio, res alcjs.

ארתה *f.* incessus; 2) turma proficiscentium.

ארתה *f.* demensum, portio. ארי, אריה, ארות, אריות, אריאל *v.* ארה.

ארידי (fortis) *N. pr.* filii Hamani, *Ἀριδαῖος.*

ארידתא (fortis) *N. pr.* filii Hamani.

אריוד *N. pr.* regis Ellasaritidis; 2) viri *chald.*

אריסר *N. pr.* filii Hamani.

ארך (*fut.* יאריך, *pl.* יארכו) longus fuit s. factus est, ארכו Longi ei facti sunt dies *i. e.* diu commoratus est. — *Hiph.* האריך *trans.* longum reddidit, protendit, extendit; ה' ימרי פ' vitam prorogavit; ה' ימרו longam fecit vitam suam, diu vixit (*etiam omissa v.* ימרו); ה' אפו נפשו; (ימרו) distulit, patientem se prae-buit; 2) *intr.* moratus est, commoratus est. — II) *rad. inus. arab.* sanavit.

ארוכה, ארכה *f.* sanatio (vulneris); salus.

ארך *chald. partic.* אריך quod convenit, decet, aptum.

ארך *nonnisi st. c.* ארך longus. א' האבר א' longa pena praeditus; א' אפים tardus ad iram; א' ריח *μακρόθυμος.*

ארך *N. pr.* urbis Babylo-nicae *Gen.* 10, 10.; unde *pl. nom. gent.* ארכורא.

ארך *m.* longitudo (spatii et temporis); *c. suff.* ארפו.

ארך *adj. m.* ארפה *f.* longus, diuturnus.

ארכה, ארכה *f. chald.* diuturnitas, perennitas.

ארפי *Nom. gent., incola* urbis s. regionis in tribu Ephraim.

ארפובה *v.* ברה.

ארם *rad. inus.* altus fuit.

ארם *f. st. c.* ארם Aramaea (regio Damascena, Syria usque ad Orontem et Mesopotamia). — א' נהרים Mesopotamia, ארם ארם ager (cultus) Mesopotamiae; א' א' צובה Syria Sobaea; א' המשק Syria Damascena; א' מצבה א' מ' א' ביתרחוב; א' ארם. Rechabensis, pars Syriae, cf. רחב. — 2) *N. pr. m.*

ארמי *m.* Aramaeus; *fem.* ארמיה, *pl.* ארמים, ארמים *pro* ארמים.

אָרמית *adv.* aramaice, lingua aramaea.

אָרמון *m.* (*pl. constr.* אָרמנות) arx, palatium; palatii pars interior.

אָרמני *N. pr.* filii Sauli.

אָרז *m. nom.* arboris *Jes.* 44, 14. *LXX.* πίνυς, *Vulg.* pinus. 2) *N. pr. m.*

אָרז *N. pr. m.*

אָרנבת *f.* lepus.

אָרנון, אָרנן (*strepitus, cf.* אָרנון) *N. pr.* rivi, quo terra Isr. versus orient. terminabatur.

אָרנן *N. pr. m.*

אָרנן, *Chetlub* אָרננה, אָרננה, *Keri* אָרננה, *N. pr.* Jebusitae.

אָרע *m. chald.* (*st. emph.* אָרעא) terra; 2) infra, *sq.* אָרעא inferius.

אָרעיה *f. chald.* pars infima, fundus.

אָרפד (*a* אָרפד) *N. pr.* civitatis Syriae.

אָרפכשד *N. pr.* filii Semi et Semitarum.

אָרץ *f. rarius masc.* (*c. art.* אָרץ, *c. suff.* אָרצו, *pl.* אָרצות) terra: orbis terrarum; terra continens; humus (*אָרצה* in terram, humi); provincia, regio, ager alcjs civitatis; patria; *meton.* incolae alcjs terrae. — *Pl.* אָרצוה *apud scriptt. se-*

riores signif. terras exteriorum populorum.

אָרצא *N. pr. m.*

אָרק *f. chald.* (*st. emph.* אָרקא) terra.

אָרר (*imp.* אָר, *c.* אָרר *parag.* אָררה, *pl.* אָררה, *fut.* יאָרר) exsecratus est. — *Niph.*

part. pl. נאָררים maledicti. — *Pi.* אָרר diras imprecatus est; *part. pl.* מֵאָררים execrationem afferentes. — *Hoph. fut.* יאָרר devotus erit.

מֵאָררה *f.* execratio.

אָררט *N. pr.* regionis montanae in Armenia, mediae inter Araxem fluv. lacusque Van et Ormiani.

אָררי *i. q.* אָררי *Nom. gentile.*

אָרש — *Pi.* אָרש, אָרש *sq.* accus. אָרשה mulierem sibi desponsavit, *sq.* בַּ pretii, quo mulier venditur. — *Py. praet. f.* אָרשה desponsata est (puella); *part. fem.* מֵאָרשה.

אָרש *rad. inus. arab.* concupivit.

אָרשת *f.* petitio, desiderium, *LXX.* δέησις.

אָרחתשסתא, אָרחתשסתא, אָרחתשסתא *N. pr.* regum Persarum: Pseudo-Smerdes et Artaxerxes Longimanus.

אָשראל (*i. q.* אָשראל Deo obligatus) *N. pr. m.*

אֲשֵׁרֵי־אֵל (obligatio Dei) *N. pr.* filii Gileadi; אֲשֵׁרֵי *nom. patron.*

אֵשׁ *f. rarius masc. (c. suff. ignis: aestus solis; incendium (metaph. de incendio s. atrocitate belli et de fervore irae); fulgor (armorum, gemmarum). אֵשׁ אֱלֹהִים ignis Dei, fulmen.*

אֵשׁ *com. chald. (st. emph. אֵשׁא) ignis.*

אֵשׁה *m. (st. c. אֵשׁה, pl. אֵשִׁים, אֵשִׁיר) incensum, sacrificium accendendum; etiam sacrificium non cremandum Lev. 24; 7. 9.*

אֵשׁה *f. Chethib ignis. אֲשֵׁבֶל N. pr. filii Benjamin; אֲשֵׁבֶל nom. patron.*

אֲשֵׁבֶן *N. pr. m.*

אֲשַׁבַּע (juro) *N. pr. m.*

אֲשַׁבְעַל *N. pr. filii Sauli.*

אֲשַׁד *rad. inus. syr. effudit.*

אֲשַׁד *m. effusio, אֲשַׁד הַנְּחָלִים decursus torrentium.*

אֲשַׁדָּה *radix montis; pl. אֲשַׁדֹּת, st. c. אֲשַׁדֹּת.*

אֲשַׁדֹּד (*אֲשַׁדֹּד*) Asdod, Ἀσδοδος, urbs Philistaeorum. אֲשַׁדֹּדָי Asdodaeus; אֲשַׁדֹּדָי Asdodaea, dialecto Asdodensi.

אֲשַׁדָּה *femina, v. אֲנִישׁ.*

אֲשַׁה *rad. inus. i. q. אֲשַׁשׁ.*

אֲשַׁה *f. fulcrum, fulcimen,*

pl. c. suff. Keri אֲשַׁוֹתִיהָ, Chethib אֲשַׁוֹתִיהָ.

אֲשַׁוֹן *Keri, Chethib אֲשַׁוֹן q. v. אֲשַׁר. אֲשַׁוֹר, אֲשַׁר, אֲשַׁר v. אֲשַׁר.*

אֲשַׁחֲרֹר (*אֲשַׁחֲרֹר*) *N. pr. m.*

אֲשַׁרְמָא *N. pr. dei Hamathaeorum.*

אֲשַׁרָּה *v. אֲשַׁרָּה.*

אֲשַׁשׁ *v. אֲשַׁשׁ, אֲשַׁשׁה, אֲשַׁשׁ v. אֲשַׁשׁ. אֲשַׁשׁ m. testiculus.*

אֲשַׁשָּׁל *v. אֲשַׁשָּׁל.*

אֲשַׁשִּׁנֹּז *N. pr. populi in Asia septentr.*

אֲשַׁשָּׁר *v. אֲשַׁשָּׁר.*

אֲשַׁל *rad. inus. arab. altas radices egit.*

אֲשַׁל *m. tamariscus, tamarix*

אֲשַׁם *et אֲשַׁם (fut. ראשם, pl. ראשמי) deliquit, culpam commisit, peccavit (in alqm sq. ל, in aliqua re sq. ב et ל); 2) poenas luit Ps. 34, 22. etc. — Niph. poenas dedit.*

— *Hiph. poenam irrogavit, puniit. — II) אֲשַׁם i. q. רָשָׁם vastatus est, periit Ez. 6, 6.*

אֲשַׁם *m. reus.*

אֲשַׁם *m. (c. suff. אֲשַׁמִּי, pl. אֲשַׁמִּים) delictum, culpa, reatus; res injuste parata; sacrificium piaculare.*

אֲשַׁמָּה *f. (inf. v. אֲשַׁם) אֲשַׁמָּה בַּהּ ad peccandum in ea re, אֲשַׁמָּה הָעֵם ut culpam sibi contrahat populus.*

2) *Compos. c. praepos.* is qui: לְאִשֶּׁר ei s. iis, qui; לְאִשֶּׁר לִי ei cui; אֶת-אִשֶּׁר eum qui, id quod; מֵאִשֶּׁר ab eo qui s. quod, ab iis qui; ex quo (tempore); eo quod. *Eodem modo praeced.* אַחֵר, תַּחַת, עַל, עַד, וְעַן, בְּעֵבֹר, בְּאִשֶּׁר eo (loco) quo, ubi; quò, quia; *sq.* לְ propterea quod, propter *Gen.* 39, 9. 23. *Eccl.* 8, 4. אֶל-אִשֶּׁר eo (loco) quo, ubi. כְּאִשֶּׁר sicut; quasi, ac si; quum; quando; quod, quia. — *Rarissime hac significatione praepositio praefigitur:* בְּאִשֶּׁר in quibus *Jes.* 47, 12., עִם אִשֶּׁר apud quem *Gen.* 31, 32. —

3) אִשֶּׁר לִי qui ei (est), *signif. genitivum possessivum* הַצֹּאן לְאִבְרָהָם pecus patris ejus. — 4) אִשֶּׁר *conj.* ὅτι, quod, quia; ut, *iva sq. fut.*; quum, quando, ὅτε; ubi, οὗ; sicut, ὡς *sq.* כִּן.

יְשֻׁרָיִם *sq. dag. forti (rar. שֶׁ)* i. q. אִשֶּׁר *pron. rel.* qui etc.

2) *nota relationis:* שָׁמַיִם quo etc. 3) *sq.* לְ *indicat genit.*

4) *conj.* quod, quia. 5) *c. praepos.* בְּשֶׁל eo quod, quia; עַד-שֶׁ vix quod; דְּעַד donec.

בְּשֶׁל propter: בְּשֶׁלִּי propter me, mea causa; בְּשֶׁלְּמִי cujus causa, propter quem. בְּשֶׁל אִשֶּׁר in eo quod, quantumvis.

אֲשֶׁר־אֵלֶּה (erectus ad Deum) *N. pr. m.*

אֲשֶׁר־הָאֵלֶּה (fort. i. q. עֲשֶׂהְתָּה) *N. pr.* deae Syrorum; *pl.* אֲשֶׁר־וּמִים et אֲשֶׁר־וּמִים simulacra hujus deae.

אֲשֶׁר־וּמִים *v.* אֲשֶׁר־וּמִים.

אֲשֶׁר־וּמִים *rad. inus. arab.* stravit, fundavit. — הִתְאֲשֶׁשׁוּ *v.* אֲשֶׁר־וּמִים.

אֲשֶׁר־וּמִים *m.* fundamentum; *pl. st. c.* אֲשֶׁר־וּמִים rudera, ruinae.

אֲשֶׁר־וּמִים *f.* libum, placenta; *pl.* אֲשֶׁר־וּמִים et אֲשֶׁר־וּמִים.

אֲשֶׁר־וּמִים *m. pl. chald.* fundamenta.

אֲשֶׁר־וּמִים *v.* אֲשֶׁר־וּמִים.

אֲשֶׁר־וּמִים *N. pr.* oppidi Danitarum.

אֲשֶׁר־וּמִים *v.* אֲשֶׁר־וּמִים.

אֲשֶׁר־וּמִים *N. pr. m.*

אֲשֶׁר־וּמִים et אֲשֶׁר־וּמִים *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

אֲשֶׁר־וּמִים *v.* אֲשֶׁר־וּמִים.

I. אֲתָ *m.* ligo; *c. suff.* אֲתָ, *pl.* אֲתָם et אֲתָם 1 Sam. 13, 21. *c. suff.* אֲתָיִכֶם.

II. אֲתָ, אֲתָ *nota accusativi.* *Interdum c. verbis passivis et neutrīs conjunctum videtur nominativum notare, quamquam his verbis sive vis sive relatio activa tribuitur:* יִקְרָא אֶת-שְׁמִיךָ nomen tuum appellabitur i. e. יִקְרָאוּ אֶת-הָאָרֶץ appellabunt,

dabitur *i. e.* dent terram, **גֵּנִיטוּס אֶתְרֵיבֶּן** genitus est filius (*man hat geboren den Sohn*), **פְּדִיבּוּס אֶתְרֵיבֶּן** pedibus doluit. *Cf. Ewald, Lehrbuch d. hebr. Spr. §. 205. 273 b. 299 d.* — *Cum suff.* **אֶתִי**, **אֶתֵי** me; **אֶתְךָ**, **אֶתֵךָ** (*in pausa* **אֶתְךָ**, *c.* **הַ** *parag.* **אֶתְכָה**, **אֶתְכָה**) *m.*, **אֶתְךָ** *f.* te; **אֶתּוּ** eum, **אֶתָהּ** eam; **אֶתְנוּ** nos; **אֶתְכֶם**, **אֶתְכֶם** vos; **אֶתֶם**, **אֶתְהֶם**, **אֶתְהֶם** eos, **אֶתֶן**, *c.* **הַ** *parag.* **אֶתְנָה**, **אֶתְנָה** eas.

III. **אֶתְ** *praepos. cum*, apud, penes. **אֶתְ-פְּנֵי פ'** coram aliquo. — *Cum suff.* **אֶתִי** mecum; **אֶתְךָ** (*in pausa* **אֶתְךָ**) *m.*, **אֶתְךָ** *f.* tecum; **אֶתּוּ** cum eo; **אֶתָהּ** cum ea; **אֶתְנוּ** nobiscum; **אֶתְכֶם**, **אֶתְכֶם** vobiscum; **אֶתֶם** cum iis (*rar.* **אֶתּוּ**, **אֶתָהּ** etc.) — **אֶתְ** *segregandi notionem habet*: **אֶתְ-מֵאֶתִי**, **אֶתְ-מֵאֶתֵי** a me, **אֶתְ-מֵאֶתְךָ**, **אֶתְ-מֵאֶתֵךָ** a te etc.

אֶתְ-בַּעַל (*cum Baal*) *N. pr.* regis Sidonii.

אֶתְהָ, *rar.* **אֶתְהָ** *m.*; **אֶתְהָ**, *in pausa* **אֶתְהָ**, *rar.* **אֶתְהָ** *f.* pron. pers. tu. — **אֶתְהֶם** *m.* **אֶתְהֶן**, *f.* vos.

אֶתְהָ (*Jes. 21, 12.*) *v. poet.* venit, advenit, supervenit (alicui), evenit, accidit. *Praet. pl.* **אֶתְנוּ** *imper. pl.* **אֶתְרוּ**, *fut.* **אֶתְהָה**, **אֶתְהָה**,

אֶתְרוּ, *pl.* **אֶתְרוּ**. — *Hiph. imper. pl.* **אֶתְרוּ** adducite, afferte.

אֶתְהָ *chald.* venit. — *Aph.* **אֶתְרוּ** adduxit, attulit. — *Hoph.* adductus est.

אֶתְרוּן *m.* ingressus, introitus.

אֶתְרוּן *com. chald.* fornax.

אֶתְרוּן, **אֶתְרוּן** *m.* eminentia (*Absatz*) porticus s. tabulati. *Al.* peristylum.

אֶתְרוּ (*ab* **אֶתְ** III.) *N. pr. m.*

אֶתְרוּ *v.* **אֶתְרוּ**.

אֶתְרוּ *N. pr. loci* in deserto Arab.

אֶתְרוּן, **אֶתְרוּן**, **אֶתְרוּן** *i. q.* **אֶתְרוּן**.

אֶתְרוּן *rad. inus. minutis s. modicis gressibus incessit.*

אֶתְרוּן *f.* asina (*lente gradiens*).

אֶתְרוּן *v.* **אֶתְרוּן**.

אֶתְרוּן *m.* (donum) *N. pr. m.*

אֶתְרוּן *m. chald.* locus; **אֶתְרוּן** *post*, **אֶתְרוּן** *post te.*

אֶתְרוּן (*loca*) *N. pr. loci* in Palaestina australi.

אֶתְ *praepos. 1) loci, sive loci ipsius, sive in cujus vicinitate alqd est: év, in c. ablat.; inter; ad, apud, prope; coram. Motum non si-*

*gnificat, nisi ubi simul manendi s. adhaerendi notio adest. — 2) temporis: in, intra. Praefix. infinitivo: quum, dum. — Transl. dic. 3) de eo, cui sensus s. animus inhaeret; 4) in, adversus, contra; 5) de eo, quocum quis venit; 6) de instrumento: per (ablat. lat.); 7) de pretio; 8) de causa s. respectu: propter, pro; de; 9) de norma: secundum, ad; 10) in jurejur.: per (quem s. quod juratur). — Cum suff. בַּר; בְּרָה *m.* (in pausa בְּרָה), בְּרָה *fem.*; בְּרָה, בְּרָה; בְּרָה, בְּרָה; בְּרָה, בְּרָה *et* בְּרָה, בְּרָה.*

בְּרָה *v.* בְּרָה.

בְּרָה *v.* בְּרָה.

בְּרָה — *Pi.* בְּרָה effodit, incidit (tabulis), inscripsit *sq.* עַל. 2) explicuit, interpretatus est *Deut.* 1, 5.

בְּרָה *f.* (*pl.* בְּרָה, *st. c.* בְּרָה) puteus, cisterna, fovea. — 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto; oppidi in tribu Juda. — בְּרָה אֱלֹהִים (puteus heroum) fort. idem locus qui בְּרָה est. בְּרָה לְחַיִּי בְּרָה (puteus viventis *sc.* Dei et visionis) *nom.* putei in Palaestina australi. בְּרָה שְׁבַע (*p. jurisjur.*) *nom.* urbis in tribu Simeon. בְּרָה *nom.* urbis in tribu Benjami.; בְּרָה *nom.* gentile.

בְּרָה בְּנֵי יַעֲקֹב (putei filiorum Jaacani) *nom.* stationis Isr. in deserto Arab.

בְּרָה; בְּרָה, בְּרָה *m.* puteus, cisterna, fovea; 2) cisterna in qua captivi tenentur, carcer, custodia, בְּרָה בֵּית הַבְּרָה domus custodiae; 3) sepulcrum, orcus, יוֹרְדֵי בְּרָה morientes, mortui; עַד בְּרָה usque ad sepulcrum. — *Cum loc.* בְּרָה; *pl.* בְּרָה, בְּרָה.

בְּרָה *N. pr. m.*

בְּרָה *N. pr. m.*

בְּרָה *N. pr.* patris Hoseae.

2) socreri Esavi.

בְּרָה (*fut.* רִבְאֵשׁ) male oluit, putuit, foetuit. — *Niph.* foetidus factus est, *metaph.* odiosus fuit (alicui *sq.* בְּ, אֵת). — *Hiph.* הַבְּרָה foetidum, odiosum reddidit *sq.* בְּ; *intrans.* foetorem excitavit, foetuit *Exod.* 16, 24.; exosus fuit; improbe egit. — *Hithp.* se odiosum praebuit (alicui *sq.* עִם).

בְּרָה *chald.* malus fuit, *sq.* עַל alicui displicuit.

בְּרָה *m.* (*c. suff.* בְּרָה, בְּרָה) foetor.

בְּרָה *f.* herba inutilis s. sterilis.

בְּרָה *pl. m.* labruscae, uvae acidae.

בְּרָה *m. chald.* malus, malignus; *fem. emph.* בְּרָה.

באתר *chald. v.* אָתֵר.

בבֵּה *v.* בּוּב.

בְּבִי *N. pr. m.*

בְּבֵל *f.* (*pro* בְּלַבֵּל *confusio* *sc. linguarum*) *N. pr.*, Babylon, *c. ה* *loc.* בְּבֵלָה; 2) regnum Babylonicum.

בְּבֵלִי *chald.* Babylonius, *pl. st. c.* בְּבֵלִיא.

בֶּגֶ *m.* Chethib cibus.

בְּגָד (*fut.* יִבְגֹּד, יִבְגֹּד, *inf.* בְּגִיד, *constr.* בְּגוּד, *c. suff.* בְּגוּדוֹ) *textit*; fraudulenter et perfide egit, fefellit; perfide deseruit *sq.* ב, *accus. et* מִן; *part.* בְּגָד perfidus, qui perfide deseruit, impius. 2) vim intuit, rapuit; arrogans fuit.

בְּגָד *m.* (*fem.* Lev. 6, 20., *c. suff.* בְּגָדִי, בְּגָדוֹ, *pl.* בְּגָדִים, *constr.* בְּגָדִי, בְּגָדוֹתָיָהּ, Ps. 45, 9.) tegumentum, stragulum; vestis; 2) perfidia; violentia.

בְּגָדוֹת *f. pl.* perfidiae, fraudes.

בְּגוּד *m.* בְּגוּדָה *f.* perfidus, a.

בְּגוּי *N. pr. m.*

בְּגִלָּל *v.* גִּלָּל.

בְּגִיָּה *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בְּגִיָּתוֹ *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בְּדָא *finxt*, excogitavit; *part. c. suff.* בְּדָא *syr. pro* בְּדָאָם.

בְּדָד *disjunct*; se sejunxit, vitam solitariam egit: *part.*

בְּדָד separaus, solitarius.

— II) *i. q.* בָּטָא *blateravit.*

בָּד *m.* *sejunctio*, separatum; בָּד בְּבָד *pars ad partem*, aequis partibus. *Plur.* בְּדִים partes, membra, artus; rami arborum; vectes; obices, repagula. — *בָּד לְבָד* *adv.* seorsum; solum, tantummodo; בָּד אֲנֹכִי לְבָדִי ego solus, בָּד אַתָּה לְבָדֵךָ tu solus, לְבָדֵךָ tibi soli, לְבָדוֹ is solus etc.; *בָּד לְבָד מִן* *et* מִלְבָּד praeter, *בָּד אֲשֶׁר מִלְבָּד* praeter id quod, *בָּד לְבָד עַל* *id.* — 2) linum, *cōllect.* *fila*; *pl.* vestes linetae. — 3) בְּדִים *vani sermones*, mendacia; (*harioli*) mendaces, vaniloqui.

בָּדָד *m.* *sejunctio*, solitudo. *בָּדָד לְבָדָד* *et* בָּדָד *adv.* seorsum, solum.

בְּדָד *N. pr.* patris Hadadi, regis Idumaeae.

בְּדִי *v.* דִּי.

בְּדִיָּה *N. pr. m.*

בְּדָל — *Niph.* separatus est; *sq.* ל selectus est ad alqd; *sq.* מִן se sejunxit ab alqo; discessit; *sq.* אֶל se sejunxit et adjunxit ad alqm. — *Hiph.* בְּדָלֵהוּ separavit, exclusit, selegit *sq.* מִן *et* מֵעַל; *distinxit*, divisit *sq.* בִּינָם וּבֵינָם; *destinavit* *sq.* ל.

בְּדָל *m.* pars, אָזֶן בְּדָל *auricula.*

בְּדָדֵל *m.* stannum, plum-

bum. אֶבֶן הַבְּדוּלָה pondus plumbeum, pondus perpendiculi.

מְבֻדְלוֹת *f. pl.* loca separata.

בְּדֹלָה *m.* bdellium, gummi arboris indicæ translucidum et odoratum.

בְּדוֹן *N. pr.* iudicis, *fort. i. q.* בְּדוֹן. 2) al. viri.

בָּדַק laceravit, dirupit; 2) *denom. a* בָּדַק aedes ruinosas refecit, restauravit.

בָּדַק *m.* fissura, ruinosum; *c. suff.* בְּדֻקָּה.

בְּדוּקָה *N. pr.* ducis Isr.

בָּדַד *chald. i. q. hebr.* בָּדַד. — *Pa. imp.* בְּדַדוּ dispertite.

בָּהָה *rad. inus. arab.* vacuus fuit.

בָּהָה *m.* inanitas, vacuum, vastitas.

בַּהֵט *m.* genus marmoris, *LXX. μαρμαριδης.*

בָּהַל — *Niph.* נִבְהַל perterritus est, contremuit; trepidavit, trepide aufugit; *sq. ל.* praiceps ruit ad alqd; subito evanuit. — *Pi.* בָּהַל perterruit; acceleravit; festinauit; *fut.* יִבְהַל. — *Py.*

part. מִבְּהַל praecipitatus, acceleratus. — *Hiph.* הִבְהִיל perturbavit; praecipitavit; deturbavit.

בָּהַל *chald.* — *Pa.* terruit. *Ithpa. part.* perturbatus. —

Ithpe. inf. הִתְבְּהִילָה *subst.* festinatio, celeritas; *c. ב.* *adv.* celeriter.

בְּהִלָּה *f.* perturbatio, *pl.* בְּהִלּוֹת terrores; 2) *c. artic.* interitus repentinus.

בְּהִילוֹ *f. chald.* festinatio.

בָּהֶם *rad. inus. arab.* obtulit.

בְּהֵמָה *f.* (st. *c.* בְּהֵמַת *c. suff.* בְּהֵמָה) bestia, pecus.

בְּהֵמַת יַעַר, הָאָרֶץ, הַשָּׂדֶה ferae. — *Pl.* בְּהֵמוֹת, *st. c.* בְּהֵמוֹת pecudes, bestiae. 2) *Iob.* 40, 15. *nom.* animalis immanis (hippopotamus).

בְּתֵן *m.* pollex (manus et pedis); *pl.* בְּתָנוֹת.

בְּתֵן *N. pr.* filii Rubeni; אֶבֶן בְּתֵן *nom.* loci in tribu Juda.

בְּתֵקָה *rad. inus.* candilus fuit.

בְּתֵקָה *m.* *LXX.* ἀλόος; vitiligo alba, maculae albae in cute.

בְּתֵרָה *rad. inus. chald.* splenduit.

בְּתֵרִיר *m.* lucidus, splendens.

בְּתֵרֶת *f.* vitiligo, pustula alba; *pl.* בְּתֵרוֹת.

בּוֹא (*praet.* בּוֹא, *pl.* בּוֹאוּ, *בּוֹאִי*, *בּוֹאוֹ*; *imj.* בּוֹא, *בּוֹאִי*, *בּוֹאֵה*; *inf.* בּוֹא, *בּוֹאֵה*, *c. suff.* בּוֹאֵה, *בּוֹאֵה*; *fut.* יִבּוֹא, *יִבּוֹאֵה*; *part. pl.* בּוֹאִים, *בּוֹאִים*) intravit, ingressus est *sq. accus.* לְ, בְּ, אֶל.

vertit, curavit. — *Hiph.* הִבִּיר explicuit, docuit, eruditivum *sq. accus. et ל*; intelligentem reddidit; attente consideravit *sq. ב, אל*; intellexit, peritus fuit *sq. ב, acc.*; sapiens fuit; *part.* מִבִּיר peritus, doctus. *Imper.* הִבִּיר *et* הִבִּיר, *c. suff.* הִבִּיר, *fut.* וְיִבִּיר, וְיִבִּיר. — *Hithpal.* הִתְבַּוֵּן se attentum prae-buit, attendit *sq. accus., אל, ב, ער, על*; percepit, cognitum habuit; intelligentem se prae-buit, sapuit.

בֵּין, *st. c.* בֵּין *subst.* medium, intervallum; *dual.* בֵּינִים, *איש* בֵּינִים, *vir* medius *i. e.* certamine singulari rem dirimens. — 2) *Praepos.* inter, intra (*de loco et temp.*); *conj. cum vv. videndi, intelligendi, sciendi, docendi, judicandi et testandi significat*, quid intersit, quid discriminis intercedat inter duas res, aliquod discrimen intercedere. — בֵּין — וּבֵין, בֵּין — לְ, וּלְ — בֵּין — לְבֵין, בֵּין — לְ, וּלְ — inter (sive — sive *Lev. 27, 12.*). — *Cum suff.* בֵּינִי, בֵּינִי, *in pausa* בֵּינִי, בֵּינִי, *c. suff. pl.* בֵּינֵינוּ, בֵּינֵינוּ, *et fem.* בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיהֶן, בֵּינֵיהֶן. — בֵּין — אֶל-בֵּין, בֵּין — אֶל-בֵּין, *inter (in mediam rem), id.*; מִבֵּין, e medio (*zwischen hervor*), לְ, מִבֵּינֵיהֶם, *id.*; עַל-בֵּין, sursum in me-

dium, usque inter; בֵּין in medio.

בֵּין *chald.* inter; *pl. c. suff.* בֵּינֵיהוּן.

בִּינָה *f.* intellectus; intelligentia, prudentia. — *chald. id.*

תְּבוּנָה *m.* תְּבוּנָה *f.* intelligentia, prudentia; *pl.* תְּבוּנוֹת, prudenter dicta.

בִּינָה *N. pr. m.*

בִּינָה (*a* בִּינָה) *N. pr. m.*

בִּוֵּס (*fut.* רִבּוּס, *part. pl.* בּוֹסִים) conculcavit (hostes, populos). — *Pil.* בּוֹסִים conculcavit (locum sanctum profanavit). — *Hoph. part.* מִבּוֹס conculcatus. — *Hithpal. part. f.* מִתְּבוֹסֶה ad conculcandum se praebens *s. projecta.*

מִבּוֹס *f.* conculcatio (*sensu activo*).

תְּבוֹסָה *f.* interitus.

בִּוּעַ *rad. inus.* ebullivit.

אֲבַעְבֹּעוֹת *pl. f.* pustulae in cute exortae.

בִּוּץ *rad. inus.* albus fuit.

בִּוּץ, בִּוּץ *m.* βύσσος, linum, xylinum.

בִּיץ *s.* בִּיץ *f. pl.* בִּיצִים, ova.

בִּוּץ (splendens) *nom.* rupis prope Gibeam.

בִּוּץ *rad. inus. i. q.* בִּוּץ.

בִּוּקָה *f.* inanitas, vacuum, vastitas.

Juda. — גִּלְגַּל *i. q.* ב' הַגִּלְגַּל
v. גִּלְגַּל. — גְּמֹול ב' (cf. גְּמֹל)
 in Moabitide. — הַבְּלָתִים ב'
v. הַבְּלָתִים. — הַגֹּזֵן ב' (tem-
 plum Dagonis) in tr. Juda
 et al. in tr. Ascher. — הָרֵן ב'
 et הָרֵם ב' (d. montis) in tr.
 Gad. — הַגְּלָה ב' (locus per-
 dicum) oppid. Benjaminit.
 in tr. Juda. — הַחֵן ב' (d.
 gratiae) in tr. Juda vel Dan.
 — הַחֲרוֹן ב' (locus cavae viae)
 duo oppida in tr. Ephraim.
 — הַחֲשִׁימוֹת ב' (l. in des-
 erto) opp. Rubenitar. ad mare
 mort. — הַפָּר ב' (l. pascuus)
 locus munitus Philistaeor.
 in tr. Juda. — הַפָּרִים ב' (d.
 vineae) in tr. Juda. — הַלְּבָאוֹת
 ב' (d. leaenarum) in tr.
 Simeon. — הַלֶּחֶם ב' (d. panis)
 Βηθλεέμ, opp. in tr. Juda
 cf. אֶפְרַתָּה; al. opp. in tr.
 Sebulon. בֵּית הַלְּחָמִי *nom.*
gent. — הַלְּעִפְרָה ב' cf. עִפְרָה.
 — הַמְּלוֹא ב' cf. מְלוֹא. —
 הַמְּעֵכָה opp. in rad. Hermo-
 nis. — הַמְּרִחֵק ב' (α רִחֵק)
 ad rivum Kidron. — בֵּית
 הַמְּרַכְבוֹת (l. curruum) in tr.
 Simeon. — הַנְּמֵרָה ב' (l. aquae
 purae) in tr. Gad. — הַפְּדֵן
 ב' (l. amoenus) vicus prope
 Damascum. — הַעֲזְמוֹת *v.*
 עֲזְמוֹת. — הַעֲמֵק ב' (d. val-
 lis) in tr. Ascher. — הַעֲנוֹת
 ב' (l. vocis repercussae) in tr.
 Juda. — הַעֲנַת ב' (*id.*) in tr.
 Naphtali. — הַעֲקָר הַרְעִים ב'

(l. ubi pastores ligant oves)
 locus prope Samariam. —
 הַעֲרָבָה ב' l. in deserto in
 confinio tr. Judae et Benj.
 — הַפְּלָט ב' (l. fugae) in tr.
 Juda. — הַפְּעוֹר ב' (cf. פְּעוֹר)
 in Moabitide non procul a
 Jordane. — הַפְּצִץ ב' (l. dis-
 sipationis) in tr. Issaschar.
 — הַצֹּר ב' (d. rupe munita)
 in montibus Judae. — הַרְהַב
 ב' (cf. אַרֶם, רַהַב) civitas Syr.
 — הַשְּׁאֵן, הַשֶּׁן, הַשֵּׁן ב'
 (domus quietis) in tr. Manasse cis
 Jord. — הַשְּׂפָה ב' (cf. שְׂפָה)
 opp. ad Jord. — הַשֶּׁמֶשׁ ב' (d.
 solis) opp. α) Levitarum in
 tr. Juda, בֵּית־הַשְּׁמֶשֶׁר *nom.*
gentile; β) in tr. Naphtali;
 γ) in tr. Issaschar s. Sebu-
 lon. δ) *i. q.* אֵין in Aegypto.
 — הַגְּרָמָה *v.* הַגְּרָמָה. —
 הַתְּפוֹחַ ב' (l. malorum) in tr.
 Juda.

בִּזָּה *v.* בָּזָה, בִּזָּה

בִּזָּה rapuit, divellit.

בִּזָּה *i. q.* בִּזָּה contempsit *sq.*
accus., עַל, לְ. — *Niph. part.*
 נִבְזָה contemptus, *pl.* נִבְזִים.
 — *Hiph. inf.* הִבְזֹת sper-
 nere.

בִּזָּה *adj. verb.* spretus.

בִּזְרוּן *m.* contemptio.

בִּזְרוּתָהּ (contemptus Jeho-
 vae) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

נִמְבָּזָה contemptus, res con-
 tempta.

בִּזָּה diripuit, praedatus est,

6, 20. *impers.* fiducia fuit. *Part.* בַּטוּחַ confisus. 2) securus fuit; levis s. incautus fuit; *part.* בּוֹטַח securus; levis. — *Hiph.* הִבְטִיחַ (*fut. apoc.* רִבַּטַח) fiduciam alicui attulit, securum alqm reddidit *sq.* אֵל *et* עַל.

בַּטַח *m.* fiducia; securitas. לְבַטַח *et* בְּטַח *adv.* confidenter; sine periculo, tuto; sine metu, secure. — 2) *N. pr.* oppidi in Syria.

בְּטָחָה *f.* fiducia.

בְּטָחוֹן *m.* fiducia, spes.

בְּטָחוֹת *f. pl.* securitates, tranquillitas segura.

מִבְטָח *m.* (*c. suff.* מִבְטָחִי, מִבְטָחִים, *pl.* מִבְטָחִים) fiducia; securitas; *metonym.* id, in quo fiducia ponitur.

בָּטַל cessavit, feriatuſ est.

בָּטַל *chald. id.* — *Pa.* בָּטַל impedivit, detinuit, inhibuit.

בֶּטֶן *f.* (*c. suff.* בֶּטְנִי) venter, alvus, uterus. פָּרִי בֶטֶן fetus, מִבְּטֵן, מִן־הַבֶּטֶן, מִן־הַבֶּטֶן *ex γαστρος*, in s. ab utero, a teneris; 2) ἡ κοιλία, intima penetralia (pectoris, animi, orci); 3) prominentia (columnae instar ventris). 4) *N. pr.* oppidi in tr. Ascher.

בִּטְנִים *m. pl.* pistacia, nuces oblongae.

בִּטְנִים *N. pr.* oppidi in tr. Gad.

בִּי *partic. precandi* (*ubique sq.* אֲדַנִּי *vel* אֲדַנִּי) quaeso! obsecro!

בִּינָה, בִּינָה, בִּינָה *v.* בִּינָה.

בִּינָה *v.* בִּינָה.

בִּינָה *v.* בִּינָה.

בִּינָה *f.* arx regia; templum.

בִּינָה *f. chald., st. emph.*

בִּינָה, arx regia.

בִּינָה *f., pl.* בִּירְנִיּוֹת arces, castella.

בִּינָה *v.* בִּינָה, בִּינָה.

בָּכָה (*fut.* וַיִּבֶךְ, וַיִּבְכֶּה, *inf.* בָּכָה) flevit, ploravit *sq. accus.*, אֵל, לְ, עַל. — *Pi. part. fem.* מִבְּכָה deplorans alqm *sq. accus.*

בֶּכָא *m.* fletus. עֵמֶק הַבֶּכָא (*Jammerthal*) *N. pr.* vallis in Palaestina. 2) *nom.* arboris; *pl.* בֶּכָאִים.

בֶּכָה *m.* fletus.

בֶּכִית *et* בְּכִית *f.* fletus, luctus.

בָּכִי *m.* (*in pausa* בָּכִי, *c. suff.* בָּכִי) fletus; *metaph.* stillatio aquarum (*in fodinis*).

בָּכִים (*flentes*) *N. pr.* oppidi prope Gilgal.

בָּכִר *Kal inus.* prima luce egit; maturus fuit. — *Pi.* בָּכִר praecoces fructus tulit; primogenitum fecit, jus primogeniti in alqm contulit. — *Py.* primum genitus est. — *Hiph.* primum peperit, *part.* מִבְּכִירָה primipara.

בכור *m.* primum genitus, primogenitus; בכורות *pl. fem.* primitiae (brutorum). *Trop.* בכור מות morbus mortifer; בכורי דלים pauperissimi.

בכורה, בכרה *f.* primogenita, primogenitum, בכרות primi partus (hominum vel animalium); 2) primogenitura, jus primogeniti.

בכורת *N. pr. m.* 4 Sam. 9, 4.

בפור *m.* — *pl.* בפורים *et* פורים primitiae frugum. 'להם להם' panis e primis frugibus coctus. חום הפורים חום pentecoste Num. 28, 26.

בפורה *f.* ficus praecox.

בפורה *f.* maturitas praepropera, תאני בכרות ficus praecoces.

בכירה *f.* primum genita.

בכר *m.* camelus iuvenens; *fem.* בכרה; *pl. st. c. masc.* בכרי.

בכר *N. pr.* filii Ephraimi, בכרי *nom. gent.* 2) filii Benjamin.

בכרו (primogenitus ille est) *N. pr. m.*

בכרי (juvenilis) *N. pr. m.*

בל, בל *v.* בלה.

בל Belus *i. q.* בעל.

בלא *v.* בלה.

בלאדן (cuj. dominus Baal) *N. pr.* regis Babyl. *cf.* מרדה.

בלג *Kal inus.* nituit; gavisus est. — *Hiph.* תבלג *sq.*

על oriri jussit super alqm; hilaris factus est Ps. 39, 14.

בלגה, בלגרי (hilaritas) *N. pr.* sacerdotis.

תבלגה *f.* exhilaratio.

בלגרי *N. pr.* amici Iobi.

בלה (*fut.* יבלה) attritus et collapsus est, usu veteravit; *sq.* מעל veteratum decidit; consenuit, marcuit et concidit; consumtus est. — *Pi.* בלה attrivit, absumsit, veterascentem reddidit; usu consumsit; afflixit, durius tractavit alqm.

בלא *chald. id.* — *Pa.* afflixit, durius tractavit.

בלה *m.* בלה *f.* detritus, obsoletus; *trop.* effetus.

בלוואים *et* בלוואים *m. pl.* vetustate contrita vestimenta, panni laceri.

בלו *m. chald.* vectigal pro utensilibus.

תבלות *f.* consumptio, abolitio.

בל *m. chald.* (cor sollicitum) animus.

בל (consumptio) *adv. poet.* nihil; *sq. praet.* non; *sq. fut.* ne.

בלי consumptio, perniciēs; 2) defectus; *adv.* nihil.

בלי *et* בלי sine ב' דעת imprudenter, inopinato. —

לבלי sine. — ממבלי propter defectum, quia non s. nihil;

יתמבלי יארן) ita ut non sit

an propterea, quod non? לא propterea quod non); *sq. partic.* quia nemo; ita ut nemo. — עד בלי usque ad defectum s. interitum, *i. e.* quamdiu. — על בלי propterea quod non.

בלמה (*compos. ex בל et מה*) non quicquam, nihil.

בליעל (*compos. ex בל et על*) *m.* inutilitas: pernicies, 1) נחל ב' torrentes exitiabiles; 2) nequitia, ארש ב' mulier nequam, פח ב' res abjecta. 3) *concr.* homo improbus, exitium parans.

בלעדי (*comp. ex בל et עדי*) non ad, nihil ad (בלעדי) nihil ad me); sine; praeter.

מבלעדי *id., c.* מן: sine; praeter.

בלח consumptio, *nonnisi cum Jod parag.* בלח non; nisi; sine; praeter, *c. suff.* בלח praeter me, בלחה praeter te. — לבלח *sq. inf.* ut non, ne; *sq. verbo fin.* non. — מבלח *sq. inf.* propterea quod non. — עד-בלח *sq. praet.* usque dum non.

בלה — *Pi.* בלה *Chethib i. q.* בהל terruit.

בלהה *f.* terror; pernicies repentina.

בלהה *N. pr.* servae Raehelis; 2) oppidi in tr. Simeon.

בלהן *N. pr.* duor. virorum.

בלה *v.* בלואים, בלו. בלה (Beli princeps) *N. pr. chald.* Danielis.

בלה *v.* בלעל, בלמה, בלי. בלל (*fut. רבל*) perfudit *sq.* ב aliqua re; *intrans.* perfusus est; 2) confudit, miscuit, conturbavit. — *Hithpo.* se permiscuit *sq.* ב cum alqo. — 2) *Denom. a* בליל: pabulum praebuit *Jud.* 19, 21. — 3) *i. q.* נבל marcuit *Jes.* 64, 5.

בליל *m.* farrago.

הבל *m.* concubitus inhonestus.

הבלל *m.* inquinatus, maculatus, *Lev.* 21, 20. ה' בעינו oculi albugine laborans.

בלם obturavit, constrinxit.

בלס ficos vellicavit.

בלע absorpsit, devoravit, avidè comedit; עד-בלע רקר donec absorpsero salivam meam *i. e.* temporis momento brevissimo; 2) *metaph.* devoravit, hausit, perdidit. — *Niph.* devoratus, perditus est, *sq.* מן היין vino mergi. — *Pi.* glutivit (בלע) sicut absorbetur *i. e.* ne uno quidem momento); devoravit; perdidit, exstirpavit, vastavit. — *Py.* absorptus est, pessum ivit, *sq.* ל exitium paratur. — *Hithpa.* perditus est.

בלע *m.* (absorptio) perni-

cies; id quod absorptum est *c. suff.* בִּלְעוּ. 2) *N. pr.* oppidi ad mare mort. 3) *nom.* regis Edomit.; filii Benjam., בִּלְעִי *n. patron.*; al. viri.

בִּלְעִי, בִּלְעִי *v. בִּלְעִי.*

בִּלְעָם (non ex populo, peregrinus) *N. pr.* prophetae, Βαλαάμ; 2) *i. q.* רִבְלָעָם.

בִּלְקַע evacuavit, vastavit. — *Py. part. f.* מִבְּלָקָה vastata.

בִּלְקַע *N. pr.* regis Moabit.

בִּלְשַׁצַּר et בִּלְשַׁצַּר *N. pr.* regis ultimi Chaldaeorum (Nabonnedus s. Labynetus).

בִּלְשָׁן *N. pr. m.*

בִּלְתִּי *v. בִּלְתִּי s. בִּלְתִּי.*

בִּמְהָרָה *f. (pl. בְּמֹתֵי, st. c. בְּמֹתֵי [בְּמֹתֵי] Keri), c. suff.* (בְּמֹתֵי, בְּמֹתֵי) locus excelsus, locus tutus, arx, super רֶכֶב על בְּמֹתֵי אֶרֶץ alta terrae vehi *i. e.* victorem esse, בִּלְתִּי על בִּלְתִּי calcare alta, subjecta habere omnia, super loca excelsa (terrarum, maris, nubium) incedere (de Deo numine summo omnia regente); 2) salus, montes, in quibus populus Jud. Jehovahae et diis commentitiis sacra offerebat, fana (בְּתֵי הַבְּמֹתֵי et *simpl.* בְּמֹתֵי) exstruebat et sacerdotes (כֹּהֲנֵי הַבְּמֹתֵי) instituebat. 3) *i. q.* בֵּית הַבְּמֹתֵי sacellum in loco excelso s.

monte exstructum. 4) tumulus sepulcri.

בְּמֹתֵי et בְּעַל בְּמֹתֵי *N. pr.* oppidi in Moabit. ad Arnonem fluvium.

בְּמֵהָלָל (filius circumcisionis) *N. pr. m.*

בְּמֵהָלָל *i. q. ב. v. מֵהָלָל.*

בְּנֹהַת (*inf.* בְּנֹהַת, *constr.* בְּנֹהַת, *fat.* וַיִּבְנֶה, וַיִּבְנֶה) exstruxit, aedificavit *sq. accus.*; *sq. dupl. acc.* construxit alqd ex aliqua re; *sq. ב.* in re exstruenda occupatus fuit *vel* alqa re condidit; *sq. accus. et ל* exstruendo fecit alqd ad alqd; בְּ אֶת־הָהָרִים montem aedificiis ornavit; *sq. על* obstruxit; restauravit (aedes ruinosas); *metaph. de pers. et populis:* beneficiis auxit alqm, בְּ בֵּית לְ prolem concessit alicui. — *Niph.* exstructus est; restauratus est; (mulier) prole s. liberis aucta est.

בְּנֵי בְּנֵי *chald. (c. suff. בְּנֵי, inf. בְּנֵי, c. לְ בְּנֵי, לְבְּנֵי)* aedificavit. — *Ithpe.* exstructus est.

בְּנֵי *m. (st. c. בְּנֵי, rar. בְּנֵי, c. suff. בְּנֵי, בְּנֵי, pl. בְּנֵי)* filius; בְּנֵי בְּנֵי nepotes, posterii, בְּנֵי עַמּוֹן Ammonitae, *sed sing.* אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי צִיּוֹן Israelita; בְּנֵי זִיּוֹן Zionitae; בְּנֵי נְבִיאִים discipuli prophetarum. — Filii

Dei dicuntur: angeli; reges; homines pii; Israelitae. — *Addito sortis, virtutis vitivae nomine, is significatur, cui haec tribuuntur:* בן-עולה injustus; בן-מות morti destinatus; בן-משק filius possessionis, heres. *Sed res quoque dicuntur filii ejus rei, ad quam pertinent, ut filius arcus i. e. sagitta etc. — Cum voc. numerorum:* בן-שמנים שנה octoginta annos natus, בן-שנה annulus; בן-זקנים filius senectutis, seni genitus. — *De animal.* pullus, בן-יונה pullus columbinus, בן-צאן agni. — *בן-פרת* surculus arboris fructiferae. — *בן* *N. pr.* 1 *Chron.* 15, 18.

בן *m. chald. id., nonnisi pl.* בני, בנין. בן-אורי (fil. doloris mei) *nom.* Benjamine a matre moriente inditum.

בן-הרד (fil. Adadi) *N. pr.* trium regum Syriae Damasc.

בנאי (proles) *N. pr.* variorum virorum.

בן-חול (fortis) *N. pr. m.*

בן-חנן (fil. benigni) *N. pr. m.*

בני (extractus) *N. pr.* nonnullorum virorum.

בני (extractus) *N. pr.* duor. virorum.

בני ברק *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

בניה *f.* aedificium.

בניה (quem Jehova fortunat) *N. pr.* nonnull. virorum. — *Etiā i. q. sq. v.*

בניהו (*id.*) *N. pr.* nonnullorum virorum.

בנמיין (fil. dextrae i. e. felicitatis) Benjaminus, fil. Jacobi; *nom. patron.* בן-איש ומיני, בן-המנין, ומיני *et* בן-מיני *pl.* Benjaminitae. ארץ-ומיני *s.* בנמיין terra Benjamitarum. שער ב' porta Benj. in septentrionali urbis Hierosol. parte.

בנמיין (*id.*) *N. pr.* duor. virorum. 2) *Chethib i. q.* בנמיין 1 *Sam.* 9, 1.

בנין *m.* aedificium; murus. בניהו (filius noster) *N. pr. m.*

בת *f.* (c. *suff.* בתי, *pl.* בנות, *constr.* בנות) filia; neptis; — בנות ישראל puellae s. mulieres Israeliticae.

— בת *sing. conj. c. nom. urbis s. terrae, significat omnes ejus incolas;* בת צר Tyrii, בת מצרים Aegyptii. — בנות העיר pagi in alcjs urbis agro siti. — בת השעים nonaginta annos nata. — בנות השיר cantrices. — בת עין pupilla oculi.

בת *f. chald. id., pl.* בתין.

somniator; **בַּעַלְיָ שָׁכֵם** incolae Sichemi etc. — *Plur.* **בַּעֲלִים** *non raro dic. de uno domino.* — 2) **הַבַּעַל** Baal, *nom.* dei Phoenicii; **הַבַּעֲלִים** statuæ Baalis. — 3) *N. pr.* duor. virorum. — 4) *Nomm. pr. oppidorum:* **בַּעַל גַּר** oppidum ad radices Hermonis; **ב' הַמּוֹן** (locus multitudinis) in radicibus Libani; **ב' הַצּוּר** (locus villae) in tr. Ephr.; **ב' הַרְמוֹן** opp. et jugum in Hermone monte; **ב' מַעוֹן** et **בֵּית מַעוֹן** (locus habitationis) in tr. Rubenit.; **ב' פְּרָצִים** (locus cladium) *nom.* loci in vicinia vallis Rephaim, ubi Philistaei a Davide fugati sunt; **ב' צַפּוֹן** in Aegypto; **ב' שְׁלֵשָׁה** in mont. Ephr.; **ב' הַחֶמֶר** (locus palmarum) non procul a Gibeā; **בַּעֲלֵי יְהוּדָה** (cives Jud.) *i. q.* **בַּעֲלָה**.

בַּעַל *m. chald.* dominus.

בַּעֲלָה *f.* domiva; *collect.* (ut **בֵּית**) *N. pr.* oppidi in fin. tr. Judae septentr., etiam **קְרִיַת-בַּעַל** et **קְרִיַת יַעֲרִים**; al. urbis in ead. tribu, *alibi* **בֵּיתָה** et **בֵּיתָה**.

בַּעֲלָתָה (civitas) *N. pr.* urbis in tribu Dan.

בַּעֲלֹתָה (civitates) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

בַּעֲלַת-בְּאֵר (puteum ha-

bens) *N. pr.* oppidi in confiniis Simeonitarum.

בַּעֲלֵי-רָדֵעַ (cui Baal prospicit) *i. q.* **אֶלְרָדֵעַ**, *N. pr. m.*

בַּעֲלָהָה (in quem dominatur Jehova) *N. pr. m.*

בַּעַל-הַחֵן (dom. gratiae) *N. pr.* regis Edomit. 2) praefecti regii.

בַּעֲלֵי־אֲמוֹנִים *N. pr.* regis Ammonit **בַּעֲנָא** (filius aerumnarum) *N. pr.* virorum.

בַּעֲנָה (*id.*) *N. pr. m.*

בַּעַר (depavit) igne consumsit, combussit, *sq.* **בַּ** concremavit alqd; *intrans.* igne absumtus est, combustus fuit; accensus est; arsit, exarsit; *metaph.* flagravit (*irâ*); (*denom. a sq.* **בַּעִיר**) obbruit, stultus fuit, *part.* **בַּעֲרִים** homines bruti; feroces. — *Niph.* efferatus est, brutus s. stultus factus est.

— *Pi.* **בַּעַר** *trans.* depavit; accendit, incendit, cremavit; absumsit, removit, e medio sustulit. — *Py. part. f.* **מִבַּעֲרָה** incensa. — *Hiph.* depavit; accendit; combussit; abstulit, removit.

בַּעִיר *m. collect.* pecus.

בַּעַר *m.* brutus, stultus.

בַּעֲרָא *N. pr. m.*

בַּעֲרָה *f.* incendium.

הַבַּעֲרָה *N. pr.* loci in Arabia deserta.

בַּעֲשֵׂיָה (opus Dei) *N. pr. m.*

בַּעֲשָׂא (*a chald.* בַּעֲשָׂא malus fuit) *N. pr.* regis Isr., fil.

Aliae, Baësa.

בֵּית אַשְׁתָּרְתָּה (*i. q.* בֵּית אַשְׁתָּרְתָּה domus Astartes) *N. pr.* oppidi in tribu Manassitarum.

בַּעַת — *Niph.* נִבְעַת territus est, expavit. — *Pi.* בַּעַת perterrituit; subito invasit, de improvise accidit. *Fut.*

וְיִבְעַת, *part. f. c. suff.* מִבְּעַתָּה.

בַּעַתָּה *f.* terror.

בַּעַתָּוִים *pl. m.* terrores.

בַּצָּן, *v.* בַּצָּה, *v.* בַּצָּן.

בַּצִּיר (*i. q.* בַּסִּיר) *N. pr. m.*

בַּצִּיר *v.* בַּצִּיר.

בַּצֵּל *m.*, בַּצֵּלִים cepae.

בַּצֵּלֶל (*in umbra s. tutela Dei*) *N. pr.* duorum viro-
rum.

בַּצְלוֹת, בַּצְלוֹת *N. pr. m.*

בַּצַּע (*fut.* רִבַּצַּע) secuit, abrupit, discidit, fregit; 2) diripuit; injustum lucrum fecit. — *Pi.* בַּצַּע (*fut.* רִבַּצַּע) resecuit, abscidit (vitae filum); absolvit, perfecit; 2) diripuit, fraudavit, lucrum turpe exegit.

בַּצַּע *m.* (*c. suff.* בַּצַּעִים) rapina, praeda; lucrum quodvis (*מה-בַּצַּע* quid lucri?); lucrum improbum, opes turpiter partae.

בַּצִּיץ *rad. inus. arab.* tardius s. paullatim fluxit.

בִּץ *m.* coenum, uligo, limus.

בַּצָּה *f.* coenum, palus. — *Plur. c. suff.* בַּצָּהוֹתוֹ *pro* בַּצוֹתוֹ.

בַּצָּק intumuit, callum duxit, occalluit.

בַּצֶּק *m.* massa farinacea (fermento intumescens).

בַּצְקָה (vicus elatior) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

בַּצִּיר abscedit, amputavit (uvae), vindemiavit; *trop.* subtraxit, fregit *Ps.* 76, 13.

Part. בַּצִּיר vindemiator, vinitor; *trop.* hostis atrociter vastans. 2) cohibuit, praeclusit, inaccessum reddidit, munivit; *part.* בַּצִּיר inaccessus, aditu difficilis, munitus; *trop.* arduus intellectu. — *Niph.* abscissus s. praeclusus est *sq.* מִן alicui.

— *Pi.* inaccessum fecit, munivit (oppidum).

בַּצִּיר *m.* vindemia; — 2) *adj. i. q.* בַּצִּיר inaccessus, munitus *Zach.* 11, 2. *Chethib.*

בַּצִּיר *m. i. q.* בַּצִּיר.

בַּצִּיר *m.* auri argēntique metallum (quod rude ex fodinis exciditur). — 2) *N. pr.* urbis in tr. Ruben. 3) *N. pr.* viri.

בַּצְרָה *f.* septum pecorum. — 2) *N. pr.* urbis Idumaeorum, Βόστρα.

בַּצְרוֹן *m.* locus munitus.

מבצרת *f. et pl.* מבצרות prohibio *i. e.* defectus pluviae, siccitas.

מבצר *m.* (pl. מבצרים, עיר (מבצרות) munimentum, עירי מבצר, מ' urbs munita, עירי מבצרות, arces. — 2) *N. pr.* princ. Idumaeorum.

בבקבוק *etc. v.* בקק. *etc. v.*

בקע (*fut.* יבקע, *inf. c. suff.* יבקעו, *imp. c. suff.* יבקעו) *sq. accus. et ב* fidit, diffidit; rupit, dirupit, irrupit *sq. ב*; rumpendo aperuit *s.* eduxit; irrupit, expugnavit; (ova) exclusit. — *Niph.* diffissus, disruptus est; expugnatus est; apertus est, prorupit; (ovo) exclusus est. — *Pi.* בקע diffidit; discerpit, dilaceravit; rumpendo eduxit, propulit, prorumpere jussit; (ovum) exclusit. — *Py.* fissus, diffissus, ruptus est; expugnatus est. — *Hiph.* perrupit, expugnavit (urbem); irrupit *sq.* אל. — *Hoph.* perrupta, expugnata est (urbs). — *Hithp.* se fidit, se dirupit.

בקיע *m., pl.* בקיעים fissurae, rimae.

בקע *m.* (dimidium) dimidius siclus.

בקעה *f.* (pl. בקעות) valis, planities. — בקעת בקעת הלבנון vallis Libani, plani-

ties a fontibus Jordanis usque ad radices Antilibani et Hermonis sita, κοιλὴ Συρία.

— און בקעת און *v.*

בקק (evacuavit) exhausit, populatus est (terram); *sq.* את-עצה consilio privavit; 2) late se diffudit (vitis). — *Niph.* נבק (*inf.* הבוק, *fut.* יבוק) evacuatus, exhaustus, perditus est. — *Po. fut.* יבקו evacuabunt, populabuntur.

בקבוק *m.* iagena. — 2) *N. pr. m.*

בקבוקה (depopulatio Jehovae) *N. pr. m.*

בקבוקר (vastatio montis) *N. pr. m.*

בקר (vastatio Jehovae) *N. pr.* principis Danitarum; 2) alius hom.

בקהו (vastatio Jehovae) *N. pr. m.*

בקר — *Pi.* בקר diligenter inspexit; *sq. ב* cum voluptate adspexit; *sq. ל et ל*—בין sedulo inquisivit; 2) reputavit; 3) providit, curavit *sq. accus.*; (animadvertit in alqm). — II) *i. q.* בקר *v.* בקר.

בקר *Pa. chald.* quaesivit, investigavit; *Ithpa.* quaeri.

בקר *f.* cura.

בקר *f.* animadversio, poena.

בקר *com. collect.* armen-

tum, boves. ב' עלות vaccae lactantes; בן בקר, יגל בקר, בן בקר, בן בקר bos juvenescens, vitulus. — *Rar. pl.* בוקרים boves, armenta.

בוקר *m.* pastor, opilio.

בקר *m.* (*pl.* בוקרים) lux oriens. — *Adv.* בבקר, בבקר, poët. לבקר mane; בבקר, בבקר, לבוקרים, לבקר לבקר, לבקר לבקר, quovis mane. 2) lux crastina: mane post-ridie; cras, crastino die; הבקר עד הבהקר in mane crastinum, ante lucem crastinam. — לבקר poët. mox, illico *Ps.* 49, 15. etc.

בקש — *Pi.* בקש quaesivit *sq. accus. et* ל, inquisivit in alqd *sq.* ל אתפני; ב' אתפני ב' אתיהנה *vel* אתיהנה ad Jehovam se convertere; מבתשי יהוה cultores Dei; 2) appetiit, sectatus est, studuit alicui rei *sq. accus. et* ל; ל נפש פ' ב' vitae alcjs insidiari; 3) poposcit *sq.* מן, ב' caedem alcjs ulcisci; 4) petiit ab aliquo alqd *sq.* מן, *accus. et* ל *pers.*, *et* בעד, על *et accus. rei.* 5) quaesivit ex alqo, interrogavit *sq.* מן. — *Py.* quaesitus est.

בקשה *f.* petitio.

בר, בר, בר *v.* ברא *et* ברר.

ברא (*inf.* ברא, *c. suff.* ברא, *imper.* ברא, *fut.* יברא)

propr. cecidit, excidit; formavit, finxit, creavit; *sq. dupl. accus.* alqd convertit in alqd. 2) *i. q.* ברה comedit. — *Niph.* creatus est; genitus, natus est; effectus est. — *Pi.* ברא secuit, cecidit (silvam); trucidavit; 2) effinxit *Ez.* 21. — *Hiph.* saginavit.

בראה *f.* res creata *i. e.* nova et insolita *Num.* 16, 30.

בר *m.* poët. filius; *c. suff.* ברר. — *Aliud v. s.* ברר.

בר *m. chald.* filius; nepos; *c. suff.* ברה.

בראה (a Deo creatus) *N. pr. m.*

בראה *v.* מראה.

ברר *v.* בבררים.

ברר (sparsit) grandinavit.

ברר *m.* grando.

ברר *m., pl.* ברהים maculis sparsi, versicolorès.

ברר *N. pr.* loci in deserto Schür; 2) viri cujusd.

ברה (secuit, cecidit) edit, comedit; 2) *i. q.* ברר elegit.

— *Pi. inf.* ברה comedere.

— *Hiph.* cibum praebuit *sq. accus. dupl.*

בריא *adj. m.* ברה *f.* saginatus, pinguis. — *Aliud fem. v. s.* ברא.

ברר *adj. m.* ברה *f.* id.

ברה *f.* cibus.

ברה *f.* cibus.

ברה *f.* foedus (בעלי ב')

'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' foedere juncti); *maxime* foedus Isr. cum Deo, יהוה ברית יהוה foedus cum Jehová factum. 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' foedus icit s. fecit sq. לְ, עִם, אֵת, בֵּין cum alqo, עַל contra alqm; 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' foedus constituit; עֲבַר s. בּוֹא venit in foedus alejs; 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' שִׁקַּר בְּ, עָזַב, חָלַל, הִפְיֹר ב' violavit s. fregit foedus. — 2) Quod foedere divino constitutum est: promissum Dei; praecepta Dei, lex divina. לוחות הברית tabulae legis, 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' יהוה et ארון הברית arca foederis cum legis tabulis. הברית ספר praecepta legis, הברית liber legis. — 3) i. q. אות ברית signum foederis, circumcisio, Gen. 17, 11. 13. — 4) i. q. מלאך ברית nuntius s. interpres foederis, *μείστης*, Jes. 42, 6. 49, 8. Mal. 3, 1. — בעל ברית cognomen Baalis Phoenic.

בְּרִיָּה v. בְּרִיָּה.

בְּרִיָּה v. בְּרִיָּה.

בְּרִיָּה m. cupressus; *Vulg.* abies; 2) עצי ברזים instrumenta mus. ex huj. arboris ligno confecta 2 Sam. 6, 5. 3) pl. hastae cupressae Nah. 2, 4.

ברזים m., ברזים cupressi. ברזים (pro ברזים), ברזים

putei mei) N. pr. urbis in Syria Sabaea.

ברזים v. ברזים.

ברזים Keri, ברזים Chethib, N. pr. f.

ברזים m. (c. suff. ברזים) ferum; *metaph.* durities, soliditas, firmitas: 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' שבט ב' imperium durum; *coelum* ברזים sicut ferrum, pluvia carens, terra 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' ferrea, proventum non ferens; 'בִּזְרֵי אֲנֹשֵׁי ב' גיד ב' nervus ferreus, pertinax; 2) instrumentum ferreum: securis; vinculum, catena.

ברזים N. pr. duorum virorum.

ברזים (fut. ברזים, part. m. ברזים, fem. ברזים) fugit alqm sq. מִן, מֵ, מֵ, מֵ; sq. accus., לְ, אֶל de loco, in quem alqs fugit; sq. אחרי post alqm fugere; imper. ברזים לך fuge tibi! te auferas! 2) pertransiit Exod. 36, 33. — *Hiph.* fugavit; pertransiit Exod. 26, 28.

ברזים m. fugitivus; fugax, celer. 2) N. pr. m.

ברזים m. lignum transversum, vectis; pessulus, repagulum; *metaph.* principes s. viri fortes.

ברזים m. (fuga) fugitivus.

ברזים v. ברזים, ברזים, ברזים.

ברזים (i. q. ברזים fontanus) N. pr. m.

ברזים v. ברזים, ברזים.

ברושה *N. pr.* nonnull. viro-
rum.

ברת *v.* ברה.

ברת *v.* ברר.

ברך *f.* genu; *dual.* ברכים,
st. c. ברכי genu utrumque.

ברך *f. chald. id.*

ברך (*fut.* יברך, *inf. abs.*

ברוך) genua flexit; benedi-
xit, fortunavit (ברוך ליהוה
et יהוה ברוך cui Jehova
benedixit, fortunatus a Je-
hova); laudavit: ברוך יהוה
laudatus esto Jehova. —

Niph. sibi benedixit. — *Pi.*

ברך, בירך flexis genibus ve-
neratus est, invocavit, lau-
davit (Deum) *sq. accus.*, ל,
יהוה בישם s. בישם. 2) benedi-
xit, fausta apprecatus est,
beavit; 3) salutavit; valedi-
xit; 4) renuntiavit, abomi-
natus et exsecratus est. —

Py. ברך laudari; benedici,
beari. — *Hiph.* הברוך genua
flectere jussit (camelos).

— *Hithp.* התברך sibi bene
precatu est.

ברך *chald.* in genua procu-
buit. *Pa.* ברה celebravit,
laudavit.

ברך *N. pr.* amici et scri-
bae Jeremiae; 2) al. virorum.

ברכאל (cui Deus benedi-
cit) *N. pr. m.*

ברכה *f.* (ברכה *Gen.* 27, 38.

— *st. c.* ברכת, *pl.* ברכות,
constr. ברכות) benedictio;

prosperitas, salus; benefi-
cium; munus, donum. *Concr.*
homo beatissimus. 2) *N.*
pr. m.

ברכה *f.* piscina, lacus.

ברכה et ברכיהו (cui Je-
hova benedicit) *N. pr. vi-*
rorum.

ברך *v. suo loco.*

ברכה *f. chald. genu.*

ברם *chald. part. confirman-*
di: at, veruntamen.

ברם *rad. inus. arab. con-*
torsit.

ברמים *m. pl.* vestes ex va-
riis filis contextae.

ברע *N. pr.* regis Sodomitici.

ברק fulguravit.

ברק *m.* (*pl.* ברקים) fulgur,
fulgor. 2) *N. pr.* viri fortis
(*punice* Barcas).

ברקת *f.* smaragdus.

ברקים *m. pl.* tribulum,
machina pyritis acutis ad
tritrandum instructa.

ברקום *N. pr. m.*

ברר separavit *sq. accus. et*
מן; elegit, destinavit alqd
ad alqd *sq. accus. et ל*; pur-
gavit, purum reddidit, poli-
vit, acuit; (*part.* ברור pu-
rus, castus;) exploravit. —

Niph. נבר se purgavit, *part.*

נבר purus, pius, sanctus. —

Pl. (inf. ברר) purgavit. —

Hiph. (praet. pl. הברו, *inf.*

הבר) purgavit (frumentum),

polivit, acuit (sagittam). —

Hithp. (*fut.* יִתְבַּרַר, יִתְבַּרַר, יִתְבַּרַר, יִתְבַּרַר) se purgavit, se pium et sanctum praebuit.

בר *adj. m.* בָּרָה *f.* electus; purus, probus; vacuus, inanis.

בר, בר *m.* frumentum (a palea purgatum); grana aristarum. — *Aliud v. s.* בָּרָא.

בר *m.* locus patulus, campus *Iob.* 39, 4.

בר *m. chald. id.*

בר *m.* puritas; *trop.* innocentia. 2) *i. q.* בְּרוּחַ.

ברית *f.* lixivium, sal alcali.

ברברים *m.* genus avium, quae saginabantur.

ברשע *N. pr.* regis Gomorrhæ.

בשור *v.* בשורה.

בשם *rad. inus. syr.* suavis fuit, bene oluit.

בשם *m.* βάλσαμος, balsamum, planta balsamifera.

בשם *et* בשם *m.* (בשמים) odor suavis; aroma; balsamum, frutex balsamifer.

בשמה *N. pr.* mulieris Esavi; 2) filiae Salomonis.

מבשם *N. pr.* filii Ismaelis et al. viri.

בשור — *Pi.* בִּשְׂרָה laeta nuntiavit *sq. accus. pers. et rei; simpl.* nuntiavit. — *Hithp.* laetum nuntium accepit.

בשורה *et* בשורה *f.* laetus nuntius, εὐαγγέλιον; praemium nuntii laeti.

בשור *N. pr.* rivi prope Gazam in mare mediterr. illabentis.

בשור *m.* (semel pl. בשורים) caro, σάρξ; corpus; כל-בשר omnia animantia, omnes homines, mortales; עצמי os meum et caro mea *i. e.* consanguineus, et simpl. בשור affinis, proximus; *Levit.* 15, 2. etc.: pudendum virile.

בשור *m. chald.* caro; *collect.* homines; כל-בשרא omnia animantia.

בשל coctus est; maturuit. —

Pi. coxit, *part. pl.* מִבְּשָׁלוֹם coqui. — *Py.* coctus est. —

Hiph. maturavit.

בשל *m.* בִּשְׁלָה *f.* coctum.

מבשלות *f. pl.* loca ubi coquitur, foci.

בשלם (filius pacis) *N. pr. m.*

בשן *N. pr.,* Βαταναία, Basanitis, regio trans Jord. inter fluvium Jabok et Hermonem montem.

בוש *v.* בִּשְׁנָה.

בושם — *Po.* בוּשֵׁם *i. q.* בּוּשֵׁם conculcavit.

בוש *v.* בּוּשֵׁם.

בתח *et* בתח *v.* בְּתָחָה, בתח.

בתח *et* בתח *v.* בְּתָחָה.

בתחאל (*pro* מֵתֵחָלַל vir Dei) *N. pr.* patris Labani; 2) *i. q.*

בתחל *nom. loci.*

בית, בית *v.* בְּתָחָה.

בתל *rad. inus. arab.* separavit. *Aliis est i. q.* בַּשֵּׁל matu-
ruit.

בתולה *f. (pl. בתולות, בתלות)* virgo, puella; mul-
lier recens nupta; *metaph.*
de urbe s. gente nondum in
aliorum potestatem reda-
cta.

בתולים *m. pl.* virginitas;
signa virginitatis.

בתק — *Pi.* בַּתֵּק confodit,
trucidavit.

בתר — *Pi.* בַּתֵּר dissecuit.

בתר *m. (c. suff. (בְּתָרוֹ))* se-
ctio, sejunctio; pars resc-
cta s. dissecta.

בתרוך *N. pr.* loci ad Jorda-
nem. *Aliis est subst. m.* val-
lis montes dissecans, mon-
tium intervallum.

בתר *chald. i. q.* בַּתֵּר post.
Cf. אֶתֵּר.

בתח *rad. inus. arab.* scidit,
secuit.

בת *m. (fem. Jes. 5, 10.)*
bathus, mensura liquido-
rum, decima pars chomeri.

בת *m. chald. id.*

בתה *f.* excidium, interit-
tus.

בתה *f.* vastatio, excidium.

ג

גאה *v. poët. (fut. (יִגְאֶה))* se
extulit; sublimem s. magni-
ficum se ostendit.

גא *m.* superbus.

גא *m. (pl. גֵּאִים)* elatus,
altus, sublimis, illustris; su-
perbus; impius.

גאה *f.* superbia, fastus.

גאאל (majestas Dei) *N.*
pr. m.

גאה *f. (elatio)* sublimitas,
majestas; fastus, superbia.

גאון *m. (pl. גֵּאוֹנִים)* subli-
mitas, gloria, majestas, de-
cus, splendor; superbia, fa-
stus.

גאות *f.* elatio s. motus in
sublime; sublimitas, maje-
stas; decus, splendor; su-
perbia.

גאון *m. Chethib* superbus.

גאה *f. (pro גֵּאוֹנֵה)* elatio;
superbia. *Aliud v. s.* גֵּוֹה.

גאה *f. chald.* fastus.

גאיות *v.* גֵּוֹה.

גאל (*fut. (יִגְאֵל)*) repēit, re-
demit, vindicavit alqd ali-
cui, ultus est; liberavit.

Part. גֵּאֵל redemptor, vin-
dex; liberator; consangui-
neus, propinquus, *pl.* גֵּאֵלִים
cognati, מֵגֵּאֵל qui consan-
guineum proxime excipit
(*propinquus enim convenit
liberandi et vindicandi of-
ficia praestare*); *part.*

pass. גֵּאוּלִּי, גֵּאוּלִּיִּם redempti,
liberati. — *Niph.* redemptus,
liberatus est; se redemit.

— II) *Pi.* גֵּאַל polluit, inqui-
navit, contaminavit. — *Py.*

contaminatus est; pollutus declaratus est. — *Niph.* נִגְאָל, נִגְאָל pollutus est. — *Hiph. praet. syr.* אֲנִגְאֵלְתִּי contaminavi. — *Hithp.* סֵפִי polluit.

גִּאָל *m.* pollutio, *pl. st. c.* גִּאָלִי.

גִּאָפָה *f.* redemptio; jus redimendi; pretium redimendi; cognatio.

גָּב *v.* גָּבַח *et* גָּוַב.

גָּבַח *rad. inus. arab.* aquam congressit.

גָּבַח *m.* fossa, cisterna; palus.

גָּבַח *rad. inus. sab.* incurvatus s. cameratus est; 2) *i. q.* גָּוַב.

גָּב *m. (c. suff. גָּבִי, pl. גָּבִים, גָּבִים)* gibbus, dorsum; *trop.* propugnaculum; גָּב מִיָּנִי umbo; 2) arcus: fornix, aedes fornicatae; absis rotae; supercilium oculi *Lev.* 14, 9.

גָּב *m. chald.* dorsum.

גָּב *m. chald.* fovea, *st. emph.* גָּבַח.

גָּבַח *rad. inus. arab.* e terra prorepsit s. egressus est.

גָּוַב *m. (pl. גָּוִבִי)* locusta.

גָּוַב *m., pl. גָּוִבִים* locustae.

גָּבַח (*inf. גָּבַח, fut. גָּבַח*) altus fuit; elatus est, *sq.* עָל *s.* מִן altior fuit s. factus est quam; גָּבַח לְפָנָי ex-

tulit se ejus animus *h. e.* fortior redditus est *vel* superbivit; *hinc simpl.* גָּבַח fastuosus fuit. — *Hiph.* גָּבַח altum fecit; *intrans.* סֵפִי extulit, sublime petiit.

גָּבַח *adj. m. (st. c. גָּבַח, fem. גָּבַח)* altus, celsus; elatus animo, superbus. — *Subst.* proceritas.

גָּבַח, *st. c. גָּבַח* *adj. m.* altus; elatus animo, superbus.

גָּבַח *m. (c. suff. גָּבַחוּ, pl. st. c. גָּבַחוּ)* altitudo, proceritas; sublimitas, majestas; גָּבַח *s.* לֵב *s.* רִיחַ גָּבַח fastus, insolentia.

גָּבַחוּ *m.* fastus, superbia.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ, גָּבַחוּ.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ, גָּבַחוּ.

גָּבַח *rad. inus. i. q.* גָּבַח.

גָּבַח *m.* recalvus, recalvaster, qui frontem nimis altam habet.

גָּבַח *f.* calvitium.

גָּבַח *N. pr. m.*

גָּבַח (*cf. גָּבַח*) *N. pr.* loci haud procul ab Hierosolymis.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ, גָּבַחוּ.

גָּבַח *v.* גָּבַחוּ.

גָּבַח, *i. q.* קָבַל, קָבַל, torsit, plexuit; 2) *denominat. a* גָּבַח: terminavit, terminos posuit; *intrans.* finitimus fuit *sq.* בָּ. — *Hiph.* finibus

circumscripsit, terminos constituit *sq. accus.*

גַּבֵּל (mons) *N. pr.* urbis Phoenices, Byblus; גַּבְלֵי, *pl.* גַּבְלִים, *nom. gent.* Gebāleni s. Byblii.

גַּבֵּל (regio montuosa) *N. pr.* partis Idumaeae, Gebalene.

גַּבּוּל, גַּבֵּל *m.* terminus, limes, finis; lapis terminalis; fines, regio s. terra; margo (altaris).

גַּבּוּלָה, גַּבְלוּתָה *f.* terminus; *plur.* גַּבּוּלוֹתָה fines, terra s. ager.

גַּבְלוּתָה, גַּבְלוּתָה *f.* opus tortile: 'שְׂרִשְׁוֹתָה, 'שְׂרִשְׁוֹתָה catenulae tortiles. *Alii:* determinationis (ad gemmas distinguendas) *Exod.* 28, 22. 39, 15.

גַּבְלוּתָה *f.*, *pl.* גַּבְלוּתָה *id.*

גַּבְּוֹן *rad. inus.* incurvatus fuit; *arab.* coagulatus est.

גַּבְּוִינָה *f.* lac coagulatum, caseus.

גַּבְּוִן *adj. m.* gibbosus, gibber.

גַּבְּוִיִּים *m. pl.* gibberes; 'גַּבְּוִיִּים mons tumulosus.

גַּבְּעָה *rad. inus. fort.* editus isque rotundus s. conglobatus fuit.

גַּבְּעֵי *m. (c. suff. גַּבְּעֵי, pl. גַּבְּעֵי)* crater, scyphus; calix (florum).

גַּבְעָה (collis) *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

גַּבְעָה (collis) *N. pr. m.*

גַּבְעָה *f.* collis; *pl.* גַּבְעוֹתָה.

2) *N. pr.* oppidorum in tr. Benj. (גַּבְעָה *nom. gent.*), Juda et Éphr.

גַּבְעוֹן *N. pr.* urbis in tribu Benj., גַּבְעוֹר *nom. gent.*

גַּבְעוֹתָה *f.*, *pl.* מַגְבְּעוֹתָה tiorae (sacerdotum).

גַּבְעֵל *m.* culmus, calix, flosculus *Exod.* 9, 31.

גַּבַּר, גַּבֵּר (*fut.* יִגְבֵּר) valuit; invaluit; vicit, superior discessit; *sq.* מִן *vel* עַל praevaluit. — *Pi.* corroboravit; intendit (vires). — *Hiph.* firmum fecit, confirmavit; *intrans.* praevaluit *Ps.* 12, 5. — *Hithp.* validum se praevaluit; contumaciter s. insolenter se gessit.

גַּבֵּר *m.* (*pl.* גַּבְרִים) vir; homo; mas; maritus; unusquisque, *cf.* אִישׁ. — גַּבְרִים viritim. — 2) *N. pr. m.* 1 *Reg.* 4, 19.

גַּבֵּר *m.* (*forma chald.*) vir *Ps.* 18, 26.

גַּבֵּר *m. chald.* (*pl.* גַּבְרִין) vir.

גַּבֵּיר *m.* herus, dominus.

גַּבֵּירָה *f.* domina, regina (regis uxor s. mater).

גַּבֵּירָה *f. (c. suff. גַּבֵּירָה)* hera, domina.

גַּבֵּיר, גַּבֵּר *adj. m.* validus,

potens, fortis, strenuus; violentus; גְבוּרַת הַיָּד opibus pollens, opulentus; fortis, probus. — *Subst.* vir fortis; bellator, miles; dux, praefectus militum; vir superbus, tyrannus.

גְבוּרָה *m. chald. i. q.* גְבוּרַת vir fortis, miles. 2) *N. pr. i. q.* גְבוּרַת *Esr.* 2, 20.

גְבוּרָה *f.* robur; fortitudo; *meton.* fortiter facta; viri fortes; victoria; 2) potentia (Dei), גְבוּרַת יְהוָה potenter a Deo facta, miracula.

גְבוּרָה *f. chald., st. emph.* גְבוּרַת אֱלֹהִים potentia (Dei).

גְבוּרַת אֱלֹהִים (vir Dei) *N. pr.* archangeli.

גָּבַשׁ *rad. inus. arab.* congelavit.

גְּבִישׁ *m.* (glacies) crystallus.

גְּבִישׁ *m.* grandio.

גְּבִישׁוֹן (locus editus) *N. pr.* oppidi Philist. in tribu Dan.

גֵּג *m.* (*st. c.* גֵּג, *c.* הֵּה *parag.*

גֵּגָה, *c. suff.* גֵּגָה, *pl.* גֵּגוֹת) tectum; superficies (altaris).

גָּדָה *v.* גָּדָה, גָּדָה.

גְּדַבְרִין *m. pl. chald.* aerarii praefecti, *cf.* גְּדַבְרִין.

גְּדַבְרִין *N. pr.* stationis Israelit. in deserto Arab.

גָּדָה *incidit, excidit;* 2) irrupit, ursit, institit, turmatim aggressus est *Ps.* 94, 21.,

fut. pl. יִגְדְּלוּ. — *Hithpo.* יִגְדְּלוּ לְךָ sibi incisiones fecit, cutem suam incidit; 2) se turmatim congregavit.

יִגְדְּלוּ *chald.* succidit, *imp.* יִגְדְּלוּ.

יִגְדְּלוּ *m.* (*pl.* יִגְדְּלוּ, יִגְדְּלוּ) incisio (cutis); sulcus; 2) turma, agmen (militum).

יִגְדָּה *m.* coriandrum *Exod.* 16, 31. *Num.* 11, 7.

יִגְדָּה *m.* fortuna prospera; יִגְדָּה *feliciter Gen.* 30, 11.

יִגְדָּה *nom.* Fortunae Deae *Jes.* 65, 11.

יִגְדָּה *N. pr.* filii Jacobi et tribus ab eo ortae. — יִגְדָּה *nom. gent.* Gadita; 2) *N. pr. m.*

יִגְדָּה *N. pr. m.* *Num.* 13, 11. יִגְדָּה (fortuna divina) *N.*

pr. m.

יִגְדָּה *rad. inus.* secuit, avulsit, decerpit.

יִגְדָּה *m.* (*pl.* יִגְדָּה, *st. c.* יִגְדָּה) hoedus.

יִגְדָּה *f.* capella.

יִגְדָּה *f., pl. st. c.* יִגְדָּה ripae, litora.

יִגְדָּה *s.* יִגְדָּה *f.* litus, *pl. c.*

יִגְדָּה *suff.* יִגְדָּה *s.* יִגְדָּה *Chethib.*

יִגְדָּה *v.* יִגְדָּה, יִגְדָּה.

יִגְדָּה *v.* יִגְדָּה, יִגְדָּה, יִגְדָּה.

יִגְדָּה *v.* יִגְדָּה, יִגְדָּה.

יִגְדָּה *v.* יִגְדָּה, יִגְדָּה.

יִגְדָּה *v.* יִגְדָּה.

יִגְדָּה (*fut.* יִגְדָּה) *propr.*

contorsit, colligavit; *hinc* viribus valuit, magnus fuit, potens, nobilis, gravis fuit; crevit, adolevit; magnus, potens, opulentus, nobilis factus est; celebratus est (Deus). — *Pi.* גָּדַל *crecere fecit s. passus est; educavit, erudit; opibus et honoribus auxit; magni fecit; celebravit, laudavit.* — *Py. part. pl.* מְגַדְּלִים *educati.* — *Hiph.* magnum reddidit alqd; magna patravit; *sq. inf. c.* לַּמְּגַדְּלָהּ magna vi fecit, הִגְדִּיל לְעִשׂוֹת, praecclare egit, הִגְדִּיל לְבִכּוֹת, vehementissime ploravit; 2) *sq.* אֶת אֶת־פִּיר *superba dicta edidit; insolenter se gessit, superbe egit; 3) altum fecit, sustulit.* — *Hithp.* magnum s. praecclarum se praebuit; insolenter egit.

גְּדֻלָּה *adj. m., pl. st. c.* גְּדֻלָּה *adolescentes; magni.*

גְּדוֹלָה *adj. m. (st. c.)* גְּדוֹלָה, גְּדוֹלָה *Keri, fem.* גְּדוֹלָה, גְּדוֹלָה *magnus; potens; opibus et honoribus praecclarus (גְּדוֹלָה, optimates); natu major, natu maximus.* — *Passim add. voc. rei, quis valet:* עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹלָה *magnus gratiâ.* — עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹלָה *multus adhuc dies (hoch am Tage).* — *Subst.* magnitudo; *pl.* גְּדוֹלוֹת *praecclare et mirabiliter facta;*

grandia, insolenter dicta *Ps.* 12, 4.

גְּדֻלָּה *m. (c. suff. גְּדֻלָּה, גְּדֻלָּה)* magnitudo; dignitas magna, magnificentia, majestas; superbia, insolentia (animi).

גְּדוּלָּה, גְּדוּלָּה, גְּדוּלָּה *f.* magnitudo, magnificentia, majestas; *pl.* גְּדוּלוֹת *praecclare facta.*

גְּדוּלָּה *m. pl.* *fila contorta.* גְּדוּלָּה *N. pr. m.*

גְּדוּלָּה, גְּדוּלָּה (magnum Jehova fecit) *N. pr.* Gedaljae, praefecti Judaeae; 2) al. virorum.

גְּדוּלָּה *N. pr.* filii Hemani 1 *Chron.* 25, 4. 29.

גְּדוּלָּה (pl. מְגַדְּלוֹת, מְגַדְּלִים) locus editus, suggestus; turris; *metaph.* praesidium.

גְּדוּלָּה, מְגַדְּלוֹת *N. pr.* urbis in Aegypto.

גְּדוּלָּה *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

גְּדוּלָּה *N. pr.* loci in tribu Juda.

גְּדוּלָּה *N. pr.* loci prope Bethlehem.

גְּדָעָה *succidit, decidit, amputavit; fregit.* — *Niph.* succisus est; fractus est. — *Pi.* fregit. — *Py.* decisus est.

גְּדָעָה (succisio) *N. pr.* loci in tribu Benj.

גְּדָעוֹן (succisor, i. e. miles fortis) *N. pr.*, Gideon, judex Isr., *LXX.* Γεδεών.

גְּדַעְנִי *N. pr. m.*
 גְּדַח — *Pi.* גְּחָח conviciis
 proscidit, cavillatus est
 (Deum).

גְּחֹחַ *m.* — *pl.* גְּחֹחִים,
 גְּחֹחֹת convicia.

גְּדֻפָּה *f.* convicium.

גְּדָר *sepsit, maceriam stru-*
xit; (*part.* גְּדָר *faber mura-*
rius;) *trop.* גְּדָר עַל מוֹרוֹ
 circumdato munit, *i. e.* tu-
 tum praestitit; *sq.* בְּעַד
 alcjs obstruxit.

גְּדָר *com.* (*st. c.* גְּדָר, *c. suff.*
 גְּדָרִי, *pl.* גְּדָרִים) septum,
 maceria (vineae), murus;
 locus muro munitus.

גְּדָרָה *f.* (*st. c.* גְּדָרָה, *pl.*
 גְּדָרוֹת, *c. suff.* גְּדָרוֹתִי)
 sepes, maceria (vineae),
 caulae (ovium); murus
 (urbis). — 2) גְּדָרָה *i. q.*

גְּדָר *N. pr.* oppidi in
 tribu Juda; *nom. gent.* גְּדָרָתִי.
 3) גְּדָרוֹתִים *et* גְּדָרוֹת *Nom.*
pr. oppidorum in tr. Juda.

גְּדָר *(cf. גְּדָר) N. pr.* urbis
 Cananit.

גְּדָר *N. pr.* oppidi in tr.
 Judā.

גְּדָרִי *N. gent. a* גְּדָרִי.

גְּדָשׁ *rad. inus. chald.* coacervavit.

גְּדָשׁ *m.* cumulus, acervus;
 tumulus, sepulcrum.

גְּדָה *fort. pro* זָה *Ezech.* 47, 13.

גְּדָהָה *removit (vincturam vul-*
neris, sanavit vulnus).

גְּהָה *f.* remotio vincturae,
 (vulneris) sanatio.

גְּהָר *se incurvavit, procu-*
buit.

גְּוָה *v. גּוּא, גּוּ, גּוּ.*

גְּוָב *secuit, fidit (fodit); part.*

Chethib גְּוָבִים *aratores.*

גְּוָב *m.* (*pl.* גְּוָבִים) *asser, ta-*
bulā; 2) fossa, puteus, ci-
 sterna. — *Al. v. s.* גְּוָבָה.

גְּוָב *N. pr. loci.* — *Al. v.*
s. גְּוָבָה.

גְּוֹג *N. pr.* regis terrae Ma-
 gog, *cf.* מְגוּג. 2) viri Rube-
 nitae.

גְּוֹד *i. q.* גְּוֹד *aggressus est,*
institit, invāsit.

גְּוֹרָה *vel* גְּוֹרָה *rad. inus. cui in-*
fuisse videtur interni s. me-
dii notio. — II) *arab.* con-
 fluxit.

גְּוֹרָה *m.* (*c. suff.* גְּוֹרָה) dorsum.

גְּוֹרָה *m. chald.* (*st. c.* גְּוֹרָה,
c. suff. גְּוֹרָה) medium.

גְּוֹרָה *m.* (*c. suff.* גְּוֹרָה) dor-
 sum, tergum; 2) medium.

גְּוֹרָה *f.* corpus *Iob.* 20, 25.
 — *Al. v. s.* גְּוֹרָה.

גְּוֹרָה *f.* corpus *s. vivum s.*
mortuum.

גְּוֹרָה *m.* (*c. suff.* גְּוֹרָה, *pl.* גְּוֹרָה,
c. suff. גְּוֹרָה) *populus, praec.* barbarus *s.*
ethnicus; metaph. multitu-
 do, grex (animalium).

גְּוֹרָה *com.* (*st. c.* גְּוֹרָה,
pl. גְּוֹרָה) vallis.

גַּר *m.* (*st. c.* גַּר) vallis.

גַּרְוֹת *f. pl.* (*c. suff.* גַּרְוֹת) valles.

גַּרְוֹת transiit; *trans.* transtulit, transvexit, *fut. apoc.*

וַיִּגְזַן *Num.* 11, 31.

גֹּזֵל *v.* גֹּזַל.

גֹּזֵן *N. pr.* regionis in Mesopotamia inter Chaboram et Saocoram fluv., *Γαυζαβίτις*.

גִּירָה *v.* גִּירָה, גִּירָה.

גִּירָה *v.* גִּירָה, גִּירָה.

גִּירָל *v.* גִּירָל.

גִּלְתָּה *v.* גִּלְתָּה, גִּלְתָּה.

גִּמְמִין *v.* גִּמְמִין.

גִּוְנִי (discolor) *N. pr. m.*

גִּוְעָה (*fut.* יִגְוַע, *inf.* יִגְוַע, *constr.* יִגְוַע et יִגְוַע) exspiravit, vitam exhalavit, mortuus est.

גִּוְרָה *Kal inus. arab.* cavus fuit; 2) clausit. — *Hiph. fut. pl.* יִגְוְרֻה claudent.

גִּוְרָה *f.* corpus mortuum.

גִּוְרָה (de via deflexit) peregrinatus est; 2) commoratus est, habitavit *sq.* אֵת, עִם, בְּ et *accus.*; *part.* גִּוְרָה peregrinans, בֵּיתָה, בֵּיתָה inquilina ejus; 3) se congregavit *sq.*

עַל, כַּנְּתִיבָה *contra* alqm; *trans.* collegit *Ps.* 140, 3. *cf.* גִּוְרָה.

— *Hithpal.* הִתְגִּוְרָה commoratus est; se congregavit. — II) גִּוְרָה timuit, veneratus est *sq.* מִפְּנֵי, מִן et *accus.*

Leopold, Lex. Hebr.

גִּוְרָה (*גִּוְרָה*) *m.* peregrinus, advena, inquilinus.

גִּוְרָה *f.* hospitium.

גִּוְרָה *m.* catulus; גִּוְרָה אֲרִיָּה catulus leonis.

גִּוְרָה *m.* (*pl. st. c.* גִּוְרָה, *c. suff.* גִּוְרָהוּ) catulus leonis.

גִּוְרָה בְּעַל (habitatio Baali) *N. pr.* oppidi in Arabia.

מִגְוָרָה *m.* commoratio, habitatio, peregrinatio; habitaculum.

מִגְוָרָה *m.* timor, formido; *pl.* מִגְוָרוֹם.

מִגְוָרָה *f.* timor, *pl.* מִגְוָרוֹת.

מִגְוָרָה *f.* armarium, promptuarium, horreum; 2) timor; terror, *pl.* מִגְוָרוֹת.

מִמְגִּוָרָה *f., pl.* מִמְגִּוָרוֹת aedificia s. loca, in quibus sunt cellae promptuariae.

גִּוְרָל *v.* גִּוְרָל.

גִּוְרָשׁ (*גִּוְרָשׁ* *Chethib*) *m.* gleba (terrae s. pulveris):

גִּוְזָה *v.* גִּוְזָה.

גִּוְזָר *m.* aerarii praefectus; *pl.* גִּוְזָרִין et גִּוְזָרִין.

גִּוְזָה secuit, praescidit; pensavit, attribuit, *part.* גִּוְזָה mihi tribuens (benefacta).

גִּוְזָה *f.* caesio, dolatus, levigatio; אֲבָנֵי גִּוְזָה et *simpl.*

גִּוְזָה lapides caesi, dolati, levigati, quadrati.

גִּוְזָה (*fut.* יִגְוֹז, *inf.* יִגְוֹז et יִגְוֹז) totondit, resecut (lanam, capillum, frumentum); *part.*

E

גְזָרִים tonsores. — *Niph.* *praet. pl.* נִגְזְרִים excisi, per-diti sunt.

גֵזָה *m.* (*pl. st. c.* גְזָרִים) tonsura (ovium), lana detonsa, vellus; foenisecium, gramen detonsum, foenum.

גְזָה *f.* vellus.

גֵזָה (*tonsor*) *N. pr. m.*

גָזַל (*fut.* יִגְזֹל) abscidit, detrahit; abripuit, eripuit, rapuit; spoliavit. — *Niph.* raptus, abreptus est. — II) pipire *cf.* גִּזְזָל.

גִּזְזָל *m.* (*st. c.* גִּזְזָל) rapina; raptum, raptus.

גִּזְזָלָה *f. id.*

גִּזְזָל *m.* (pipio) pullus avium.

גָזַם *rad. inus. arab.* abscidit, resecurit, amputavit, derosit.

גָזָם *m.* locustarum genus, bruchus.

גָזָם *N. pr. m.*

גִזְרֵי *N. gent. loci ignoti.*

גָזַע *rad. inus. arab.* secuit.

גָזַע *m.* (*c. suff.* גְזָעִים) truncus (arboris succisae); stirps, ramus, virga (succisa).

גָזַר secuit, cecidit; discidit; comedit, devoravit; *metaph.* decidit, decrevit; *intrans.* defecit. — *Niph.* excisus est; exclusus est *sq.* מִן; sublatus, perditus est; decretum, constitutum est.

גָזַר *chald.* discidit; decidit, constituit; *part. pl.* גְזָרִין sectores *i. e.* haruspices s. augures, astrologi Chaldaeorum. — *Ithpe.* abscisus est.

גָזַר segmentum, pars, *pl.* גְזָרִים 2) *N. pr.* urbis Levit. in fin. tribus Ephr., Γάλαρα.

גְזָרָה (*גְזָרָה*) *f.* Lev. 16, 22. terra abscissa *i. e.* herba carens, sterilis. *Al.* locus fertilis in medio deserto (*Oase*).

גְזָרָה *f. chald.* decretum (Dei).

גְזָרָה *f.* forma; 2) structura a nulla parte cum aedificio juncta Ez. 41. 42.

מִגְזָרָה *f.* securis.

גְזָרִי *Keri*, גְזָרִי *Chethib*, *Nom.* populi ignoti, Gisraeus.

גְזָרִי *v.* גְזָרִי.

גְזָרִי (*vallis visionis*) *N. pr.* servi Elisae proph.

גָזַח *rad. inus. arab.* incendit; arsit.

גָזַח *m., pl.* גְזָחִים, גְזָחִי prunae, carbones ardentes; fulmina.

גְזָחָה *f.* (*c. suff.* גְזָחָה) prunae.

גָזַח *N. pr. m.*

גָזַח *rad. inus. chald.* se inclinavit.

גָזַח *m.* (*c. suff.* גְזָחָה) venter.

גָזַח (*latibulum*) *N. pr. m.*

גָּרָה *v.* גָּרָא, גָּרָא, גָּרָי, גָּרָי.

גֵּרֵד *m.* nervus (cervicis), tendo, ligamentum ossium.

גֵּרִיהַ *s.* גֵּרִיחַ (*fut.* יִגְרִיחַ, *part.* יִגְרִיחַ) prorupit, erupit; *trans.* eduxit, exulit (infantem ex utero). — *Hiph.* erupit, prorupit.

גֵּרִיחַ *s.* גֵּרִיחַ *chald.* — *Aph.* erupit, prorupit.

גֵּרִיחַ *N. pr.* loci prope Gibeonem 2 *Sam.* 2, 24.

גֵּרִיחוֹן *N. pr.* fluvii Paradisiaci; 2) piscinae et vallis prope Hierosol.

גָּרַל (*fut.* יִגְרַל, *part.* יִגְרַל) saltavit: exsultavit, laetatus est alqa re *sq.* בָּ; לְמַעַן, עַל; 2) trepidavit, contremuit, timuit *Ps.* 2, 11.

גָּרֵל *m.* tripudium, exsultatio; 2) temporis *περίοδος*, aetas.

גֵּרִילָה *f.* exsultatio.

גֵּלָה *s.* גֵּלָה *v.* גֵּרִילָה

גֵּלָה *v.* גֵּלָה

גֵּרָר (*גָּרָר*) *m.* calx.

גֵּרָר *m.* *chald.*, *st.* *emph.*

גֵּרָרָא calx.

גֵּרָרָא *i. q.* גֵּרָר *v.* גֵּרָר

גֵּרָרָא *i. q.* גֵּרָרָא

גֵּרָרָא *N. pr. m.*

גֵּלָל *v.* גֵּלָל

גֵּלָלָה *v.* גֵּלָלָה

גֵּלָלָה *rad. inus. arab.* rasil.

גֵּלָלָה *m.* tonsor.

גֵּלָלָה *N. pr.* montium in tribu

Issascharit., Gilboa.

גֵּלָלָה *v.* גֵּלָלָה, גֵּלָלָה, גֵּלָלָה

גֵּלָלָה *m.* (*c. suff.* גֵּלָלָה) cutis.

גֵּלָלָה *v.* גֵּלָלָה

גֵּלָה (*fut.* יִגְלֶה, *part.* יִגְלֶה, *inf.*

יִגְלֶה) retexit, denudavit, aperuit (arcanum), revelavit; גֵּלָה אָזְן פִּי aperuit alcjs, certiozem fecit alqm; 2) migravit, exsulavit; ablatu est, evanuit.

Part. m. גֵּלָה, *f.* גֵּלָה migrans, exsulans; גֵּלָה aperitus, revelatus; publicatum (edictum). — *Niph.* נִגְלָה

(*fut.* יִנְגְלֶה, *part.* יִנְגְלֶה, *inf.* נִגְלָה)

retectus est, se retexit; revelatus est, apparuit

sq. אֵל; manifestatus est;

nuntiatus est *sq.* אֵל; de-

portatus est, in captivitate

abductus est. *Part. f.*

נִגְלָה, *pl.* נִגְלָה revelata *Deut.* 29,

29. — *Pi.* גֵּלָה (*fut.* יִגְלֶה,

יִגְלֶה) retexit, denudavit;

revelavit, indicavit *sq.* אֵל

pers. et עַל *rei*; prodidit. —

Py. גֵּלָה denudatus est;

part. f. גֵּלָה aperte dictum. — *Hiph.* הִגְלָה, הִגְלָה

deportavit, in exsilium ab-

duxit, *fut.* יִהְיֶה, יִהְיֶה. —

Hoph. הִגְלָה deportatus *s.*

in captivitate abductus est.

— *Hithp.* הִתְגַּלָּה se nudavit;

se manifestavit; *fut.* יִתְגַּלָּה

גלה *chald.*: revelavit. *Peil* גלה, גלה revelatum. — *Aph.* גלה deportavit.

גלה (*exsilium*) *N. pr.* urbis in montibus Judae; *nom. gent.* גרלני.

גולה, גולה *f.* migratio, captivitas, *exsilium*; captivorum s. *exsulantium* turba.

גולן *N. pr.* urbis Bata-naeae, Γαυλών.

גלות, גלה *f.* *exsilium*; *exsules*.

גלות *f. chald., st. emph.* גלותה *id.*

גליון *m.* tabula polita et rasa; *pl.* גליונים specula ex metallo polito confecta.

גלית (*exsilium, exsul*) *N. pr.* Philistaei, quem David occidit, Γολιάθ.

גלים, גליל, גליל, גליל *v.* גלל.

גלום *v.* גלם.

גלה — *Pi.* גלה rasis, totondit (*barbam, capillum*); *trop.* vastavit (*terram*). — *Py.* rarus est. — *Hithp.* se et sibi totondit, abrasit.

גלה *v.* גלית, גליון.

גלל (*sing. p. 1.* גלותה, *pl.*

גלל, *inf.* גל, גול, *imp.* גל, גלל, *volvit*; *sq.* מעל devolvit, amolitus est ab aliquo; *sq.* על devolvit a se in aliquem, permisit s. commisit alicui. 2) *arab.* crassus, gravis, illustris fuit.

— *Niph.* גלל (*fut.* יגל) volutus, provolutus, convolutus est. — *Pilp.* גלל devolvit. — *Hithpalp.* גלה se provolvit, irruit. — *Hiph.* גלל (*fut.* יגל) devolvit. — *Po.* גלל volutatus est. — *Hithpo.* גלה se volutavit, irruit in alqm *sq.* על.

גלל *m.* sterces (globosum); 2) causa, negotium: בגלל *sq. genit.* propter, בגללה tua causa. 3) *N. pr. m.*

גלל *m. chald.* onus, gravitas, moles quae volvitur.

גלל *m. (c. suff.* גלל, *pl.* גללים, *st. c.* גלל) sterces.

גלל *N. pr. m.*

גללים *m. pl.* idola (*s. a* גלל volvi, ut sint trunci, caudices, *s. a* גלל sterces, *s. a* גלל illustrem esse).

גלל *m. adj.* versatilis. 2) *Subst.* annulus; 3) circulus, orbis *i. e.* tractus terrae, regio. *et* גליל *nom. pr.* regionis in tribu Naphth., Galilaea.

גלילה *f.* tractus terrae, regio. גלילות פלשתה terra Philistaeorum, Γαλιλαία *Alloφύλων.* גלילות הירדה tractus Jordanis (*cf.* פפר).

גל *m. (pl.* גלים) acervus (lapidum); *pl.* cumuli, ruinae; 2) scaturigo, fons; *pl.* undae, fluctus.

גְּלִירִים (fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 1 *Sam.* 25, 44. *Jes.* 10, 30.

גַּל *m.* lecythus, ampulla olearia.

גְּלִית *f. i. q.* גְּלִי, *pl.* גְּלִיִּתֹת fontes; 2) *st. c.* גְּלִית lecythus; 3) *pl.* ornamenta rotunda columnarum, globuli. 4) גְּלִית עֲלִיּוֹת, גְּלִית עֲלִיּוֹת ג' גוללית superior, ג' תחתית, ג' תחתית גוללית inferior, *nom.* duorum oppidorum ad Hebronem.

גְּלָגַל *m.* (*pl.* גְּלָגָלִים) rota; 2) turbo; res quae turbine agitur, palea.

גְּלָגַל *m. chald.* rota.

גְּלָגַל *m.* rota. 2) הַגְּלָגַל *N. pr.* urbis inter Jerichuntem et Jordanem.

גְּלָגַל *f.* cranium; caput, homo, homines singuli, qui numerantur s. in censum veniunt; *c. suff.* גְּלָגַלְהוּ, *pl. c. suff.* גְּלָגַלְהֵם.

מְגַפָּה *f.* volumen, liber.

מְגַפָּה *f. chald. id.*

גָּלַם convolvit, complicuit.

גָּלוֹם *m.* pallium.

גָּלוֹם *m.* alqd convolutum, massa informis, embryo.

גָּלְמוֹד *m.* (durus) omni succo et vigore destitutus: sterilis; macer.

גָּלַע — *Hithp.* הִתְגַּלַּע se exacerbavit, irritatus est; con-

certavit, litigavit.

גְּלָעָר *N. pr.* filii Machiri; גְּלָעָרִי *patronym.* 2) duor. al. virorum; 3) הַגְּלָעָר Gileaditis, mons et urbs prope Libanum; 4) regio trans Jordanem versus orientem; *nom. gent.* גְּלָעָרִי.

גְּלָעָר (acervus testimonii) *N. pr.* tumuli lapidum a Labano et Jacobo erecti.

גָּלַשׁ consedit, procubuit.

גָּמַם *v.* גָּמַם.

גָּמַא — *Pr.* absorpsit, bibit; גָּמַא-אָרָץ (equus) terram haurit, viam eripit. — *Hiph.* potavit, bibere dedit.

גָּמַא *m.* papyrus; תֵּבַת גָּמַא et ג' פְּלִי נavis papyracea.

גָּמַד *rad. inus. arab. et aethiop.* abscidit; 2) *arab.* audax fuit.

גָּמַד *m.* (baculus succisus) cubitus, ulna (mensura).

גָּמַדִּים *m. pl.* viri fortes et audaces, bellatores.

גְּמָזוֹר *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

גָּמַל (*fut.* יִגְמַל) tribuit, praestitit alicui, affecit alqm alqa re *sq. dupl. accus.*, לָּ *pers.*; benefecit, beneficio affecit *sq. accus.*, עָל; retribuit, rependit *sq. acc.*, לָּ, עָל. — II) ablactavit (depulit lacte infantem); maturavit, maturuit (de frugi-

bus). — *Niph.* lacte depulsus est.

גָּמַלְתָּ *m.* actio, id quo alter alterum afficit, s. bene s. male factum; retributio.

גָּמַלְתָּ (lacte depulsus) *N. pr. m.*

הַגְּמֻלָּה *f.* beneficium; retributio.

הַגְּמֻלָּה לַיהוָה (beneficium Dei) *N. pr. m.*

הַגְּמֻלָּה *m.* beneficium, remuneratio.

גָּמַל *com.* camelus; *pl.* גָּמְלִים. *N. pr. m.*

גָּמִים *rad. inus. arab.* copiosus fuit; auxit.

גַּם (conjunctio, additio) *conj.* simul, una; etiam, praeterea, insuper; גַּם — גַּם — גַּם — גַּם etiamne? גַּם — גַּם — גַּם et — et, tam — quani, ut — ita; 2) utique, adeo; גַּם — אֵיךְ (לֹא) ne unus quidem; 3) et tamen, nihilominus; 4) גַּם כִּי (et omissio) etsi, etiamsi, quantumvis.

הַמְּגַמָּה *f.* multitudo, copia.

גָּמַץ *rad. inus. syr.* fodit.

גְּמִיץ *m.* fovea.

גָּמַר (fut. יִגְמַר) finivit, absolvit, perfecit; *intrans.* cessavit, desiit.

גָּמַר *chald.* perfecit, consummavit, *part.* גָּמֵר.

גָּמַרְתָּ (Jehova) *et* גָּמַרְתָּ

perfecit) *Nomm. pr. m.*

גָּמַר *N. pr. gentis septentr., fort. Cimmerici.* — 2) *N. pr.* uxoris Hoseae.

גָּנָן *v.* גָּנָן.

גָּנַב (fut. יִגְנַב) furatus est, furtim abstulit, surripuit; decepit, *sq.* לֵב לֵב mentem alcjs fefellit. — *Niph.* furtim ablatus est. — *Pi.* furatus est; fefellit. — *Py.* furto surreptus est; furtim allatus est. — *Hithp.* furtim se subduxit, furtim egit.

גָּנָב *m.* fur.

הַגְּנָבָה *f.* furtum, furto ablatum.

הַגְּנָבָה *N. pr. m.*

גָּנָן *v.* גָּנָה, גָּנָה.

גָּנַד *rad. inus. syr.* collegit, recondidit.

גָּנָז *m., pl.* גָּנָזִים, *st. c.* גָּנָזִים thesauri, aerarium; cistae.

גָּנָז *s.* גָּנָז *m. chald., pl.* גָּנָזִים thesauri. בֵּית גָּנָזִים γαζοφυλάκιον, aerarium.

גָּנָזִים *m., pl.* גָּנָזִים γαζοφυλάκια, aeraria (templi).

גָּנַח textit, protexit, tuitus est *sq.* אֵל, אֵל. — *Hiph.* (fut. יִגְנַח) *id., sq.* אֵל, אֵל.

גָּן *com. (c. suff. גָּן, pl.* גָּנִים) hortus, arbustum.

הַגְּנָה *f. (pl. גְּנָוֹת)* hortus.

הַגְּנָה *f. id.*

הַגְּנָה *N. pr. m.*

הַגְּנָה *N. pr. m.* גְּנָוֹתֶיךָ, גְּנָוֹתֶיךָ *m. (c. suff. גָּן, pl.*

מגנרים) clypeus; *trop. ita*
dic. Deus; מגנרי־ארץ clypei
i. e. principes terrae.

מגנה *f.* tegumentum, *sq.*
לב animus obturatus.

מגעה *mugivit.*

מעה *N. pr.* loci prope Hierosolyma.

מעל (polluit) fastidivit, repu-
diavit, rejecit. — *Niph.* repu-
diatus, abjectus est. —
Hiph. abjecit, respuit.

מעל *m.* fastidium.

מעל *N. pr. m.*

מער (fut. מער) objurgavit,
increpuit *sq. accus. s. ב* (ut
alqs ab alqo coereretur s.
prohiberetur), compescuit.

מעה *f.* objurgatio, casti-
gatio.

מעהרה *f.* maledictio (Dei)
exitium.

מעש commotus; concussus
est. — *Py.* מעש *id.* — *Hith-*
pa. se commovit, commotus
est. — *Hithpo.* commotus
est, titubavit.

מעש *N. pr.* montis in tribu
Ephr.

מעסם *N. pr.* filii Eliphasi.

מפה *v.* מפה.

מפן *com. (c. suff. מפני, pl.*
מפנים) palmes (plantarum);
vitis.

מפן *rad. inus. i. q.* מפן in-
curvatus fuit.

מפה *m.* dorsum, על מפני su-

per dorsum, super; 2) cor-
pus, בגפו cum suo (tantum)
corpore *i. e.* solus, caelebs.

מפה *m. chald., pl.* מפני alae.

מפן *m. nom.* arboris piceae,
fort. pinus s. cedrus *Gen.*
6, 14.

מפן *f.* pix, sulphur.

מפן *v.* מפן.

מפן *v.* מפן.

מפן (*i. q.* מפן) *N. pr. m.*

מפן *rad. inus. syr.* scabiosus
fuit.

מפן *m.* scabies, porrigo;
concr. homo scabiosus.

מפן *N. pr.* ducis militum
Davidis; 2) collis prope Hierosolyma.

מפן *v.* מפן, מפן.

מפן *N. pr.* gentis Canani-
ticae, Girgasaei, *LXX. Γεργεσαίοι.*

מפן — *Hithp. inf.* מפן se
scabere.

מפן — *Pi.* מפן excitavit, in-
citavit (litem). — *Hithp.* se
incitavit, exacerbatus est *sq.*
ב de alqo; bellum inivit *sq.*
ב cum alqo.

מפן *f.* contentio, lis.

מפן *v.* מפן, מפן.

מפן *v.* מפן.

מפן *i. q.* מפן — *Niph. praet.*

מפן excisus, subductus,
exclusus sum.

מפן *m.* securis.

מפן *vel* מפן *Chethib,* מפן

Keri, *N. pr.* populi Cananici, Girzaeus.

הַר גִּרְזִים *mons Girzaeorum*, Garizim.

גִּרְלָהּ *rad. inus. arab.* lapidosus fuit.

גִּזְרָה *m.* (*pl.* גִּזְרוֹת) calculus, sors; id quod quis sortitus est; quod alicui evenit.

הַפִּיֵל, הַשְּׁלִיף, הַרְד, הַרְהָ

עֲלָהּ sortitus est; גִּזְרָה

הָיָה לוֹ גִּזְרָה, עָלָיו גִּזְרָה

exiit, evenit sors alicui, גִּזְרָה נִפְלָה sors jacta est.

גִּרְלָהּ, *st. c.* גִּרְלָהּ *Chethib* (*Keri*) asper, horridus.

גִּרְסָה *m. poet.* os, *pl.* גִּרְסִים os-sa; 2) ipse, *cf.* עֵצָם.

גִּרְסָה *m. chald.* os.

גִּרְסָה *rosit, resecut.* (*Al.* abscidit, reposuit.) — *Pi.* fut. יִגְרֹם *rodet.* (*Al.* con-fringet.)

גִּרְמִי *N. pr. m.*

גִּרְןָהּ *rad. inus. arab.* levigatus est.

גִּרְןָהּ *com.* (*st. c.* גִּרְנִי, *c.* הַ *parag.* גִּרְנִיָה, *pl.* גִּרְנִיּוֹת, *st. c.* גִּרְנִיּוֹת) locus planus, area, in qua fruges trituantur; *meton.* frumentum in area.

— גִּרְןָהּ הַאֲטָר *N. pr.* regionis trans Jord.

גִּרְסָה fractus, comminutus est. — *Hiph. fut.* וַיִּגְרֹם et fregit.

גִּרְשָׁה *m.* (*c. suff.* גִּרְשָׁה) comminutum, contusum.

גִּרַע absumpsit (barbam rasi-

Jer. 48, 37.), detraxit; subtraxit; minuit; *sq.* אֶל־לִי attraxit. — *Niph. (fut.* יִגְרַע, יִגְרַע) detractus, subtractus est; imminutus est, inferior fuit. — *Pi.* attraxit, fut. יִגְרַע.

מִגְרַעוֹת *f. pl.* deminutiones, contracturae.

גִּרָה abripuit, averrit, abluvit.

אֶגְרוֹהָ *m.* pugnus.

מִגְרַפָּה *f.* gleba.

גִּרָה (*fut.* יִגְרוֹר) rasiit, traxit, abripuit. — *Niph. fut.* יִגְרֹר

retrahet (cibum); ruminabit; *part.* נִגְרוֹת corrosae (opes). — *Poal.* dissectus est (serrâ). — *Hithpo.* rapuit, vehementer abripuit.

— II) *i. q.* גִּלְלָהּ.

גִּרָה *f.* cibus qui ruminatur; 2) granum, pondus hebr., pars sicli vicesima, obolus.

גִּרְגָרָה *m.* granum, bacca.

גִּרְגְרוֹת *pl. f.* guttur, fauces.

גִּרְוֹן *m.* (*st. c.* גִּרְוֹן) guttur, jugulum.

מִגְרָה *f.* serra.

גִּרְרָה *N. pr.* urbis Philistaeorum.

גִּרְשָׁה *v.* גִּרְשָׁה.

גִּרְשָׁה pepulit, expulit, ejecit; (*part.* גִּרְשָׁה repudiata;) evacuavit, diripuit, exspoliavit. — *Niph.* expulsus;

impulsus, agitatus est. — *Pi.* גֵּרַשׁ expulit. — *Py.* גֵּרַשׁ expulsus est.

גֵּרֶשׁ *m.* proventus (frugum).

הַגֵּרְשָׁה *f.* expulsio.

מִגְרֶשׁ *m. inf. aram. verbi*

גֵּרַשׁ evacuare, populari;

2) ager urbis Levit. pecori

pascendo destinatus; 3) lo-

cus patens quicunque: *plur.*

מִגְרֶשׁוֹת, מִגְרֶשִׁים.

גֵּרְשָׁם *N. pr.* filii Mosis; 2) al.

גֵּרְשֵׁן *N. pr. m., גֵּרְשֵׁר nom.*

patron., Gersonita.

גְּשׁוֹר (pons) *N. pr.* trium re-

gionum: terrae Cananit. in

Gileaditidis vicinia; terrae

in Palaest. australi; in Sy-

ria. — גְּשׁוֹרֵר *nom. gent.*

גֶּשֶׁם *Kal inus.* pluit. — *Hiph.*

part. pl. מִגְּשֵׁימִים imbrem

demittentes.

גֶּשֶׁם *m. (pl. גְּשֵׁמִים, גְּשֵׁמִים)*

imber magnus, pluvia vehe-

mens.

גֶּשֶׁם *m. (c. suff. גְּשֵׁמָה) id.*

גֶּשֶׁם *m. chald. corpus. 2)*

N. pr. m., גְּשֵׁמָה id.

גֵּשֶׁן *N. pr.* regionis Aegypti,

in qua per 430 annos Israe-

litae habitarunt; 2) oppidi

in tribu Juda.

גִּשְׁפָּא (blanditia) *N. pr. m.*

גִּשְׁשׁ — *Pi. fut. c. ה* *parag.*

נִגְשֵׁשָׁה palpabimus (explo-

randi causa).

גַּת *f.* cupa in qua uvae con-

culcantur; *pl.* גַּתוֹת. — 2) *N.*

pr. urbis Philistaeorum, pa-

triae Goliathi; גַּתֵּר *nom.*

gent. — גַּת הַחֶפֶר (cupa fos-

sa) oppidi in tribu Sebulon;

— גַּת רְמוֹן (cupa granato-

rum) urbium Levit. in tr.

Dan et Manasse.

גַּתִּים *N. pr.* oppidi in tribu

Benjaminitarum.

גַּתֵּחַת *f. nom.* instrumenti

musici.

גַּתָּר *N. pr.* populi Aramaei

Gen. 10, 23.

ד

דָּא *pron. chald. fem. et neutr.*

haec, hoc; דָּא לְדָא hoc ad

illud, invicem.

דָּאב *i. q.* דָּוַב contabuit, lan-

guit.

דָּאבָה *f.* sollicitudo, angor.

דָּאבּוֹן *m. (st. c. דָּאבּוֹן)* lan-

guor, defatigatio.

דָּאג *i. q.* דָּג *v.* דָּגָה.

דָּאג sollicitus fuit *sq.* לְ de

alqo; anxie timuit *sq.* מִן *et*

accus.

דָּאג (דוּרַג) *N. pr.* Idu-

maei.

דָּאגָה *f.* sollicitudo, pavor.

דָּאָה (דָּאָה, דָּאָה) *volavit.*

דָּאָה *f. nom. avis, LXX.*

דָּאָה *f. nom. avis, LXX.*

דָּאָה *f. nom. avis, LXX.*

דָּאָה *f. nom. avis, LXX.*

דָּאָה *f. nom. avis, LXX.*

sq. אָתָּה *s.* עם amice loqui *c.* alqo, *sq.* אֶל־ salutem nuntiavit, *sq.* בַּ bona apprecari alicui; לְאִשָּׁה ה' mulierem petere (in matrimonium). — *Py.* (*fut.* יְדַבֵּר, *part.* מְדַבֵּר) dictum est. — *Niph.* colloctus est *sq.* בַּ, עַל. — *Hiph.* subegit, *fut.* יַדְבִּיר. — *Hithp.* *part.* מְדַבֵּר colloquens; *part. pl. fem. c. suff.* מְדַבְּרֹתֶיךָ quae tu locutus es, praecipua tua.

דָּבָר *m.* (*st. c.* דְּבָר, *pl.* דְּבָרִים, דְּבָרִים) verbum (הָאִישׁ הַדְּבָרִים) *s.* אִישׁ בַּעַל homo facundus); edictum, praecceptum; effatum (Dei), oraculum; promissio; consilium, sententia. 2) id de quo sermo est, res, negotium, דְּבָרֵי יוֹם בְּיוֹמָם res singulis diebus conveniens *s.* facienda, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, *his rebus gestis, μετά ταῦτα.* 3) aliquid, אֵין דָּבָר nihil, אֵין דָּבָר nihil est. 4) causa (forensis) *Exod.* 18, 16. בַּעַל ה' qui causam agit. 5) causa, ratio, עַל דְּבָרֵי עַל דְּבָרֵי propter, עַל דְּבָרֵי et דְּבָרֵי propterea quod. 6) modus, ratio.

דָּבָר *m.* pestis, perniciēs, mors; *pl.* דְּבָרִים.

דְּבִיר *m.* adytum templi sanctissimum. 2) *N. pr.* trium urbium: in tribu Juda,

in tr. Gaditarum, regis Eglo-nitarum.

דָּבָר *m.* pascuum.

עַל הַדְּבָרָה *f.* causa, הַדְּבָרָה propter, *sq.* אֶל־ ideo ut; 2) causa forensis; 3) modus, עַל הַדְּבָרָה secundum rationem.

הַדְּבָרָה *f. chald.* causa.

הַדְּבָרָה *f.* apis, *pl.* דְּבָרִים.

2) *N. pr.* prophetissae Israelit.; nutricis Rebeccae.

הַדְּבָרָה *f. pl.* rates.

מְדַבֵּר *m.* campus spatiosus, pascuum; regio deserta, הַמְדַבֵּר Arabia deserta; 2) organon loquelae, *s.* lingua *s.* os.

דְּבִשׁ *m.* (*c. suff.* דְּבִשִׁי) mel apum; sapa, defrutum.

דְּבִשַׁת *f.* gibbus cameli. 2) *N. pr.* loci *Jos.* 19, 11.

דִּגְגָה se multiplicavit, auctus est.

דִּגְגָה *m.* (*pl.* דְּגִי, דְּגִי) *m.* (דְּגָה) piscis.

הַדְּגָה *st. c.* דְּגָה, *f.* piscis, *collect.* pisces.

דְּגוֹן *m.* *N. pr.* dei Philistaeorum, hominis et piscis formam referentis.

דִּגְגָן *st. c.* דִּגְגָן, *m.* frumentum.

דָּגַל obduxit (auro *s.* argento): *part.* דְּגָגַל splendens, insignis; *fut.* נִדְגַל exultemus. *Aliis est denom. a דָּגַל:*

vexilla erigere, *Ps.* 20, 6. — *Niph. part. pl.* נִדְגְלוֹת vexillis instructa (agmina militum).

הַגֵּל *m.* (*c. suff.* הַגְלוֹ, *pl.* הַגְּלוֹת) vexillum, signum militare majus.

הַגָּה *v.* הַגָּה.

הַגָּה fovit (ova s. pullos).

הַגָּה *m., i. q.* נֶשֶׂד, *dual.* הַגָּהִים, *mamma utraque, ubera.*

הַגָּה — *Hithp. fut.* אֶהְגֶּה — *lento gressu incedam.*

הַגָּה *pl.* הַגְּנוֹת *N. pr.* populi et regionis in Arabia septentr.

הַגְּנוֹת *m. pl. N. pr.* populi, *fort.* Dodona in Epiro.

הַגָּה *m. chald. i. q.* זָהָב, *aurum.*

הַגָּה *f.* quae aurum corradit (Babylon).

הַגָּה *N. pr.* populi ex quo coloniam in Samariam duxerunt Assyrii.

הַגָּה — *Niph. part.* נִדְהָם subito oppressus, attonitus.

הַגָּה *part.* הַגָּה celeriter currens.

הַגָּה *f.* (הַגָּהוֹת) cursus concitator.

הַגָּה *m. nom.* arboris in Libano, *Vulg.* ulmus.

הַגָּה *i. q.* הַב *v.* הַב.

הַגָּה *i. q.* הַאֵב languit. — *Hiph. part. pl.* מְדִיבוֹת languore afficientes, defati-

gantes, excruciantes.

הַגָּה *et* הַיֵּג (*denom. a* הַג) piscatus est.

הַיֵּג, הַיֵּג *m.* piscator.

הַיֵּג *f.* piscatio, piscatus.

הַיֵּג *rad. inus. syr.* turbavit; 2) *i. q.* הַיֵּג amavit.

הַיֵּג *m.* olla, *pl.* הַיֵּגִים. 2) corbis, *pl.* הַיֵּגִים.

הַיֵּגִים *m. pl.* corbes; 2) *nom.* poma amatoria, quibus philtri loco utebantur, *LXX.* μῆλα μανδραγοσῶν.

הַיֵּג *m.* amor (*pl.* הַיֵּגִים amores, blanditiae amatoriae); amatus; amicus; patruus.

הַיֵּג *f.* amita: patris soror, patris uxor.

הַיֵּג, הַיֵּג (ἀγαπητός, ἐραστός) *N. pr.* regis Israelitarum, Davides.

הַיֵּג (הַיֵּג Chethib) *N. pr. m.*

הַיֵּג (amor Jehovae) *N. pr. m.*

הַיֵּג aegrotus, infirmus fuit; *inf.* הַיֵּג ejus infirmitas (mulieris menstruis laborantis) *Lev.* 12, 2.

הַיֵּג *adj. m.* הַיֵּג *f.* languidus, infirmus; tristis; afflictus, miser.

הַיֵּג *m.* languor, morbus; immundities, res corrupta et fastidium movens.

הַיֵּג *m.* perinfirmus, perquam languidus.

מִדּוּשָׁה *f. tritura, metonym.*
id quod contritum est, *c.*
suff. מִדּוּשְׁתִּי.

הִדּוּשָׁה *v. הִדּוּשָׁה.*

הִדּוּשָׁה *pepulit, dispulit; disjecit; inf. abs. הִדּוּשָׁה, part. f. הִדּוּשָׁה impulsiva, subversa. — Niph. impulsus; detrusus est; expulsus est, part. pl. הִדּוּשָׁה, cf. הִדּוּשָׁה. — Py. pl. הִדּוּשָׁה pulsi sunt.*

הִדּוּשָׁה *m. (in pausa הִדּוּשָׁה) impulsio, eversio.*

הִדּוּשָׁה *f. chald., pl. הִדּוּשָׁה pellices.*

הִדּוּשָׁה *m. impulsio, eversio.*

הִדּוּשָׁה *Niph. fut. pl. הִדּוּשָׁה, i. q.*

הִדּוּשָׁה *Niph.*

הִדּוּשָׁה *chald. timuit, part.*

הִדּוּשָׁה *timendus, terribilis. —*

Pa. הִדּוּשָׁה terruit.

הִדּוּשָׁה *m. holcus.*

הִדּוּשָׁה *propulit, impulit, part. pl. הִדּוּשָׁה impulsivi, concitati. — Niph. se impulit, properavit.*

הִדּוּשָׁה *f. pl. impulsiones; 'למד' concitate, properanter.*

הִדּוּשָׁה *trusit, pressit, part. הִדּוּשָׁה oppressor.*

הִדּוּשָׁה *(st. c. הִדּוּשָׁה, c. suff. הִדּוּשָׁה) m. sufficientia, copia justa; adv. satis, affatim, הִדּוּשָׁה quantum satis est ad solvendum; הִדּוּשָׁה quantum satis est iis; הִדּוּשָׁה הִדּוּשָׁה satis lactis. — הִדּוּשָׁה pro sufficientia, pro;*

quoties. — הִדּוּשָׁה *secundum copiam, quemadmodum. — הִדּוּשָׁה prae sufficientia, sq. inf. vel verbo fin. quoties, quotiescunque; הִדּוּשָׁה הִדּוּשָׁה a quovis anno ad annum, quotannis.*

הִדּוּשָׁה *pron. chald. qui, quae, quod; qui, quae; is qui, id quod; 2) nota relationis; 3) nota genitivi; 4) conj. quod, quia; praemissum orationi directae i. q. הִדּוּשָׁה, ὅτι. — הִדּוּשָׁה quum; הִדּוּשָׁה מִן הִדּוּשָׁה ex quo (tempore); הִדּוּשָׁה עד הִדּוּשָׁה donec.*

הִדּוּשָׁה *(locus auri fecundus) N. pr. loci in deserto Arab. Deut. 1, 1.*

הִדּוּשָׁה *N. pr. oppidi Moabit.; 2) in tribu Juda i. q. הִדּוּשָׁה.*

הִדּוּשָׁה *v. הִדּוּשָׁה, הִדּוּשָׁה.*

הִדּוּשָׁה *rad. inus. i. q. chald. הִדּוּשָׁה obscurus, ater fuit.*

הִדּוּשָׁה *f. nom. avis, rapacis, LXX. ἰκτινος, Vulg. milvus. הִדּוּשָׁה m. atramentum.*

הִדּוּשָׁה *i. q. הִדּוּשָׁה N. pr. oppidi Moabitarum.*

הִדּוּשָׁה *N. pr. urbis in tribu Juda.*

הִדּוּשָׁה *(praet. et part. הִדּוּשָׁה, inf. et imper. הִדּוּשָׁה, fut. הִדּוּשָׁה) judicare; causam alicujus agere, vindicare sq. accus.; damnare, punire sq. הִדּוּשָׁה; disceptare, altercari sq. הִדּוּשָׁה; regere, dominari sq. accus.,*

ב. — *Niph. part.* דִּינֵן disceptans, altercans, litigans.

דין *chald. id.*

דין (*Keri Job. 19, 29.*) *m.* iudicium; locus iudicii; causa forensis (*עֲשֵׂה et דִּין causam alejs egit*); culpa quae iudicatur; sententia iudicis; jus, justitia; lis, litigatio, rixa.

דין *m. chald.* iudicium (*collect. iudices*); jus, justitia; poena.

דינתה *N. pr.* filiae Jacobi.

דינת אֲשׁוּרֵי *chald. N. pr.* populi Assyriaci.

דין *m.* iudex; patronus, vindex. — *Chald. pl.* דִּינֵי iudices.

דין (*iudex*) *N. pr.* filii Jacobi et gentis ejus; 2) urbis in fin. septentr. Palaestinae.

דין אֱלֹהִים (*iudex divinus*) *N. pr.* prophetae hebr. in Babylonia.

דין אֲרָוֶה *et nomina composita v. s.* אֲרָוֶה.

דין *m.* disceptatio, lis; causa contentionsis. אֲרָוֶה *m.* litigiosus; aliorum rixis expositus. 2) *N. pr.* urbis Cananit. — *Aliud v. s.* מִדָּה.

דין *m., pl.* מִדְּנֵימ *contentiones, lites.* 2) *N. pr.* filii Abrahami et Keturae.

דין *pl.* מִדְּנֵימ *N. gent. i.* מִדְּנֵימ.

דין *f.* (jurisdictio) pro-

vincia, ditio, terra.

דינתה *f. chald. id.*

דינתה *i. q.* דינתה.

דין *v.* דיין.

דין *v.* דיין.

דין *m.* genus caprearum, dama. 2) *N. pr.* filii Seiri et regionis Idumaicae; nepotis Seiri.

דין *v.* דיין.

דין *pron. chald.* hic, ille; *fem.* דינתה haec, illa

דין — *Pi.* דינתה contrivit, contudit; gravem fecit (morbum); conculcavit, oppressit, pessumdedit. — *Py.* contusus est; contritus, contractus est; moerore confectus est. — *Hithp. fut.* דינתה opprimentur, pessumdabuntur. — *Niph. part.* oppressus.

דין *adj. m.* contritus, comminutus; afflictus, abjectus.

דין contusus, contritus est. — *Niph.* contritus, fractus, afflictus est. — *Pi.* דינתה contrivisti.

דין *m.* contusio, illisio, sonus rei illisae, strepitus, fragor, *c. suff.* דינתה.

דין *rad. inus. i. q.* דינתה, דינתה et דיין.

דין *in pausa* דינתה *adj. m.* contritus, oppressus, afflictus, miser. *Prov. 26, 28:* דינתה רשנא odit a se contri-

tos, *vel transitive se castigantes.*

הִכָּה *f.* contritio, *θλάσις.*

הִכֵּן *pron. chald.* hic, ille.

זָכַר *chald. i. q.* זָכַר meminit.

הָאֵרִים *m. chald. (pl. הַכְּרִיךְ)* aries.

הַכְּרוֹן *m. chald., st. emph.*

הַכְּרוֹנָה memoriale, annaliū monumentum, commentarius, quo res gestae memoriae traduntur.

הַכְּרִיךְ *m. chald. id., סִפֵּר*

הַכְּרִיכָא liber commentariorum acta publica continens.

הִלָּל *v.* הִלָּל *et* הִלָּל *v.*

הִלָּג saliit, transsiluit. — *Pi. id., sq. accus. et עָל.*

הִלָּח extraxit (situlam e puteo), hausit; *trop.* exhausit (consilium alcjs), perspexit. — *Pi.* extraxit, liberavit; abstulit, *imp. pl.* הִלָּח *pro* הִלָּח. — *II) i. q.* הִלָּל pependit deorsum.

הִלָּח *m.* valva januae; *trop.* de labiis oris *Ps.* 141, 3.

הִלָּח *f.* valva, janua. —

Dual. הִלָּחִים, הִלָּחִים valva januae utraque, fores. הִלָּחִים

הִלָּחִים ostia coeli; פְּנִימִים הִלָּחִים ostia oris, fauces; בִּטְנִין הִלָּחִים ostia uteri.

הִלָּח *f.* valva januae, janua.

— *Pl.* הִלָּחוֹת, *st. c.* הִלָּחוֹת *f.*

(*m. Neh.* 13, 19.) fores, valvae januae; columnae (li-

bri), paginae.

הִלָּח *m.* situla.

הִלָּחִים *m., dual.* הִלָּחִים (*c. suff.* הִלָּחִים) situla utraque.

הִלָּחִים *f., pl.* הִלָּחִים palmites, rami.

הִלָּחִים (quem Jehova liberavit) *N. pr.* virorum.

הִלָּח turbavit (aquam).

הִלָּל (*praet.* הִלָּל, הִלָּל, הִלָּל) deorsum pependit, vacillavit; languidus fuit, languit, debilis, afflictus, miser fuit. — *Niph. (fut. וַיִּהְיֶה)* debilitatus est.

הִלָּל *m. (pl. הִלָּלִים, fem. הִלָּלָה, pl. הִלָּלוֹת)* debilis, infirmus, impotens; tenuis, macilentus; afflictus, egenus; ignobilis.

הִלָּלָה *f.* tenuitas (florum), licium, fila tenuia; 2) coma pendula et longior; 3) paupertas, egestas, ignobilitas; *concr.* homines infimae sortis, *plur.* הִלָּלוֹת.

הִלָּלָה (desiderio confecta et infirma) *N. pr.* mulieris, quam Simson amavit.

הִלָּלָה (ager cucurbitarum, *chald.* הִלָּלָה cucurbita) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

הִלָּלָה (*fut.* יִרְדָּלָה) stillavit (tectum imbri); lacrimavit.

הִלָּלָה *m.* stillicidium.

הִלָּלָה *N. pr.* filii Hamanis.

הִלָּק (*fut.* יִרְדָּק) arsit (sagit-

ta); conflagravit, accendit *sq.* ב; *trop.* exarsit: amore incaluit; angore aestuavit s. confectus est; acriter persecutus est *sq. accus.*, אֲחִירִי. — *Hiph.* incendit, inflammavit.

דָּלַק *chald.* arsit.

דָּלְקָת *f.* febris ardens.

דָּלְקָה *v.* דָּלְקוֹת, דָּלְקוֹתִים, דָּלְקָה.

דָּמָה *et sq.* אָדָם *v.* דָּם.

דָּמָה *similis fuit sq.* אֵל, לְ.

— *Niph.* similis factus est, se similem fecit *sq. accus.*

— *Pi.* דָּמָה *assimilavit, comparavit sq.* אֵל, לְ; opinatus est; cogitavit (de alqa re), meditatus est *sq. accus. vel*

inf.; recordatus est. — *Hithpā.* *fut.* אֶדְמֶה *similem me reddam.* — II) *i. q.* דָּמָם *siluit, quievit; trans.* tacitum reddidit *i. e.* perdidit. — *Niph.* pessumdatu est, periiit. — *Pi.* excidium paravit.

דָּמָה *chald.* similis fuit.

דָּם *m.* similitudo *Ez.* 19.

— *Aliud v. s.* אָדָם.

דָּמוֹת *f.* similitudo; imago, exemplar; species, forma.

דָּמוֹת *(et sine ב)* sicut, instar.

דָּמִי *m.* silentium, quies, tranquillitas.

דָּמִי *m.* quies, tranquillitas.

דָּמִיוֹן *m. i. q.* דָּמוֹת *similitudo, imago.*

Leopold, Lex. Hebr.

דָּמָם (*praet. pl.* דָּמְוּ, *imp. et inf.* דָּמ, *fut.* יִדָּמ, *pl.* יִדְמֻוּ) siluit, *sq.* לְ tacitâ reverentiâ audivit alqm; obstupuit; quievit, quietus fuit, cessavit, substitit. דָּ לַיהוָה *tranquillo animo confidere Jehovae.* — *Po.* דָּמְמַתִּיר *silentium imperavi, compescui.* — *Hiph.* דָּמְמַתִּיר *ad silentium redegit, quieti tradidit, perdidit.* — *Niph.* נָדַם (*praet.* נָדַמְוּ, *fut.* יִדְמֻוּ) pessumdatu, deletu est, periiit.

דָּמָה *f.* excisio, vastatio; vastatum, res vastata.

דָּמָה *f.* lenis aurae sibilu, malacia, susurrus.

דָּמָן *rad. inus. arab.* sterco-ravit.

דָּמָן *m.* fimu, lutu plaste-arum.

דָּמָנָה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

דָּמָנָה *N. pr.* oppidi Moabit.

דָּמָנָה *f.* sterquiliniu.

2) *N. pr.* oppidi in tr. Benjamin.

דָּמָנָה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

דָּמַע (*fut.* יִדְמַע) lacrimavit.

דָּמַע *m. (c. suff.* דָּמַעַה) lacrima, gutta uvarum et olearum.

דָּמַעַה *f. (pl.* דָּמַעוֹת) lacrima, largu fletu.

דַּמְשֵׁק, דַּרְמְשֵׁק, דַּמְשֵׁק

N. pr. urbis Syriae, Damascus. 2) Damascenus (*scil. Gen. 15, 2.*) אִישׁ

דַּמְשֵׁק *s.* דַּמְשֵׁק pannus sericus, pannus Damascenus (*Damaſt*).

הָיָן *v.* הָיָן.

הָיָן *pron. chald.* hic, haec, hoc; *st. emph.* הָיָה; הָיָה sic, ejusmodi; עַל הָיָה propterea; אַחֲרֵי הָיָה posthac.

הָיָה *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

הָיָה *N. pr.* oppidi Idumaeorum.

הָיָה *v.* הָיָה.

הָיָה *v.* הָיָה.

הָיָה (invocatio Dei) *N. pr. m.*

הָיָה extinctus est. — *Niph.*

הָיָה extincti sunt, exaruerunt. — *Py.* הָיָה extincti, perditii sunt.

הָיָה *v.* הָיָה.

הָיָה *rad. inus. arab.* feriit, pepulit, trusit.

הָיָה *in pausa* הָיָה *m. Vulg.* offendiculum. *LXX.* σακιδάλων. *Alii:* interitus. *Ps.* 50, 20.

הָיָה pulsavit (januam); propulit, impulit. — *Hithpa.* pulsavit.

הָיָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

הָיָה *v.* הָיָה, הָיָה.

הָיָה (regio palmifera) *N. pr. agri Joctanitici in Arabia.*

הָיָה (*praet.* הָיָה, *fut.* הָיָה, *c. suff.* הָיָה) contudit, commi-

nuit, contrivit; *intrans.* contritus est, tenuis fuit. — *Hiph.*

הָיָה (*fut. c. suff.* הָיָה, *pro* אֲדִיקָם; *inf.* הָיָה, *sed* הָיָה *adv.* tenuiter) comminuit; *trop.* perdidit. — *Hoph. fut.*

הָיָה comminuitur.

הָיָה *chald.* contritus, comminutus est. — *Aph.* הָיָה

(*praet. fem.* הָיָה; *fut.*

הָיָה, *c. suff.* הָיָה; *part.*

הָיָה, *fem.* הָיָה) commi-

nuit. *Cf.* הָיָה.

הָיָה *adj. m.* הָיָה *f.* tenuis; gracilis, macer; exilis. —

הָיָה *subst.* pulvisculus.

הָיָה *m.* pannus tenuis, sub-

tilis.

הָיָה (*fut.* הָיָה) confodit,

transfixit (gladio, hasta).

— *Niph. fut.* הָיָה confo-

dietur. — *Py. part.* הָיָה

confossi; *trop.* consumti

(inopiâ).

הָיָה *N. pr. m.*

הָיָה *f. pl.* confossio-

nes (gladii, de verbis acu-

leatis).

הָיָה *v.* הָיָה.

הָיָה *v.* הָיָה, הָיָה.

הָיָה *rad. inus. arab.* repulit.

הָיָה *m.* aversatio, abomi-

natio.

aggressus est, frequentavit locum *sq. accus.*, אָל, (*part.* הַרְוֹשָׁה frequentata, celebrata urbs,) adiit alqm *sq. accus.*, לְ, אָל; quaesivit, scrutatus est *sq. accus.*, אַחַר, לְ; 2) percontatus, sciscitatus est alqm *sq. accus.*, אָל, מִן, בְּ; de alqo s. alqa re *sq.* לְ, עַל; consuluit alqm *sq.* מֵעַם, oraculum petiit ab alqo *sq.* לְ, אָל, בְּ; 3) postulavit, petiit alqd *sq. accus.*, ab alqo *sq.* מִן, מֵעַם; mendicavit *Ps.* 109.; reposcere, הִרְשָׁה *sq.* מִן s. מֵעַם s. מִיַּד caedem alcjs vindicavit ab alqo. 4) sectatus est, operam s. curam tribuit (justitiae, legi div., saluti alcjs, ה' רָעַת פ' malum meditatus est alicui). — יהוָה ה' Jehovam veneratus est, consuluit, precibus adiit. — *Niph.* נִדְרַשׁ (*fut.* אֶדְרַשׁ, *inf.* אֶדְרַשׁ *pro* הִדְרַשׁ) adire s. implorari se passus est, precibus annuit, exaudivit; quaesitus est; repetitus est.

דְּרוֹשׁ *m.* inquisitio. *Aliis est inf.* *Piel v.* דָּרַשׁ. *Esr.* 10, 16.

מִדְרַשׁ *m.* interpretatio, commentarius.

דָּשָׂא germinavit, viruit. — *Hiph.* germinare fecit, herbam s. gramen protulit.

דָּשָׂא *m.* herba tenera, gra-

men tenerum.

דִּשְׁוֹן pinguis fuit s. factus est. — *Pi.* דִּשְׁוֹן pinguefecit; pingue declaravit (holocaustum); *denom. a* דִּשְׁוֹן cinerem abstulit. — *Py.* pinguis factus est; *metaph.* bonis satiatus est. — *Hothpa. praet.* הִדְשִׁנָּה pinguedine maculatus est (gladius).

דִּשְׁוֹן *adj. m.* pinguis; succosus; opulentus, dives.

דִּשְׁוֹן *m. (c. suff. דִּשְׁוֹנִי)* pinguedo, *trop.* fecunditas, fertilitas; cibus pinguis et lautus; cinis ex hostiis in ara vel e cadaveribus in rogo combustis, quo utebantur ad fecundandos agros.

דִּתָּה *f. (pl. דִּתִּי, דִּתִּים)* lex, edictum.

דִּתָּה *f. chald.* edictum, decretum; lex, *collect.* leges; jus divinum, religio.

דִּתְבָר *m. chald.* legis peritus, iudex.

דִּתְאָה *st. emph. chald.* m. i. q. *hebr.* דָּשָׂא gramen tenerum.

דִּתְוִן (duo putei), דִּתְוִן *N. pr.* oppidi in Samaria.

דִּתְוִן *N. pr.* Korachitae.

ה

הֵּה (הָ, הֵּה) *pron. demonstr.* hic, haec, hoc; הַיּוֹם hoc die s. tempore, הַיּוֹם הַזֶּה

hac nocte; **הַפַּעַם** hac vice; 2) *relativo praemissum*: is qui, **הַאֲשֶׁר שְׁבוּיָהּ** eos quos captivos fecisti; 3) *nota relationis*: qui, quae, quod; **הַהֲלֹכוֹא הַעֲלִיָּהּ** qui iverunt, **הַעֲלִיָּהּ** quod supra eam; 4) *plerumque articulus definitus*: **ὁ, ἡ, τό**. — *Cum vocativo*: **הַעֲבִיר** o decus! **הַבַּעַל** o Baal!

הַ (**הַ, הַ, הַ**) *sign. interrog.* -ne? num? an? nonne? *Cf.* **אֵם, כִּי, לֹא, וְאֵ**.

הֵא (**הֵא** *chald.*) en! ecce!

הֵאָה eja! euge! (vox laetantis).

הַחֲבִיבִים *v.* **חֲבִיב**.

הַבֵּל (*fut.* **יִהְיֶה**) vanus fuit, res vanas locutus est. — *Hiph.* vanum reddidit; ad vana (cultum perversum) abduxit.

הַבֵּל *m.* (*c. suff.* **הַבְּלִי**, *pl.* **הַבְּלִים**) halitus, res cito evanescens; vanitas, res vana; *trop.* idolum; 2) exhalatio, nebula. 3) *Adv.* inaniter, frustra. 4) *N. pr.* Abelis, filii Adami.

הַבֵּל *m.* vanitas.

הַבְּנִים *Keri*, **חֹבְנִים** *Chethib*, *m. pl.* ligna ebena.

הַבָּר secuit; **הַבְּרִי שָׁמַיִם** sectores regionum coeli, *Vulg.* augures coeli, *LXX.* ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ.

הַגֵּי, הַגֵּי *N. pr.* eunuchi Pers.

הַגֵּי *rad. inus. arab.* accendit ignem.

הַגֵּי *m.* aestus, fervor animi; gemitus.

הַגֵּה (*fut.* **יִהְיֶה**, *inf.* **הִגָּה**) mussitavit, fremuit, gemit; locutus est; cecinit, celebravit; cogitavit, meditatus est *sq. ב.* et *accus.* — *Po. inf.* **הִגֵּוּ** loqui, meditari. — *Hiph. part. pl.* **מְהַגֵּרִים** murmurantes (praestigiatores). — II) *i. q.* **רָגַה** amotus est; *trans.* amovit, removit, abstulit, *inf.* **הִגֵּוּ**.

הַגֵּה *m.* fremitus, fragor; gemitus, suspirium; cogitatio.

הַגֵּה *f.* cogitatio, meditatio.

הַגֵּוּן *m.* stridor, sonitus.

הַגֵּוּן *m.* cogitatio, meditatio; machinatio.

הַגֵּרָה *adj., fem.* **הַגֵּרָה** recta, apta.

הַגֵּרָה (fugitiva) *N. pr.* matris Ismaëlis.

הַגֵּרִים, הַגֵּרִים, הַגֵּרִים (fugitivi) *N. pr.* populi Arab.

הַדָּר *v.* **הַדָּר**.

הַדְּבָרִים *m. pl. chald.* supremi principes et duces regis.

הַדָּר *rad. inus. arab.* sonum graviorem edidit.

הַדָּר *m.* laeta acclamatio;

clamor inconditus.
 הַדַּר *m.* laeta exclamatio.
 הַדַּר *N. pr.* regis Idumaeorum; 2) al. virorum.
 הַדַּרְצוֹר (cujus auxilium הַדַּר Adodus, idolum Syrorum) *N. pr.* regis Syriae Zobae.
 הַדַּרְרִמּוֹן *N. pr.* oppidi non procul a Megiddunte.
 הַדָּהָה direxit, tetendit (manum).
 הַדְּבִי (*pro* הַנְּדִבִי, Hindu) *N. pr.* Indiae.
 הַדּוֹרִם *N. pr.* tribus Joctaniticæ in Arabia.
 הַדְּרִי (*תְּדִרִי*) *N. pr. m.*
 הַדְּרִי humi prostratum conculcavit.
 הַדְּם *rad. inus. arab.* humi prostravit, solo aequavit.
 הַדְּם *m.* scabellum.
 הַדְּם *m. chald.* frustum.
 הַדְּם *m. (pl. הַדְּסִים)* myrtus.
 הַדְּסָה *N. pr.* Estherae.
 הַדְּסָה (*fut. יִהְיֶהָ*) pepulit, trussit; impulit; removit; expulit.
 הַדְּרִי (*fut. יִהְיֶהָ*) tumidus fuit; *metaph.* superbus fuit; ornavit; honoravit (*sq. פָּנִי פִּי* alejs partibus favere). — *Niph. plur.* נְהַדְּרוּ honorati sunt. — *Hithpa.* gloriatus est, superbum se praebuit.

הַדַּר *chald.* — *Pa.* הַדַּר honoravit.
 הַדַּר *m.* ornatus, decus; honor; majestas.
 הַדַּר *m.* decus.
 הַדַּר *m. chald. (c. suff. הַדְּרִי)* *id.*
 הַדְּרָה *f. (st. c. הַדְּרָה)* ornatus.
 הַהֵה ah! (vox dolentis).
 הֵה *i. q.* הֵה eheu!
 הַהֵה *m. הֵהָ f. pron. pers.* is, ea, id; hic, haec, hoc; ipse, a, um; idem, eadem, idem: *Cum artic.* הַהֵהָ, הַהֵהָ.
 הַהֵהָ *chald. id.*
 הַהֵהָ *chald. i. q.* הַהֵהָ.
 הַהֵהָ *ejusque compos. v. s.*
 נָהָה.
 הַהֵהָ fuit, exstitit. *Part.* הַהֵהָ, *imper.* הַהֵהָ, *fem.* הַהֵהָ, *fut.* יִהְיֶהָ (*pro יִהְיֶהָ ex יִהְיֶהָ*). — 2) decidit, ruit, periit; 3) *i. q.* אָנָה concupivit.
 הַהֵהָ, הַהֵהָ *chald.* fuit.
 הַהֵהָ *f.* casus, calamitas; injuria, nequitia; cupiditas, desiderium.
 הַהֵהָ *f.* calamitas, infortunium.
 הַהֵהָ *f. Keri i. q.* הַהֵהָ calamitas.
 הַהֵהָ *N. pr.* Dei Hebraeorum, *Exod.* 3, 14. — *Cum praefixis, ut אֲדַבֵּר, dicitur:* מִיִּהְיֶהָ, לִיִּהְיֶהָ, מִיִּהְיֶהָ;

praecedente nomine אֲדַנִּי *scribitur* יְהוָה (ut אֱלֹהִים).

יְהוָה *apoc. pro* יְהוָה.

יְהוָה *N. pr. regis* Isr.; *prophetæ*; *al. viro- rum.*

יְהוָה יוֹאָחָז (Jehova tenet) *N. pr. regis* Isr. filii Jehu; 2) *regis* Jud. filii Josiae.

יְהוָה יוֹאָשׁ (Jeh. donat) *N. pr. regis* Jud. filii Ahasjae; 2) *regis* Isr. filii Joahasi.

יְהוָה יוֹזָבֵד (J. donat) *N. pr. m. exhibet*, Ἰωάννης) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹדֵעַ (J. novit) *N. pr. sacerdotis* Isr. aliorumque.

יְהוָה יוֹרְכֵן, יְהוָה יוֹרְכֵן (J. fundat) *N. pr. regis* Jud. filii Jojakimi.

יְהוָה יוֹרְכֵם, יוֹרְכֵם (J. stabilit, erigit) *N. pr. regis* Jud. filii Josiae.

יְהוָה יוֹרְרֵב, יוֹרְרֵב (J. litigat) *N. pr. sacerdotis.*

יְהוָה יוֹרְדֵב, יוֹרְדֵב (J. impellit) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹנָתָן (J. dat, Θεόδοτος) *N. pr. filii* Sanli aliorumque hominum.

יְהוָה יוֹנָתָן (J. ornat) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹנָתָן *N. pr. f.*

יְהוָה יוֹצֵדֵק, יוֹצֵדֵק (J. justum se praebet) *N. pr. patris* Josuae sacerdotis.

יְהוָה יוֹרֵם, יוֹרֵם (J. sublimis est) *N. pr. regis* Jud. filii

Josaphati; 2) *regis* Isr., fil. Ahabi.

יְהוָה יוֹשֵׁבֵעַ (per Jehovam jurat) *N. pr. filiae* Joramiregis.

יְהוָה יוֹשֵׁעַ, יוֹשֵׁעַ (J. auxili- um affert) *N. pr. Josuae* ducis Isr. aliorumque viro- rum.

יְהוָה יוֹשֵׁפֵט (J. judicat) *N. pr. regis* Jud. filii Asae; 2) *val- lis* prope Hierosolyma; 3) *aliorum* hominum.

יְהוָה יוֹזָבָב (J. pater) *N. pr. ducis* militum Davidis aliorumque viro- rum.

יְהוָה יוֹזָבָב (J. frater) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹזֵל (J. Deus est) *N. pr. prophetae* aliorumque.

יְהוָה יוֹזֵבֵד (J. dat) *N. pr. non- null.* Levitarum.

יְהוָה יוֹזְכֵר (J. meminit) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹזָבָב *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹזְבָבֵד (J. gloria) *N. pr. matris* Mosis.

יְהוָה יוֹזֵעַ (J. testis) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹזֵעֵר (J. auxili- um affert) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹצֵשׁ (J. congregavit) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹרֵר (J. edocet) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹרֵם (J. excelsus est) *N. pr. m.*

יְהוָה יוֹרֵם (J. est perfectus) *N. pr. filii* Gideonis; 2) *regis* Jud. filii Usiae.

יְהוָה יוֹרֵם *N. pr. regis* Hebronitici.

יְהוָה יוֹרֵר *interj. (comminan-*

tis) vae! *sq. accus.*, אֵל, עַל, לְ (dolentis); ah! heu! (horfantis) heus!

חַלְדָּיָהּ *chald.* (*fut.* יִרְהֶהּ, *inf.* מִרְהֶהּ) ivit, abiit.

הִלַּל *v.* הוֹלִילוֹת, הוֹלִילוֹת

הוֹמָם, *praet.* הָם perturbavit, terrorem incussit. — *Niph.* *v.* הָמָם. — *Hiph.* strepitum edidit; aestuavit.

מְהוּמָה *f.* commotio, perturbatio; tumultus.

תְּהוּמוֹת *com.* (*pl.* תְּהוּמוֹת) fluctus et aestus aquarum vehemens, aequor; abyssus, vorago.

הוֹמָם (interitus *cf.* הָמָם) *N. pr. m.*

הוֹן *Kal inus.* levis fuit. — *Hiph.* levem *s.* temerarium se praebuit, leviter et temere egit *sq. inf. c.* לְ.

הוֹן *m.* (commōditas) facultates, divitiæ, opes. בְּלֹא הוֹן nullo pretio, gratis. — 2) *Adv.* satis *Prov.* 30, 15, 16.

הוֹן *m. nom.* mensurae liquorum duodecim logos (לִג) continentis.

הוֹר *v. s.* הוֹר.

הוֹשָׁע (Jehova audit) *N. pr. m.*

הוֹשָׁע (liberatio) *N. pr.* Josuæ postea יְהוֹשָׁע dicti; 2) regis Isr.; 3) prophetae.

הוֹשַׁעְיָה (Jehova liberat) *N. pr. virorum.*

הוֹתָהּ, *Po. fut.* הוֹתָהּ *v.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ somniavit, deliravit.

הוֹתָהּ *v.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ *pron. pers. fem. v.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ *v.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ *v.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ (*inf. abs.* הוֹתָהּ, הוֹתָהּ, *constr.* הוֹתָהּ, הוֹתָהּ, *c. praef.* הוֹתָהּ, לְהוֹתָהּ; *imper.* הוֹתָהּ, *fem.* הוֹתָהּ, *pl.* הוֹתָהּ; *fut.* הוֹתָהּ,

apoc. וְהוֹתָהּ, וְהוֹתָהּ) accidit, evenit, וְהוֹתָהּ *sq. s.* וְ accidit ut; 2) factus est, exstitit, ortus est; *sq. לְ* in alqd conversus est; obtigit, traditus est alicui; *sq. בְּ* factus est idem (atque alius); 3) fuit; *sq. participio indicat imperfectum sq. verbi*

(וְהוֹתָהּ אֵדִיפִיקָבַת); *sq. לְ* alicui fuit, habuit rem, alicui rei *s.* ad aliquid fuit; *sq. inf. c.* לְ in eo fuit ut, paratus *s.* intentus fuit ad; *sq. בְּ* similis fuit alicui; *sq. אֵם* ab alcjs partibus stetit; rem habuit cum aliqua; *sq. עַל* super alqd fuit, protexit. — *Niph.*

נְהוֹתָהּ (*pers. 1.* נְהוֹתָהּ) accidit, evenit; factus est; fuit; acta est (res *i. e.* evanuit), confectus fuit (morbo).

הוֹתָהּ *i. q.* הוֹתָהּ.

הוֹתָהּ *chald. i. q.* יְהוֹתָהּ? modo?

via regia exigitur.

הֲלִיךָ *vel* הֲלִיךָ *m.* gressus.

הֲלִיכָה *f.*, *pl.* הֲלִיכוֹת *in-*
cessus, progressus; viae;
pompa (Dei); turma com-
meantium.

מִהֲלָךְ *m.* iter; ambula-
crum.

תְּהֵלְכוּכָה *f.* processio, pom-
pa.

הִלָּל luxit, splenduit; super-
bivit, insolens fuit. — *Pi.*

הִלָּל splendidum reddidit,
laudibus illustravit *sq. ac-*
cus., הִלָּל [הִלְלוּ-רָה] *[sine dag.*
forti] laudate Jehovam);
gloriatuſ est *sq.* הִלָּל. —
Py. הִלָּל celebratus est; *part.*

מִהִלָּל laudatus, laudandus.
— *Hiph.* הִהִל effectit ut
splenderet; splendentem lu-
cem emisit; splenduit. —

Hithpa. laude dignus fuit;
se laudavit, gloriatuſ est *sq.*
הִיָּל, הִיָּל. — *Poel. fut.* יִהְיֶה
stultum reddet. *Poal. part.*
מִהִיָּל insaniens, furens. —

Hithpo. insanus factus est,
insanivit; furibundum se
præbuit, insaniam simula-
vit.

הִרְלָל *m.* lucifer (*Al. imper.*
Hiph. verbi הִרְלָל, ejula!) *Jes.*
14, 12.

הִוְלָלָה *f.* (*pl.* הִוְלָלוֹת) stul-
titiā, insania; impietas.

הִוְלָלוֹת *f.* stultitia.

הַלְלוּלִים *m. pl.* laeta festa,

quibus messe facta Deo gra-
tia persolvebatur.

הִלָּל *N. pr. m.*

מִהִלָּל *m.* laudatio.

מִהִלָּלוֹת (*laus Dei*) *N. pr.*
m.

תְּהֵלָה *f.* laudatio, laus
(תְּהֵלוֹת laudes, hymni); glo-
ria; is qui laudatur; id de
quo quis gloriatur.

תְּהֵלָה *f.* stultitia (iniqui-
tas).

הִלָּם (*fut.* יִהְלֵם, *c. suff.*
יִהְלֵמוּ, *pl. in pausa* יִהְלֵמוּן)
tutudit, feriit, percussit, ob-
tudit; tundendo dissolvit,
dissipavit; se dissipavit. —
Part. הִלְמוּיִי רִוּן vino per-
cussi, ebrii.

הִלָּם *adv. loci:* hîc; huc;
עַד-הִלָּם hucusque.

הִלָּם (*ictus*) *N. pr. m.*

הַלְמוֹת *f.* malleus, tudes.

וְהִלָּם *m. nomen* gemmae
(jaspis s. smaragdus s. ada-
mas).

מִהַלְמוֹת *f. pl.* percussio-
nes, ictus.

הֵם *s. הם* *N. pr. loci ignoti.*

הֵם, תְּמָה *pron. pers. pl. m.*
ii; hi; *cum art.* הֵם, תְּמָה.

הֵמוּ, תְּמָה *chald.* ii, hi.

הִמָּה (*inf. c. המוֹת, fut.*
יִהְיֶה, *part. m. המָה, f.*

הִמָּה) murmuravit, stre-
puit, fremuit; tumultuose

agitatus, perturbatus est; *part. f. pl.* הַמִּיּוֹת loca strepitu plena.

הֵם *s.* הֵם, *pl. c. suff. et praef.* מִהֲמָהֶם ex strepitu s. multitudine eorum *Ez.* 7, 11.

הַמָּהָה *f.* strepitus.

הַמּוֹן *m. (fem. Iob. 31, 34.)* strepitus; perturbatio (animi); tumultus, turba, copia (hominum); copia facultatum, opes, divitiae.

הַמְּנוּחָה *m. (c. suff.)* הַמְּנוּחָה tumultuatio, tumultus.

הַמּוֹנָה *Nom. proph. urbis Ez.* 39, 16.

הַמֵּל *rad. inus. arab.* large effunditur, obstrepuit (pluvia).

הַמְּפֵלָה *f.* strepitus.

הִמָּם *(fut. וַיִּהָם, וַיִּהָם, c. suff. inf. constr. c. suff.)* הִמָּם (הִמָּם) vehementer agitavit, perturbavit, dispersit, fugavit; prostravit, perdidit; impulit, incitavit. — *Niph. fut.* הִמָּם commota, conturbata est.

הַמָּן *(solus, unicus) N. pr.* Persae nobilis.

הַמָּן *v. s.* הַמָּן.

הַמְּנִיָּה *s.* הַמְּנִיָּה *chald.* monile, armilla.

הַמָּס *rad. inus. arab.* lenem sonum edidit; fregit res aridas.

הַמָּס *m., pl.* הַמָּסִים stipulae aridae, rami aridi, sarmenta.

הַמָּר *rad. inus. arab.* fluxit.

מֵהַמְּרוֹת *f. pl.* fluctus s. gurges aquarum.

הֵן *(nonnisi c. praef.)* בְּהֵן,

הֵן *pron. pers. fem. pl. eae, hae (neutr. ea, haec); ipsae; c. artic.*

הֵן, *c. praefix.* בְּהֵן,

הֵן — הֵן

adv. loci: huc, horsum; hic;

temporis: adhuc, hucusque.

— הֵן וְהֵן huc illuc; hic

illic. מִמֶּךָ וְהֵן a te horsum.

הֵן עַד hucusque.

הֵן, הֵן, הֵן *interj.*

en! ecce! *c. suff.* הֵן, הֵן,

הֵן ecce me! en adsum!

הֵן, *fem.* הֵן ecce

te! הֵן ecce eum, eccum!

הֵן, *in pausa* הֵן, הֵן

ecce nos! הֵן ecce vos!

הֵן ecce eos. — 2) הֵן ita,

sane; 3) num? an? 4) si.

הֵן *chald.* si; an; num;

הֵן — הֵן sive — sive.

הַמָּן *v.* הַמָּן.

הַמָּן *N. pr.* בְּנֵי-הַמָּן vallis

filii Hinnom, ubi Molochus

colebatur.

הַמָּן *N. pr.* urbis in Mesopotamia.

הֵם, *in pausa* הֵם, *interj.* st.

sile! *adv.* תִּסֵּי *Pl.* תִּסֵּי silete! (*Aliis est Pi. imp. v.*

הסח.) — *Hiph.* (*fut. apoc.* **וַיִּשְׁבַּח**) *sedavit, tranquillavit.* *v. הפגות.*

הִפֵּן (*fut. וַיִּהְפֵּן, inf. הִפֹּן, constr. הִפֵּן, c. suff. הִפְּוּ*) *vertit; advertit; invertit; convertit, mutavit sq. לְ in alqd; pervertit; evertit, destruxit; intrans. se vertit, reversus est; mutatus est sq. accus. in alqd. — Niph. נִהְפֵּן (inf. abs. נִהְפֹּן) se vertit, se convertit sq. לְ, על, אֶל ad alqm, sq. בְּ in s. contra alqm; mutatus est sq. לְ in alqd; eversus est; degeneratus est. — Hoph. הִתְהַפֵּן conversus, adortus est. — Hithpa. part. מִתְהַפֵּן se vertens, volvens; fem. מִתְהַפֵּכָה se vertens, vibrans; fut. f. תִּתְהַפֵּן se convertet s. mutabit.*

הִפְּוּ *m. inversio, inversum, contrarium.*

הִפְּכֵם *m., c. suff. o perversitatem vestram! Jes. 29, 16.*

הִפְּכָה *f. eversio.*

הִפְּכָן *m. tortuosus, curvus.*

מִהִפְּכָה *f. eversio, subversio.*

מִהִפְּכָת *f. cippus s. nervus, cui captivorum pedes alligabantur; בית המִהִפְּכָת carcer.*

הִתְפֹּכוֹת *f., pl. הִתְפֹּכוֹת*

perversitates, fraudes.

נִצַּל *v. הצלה.*

וְהִצֵּן *m. arma.*

הָר *m. (c. ה loc. הָרָה, c. art.*

הָרָה, *c. ה loc. הָרָה; pl.*

הָרִים, *c. art. הָרִים*) *mons; tractus montanus. —*

הָרָה *nom. pr. regionis montanae: inter mare et Jordanem; 2) in tr. Juda; 3) ab oriente maris mortui.*

הָרָר *m. poët. mons, c. suff.*

הָרָרִי.

הָרָרִי *m. poët. mons, c. suff.*

הָרָרִי, *pl. constr. הָרָרִי, c. suff. הָרָרִיָה.*

הָרָרִי, *m. montanus, cognom. Sammae.*

הַר *N. pr. montis in fin. Idumaeae, in quo sepultus est Aharon; 2) montis in Palaestina septentr.*

הַר *i. q. הַר Gen. 49, 26. הַר הָרִי עַד montes aeterni.*

הַר הָרִים (*mons solis*) *N. pr. oppidi in tribu Dan.*

הַרָא (*tractus montanus*) *N. pr. regionis in Assyria.*

הַרְאֵל (*mons Dei*) *nom. altaris holocaustorum, cf.*

הַרְאֵל *s. rad. אָרָה.*

הָרָן (*montanus*) *N. pr. viro- rum.*

הָרַג (*fut. וַיִּהְרַג, inf. הִרֹג, constr. הָרַג*) *sq. accus., לְ;*

בְּ *violenter occidit; perdi-*

dit; enecavit (moeror). —

Niph. occisus est. — *Py.*

הרג occisus est.

הרג *m.* occisio, caedes.

הרגה *f. id.*

הרה (*inf. abs.* הרה, הרו, *fut. fem.* ותהר, תהרה) con-

cepit (femina) *sq.* לֵּ ex alqo;

part. f. הורה concipiens,

genitrix; 2) *metaph.* mente

concepit, molitus est, medi-

tatus est. — *Py.* הרה con-

ceptus est. — *Po. inf.* הרו

mente concipere.

הרה *adj. f.* (st. c. הרת) *(*

gravida (femina); *pl.* הרות

(*c. suff.* הרותיהם) *gravidae.*

הריה *adj. f., pl. c. suff.*

הריהו *gravidae ejus.*

הרון *m. graviditas.*

הרון *m. conceptus.*

הרהר *m. chald. cogitatio.*

(הור *chald. i. q.* הרה, *Palp.*

הרהר *meditatus est.*)

הרם *rad. inus. arab. magni*

fecit, extulit.

הרם *N. pr. regis Canani-*

tici.

הרם *N. pr. m.*

הרמון *m. (i. q. אַרְמוֹן) arx,*

palatium.

הרס (*inf.* הרוס; *fut.* יהרס,

יהרס) *destruxit, diruit; ex-*

cussit, elisit (dentes); cor-

rupit, perdidit (mores); in-

trans. irruit. — *Niph. de-*

structus, eversus est. — *Pi.*

destruxit.

הרס *m. destructio, ever-*

sio; עיר ההרס nom. urbis

in Aegypto Jes. 19, 18. (Al.

leg. הרס qd. cf.)

הריסה *f. eversio, res de-*

structa.

הרסותה *f. (c. suff. הרסותה)*

destructio.

הר v. הררי, הרר, הרר.

השם (*imp Hiph. v.* שם) *N.*

pr. m.

השמעות v. שמע.

נתה v. התנה.

הנה *N. pr. eunuchi Pers.*

התל — *Hiph. התל, התל (inf.*

התל, fut. יתהל, pl. יתהלו,

יהתלו) lusit, ludibrio ha-

buit; decepit, fefellit. —

Hoph. הותל illusus, decep-

ptus est.

התלים *m. pl. illusiones, ir-*

risiones.

מהתלות *f. pl. id.*

התת *Kal inus. i. q. תת fre-*

git. — *Po. fut. תהותתו ir-*

ructis, violenter grassabi-

mini. LXX. ἐπιτιθεσθε.

Alii referunt ad rad. הוח.

7

7, 7, 7 *copula inseparabilis,*

cui sola inest verba et sen-

tentias connectendi pote-

stas, quae tamen pro diver-

sa sententiarum ratione

diversis aliarum linguarum particulis interpretanda est. Indicat enim in oratione contexta 1) conjunctionem et exaggerationem: et, et; et quidem, isque; etiam; et adeo, imo; וְ—וְ et—et; sive—sive; 2) apodosin, quam incipit: tum, tunc; 3) oppositionem: sed, tamen, veruntamen, et tamen; cum tamen; 4) causam: nam, enim; 5) consecutionem finemque: ut, ita ut; 6) conclusionem: itaque, igitur; 7) comparationem: et ita, sicut, velut.

וְיָדָן *N. pr. urbis in Arabia.*

וְיָהָב *Num. 21, 14. fort. N. pr. loci, s. fluvii.*

וְיָרָךְ *m. (pl. וְיָרִים) clavus, unicus, paxillus.*

וְיָזַר *m. crimine gravatus. (וְיָזַר arab. portavit.)*

וְיָזַח *(albus, purus) N. pr. filii Hamanis.*

וְיָלַד *rad. inus. i. q. וְיָלַד peperit.*

וְיָלַד *m. proles.*

וְיָלַד *m. Keri, וְיָלַד Chethib,*

proles.

וְיָנְיָה *N. pr. m.*

וְיָפְסִי *N. pr. m.*

וְיָשְׁנִי *N. pr. m.*

וְיָשְׁתִּי *(pulchra) N. pr. uxoris Ahasveri.*

ז

זָאֵב *m. lupus. 2) N. pr. principis Midianitici.*

זֹאת *pron. demonstr. fem. haec, illa (hoc, illud). אֵי זֹאת לָזֹאת quare?*

זֹה *pro זֹאת haec (hoc).*

זֶה *i. q. זֹה haec; — pron. relat. Ps. 132, 12.*

זָבַב *rad. inus. fort. i. q. זָמַם susurravit, bombum fecit.*

זָבוּב *m. musca. — בַּעַל זָבוּב (Deus muscarum averruncus) N. pr. idoli Ekronitarum.*

זָבַד *donavit alicui sq. accus. זָבַד m. donum.*

זָבַד *(donum) N. pr. virorum.*

זָבַדִּי *(donum meum) N. pr. m.*

זָבַדֵּי אֱלֹהִים *(donum Dei) N. pr. m.*

זָבַדֵּי יְהוָה *(donum Jehovae) N. pr. virorum, Ζεβεδᾶϊος.*

זָבַדֵּי יְהוָה *(donum Jehovae) N. pr. virorum.*

זָבוּד *(donatus) N. pr. m.*

זָבוּד *(donatus) N. pr. m.*

זָבוּדָה, זָבוּדָה *(donata) N. pr. f.*

זָבַב *v. זָבוּב.*

זָבַל, זָבַל, זָבַל *v. זָבוּל.*

זָבַח *(inf. c. זָבַח, fut. יִזְבַּח) mactavit; sacrificavit. — Pi.*

זָבַח *sacrificavit.*

זבח *m.* (*c. suff.* זבחר, *pl.* זבחים, *semel* זבחהו, זבחהו) mactatio, caedes (hominum), carnes animalium mactatorum, epulae; 2) sacrificium. 3) *N. pr.* regis Midianitici.

מזבח *m.* (*st. c.* מזבח, *c. suff.* מזבחי, מזבחה, *pl.* מזבחות) altare; המזבחה in altare.

זבי *N. pr. m.*

זבל *habitavit, ful. c. suff.*

הזבילני *habitabit mecum.*

זבל *m.* habitatio, domicilium. 2) *N. pr. m.*

זבולן (habitatio) *N. pr.* filii Jacobi; tribus Sebulon; *nom. gent.* זבולני Sebulonita.

זבן *chald.* emit, cepit, lucratu est (tempus).

זבין (emtus) *N. pr. m.*

זב *m.* callus uvarum pellucidus.

זד *v. זדון, זד.*

זה *pron. demonstr. m.* hic, ille (hoc, illud); *cum artic.* הזה hic; זה—זה alter—alter, זה אל־זה alter ad alterum; זה וזה haec et haec (*so und so*), tam—quam; 2) *poët. i. q.* אשר qui; 3) *de loco:* הִזְהָה hic; מִזְהָה hinc; מִזְהָה וּמִזְהָה utrinque; 4) *de tempore:* nunc, jam; *praecedens numeralibus:*

זה פעמים jam bis; 5) *ad augendam vim pronom. et adv.:* מה־זה quid tandem? quidnam? אֵי־זֶה ubinam? לִמָּה־זֶה cur tandem?

זו *com.* hic, haec, hoc; 2) *in libb. poët. pro* אשר.

הִזְהָה *m.* hic.

הִזְזוּ *com.* hic, haec.

הִזְזוּ *f.* haec.

זהב *m.* (*st. c.* זהב, זָהָב) aurum; *praeced. numeral. suppl.* עֶשְׂרֵה זָהָב: decem sicli auri; 2) splendor aureus.

זָהָה *rad. inus. syr.* splenduit.

זָהָה *m.* (splendor florum) *nom.* mensis Hebr. secundi, partim Aprili partim Majo respondentis.

זָהָה *m. chald.* splendor.

זָהָה *Kal inus.* foetuit. — *Pi.* זָהָה fastidivit.

זָהָה *N. pr. m.*

זָהָה *Kal inus.* splenduit. —

Hiph. הִזְהִיר (illustravit) *trop.* docuit; admonuit, *sq.* מִן dehortatus est; *intrans.* splenduit. — *Niph.* נִזְהָר edoctus, admonitus est; admonitionem admisit, dehortanti paruit; sibi cavet.

זָהָה *chald.* admonuit; *part.* זָהָהִירָא admoniti, cauti.

זָהָה *m.* splendor.

זו, זה *v.* זאת.

זו *v.* זוּ.

זָהָה *v.* זָהָה.

זָב (*part.* זָב, *fem.* זָבָה, *st.* c. זָבָה) fluere, effluere; sanguine menstruo, gonorrhoea laborare; 2) affluere, redundare; 3) diffluere, contabescere.

זָב *m.* gonorrhoea; menstruum (feminarum).

זָרַד, זָרַד (*intumescere, effervescere*) *trop.* ferociter se efferre, superbire; *sq.* אֶל *s.* עַל *in* aliquem insolenter se gerere, superbiā alqm facessere. — *Hiph.* הִזְרִיד *coxit* *Gen.* 25, 29. 2) insolenter egit (*fut. c.* נִּיּוּד *parag.* הִזְרִידוּן). — *Niph. part.* נִזְרַד *pro* נִזְרַד *coctum, ferculum.*

זָהָה *chald. Aph. (inf. הִזְרִידוּן)* superbivit, insolenter egit.

זָד *m.* superbus, insolens; impius.

זָרְדוּן *m.* exaestuans (*trop.* de aquis).

זָרְדוּן *st. c.* זָרְדוּן *m.* tumor, superbia, insolentia magna, protervitas.

זָרָה *rad. inus. arab.* abdidit. זָרָה *vel* זָרָה *f., pl.* זָרָה *anguli.*

זָרָה *m., pl.* זָרָה *promptuaria.*

זָרַח, זָרַח *rad. inus. i. q.* זָרַח micare; moveri.

זָרַח *m.* fluxus micans lactis, uber plenum *Jes.* 66, 11. 2)

quod movetur: זָרַח שָׂרִי *bestiae, ferae.*

זָרָה *N. pr. m.*

זָרָה *N. pr. m.*

זָרָה *f. postis.*

זָרָה *N. pr. populi ignoti.*

זָרָה *N. pr. m.*

זָרַל *amovit, part.* זָרַל *amoventes, ejicientes, profundentes.*

זָרַל *st. c.* זָרַל *f. (remotio, separatio) — praepos. praeter, c. suff.* זָרַל *praeter me, זָרַל *praeter te etc.; c. i. parag.* זָרַל *praeter; i. q.* זָרַל *praeterquam quod, nisi quod.**

זָרַן *Kal inus. alere. — Hoph. part.* מִזְרָן *pasti, pingues.*

זָרַן *chald. id. — Ithp. ali, pasci.*

זָרַן *m. cibus.*

זָרַן *m. chald. cibus.*

זָרַח *v. זָרַח.*

זָרַח *se movere; tremere. — Pil. part.* מִזְרָח *agitans, divexans.*

זָרַח *chald. commoveri, tremere, terreri; part. pl.*

זָרַח (*זָרַח*).

זָרַח *f. agitatio, vexatio, mala s. iniqua tractatio; terror.*

זָרַח *f. vexatio.*

זָרַח *f. sudor.*

זָרַח (*commotus*) *N. pr. m.*

זָרַח (*commotio*) *N. pr. m.*

זָרַח (*praet. זָרַח, fut. זָרַח*).

זָרָה; *part. f.* זָרָה *pro* זָרָה) compressit; *intr.* compressus fuit. — II) deflexit, recessit; abalienatus est, abhorruit. — *Part.* זָר alienus; peregrinus, alienigena; barbarus, hostis; alius quivis; novus, inauditus. *Fem.* זָרָה mulier aliena, meretrix. — *Niph.* נָזְרוּ se abalienarunt, recesserunt. — *Hoph. part.* מִזָּרָר abalienatus.

מִזָּרָר *m.* compressio s: colli-
ligatio (vulneris sanandi),
vinctura; 2) laqueus, insi-
diae *Obad.* 7.

זָחַל — *Niph.* dimotus est,
fut. יִזְחַל.

זָחַל lente processit, serpsit,
זָחַל-עָפָר in pulvere ser-
pentes, angues; 2) timuit.

אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת, זֹחֶלֶת *N. pr.*,
saxum prope Hierosol.

זָרַד *v.* יִרְדּוּן, זִירָד.

זָרָה *v.* זָרָה.

זָרָה *v.* זָרָה, זָרָה, זָרָה.

זָרָה *N. pr.* oppidi et deserti
in tribu Juda; *nom. gent.*

זָרָה 2) *N. pr. m.*

זָרָה *v.* זָרָה.

זָרָה *rad. inus. arab.* fastidi-
vit.

זָרָה *m.* fastidium, nausea.

זָרָה *st. c.* זָרָה *m.* olea, oliva
(arbor, fructus, ramus); זָרָה
mons olivarum prope
Hierosolyma.

Leopold, Lex. Hebr.

זָרָה (olea) *N. pr. m.*

זָכָה *i. g.* זָכָה purus fuit, in-
teger s. pius fuit. — *Pi.* זָכָה
purgavit, insontem reddidit.
— *Hithp. imp.* הִזְכֵּנוּ (*pro*
הִתְזַכְּנוּ) mundate vos.

זָכָה *f. chald.* puritas, inte-
gritas.

זָכָה purus fuit; innocens s.
pius fuit. — *Hiph.* הִזְכֵּנוּ mun-
davit.

זָכָה, זָכָה *adj. m.* זָכָה *f.* pu-
rus, mundus; innocens, in-
teger.

זָכָה *f.* vitrum, crystal-
lus.

זָכָה (purus) *N. pr. m.*

זָכָר (*fut.* יִזְכֹּר) meminit; re-
cordatus est *sq. accus.*, לֵ, לֵ;
זָכָר (*part.* זָכָר recordatus,
memor;) memoriam rei re-
coluit, reputavit alqd; *sq.*
accus. et לֵ alqd alicui mente
tenere, s. remunerandi s.
puniendi causâ; meditatus,
molitus est; memoravit,
commemoravit *Jerem.* 20,
9. — *Niph.* נִזְכָּר in memo-
riam revocatus est, memo-
ria alejs revocata est; 2) *de-*
nom. a זָכָר mas natus est
Exod. 34, 19. — *Hiph.* הִזְכֵּר
memorem fecit, in memo-
riam revocavit; memoriae
prodidit, commemoravit;
praedicavit, celebravit;
celebrari jussit; memoriae
prodidit; sacrificium memo-

riale adoluit *Jes.* 66, 3.; *intrans.* recordatus est. *Part.* מְזַכֵּר *subst.* magister memoriae, ἰστοριογράφος regius.

זָכַר *m.* (c. suff. זָכָר) memoria, recordatio; nomen; laus, gloria. 2) *N. pr. m.*

זָכָר *m.* mas, masculus.

זָכָר *m.* mas.

זָכוֹר (memor) *N. pr. viro-*rum.

זָכוֹר *m.* (st. c. זָכוֹרָה, *pl.* זָכוֹרוֹת) memoria; id quod memoriae proditur; sententia memorialis; celebratio diei festi.

זָכוֹר (cuj. memoria servatur) *N. pr. viro-*rum.

זָכוֹרָה (cuj. memor est Jehova, Ζαχαρίας) *N. pr.* regis Isr., filii Jerobeami; 2) prophetarum.

זָכָרָה *f.* sacrificium in memoriam et laudem Jehovae incensum.

זָלַג *rad. inus. fort.* hausit, extraxit.

מְזַלֵּג *m.* furca, fuscina.

מְזַלְגָה *f., pl.* מְזַלְגוֹת fuscinae.

זָלַל *part.* זָלַל vilipendens, prodigus; vilis, contentus, abjectus. — *Hiph.* הִזְלִיל vilipendit. — II) *Niph.* נִזְלַל, *pl.*

נִזְלָלוּ commoti, concus-

si sunt, contremuerunt.

זָלוּת *f.* Ps. 12, 9: 'פרם ז' ut si excitatur tremor (hominibus). *Alii:* procella, tempestas; *alii:* vilitas, contentus, nequitia.

זָלוּת *m. pl.* flagella, palmites (in vitibus).

זָלַעַת *quadrilit. inus. i. q.* זָלַעַת immisso לֵב ferbuit.

זָלַעַת *f.* aestus vehementis (famis, venti, irae).

זָלַפָּה (gutta) *N. pr.* ancillae Leae. (זָלַף *chald. Pa.* stillavit.)

זָמַם *v.* זָמַה, זָמַה.

זָמָמִים (strepentes) *N. pr.* gigantum in finibus Ammonitarum. (זָמָם *quadrilit. inus. arab.* murmuravit, fremuit.)

זָמַר *v.* זָמַר, זָמַר, זָמַרָה.

זָמַם (*praet.* זָמַמְתִּי, זָמַמְתִּי, *fut. pl.* יִזְמַם) cogitavit, meditatus, molitus est *sq. accus. s. inf.;* machinatus, insidiatus est *sq. ל.*

זָמַם *m.* consilium, machinatio.

זָמָה *f.* consilium; scelus, turpiter factum. 2) *N. pr. m.*

זָמָה *f.* (*pl. c. suff.* זָמָה) *pro* זָמָה cogitatio, meditatio.

זָמָה *f.* consilium; meditando s. machinando solertia; astutia; turpiter factum.

זָמַן *Kal inus.* statuit, con-

stituit. — *Py. part.*: עָתִים מְזַמְנִים, מְזַמְנִים stata tempora.

זָמַן *chald.* — *Pa.* constituit. — *Ithpa.* הִזְמִינָה inter se convenire.

זָמַן *m.* (*pl.* זְמַנִּים) tempus constitutum s. statum.

זָמַן *m.* *chald.* (*st. emph.* זְמַנָּא; *pl.* זְמַנִּין) tempus constitutum; זְמַנִּין תְּלָתָה tribus vicibus, ter.

זָמַר (*fut.* יִזְמַר) amputavit, praecidit. — *Niph.* amputatus est. — II) *Pi.* זָמַר cecinit *sq.* בַּ (instrumento); celebravit alqm *sq.* accus., לְ, אֶל.

זָמַר *m. nom.* bestiae, fort. caprea, dorcas.

זָמַר *m.* tempus amputandarum vitium.

זָמַר *m.* (*pl.* זְמִירוֹת) cantus; hymnus.

זְמִירָה (*cantus*) *N. pr. m.*

זְמִירָה *f.* (*pl.* זְמִירִים) palmes, flagellum; surculus, sarmentum.

זְמִירָה, זְמִירָה, *st. c.* זְמִירָה, *f.* cantus, carmen. זְמִירַת הָאָרֶץ proventus s. fructus terrae celebratissimus.

זְמִירִי (*cantus meus*) *N. pr.* regis Israelitarum aliorumque virorum.

זְמִירָן (*cantus*) *N. pr.* filii Abrahāmi et populi Arab.

זָמַר *m. chald.* cantus (*instrumentorum musicorum*).

זָמַר *m. chald.* cantor.

מְזַמְרִין *m.* carmen, hymnus.

מְזַמְרֵת *f., pl.* מְזַמְרוֹת cultri ad fungos candelae demendos.

מְזַמְרָה *f., pl.* מְזַמְרוֹת cultri, falces vinitoriae.

זָן *in pausa* זָן *m.* (*pl.* זְנִיִּם) species, genus.

זָן *m. chald. id.*

זָנַב *m.* (*pl.* זְנִבוֹת, *st. c.* זְנִבוֹת) cauda animalium; extremum quodvis; aliquid infimum s. vile.

זָנַב *Pi. denomin.* agmen exercitus extremum cecidit s. insectatus est.

זָנְהָה scortatus est, scorti consuetudinem habuit cum alqo s. alqa *sq.* אֶת, אֶל, בְּ, אַחֲרַי; scortando defecit (mulier a marito); 2) defecit ab Jehova (*sq.* מִן, מֵאַחֲרַי, מִתַּחַת, מֵעַל, תַּחַת) et se convertit ad idolorum cultum *sq.* אֶת, אַחֲרַי, אֶל. — *Part. f.* זֹנְהָה scortans, meretrix. — *Py.* זֹנְהָה stuprum factum est. — *Hiph.* הִזְנָה (*fut. apoc.* הִזְנָה) in stuprum allexit, scortari passus est; scortatus est.

זָנְהָן *m., pl.* זְנִנִּים scortatus, libidinosae cum aliis

consuetudines; *trop.* idololatria et commercium cum gentibus exteris.

זָנוּהָ *f.* (*pl.* זְנוּהִים) scortatus, idololatria; perfidia quaevis in Deum.

זָנוּהָ *f.*, *pl.* זְנוּהִים scortatus, idololatria.

זָנָה foetuit, abominandus fuit; *trans.* fastidivit, respuit, rejecit. — *Hiph.* הִזְנִיחַ *intrans.* foetidus fuit; *trans.* polluit, profanavit; respuit, aversatus est.

זָנוּהָ *N. pr.* duorum oppidorum in tribu Juda.

זָנַק — *Pi. fut.* יִזְנֹק prosilit, exilit.

זֶקֶן *m.*, *pl.* זְקִים sagittae *Prov.* 26, 18. — *Aliud v. s.*

זָקָה.

זָקָה *f.*, *pl.* זִיקוֹת tela ardentia.

זָעַר *v.* זָעַרְן, זָעוּהָ, זָעָה.

זָעִיר *v.* זָעִיר.

זָעַף — *Niph.* נִזְעַף extincti sunt.

זָעַם (*imp.* זָעַמָה, *fut.* יִזְעַם, *c. suff.* יִזְעַמְהוּ) vehementer indignatus, iratus est, ira commotus puniit *sq. accus.*, זָעַל; exsecratus est. *Part. constr.* זָעוּמָה, *fem.* זָעוּמָה exosus, detestabilis. — *Niph. part.* נִזְעַמִּים indignati, tristes, morosi.

זָעַם *m.* (*c. suff.* יִזְעַמִּי) iratus.

saevitia, furor; indignatio, ira (Dei *i. e.* poena).

זָעַף indignatus, iratus est *sq.*

זָעַף, זָעַף; *part. pl.* זָעַפִּים tetrici, tristes, οὐθροποί.

זָעַף *m.* iratus.

זָעַף *m.* (*c. suff.* יִזְעַפִּי) ira; aestus (maris).

זָעַק (*fut.* יִזְעַק, *imp.* יִזְעַק, *inf.*

זָעַק) clamavit, conquestus est, imploravit alqm *sq. accus.*, זָעַק, זָעַק, זָעַק, de aliqua re *sq.*

זָעַק, זָעַק, *accus.* — *Niph.* הִזְעִיק convocari; se congregare, convenire. — *Hiph.* הִזְעִיק clamavit, proclamavit; invocavit; convocavit.

זָעַק *chald.* clamavit.

זָעַק *m.* clamor.

זָעַקָה *f.* (*st. c.* זָעַקָה) clamor.

זָעִיר *rad. inus. syr.* minutum est, non multum est.

זָעִיר *m.* paullulum; *adv.* paullisper.

זָעִירָה *f. chald.* parvum, exiguum.

זָעִירָה *m.* parvitas, minutum; *adv.* paullulum.

זָעִירָה (odor suavis) *N. pr.* urbis in Palaestina boreali.

זָעִירָה *f.* pix.

זָעִירָה *v.* זָעִירָה et זָעִירָה.

זָעִירָה *com.* mentum barbatum, barba.

זָעִירָה *v. denom.* (fut. יִזְעִירָה)

senex fuit, senex factus est, senuit. — *Hiph.* senuit.

זקן *m.* (*st. c.* זקן, *pl.* זקנים, זקניר) senex, senior *sq.* זקן; *pl.* proceres (magistratus); *trop.* senio confectus (populus); *fem. pl.* זקנות vetulae.

זקן *m.* senectus.

זקנה *f.* senectus; *trop.* vires (populi) quasi senectute debilitatae.

זקנים *m. pl.* senectus.

זקף erexit, *trop.* consolatus est.

זקף *chald. part.* זקוף erectus, suspensus.

זקף (colligavit) saccavit, colavit; effudit. — *Pi.* זקף liquavit, purgavit. — *Py.* liquatus, purgatus est.

זק *m., pl.* זקים catenae, compedes. — *Aliud v. s.* זק.

זק *m., pl.* זקים catenae.

זר *v.* זרה, זר.

זר *v.* זר.

זרא *v.* זרא.

זרב — *Py. fut.* זרבו coarctantur (rivi). *Alii:* diffluunt et deficient.

זרובל (fort. pro זרובל Babylone satus) *N. pr.* ducis Judaeorum e Babylonia redeuntium.

זרר (luxuries arborum) *N. pr.* vallis et rivi in terra Moabitica.

זרה dispersit, dissipavit; ventilavit. — *Niph.* dissipatus est. — *Pi.* זרה dispersit, dissipavit; eventilavit; exploravit, cognovit. — *Py.* זרה dispersus est; conspersus est; ventilatus est.

זרת *f.* spithama, expansio digitorum.

מזרה *m.* ventilabrum.

מזרים *m.* (*partic. Pi. v.* זרה) dispergentes venti (boreales).

נזל *v.* מזרות.

זרע *v.* זרוע, זרוע.

זרה *v.* זרחה.

זרר *v.* זריר.

זרח (*fut.* זרחת, *inf.* זרח) splenduit, emicuit (de ortu solis et lepra in fronte erumpente).

זרח *m.* ortus (Lucis). 2) *N. pr.* filii Judae aliorumque virorum; *patron.* זרחי.

זרחיה (per Jehovam ortus) *N. pr.* virorum.

אזרת *m.* indigena; arbor non aliunde transplantata *Ps.* 37, 35.

אזרחי (*ab* אזרה) *Nom. patron.* Serachita.

מזרה *m.* plaga coeli ubi sol oritur; מזרתה (*et sine ה loc.*) orientem versus. מזרהו Hierichunti ab oriente.

זרם inundavit, torrentis instar abripuit. — *Po.* זרם co-

piose effudit.

זרם *m.* inundatio, imber vehemens.

זרים *m. id.*

זרמה *f.* fluxus seminis (equorum).

זרע (*fut.* יִזְרַע, *inf.* יִזְרַע, *imp.*

זרע) sparsit, dispersit; seminavit, sevit *sq. accus.* (semen, agrum); in semen abiit (planta); *trop.* paravit; propagavit (populum). — *Niph.* dispersus est; satus est; propagatus est; fecundata est (mulier). — *Py.* זרעו sati sunt. — *Hiph. part.* מְזַרְעֵם

semen gignens, in semen exiens; *fut.* תִּזְרַע semen concipiet (mulier). — II)

זרע invasit, irruit, *cf.* זרוע.

זרע *m.* (*st. c.* זָרַע, *c.*

suff. זָרַעו, זָרַעוּ; *pl.* זָרַעִים, זָרַעִים, זָרַעִי, זָרַעִי) sementis, satio; tempus serendi; seges; 2) semen (plantarum); 3) semen virile; soboles, posteri; stirps, familia, gens; genus hominum; 4) plantatio; viviradix, surculus.

זרע *m. chald. id.*

זרוע *f.*, raro *masc.* (*pl.* זָרְעוֹת, זָרְעִי, זָרְעִים) brachium; *trop.* robor, vires, potentia; violentia; praesidium; auxilium; *concr.* adjutor.

זרוע *m.* satio, semen; *pl.*

זָרְעוֹת sativa, sata.

זרעים *et* זָרְעִים *m. pl.* legumina.

זָרְעוֹת *f. i. q.* זָרְעוֹת brachium.

זָרְעוֹת (Deus seminat) *N.*

pr. oppidi in tribu Issaschar.

Nom. gent. m. זָרְעוֹתֵינוּ, *fem.*

זָרְעוֹתֵינוּ, זָרְעוֹתֵינוּ 2) op-

pidi in tribu Juda. 3) *N. pr.*

m.

מְזַרְעֵם *st. c.* מְזַרְעֵם *m.* locus

consitus, sementis.

זָרַק *rad. inus. arab.* manavit.

זָרַקוֹת *m.* pluvia larga, im-

ber vehemens.

זָרַק (*fut.* יִזְרַק) sparsit (res

aridas s. liquidas); *sq.* על

inspersit; *intrans.* inspersa

est (canities). — *Py.* זָרַק

sparsus est.

מְזַרְקֵם *m.* vas ex quo spar-

gitur s. funditur, crater, cya-

thus; *pl.* מְזַרְקוֹת, מְזַרְקִים.

זָרַר — *Po.* זָרַר (*fut.* יִזְרַר)

sternutavit. — II) *arab.* fi-

bulis nodisque compressit et

cinxit.

זָרַר *m.* cinctura, limbus,

margo.

זָרַר *m.* substrictus, suc-

cinctus.

זָרַשׁ (stella Veneris vel au-

rum) *N. pr.* uxoris Hamanis.

זָרַת *v.* זָרַת.

זָרַת *N. pr. m.*

זָרַת *N. pr. m.*

זָרַת *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

ח

חָבַא *Kal inus.* occultavit, abscondit. — *Niph.* נִחְבָּא occultatus est, se abscondit, latuit *sq.* אָל, בָּ (*de loco*); *sq. inf. c.* ל' ἔλαθε, clam, נִחְבָּאתָ לְבִרְחָה clam aufugisti. — *Py.* חָבַא se occultare coactus est. — *Hiph.* הִחְבִּיא abscondit. — *Hoph.* הִחְבָּא absconditus fuit. — *Hithp.* חִתְּבָא se abscondit.

מַחְבֵּא *m.* latibulum.

מַחְבְּאוֹת *m., pl.* מחבאים latibula.

חָבַב *part.* חָבַב in sinu gestans, fovens, amans.

חֵב *m. (c. suff. חֵבִי)* sinus, gremium.

חֶבֶב (*amatus*) *N. pr.* soceri Mosis.

חָבַה *i. q.* חָבַא se abscondit, *imp. f.* חָבִי. — *Niph. inf.* יִחְבְּה se occultare.

חֲבִיָּה, חֲבִיָּה (*Jehova occultat*) *N. pr. m.*

חֲבִיוּן *m.* occultatio, velamen.

חֻבָּה (*occulta*) *N. pr.* opidi in agro Damasceno.

נִחְבָּי (*occultus*) *N. pr. m.*

חָבַר *v.* חֲבִירָה, חֲבוּר

חָבַט (*fut.* יִחְבֹּט) decussit, excussit (*baculo fruges et*

fructus). — *Niph.* excussus est.

חָבַל *constrinxit, part.* חֲבָלִים colligantes (*Al. dolore afficientes*) *Zach.* 11, 7. 2) pignore obstrinxit, pignori sumsit *sq. dupl. accus.; inf.* חָבַל, *imp.* חָבַל, *fut.* יִחְבַּל, יִחְבַּל. — *Pi.* חָבַל cum dolore enixa est, parturivit. — II) חָבַל (*perdidit, corrupit*) perverse egit. — *Niph.* perditus est, periit. — *Pi.* corrupit, perdidit; vastavit. — *Py.* חָבַל perditus, corruptus est.

חָבַל *chald.* — *Pa.* evertit, perdidit; laesit. — *Ithpa.* periit.

חָבַל *m. (pl. חֲבָלִים, st. c. חֲבָלִי)* dolor (*parturientium*), ὄδῖς; fetus cum dolore editus.

חָבַל *m. (fem. Zeph. 2, 6. c. suff. חֲבָלִי, pl. חֲבָלִים, st. c. חֲבָלִי, חֲבָלִי)* funis; funiculus mensoris; laqueus aucupatorius; 2) ager admensus, portio haereditaria, possessio haeredit.; tractus terrae; 3) cohors, caterva hominum.

חָבַל *m.* pignus.

חֲבָלָה *f.* pignus.

חָבַל *m. chald.* laesio, noxa.

חָבַל *m. chald.* noxa.

חֲבִילוֹתָ *f. chald.* scelus.

חבל *m.* malus nauticus.

חבל *m.* nauta.

חַתְּבֻלוֹת, חַתְּבֻלוֹת *f. pl.*
gubernatio, ars gubernandi,
consilia solerter excogitata.

חַבְצֵלֶת *f.* planta pratensis et
bulbosa (lilium s. narcissus).

חַבְצִינָה *N. pr. m.*

חִבֵּק (*inf.* חִבַּק, *part.* חִבֵּק) *m.*
complicuit (manus); com-
plexus, amplexatus est *sq.*
accus., לְ. — *Pi.* חִבֵּק amplexatus est *sq. accus.*, לְ; complicuit (manus).

חִבֵּק *m.* complicatio (manuum).

חִבְקוֹת (complexus) *N. pr.*
prophetae, LXX. Ἀμφα-
ζουμ.

חָבַר (colligavit, conjunxit) *intrans.*
conjunctus, consociatus est *sq.* אֶל; 2) incantavit, fascinavit. — *Pi.* חָבַר
connexuit; consociavit *sq.*

עַם. — *Py.* חָבַר, חָבַר conjunctus fuit *sq.* לְ, אֶל; consociatus est *Ps.* 94, 20. —

Hiph. fut. אֶחְבִּירָה sererem s. necerem (verba in alqm).

— *Hithpa.* se consociavit.

— II) *arab.* variis maculis notatus est *cf.* חַבְּרָה.

חֶבֶר *m.* (*pl.* חֶבְרִים, חֶבְרִי) *m.*
socius, sodalis.

חֶבְרָה *f.* socia.

חֶבֶר *m. chald.* socius.

חֶבְרָה *f. chald.* socia.

חֶבֶר *m., pl.* חֶבְרִים socii.

חֶבֶר *m.* consociatio, societas; 2) incantatio, fascinat-
tio, *pl.* חֶבְרִים. 3) חֶבֶר, חֶבֶר *N. pr.*
virorum; *patron.* חֶבְרִי.

חֶבְרָה *f.* consociatio, societas.

חֶבְרָת *f.* commissura.

חֶבֶר (jungens) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras, Χαβόρας, Ἀβόρρας.

חֶבְרָה, חֶבְרָה *f. (c. suff.)*
חֶבְרָתִי, *pl.* חֶבְרוֹת, *c. suff.*
חֶבְרוֹתִי) vibex, verberis nota in cute.

חֶבְרוֹן (conjunctio) *N. pr.*
oppidi in tribu Juda. 2) *N. pr.*
virorum; *patron.* חֶבְרָנִי.

חֶבְרָבוֹת *f. pl.* maculae variae (pardii).

מִחְבְּרָתוֹ *f. (c. suff.)*
junctura, juncturae locus.

מִחְבְּרוֹת *f. pl. (verbale Pi.)*
confibulae.

הַחֶבְרָתוֹ *f. (verbale Hithpa.)*
consociatio.

חָבַשׁ (*inf.* חָבוֹשׁ, *fut.* יִחְבֹּשׁ) *m.*
ligavit, alligavit, circumligavit *sq. accus. rei et*

לְ *s. pers.*; colligavit (vulnus); instravit (jumentum); clausit; imperio coercuit. —

Pi. חָבַשׁ ligavit, obligavit *sq.* לְ (vulnera); coercuit, cohibuit *sq.* מִן. — *Py.* חָבַשׁ

colligatum, obligatum est
(vulnus).

חִבַּת *rad. inus. fort.* coxit
panem.

חִבְתִּים *m. pl.* cocta, frixa.

מִחְבַּת *f.* sartago, frixorium.

חָגַב *rad. inus. arab.* texit,
velavit.

חָגַב *m.* locusta. 2) *N. pr. m.*

חֲגָבָה *N. pr. m.*

חָגַג (*fut.* רָחַג) in gyrum agi-
tatus est, tripudiavit, salta-
vit; vertigine correptus est;
festum celebravit.

חָג *m.* (*st. c.* חָג, *c. artic.*

חָגָה, *c. suff.* חָגָה, *pl.* חָגִים)
festum; sacrificium sole-
mne.

חָגָא *f.* tremor, pavor.

חָגֵר (*festus, solemnis*) *N.*
pr. prophetae, LXX. *Ayyaĩ-*
oc, Hageaus.

חָגֵר *N. pr.* filii Gad.

חֲגֵרָה (*festum Jehovae*) *N.*
pr. m.

חֲגֵרָה (*festiva*) *N. pr.* uxori
Dávidis.

חָגְהָ *rad. inus. arab.* ad alqm
confugit.

חָגְוִים, חָגְוִי *m. pl.* asyla
(petrarum).

חָגָר *v.* חָגְרָה, חָגָר.

חָגְלָה (*perdix*) *N. pr. f.*

חָגָר (*fut.* יִחְגֹר) accinxit
alqm s. alqd (*membrum sq.*
accus., עַל) alqa re *sq. ac-*

cus., בָּ; se accinxit; *part.*
חָגָר accinctus.

חָגָר *m.* accinctus, indutus.

חָגָר *m.* cingulum.

חָגְרָה *f.* cingulum; *pl.*

חָגְרוֹת cingula, subligacula.

מִחְגָּרַת *f.* ciuctura, ami-
ctus.

חַד *m.*, חֲדָא, חֲדָה *f. chald. v.*

חֲדָר, *al. v. s.* חֲדָר.

חֲדָד acutus fuit, *fut.* יִחְדָּד

acuitur, *praet.* חֲדָד acres,

celereres sunt. — *Hiph. fut.*

יִחְדָּד acuit. — *Hoph.* הִיחְדָּד
exacutus est.

חַד *m.* acutus, *fem.* חֲדָה.

חֲדָדִים, חֲדָדִי *m. pl.* acu-
mina.

חֲדָד (*acumen*) *N. pr.* filii

Ismaëlis.

חֲדָד (*acutus*) *N. pr.* oppi-
di Benjaminitarum.

חֲדָה (*fut. apoc.* יִחְדָּה) gavi-
sus, laetatus est. — *Pi.* ex-

hilaravit, *fut. c. suff.* יִחְדָּה.

חֲדָה *f.* gaudium, laetitia.

חֲדָדִין *m. pl. chald. i. q. hebr.*

חֲדָה pectus.

חָדַל (*inf.* חָדַל, *imp.*

חָדַל, *fut.* יִחְדַּל) cessavit,

feriatus est; quievit; *sq. inf.*

desiit; esse desiit; *sq. inf.* מִן

ab-

stitit ab alqo, missum fecit;

sq. inf. c. מִן sibi cavit ab

alqa re; omisit, non fecit

alqd.

חָדַל *m.* cessans, desinens

(s. esse s. agere); desertus.
 הדל *in pausa* הדל *m.* locus
 quiescendi, orcus.
 הדלי (ferians) *N. pr. m.*
 הדק *rad. inus. arab.* pupu-
 git, stimulavit.
 הדק, הדק, הדק *in pausa* הדק
m. spinarum genus.
 הדקל *in pausa* הדקל *N. pr.*,
 Tigris fluvius.
 הדר (syr. cinxit, vallo cir-
 cumdedit, obsedit) *part.*
fem. הדרת (gladius) qui ob-
 sidet, insidiatur.
 הדר *m.* (st. c. הדר, c. suff.)
 הדרי, הדרי, הדרי *in-*
 terius aedium conclave, cu-
 biculum; gynaeceum, thala-
 mus; cella penaria; *trop.*
 הדרי-תמן penetralia austri,
 plaga coeli australis; הדרי
 הדרי-בטן penetralia ventris (ani-
 mus); ה' מות orcus.
 הדרי *N. pr.* urbis et regionis
 a Damasco orientem versus.
 הדש — *Pi.* הדש novavit,
 renovavit, restauravit. —
Hithp. se renovavit.
 הדש *m.* הדשה *f.* novus;
 recens; inauditus; *fem.*
 הדשה, *pl.* הדשות aliquid
 novi.
 הדש *m.* (c. suff. הדשו, *pl.*
 הדשי) novilunium
 (dies festus); mensis (qui a
 novilunio incipiebat), הדש

per integrum mensem.
 2) *N. pr. f.*, metronym.
 הדשי.
 הדת *m. chald.* novus, no-
 vum.
 הדב *Kal inus.* reum esse. —
Pi. הדב alqm reum s. debi-
 torem fecit.
 הדב *m.* debitum.
 הדבה *N. pr. v.* הדבה.
 הדג gyrum praescribere, cir-
 culum describere, circinare.
 הדג *m.* circulus, orbis (coe-
 li, terrarum).
 הדגה *f.* circinus.
 הדד (deflectere, divertere,
 per ambages ducere) *sq.*
 הדדה aenigma s. parabolam
 proponere.
 הדדה *f.* perplexum, fraus,
 dolus; oratio perplexa, ae-
 nigma; parabola; carmen
 γνομονιον; oraculum, visio.
 הדדה *f. chald.* aenigma.
 הדדה *Kal inusit.* spiravit; *i.*
q. הדדה vixit. — *Pi.* הדדה in-
 dicavit, nunciavit *sq. accus.*
pers. et rei.
 הדדה, הדדה, הדדה *Pa. chald.*
 indicavit, nunciavit. — *Aph.*
 (inf. הדדה, fut. הדדה)
 indicavit.
 הדדה *f.* indicatio, decla-
 ratio.
 הדדה *f. chald. id.*
 הדדה *f.* (vita) *N. pr.* primae
 feminae, LXX. Εὐα, *Vulg.*

Heva. — 2) vicus, pagus, vicus Jairi, pars Batanaeae.

חַיָּי *N. pr.* populi Cananici, Hévita.

חַיָּי *rad. inus. fort. i. q.* confugere, *vel i. q.* spectare.

חַיָּי *m.* ora maritima. *Alii* portus.

חַיָּי (vates) *N. pr. m.*

חַיָּי *m.* (pl. חַיָּיִם, חַיָּיִם) spina; spinetum; 2) annulus, per maxillas piscium transfixus, quo ad ripam alligantur; 3) catena ad captivos vinciendos.

חַיָּי *m.* (c. suff. חַיָּי, pl. חַיָּיִם) uncus s. annulus per nares animalium transfixus ad ea domanda; 2) fibula ad vestimenta mulierum colliganda.

חַיָּי (a sing. חַיָּי) *Che-* *thib i. q.* חַיָּיִם unci, hami.

חַיָּי *chald.* consuere. — *Aph.* resarcire, restaurare.

חַיָּי *m.* filum; *collect.* fila, funiculus *Jos.* 2, 18. *Pro-* *verb.* מַחֲוֹט וְעַד שְׂרוּף־נַעַל a filo usque ad corrigias calcei *i. e.* ne hilum quidem.

חַיָּיִת *N. pr.* terrae Arabum Joctanitarum; 2) terrae Cuschitarum in Arabia australi; 3) terrae auriferae (India).

חַיָּיִל, חַיָּיִל (fut. חַיָּיִל, חַיָּיִל, חַיָּיִל;

apoc. חַיָּיִל, חַיָּיִל, חַיָּיִל;

imp. f. חַיָּיִל, *pl.* חַיָּיִל) in gy-

rum agi, saltare; torqueri in alqd *sq.* חַיָּיִל, immitti *sq.*

חַיָּיִל, irruere; 2) dolore affici

(de parturientibus); parere;

3) tremere, contremiscere;

4) robore valere, durare, permanere;

5) exspectare, praestolari. — *Hiph. fut.*

חַיָּיִל tremorem incutit. —

Hoph. fut. חַיָּיִל parietur,

gignetur. — *Pil.* חַיָּיִל sal-

tavit; perterruit; *intrans.*

חַיָּיִל contremuit; parere fecit,

peperit, formavit, finxit,

procreavit (terra); praesto-

latus est *sq.* חַיָּיִל. — *Pyl.* חַיָּיִל

partu editus est. — *Hithpol.*

חַיָּיִל tortus est, dolore

cruciatus est; praecipitatus

est, irruit; praestolatus est

sq. חַיָּיִל. — *Hithpalp.* חַיָּיִל

dolore affectus est, doluit.

חַיָּיִל *m.* arena; *Iob.* 29, 18:

phoenix avis (*Al.* palma).

חַיָּיִל (orbis) *N. pr.* regionis

Aramaicae *Gen.* 10, 23.

חַיָּיִל *m.* (st. c. חַיָּיִל, c. suff.

חַיָּיִל, *pl.* חַיָּיִל) robur, vis;

חַיָּיִל חַיָּיִל fortē se praebuit;

2) exercitus; חַיָּיִל חַיָּיִל s. אַנְשֵׁי חַיָּיִל

milites, חַיָּיִל חַיָּיִל praefectus militum;

3) opes, divitiae; חַיָּיִל חַיָּיִל

divitias sibi comparavit; 4) virtus, probitas;

חיל *s.* אֲנֹשֵׁר חֵיל *s.* probi homines; 5) חֵיל הָעֵץ vis arboris, fructus.

חיל *m. chald.* robur; exercitus.

חיל *m.* חל, חל *m.* exercitus; munimentum, propugnaculum ante murum; pomoerium (templi, urbis).

חיל *m.* dolor (parturientium); tremor, pavor.

חילה *f.* dolor.

חילה *Ps.* 48, 14. *i. g.* חיל munimentum (*al. lect.* חילה).

חילה *f.* dolor vehemens (parturientis); tremor, consternatio.

חול *m.* saltatio, chorea.

2) *N. pr. m.*

חולה *f.* chorea. 2) *N. pr.*, *v.* אֵיבֵל.

חום *rad. inus. arab.* adustum esse, nigrum esse.

חום *m.* fuscus, niger.

חומה *f.* (st. c. חומת, *pl.*

חומות, *dual.* חומתים) murus, *pl.* moenia. (*arab.* חמה) custodiivit, muro cinxit.)

חום (*pers.* چاه, *rad. inus. arab.* misereri alicui, dolere aliqua re *sq.* על; parcere alicui *sq.* על.

חום *v.* חפס.

חופם *v.* חפס.

חופם *N. pr.* filii Benjamin; *patron.* חופמי.

חור *rad. inus. syr.* cinxit, circumdedit.

חור *m.* (pl. חוצות, חוצות) *prop.* murus, latus aedium exterius, quicquid foris est: platea; rus, agri, campi, pascua, loca deserta (extra urbem). — *Adv.* foris, foras; חוצה, foras, foris; בחוץ, החוצה foras; בחוץ foris; לחוץ, לחוץ foras; מחוץ extrinsecus, foris, *sq.* ל extra; מהחוץ extrinsecus, מן החוץ foris, *sq.* ל extra; אל החוץ, אל החוץ extrorsum; אל החוץ ל extra (*hinaus vor*); חוץ מן praeter.

חור *m.* paries.

חור *m.* חיצונה *f.* exterior, exterius; לחיצון extrinsecus, foris. — המלאכה negotia civilia (sacris opposita).

חור *s.* חוק *i. g.* חוק.

חור (*rad. inus. fut. pl.* יחורו) albuit, palluit. — II) חור *rad. inus fort.* excavare.

חור, חר *m.* genus lini candidi; 2) foramen, caverna.

3) *N. pr.* virorum.

חור *m.* (pl. חורים) genus lini candidi; 2) foramen, caverna, *pl.* חורי, חורים. — *Al. v. s.* חור.

חור *m. chald.* albus.

חור *m.* panis albus *Gen.* 40, 16.

חור (*ρωγλοδύτης*) *N. pr.*

populi Cananitici; 2) *nom.*
virorum.

חורֵי *N. pr. m.*

חורֵי *i. q. חָדֵי N. pr. m.*

חורם, חורם *N. pr.* regis
Tyriorum; 2) חורם, חורם,
חורם *nom.* artificis Tyrii;
3) Benjaminitae.

חורן *N. pr.* regionis, *Av-*
ραῦτις, Ωραῦτις.

חורנים (duae cavernae) *N.*
pr. urbis Moabiticae; *nom.*
gent. חורני.

חורים *v. חר s. חר.*

חוש, חוש (fut. חוּשׁ, חוּשׁ,
apoc. וַחֲשׂ; *imp.* חוּשׂה,
חושׂה *Chethib*) festinare
(*part.* חוּשִׁים festinantes);

propere supervenire alicui
sq. לְ; 2) commotum esse,
fervere, vehementiore im-
petu s. libidine agitari. —

Hiph. חוּשׂה acceleravit;
intrans. festinavit; celeriter
fugit.

חושׂה (festinatio) *N. pr. m.*
Patron. חוּשׂתי.

חושׂה (festinans) *N. pr.* so-
cii Davidis.

חושׂה (festinantes) *N. pr.*
virorum.

חושׂה *adv.* festinanter *Ps.*
90.

חוחם *v. חוחם.*

חוח (inf. חוּחַ; *imp.* חוּחַ;
fut. חוּחַ, *apoc.* חוּחַ)
vidit, spectavit; adspexit;

intuitus est; prospexit, pro-
vidit; sentit, expertus est;
inpr. mente divinitus
illustrata contempla-
tus est; *sq.* בְּ contemplatus
est, adspectu delectatus est;
sq. מִן dispexit, elegit. —
Partic. חוּחַ *subst. m.* (*st. c.*
חוּחַ, חוּחַ, *pl.* חוּחִים) pro-
phetâ, vates; *i. q.* חוּחַ foedus
Jes. 28, 15.

חוּחַ *chald.* (*inf.* מַחֲוּחַ)
vidit, spectavit.

חוּחַ *m.* (*st. c.* חוּחַ, *pl.* חוּחִים)
pectus (animalium).

חוּחַ *m. chald.* (*st. emph.*
חוּחַ, *pl.* חוּחִין) visio; spe-
cies.

חוּחַ (visio) *N. pr. m.*

חוּחַ *m.* visio; vaticinium,
oraculum; revelatio divina.

חוּחַ *f.* adspectus, species;
visio; revelatio; pactum,
foedus.

חוּחַ *f.* visio, revelatio.

חוּחַ *f. chald.* adspectus.

חוּחַ *m.* (*st. c.* חוּחַ, *pl.*
חוּחִים) visio; revelatio.

חוּחַ *vallis visionis, i. e.*
Hierosolyma.

חוּחַ *N. pr. m.* 1 *Reg.* 15, 18.

חוּחַ *m.* visio.

חוּחַ *f.* fenestra.

חוּחַ (visiones) *N. pr.*
m.

חוּחַ (Deus vidit
s. Deum vidit) *N. pr.* regis
Syriae Zobae, Azelus; בְּרִיתֵהּ

domus Hasaëlis, Damascus.

חִזְיָאֵל (visio Dei) *N. pr. m.*

יְהוֹזִיָּה (Jehovam vidit) *N. pr. m.*

יְהוֹזִיאֵל (Deum vidit) *N. pr. virorum.*

יְהוֹזִיָּה (Jehovam vidit) *N. pr. m.*

חִזַּז *rad. inus. arab.* incēdit; confodit, transfixit.

חִזְיָה *vel חִזְיָה m.* fulmen.

חִזְרִיר *m.* porcus.

חִזְרִיר *N. pr. m.*

חִזְקָה (*fut. רִחֲזַק*) *propr.* ligavit, constrinxit, *intrans.* constrictus est; firmavit, validum reddidit; *intrans.* firmus factus est, firmiter haesit *sq. ב.* convalluit, invaluit, fortis factus est; *sq. מן s. על* praevaluit, superavit; pertinax factus est; firmus fuit, fortis, imperterritus fuit; *trop.* assiduus fuit *sq. ב s. inf. c. ל.* valuit (robore, opibus, potentia, virtute); confirmatum est (imperium); obfirmatus, durus fuit (animus); pertinax fuit, *sq. על* institit alicui. — *Pi.* חִזְקָה confirmavit; accinxit (cingulum); *sq. יד* manum alicujus confirmavit *i. e.* animum addidit; adjuvit; obfirmavit, *sq. לב* animum obduravit, *sq. פִּנְיוֹ* contumacem se praestitit, *sq. לְמִן דְּבַר רַע* impie

facta sibi confirmavit; firmitati restituit, restauravit, sanavit. — *Hiph.*

חִזְקָה colligavit (manum *sq. ב.*),prehendit alqm; *sq. ב s. ל s. על* apprehendit, tenuit, adhaesit; sublevavit, adjuvit *sq. ב.*; occupavit, positus est, cepit *sq. accus.*; retinuit, continuavit (iram, bellum); restauravit (aedificia); *intrans.* invaluit. — *Hithp.* חִזְקָה se confirmavit, confirmatus est; virescens; fortem se praebuit; *sq. לְפָנַי* restitit alicui; *sq. ב s. עם* adjuvit alqm.

חִזְקָה *adj. m.* invalescens.

חִזְקָה *adj. m.* firmus, validus, fortis, potens; (יְרֵד חִזְקָה vis armata; vis omnipotens Dei;) violentus; obfirmatus, durus, contumax; vehemens, gravis (morbus, fames).

חִזְקָה *m. (c. suff. חִזְקִי)* robur (auxilium).

חִזְקָה *m. (c. suff. חִזְקִי)* robur.

חִזְקָה *f. (i. q. חִזְקָה inf. v.*

חִזְקָה: חִזְקָה כִּי חִזְקָהוּ quum potentiam nactus esset; quum invaleret alqa res *sq. ב.* חִזְקָהוּ invalescente *i. e.* impellente manu (Dei).

חִזְקָה *f.* vis; vehementia; חִזְקָה per vim, violenter; severe, dure; vehementer; 2) restauratio (aedium).

חֹקֵי (validus) *N. pr. m.*

יְחֻזְקֶיהָ, יְחֻזְקֵיהֶוּ, יְחֻזְקֵיהֶוּ, יְחֻזְקֵיהֶוּ (robur Jehovae) *N. pr. regis Jud., LXX. Ἐξέχιας; 2) al. virorum.*

יְחֻזְקֵאל (Deus roborat) *N. pr. prophetae, LXX. Ἰεζεκιήλ.*

חֹחַ v. חֹחִים, חֹחִים v. חֹחַ.

חָטָא (*inf.* חָטְוֹא, חָטְוֹ, *fut.*

חָטְוֹא) aberravit (non atti-

git, invenit), lapsus est;

peccavit *sq. ב. vel ע. ל. in*

aliqua re, *sq. ל. in alqm;* pec-

cando subtraxit alqd ab ali-

quo *sq. accus. et מן,* inter-

vertit; reus factus est. *Partic. m.*

חָטְוֹא, חָטְוֹא, *pl.*

חָטְוֹא, *fem.* חָטְוֹא. — *Pi.*

חָטְוֹא peccatum luit; sacrifi-

cium expiatorium obtulit;

expiavit. — *Hiph.* חָטְוֹא

fecit ut aberraret a scopo;

ad peccandum illexit, reatu

contaminavit; reum egit s.

declaravit. — *Hithpa.* aber-

ravit (terrore attonitus fug-

amque praecipitans) *Iob.*

41, 17.; se expiavit.

חָטְוֹא *m. (c. suff. חָטְוֹא, pl.*

חָטְוֹא, חָטְוֹא) peccatum,

reatus; poena peccati, ca-

lamitas.

חָטְוֹא *vel חָטְוֹא m. chald. (c.*

suff. חָטְוֹא) peccatum.

חָטְוֹא *f.* peccatum.

חָטְוֹא *m.* peccator; reus;

fem. חָטְוֹא peccatrix.

חָטְוֹא *f.* peccatum; poena.

חָטְוֹא *f. (st. c. חָטְוֹא, pl.*

חָטְוֹא, *st. c. חָטְוֹא) aber-*

ratio, lapsus (pedis); pec-

catum; id in quo peccatum

est; sacrificium expiandi

causa oblatum; poena pec-

cati; casus, calamitas.

חָטְבָא (*fut.* יְחָטְבָא) cecidit, ex-

cidit. — *Py. part. f.* מְחָטְבָא

excisae.

חָטְבוֹת *f. pl.* tapetes varii

coloris.

חָטְוֹא *f.* triticum; *pl.* חָטְוֹא,

chald. חָטְוֹא et חָטְוֹא tritici

grana.

חָטְוֹא *N. pr. virorum.*

חָטְוֹא (fossio) *N. pr. m.*

חָטְוֹא (labans) *N. pr. m.*

חָטְוֹא (capistravit, annulo

ferreo per nares transmissio

animal frenavit) *fut.* אֶחָטְוֹא

לְךָ (me) cohibeo adversus te.

חָטְוֹא (*fut.* יְחָטְוֹא) rapuit, di-

ripuit.

חָטְוֹא (raptus) *N. pr. m.*

חָטְוֹא *m.* virga, ramus, surcu-

lus.

חָטְוֹא v. חָטְוֹא v. חָטְוֹא.

חָטְוֹא v. חָטְוֹא.

חָטְוֹא (*inf.* חָטְוֹא, חָטְוֹא, *constr.*

c. suff. חָטְוֹא, *c. praefix.*

חָטְוֹא; *imp. c. praef.* חָטְוֹא,

pl. חָטְוֹא; *fut.* חָטְוֹא, *apoc.*

חָטְוֹא) vixit, *sq. ב. ubi, ex*

qua re, per quam rem, על de qua re vivitur; vivus et salvus mansit; bene vixit, valuit, floruit; revixit, revault *sq.* מן; refocillatus est. — *Pi.* חיה vivere jussit, vitam dedit; vivum conservavit; aluit; vitam tribuit, animavit (חיה זרע) prolem gignendam curavit, prolem peperit; beavit, felicem fecit; valere s. vigere jussit; vitae restituit; refocillavit; restauravit. — *Hiph.* החיה vivum conservavit; e vitae periculo eripuit; vivere passus est, vitam concessit; vitae restituit.

חיה *chald.* vixit; *imp.* חיה. — *Aph. part.* מחיה vivum conservans.

חיה *adj. m. inus., fem. pl.* חיה bene valentes, vegetae, robustae.

יחיהל (Deus vitam conservet) *N. pr. m.*

יחיהל (Deus vivit) *N. pr. virorum. Patron.* יחיהל.

יחיהל (Deus vivit) *N. pr. m.*

מחיה *f.* conservatio vitae; victus, commeatus. — *Al. v. s.* חיה.

חיה vixit, *praet. m.* חיה, *fem.* חיה *Exod.* 1, 16.

חיה *m.* (st. c. חיה, pl. חיים, *c. suff.* חיה) *subst.* vita; victus; recreatio; pro-

speritas, salus. *In formulis jurandi:* חיה נפשך per vitam tuam; חיה ויהיה ויהי נפשך per vivum Jéhovam vitamque tuae animae. — *Adj.* (fem. חיה, pl. חיות) vivus, vivens; vividus; bene valens, incolumis; reviviscens (חיה בעת חיה tempore circumacto sc. anni); recens (planta); *metaph.* (aqua) viva i. e. scatens; (caro) viva i. e. cruda.

חיה *m. chald.* (st. *emph.* חיה) vivus, vivens; pl. חיה, חיה vivi; *subst.* vita.

חיה *f.* (st. c. חיה, *poët.* חיה, *c. suff.* חיה, pl. חיות) vita; vigor; vis vitalis; 2) animal, bestia, *collect.* animalia, ferae; 3) caterva, turma, agmen hominum 2 *Sam.* 23, 11. 13. *Ps.* 68, 11. 74, 19.

חיה *f. chald.* (st. *emph.* חיה, st. c. חיה; pl. חיה, st. *emph.* חיה) animal, bestia.

חיה *f.* vita.

חיה *v.* חיה, חיה, חיה.

חיה *N. pr.* urbis non procul ab Euphrate.

חיה *i. q.* חיה.

חיה *v.* חיה.

חיה *v.* חיה, חיה, חיה.

חיה *m.* sinus (vestis vel hominis); *transl. de amore conjugum vel complexu in-*

honesto; pectus s. animus; sinus altaris *i. e.* focus; sinus s. cavum currus.

חֵרֶת (nobilitas *cf.* חֵרֶר) *N. pr. m.*

חֵרֶם *v.* חֵרֶם *i. q.* חֵרֶם, חֵרֶם חֵרֶר.

חֵרֶשׁ *v.* חֵרֶשׁ.

חֵרֶף *v.* חֵרֶף, חֵרֶף.

חֵרֶף *spectavit, part. pl. constr. sq. לְ* expectantes, desiderantes. — *Pi.* חֵרֶף expectavit, praestolatus est *sq. accus. s. לְ*; confisus est; *sq. inf. c. לְ* desiderio acerrimo expectavit, maxime desideravit *Jes. 30, 18.*

חֵרֶל *rad. inus. arab. nigrescere.*

חֵרֶלֶל *adj. m. niger et scintillans (de oculis):*

חֵרֶלֶל *f. caligatio. Alii: ferocia (oculorum).*

חֵרֶלֶה (caligans) *N. pr. collis in deserto Siph.*

חֵרֶלֶה (per Jehovam caligans) *N. pr. m.*

חֵרֶם (*fut. יִחְרַם*) sapuit, sapiens fuit s. factus est. — *Pi.* sapientem fecit, sapientia instruxit, edocuit. — *Py. part. מֵחֶרֶם* sapiens factus, edoctus, peritus. — *Hiph. part. f. מִחְרַמָּה* sapientem reddens. — *Hithpa.* sapien-

tem se putavit; callidum se praestitit alicui *sq. לְ*, decepit.

חֵרֶם *adj. m. (fem. חֵרֶמָּה)* sapiens; peritus; callidus. — חֵרֶמִּים sapientes *dicuntur etiam* aulici, magi. — חֵרֶמֹת (*sc. קִרְנֵה*) lamentandi peritae, praeficae *Jer. 9.* חֵרֶם *adj. m. chald.* sapiens; magus.

חֵרֶמָּה *f. sapientia; peritia.*

חֵרֶמָּה *f. chald. sapientia.*

חֵרֶמֹת, חֵרֶמֹת *f. id.*

חֵרֶמְנִי (sapiens) *N. pr. m.*

חֵרֶל *i. q.* חֵרֶל *v.* חֵרֶל.

חֵרֶל *v.* חֵרֶל.

חֵרֶלֶא *i. q.* חֵרֶלֶא aegrotavit.

חֵרֶלֶא *f. aëruugo. 2) N. pr. f.*

חֵרֶלֶא *m., pl. תַּחֲלוּאִים, תַּחֲלוּאִים morbi.*

חֵרֶלֶא *v.* חֵרֶל *s. חֵרֶלֶא.*

חֵרֶלֶב *rad. inus. fort. pinguis fuit.*

חֵרֶלֶב *m. (st. c. חֵלֶב, c. suff.*

חֵרֶלֶב) lac recens mulctum.

חֵרֶלֶב *m. (c. suff. חֵלְבוֹ,*

חֵרֶלֶב) pinguedo,

adeps; *metaph.* optimum

cujusque rei חֵרֶלֶב הָאָרֶץ opti-

mi terrae fructus, חֵרֶלֶב הָאָרֶץ

optimum triticum); *meto-*

nym. torpor animi, animus

durus *Ps. 17, 10. 2) N. pr.*

ducis militum Davidis.

חֻלְבָּה (pinguedo, ager fertilis) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher.

חֻלְבוֹן (pinguis, fertilis) *N. pr.* urbis in Syria, Χαλβών.

חֻלְבָּנָה *f.* galbanum, gummi graveolens.

חֻלְדָּה *rad. inus. arab.* perennavit, duravit; 2) *syr.* fodit.

חֻלְדָּה *m. (c. suff. חֻלְדָּה)* tenor s. tempus vitae humanae; vita; mundus, מְחַלְדֵּי homines rebus tantum terrenis dediti.

חֻלְדָּה *m.* talpa. *Al.* mustela.

חֻלְדָּה *N. pr.* prophetissae, LXX. Ὀλδά.

חֻלְדָּה *N. pr. m.*

חֻלְהָ (*fut. apoc. וְחָלַה*) *in-usit.* tritus, politus, laevis fuit; *arab.* mundo muliebri ornavit; *syr.* dulcis, suavis fuit; *Pa.* ornavit. II) viribus attritus fuit, infirmus, debilis fuit; aegrotavit; animi aegritudine laboravit, sollicitus fuit de aliqua re *sq.* עַל.

— *Niph.* נִחְלָה morbo affectus est, infirmus factus est; aegrotavit; sollicitus fuit; *part.* נִחְלָה (*fem.* נִחְלָה) aeger. — *Pi.* חָלָה 1) *sq.* פָּנֵי faciem alcjs mulsit, demulsit: adulatus, blanditus est; gratiam alcjs imploravit, rogavit, obsecravit; *imp. apoc.* חָלַה *fut. apoc.* וְיָחַל. 2) ae-

grum fecit, morbo affectit; *inf. c. suff.* חָלֹתִי aegritudo mea. — *Py.* חָלָה debilis factus est. — *Hiph.* חָחַלְתִּי (*syr. pro החלה*) aegrum fecit (vulnus); morbum peperit, sibi contraxit; aegritudine, sollicitudine affectit. — *Hoph.* חָחַלְתָּ morbo affectus est, vulneratus est. — *Hithpa.* in morbum incidit, aegrotavit (moerore); aegrotum se esse s. morbum simulavit; *imper. apoc.* חָחַחְלִי *fut. apoc.* וְיָחַחְלִי.

חֻלְיָ *in pausa חֻלְיָ m. (c. suff. חֻלְיָ, pl. חֻלְיָיִם)* morbus; animi aegritudo, sollicitudo; malum, incommodum.

חֻלְיָ *m. (pl. חֻלְיָיִם)* ornatus, monile.

חֻלְיָה *f. id.*

חֻלְיָ *m. (precatio, votum)* — אֲחֻלְיָ, אֲחֻלְיָ utinam!

מִחֻלְיָ *m.* morbus.

מִחֻלְיָ *f.* morbus.

מִחֻלְיָ (*morbus*) *N. pr. f.*

מִחֻלְוֹן (*aegrotus*) *N. pr. m.*

מִחֻלְיָ (*aegrotus*) *N. pr. vi-rorum.*

מִחֻלְיָ *m., pl. מִחֻלְיָיִם* morbi.

מִחֻלְתָּ *m.* instrumentum musicum. *Al.* canticum.

מִחֻלְתָּ *N. pr.* filiae Ismae-

ab initio, antea.

חַלֵּם (*fut.* חַלְמֵם) crassus, pinguis, validus fuit; 2) somniavit. — *Hiph.* convalescentem, validum fecit, sanavit; somniantem fecit, somnia induxit.

חֲלוֹם *m.* somnium; *pl.* חֲלֻמוֹת somnia; nugae.

חֶלְמָא *m. chald. (st. emph.)* somnium. 2) *N. pr. m.*

חֲפָמוֹת *f. Iob. 6, 6.* lac coagulatum. *Al.* herba insulsa, crambe. *Al.* albumen ovi.

חֲפָמִיר *m.* silex, saxum durum.

חֲפָמָא *f.* gemmae durissimae species, *LXX.* ἀμέθυστος.

חָלַץ *N. pr.* oppidi in tribu Juda, *i. q.* חֲיִלָּץ. *Cf.* חֲלוֹן.

חָלַץ *N. pr. m.*

חָלַץ (*יחלץ*) praeteriit, cito transiit, processit; abiit; migravit (legem); evanuit, periit; pertransiit, perforavit, perfodit, succrescere fecit, reviruit (planta, *metaph.* animus); hostiliter irruit, invasit; mutatus est *Ps.* 102, 27. — *Pi.* חָלַץ commutavit (vestem). — *Hiph.* חֲחַלְצָה mutavit, commutavit; fecit ut reviresceret; *intrans.* reviruit.

חָלַץ *chald.* praeteriit.

חָלַץ *m.* (permutatio) —

praep. pro, loco, vice. 2) *N.*

pr. oppidi Naphthalarum.

חָלְצוֹה *m.* transitus, quod relinquitur (a moriente), חֲבָרֵי בְנֵי חַ' liberi relictii, orphani.

חֲלִיפָה *f.* mutatio, vicissitudo; שלשום חֲלִיפֹת בְּגָדִים vestes quae ter mutari possunt, tres integrae vestes; 2) alternae vices (milites s. cohortes alternis vicibus succedentes), stationes alternae; *adv.* vicibus alternis.

מַחְלָקָה *m.* culter, secespita.

מַחְלָפוֹת *pl. f.* capilli plexi (*Haarflechten*).

חָלַץ (*fut.* יִחְלִץ) extraxit,

exiit (calceos, vestes);

חָלַץ הַנֶּעַל discalceatus; —

2) *intrans.* se subtraxit, dis-

cessit *sq.* מִן; 3) se expedi-

vit, *part.* חָלֹץ accinctus,

expeditus, alacer; חָלֹץ צָבָא

alacer, expeditus ad dimica-

tionem; חֲלָצֵי-מוֹאָב milites

expediti Moabitarum. — *Pi.*

extraxit, evellit; liberavit;

exiit, spoliavit. — *Niph.*

extractus, liberatus est; se

expedit; se accinxit (ad

dimicandum), alacer s. for-

tis fuit. — *Hiph.* expeditum,

alacrem reddidit.

חֲלִיצָה *f.* exuviae.

חָלַץ *m., dual.* חֲלָצִים lumbi

חָלַץ *N. pr. m.*

מחלצות *f. pl.* vestes pretiosae et splendidae.

חלק (*fut.* יחלק) glaber, laevis, lubricus fuit, *metaph.* blandus fuit; 2) divisit, partitus est alqd c. alqo *sq. accus.* et עם; distribuit, impertivit alqd alicui *sq.* ב et ל; spoliavit (domum). — *Niph.* distributus est; se divisit. — *Pi.* divisit; partitus est c. alqo *sq.* חס, distribuit *sq.* ל; dispersit. — *Py.* distributus est. — *Hiph.* החליק laevigavit, *trop.* blandum reddidit; blanditus est; partem suam sibi petiit s. impertivit. — *Hithpa.* inter se distribuere.

חלק *adj. m.* glaber, laevis, calvus; blandus; ambiguus, fallax.

חלק *m.* (*c. suff.* חלקי, *pl.* חלקים, *st. c.* חלקי, חלקים) laeavor, laeuitas; *trop.* adulatio; 2) pars, portio, sors; pars praedae, praeda; pars agri, ager; יש לך חלק *sq.* עם, חס, חס, חס mihi pars s. communio c. alqo est; 3) sors hominis per hanc vitam. 4) *N. pr.* filii Gileadi; *patron.* חלקי.

חלק *m. chald.* pars, sors.

חלק *adj. m., pl.* חלקים, חלקי laeves.

חלקה *f.* laeuitas; adula-

tio; *pl.* חלקות loca lubrica; blanditiae; 2) pars agri. 3) חלקת *N. pr.* oppidi Levitarum in tr. Ascher. 4) חלקת הצוררים *N. pr.* loci prope Gibeonem.

חלקה *f.* divisio, partitio.

חלקות *f. pl.* blanditiae.

חלקי (attributus) *N. pr. m.*

חלקיהו, חלקיהו (pars Jehovae) *N. pr.* pontificis max. Josia regnante; 2) patris Jeremiae proph. 3) patris Eljakimi; 4) al. virorum.

חלקלקות *f. pl.* loca lubrica; blanditiae.

מחלקתו *f. (c. suff.)* מחלקות, *pl.* מחלקות classis, ordo. 2) *N. pr.* loci: סלע המחלקות: petra evasionis.

מחלקה *f. chald.* classis, ordo.

חלש (*fut.* יחלש) debilitatus est; (*fut.* יחלש) prostravit, vicit *sq.* על.

חלש *m.* debilis.

חלשה *f.* clades.

חם *m.* (*nonnisi c. suff.* חמיה, חמיה) socer. — *Aliud v. s.* חמים.

חמות *f.* socrus.

חם *v.* חמים.

חמא *rad. inus. arab.* coagulatus est.

חמאה (*syr.* חמה) *f.* lac coagulatum; caseus.

חמָה *f. lac.* — *Al. v. s.* רָחַם. *f. lac.* — *Al. v. s.* רָחַם.
 מחמאות *f. pl. lactea i. e. dulcia verba.*
 חמד (fut. רָחַמְד, *pl. c. suff.* נִחְמְדוּהוּ) concupivit, appetiit; delectatus est; *part.* חֲמוּד (pl. m. חֲמוּדִים, *fem.* חֲמוּדוֹת) desideratum, desiderabile, res desideratissima, carissima, *pl. deliciae.* — *Niph. part.* נִחְמַד desideratus, desiderabilis, suavis; pretiosus. — *Pi.* vehementer desideravit.
 חמד *m.* pulchritudo, venustas, amoenitas.
 חמדה *f.* desiderium; deliciae; suavitas, praestantia.
 חמודות, חמודות *f. pl.* res pretiosae; deliciae, אִישׁ חֵי vir carissimus.
 חמין (suavis) *N. pr. m.*
 מהמד *m.* (pl. מִחְמָדִים) res pretiosa; venustas; deliciae, desiderium.
 מחמדים *m. pl.* res desiderabiles et pretiosae.
 חמם חמוץ, חמוץ, חמץ *v. חמוץ*.
 חמָה *i. g.* חֲמָאָה, *al. v. s.* רָחַם.
 חמוטל *N. pr.* uxoris Josiae regis.
 חמין *v. חמין*.
 חמק *v. חמוק*.
 חמר *v. חמור*.
 חמם *c.* חָם.
 חמט *m. vel limax vel laceratae genus, LXX. σαύρα.*

חמש *v. חמירש*.
 חמל (fut. רָחַמַל; *inf.* חֲמָלָה) misertus est alicjs *sq.* עָל; pepercit alicui *sq.* עָל, אָל; parce usus est, pepercit *sq.* אָל, עָל, *inf. c.* לָ. — II) desiderio ferri ad alqd, *cf.* מִחְמָל.
 חמלה *f.* clementia.
 חמוץ *N. pr. m.*
 מחמל *m.* desiderium, res quae desideratur.
 חמם (fut. רָחַם, וַיִּרְחַם; *inf.* חָם, *c. suff.* חֲמוּ) calefactus est, incaluit; כָּחַם הַיּוֹם meridiano tempore; חָם לֹו, *fut.* רָחַם לֹו, caluit; 2) *transl.* caluit cupidine, fervet libidine. — *Niph.* calefactus est, *part.* נִחְמָם accensi libidine; *fut.* רָחַם, וַיִּרְחַם *cf.* רָחַם. — *Pi.* calefecit. — *Hithpa.* se calefecit, concaluit.
 חם *adj. m.* calidus; *pl.* חֲמָיִם. 2) *N. pr.* filii Noachi; b) *nom.* Aegypti. — *Aliud* חָם *v. suo loco.*
 לחם *m.* calor, aestus. — לחם חם panis recens coctus et calidus.
 חמה *f.* calor, aestus; *nom. poët.* solis.
 חמוץ (aestus Dei) *N. pr. m.*
 חמין (calidus, apricus) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher; 2) in tr. Naphthalarum.
 חמין *m., pl.* חֲמִינִים simulacra

Solis in Baalis aris collocata.

חַמָּס (*fut.* חַמַּס) violenter egit s. tractavit *sq. accus.*, עָל, injuriam fecit, violenter oppressit, vim intulit; violavit (legem); violenter revellit, destruxit. — *Niph.* violenter tractatus est.

חַמָּס *m.* (*st. c.* חַמַּס, *c. suff.* חַמָּסִים, *pl.* חַמָּסִים) violentia, injuria (s. illata s. accepta); חַמָּס *s.* אִישׁ חַמָּסִים homo violentus; 2) *metonym.* id quod vi paratur, male paratum.

חַחֲמָס *m.* struthio; *LXX.* γλαύξ, *Vulg.* noctua.

חַמִּץ (*fut.* יַחְמִץ, *in pausa* יַחְמִץ, *inf.* חַמִּץ) acidus fuit s. factus est, fermentatus est; *part.* חַמִּץ acutus colore *i. e.* rubicundus, puniceus; *part.* חַמִּץ violenter agens, violentus. — *Hiph.* *part. f.* מִחְמִץ fermentatum. — *Hithpa.* exacerbatus, indignatus est.

חַמִּץ *m.* fermentatum.

חַמִּץ *m.* acetum.

חַמִּץ *m. i. q.* חַמִּץ violentus. *LXX.* ἀδικούμενος. *Vulg.* oppressus.

חַמִּץ *adj. m.* subacidus, sale acido conditus, בְּלִיל ח' farrago salsa.

חַמֵּק se vertit, discessit. — *Hithpa.* circuitit, circumvagatus est.

חַמֵּק *m.* circuitus, ambitus.

חַמֵּר (*fut. pl.* יַחְמְרוּ) aestuavit, ferbuit; rubuit. — *Poalal* חַמְרֵר fervore s. aestu affectus, commotus est, arsit; rubuit. — II) *Denom.* a חַמֵּר *Hiph. fut. c. suff.* וְהִחְמְרָה bitumine oblevit.

חַמֵּר *m.* bitumen, ἀσφαλτος.

חַמֵּר *m.* vinum.

חַמֵּר *m. chald.* vinum.

חַמֵּר *m.* (*pl.* חַמְרִים) aestus (undarum); 2) lutum, argilla; caementum; coenum; 3) acervus; 4) *nom.* mensurae decem bathos continentis.

חַמֵּר *m.* asinus; 2)

i. q. חַמֵּר acervus, *dual.* חַמְרֵתִים. 3) *N. pr.* Hevitae.

חַמֵּר *N. pr. i. q.* חַמְרֵן.

חַמֵּר *m.* capreae rufae genus.

חַמֵּשׁ *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חַמֵּשׁ *m.* abdomen. — *Al. v.* חַמֵּשׁ.

חַמֵּשׁ *st. c.* חַמֵּשׁ *f.* חַמֵּשָׁה, חַמֵּשׁת *m.* quinque. *Plur.* חַמֵּשִׁים quinquaginta; *c. suff.* חַמֵּשִׁירָה חַמֵּשִׁירָה; חַמֵּשִׁירָה חַמֵּשִׁירָה praefectus quinquaginta (milium), πεντηκόνταρχος.

חַנְמָל *m.* pruina. *Al.* formica.

חָנַן (*fut.* יִחַן, יִחַן, *c.*

suff. יִחַן, יִחַן, *c.*

epenth. יִחַן, יִחַן; *inf.*

abs. יִחַן, *constr.* יִחַן, *c.*

suff. יִחַן, יִחַן; *imper. c.*

suff. יִחַן, יִחַן, *plur.*

יִחַן, יִחַן) propensus, pro-

pitus fuit, misertus est, mi-

sericordem se prae-buit, fa-

vit *sq. accus.*; gratificatus

est, benigne largitus est *sq.*

dupl. accus. — *Niph.* יִחַן

miserandus fuit, misericor-

dia dignus fuit. — *Pi. fut.*

יִחַן gratam reddet (vocem).

— *Po.* יִחַן misertus est.

— *Hoph. fut.* יִחַן miseri-

cordia afficitur, misericor-

diam consequitur. — *Hithp.*

יִחַן misericordiam im-

ploravit *sq.* לֵאלֹהִים; *inf.*

c. suff. יִחַן.

יִחַן *chald.* misertus est. —

Ithpa. imploravit, supplica-

vit.

יִחַן (benignus, favens) *N.*

pr. virorum.

יִחַן (Deus largitus est)

N. pr. turris in moenibus

Hierosol.

יִחַן (benevolus) *N. pr.*

prophetae; 2) fratris Nehe-

miae; 3) al. virorum.

יִחַן (Deus largitus est,

Avavias) *N. pr.* pseudopro-

phetae; 2) socii Danielis;

3) al. virorum.

יִחַן *N. pr.* virorum.

יִחַן *m.* (*c. suff.* יִחַן) gratia,

favor, benevolentia; יִחַן

מִצָּא יִחַן 'favorem alejs con-

secutus est, יִחַן יִחַן פִּיעֵרַי פִּ

favorem alejs conciliavit

alicui; 2) misericordia; 3)

venustas. 4) *N. pr. m.*

יִחַן (favor Hadadis) *N.*

pr. m.

יִחַן *m.* gratia, venustas.

יִחַן *f., pl.* יִחַן gratia, mi-

sericordia; obsecratio, pre-

ces. 2) יִחַן *N. pr.* matris

Samuelis, *Avva*.

יִחַן (cui favetur) *N. pr.*

regis Ammonitarum alio-

rumque virorum.

יִחַן *adj. m.* misericors,

favens, benignus.

יִחַן (favor Dei) *N. pr. m.*

יִחַן *f.* gratia, misericor-

dia.

יִחַן *adv.* gratis, gratuito;

sine causa, temere; frustra,

incassum.

יִחַן *f.* gratia, misericor-

dia; obsecratio, preces.

יִחַן *m. pl.* misericor-

diae implorationes.

יִחַן *f. pl. id.*

יִחַן *N. pr.* urbis in Aegypto

media, *Ἡρακλείου πόλις*.

יִחַן (*fut.* יִחַן) polluit, con-

taminavit; profanavit; *in-*

trans. pollutus, contamina-

tus est; profanus, impius

fuit. — *Hiph.* הִחַנְתָּהּ *polluit, profanavit; profanum reddidit (commovit aliquem ut descisceret a cultu Jehovae).*

חַנְיָה *adj. m. profanus, impius, scelestus; pl. חַנְיָוִים, חַנְיָוִי.*
חַנְיָה *m. impietas.*

חַנְיָה *f. id.*

חָנַק -- *Niph. fut. וַיִּחַנֵּק* et se strangulavit. — *Pi. part. מִחַנֵּק* strangulans, suffocans.
מִחַנֵּק *m. strangulatio, suffocatio.*

חַנְיָוִי (gratosum) *N. pr. oppidi in tribu Sebulon.*

חַסֵּד *Kal inus. acri studio agitatedus est, benignus, clemens fuit. — Pi. חָסַד* probro affectit. — *Hithp. (fut. בְּחַסְדֵּךְ)* benignum s. clementem se praebeuit.

חַסֵּד *m. (c. suff. חַסְדֵּי, pl. חַסְדִּים, חַסְדֵּי, חַסְדֵּי)* caritas, benignitas, gratia, favor; beneficentia, *pl. beneficia.* עֲשֵׂה חַסֵּד *sq. עֵם, לְ, עַל, אֵת* benignum se praebeuit alicui; 2) pietas; 3) probrum, turpitudine, flagitium, incestus *Levit. 20, 17. Prov. 14, 34.* 4) *N. pr. m.*

חַסְדֵּי (Jehova propitius) *N. pr. filii Serubabelis.*

חַסִּיד *m. benignus, benevolus; pius, יהוה חַסִּידֵי* Jehovam pie colentes.

חַסְדֵּי *f. ciconia (pullo-rum amans).*

חָסָה (fut. אָחָסָה, אָחָסָה) confugit, se recepit in tutelam alcjs *sq. ב*; confisus est. חָסָה (confugium) *N. pr. m. חַסְוִיה* *f. refugium, fiducia. מִחָסָה, מִחָסָה* *m. (c. suff. מִחָסֵר)* refugium; id in quo fiducia ponitur.

מִחָסִיָה (Jehova refugium) *N. pr. m.*

חָסַל absumsit, depavit.

חַסְלֵי *m. locustarum genus, LXX. βροῦχος.*

חָסַם (fut. יִחַסֵּם) obturavit, capistravit (os, nares).

מִחָסֵם *m. capistrum (Maulkorb).*

חָסַן robustus, fortis fuit; 2) opibus valuit, (in thesauro) coacervavit, recondidit. — *Niph. fut. יִחַסֵּן* recondeatur, asservabitur.

חָסַן *chald. — Aph. possedit.*

חָסֵן *m. chald. robur, vis, potentia.*

חָסֵן *m. possessio, opes, thesaurus, abundantia.*

חָסוֹן *adj. m. robustus, fortis; collect. potentes (civitatis).*

חָסִין *adj. m. robustus, potens.*

חָסָה *rad. inus. i. q. חָשָׂה.*

חָסָה *m. chald. testa, vas fictile.*

מִחָסָפֵס *quadrilit. m. de-*

squamatus, *i. e.* squamosus, squamis similis.

חָסַר (*inf.* חָסֹר, *fut.* יַחְסֹר, *pl.* יַחְסְרוּ) indiguit, inopia laboravit; caruit alqa re *sq. accus.*; defecit, imminutus est; defuit. — *Pi.* carere fecit, destituit. — *Hiph.* יַחְסִיר effectit, ut deesset, privavit; *intrans.* inopia laboravit.

חָסֵר *adj. m.* indigens, carens, destitutus *sq. accus. vel m. m.*; מִן חָסֵר-לֵב vecors; *subst.* vecordia.

חָסֵר *m.* defectus, inopia.

חָסֵר *m. id.*

חָסְרָה *i. g.* חָרַחֵס *N. pr. m.*

חָסְרוֹן *m.* defectus, inopia.

חָסִיר *adj. m. chald.* destitutus, mancus.

מַחְסוֹר *m. c. (suff. מַחְסְרוֹ)*, *pl.* מַחְסְרוֹת egestas; penuria.

חָפֵא *i. g.* חָפֵה. — *Pi.* clam fecit, occultavit (verba).

חָפֵה textit, operuit, velavit. — *Pi.* חָפֵה obduxit (auro) *sq. dupl. accus.* — *Py.* חָפֵה protectum est *sq. על (Al. interpr. subst. cf. חָפֵה)*. — *Niph.* נִחְפֵה obductus est (argento).

חָפַז (*fut.* יַחְפֹּז) trepidavit, subsiluit, festinavit, praecipitanter aufugit; metu percussus est. — *Niph.* נִחְפֹּז

festinavit, fugam capessivit, pavide fugit.

חָפְזוֹן *m.* fuga propera s. citatior.

חָפַן *rad. inus. arab.* ambabus manibus comprehendit.

חָפְנִי, חָפְנִים *m., dual.* חָפְנִי pugnus uterque.

חָפְנִי *N. pr.* filii Eli.

חָפַף textit, protexit *sq. על*; II) *arab.* fricuit, deterisit; lavit, abluit.

חָפַף *m.* חָפַף, חָפַף *m.* litus.

חָפַף *adj. m.* purus, innocens.

חָפַף *f.* protectio; 2) thalamus nuptialis. 3) *N. pr. m.*

חָפַף (tegumenta) *N. pr. virorum. Cf.* חָפַף.

חָפַץ (*fut.* יַחְפֹּץ, יַחְפִּץ) flexit animum ad alqd, propensus fuit, voluit *sq. verb. finito, inf., inf. c.* לָ; oblectatus, delectatus est *sq. בַּ vel accus.*; propitius fuit; bene cupiit alicui.

חָפַץ *adj. m.* volens, cupiens; חָפַץ אֵם ה' אֵם si vis, si lubet, חָפַץ רֵשַׁע ה' qui delectatur improbitate.

חָפַץ *m. (c. suff. חָפַצְרִי)* propensio animi, voluntas, favor, desiderium, studium; oblectatio; id quo quis delectatur; negotium, res. *Plur.* חָפַצְרִים delectationes; deliciae.

חָפַצְרִי-בָהּ (delectatio mea

in ea) *N. pr.* uxoris regis Manassis.

חפר (*fut.* יחפר) fodit, effodit; foveam fodit (insidians causa); *metaph.* speculatus est, exploravit, inquisivit. — II) **חפר** (*fut. pl.* יחפרו, *in pausa* יחפרו) erubuit, pudore suffusus est, spe frustratus est. — *Hiph.* חפר חפר pudore s. ignominia affecit; *intrans.* pudore affectus est; turpiter egit.

חפר (fovea, puteus) *N. pr.* urbis Cananiticæ; 2) viro-
rum; *patron.* חפרי.

חפרים *N. pr.* oppidi in tribu Issascharitica.

חפרפרות *effossio i. e.* foramen murium, *vel scrib.* חפרפרות *talpæ.*

חפרע *N. pr.* regis Aegypti, Nêbucadnezaris aequalis, *LXX.* Οὐαφρη.

חפש quaesivit, scrutatus est, exploravit; excogitavit. — *Niph.* pervestigatus est. — *Pi.* חפש quaesivit, investigavit. — *Py.* חפש quaesitus est; excogitatus est; quaeri se passus est, *i. e.* se occultavit. — *Hithpa.* quaeri se passus est, *i. e.* se occultavit, se dissimulavit, se mutavit.

חפש *m.* excogitatum, commentum.

חפש *Kal, inus.* prostravit; imbecillus fuit; liberum dimisit. — *Py.* manu missus est (servus).

חפש *m.* stratura, substratus, stratum.

חפשה *f.* libertas.

חפשי *adj. m.* (*pl.* חפשים)

liber, **לחפשי** *s.* שפח חפשי manu misit, libertum fecit; **לח' s.** יצא ח' manu missus est. 2) immunis (ab oneribus publicis).

חפשיות, **חפשירה** *f.* morbus; **בית ח' s.** νοσοκομείον.

חצץ *v.* חצץ.

חצב (*fut.* יחצב) cecidit, excidit, incidit; delevit; *part.* חצב *subst.* caedens ligna s. lapides, faber lignarius, lapicida. — *Niph.* incisus est. — *Py.* excisus *i. e.* formatus est. — *Hiph.* excidit, perdidit.

מחצב *m.* excisio (lapidum).

חצה (*fut.* יחצה, *apoc.* ויחץ) in duas partes divisit; partitus est. *Ps.* 55, 24: לא יחצו לא יחצו non dimidiam vitae partem peragent. — *Niph.* se divisit.

חצות *st. c.* חצות *f. sing.* medium.

חציר *m.* (*st. c.* חציר, *c. suff.* חצירי) dimidium, pars dimidia; medium. — *Aliud v. s.*

חצץ.

חַצֵּר הַמְּנַחֵת (media quietis loca) *N. pr. m.; patron.*

חַצֵּר הַמְּנַחֵת.

חַצֵּר מִחֶצֶה *f. dimidium.*

מִחֶצֶה *f. dimidium; medium.*

חַצֵּר, חַצֵּר, חַצֵּר *v. חַצֵּר.*

חַצֵּר *rad. inus. arab.* in ulnas except, in sinu gestavit, fovit.

חַצֵּן *m. (c. suff. חַצֵּנוּ)* sinus (vestimenti).

חַצֵּן *m. (c. suff. חַצֵּנִי)* *id.*

חֶצֶה *chald. durus, severus* fuit. *Aph. durum reddidit, part. מִחֶצֶה, מִחֶצֶה* dura, severa (lex, mandatum regium). *Alii:* urgens, festinaus.

חֶצֶץ *divisit; divisus est; part. חֶצֶץ* in ordinem dispositus. — *Pi. part. plur. מִחֶצֶצִים* dividentes, sortientes; *Al. deriv. ab חֶצֶץ:* sagittarii, jaculatores. — *Pp. sortiendo attributus est.*

חֶצֶץ *m. lapillus, glareas; 2) sagitta (fulmen) Ps. 77, 18.*

חֶץ *m. (c. suff. חֶצִי, pl. חֶצִים)* sagitta (*בְּעֵלֵי* sagittarii); *metaph. de fulmine et malis a Deo inflictis; 2) vulnus sagittâ inflictum.*

חֶצִי *m. sagitta. Aliud v. s. חֶצִי.*

חֶצֶן *et חֶצֶן-חֶמֶר* *N. pr.*

loci palmiferi in deserto Judae tribus.

חַצְצָרָה *v. sq. חַצֵּר.*

חַצֵּר *rad. inus. arab.* circumdedit; 2) viruit; 3) advocatus et praesens fuit.

חַצֵּר *com. (st. c. חַצֵּר, c.*

suff. חַצֵּרִי, pl. חַצֵּרִים, חַצֵּרִי, חַצֵּרִי atrium, vestibulum; pagus (nomadum); villa, locus septo inclusus.

— *Nomm. pr. oppidorum:*

חַצֵּר-אַדָּר (atrium Addaris)

in tribu Juda. 2) ח' סוּסָה,

ח' סוּסָה (aula equorum) in

tr. Simeon. 3) ח' עֵרְוֹן,

ח' עֵרְוֹן (aula fontium) in finibus se-

ptentr. Palaestinae. 4) ח' שְׁוֹעַל

(septum vulpium) in

tr. Simeon. 5) חַצֵּר הַמִּיְכוֹן

(atrium medium) in fin. Au-

ranitidis. 6) *pl. חַצֵּרֹת* locus

stationis Isr. in Arabia.

חַצֵּר (septum) *N. pr. op-*

pidi in tr. Naphth. 2) in tr.

Benj. 3) regionis in Arabia.

חַצֵּרֹן (septus, inclusus)

N. pr. filii Rubenis; 2) filii

Perezi; *patron. חַצֵּרֹנִי.*

חַצֵּרֹן *Chethib, חַצֵּרֹן Keri*

(inclusus, circumvallatus)

N. pr. ducis militum Davidis.

חַצֵּרֹת (atrium mortis)

N. pr. regionis in Arabia.

חַצֵּר *m. gramen; porrum;*

2) lustrum ferarum.

חַצֵּרָה *f. tuba.—*

Inde form. part. Pi. מִחַצֵּרִים.

vel Hiph. מַחְצְרִים (*Chethib* מַחְצְרִים), (*מחצצרים*) tubâ clangentes.

חֵיק *i. q.* חֵיק.

חָקַק *v.* חָקַק, חָקַר, חָקַק.

חָקַה *Kal inus.* incidit, insculpsit, caelavit. — *Py. part.* מְחַקֶּה sculptum; pictum. — *Hithp. sq.* עָל circumscripsit circa alqd.

חֲקוּפָא (*incurvus*) *N. pr. m.*

חָקַק incidit; insculpsit, pinxit; descripsit, decrevit; constituit; *part.* חָקַק constitutor, legislator. — *Py. part.* מְחַקֶּק statutum, lex. — *Po.* constituit, decrevit; *part.* מְחַקֶּק constituens, legislator; dux; sceptrum. — *Hoph. fut.* יִחְקֻקוּ insculpentur, inscribentur.

חֲקָק *m., pl. constr.* חֲקָקִי statuta, decreta.

חָקַק *m. (c. suff.* חֲקָקָה, חֲקָקָה, *pl.* חֲקָקִים, חֲקָקִים) statutum et definitum, praescriptum; pensum (laboris); terminus constitutus; לְבַלִּי) חָקַק sine termino, in infinitum;) tempus definitum; decretum; lex; quod alicui ex lege debetur, pars legitima; mos, consuetudo.

חֲקָקָה *f.* statutum, lex; mos, consuetudo.

חֲקָקָה *N. pr.* חֲקָקָה *N. pr.* oppidi in confinis tr. Ascher et Naphth.

חָקַר (*fut.* יִחְקֹר, *inf.* יִחְקֹר) scrutatus est, exploravit, pervestigavit. — *Niph.* נִחְקַר pervestigatus est. — *Pi.* פִּחְקַר perscrutatus est.

חָקַר *m.* investigatio; accurata cognitio; id quod perscrutando cognoscitur, abditum, intimum alcjs rei.

מְחַקֶּר *m.* quod investigando cognoscitur; *pl. constr.* מְחַקְרֵי intima penetralia (terrae).

חָרַב, חָרַב *v.* חָרַב, חָרַב.

חָרַב *rad. inus. arab.* cacavit.

חָרַב *s.* חָרַב *m., pl.* חָרָבִים stercora, excrementa.

חָרַב *s.* חָרַב *m., pl. constr.* חָרִי *Chethib, id.*

מְחַרְבָּה *f.* latrina.

חָרַב, חָרַב (*imp.* חָרַב, *fut.* יִחְרַב, יִחְרַב) exsiccatus est; desolatus, vastatus est; *trans.* delevit; *metaph.* obstupuit. — *Niph.* נִחְרַב vastatus est; se delevit, inter se pugnare. — *Py.* יִחְרַב siccus factus est. — *Hiph.* חִירַב exsiccavit; populatus est, vastavit. — *Hoph.* חִירַב vastatus est.

חָרַב *chald., Hoph. part.* חִירַבִּת vastata est (terra).

חָרַב *adj. m.* siccus; vastatus, desolatus; *fem.* חָרַבָּה, *pl.* חָרַבוֹת.

חרב *f.* (*c. suff.* חרְבִי, *pl.* חַרְבוֹת) instrumentum quo secatur: gladius; culter; novacula; caelum; harpe; 2) siccitas *Deut.* 28, 22.

חרב *m.* siccitas, aestus; vastatio.

חרב חורב (siccus, desolatus) *N. pr.* cacuminis in monte Sinai.

חרבה *f.* (*pl.* חַרְבוֹת, *st. c.* חַרְבוֹת, *c. art.* הַחַרְבוֹת) siccitas, *pl.* loca sicca; locus vastatus, desolatus; ruinae.

חרבה *f.* siccitas, siccum, locus siccus.

חרבון *m.* (*pl. constr.* חַרְבוֹנִי) siccitas; aestus.

חרבונא (asinarius) *N. pr.* eunucli Persici.

חרג horruit, timuit. *Al.* prodivit.

חרגל *quadrilit. inus. arab.* saltitavit.

חרגל *m.* locusta nondum alata et saliens.

חרד vel חרד (*fut.* יַחְרֹד) trepidavit, tremuit, territus est alqa re *sq.* לָ s. מִן; metuit alicui, sollicitam curam gessit de alqo *sq.* אֵל; trepide accurrit. — *Hiph.* perterrituit, perterrefecit.

חרד *adj. m.* trepidus, timidus *sq.* עַל; metuens, religiose venerans (legem, verba Dei *sq.* עַל, בְּ).

חרדה (*st. c.* חַרְדָּה) *f.* terror,

timor; cura, studium. 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

חרוד (terror) *N. pr.* fontis s. loci; *nom. gent.* חַרְדִּי.

חרה (*inf. abs.* חָרָה, *fut.* יַחְרֹה, *apoc.* יַחַר) arsit, exarsit: אֵשׁ חָרָה אֶפְסוֹ *sq.* בְּ, אֵל, עַל

exarsit ira ejus adversus alqm; חָרָה לוֹ exarsit ei *i. e.* iratus s. indignatus est;

חָרָה בְּעֵינָיו (oculis flagrantibus torvoque vultu) iratus est. — *Niph.* נַחְרָה ira incensusi sunt, *part.* נַחְרִים irati. —

Hiph. הִחְרָה (*fut. apoc.* וַיַּחַר) ad iram irritavit; *intrans.* exarsit (studio), aemulatus est. — *Tiphel* (*fut.* מִתְחַרָּה, *part.* מִתְחַרָּה) ira-

eunde egit, aemulatus est, ardentem contendit. — *Hithp.* *fut. apoc.* תִּתְחַרְךָ te ipsum ad iram accendas s. irrites.

חרון *m.* ardor; ira, indignatio.

חרון *m.* ardor (irae).

תְּחָרָא *m.* thorax, lorica lintea.

תְּחָרָה *N. pr. m.*

תְּחָרָז *m., pl.* תְּחָרָזִים ordines s. series margaritarum.

תְּחָרָל *m.* (*pl.* תְּחָרָלִים) spina, paliurus, vepres.

תְּחָרָמָה *N. pr. m.*

תְּחָרָץ *v.* תְּחָרָץ.

תְּחָרָחַם *N. pr. m.*

תְּחָרָחַר *v.* תְּחָרָחַר.

חַרַּט *rad. inus. syr.* incidit; *arab.* tornavit.

חַרִּיט *m.* (opus tornatum) *loculus, marsupium, pl. חַרִּיטִים.*

חַרֵּט *m.* scalprum, tornus; stylus, **בְּחַרְטֵי אֲנוּשׁ** stylo vulgi, figuris literarum vulgaribus.

חַרְטָמִים *m., pl.* **חַרְטָמִים** scripturae hieroglyphicæ periti et interpretes, *ἱερογρομμῶται*; 2) magi Babylonii *Dan. 1, 20. 2, 2.*

חַרְטָמִין *m. pl. chald. i. q.* **חַרְטָמִים** magi Babylonii.

חַרְרָה *v. חַרְרִי.*

חַרְרִי *v. חַרְרָה.*

חַרְרָא *pl. st. c. a* **חַרְרִי** *v. חַרְרָא.*

חַרְרִין *v. חַרְרִי.*

חַרְרִישׁי *v. חַרְרִישׁי, חַרְרִישׁ.*

חַרְרָה (*fut. יַחְרֹה*) cepit,prehendit. *Al.* assavit.

חַרְרָה *chald.* ussit, adussit. — *Ithp.* adustus est.

חַרְפִּים *m. pl.* cancelli, clathri (fenestrae), *LXX. διπύματα.*

חַרַּם *Kal inus.* resecut, absccidit;prehendit; 2) prohibuit ab usu communi, vetuit. — *Hiph.* **חַרַּמְתִּים** consecravit, devovit; 2) exsecravit, internecioni devovit, funditus extirpavit. — *Hoph.*

חַרַּמְתָּ consecratus est, sacro fisco devotus est (de rebus);

occisus est (homo).

חַרְמוֹ *m. (c. suff. חַרְמוֹ, pl. חַרְמִים)* rete. 2) (*c. suff. חַרְמִי*) devotio ad internecionem; res devota, consecrata, *LXX. ἀνάθεμα.*

חַרְמֵם (consecrata) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חַרְמֵם *m. (part. v. חַרְמֵם absccidit)* homo naso mutilo, simus.

חַרְמֵם (simus) *N. pr. m.*

חַרְמֵת (devotio) *N. pr.* oppidi Cananitici.

חַרְמוֹן (promineus montis vertex) *N. pr.* jugi in Antilibano; *plur. חַרְמוֹנִים.*

חַרְמוֹשׁ *quadrilit. m. (compos. ex חַרְם et חַרֵּשׁ)* falx (mesorum).

חַרְוֹן (locus adustus, aridus) *N. pr.* urbis in Mesopotamia, *Κάρῳναι.* 2) urbis in Arabia felici; 3) viri cujusdam.

חַרְוֹנִים *v. s. חַרְוֹן.*

חַרְוֹנִי *N. pr. m.*

חַרְשׁ, חַרֵּשׁ *rad. inus. arab.* scabit, scalpsit.

חַרֵּשׁ *m.* scabies *Deut. 28, 27.* — 2) (*c. parag. חַרֵּשׁה*) sol *Jud. 8, 13. 14, 18.* —

חַרֵּשׁ *nom.* urbis in Aegypto, Heliopolis *Jes. 49, 18.*

חַרֵּשׁ *m.* testa; **חַרֵּשׁ** *pl. חַרֵּשׁ* vas testaceum s. figlinum.

חָרַשׁ (*fut.* יַחְרֹשׁ) incidit, insculpsit *sq.* עָלָה; aravit *sq.* עָלָה, *accus.* (חָרַשׁ arator); fabricatus est; *metaph.* meditataus, machinatus est; 2) (*fut.* יַחְרֹשׁ) mutus fuit, tacuit, surdus fuit, obsurduit; *transl.* torpuit, quievit; *sq.* מִן tacens se avertit ab alqo. — *Niph.* aratus est. — *Hiph.* machinatus est; 2) surdus fuit; siluit; *sq. accus.* reticuit, *sq.* לֵּי silentio praetermisit, *sq.* מִן s. אֵלֶּי tacitus audivit; *transl.* quievit, segnis fuit; *sq.* מִן quietus ab alqo discessit, dimisit alqm; *sq. inf. c.* לֵּי nihil agens omisit alqd facere; *causat.* ad silentium redegit. — *Hithpa.* (*fut. pl.* יִתְחַרְשׁוּ) tacitum s. quietum se continuit.

חָרִישׁ *m.* aratio, tempus arandi; *metonym.* חָרִישׁוֹ agrer ejus.

חָרִישִׁי *adj. m. (fem.)* חָרִישִׁית silens, quietus.

חָרַשׁ *m. (formae dages-sandae Kamez impurum, st. c.)* חָרַשׁ, *pl.* חָרָשִׁים, חָרָשִׁי, חָרָשִׁי faber (lignorum, ferri, aëris, lapidum); sculptor (gemma-rum); *trop.* faber *i. e.* machinator peritus (perniciei).

חָרַשׁ *m.* opus artificiosum, fabrile; גַּי חָרָשִׁים vallis fabricorum propè Hierosol.;

2) *trop.* artificium, machinatio (de praestigiis); 3) silentium, *adv.* tacite. 4) *N. pr. m.*

חָרַשׁ *m.* silva (caedua); *pl.* חָרָשִׁים; חָרַשׁה in silvam, בַּחָרַשׁה in silva.

חָרַשׁ *m. (part. v. חָרַשׁ)* instrumentum quo secatur *Gen.* 4, 22.

חָרַשׁ *adj. m. (pl. חָרָשִׁים)* surdus; *metaph.* audire et legi obtemperare nolens.

חָרָשָׁא *N. pr. m.*

חָרַשְׁתָּ *f.* sculptura, fabricatio (lignorum, lapidum). 2) חָרַשׁ תְּהִי הַגְּזוּרִים *N. pr.* loci in Palaest. septentr.

מַחְרָשָׁה *f. (pl. מַחְרָשׁוֹת)* rutrum, bipalium (*Pflugmesser*).

מַחְרָשָׁתוֹ *f. (c. suff.)* vomer.

חָרַתָּ *i. q.* חָרַשׁ, *part.* חָרַתָּ insculptus.

חָרַתָּ (*fort. i. q.* חָרַשׁ) *N. pr.* silvae in tribu Juda.

חָשָׁה *v.* חָשׂוּהָ, חָשׂוּפָה

חָשָׁה (*fut.* תַּחְשֶׁה, תַּחְשֶׁה, וְאָחֲשָׁה) *sq.* מִן cohibuit, coercuit; *sq.* מִן tutum praestitit ab alqo, servavit; *sq.* מִן *et accus.* retinuit alqd ab alqo, denegavit; 2) pepercit (*חָשָׁה parcus*), *sq.* לֵּי re-servavit ad alqd. — *Niph. fut.* יִחְשֶׁה cohibebitur; יִחְשֶׁה

parcetur alicui, reservabitur.

חָשַׁף (*fut.* יִחְשַׁף) decortavit, pampinavit; denudavit, subtraxit velum; deplevit, exhaustit.

חָשׂוּף (*nudatus*) *N. pr. m.*

חֲשׂוּף *m.* decerptum *i. e.* exiguum, grex parvus.

מַחְשָׁה *m.* decorticatio, nudatio.

חָשַׁב (*fut.* יִחְשַׁב, יִחְשְׁבֵהוּ, יִחְשְׁבוּהוּ) cogitavit; molitus est *sq. inf. c.* לְ; excogitavit, meditatus est *sq. accus.* (חָשַׁב artifex, textor vestium polymitarum); *sq.*

עָל, אֵל, לְ machinatus est contra alqm (alqd mali); *sq.*

לְ consuluit alicui; *sq. accus. et* לְ *s. פ.* putavit, habuit alqd pro alqo, aestimavit, *addito*

לְ nihil aestimavit; *sq. accus. et* לְ imputavit alicui alqd. — *Niph.* נִחְשַׁב (*fut.*

יִחְשַׁב) aestimatus est, habitus est pro alqo, aequiparatus est *sq. nominat., לְ, פ.*

בְּ; computatus, supputatus est, annumeratus est *sq. לְ, עָל;* imputatus est alicui *sq. לְ.* — *Pi.* חָשַׁב cogitavit, reputavit, perpendit; meditatus est, machinatus est *sq. עָל, אֵל;* computavit, supputavit; aestimavit, rationem habuit. — *Hithpa.*

חִשְׁבָהוּ (*fut.* יִחְשְׁבוּהוּ, יִחְשְׁבוּהוּ) cogitavit; molitus est *sq. inf. c.* לְ; excogitavit, meditatus est *sq. accus.* (חָשַׁב artifex, textor vestium polymitarum); *sq.*

עָל, אֵל, לְ machinatus est contra alqm (alqd mali); *sq.*

לְ consuluit alicui; *sq. accus. et* לְ *s. פ.* putavit, habuit alqd pro alqo, aestimavit, *addito*

לְ nihil aestimavit; *sq. accus. et* לְ imputavit alicui alqd. — *Niph.* נִחְשַׁב (*fut.*

יִחְשַׁב) aestimatus est, habitus est pro alqo, aequiparatus est *sq. nominat., לְ, פ.*

בְּ; computatus, supputatus est, annumeratus est *sq. לְ, עָל;* imputatus est alicui *sq. לְ.* — *Pi.* חָשַׁב cogitavit, reputavit, perpendit; meditatus est, machinatus est *sq. עָל, אֵל;* computavit, supputavit; aestimavit, rationem habuit. — *Hithpa.*

חִשְׁבָהוּ (*fut.* יִחְשְׁבוּהוּ, יִחְשְׁבוּהוּ) cogitavit; molitus est *sq. inf. c.* לְ; excogitavit, meditatus est *sq. accus.* (חָשַׁב artifex, textor vestium polymitarum); *sq.*

עָל, אֵל, לְ machinatus est contra alqm (alqd mali); *sq.*

לְ consuluit alicui; *sq. accus. et* לְ *s. פ.* putavit, habuit alqd pro alqo, aestimavit, *addito*

לְ nihil aestimavit; *sq. accus. et* לְ imputavit alicui alqd. — *Niph.* נִחְשַׁב (*fut.*

se annumeravit.

חָשַׁב *chald.* reputavit, aestimavit, habuit pro alqo *sq. פ.*

חָשַׁב *m.* (textura polymita) cingulum Ephodi.

חֲשָׁבוֹן *m.* intelligentia, prudentia. 2) *N. pr. urbis* Amoritaram, Ἐοβοῦς.

חֲשָׁבוֹן *m., pl.* חֲשָׁבוֹנוֹת artes, machinationes; machinae bellicae, tormenta.

חֲשִׁיבָהּ (*prudentia in judicando*) *N. pr. m.*

חָשִׁיב (*prudens*) *N. pr. virorum.*

חֲשִׁיבָהּ (*aestimatus*) *N. pr. m.*

חֲשִׁיבָהּ, חֲשִׁיבָהּ (a Jehova magni aestimatus) *N. pr. plurimorum* Levitarum.

חֲשִׁיבָהּ, חֲשִׁיבָהּ *N. pr. virorum.*

מַחְשָׁבָהּ, מַחְשָׁבָהּ *f. (pl. מַחְשָׁבוֹת, constr. מַחְשָׁבוֹת)*

cogitatio, consilium; machinatio; opus artificiosum.

חָשָׁה (*fut.* יִחְשָׁה) siluit, tacuit; quievit (Deus opem expectatam non ferens); *sq.*

מִן nihil agens ab alqo se avertit. — *Hiph.* חִשְׁשָׁה (*part. מַחְשָׁה*) sedavit; *intrans.* siluit; segnis fuit, quievit.

חָשָׁה *chald.* necesse fuit; necesse habuit.

חֲשָׁחוֹת *f. chald.* necessitas.

חֲשִׁיכָה *i. q.* תִּשְׁכָּה *v.* חֲשָׁךְ.
 חֲשִׁיךְ (*fut.* יִחְשָׁךְ) obscurus
 factus est, tenebris circum-
 fusus est. — *Hiph.* יִחְשִׁיךְ
 (*fut.* יִחְשִׁיךְ, *part.* מִחְשִׁיךְ)
 obscuravit, caliginem effe-
 cit, tenebras obduxit.

חֲשָׁךְ *adj. m., pl.* חֲשִׁיכִים ob-
 scuri, ignobiles.

חֲשָׁךְ *m. (c. suff. (חֲשִׁיכִי))* ca-
 ligo, tenebrae; locus tene-
 brarum s. tenebricosus (or-
 cus); *metaph.* miseria, per-
 nicies; tristitia; ignorantia;
 improbitas.

חֲשִׁיךְ *m. chald.* caligo.

חֲשָׁךְ *m., pl.* חֲשִׁיכִים tene-
 brae.

חֲשִׁיכָה *f.* חֲשִׁיכָה *f.* caligo,
 tenebrae.

חֲשִׁיכָה *s.* חֲשִׁיכָה *f., st. c.*
 חֲשִׁיכָה *id.*

חֲשִׁיכָה *f. id.*

מִחְשִׁיכִים *m. (pl. מִחְשִׁיכִים)*
 caligo, tenebrae,
 locus tenebrarum s. tenebri-
 cosus (orcus); *trop.* miseria.

חֲשַׁל — *Niph. part.* נִחְשַׁלִּים
 debilitati, defatigati.

חֲשַׁל *chald.* contudit, com-
 minuit.

חֲשִׁמֶל *m.* aes laeve, politum,
 aurichalcum, LXX. ἡλεκ-
 τρον.

חֲשִׁם *rad. inus. arab.* pin-

guis fuit; multos servos ha-
 buit.

חֲשִׁם (opulentus) *N. pr. m.*

חֲשִׁמוֹן (pinguetudo) *N. pr.*

oppidi in tr. Juda.

חֲשִׁמוֹנָה *N. pr.* stationis
 Isr. in deserto.

חֲשִׁמָּן *m., pl.* חֲשִׁמָּנִים ma-
 gnates, optimates.

חֲשִׁם (festinatio) *N.*
pr. regis Edomitarum.

חֲשִׁן *rad. inus.* pulcher fuit.

חֲשִׁן *m.* ornamentum pec-
 torale pontificis maximi
 (ח' הַמִּשְׁפָּט).

חֲשַׁק adhaesit, addictus fuit
 alicui, delectatus est alquo
sq. ב. vel accus.; alicui pla-
 cuit s. libuit *sq. inf. c. ל.* —
Pi. חֲשַׁק conjunxit. — *Py.*
 conjunctus fuit.

חֲשַׁק *m. (c. suff. (חֲשַׁקִּי))* ap-
 petitus, desiderium.

חֲשִׁקִּים *m. pl.* חֲשִׁקִּים vir-
 gae s. perticae, quibus co-
 lumnae conjungebantur et
 de quibus aulaea pendebant.

חֲשִׁקִּים *m. pl.* radii rotae,
 quibus apsis cum mediolo
 jungitur.

חֲשַׁר *rad. inus. arab.* colle-
 git.

חֲשַׁרָה *f.* collectio.

חֲשִׁרִים *m. pl.* modioli ro-
 tae.

חֲשִׁשׁ *m.* pabulum s. foenum
 siccum.

חח *pl.* תהים (terribiles *cf.* חחה) *N. pr.* populi Cananici.

חחה (*fut.* יחחה) cepit captumque abstulit (ignem, prunas); apprehendit: *fut. c. suff.* יחחך te prehendet.

חחה *f.* instrumentum s. vas ad prunas ex igne auferendas; vas in quo partes ellychniorum combustae reponerentur, *LXX.* ὑπόθεμα.

חחה *v.* חחה, חחה, חחה.

חחה — *Niph.* נחחה decisum, definitum, destinatum est.

חחה — *Py. et Hoph.* fasciis involutus fuit.

חחה *m.* fascia.

חחה *f.* fascia.

חחה *N. pr.* loci in Syria.

חחה (*fut.* יחחה) sigillo clausit s. signavit, obsignavit *sq. accus.*, בַּב, בַּעַד; ocludit, recondidit; *metaph.* absolvit, complevit. — *Niph.* obsignatum est. — *Pi.* sibi obsignavit, se ocludit. — *Hiph.* חחה *intrans.* oclusus, obstructus fuit.

חחה *chald.* obsignavit.

חחה *m.* (*c. suff.* חחמה) sigillum, annulus signatorius. 2) *N. pr.* virorum.

חחה *f.* sigillum.

חחה — *part. m.* חחה socer *i.*

e. pater uxoris; *fem.* חחה socrus, *c. suff.* חחה.

Hithpa. חחה affinitatem inivit (filiam vel ducendo vel nuptum dando) *sq.* חחה, ל, ב.

חחה (*st. c.* חחה, *c. suff.* חחה, *pl.* חחה) *m.* sponsus; gener; affinis.

חחה *f.* desponsatio, nuptiæ.

חחה *i. q.* חחה rapuit, abripuit, *fut.* יחחה.

חחה *m.* rapina, *concr.* praedo.

חחה (*fut.* יחחה) perfodit, irrupit *sq.* בַּב; remigavit.

חחה *f.* irruptio (furis).

חחה (*fregit, fractus est*) *intrans. et metaph.* metu fractus est, consternatus, territus est. — *Niph.* נחה (*fut.* יחה, *pl.* יחה) fractus, contractus est; perterrefactus est, timuit *sq.* מִפְּנֵי, מִן.

Pi. חחה *intrans.* fractus est; *causat.* terruit. — *Hiph.*

חחה (*praet.* חחה, *חחה*; *fut.* יחה, *c. suff.* יחה) confregit; terruit.

חחה *m.* terror. 2) *N. pr. m.*

חחה *adj. m.* (*c. suff.* חחה, *pl.* חחה) fractus; consternatus, pavidus. — *Subst.* consternatio, terror.

חחה *f.* terror.

חחה *f.* terror, pavor.

תַּחַת *m.* (*pl.* תַּחַתִּים) terror. *Alii: adj.* timidus, pavidus.

מַחַתָּה *f.* (fractio) ruina; interitus; consternatio, terror, pavor.

ט

טָאָב *chald.* laetus fuit.

טָוֵא *v.* טוֹא.

טָב *v.* טָבֵאל.

טְבוּלִים *m. pl.* (*aethiop.* טבלל obvolvīt) tiarae, mitrae.

טְבוּר *m.* locus editus, fastigium.

טָבַח (*inf. constr.* טָבַח, *imp.* טָבַח) mactavit; trucidavit, violenter occidit.

טָבַח *m.* (mactator) coquus; carnifex (qui erat satelles regis); טָבַחִים (רב) dux praetorianorum.

טָבַח *m. chald.* carnifex, satelles.

טָבַחָה *f.* coqua.

טָבַח *m.* (*c. suff.* טָבַחָה) mactatio, mactatus (pecudis), laniena; caedes; pecudes mactatae, epulae inde paratae. 2) *N. pr. m.*

טָבַחָה *f. id.*

מִטְבַּח *m.* occisio, caedes.

טָבַחָה (*alibi* טָבַחָה) *N. pr.* urbis Aram.

טָבַל (*fut.* יִטְבַּל) tinxit, intinxit, immersit; *intrans.* se

immersit, descendit. — *Niph.* immersus est.

טְבוּלִים *v. supra.*

טְבוּלָהּ (Jehova immersit) *N. pr. m.*

טָבַע impressus, infixus est; immersus, submersus est. — *Py.* טָבַע demersus est. — *Hoph.* הִטְבַּע demersus est; infixus est.

טָבַעָה *f.* (*pl.* טָבַעוֹת, *constr.* טָבַעוֹת) annulus signatorius; circulus s. annulus quisque.

טָבַעוֹת (annuli) *N. pr. m.*

טָבַעֲמוֹן *v.* טוב.

טָבַת *N. pr.* oppidi in tribu Ephraim.

טָבַת *m. nom.* mensis decinii a Januarii novilunio usque ad Februarii novilunium patens.

טָהַר (*fut.* יִטְהַר) mundus s. purus fuit s. factus est. — *Pi.* טָהַר (*fut.* יִטְהַר) mundum reddidit, purgavit; lustravit; purum declaravit. — *Py.* purgatus est. — *Hithpa.* הִטְהַרְוּ (*pl.* הִטְהַרוּ, *imp. pl.* הִטְהַרוּ) se purum reddidit, se mundavit.

טָהוּר *adj.* (*st. c.* טָהוּר, *fem.* טָהוּרָה, *pl.* טָהוּרוֹת)

mundus, purus (non sordidus; non contaminatus s. pollutus); innocens. *Subst.* puritas.

טָהַר *m.* nitor, puritas (aetheris); purificatio (mulierum).

טָהַר *m.* nitor, splendor.

טְהָרָה *f.* mundities, puritas (animi); purificatio (mulierum).

טוֹא *s.* טוֹא — *Pilp.* טַאֲטַא everit (coenum, lutum).

מְטַאֲטַא *m.* everriculum, scopæ.

טוֹב (*praet. pl.* טָבוּ, *fut.*

טָבוּ *ab* וְיָטַב (*ab* וְיָטַב) bonus, pulcher, hilaris fuit; טוֹב לִי mihi bene est, mecum bene actum est; bene valeo; *sq.*

טוֹב בְּעֵינַי mihi placet; טוֹב לְ s. עַל placet alicui. — *Hiph.*

טוֹב הַטֵּיב bene, praeclare fecit; beneficium contulit; pulchrum fecit, ornavit; hilaritatem reddidit.

טוֹב *adj. m.* טוֹבָה *f.* bonus, eximius, praestans; benignus, beneficus; gratus, acceptus; suavis; formosus; utilis, aptus, saluber; magnus, multus, largus; probus, honestus, benignus, benevolus, beneficus; reclusus, probus (de actionibus); laetus, hilaris, felix. —

Subst. m. et f. bonum, rectum, honestum; beneficium; opes, bona; felicitas, salus; טוֹב לְטוֹבָה *sq.* לְטוֹבָה in salutem alejs; in bonam partem. טוֹבוֹת virtutes alejs. — *Adv.*

טוֹב bene! recte! — 2) *N. pr.* regionis trans Jord.

טוֹב *m. chald.* bonus, gratus, acceptus.

טוֹבָאֵל *in pausa* טוֹבָאֵל (bonus est Deus) *N. pr.* Syri cujusdam; 2) praefecti Pers. in Samaria.

טוֹבִימוֹן (bonus est Rimmon, idolum Syr.) *N. pr.* patris Benhadadi, regis Syriæ.

טוֹב *m.* bonitas, benignitas; formositas; hilaritas (*sq.* לֵב); felicitas; bona, divitiarum; טוֹב אֶרֶץ optima *i. e.* fertilissimâ terrae regio.

טוֹב אֶרֶץ נָח *N. pr. m.*

טוֹבֵיחַ, טוֹבֵיחַ *N. pr.* virorum, *Τοβίτας*.

טָוָה (complicuit, contorsit) nevit; 2) famem passus est, jejunavit.

טוֹה *f. chald.* jejunium; *adv.* jejunando, incoenatus.

מְטוֹה *m.* netum.

טוֹהֵה obducere, oblinere (calce, adipe). — *Niph. inf.* הַטוֹה obduci, oblini.

טוֹה *m.* tectorium (*Tünche*).

טוֹהֵה *f. pl.* renes (adipe obducti).

טוֹהֵה *v.* טוֹהֵה.

טוֹל *Kal inus.* longum esse.

— *Hiph.* הַטוֹל in longum extendit: prostravit, projectit, ejecit, emisit, immisit.

— *Hoph.* הוֹטַל projectus,

prostratus est; conjectus est; ejectus est. — *Pilp.* טֻלַּטֻלַּת projectit.

טֻלַּת f. projectio.

טוּרָה *rad. inus. arab.* circumire.

טוּרָפּוֹת f. pl. ligamenta, fasciae, *φυλακτῆρια*, frontalia, quibus sententiae legis Mosaicae inscriptae erant.

טוּרָה *rad. inus. cf.* תוּרָה et תוּרָה.

טוּרָה m. (pl. טוּרָהִים, טוּרָהִים) paries circumdatus, septum; series, ordo.

טוּרָה f. paries circumdatus; septum, ovile; pagus; arx.

טוּרָה m. *chald. i. q.* צוּרָה mons.

טוּרָה concitato impetu volare.

טוּרָה v. טוּרָה.

טוּחָה (*arab.* expandit.) —

Pil. tetendit, *part.* מִטוּחָהִירָה.

טוּחָה jaculatores, sagittarii.

טוּחָה v. טוּחָה.

טוּחָה v. טוּחָהִירָה.

טוּחָה (*fut.* יִטְחָה) contrivit, moluit; *trop.* oppressit.

טוּחָה m. mola (manuaria).

טוּחָה f. id.

טוּחָה *rad. inus. syr.* anhela-vit, tenesmo laboravit.

טוּחָהִירָה m. pl. mariscae ani.

טוּחָה v. טוּחָה.

טוּחָה m. coenum, lutum; argilla.

טוּחָה m. *chald.* argilla.

טוּרָה v. טוּרָה.

טוּל v. טוּלַּל.

טוּלָּא assuit, consuit, resarsit; *part.* טוּלָּא maculosus, versicolor, pl. טוּלָּאִים, טוּלָּאוֹת.

— *Py. part. f. pl.* מִטוּלָּאוֹת consuti, resarti (calcei).

טוּלָּאִים v. טוּלָּי.

טוּלָּה *rad. inus. syr.* recens fuit.

טוּלָּה (*st. c.* טוּלָּה) m. agnelus.

טוּלָּי m., pl. טוּלָּאִים agnelli.

2) *N. pr.* oppidi *cf.* טוּלָּם.

טוּלַּטֻלַּת v. טוּלַּטֻלַּת.

טוּלַּל — *Pi.* טוּלַּל textit, contingendo obtexit. — II) *arab.* humectavit *cf.* טוּל.

טוּלַּל *chald.* — *Aph.* אֶטוּלַּל umbram captavit, sub umbra quievit.

טוּל m. (*in pausa* טוּל, *c. suff.* טוּלָּם) ros.

טוּל m. *chald.* ros.

טוּלָּם *rad. inus. arab.* oppressit, vim intulit.

טוּלָּם (oppressio) *N. pr.* oppidi in tribu Juda (*alibi* טוּלָּאִים *cf.* טוּלָּי).

טוּלָּמוֹן (oppressor) *N. pr. m.*

טוּמָא (*fut.* יִטְמָא, *inf. c.* הִטְמָא *parag.* טוּמָא) immundus, impurus fuit; pollutus est,

se contaminavit alqa re *sq.*

ב. — *Niph.* נִטְמָא pollutus

est alqa re sq. ב; se polluit.

— *Pi.* טמא polluit; profanavit; vitiavit, corrupit, stupravit (virginem); immundum declaravit; contaminari se passus est. — *Py.* part. f. מטמאה polluta. — *Hithpa.* הטמאה se contaminavit alqa re sq. ל. — *Hothp.* praet. f. הטמאה se contaminavit.

טמא adj. m. immundus, impūrus; fem. טמאה.

טמאה f. (pl. constr. טמאות) immunditia; res immunda.

טמאה f. immunditia.

טמא i. q. טמא — *Niph.* (pl. נטמאנו, נטמאנו) immundum, pollutum esse s. haberi.

טמן abscondit (*maxime* loco subterraneo), defodit; occultavit (laqueos alicui i. e. insidiatus est); recondidit, reservavit alicui sq. ל. — *Niph.* occultatus est, se abscondit. — *Hiph.* abscondit.

טמן m. (pl. מטמנים) thesaurus reconditus; cella subterranea.

טנא (s. suff. טנאה) m. corbis, canistrum.

טנה — *Pi.* inquinavit, polluit.

טעה i. q. תעה — *Hiph.* הטעה in errorem induxit.

טעם (fut. יטעם) gustavit, degustavit; saporem exploravit; libavit, delibavit; gu-

stu percepit; sensit, *metaph.* animo percepit.

טעם *chald. id.* — *Pa.* gustandum, comedendum alqd praebuit.

טעם m. sapor, gustus; *metaph.* ratio, intelligentia, prudentia, sapientia; sententia, edictum.

טעם m. *chald.* voluntas, decretum.

טעם m. *chald.* sapor, gustus; ratio, mens, prudentia; sententia, decretum, δόγμα.

מטעמרים m., מטעמרות f. pl. cupediae.

טען oneravit (jumenta). —

II) transfodit. — *Py.* transfixus, vulneratus est, part. מטעני הרב gladio confossi.

טפה v. טפה.

טפה — *Pi.* טפה expandit; (*denom.* a טפה) palma s. manu (ulnis) gestavit.

טפה m. palma, palmus (mensura quatuor digitorum); pl. טפחות palmi, *metaph.* perbreves (dies); 2) mutuli, lapides eminentes.

טפה m. palmus (mensura).

טפחים m. pl. gestatio.

מטפחת f. (pl. מטפחות) pallium amplum mulierum.

טפל sarsit, assuit, *metaph.* concinnavit, excogitavit.

טפסר m. princeps s. dux militum, satrapes.

טפסרים m. id., pl. טפסרים.

טַפַּח agilis fuit minutisque gressibus trepidavit.

טַח *m.* (*in pausa טַח, c. suff.* טַפַּחוּ) parvuli, pueri et puellae; familia.

טַפַּח *m. chald.* unguis, ungula.

טַפַּח pinguis fuit, trop. hebes s. stupidus fuit.

טַפַּח *N. pr.* filiae Salomonis.

טַפַּח protrusit; continuus fuit, part. טַפַּח perpetuus, continuo stillans (stillicidium).

טַפַּח *chald.* protrusit, propulit, ejecit.

טַפַּח *rad. inus. arab.* recens fuit.

טַפַּח *m.*, טַפַּח *f.* recens.

טַפַּח *Chethub i. q.* טַפַּח nondum.

טַפַּח — *Hiph.* projecit, prostravit, dejecit.

טַפַּח *m. (c. suff. טַפַּחוּ)* onus, molestia.

טַפַּח *rad. inus. fort.* reseculit, interrupit.

טַפַּח *adv. temp.* nondum;

טַפַּח *et טַפַּח sq. praet. et fut.* antequam, priusquam; טַפַּח *sq. inf.* ab eo quod nondum est, priusquam.

טַפַּח (*fut. יטַפַּח, יטַפַּח*) discerpsit, laceravit, dilaniavit.

— *Niph.* discerptus, dilaniatus est. — *Py.* טַפַּח dilaniatus est. — *Hiph.* fecit ut

ederet, cibavit. — II) *arab.* recens fuit *cf.* טַפַּח, טַפַּח.

טַפַּח *m.* animal dilaniatum, praeda; esca, cibus; 2) folium.

טַפַּח *m.* recens, viridis.

טַפַּח *f.* laceratio, dilaniatum (a feris) animal.

טַפַּח *chald. N. pr.* gentis barbarae, ex qua colonia in Samariam deducta est, LXX. *Tαροφλαῖοι.*

יָ

יָאָר concupivit alqd *sq.* יָאָר, desideravit.

יָאָר pulcher, decorus fuit, *sq.* יָאָר convenit alicui, decet alqm.

יָאָר *i. q.* יָאָר.

יָאָר (Jehova audit) *N. pr.* virorum.

יָאָר (*contr. יָאָר, יָאָר*) *N. pr.* virorum.

יָאָר (lucet) *N. pr.* virorum, *Ἰάειρος; patron.* יָאָר.

יָאָר *i. q.* יָאָר. — *Niph.* יָאָר stultus factus est; stolide se gessit. — II) *i. q.* יָאָר. —

Hiph. יָאָר (*fut. יָאָר*) coepit, ausus est *sq. inf.;* voluit *sq. inf. vel verb. fin.*

יָאָר *m.* fluvius (*praecipue Nilus*); *pl.* יָאָר fluvii, rivi, canales; cuniculi metallicorum.

ראש — *Niph.* נוֹאֵשׁ desperavit, destitit ab alqo *sq.* מֵן; *part.* נוֹאֵשׁ desperatus; *impers.* דֶּסְפֵּרָטֻם, frustra est. — *Pi. inf.* רָאֵשׁ ad desperationem adducere, spe destituere.

רֵאשִׁיָּה (Jehova sanat) *N. pr. m.*

רֵאשִׁיָּהוּ (Jehova sanat) *N. pr.* regis Jud., Ἰωοιάς.

רֵאשִׁיָּהוּ *N. pr. m.* (i. q. אֶרְהִי).

רבב — *Pi.* יָבַב clamavit.

רִבְבָּ *N. pr.* populi in Arabia felici; 2) regis Idumaeorum; 3) al. virorum.

רִבְבָּ *v.* רָבַל.

רִבּוֹס (cf. רִבּוֹס) *N. pr. antiquum* Hierosolymorum; *nom. gent.*

רִבּוֹסִי Jebusita, Jebusaeus.

רִבְבָּהּ (eligit *v.* בָּחַר) *N. pr.* filii Davidis.

רִבִּין (prudens est *v.* בִּין) *N. pr.* duor. regum Canauit.

רבב (*v. poët.*) *Kal inus.* profluxit, processit. — *Hiph.*

רִבְבָּהּ duxit; attulit, obtulit.

— *Hoph.* הִרְבָּהּ ductus est; allatus, oblatus, delatus est.

רִבְבָּ *chald. id.* — *Aph.* הִרְבָּהּ abstulit; detulit, attulit.

רִבְבָּ *m.* (*c. suff.* רִבְבָּהּ, רִבְבָּהּ) proventus (terrae, arborum).

רִבְבָּ *m.* proventus; 2) pluvia, *nom. mensis* Hebr. octavi, cujus initium erat primo

Novembris novilunio.

רִבְבָּ *m.* diluvium.

רִבְבָּ *m.* fluvius, flumen. 2)

N. pr. filii Lamechi.

רִבְבָּ *adj., fem.* רִבְבָּהּ diffluens (sanie, ulceribus).

Vulg. papulas habens.

רִבְבָּ *com.* (*nomen onomatopœt.*) sonus protractus et continuatus, jubilum, instrumentum musicum, buccina. רִבְבָּהּ et רִבְבָּ annuus jubilaeus.

רִבְבָּ *m.* flumen s. locus aquosus. 2) *N. pr.* filii Lamechi.

רִבְבָּ, אֲרָבָּ *m.* fluvius.

רִבְבָּ *f. poët. i. q.* אֲרָבָּ terra; terra irrigua et habitabilis; *meton.* incolae terrae; orbis terrarum; terra, tractus.

רִבְבָּ (consumens populum) *N. pr.* oppidi in tribu Manassis.

רִבְבָּ *m.* frater mariti, levir.

רִבְבָּ *Pi. denom.* fratris (mortui) uxorem duxit.

רִבְבָּהּ *f.* (*c. suff.* רִבְבָּהּ) uxor fratris, fratria; uxor fratris mariti s. leviri.

רִבְבָּהּ (Deus aedificat) *N. pr.* duorum oppidorum in trib. Jud. et Naphth.

רִבְבָּהּ (aedificat) *N. pr.* oppidi Philist., Ἰαμνία, Ἰάμνευα.

רִבְבָּהּ, רִבְבָּהּ (Jehova aedificat) *N. pr. m.*

יִבֹק (effundit) *N. pr.* rivi in Jordanem influentis.

יְבַרְכֵהוּ (Jehova benedicit) *N. pr. m.*

יְבֹשֶׁם (suavis) *N. pr. m.*

יָבֵשׁ (*inf. constr.* יָבַשׁ, *fut.* יִבֵּשׁ, *pl.* יִבְשׂוּ) aridus fuit s. factus est, exaruit. — *Pi.*

יָבַשׁ (*fut. c. suff.* וַיִּבְשֶׁהוּ, וַיִּבְשֶׁהוּ) arefecit. — *Hiph.*

יָבַשׁ arefecit; *intrans.* aridus factus est, exaruit. *Aliud v. in* בֹּשֶׂה.

יָבֵשׁ *adj. m.* יָבֵשָׁה *f.* aridus. 2) *N. pr.* oppidi in Gileaditide (*etiam* יָבֵשׁ); b) viri cujusd.

יָבֵשָׁה *f.* arida (terra); aridum, terra continens.

יָבֵשָׁה *f. chald. id.*

יָבֵשָׁה *f. (inf. v. יָבַשׁ)* siccatio.

יִגְאֹל (redemptor, vindex) *N. pr.* virorum.

יָגַב *i. q.* יָגַב secuit, aravit; *part.* יֹגְבִים aratores, agricolae.

יָגַב *m.* ager, *pl.* יֹגְבִים.

יִגְבֶּהָ (*c. parag.* יִגְבֶּהָה) (*alta*) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

יִגְדֶלְהוּ (Jehova magnum faciet) *N. pr. m.*

יָגַה *Kal inus.* doluit, moeruit. — *Niph. part.* נִיגְגָה moerore affectus, tristis. —

Pi. יָגַה (*fut.* וַיִּגְגֶה *pro* וַיִּנְגְגֶה) moerore affectus. — *Hiph.*

הִוְגָה moestitiam intulit, afflixit. — II) *Hiph.* הִוְגָה removit 2 Sam. 20, 13.

יָגוֹן *m.* moeror, tristitia.

הִוְגָה *f. id.*

יָגוֹר (hospitium v. גֹּר) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

יָגֹל (exulans v. גָּלָה) *N. pr. m.*

יָגַע (*fut.* יִיגַע, *pl.* יִיגְעוּ) graviter laboravit *sq. accus.*, יָגַע, *inf. c.* לָ; defatigatus, fessus est *sq.* בָּ taedio affectus est. — *Pi.* יָגַע defatigavit. —

Hiph. הִוְגַע defatigavit, molestus fuit alicui alqa re *sq. accus. et* בָּ.

יָגַע *adj. m.* fatigatus, fessus.

יָגַע *adj. m.* defatigatus.

יָגַע *m.* labore partum, quaestus.

יָגַע *m.* labor, defatigatio; labore partum, res labore parta, quaestus, opes; dolor (parturientis).

יָגַעָה *f.* labor, defatigatio.

יָגַר *m. chald.* acervus (lapidum) Gen. 31, 47.

יָגַר (*praet.* יָגַרְתִּי, יָגַרְתָּ) metuit, formidavit *sq. accus.*, מִיָּגַר.

יָגַר *adj. verb. m.* metuens.

יָד *com., saepius fem.* (*st. c.* יָד, *c. suff.* יָדִי, יָדְכֶם; *dual.* יָדֵי, יָדֵי, *st. c.* יָדֵי, *c. suff.*

Juda: filius Jacobi et tribus ab eo orta; b) regnum Judaicum; c) tota terra Israelitica. 2) alii viri.

יְהוּדָה *chald.* Juda *i. e.* Judaea s. Judaei.

יְהוּדָיִם (pl. יְהוּדָיִם) *i. e.*

Nom. gent. Judaeus *i. e.* civis regni Jud. b) Israelita quivis; *fem.* יְהוּדָיָה Judaea, mulier Judaica; יְהוּדָיָה *adv.* judaice, Judaicâ linguâ. — 2) *N. pr.* viri cujusd.

יְהוּדָה *Hithp. denom.* Judaeus factus est, Judaismum secutus est.

יְהוּדָיִם *chald., pl.* יְהוּדָיִם, *st. emph.* יְהוּדָיִם Judaei.

יְהוּדָה *cf.* יְהוּדָה 2) *N. pr.* uxoris Esavi.

יְהוּדָה *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

יְהוּדָה (celebrate Jehovam) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה *N. pr. m.*

יְהוּדָה (judex *v.* דָּיָן) *N. pr. m.*

יְהוּדָה (notus) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה (collaudans *cf.* יְהוּדָה) *N. pr.* Levitae, qui choro musico praefectus erat, et posterorum ejus.

יְהוּדָה *N. pr. m.*

יְהוּדָה, יְהוּדָה, יְהוּדָה *v.* יְהוּדָה.

יְהוּדָה (Jehova profitetur s. monstrat) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה (Deus cognovit) *N.*

pr. filii Benjamin.

יְהוּדָה (lacrimans *v.* דָּלָה) *N. pr.* filii Nahoris.

יָדָה (*fut.* יָדָה, יָדָה; *inf. abs.*

יָדָה, *constr.* יָדָה, *c. suff.*

יָדָה; *imp.* יָדָה, *c. suff.*

יָדָה; *part.* יָדָה, *fem.*

יָדָה) cognovit, animadvertit, agnovit, intellexit,

sensit, expertus est; cognovit (mulierem, concubuit;

יָדָה experta est vi-

rum); 2) noverat, scivit,

sapuit (יָדָה sapiens, יָדָה

notus, illustris); praevidit,

לא יָדָה non opinans fuit,

מִי יָדָה quis praevidet? in-

opinatio; 3) curavit, pro-

vidit, prospexit (Deus), ve-

neratus est (Deum). — *Niph.*

יָדָה cognitus, notus est, in-

notuit; edoctus, expertus

est. — *Pi.* יָדָה indicavit, as-

signavit. — *Py. part.* יָדָה

cognitus, notus. — *Po.* יָדָה

indicavit, designavit. —

Hiph. יָדָה (*imp.* יָדָה,

fut. יָדָה, *apoc.* יָדָה) no-

tum fecit, indicavit, certio-

rem fecit *sq. dupl. accus.,*

acc. rei et dat. pers.; decla-

ravit, manifestavit; edocuit;

fecit ut sentiret *i. e.* puni-

vit. — *Hoph.* יָדָה notum

factum est, innotuit. —

Hithp. יָדָה se notum fe-

cit, cognoscendum se prae-

buit; se revelavit *sq.* אֵל.

רדע *chald.* cognovit, animadvertit, intellexit, scivit; *fut.* רנָהע. — *Aph.* הוֹרַע indicavit, manifestavit, revelavit.

רַע *m.* cognitio, scientia.

רַעָה *f.* scientia; *pl.* רַעוֹת scientia summa; sententiae, judicia.

רַעַת *f.* cognitio, scientia; intelligentia, sapientia.

רַדַע (*scitus*) *N. pr. m.*

רַדַעָה (*Jehova cognovit*) *N. pr. m.*

רַדַעָנִי *m.* (*pl.* רַדַעָנִים) per sapiens, hariolus.

רַדַעַ מַדַעַ *m.* scientia; conscientia.

רַדַעַ מַדַעַ *adv. interrog.* quare? cur?

רַדַעַ מַנַדַעַ *m. chald.* scientia, intellectus, mens.

רַדַעַ מוֹדַעַ *m.* cognitio, familiaritas, *concr.* familiaris.

רַדַעַת *f. id.*

רַה *pro* רַהוֹה *v.* רַהָה.

רַהֵב dedit; posuit, collocavit; *imper.* רַהֵב, *c.* הֵב *parag.* רַהֵבָה, *fem.* רַהֵבִי, *pl.* רַהֵבוֹ da, cedo, date! pone, ponite! agedum! agite!

רַהֵב *chald.* (*imp.* רַהֵב, *part. act.* רַהֵב, *pass.* רַהֵיב, *praet. pass.* רַהֵיבֵת, רַהֵיבוֹ) dedit; posuit. — *Ithp.* אֶרַהֵב datus, traditus est.

רַהֵב *m.* onus, *c. suff.* רַהֵבָה

Ps. 55, 23. (*Al. interpr.* dedit s. imposuit tibi.)

רַהֵבִים *m. pl.* dona (multa).

רַהֵדָה *v.* רַהֵדָה, רַהֵדָה

רַהֵדָה (*cf.* רַהֵדָה) *N. pr. m.*

רַהֵדָה *v.* רַהֵדָה

רַהֵדָה, רַהֵדָה, רַהֵדָה *v.* רַהֵדָה

רַהֵדָה *hujusque voc. derivv., quae a רַהוֹ יוֹ ordiuntur, v. s. rad.* רַהֵדָה

רַהֵדָה *N. pr. m. i. q.* רַהֵדָה

רַהֵדָה *adj. m.* elatus, superbus.

רַהֵלֵלָה (*Deum celebrat*) *N. pr. virorum.*

רַהֵלֵם *v.* רַהֵלֵם

רַהֵלֵץ *N. pr. urbis Moabiticae.*

רַהֵב *N. pr. filii Issaschari.*

רַהֵב *v.* רַהֵב

רַהֵב *v.* רַהֵב, רַהֵב

רַהֵם *m.* dies (*spec. de die laeto, solemn, infausto*);

2) tempus. — הַיּוֹם hodie; interdiu; hoc tempore, nunc;

illo tempore, tunc temporis. — בַּיּוֹם interdiu; hoc ipso die, statim, mox; illo die,

nuper. — בַּיּוֹם *sq. inf.* eo die quo, quum, postquam.

— בַּיּוֹם nunc; prius, antea.

הַיּוֹם hoc tempore, nunc; illo tempore, tunc (de temp. praeterito et fut.). —

בַּיּוֹם sicut hoc tempore; hodie; hoc s. illo tempore,

nunc, tunc. — יום מיום ex quo die. — יום ביום, יום יום, יום ביום quotidie. — כל-יום omnibus diebus, quotidie; toto die; omni tempore, perpetuo, nunquam non. — *Dual.* יומים biduum. — *Plur.* ימים (st. c. ימי, rar.

יום) dies; dies complures; יום מיום, יום מיום, יום מיום post aliquot dies, aliquanto post; 2) tempus indefinitum; ירח יום s. יום יום per integrum mensem, יום יום per duos annos integros. 3) tempus constitutum, *inprim.* tempus vitae, יום מיום ex quo tempore vivis, כל-הימים פ' per omne tempus vitae, יום ביום aetate provector; 4) annus, יום יום יום quotannis, יום יום in annum, quotannis *Jud.* 17, 10., יום יום sacrificium anniversarium.

יום *m. chald.* (pl. יומין; *st. emph.* יומיא; *st. c.* יומי, יום) dies; tempus.

יום יום *adv.* interdium. יום יום interdium. יום יום hostes quotidiani.

יום יום *N. pr.* Ioniae s. Graeciae. יום יום Graeci; 2) urbis s. regionis in Arabia.

יום יום *rad. inus. fort.* aestuare, fermentescere.

יום יום *m.* lutum.

יום יום *m.* (st. c. יום, c. suff.

יום יום) vinum; *metonym.* crapula.

יום יום *f.* (pl. יומים) columba. 2) *N. pr.* prophetae. — *Al. v. in* יום יום.

יום יום *v.* יום יום.

יום יום (ab יום יום s. יום יום) *N. pr.* filii Jacobi, יום יום; gentis ejus; regni decem tribuum et totius populi Isr. 2) *al. virorum.*

יום יום (Jehova addit) *N. pr. m.*

יום יום (cf. יום יום) *N. pr. m.*

יום יום *v.* יום יום.

יום יום *N. pr. m.*

יום יום *v.* יום יום.

יום יום (Jehova excelsus est) *N. pr. m.*

יום יום (gratia refertur) *N. pr. m.*

יום יום (Jehova sedem fixit) *N. pr. m.*

יום יום *N. pr. m.*

יום יום (Jehova erigit) *N. pr. m.*

יום יום *v.* יום יום.

יום יום (congregatio Dei) *N. pr. m.*

יום יום (laetatur de Jehova) *N. pr. m.*

יום יום (cf. יום יום) *N. pr. m.*

יום יום *N. pr. m.*

יום יום ponderavit; *Py. part. Keri* ponderibus instructi, bene vasati, *Chethib*

יום יום *v.* יום יום, *Jer.* 5, 8.

רָאֲזַנְיָהּ *v.* רִזְנָהּ, רִזְנָהּ.

זָרַח *v.* יִזְרַחְתָּהּ, יִזְרַח.

רִזָּע *m.* sudor.

זָרַע *v.* יִזְרַעֲלֶךָ.

יָחַד (*fut.* יִחַד) unitus, conjunctus fuit, se adjunxit *sq.* אַתָּה, אַתָּה. — *Pi.* יָחַד univit, conjunxit.

יָחִיד *m.* unicus; unigenitus; solitarius, derelictus (miser); *fem.* יָחִידָה unica; carissima (*poët.* vita).

יָחַד *m.* conjunctio. — *Adv.* cōjunctim, simul, unâ; concorditer. — יָחַדְוּ, יָחַדְוּ (conjuncti illi) simul, unâ; concorditer, mutuo, invicem.

יָחַד (conjunctus) *N. pr. m.*

יָחַדְוֵאל (conjunctio Dei) *N. pr. m.*

יָחַדְוֵיהוָה (conjunctio Jehovae) *N. pr. m.*

תָּזַח *v.* יִתְזַחֵּךְ, יִתְזַחֵּךְ.

יָחֻקְתָּהּ, יָחֻקְתָּהּ, יָחֻקְתָּהּ *v.* חָזַק.

יָחֻזְתָּהּ (*reducit*) *N. pr. m.*

יָחֻזְתָּהּ *v.* יָחֻזְתָּהּ, יָחֻזְתָּהּ.

יָחַד *v.* יָחַד.

יָחַל — *Pi.* יָחַל spem fecit; *intrans.* speravit, exspectavit, praestolatus est, confusus est *sq.* אֶל, אֶל. — *Hiph.* יָחַל exspectavit *sq.* לְ; moratus est *sq.* לְפָנַי. — *Niph.* יָחַל (*fut.* יִחַל) exspectavit.

Leopold, Lex. Hebr.

יָחַל *m.* exspectans, sperans.

יָחַלְאֵל (Deo confidit) *N. pr. filii Sebulonis; patron.* יָחַלְאֵל.

יָחַלְתָּהּ *f.* spes, exspectatio.

יָחַם (*fut.* יָחַם, יָחַם, *pl.* יָחַמוּ, *fem.* יָחַמְתָּהּ) calidus factus est; incaluit (ira, libidine). — *Pi.* (inf. יָחַם, *praet. f. c. suff.* יָחַמְתָּהּ) incaluit (libidine), coivit; concepit (mulier).

יָחַם (*st. c.* יָחַם) *f.* aestus, ira, fervor, furor; venenum. 2) *i. q.* יָחַמְתָּהּ lac, *Iob.* 29, 6.

יָחַם *chald. pro* יָחַם aestus irae.

יָחַם, יָחַם *f. chald.* fervor, ira.

יָחַם (calidus) *N. pr. m.*

יָחַמוּ *v.* יָחַמוּ.

יָחַף *m.* discalceatus (pedibus nudis incedens).

יָחַצְאֵל, יָחַצְאֵל (Deus imperavit) *N. pr. filii Naphthali, patron.* יָחַצְאֵל.

יָחַר *i. q.* אָחַר moratus est 2 *Sam.* 20, 5. *Chethib fut* יָחַר (*Keri Hiph. fut. chald. cf.* אָחַר.)

יָחַשׁ *m.* genus, familia, סֵפֶר יָחַשׁ genealogia, stemma.

יָחַשׁ הַתְּיָחַשׁ *Hiph. denom.* nomen suum tabulis publicis inscribendum curavit (*ἀπο-*

γράφειναι, censeri); *inf. subst.* genealogia, index stemmatum.

יחה *N. pr. m.*

יִטֵּב *i. q.* טוב (fut. יִטֵּב; (תִּיטֵּב) bonus fuit; *sq.* לֵבֵנֶה fuit alicui; *sq.* בְּעֵינָי, placuit alicui; *additō*

לֵב hilaris fuit. — *Hiph.*

יִטֵּב (fut. יִטֵּב, יִטֵּב) bonum fecit; bene, recte egit; *sq. inf.* recte:

יִטֵּב לֵבֵנֶה recte vidisti,

יִטֵּב לֵבֵנֶה peritus fidibus

canendi; 2) benefecit alicui

sq. accus., לֵב, profuit;

3) hilarem reddidit; 4) or-

navit, in ordinem redegit

(lucernas, capillos); 5) *in-*

trans. bonus fuit, *sq.* לֵב placuit alicui; — *inf.* יִטֵּב *adv.*

bene, recte, probe.

יִטֵּב *chald.* bonus, gratus

fuit, *sq.* לֵב placuit alicui.

יִטֵּב *m.* bonum, optimum.

יִטֵּב *N. pr. loci.*

יִטֵּב *N. pr. stationis Isr.*

in deserto.

יִטֵּב (extensa s. inclinata) *N. pr. urbis in tribu Juda.*

יִטֵּב (columna vaporis) *N. pr. filii Ismaelis et gentis ab eo ortae, Ituraeorum.*

יִטֵּב *v. יִטֵּב.*

יִטֵּב 1 Sam. 4, 13. *pro* יִטֵּב *latus.*

יִטֵּב — *Hiph.* הִיטִיב *de-*

claravit; arguit; redarguit,

convicit; castigavit, repre-

hendit, conviciatus est, punivit; judicavit, jus dixit; altercatus est *sq.* עָם, אֵל,

אֵת. — *Hoph.* הִיטִיב castiga-

tus est. — *Niph.* נִיטִיב re-

dargutus, convictus est; dis-

ceptavit c. alqo. — *Hithp.*

הִיטִיב disceptavit *sq.* עָם.

הִיטִיב *f.* castigatio, poena.

הִיטִיב *f. (c. suff. תִּיטִיב,*

pl. תִּיטִיב) demonstratio;

castigatio, reprehensio, ani-

madversio, poena; disce-

ptatio.

יִכְלִיב *N. pr. Chethib pro*

יִכְלִיב.

יִכְלִיב *v. יִכְלִיב.*

יִכְלִיב (fut. יִכְלִיב, *pl.*

יִכְלִיב; *inf. abs.* יִכְלִיב,

constr. יִכְלִיב) potuit, valuit,

sq. inf. vel verb. fin.; tole-

rare s. sustinere potuit; a se

impetrare potuit; licuit ali-

cui; *sq.* לֵב s. *accus.* praevaluit, superavit, vicit; *sq.*

dat. rei mente percepit.

יִכְלִיב *chald.* (part. יִכְלִיב,

יִכְלִיב; *inf.* יִכְלִיב) potuit;

praevaluit, vicit.

יִכְלִיב (Jehova po-

tens fuit) *N. pr. matris Usiae*

regis.

יִכְלִיב (potens) *N.*

pr. m.

יִכְלִיב *v. יִכְלִיב s. rad.* הִיבִיב.

יִכְלִיב (praet. יִכְלִיב, *c.*

suffixis יִכְלִיב, יִכְלִיב,

terraneum s. occidentale; *hinc* ים plaga occidentalis, ים רותח רותח ventus occidentalis, ים רמה ad mare, occidentem versus, ים מים ab occidente, ad occid., ים מים ab occidente alejs loci; פאת ים plaga s. pars occidentalis. — ים פנתרת ים-פנתרת lacus Tiberiadis. ים-המלח ים-המלח mare salsum, ים-הערבה ים-הערבה mare deserti, ים קדמני ים קדמני mare orientale, *i. e.* Asphaltites lacus, mare mortuum. ים-סוף ים-סוף mare algosum, ים-מצרים ים-מצרים mare Erythraeum s. rubrum, sinus Arabicus. ים הים *simpl. est* mare mediterraneum, s. Galilaicum, s. rubrum, s. mortuum. — ים הנחשת ים הנחשת in templo Hierosolymitano. ים *chald. st. emph.* ים mare.

ימואל *N. pr.* filii Simeonis.

ימים *v.* יום.

ימים *m. pl.* thermae, *Vulg.* aquae calidae, *Gen.* 36, 24.

ימרימה (*arab.* columba) *N. pr.* filii Iobi.

ימן *v.* ימני.

ימלא (*repletus*) *N. pr.* patris Michae proph.

ימלא (*regnare iubet sc. Deus*) *N. pr.* principis Simeonitarum.

ימן *Kal inus.* dexter fuit. — *Hiph.* ימין ad dextram se convertit, dextrorsum se

flexit; dextrâ usus est.

ימין *m.* dextrum latus, dexter; יד ימין manus ejus dextra, ים ימין femur dextrum, ים ימין oculus dexter; 2) dextrâ manus (*gen. fem.*; *masc. Prov.* 27, 16.); ים ימין a dextra (est); ים ימין, ים ימין, ים ימין, ים ימין, ים ימין, ים ימין a dextra alejs hominis s. rei. ים ימין, ים ימין ad dextram alejs. ים ימין, ים ימין, ים ימין, ים ימין dextrorsum, dextram versus. 3) auster, plaga australis, ים ימין a parte australi alejs loci. 4) (*felix*) *N. pr.* virorum; *patron.* ים ימין; *cf.* ים ימין *s. rad.* ים ימין (*felicitas*) *N. pr.* filii Ascheri.

ימני *m.* ימנית *f.* dexter, dextra, dextrum.

ימני (*Chethib*) *id.* — *Aliud v. in* ים ימין *s. rad.* ים ימין.

ימין *m.* (latus dextrum) plaga australis; *fem.* ventus australis; ים ימין austrum versus. 2) *N. pr.* urbis et regionis Edomitarum; *nom. gent.* ים ימין.

ימנע (*retinet*) *N. pr. m.*

ימר *i. q.* ימר — *Hiph.* ימר mutavit, commutavit. — *Hithp.* ימר se cum alio mutavit *i. e.* in locum alejs successit s. substitutus est.

ימרה (*cf.* מרה) *N. pr. m.*

ימש *i. q.* משש — *Hiph. imp.*

Chethib הימשיני *fac me*
palpare.

ינה (*fut.* יינה, *pl. c. suff.*
נינם) *violenter egit, oppres-*
sit (part. f. יונה oppri-
mens, violenta); delevit,
perdidit. — Hiph. הונה (fut.
יונה) oppressit, vexavit; de-
cepit (in emendo et venden-
do); sq. מן loco pepulit, de-
jecit.

ינה (*cf.* נויה) *N. pr.* oppidi
in confiniis Ephr. et Manass.
ינום (*cf.* נום) *Chethib, N. pr.*
loci in tribu Juda; *Keri* ינום.

ינה *cf.* נויה. — *Hiph. הניה*
(*imp.* הנה, *c. parag.*
הניה; *fut.* יניה) *se-*
davit; collocavit, deposuit,
projecit, conjecit; reliquit,
reliquum s. superstitem fecit,
remanere jussit s. pas-
sus est; deseruit; missum
fecit, misit, sivit; permisit,
commisit sq. ל, ל, ל
sine me, permittite mihi! —
Hoph. הניה collocatus est;
part. מנה relictum, resi-
duum (vacuum).

ינק (*fut.* יינק) *suxit, trop.*
fruitus est; part. יונק lac-
tens (infans). — Hiph.
היניק sugendum praebuit,
lactavit; trop. fructum alejs
rei praebuit. — Part. f.
מינקת (femina) la-

ctans, nutrix, c. suff. מינקתו,
מינקתה, pl. מינקות.

יונק *m.* (lactens, pullus)
surculus arboris.

יונקת *f. id.*

יניקה *f. id., pl. יניקות.*

ינשוק *v. ינשוף, לנשוף.*

יסד (*inf. c. ל*)
fundavit; extruxit; consti-
tuit; assignavit alicui alqd.
— *Niph. נוסד fundatus, con-*
ditus est; inter se constitue-
re, consultare. — Pi. יסד
fundavit, condidit, extru-
xit; trop. paravit (gloriam);
constituit, decrevit. — Py.
יסד fundatus est. — Hoph.
ינסד fundari (funda-
tio), part. מוסד fundatum,
firmum.

יסוד *m.* (*pl.* יסודים) *fundamentum,*
basis.

סוד *m.* (lectulus) *conses-*
sus hominum consultantium,
concilium; consortium fam-
iliare; res arcana, secreta.

סודי (*familiaris*) *N. pr. m.*

יסד *m.* *fundatio, trop. ini-*
tium, principium.

יסודה *f. fundatio.*

מוסד *m.* *fundatio; funda-*
mentum.

מוסדה *f. fundamentum;*
constitutio, decretum.

מוסד *m.* (*plur.* מוסדים)
fundatio; funda-
mentum.

מסד *m.* *fundamentum.*

יָסַר *v.* יָסַר.

יָסַר *Chethib v.* יָסַר, יָסַר.

יָסַר *i. q.* נָסַךְ, fudit, effudit, *fut.* יָסַךְ *pass.* (*fort. leg.* יָסַךְ) fundetur.

יָסַבָּה (*adspiciens*) *N. pr.* sororis Loti.

יָסַמְכָּתָהוּ (*Jehova sustentat*) *N. pr. m.*

יָסַם (*part.* יָסַם, *pl.* יָסַמִּים) *et Hiph.* הוֹסַם (*fut.* יוֹסַם,

וַיֹּאסֶם, וַיֹּאסֶם, וַיֹּאסֶם, וַיֹּאסֶם; *inf.* הוֹסַם; *part.* מוֹסַם)

addidit *sq.* אֵל, אֵל; *auxit sq.* אֵל, אֵל, *accus.*; superavit; *sq. inf. vel verbo fin.* perrexit, continuavit, iteravit:

adv. porro, amplius; iterum, rursus; magis, vehementius, gravius. — *Niph.* נוֹסַם additus est; auctus est; se adjunxit; *part. f. pl.* נוֹסַפּוֹת accessiones (calamitatum).

יָסַם *chald. Hoph.* הוֹסַם additus est.

יָסַר (*fut. c. suff.* יָסַרִים, *part.* יָסַר) *et frequentius*

Pi. יָסַר (*fut.* יָסַר, *inf.* יָסַר,

יָסַרָה) castigavit: adhortatus est, monuit; dehortatus est *sq.* מִן; erudit; instituit; punivit (pater verberibus pueros, Deus calamitates infligens). — *Niph.*

נוֹסַר castigatus, admonitus est, admonitionem s. disciplinam admisit. — *Hiph.*

fut. אֶיִסְרֵם castigabo eos. — *Nithpa. pl.* נִתְוֹסְרוּ *pro se castigari passi sunt.*

יָסַר *m.* castigator, reprehensor.

מוֹסַר *m.* castigatio, admonitio, animadversio, poena; intelligentia, doctrina.

מִסַּר *m.* castigatio, admonitio.

יָעַד *v.* יָעַד.

יָעַד *N. pr.* viri; 2) oppidi in tribu Juda.

יָעַד (*fut.* יָעַד) indicavit, definiavit, destinavit, constituit (tempus, locum, poenam, puellam ad nuptias). —

Niph. נִיָּעַד constituit alter alteri tempus s. locum conveniendi, tempore et loco constituto convenire, *sq.* אֵל

contra alqm (de conjuratis), *universe* convenire alqm

sq. אֵל, אֵל, אֵל. — *Hiph.*

הוֹיָעַד alqm convenire jussit, diem dixit, in iudicium arcessivit. — *Hoph.*

הוֹיָעַד constitutus est; dispositus, conversus est.

יָעַד (*st. c.* יָעַד) *f.* conventus, coetus (hominum, animalium), concio (populi); familia; agmen, turba, factio. — *Al. v. s.* יָעַד.

מִיָּעַד *m.* (pl. מִיָּעַדִים) tempus constitutum (dies festus, annus); 2) conven-

tempus constitutum (dies festus, annus); 2) conven-

tus, concio; אהל מועד ten-
torium sacrum; הר מועד
mons conventus (deorum
sub polo arctico) *Jes.* 14.
3) locus ad conveniendum
constitutus; אל מועד locus
ubi Deus convenitur (tem-
plum); *Ps.* 74, 8: מועדי-אל
loca in quibus Deus conven-
tibus sollemnibus celebra-
tur. 4) signum constitutum
(*Signal*). — *Al. v. s.* מעד.
מועד *m.* coetus, agmen.

מועד *f.*, *pl.* מועדות stata
tempora, festa.

מועד *f.* constitutio (pu-
blica); עירי המועד asyla.

רעה *removit*, abstulit, abri-
puit.

רע *m.*, *pl.* רעים palae, qui-
bus cinis ab arā removeba-
tur.

רעואל *N. pr.* viro-
rum.

רעוץ (*cf.* עוץ) *N. pr. m.*

רעורים *Chethib i. q.*

רעוש (*cf.* עוש) *N. pr.*

fili Esavi et al. virorum.

רעז — *Niph. part.* נועז ob-
firmatus, impudens.

רעואל (Deus consolatur) *N.*
pr. m.

רעוזה (Jehova consolatur) *N.*
pr. m.

רעור, רעור (opem fert sc.
Deus) *N. pr.* oppidi trans
Jord. in tribu Gad.

רעט *i. q.* עטה *amicire.*

רעט *chald. i. q. hebr.* רעץ
consuluit. *Part.* רעט (*c. suff.*
רעטה) consiliarius (regis).

— *Ithp.* inter se consultare.

רעט *f.* consilium, intelli-
gentia.

רעור, רעור (*cf.* עור) *N. pr. m.*

רעבן (*v.* עבן) *N. pr. m.*

רעל *Kal inus.* in altum escen-
dere, eminere; utilem esse.
— *Hiph.* הוערל juvit, pro-
fuit *sg.* ה; profecit.

רעל *m.* (*pl.* רעלים, רעל)
ibex, rupicapra. 2) *N. pr.*
judicis s. principis Isr.; *fem.*
mulieris Heberi. — צורר
הרעלים *nom.* rupis in de-
serto Engeddi.

רעלה *f.* ibex, rupicapra
(*fem.*) 2) *N. pr. m.*

רעלם (*cf.* עלם) *N. pr.* filii
Esavi.

רענה *v.* רעני

רען *rad. inus. syr.* avidus,
vorax fuit.

רעני, *pl.* רענים struthiones
feminae.

רענה *f.* רענה (*pl.* רענות)
struthio femina.

רעה (*praet. pl.* רעפו; *fut.*
רעה) celeriter cucurrit, de-
fatigatus est (currendo, la-
bore, aerumnis). — *Hoph.*
part. מעה defatigatus (cur-
su celeri).

רעה *m.* defessus, lassus.

רעק *m.* cursus celer.

הוועפנות *f. pl.* cursus celer; defatigatio, *metonym.* defatigatione partum, thesauri.

רעק (*fut.* ריעק) consuluit: consilium inivit, decrevit *sq.* אל, אל in alqm; consuluit alicui; consilium dedit, suasit (*part.* ריעק consiliarius, suator, *pl.* ריעקים praefecti); admonuit, praedixit (*futura*). — *Niph.* ריעק in consilium adhibuit: consilium secutus est; deliberationem mutuam habuit, consultavit cum alqo *sq.* עם, את; secum deliberavit, deliberatione facta decrevit s. jussit s. suasit *sq.* אל. — *Hithpa.* ריעקו mutuo consultarunt.

עצה (*st. c.* עצת) *f.* consilium (quod quis dat s. capit), decretum; prudentia. בעצה consulto, prudenter. אדש עצה auctor s. socius consilii. — *Al. v. s.* עצה.

מועצה *f., pl.* מועצות consilia.

יעקב *v.* יעקבה, יעקב.

יעקן *i. q.* יעקן.

יער *m.* (*c. suff.* יערו, *st. c.* יערת *a* יערת) favus mellis; — 2) (*c. suff.* יערו, *pl.* יערים, יערות) locus vepribus densisque arboribus impeditus, silva, saltus silvestris. בית

בית יער הלבנון, היער domus in silva Libani (armamentarium Salomonis). 3) trop. silva s. agmen densum et validum hostium. — 4) יער *Ps.* 132, 6. *N. pr. fort. i. q.* קרית יערים oppidum in tribu Juda. יער אפרים saltus Ephraimiticus. יער תרה silva Chareth in tribu Juda.

יעורים *m. pl.* Chethib *i. q.* יערים silvae.

יערה *i. q.* יהוערה *N. pr. m.*

יערי ארגום (silvae textorum) *fort. pro* יעיר *N. pr. m.*

יערשה (Jehova alit) *N. pr. m.*

יעשי (faciens) *N. pr. m.*

יעשאל (Deus creavit) *N. pr.* tribuni militum Davidis.

יערה (Jehova liberavit) *N. pr. m.*

רפה (*fut.* ריפה, רייה) splenduit, pulcher fuit. — *Pi.* pulchrum reddidit, ornavit. — *Pyl.* ריפה perpulcher fuit. — *Hithpa.* se ornavit.

רפה *adj. st. c.* רפה *m.*, רפה *st. c.* רפה *f.* pulcher, pulchra.

רפוא (pulchritudo) *N. pr.* celeberrimi portus ad mare mediterraneum, Ἰόππη, Jaffa.

רפי, רפי *m.* (*in pausa* רפי, *c. suff.* רפיו) splendor; pul-

chritudo, venustas.

רִפְּהָּ f. perpulchra.

מִזְפָּתָּכֶם m. (c. suff. מִזְפָּתָּכֶם, מִזְפָּתָּכֶם) quod exsplendescit, mirabiliter factum, ostentum, portentum, prodigium, miraculum; τύπος, signum rei futurae, מִזְפָּתָּכֶם homo, quo res futurae adumbrantur et praesignificantur.

רִפְּחָּ i. q. פָּוֶה — *Hithpa.* suspiravit, anhelavit.

רִפְּחָּ adj. m. anhelans, inhians (scelus).

רִפְּלָּט (liberat sc. Deus) N. pr. m., patron. רִפְּלָּטֵר.

רִפְּנָּה (munita via est) N. pr. patris Calebi; 2) al. viri.

רִפְּעָּ — *Hiph.* הוֹפִיעַ splendēre jussit; *intrans.* splenduit, luxit; in luce positus est, luce splendidissima apparuit (Jehova).

רִפְּעָּ f. splendor, jubar, pulchritudo.

רִפְּעָּ (splendens) N. pr. oppidi in tribu Sebulon. 2) virorum.

רִפְּתָּ (pro רִפְּתָּ v. פָּתָּה) N. pr. filii Noae, LXX. Ἰάφεθ.

רִפְּתָּ (cf. פָּתָּה) N. pr. oppidi in tribu Juda; 2) iudicis Isr., Ἰεφθαί.

רִפְּתָּח־לָּ (Deus aperit) N. pr. vallis in tr. Sebul. et Ascher.

רִצָּא (fut. רִצָּא; inf. abs. רִצָּא)

constr. רִצָּא; *imp.* רִצָּא, c. הִרִצָּא; *parag.* רִצָּא; *part. m.* הוֹרִצָּא, *fem.* הוֹרִצָּא, רִצָּא, רִצָּא) exiit, egressus est sq. מִן, accus.; sq. בַּ per (alqm locum); prodiit (in publicum, in aciem); ortus, exortus est (sol, stella, flumen); provenit, emersit (flos, germen); evasit, abiit (liber, immunis), manu missus est (servus), redditus est (fundus anno jubil.); exiit, emanavit (in vulgus rumor, edictum promulgatum); exiit (sors alicui sq. לָּ); expensa, erogata est (pecunia); excurrit, tendit (terminus); defecit, exitum habuit, בִּצְאָתָּ הַשָּׁנָה exeunte anno. — *Hiph.*

הוֹרִצָּא eduxit, extulit, extraxit, expromsit; produxit (fecit, creavit); exegit (pecuniam); evulgavit, promulgavit, sq. הִבְרָה rumorem dissipavit. — *Hoph.* הוֹרִצָּא eductus, elatus est.

רִצָּא chald. Schaph. שִׁרְצָא finitum est.

רִצָּא adj. m. egressus.

מִוִּצָּא m. egressus; ortus (solis); origo; locus ex quo exitur, exitus (porta, fons, oriens); id quod exit (ex ore): sermo, effatum. 2) N. pr. virorum.

מִוִּצָּא f. exitus, origo; pl. מִוִּצָּאוֹת *Keri* (מתראות)

Chethib) latrinae.

תּוֹצְאוֹת *f. pl.* locus ex quo exitur: exitus, porta; fons; finis, terminus; *trop.* liberatio.

צִאֲצָאִים *m. pl.* propagines, germina terrae; *trop.* liberi.

צֵאָה *f.* stercus, excrementa, sordes. (*syr. Pa.* foedavit.)

צֵאוּהָה *f. id.*

צוֹאִים *adj. m., pl.* צוֹאִים, sordidae (vestes).

הִתְרַצַּב *i. q.* נָצַב — *Hithp.* הִתְרַצַּב

(*fut.* הִתְרַצַּב, *part.* הִתְרַצַּב) se stitit, praesto fuit alicui *sq.* עַל לְפָנָי; exstitit contra alqm *sq.* עַל; adstitit ad alqd *sq.* עַל; constitit coram alqo (*bestehen vor Jem., s. victor coram hoste, s. justus apud judicem*) *sq.* עַם בְּפָנָי, לְפָנָי; stetit ante alqm *sq.* לְפָנָי, ministravit alicui; adfuit alicui, adjuvit *sq.* ל.

רַצַּב *chald.* firmus fuit. — *Pa.* verum dixit.

רַצִּיב *adj. m. chald.* stabilis, firmus, ratus, certus, verus. מִן רַצִּיב *adv.* certo.

נָצַב *v.* רַצַּב, הִרַצַּב, רַצַּב.

צָחָה *v.* הִצָּחָה.

צָחַק *v.* הִצָּחַק.

רַצַּע *stravit, substravit, part.*

רַצוּעַ *stratum, lectus; substratum, contignatio, tabulatum.* — *Hiph.* הִרַצַּע sub-

stravit. — *Hoph.* הִרַצַּע *substratus est.*

רַצוּעַ *Keri i. q.* רַצוּעַ *part. v.* רַצַּע.

מַצַּע *m.* cubile, lectus.

רַצַּק (*fut.* יִרַצַּק, יִרַצְקוּ, יִרַצְקוּ, *inf. constr.* יִרַצְקוּ, *imp.* יִרַצְקוּ,

יִרַצְקוּ) fudit, effudit; infudit *sq.* עַל; fudit (ex aere vasa; *part.* רַצוּק fusus; durus);

intrans. se effudit, effusus est. — *Pi. part.* מִרַצְקָה *Chethib* effundens. — *Hiph.* מוֹרַצְקָה (*part.* מוֹרַצְקָה *Keri*) deposuit, collocavit. —

Hoph. הוֹרַצְקָה effusus est; fusus est (ex aere); *part.* מוֹרַצְקָה

trop. firmus, fortis, intrepidus.

רַצְקָה *f.* fusio, fusura.

מוֹרַצְקָה *st. c.* מַצַּק *m.* fusio; fusum (ex aere). — *Al. v. s.* צוּק.

מוֹרַצְקוֹת *f., pl.* מוֹרַצְקוֹת infundibula (*Giessgefässe*).

מוֹרַצְקָה *f.* fusura, *c. suff.* מוֹרַצְקָהוּ.

רַצַּר (*fut.* יִרַצַּר, יִרַצְרוּ, יִרַצְרוּ) formavit, finxit, creavit;

praeformavit, praedestinavit; *metaph.* animo finxit, excogitavit, meditatus est. *Part.* רוֹצַר *figens, figulus*

(*רַצְרָה* vasa fictilia); artifex; creator. — *Niph.* נוֹרַצַּר

et Hoph. הוֹרַצַּר *formatus est.*

— *Py.* יִרַצַּר *formatus, con-*

stitutus est. — II) *i. q.* צוּר (fut. רִצַּר, רִצְרוּ) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* וַיִּצַּר לוֹ angustum ei fuit: in angustiis versatus est; animi angore pressus est; moeruit, doluit.

צוּר *figulus cf. רִצַּר*; 2) *i. q.* אוֹצֵר thesaurus, aërium (templi) Zach. 11, 13.

רִצַּר *m. (c. suff. רִצְרָנוּ)* formatio; opus fictile; *metaph.* cogitatio, meditatio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* רִצְרִי.

רִצְרִים *m. pl.* formata *i. e.* membra.

רִצַּת (fut. רִצַּתוּ, רִצְתוּ) *incendit sq. ב.*; *intrans.* incensus, combustus est. — *Niph.* נִצַּת incensus est, igne combustus, deletus est; se accendit, exarsit (ira in alqm *sq. ב.*). — *Hiph.* הוֹצִיֵת (Chethib) accendit, incendit; הוֹצִיֵת אֵשׁ *sq. ב. s. על* ignem intulit alicui rei.

רִקַּב *rad. inus. fort.* fodit, effodit.

רִקַּב *m. (c. suff. רִקְבָה)* cupa torcularis, lacus, in quem mustum torculari expressum influit; torcular ipsum.

רִקְבָצֵאל *i. q.* רִקְבָצֵאל.

רִקַּד (fut. יִרְקַד, יִרְקְדוּ) *arsit, exarsit.* — *Hoph.* הוֹרְקַד *accensus, incensus est.*

רִקַּד *chald. arsit, part. fem.* רִקְדָּה, רִקְדָּה, רִקְדָּה *ardens.*

רִקְדָּה *m.* ardor ignis, incendium.

רִקְדָּה *f. chald. id.*

מוֹרְקָה *m.* focus; *metonym.* materia quae incenditur, ligna.

מוֹרְקָה *f.* locus, ubi holocaustum accenditur, rogos.

רִקְדָּה *N. pr.* urbis in tribu Juda.

רִקָּה (pius) *N. pr. m.*

רִקָּה *rad. inus. arab.* obediuit.

רִקָּה (st. c. רִקָּה) *f.* obedientia, obsequium.

רִקוּם *v.* קוּם.

רִקוּשׁ *v.* רָקוּשׁ, רִקוּשׁ.

רִקוּהֵיאל *N. pr. m.*

רִקְטָן (קָטָן) *N. pr.* filii Heberi, a quo gens Joctanitarum in Arabia fel. originem duxit.

רִקִּים (erigit se. Deus) *N. pr.* virorum.

רִקְמָה (Jehova congregat) *N. pr.* virorum.

רִקְמָם (populum congregat) *N. pr. m.*

רִקְמָם (a populo congregata) *N. pr.* urbis Levit. in tribu Ephr., *alibi* קְבָצִים.

רִקְנָם (a populo comparata) *N. pr.* urbis in tribu Sebulonitarum.

רִקַּע (fut. יִרְקַע, praet. נִקַּע)

culator; 2) pluvia prima s. auctumnalis; 3) doctor. 4) *N. pr.* מורה אלון s. אלוני quercus Mōre haud procul a Sichem; גִּבְעַת-הַמּוֹרָה collis in valle Jesreel.

תורה *f.* institutio; praecceptum; lex divina; mos, consuetudo.

תרהו (*fut.* תרהו) prae metu attonitus fuit, tremuit, obstupefactus est.

ירואל (habitatio Dei) *N. pr.* deserti.

רות (*i. q.* רות) *N. pr. m.*

רוק *v.* רוק.

רושא (quae possidentur) *N. pr.* matris Jothami regis.

רושלים, רושלים, רושלים (*possessio s. habitatio pacis*) *N. pr.* urbis primariae Palaestinae, Ἰερουσαλήμ, Ἰεροσόλυμα.

רושלים, רושלים *chald. id.*

רות *m.* luna.

רה (*pl.* רהים, רהי) mensis. 2) *N. pr.* populi et regionis in Arabia, Jerachaei *Gen.* 10, 26.

רה *m. chald.* mensis.

רה (*ab* רה, רהי, רהי, רהי *vel* רה) *N. pr.* urbis celeberr. in Palaestina, Ἰεριχό.

רום (amatus) *N. pr.* virorum.

ירמאל (dilectus a Deo) *N. pr.* virorum, patron. ירמ.

ירחע *N. pr.* servi Aegyptii.

ירט praecipitavit; *intrans.* perniciosus fuit. *Alii:* Kal praiceps fuit. *Piel* praecipitem dedit, coniecit.

מורט *m.* perniciēs.

יראל (populus Dei) *N. pr. m.*

ירב, ירבי, ירבי *v.* רב.

ירבה, ירבהו (populus Jehovae) *N. pr. m.*

ירחו, ירחו *v.* ירחו.

ירעה, ירעו *v.* ירעו.

ירך *f.* (*st. c.* ירך, *c. suff.*

ירכו) femur, *metonym.* partes genitales (יראי ירה) liberi); latus (tentorii); scapus candelabri. — *Dual.* ירכים femur utrumque.

ירפה *f.* latus (inanimorum). — *Dual.* ירפתים, *st. c.* ירפתי pars aversa, latus posticum; partes extremae, interiores, penetralia, recessus; regiones remotissimae s. extremae.

ירפה *f. chald.* femur.

ירמות (altitudo) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) in tr. Issaschar.

ירמות, ירמות (loca excelsa) *N. pr.* virorum.

ירמי (in clivo habitans) *N. pr. m.*

ירמיה (Jehova constituit *cf.* רמה) *N. pr.* prophetae nobilissimi, Ἰερεμίας; 2) aliorum virorum.

ררע tremuit; contremuit gravi timore percussus. — *Fut.*

ררע v. ררע.

ררעה f. velum, aulaeum.

ררעות (aulaea) *N. pr. f.*

ררפאל (Deus sanat) *N. pr. loci* in tribu Benj.

ררק spuit, inspuit. *Fut.* ררק v. רקק. — II) arab. viruit cf. derivv.

ררוק m. viride, herba viridis.

ררק adj. m. viridis, subst. viror; olus.

ררק m. viride, viriditas (herbae, graminis, arborum, agrorum).

ררקון m. pallor faciei, LXX. ὄχρα; rubigo segetis flavescens.

ררקר adj. m. subviridis, subflavus, pl. f. ררקרות; 2) subst. color flavus (segetis).

ררש, ררש (fut. ררש, וררש; inf. constr. ררשה, c. suff. ררשה; imp. ררש, וררש) cepit, capessivit, occupavit; expulit e possessione et sibi acquisivit; possedit; hereditate accepit, heres factus est; part. וררש heres. — *Niph.* possessione privatus, ad inopiam redactus est. — *Pr.* ררש cepit, occupavit; e possessione ejecit; ad inopiam redegit. — *Hiph.* וררש

alqd possidendum tradidit, alqm possidentem alqd fecit sq. accus. dupl.; occupavit; e possessione expulit, deturbavit, pauperem reddidit; perdidit.

ררשה f. possessio.

ררשה f. possessio.

ררשת f. (inf. capere; c. suff.

ררשתו) rete; opus reticulatum.

ררשה m. possessio.

ררשה f. id.

ררשת גת *N. pr.* oppidi in vicinia urbis Gath, nom. gent. מררשתו.

ררשה, הררוש m. mustum.

ררשה i. q. ררשה v. ררשה.

ררשה (Deus collocat) *N. pr. m.*

ררשה i. q. ררשה posuit, fut. Chethib ררשה Jud. 12, 3; intrans. positus est, fut. וררשה.

ררשה (pugnator Dei cf. ררשה) *N. pr.* Jacobi; populi Israel.; regni Israel. (passim etiam regni Jud.); nom. gent. m. ררשה, fem. ררשה.

ררשה (merces est s. mercedis loco datus est) *N. pr.* filii Jacobi (Issaschar) et tribus ab eo ortae.

ררשה, ררשה (τὸ εἶναι) fuit, est, erit; fuerunt, sunt, erunt; c. suff. ררשה es, ררשה est, ררשה

estis, רש לר est s. sunt mihi, habeo; רש אֲשֶׁר est s. sunt qui, quidam; יֵשׁ וְרֵשׁ est sane, revera.

רָשַׁב (*fut.* יֵשֵׁב; *inf.* רָשַׁב, *constr.* שָׁבַת, *c. suff.* שְׁבָתִי; *imp.* שֵׁב, שְׁבָה) sedit, consedit *sq.* בָּ, עַל, *accus.*; collocatus est, sedit (judex jus dicens; exercitus locum tenens; homo aliis insidians; homo otiosus; lugens); *sq.* עִם consuetudinem habuit cum alqo; 2) mansit, remansit; 3) habitavit *sq.* בָּ, עַל, *accus.*; *part.* רוֹשֵׁב habitator, incola; 4) *intrans.* habitatus est (locus). — *Niph.* נוֹשַׁב habitatus est. — *Pi.* רָשַׁב collocavit, posuit. — *Hiph.* הוֹשִׁיב sedentem reddidit, collocavit; fecit ut habitaret s. habitaretur; secum habitare jussit (mulierem in matrimonium duxit). — *Hoph.* הוּשַׁב habitator factus est; habitatus est.

רִשְׁבָּה *f.* habitatio. *Al. v. s.* שׁוֹב.

רִשְׁבָּת (tranquille habitans) *N. pr.* ducis militum Davidis.

רִשְׁבָּא (habitatio patris) *N. pr. m.*

רִשְׁבוֹ בְּנוֹב (habitatio ejus in urbe Nob) *N. pr. m.*

רִשְׁבָּקָה (*cf.* קָהָה) *N. pr. m.*

מוֹשְׁבוֹת *m. (pl. f.)* מוֹשְׁבוֹת; *m. st. c.* מוֹשְׁבֵי (sedes, sella; consessus liominum; habitatio, domus; tempus habitandi; *metonym.* incolae; situs (urbis).

תוֹשָׁב *m.* inquilinus.

רָשַׁב (laudans) *N. pr. m.*

רָשְׁבוּ לָהֶם *N. pr. m.*

רָשְׁבוּ (populus revertitur)

N. pr. m.

רָשַׁב (relinquit) *N. pr.* filii Abrahāmi.

רָשַׁב (revertitur) *N. pr. m., patron.* רָשַׁב.

רִשְׁוָה, רִשְׁוָה (æquus, planus)

N. pr. virorum.

רִשְׁוָה (depressus a Jehova)

N. pr. m.

רִשְׁוָה *v.* רִשְׁוָה, רִשְׁוָה.

רִשְׁוָה *m. (c. suff. רִשְׁוָה)* stomachus vacuus, fames.

רִשְׁוָה — *Hiph.* הוֹשִׁיב extendit.

רִשְׁוָה *N. pr.* patris Davidis, *LXX.* Ἰεσσαί.

רִשְׁוָה (Jehova mutuum dat) *N. pr.* virorum.

רִשְׁוָה *v.* רִשְׁוָה, רִשְׁוָה.

רִשְׁוָה (*fut.* תִּישְׁוָה, תִּישְׁוָה) desolatus, vastatus est.

רִשְׁוָה *m.* vastitas, desertum, solitudo.

רִשְׁוָה *f. pl.* Chethib Ps.

55, 16: desolationes, exitium;

Keri רִשְׁוָה מוֹת mors decipiat s. obruat, *cf.* נִשְׂא.

— בַּרְת־הַרְשֻׁמוֹת *N. pr.* loci haud procul a mari mortuo.

רְשָׁמָא (*desertum*) *N. pr. m.*

רְשָׁמָאֵל (*Deus audit*) *N. pr. filii Abrahami et Hagaræ; patron. plur.* רְשָׁמָאֵלִי

רְשָׁמָאֵלִים *Ismaelitæ, Arabes ab Ismaële oriundi. 2) al. virorum.*

רְשָׁמָאֵהוּ (*Jehova audit*) *N. pr. virorum.*

רְשָׁמָר (*custos*) *N. pr. m.*

רִשְׁוֹן — *Niph.* נִרְשָׁוֶת *vetus factum est, exsiccatum est (frumentum superioris anni); inveteravit (morbus); diu habitavit. — II) רִשְׁוֹן (fut.*

רִשְׁוֹן, *pl. רִשְׁוֹנִים, inf. רִשְׁוֹן* obdormivit, dormivit; (*trop. de morte, segnitie*). — *Pi.* רִשְׁוֹן obdormiscentem fecit, sopivit, somnum attulit.

רִשְׁוֹן *adj. m. vetus.*

רִשְׁוֹנָה *adj. f. vetus. 2) N. pr. oppidi in tribu Juda.*

רִשְׁוֹן *adj. m. רִשְׁוֹנָה f. (pl. st. c. רִשְׁוֹנִים) dormiens. 2) N. pr. m.*

רִשְׁוֹנָה *f. (st. c. רִשְׁוֹנָה, c. suff.*

רִשְׁוֹנָה, *pl. רִשְׁוֹנִים) somnus; somnium.*

רִשְׁוֹנָה *f. somnus.*

רִשְׁוֹנָה *s. רִשְׁוֹנָה f. chald. (c. suff. רִשְׁוֹנָה) somnus.*

רִשְׁוֹנָה *f. somnus.*

Leopold, Lex. Hebr.

רִשְׁוֹעַ *Kal inus. spatiosus, amplius fuit. — Hiph.* הִרְשִׁיעַ (*fut. הִרְשִׁיעַ, apoc.*

וְהִרְשִׁיעַ, *eripuit, liberavit, servavit sq. מִן מִיד, מִן; juvit, adjuvit, opem tulit sq. accus., ל; victoriam præbuit (Deus). — Niph.* נִרְשָׁע *liberatus est sq. מִן; adjutus, servatus est, victoriam reportavit (part. נִרְשָׁע victor); salvus fuit.*

רִשְׁוֹעִי *m. (c. suff. רִשְׁוֹעִי) liberatio, auxilium; salus.*

רִשְׁוֹעִי (*salutifer*) *N. pr. virorum.*

רִשְׁוֹעִיהוּ (*salus Jehovæ*) *N. pr. prophetae nobilissimi, LXX. Ἡσαΐας, Vulg. Isaias; 2) al. virorum.*

רִשְׁוֹעִיהוּ *N. pr. virorum.*

רִשְׁוֹעִיהוּ (*contr. ex רִשְׁוֹעִיהוּ, Ἰησοῦς*) *N. pr. virorum.*

רִשְׁוֹעִיהוּ *f. liberatio, auxilium; victoria; salus.*

רִשְׁוֹעִיּוֹת *f. pl. liberationes, salus.*

רִשְׁפָּה, *רִשְׁפָּה iaspis, gemma varii coloris.*

רִשְׁפָּה (*cf. רִשְׁפָּה*) *N. pr. m.*

רִשְׁפָּן *N. pr. m.*

רִשְׁרָא (*fut. רִשְׁרָא, רִשְׁרָא*) *rectus fuit; רִשְׁרָא בְּרִשְׁרָא rectâ processit; 2) sq. בְּרִשְׁרָא rectum fuit, probatum est, placuit*

alicui; 3) *trop.* planus, aequus, pacatus fuit (animus). — *Pi.* יֵשֶׁר rectum fecit; direxit; rectum s. bonum habuit, existimavit, comprobavit; complanavit (viam). — *Py. part.* מֵיֵשֶׁר complanatum, diductum (aurum). — *Hiph.* הֵיֵשֶׁר s. הִיֵּשֶׁר (fut. אוֹשֵׁר *Chethib*, אֵרֵשׁ *Keri Piel fut.*; fut. pl. יִיֵּשְׁרוּ; *imp.* הוֹשֵׁר *Chethib*, הֵיֵשֶׁר *Keri*) rectum fecit, *Prov.* 4, 25: palpebrae rectum faciant (visum) i. e. rectâ prospiciant; 2) planum fecit, complanavit.

יֵשֶׁר *adj. m.* יֵשֶׁר *f.* rectus; probus, integer; justus, verax; planus, יָרֵךְ via plana s. prospera, יֵשֶׁר promptus ad alqd faciendum. — יֵשֶׁר *subst.* probum, probitas, integritas.

יֵשֶׁר (*probitas*) *N. pr. m.*

יֵשֶׁר *m.* rectitudo (viae); rectum, jus fasque, מֵיֵשֶׁר praeter jus et aequum, יֵשֶׁר officium ejus; 2) probitas, integritas.

יֵשֶׁר *f.* probitas, integritas.

יֵשֶׁר (rectâ viâ ad Deum) *N. pr. m.*

יֵשֶׁר *m.* (*deminut.*) *nom. poët.* populi Isr., rectulus, justulus.

יֵשֶׁר *m.* probitas, justitia;

locus planus, planities; *adv.* juste.

מֵיֵשֶׁר *m. pl.* rectum; justitia; sinceritas; pax, concordia. — בְּמֵיֵשֶׁר, לְמֵיֵשֶׁר rectâ; probe, juste.

יֵשֶׁר *rad. inus. fort.* albus fuit *cf.* שָׁנֵן.

יֵשֶׁן *m.* canus, senex.

יֵשֶׁן *m.* senex.

יֵשֶׁן *N. pr. m.*

יָתֵם *chald. i. q. hebr.* אָתָּה, nota accusativi.

יָתֵם *chald. i. q.* יָשַׁב sedit, consedit; habitavit. — *Aph.* הוֹתֵם fecit ut habitaret, habitationem praebuit.

יָתֵם *rad. inus. arab.* firmavit, firmiter impegit.

יָתֵם *st. c.* יָתֵם *f.* (*pl.* יָתֵמוֹת)

clavus; paxillus tentorii; pala; spatha textoris; *trop.* sedes stabilis; princeps civitatis.

יָתֵם *v.* יָתֵם.

יָתֵם *rad. inus. arab.* fuste percussit.

יָתֵם *m.* fustis, *LXX.* σφύρα.

יָתֵם (*excelsa*) *N. pr.* urbis Danitarum.

יָתֵם *rad. inus. arab.* solitarii fuit.

יָתֵם *m.* parentibus s. patre orbatu.

יְתָמָה (orbitas) *N. pr. m.*
 יִתְּן *rad. inus. arab.* perennis fuit (aqua).

יֵאֵתָן, אֵיתָן *m.* perennitas (aquae fluentis); quod perpetuum et immutabile est, יְנִיחַּן pascuum perenne (perpetuo virens), יִרְחַח mensis, quo torrentes perpetuo fluunt, Tisri; 2) firmitas, robur; אֵיתָנִים potentes. 3) *N. pr.* Esrachi-tae.

יְתִנִּיאל (Deus donat) *N. pr. m.*
 יִתְּנָן (donata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יִתֵּן *arab.* tetendit, intendit, *cf.* מִיִּתֵּן, יִתֵּן. — II) reliquus fuit, abundavit; excelluit; *nonnisi part.* יוֹתֵר reliquum. — *Hiph.* הוֹתֵר (fut. יוֹתֵר, יוֹתֵר, יוֹתֵר; *imp.* הוֹתֵר) reliquit; abundantiam largitus est; *intrans. Gen. 49, 4:* superior fuit, plus habuit, excelluit. — *Niph.* נוֹתֵר reliquus factus est, relictus est, remansit, superstes factus est; superior discessit, victoriam reportavit. *Part. m.* נוֹתֵר, *fem.* נוֹתֵרֶת reliquus, a, um.

יִתְּרָם, יִתְּרוֹ *m. (c. suff.)* funis; nervus, chorda. — II) reliquum, reliquiae; abundantia, על-יִתְּרָם satis superque; 2) excellentia; *concr.*

excellens, princeps; *metonym.* id quo quis excellit. — *Adv.* abunde, valde; praeter. — 3) *N. pr.* virorum; *patron.* יִתְּרֵי.

יִתְּרָה *f.* reliquum, residuum.

יִתֵּר, יוֹתֵר (*part. Kal*) reliquum; praestans, commodum. — *Adv.* amplius, magis; abunde; nimis, nimium; praeter, *sq. relat.* praeterquam quod.

יִתְּרָה *f. (part. redundans)* major hepatis lobus.

יִתְּרָה *adj. m. chald.* permagnus, eximius, excellens; *adv.* abunde, valde. 2) *hebr. N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יִתְּרוֹ *N. pr.* soceri Mosis, qui etiam יוֹתֵר et הוֹבֵב appellatur.

יִתְּרוֹן *m.* excellentia, praestantia; lucrum, quaestus, emolumentum.

יִתְּרָעַם (abundantia populi) *N. pr. m.*

מִוֹתֵר *m.* abundantia; praestantia.

מִיִּתְּרָה *m.* funis; nervus, chorda.

יִתְּתָן *N. pr.* principis Edomitārum.

כ

יִתְּתָן, יִתְּתָן *part. comparat. signif.*
 1) *qualitatem:* sic, ita, hoc

est. — *Hiph.* gravem fecit; honoravit, honoribus auxit; *intrans.* gloriam acquisivit; hebetavit (aures); induravit (animum). — *Hithpa.* gloriatus est, se jactavit; se multiplicavit, numerosus fuit.

כָּבֵד (*st. c.* כָּבֵד, כָּבֵד) *adj. m.* gravis; onustus; copiosus, numerosus (exercitus); dives (aere gravis); molestus, acerbus; hebes, iners (lingua); *trop.* difficilis, arduus. — *Subst.* jecur.

כְּבוֹד *m.* gravitas: honor, gloria, magnificentia, splendor, majestas (יְהוָה כְּבוֹד splendor igneus Jéhovae; LXX. δόξα κυρίου); copia, divitiae; *poët. i. q.* כְּבוֹד jecur, animus (*fem. Gen.* 49, 6.).

כְּבוֹד, *adj., f.* כְּבוֹדָה splendida, magnifica; *subst.* pretiosum *i. e.* res pretiosae, opes.

כָּבֵד *m.* gravitas; vehementia; multitudo.

כְּבִירוֹת *f.* gravitas, difficultas.

כָּבֵה extinctus est. — *Pi.* exstinxit.

כְּבוֹל *N. pr.* regionis in Galilaea; 2) oppidi in tribu Ascher.

כְּבוֹן (ligamen) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כָּבַר *v.* כְּבִיר, כְּבִיר.

כָּבַל *rad. inus. arab.* constringit, ligavit.

כָּבַל *m.* compes.

כָּבַס pedibus calcavit et lavit vestes, *part.* כְּוֹבֵס fullo.

— *Pi.* כָּבַס, כָּבַס lavit, abluvit (vestes); *trop.* purgavit, purum reddidit (animum). — *Py.* כָּבַס lotus est.

— *Hothpa. inf.* הִכְבַּס lavari.

כָּבַע *rad. inus. cf.* קָבַע, קָבַע.

כָּבַע, כָּוֵבַע *m.* galea.

כָּבַר *rad. inus. texuit cf. derivv.* — II) *arab.* magnus, multus fuit. — *Hiph.* multiplicavit; *part.* כְּוִבֵיר, לְמִכְבִּיר copiose, multum.

כָּבַר (longitudo) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

כָּבַר *adv.* jam, nunc, jam pridem, dudum.

כְּבִיר *m.* magnus, ingens, (כַּ' רָמִים) grandaevus, potens; multus.

כְּבִיר *m.* stragulum textile.

כְּבִירָה *f.* cribrum.

כְּבִירָה *f.* (longitudo) mensura viae ignota, LXX. ἰν-πὸδμομος.

מִכְבֵּר *m.* opus reticulatum.

מִכְבֵּר *m.* velum culicare, conopeum (*Geflecht, Mückennetz*).

כָּבַשׁ *rad. inus. i. q.* כָּבַס,

כַּבֵּשׁ subegit, coivit, sobolem procreavit.

כַּבֵּשׁ *m.* agnus (soboles ovium).

כַּבְשָׁה, כַּבְשֵׁה *f.* (*pl.* כַּבְשֹׁתַי, *st. c.* כַּבְשָׁה) agna.

כַּבֵּשׁ calcavit, pedibus subjecit; subegit (bestias, hostes, servos, terram), in suam potestatem redegit; subegit (mulierem). — *Niph.* subjectus est (hostis, terra); subacta est (femina). — *Pi.* subegit, subjecit.

כַּבֵּשׁ *m.* scabellum.

כַּבֶּשֶׁן *m.* fornax (ad metallam liquefacienda).

כַּבֵּד *v.* כַּבֵּד.

כַּבֵּד *adj. m.* כַּבְדָּה *f. chald.* mendax.

כַּבֵּד *rad. inus. arab.* contudit; ignem excussit; laboravit; exhausit putei aquam.

כַּבֵּד *f.* (*c. suff.* כַּבְדָּה, *pl. m.* כַּבְדִּים) vas testaceum, cadus, hydria, urna.

כַּבְדֹּד *m.* scintilla.

כַּבְדֹּד *m. nom.* lapidis pretiosi et scintillantis.

כַּבְדָּה *v.* כַּבֵּד; כַּבֵּד *v.* כַּבֵּד; כַּבֵּד *v.* כַּבֵּד.

כַּבֵּד *rad. inus. arab.* tenebrosus, turbidus, turbatus fuit.

כַּבְדֹּד *m.* perturbatio, tumultus bellicus.

כַּבְדֹּד *N. pr.* regis Elamitici.

כַּהֵן *partic. similitudinis:* sic, ita; כַּכֵּן — כַּכֵּן hoc modo — illo modo, aliter — aliter; 2) *loci:* הֵכָּה, הֵכָּה — הֵכָּה hic — illic, huc — illuc; עַד הֵכָּה illuc usque; 3) *temp.:* nunc, עַד הֵכָּה hucusque; עַד הֵכָּה וְעַד הֵכָּה huc usque. et illuc usque, interim.

כַּהֵן *chald.* nunc, עַד הֵכָּה hucusque.

כַּהֵן (*fut.* וְכַהֵן, *apoc.* וְכַהֵן) hebes, debilis fuit, hebetatus est; *trop.* animum despondit. — *Pi.* כַּהֵן, כַּהֵן *intrans.* hebetatus est; pallidus factus est; animum abjecit; *trans.* increpuit alqm ejusque animum fregit *sq. ב.*

כַּהֵן *adj., fem.* כַּהֵן pallida; hebes, debilis; fractus s. abjectus (animus).

כַּהֵן *f.* debilitatio *i. e.* mitigatio.

כַּהֵל *chald.* potuit, valuit.

כַּהֵן *Kal inus. arab.* praesagivit, vaticinatus est. — *Pi.*

כַּהֵן sacerdos fuit s. factus est; sacerdotio functus est.

2) *syr.* magnificentum s. splendidum fecit, *Jes.* 61, 10.

כַּהֵן *m.* (*pl.* כַּהֵנִים, כַּהֵנִי) כַּהֵן, כַּהֵן, כַּהֵן sacerdos; כַּהֵן, כַּהֵן, כַּהֵן pontifex maximus

בִּיהָן *m. chald. (st. emph.*
בִּיהָנָא; *pl. בִּיהָנִין, st. emph.*
בִּיהָנִיא) sacerdos.

בִּיהָהָה *f. sacerdotium, mu-*
nus sacerdotis.

בִּיהָהָה *N. pr. terrae s. populi*
australis.

בִּיהָהָה *v. בִּיהָהָה.*

בִּיהָהָה *Kal inus. arab. ussit,*
cauterio notavit; transfo-
dit. — Niph. ustus est, se
adussit.

בִּיהָהָה *m. chald. pl. בִּיהָהָה*
fenestrae.

בִּיהָהָה *f. adustio, nota adu-*
stionis, stigma.

בִּיהָהָה *m. (pro בִּיהָהָה) stigma*
Jes. 3, 24. — Partic. בִּיהָהָה v. infra.

בִּיהָהָה *f. pars corporis adu-*
sta, stigma.

בִּיהָהָה *v. בִּיהָהָה s. בִּיהָהָה.*

בִּיהָהָה *m. stella. (arab. בִּיהָהָה et*
aethiop. globum convolvit.)

בִּיהָהָה *metiri. — Hiph. הִבִּיהָהָה*
cepit, continuit (in sich fas-
sen); pertulit, sustinuit. —
Pilp. בִּיהָהָה cepit, continuit;
sustinuit, pertulit; tuitus est
alqm, obtinuit (causam fo-
rensem); sustentavit, aluit.
— Py. בִּיהָהָה sustentatus,
commeatu instructus est.

בִּיהָהָה *rad. inus. arab. accu-*
mulare.

בִּיהָהָה *f. (congeries stella-*
rum) plejades.

בִּיהָהָה *m. globuli aurei (orna-*

mentum muliebre).

בִּיהָהָה *Kal inus. erectus stetit.*

— *Pil. בִּיהָהָה erectum consti-*
tuit; statuit; confirmavit;
fundavit, condidit, creavit,
paravit; aptavit, direxit (ar-
cum, sagittas); intrans. anim-
um applicuit ad alqd. —

Pyl. בִּיהָהָה statutus, stabilitus
est; paratus est. — Hiph.

הִבִּיהָהָה erexit, statuit, consti-
tuit; confirmavit, stabilivit;
fundavit; comparavit; apta-
vit, direxit, convertit; ap-
plicuit (animum). — Hoph.

הִבִּיהָהָה stabilitus est; paratus
est; aptatus est. — Niph.

בִּיהָהָה se erexit, erectus; sta-
tutus est, stetit; trop. con-
firmatus est; incolumis man-
sit; paratus est. Part. בִּיהָהָה

(fem. בִּיהָהָה) firmus, stabilis,
intrepidus (animus); con-
stans, certus, verus (אל-נכוון)

certo, revera); rectus; aptus,
conveniens; verus, sincerus
(animus), fem. בִּיהָהָה since-
rum, sinceritas. — Hithp.

הִבִּיהָהָה stabilitus,
confirmatus est; se paravit.

בִּיהָהָה adj. rectus; בִּיהָהָה
probi,
integri. — Adv. recte. —

Partic. sic, ita. בִּיהָהָה,
אַחַר בִּיהָהָה postea; בִּיהָהָה sic;
לְבִיהָהָה ideo, propterea;
עַל-בִּיהָהָה propterea quod;
עַל-בִּיהָהָה huicque.

— *Aliud v. s. בִּיהָהָה.*

בִּיהָהָה

בִּיהָהָה

בִּיהָהָה

בִּיהָהָה

בִּיהָהָה

בִּיהָהָה

כּוּן *chald. sic, ita.*
 אֶכּוּן *partic. (pro הֵכָן inf. abs. Hiph. stabiliendo) profecto, sane; 2) nihilominus tamen.*
 כּוּן *N. pr. urbis Phoenices, ad mare mediterraneum 1 Chr. 18, 8., quae 2 Sam. 8, 8. בְּרֵתִי dicitur.*
 כּוּן *m. placenta, libum.*
 כּוּן *Nom. dei, quem Isr. in deserto coluerunt (Saturnus) Am. 5, 26.*
 כּוּן (fundat) *N. pr. filii Simeonis; patron. רִכְיָנִי; 2) nom. columnae in templo Salomonis.*
 מְכוּן *m. locus; basis.*
 מְכוּנָה *f. (pl. מְכוּנוֹת) basis. 2) N. pr. oppidi in tribu Juda.*
 מְכוּנָה *f. (c. suff. מְכַנְתָּהּ) locus.*
 מְכוּנָה *f. locus, sedes.*
 כּוּס *f. poculum; pl. כּוּסוֹת; 2) bubo Lev. 11. Deut. 14. Ps. 102.*
 כּוּר *rad. inus. obvolvitur; rotundus fuit; colligavit; prostravit et provolutum confodit. (Ps. 22, 17: כְּאֹרִי pro כְּאֹרִים vel כְּאֹרִי pl. part. chald. כְּאָר: constringentes s. confodientes.)*
 כּוּר *m., כְּרֵמֶל כּוּר sella camelii jumento alligata (Kameelsattel) Gen. 31, 34. — Al. v. s. כְּרֵר.*

כְּרִי (pro כְּרִים confodientes) *m. pl. carnifices.*
 כּוּר *m. fornax (ad metalla liquefacienda).*
 כּוּר עֵשֶׂן (fornax fumans) *N. pr. urbis in tribu Simeon.*
 כּוּר *m. nom. mensurae decem bathos continentis, κόπος.*
 כּוּר *m. chald. id.*
 כְּרוּר *m. (pl. כְּרוּרִים) labrum rotundum; focus rotundus; suggestus rotundus.*
 כְּרוּרִים *m. dual. foramen fornacis ollis imponendis idoneum s. vas cum operculo, LXX. χυτροπόδες (Casserollöcher).*
 כְּפָר *f. (pro כְּרָפָר) orbis, tractus terrae; 2) כְּפָר לֶחֶם placenta, pl. m. כְּפָרוֹת, st. c. כְּפָרוֹת; 3) talentum (auri, argenti); dual. כְּפָרִים, st. c. כְּפָרִים duo talenta; pl. f. כְּפָרִי, כְּפָרִים.*
 כְּפָר *f. chald., pl. כְּפָרִין id. מְכוּרָה, מְכוּרָה f. (effossio) origo, natales.*
 מְכוּרָה *f. gladius s. hasta.*
 כּוּשׁ *Aethiopia. 2) N. pr. Benjaminitae Ps. 7, 1.*
 כּוּשִׁי *m. (pl. כּוּשִׁים, כּוּשִׁיָּה; fem. כּוּשִׁיָּה) N. gent. Aethiops. 2) N. pr. patris Zephanjae.*
 כּוּשׁ *f. i. q. כּוּשׁ.*
 כּוּשׁ *N. pr. regis*

Mesopotamiae.

כּוּשָׁרָה *v.* כּוּשָׁר.

כּוּתָה, כּוּתָה *N. pr.* regionis Asiae ex qua colonia in regnum Isr. deducta est.

כּוּזָב *part.* כּוּזָב *mentiens*, fallens, mendax. — *Pi.* כּוּזָב *mentitus est sq.* לְ *s. בְּ* adversus alqm, fefellit alqm; *metaph.* spem fefellit (aqua exarescens). — *Hiph.* mendacii arguit. — *Niph.* mendax deprehensus est.

כּוּזָב *m.* mendacium; res fallax, inanis (oraculum falsum, idolum).

כּוּזָבָא *fort. i. q.* כּוּזִיב *N. pr.*

כּוּזִיבָא (*mendax*) *N. pr.* filiae principis Midianit.

כּוּזִיב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כּוּזָבָא *m.* mendacium, fallacia, *metaph.* כּוּזָבָא *rivus fallax* (aqua exarescente fallens).

כּוּזִיבָא *N. pr.* oppidi in tr. Juda; 2) in fin. tr. Ascher ad mare mediterr., *Ἐξδυσπια*.

כּוּזָר *rad. inus. arab.* fregit violento impetu.

כּוּזָרָא *m.* violentia: *concr.* violentus, crudelis, truculentus; saevus, perniciosus; audax, fortis.

כּוּזָרָא *adj. m.* durus, immanis, saevus, atrox.

כּוּזָרָא *f.* saevitia.

כּוּתָר — *Pi.* כּוּתָר *abnegavit sq. accus., occultavit sq. accus. et בְּ מִן s. לְ* alqd ab alqo, celavit. — *Niph.* occultatus est; deletus, perditus est. — *Hiph.* celavit; delevit, perdidit.

כּוּתָחָא *rad. inus. syr.* anhela-vit, vires intendit. כּוּתָחָא *arab.* praevaluit, pugnando vicit.

כּוּתָחָא *raro* כּוּתָחָא *m. (c. suff. כּוּתָחָא)* vis, vires, robur (hominum, animalium), potentia (Dei). *Gen.* 49, 3: כּוּתָחָא כּוּתָחָא *tu robur meum i. e. filius primo aetatis flore genitus.* כּוּתָחָא *robur i. e. proventus fructusve terrae.* 2) facultas (rei faciendae) *sq. inf. c. לְ*; 3) facultates, opes, divitiae; 4) genus lacertarum *Lev.* 11, 30.

כּוּתָחָא *fucavit stibio (oculos).*

כּוּתָחָא *mentitus est, trop. defecit (corpus), contabuit.* — *Pi.* כּוּתָחָא *negavit, abnegavit sq. בְּ*; *mentitus est; trop. spem fefellit, defecit (terrae proventus); simulavit, blanditus, adulatus est sq. לְ.* — *Niph. et Hithpa.* adulatus est *sq. לְ.*

כּוּתָחָא *m.* mendacium, dissimulatio fallax; macies.

כּוּתָחָא *m. (pl. כּוּתָחָא)* homo mendax, qui Jehovam abnegat.

כּוּתָחָא *part. ὄντι, signif. 1) obje-*

ctum orationis: lat. accus. c. inf., quod; ut gr. ὅτι etiam orationi directae praeponitur: ותאמר כי שמע יהוה et dixit Jehovam audivisse; in jurejurando cui inest vis affirmandi: וחי כי יהוה per Jehovam juro (rem ita esse). והכי num (verum est) quod? num? an? nonne? 2) consilium finemque: ut; 3) consecutionem: ita ut; 4) quod, quia; nam, enim; 5) quum, quando, ὅτε, ἐάν; 6) praeced. prothesi indicat apodosin vel antithesin. — על כי, ועל כי propterea quod; עד כי donec; על-כן כי ideo, idcirco. — Aliud כי v. s. פרה.

אם כי nam quum, nam si; si; praeced. sent. negativa et in jurisj. form. nisi; imo, sed.

כיר *rad. inus. arab. insidiis* deceptit.

כיר *m. pernicies, exitium.*

כירון *m. hasta, jaculum;* 2) גרן כירון (area hastarum s. exitii) *N. pr. regionis,* quae alibi נכון קרון appellatur.

כירד *v. כירד.*

כירר *v. כירר.*

כירן *v. כירן.*

כירר *v. כירר.*

כירל *v. כירל.*

כירלפוח *v. כירלפוח.*

כירמה *v. כירמה.*

כירס *v. כירס.*

כירר *v. כירר.*

כירר *v. כירר.*

כירר *i. q. כירר sic; איך כירר quo modo? cf. איך s. איך.*

כירר *v. כירר.*

כירר *v. כירר, כירר.*

כירר (*praet. כירר, a forma*

כירר: *c. suff. כירר, pl. כירר;*

fut. כירר, אכירר) clausit

(*part. כירר, כירר inclusus,*

intrans. se inclusit, clausus

est; continuit, cohibuit; sq.

accus. et מן כירר prohibuit alqm

ab alqa re, subtraxit alicui

alqd. — Niph. כירר, prohibitus,

cohibitus est, desiit.

כירר *m. (c. suff. כירר) car-*

cer, כירר, כירר id.,

pl. כירר כירר.

כירר *dual. duo diversi*

generis, ἐτερογενῆ, duo di-

versa.

כירר *Keri, כירר Chethib*

m. carcer.

כירר *f. (pl. מכירר) cau-*

la, ovile.

כירר (*pater perfecit*) *N. pr.*

fili Davidis.

כירר *rad. inus. arab. conte-*

xuit.

כירר *m. corbis; cavea. 2)*

N. pr. virorum.

כירר *m. (pl. כירר, כירר)*

canis; *transl. de homine atroci et crudeli, prophetis turpiter silentibus, hom. abjecto et vili, cynaedo.*

פָּלֶב N. pr. comitis Josuae, *patron.* פְּלֶבֶר Keri, פְּלֶבֶר Chethib; 2) al. virorum.

פְּלוּבִי N. pr. m.

פָּלָה (*fut.* תִּכְלֶה, יִכְבֶּה, *apoc.* וַיִּכְבֶּה, וַיִּכְבֵּל) absolutus est, ad finem perductum est (opus), perfectum, consummatum est (decretum animo); eventu comprobatum est (vaticinium); peractum, finitum est (tempus); consumtus, confectus est (animus, oculus); absumentus est, periit (gladio, fame); evanuit (fumus). — Pi. פָּלָה absolvit, perfecit; fecit ut eventu comprobaretur (vaticinium); consumunavit (mente decretum); finivit, *sq. inf. c. ל* s. מִן desiit; consumpsit, depavit, delevit, perdidit, fecit ut evanesceret s. interiret. — Py. פָּלָה, פָּלָה (*praet.* פָּלוּ, *fut.* וַיִּכְבֶּה) absolutus, finitus est.

פָּלָה *adj., fem.* פָּלָה deficiens, tabescens.

פָּלָה *f.* consummatio; consumptio, excidium; עָשָׂה בָּלָה interitum paravit, funditus perdidit alqm *sq.* בָּ, יָאָת. — *Adv.* פָּלָה, לְבָלָה usque ad

perfectionem, omnino, prorsus.

פְּלִי *m.* (*in pausa* פְּלִי, *pl.* פְּלִים, פְּלִי) quidquid factum est ad utendum: supellex; vas; navigium; vestimentum; instrumentum (musicum, bellicum), arma; *trop.* instrumenta, artes, consilia.

פְּלוּת (*st. c.* פְּלוּת) *f. pl.* renes; *metonym.* animus intimus. פְּלוּת חֲטָה pingue genus tritici, grana tritici optima.

פְּלוּיוֹן (*st. c.* פְּלוּיוֹן) *m.* consumptio, excidium; tabes (oculorum *i. e.* anxium desiderium).

פְּלוּיוֹן N. pr. m.

מְכֻלָּה *f. pl.* perfectiones, זָהָב מ' זָהָב aurum optimum.

תְּכֻלָּה *f.* perfectio, LXX.

συρτέλεια.

תְּכֻלָּה *f.* perfectio; gradus s. modus summus (odii); finis, terminus.

פָּלָה פְּלוּלוּת *v.* פָּלָה.

פְּלוּהִי Chethib, פְּלוּהִי Keri, N. pr. m.

פָּלַח *rad. inus. arab.* labiis contractis fuit, vultu corrugato et austero fuit.

פָּלַח *m.* senectus *Iob.* 5, 26.

פָּלַח N. pr. urbis in Assyria *Gen.* 10, 11.

פָּלַח פְּלוּיוֹן, פְּלוּת, פְּלִי *v.* פָּלַח.

פָּלַח (sustentatio) N. pr. m.

פָּלַל (*praet. pl.* פָּלְלוּ, פָּלְלוּ) perfectit, absolvit. — II) *syr.* coronavit, sertis ornavit.

פָּלַל *chald.* perfectit. — *Schaph.* שָׂכַלְל *id.* — *Pass.* אֲשַׁחֲכַלְל perfectus est.

פָּלִיל *adj. m.* perfectus, consummatus; totus, פָּלִיל יָפִי, *fem.* פָּלִילַת יָפִי qui (quae) est perfecta pulchritudine. — *Substant.* totum, universitas (פָּלִיל הָעִיר tota urbs); sacrificium quod totum comburitur *Deut.* 33, 10. *Ps.* 51, 21. — *Adv.* prorsus, omnino.

פָּלָה *f.* sponsa; nurus.

פְּלוּלוֹת *f. pl.* sponsalia.

פֶּל (*Chethib Jer.* 33, 8.), פֶּל- *propr.* complexus totus, universitas: omnis (omnes, omnia); totus; unusquisque, quicumque. לֹא כֹל nullus, nullum. — *Cum suff.* פֶּלְנוּ nos omnes; פֶּלְכֶם vos omnes; פֶּלְהֶם, פֶּלְהֵם omnes illi; פֶּלְהֵנָה, פֶּלְהֵנָה omnes illae; פֶּלְךָ, פֶּלְךָ tu totus, פֶּלּוּ totus ille, פֶּלָה tota illa. פֶּל-עַמִּי totus meus populus, פֶּל-הַיּוֹם per totum diem, וְשָׂרָא לְפֶלָה, *id.* universa gens Israelitica. — *Cum adv.* פֶּל-עוֹד omni adhuc tempore, quāmdiu; פֶּל-עִמָּת נִשְׁ eadem ratione qua.

פָּלָא *chald. id.* — פָּלָא *adv.* prorsus, omnino.

מִכְלָל *m.* perfectio; perfectum.

מִכְלוּל *m. id.*, מִכְלוּל לְבִשְׂרֵי מִ' plene et perfecte vestiti.

מִכְלָלִים *m. pl.* ornamenta.

כָּלָם *Kal inus. arab.* sauciavit. — *Hiph.* הִכְלִים, הִכְלִים pudore, ignominia, injuria affectit. — *Hoph.* פִּדְוֶה אֶת כָּלָם affectus est, spe frustratus est; contumelia affectus est. — *Niph.* פִּדְוֶה אֶת כָּלָם affectus est *sq.* מִן בָּ, מִן בָּ, ignominia affectus est, ausis excidit et pessum-datus est.

כָּלְמָה *f.* (פְּלִמּוֹת) pudor, ignominia, contumelia.

כָּלְמָה *f. id.*

כְּלִמָּה *N. pr.* loci s. regionis in Arabia felici.

כְּלִינָה *N. pr.* urbis ad Tigridem fluvium (Ctesiphon).

כָּלָה *rad. inus. chald.* קָלָה decorticavit, abscidit.

כְּלִיפּוֹת *f. pl.* mallei; *Al.* secures; *LXX.* λαξευτήρια.

כְּמִיהָ contabuit (desiderio); anxie desideravit *Ps.* 63, 2.

כְּמִיהֶם (פְּמִוְהֶם), *Chethib* כְּמִיהֶם, *N. pr. m.*

כְּמִיהָ *v.* כְּמִיהָ, כְּמִיהָ, כְּמִיהָ.

כְּמִוִּי *partic. i. q.* כְּ ut, sicut; *c. suff.* כְּמִוִּי sicut ego; כְּמִוְהָ sicut tu; כְּמִוְהָ sicut illē; כְּמִוְהָ sicut illā; כְּמִוְנֵנוּ sicut nos;

Niph. כְּנַעַע depressus, fractus est; animum demisit, submisit se gessit.

כְּנַעַע *f.* (colligatum) sarcinae. *Alii*: merces.

כְּנַעַן *N. pr.* filii Chami; terrae et gentis Cananitarum; 2) *appellat.* (*pl. c. suff.* כְּנַעַנִי) mercator.

כְּנַעַנִי *m., fem.* כְּנַעַנִית, *N. gent.* Cananita, Cananaeus; 2) mercator, *pl.* כְּנַעַנִים.

כְּנַעַנִי *N. pr. m.*

כָּסַח *Kal inus. arab.* texit, operuit. — *Niph.* se occultavit.

כְּנָפִי *f.* (*dual.* כְּנָפַיִם, *fem.*) ala; *poët.* ales, avis (*בְּעַל כְּנָפִים, בְּעַל כְּנָה* alatus, avis); *trop.* ala venti, auro-rae, exercitus; *metaph.* tutamen, tutela; 2) (*pl. st. c.* כְּנָפוֹת *masc. et fem.*) extremitas, *πέτρῳξ, πτερόγυιον*: extrema pars (vestis, pallii, lecti, tecti s. templi); ora regionis s. terrae extrema.

כְּנָרוֹת, כְּנָרוֹת, כְּנָרוֹת *N. pr.* urbis in tribu Naphthali ad mare Galilaeum, *serius* כְּנָסֵר *Γεννησαρέτ*; *ים כְּנָרֵת* lacus Tiberiadis s. Galilaeae.

כְּנַשׁ *chald.* congregavit. — *Ithp.* se congregare.

כְּנָה *v.* כְּנָה.

כְּסָחִי *chald. i. q.* כְּסָחִי *Chaldaeus.*

כְּסָח — *part.* כְּסָח tegens, כְּסָחִי tectum, absconditum.

— *Niph.* נִכְסָח tectus, oper-tus est. — *Pi.* כְּסָח velavit, operuit alqd *sq. accus.*, עַל, texit alqd alqa re *sq. accus. et ב, dupl. accus.*, עַל et ב, *accus. et עַל*; *transl.* cēlavit, dissimulavit; texit *i. e.* condonavit (peccatum); *sq.* אֶל

apud alqm occultavit, alicui alqd aperuit et credidit; *in-trans.* se velavit, se operuit alqa re *sq. ב, accus.* — *Py.* כְּסָח, כְּסָח opertus est alqa re *sq. ב, accus.* — *Hithpa.* se velavit, se operuit *sq. ב, acc.*

כֶּסֶם *m. fort. i. q.* כֶּסֶם solium *Exod. 17, 16. Al. leg.* כֶּסֶם vexillum.

כֶּסֶם, כֶּסֶם *m.* plenilunium. כֶּסֶם, כֶּסֶם *m.* (*c. suff.* כֶּסֶםִי, *pl.* כֶּסֶםִי) sella, cathedra, tribunal, solium, thronus.

כְּסָחִי *m., st. c.* כְּסָחִי tegumentum.

כְּסָחִי *f.* tegumentum, operimentum; vestimentum.

כְּסָחִי *f.* vestimentum *Gen. 49, 11.*

כְּסָחִי *f., pl.* כְּסָחִי pulvilli, *LXX. προσκεφάλαια.*

כְּסָחִי *m.* tegmen, tectum.

כְּסָחִי *m.* tegumentum, stragula, amictus; omentum intestinatorum.

כְּסָחִי *part.* כְּסָחִי amputatus, succisus.

סוּחַ v. פְּסוּחָהּ.

פְּסוּל *crassus, firmus fuit, cf. פְּסוּל; elumbis fuit, torpuit, stultus fuit, fut. רִבְסוּלוּ desipiunt.*

פְּסוּל *m. stultus; impius; 2) nom. sideris (Gigas, Orion); pl. c. suff. פְּסוּלֵיהֶם Oriones eorum. 3) N. pr. urbis in tribu Juda.*

פְּסוּלוּת *f. stultitia.*

פְּסוּל *m. lumbus (pl. פְּסוּלִים lumbi, ilia); trop. confidentia, exspectatio, spes; stultitia, stupor.*

פְּסוּלוּת *f. spes; stupiditas.*

פְּסוּלוֹ *m. nom. mensis noni hebr., qui partim Novembri partim Dec. nostro respondet.*

פְּסוּלוֹךְ *N. pr. oppidi in fin. tribus Judae.*

פְּסוּלוֹךְ *N. pr. m.*

פְּסוּלוֹת *N. pr. oppidi in tr. Issaschar.*

פְּסוּלוֹת־הַבּוֹר *N. pr. oppidi ad radices Thabori montis.*

פְּסוּלוֹתַי *m. pl. nom. populi, coloniae Aegyptiorum (Colchii).*

פְּסוּם *totondit.*

פְּסוּמָהּ *f. (pl. פְּסוּמִים) spelta, ζέα.*

פְּסַם *(fut. p. תִּכְסֹּף) numeravit, supputavit.*

פְּסָם *m. tributum, census.*

פְּמִכְסָהּ *f. numerus, summa; pretium.*

פָּסַח (palluit) *anxie desideravit, expetivit sq. לְ, inf. c. לְ. — Niph. palluit; desiderio affectus est, expetivit sq. לְ. Part. לֹא־נִכְסָהּ pudore nullo affectus, inverecondus.*

פְּסָהּ *m. (c. suff. בְּסָפֵר, pl. פְּסָפִים) argentum; pecunia; additis numeral. שִׁלְסָלָהּ mille sieli arg.*

פְּסָהּ *m. chald. argentum.*

פְּסָפֵרָהּ *N. pr. regionis (fort. ad mare Caspium).*

פְּסָחוֹתָהּ v. פְּסָחָהּ.

פְּעֵן *adv. chald. jam, nunc. פְּעֵן עַד hucusque.*

פְּעֵנָהּ *adv., וּבְעֵנָהּ, contr. וּבְעֵתָהּ et sic porro, et cetera.*

Alii h. v. ducunt ab עָתָה arab. identidem dixit: et secundum id quod saepius dictum est et toties repetitum, et cetera.

פְּעָם *(fut. רִבְעָם) aegre tulit, indignatus est; succensuit. — Pi. פְּעָם ad indignationem irritavit. — Hiph. הִבְעָם aegritudine, indignatione affectus alqm, ad iram irritavit.*

פְּעָם *m. aegritudo, moeror; indignatio, ira; pl. פְּעָסִים irritaciones ad iram.*

פְּעֵשׂ *m. indignatio, ira.*

כָּפָה *v.* כָּפְּהָ, כַּפּוּהָ, כָּהָ.

כָּהָ *m., pl.* כָּפִים rupes, petrae.

כָּפָה suppressit, exstinxit, *cf.* כָּבָה.

כָּפַר *v.* כָּפִירָה, כָּפִיר, כַּפּוּר.

כָּפַל duplicavit, *part.* כַּפּוּל duplicatum, duplex. — *Niph.* כָּפַל duplicatus est.

כָּפַל *m.* duplicatio, duplicitas, duplum, כָּפַל רְסוּוֹ duplicia mandibula ejus. *Dual.* כָּפַלִּים duplo plura.

כָּפַן esurivit, esuriens quasi protendit (vitis radices).

כָּפַן *m.* fames.

כָּפַס *rad. inus. syr.* connexuit, conjunxit.

כָּפִים *m.* tignum, quo parietes continentur, *LXX.* ξάυθαγος.

כָּפָה curvavit; *intr.* se incurvavit (de animo depresso et fracto). *Part.* כָּפּוּפִים incurvati, depressi, qui sunt fracto animo. — *Niph.* se incurvavit, se demisit *sq.* לְ coram alqo.

כָּה *f.* (incurvatum, concavum) palma, vola, manus, *c. suff.* כָּפִיר, *dual.* כָּפִים utraque manus. *Pl.* כַּפּוּת manus (succisae); manubria. 2) planta pedis, *pl.* כַּפּוּת; 3) vasculum, acerra cava; *pl.* כַּפּוּת. — כַּה־הַקֵּלֶעַ cavitas fundae. — כַּה־הַיָּרֵךְ aceta-

bulum femoris. — כַּפּוּת fasciculus ramorum palmae.

כַּפָּה *f.* ramus palmae; ramus.

כָּפַר texit, operuit, *sq.* כַּפֵּר pice obduxit. — *Pi.* כָּפַר (*fut.* וְכָפַר) texit (peccatum, culpam, *i. e.* memoriam ejus delevit, abolevit), condonavit *sq. accus.*, לְ, עַל; expiavit alqm *s.* alqd *sq. accus.*, עַל, בְּעַד, מִן (homines vel res scelere vel culpa contaminatas); placavit alqm *sq. accus.* — *Py.* כָּפַר oblitteratum, deletum est (foedus); expiatus est (homo, culpa). — *Hithpa.* expiatum est (crimen). — *Nithpa.* נִכְפַּר *pro* נִחַ כָּפִיר expiatus est (homo).

כָּפּוּר *m.* crater, poculum cum operculo; 2) pruina *Exod.* 16, 14. *Ps.* 147, 16.

כָּפִיר *m.* leo adultus; *trop. de* hostibus et principibus potentibus; 2) pagus, *pl.* כַּפִּירִים *Neh.* 6, 2.

כָּפִיר *m.* (*pl.* כַּפִּירִים) pagus, vicus.

כַּפִּירָה (pagus) *N. pr.* urbis Hevitarum.

כַּפֵּר הָעַמּוֹנִי (pagus Ammonit.) *N. pr.* oppidi Gibeonitarum in tribu Benj.

כָּפִיר *m.* pix *Gen.* 6, 14.; 2) pagus 1 *Sam.* 6, 18.; 3) pre-

tium expiationis, *λύτρον*, *c. suff.* כִּפָּרָה; 4) flos cyprinus, *pl.* כִּפְּרָרִים, *Cant.* 1, 14. 4, 13.

כִּפְּרָרִים *m. pl.* expiationes; יוֹם הַכִּפְּרָרִים *dies festus expiationis*, ἡ νηστεία.

כַּפֶּרֶת *f.* operculum arcae foederis; בֵּית הַכַּפֶּרֶת *adytum templi sanctissimum.*

כָּפַשׁ — *Hiph.* obruit alqm *alqa re sq. accus. et ב.*

כָּפַת *chald.* ligavit, vinxit; *pass.* כִּפְּחוּ *vinci sunt. Pa.* vinciri.

כַּפְּתוֹר *N. pr.* regionis, quae Philistaeorum patria fuisse dicitur; כַּפְּתָרִים *incolae huj. terrae Gen.* 10, 14.

כַּפְּתוֹר *m., pl.* כַּפְּתָרִים *ornamentum candelabri sacri (Exod.* 25. 33. 34. 37.) *et columnarum, quae fort. granatorum formam habuerunt Am.* 9. *Zeph.* 2.

כָּר *v.* כָּוַר *v.* כָּוַר *et כָּרַר.*

כָּרָא *s.* כָּרָה *chald.* — *Ithp.* dolore affectus est, doluit.

כָּרַבַּל *quadrilit. constrinxit, accinxit (vestem). — Py. part.* מְכַרְבֵּל *indutus (veste), amictus.*

כַּרְבֵּלָא *f. chald.* pallium.

כָּרָה *fodit, effodit; trop.* foveam fodit, insidias struxit, prava molitus est; *sq.* אָזְנִים *aures patefecit, revelavit. —*

Leopold, Lex. Hebr.

Niph. effossus est. — *II*) emit *Deut.* 2, 6. *Hos.* 3, 2. — *III*) epulas instituit *2 Reg.* 6, 23.

כָּרָה *s.* כָּרָה *f.* fovea, cisterna, *pl. constr.* כְּרָת; 2) כָּרָה *convivium.*

מְכָרָה *m.* fodina (salis).

כָּרוֹב *m., pl.* כְּרוֹבִים, כְּרוֹבִים *nom.* animalis formam hominis, bovis, leonis et aquilae referentis; imago huj. animalis. 2) *N. pr. m.* *Esr.* 2. *Neh.* 7.

כָּרַז *chald.* — *Aph.* (*plur.* הַכְּרוֹזִי) *proclamavit (κηρῦσσειν).*

כְּרוֹז *m. chald., st. emph.* כְּרוֹזָא *praeco.*

כָּרִי *v.* כָּוַר.

כְּרִיהוֹת, כְּרִיהוֹת *v.* כְּרִית.

כָּרַן *rad. inus. syr.* involvit; munivit; circumdedit.

כַּרְכָּב *m. (c. suff. כַּרְכָּבוֹ)* ambitus, margo (altaris).

הַכְּרִיךְ *m.* pallium.

כַּרְמִישׁ (arx Mischi) *N. pr.* urbis ad Euphratem, Κιρκισιον.

כַּרְכֹּם *m.* curcuma, crocus Indicus.

כַּרְכֹּס *N. pr.* eunuchi Pers.

כָּרַר *v.* כְּרָרָה.

כָּרַם *rad. inus. arab.* generosus, nobilis fuit.

כָּרַם *m. (fem. Jes.* 27, 2. 3., *c. suff. כַּרְמִי, pl. כְּרָמִים,*

(כַּרְמִי) ager s. fundus nobilis et cultus: vinea, olivum.

כַּרְם *m.* vinitor:

כַּרְמִי (vinitor) *N. pr.* viorum.

כַּרְמֵל *m.* (*c. suff.* כַּרְמֵלוֹ) arvum cultum et horto simile. 2) *N. pr.* montis ad mare mediterr. prope Ptolemaidem; β) oppidi in montano tractu Judae; *nom. gent.*

כַּרְמְלִי *m.*, כַּרְמְלִית *f.* 3)

כַּרְמֵל *et* גַּרְשׁ כַּרְמֵל *fort.* comminutio spicarum, grana arida *Lev.* 2, 14. 23, 14.

כַּרְמִיּוֹל *m.* coccinum.

כַּרְךְ *N. pr. m.*

כַּרְסָא *m. chald. i. q.* כִּסֵּא solium, thronus.

כַּרְסֵם *quadrilit.* toto ore valide momordit, dentibus discerpentibus vastavit.

כַּרַע se flexit, se incurvavit; כַּ' בְּרַפּוֹם, כַּ' עַל בְּרַפּוֹם in genua se demisit s. provolvit, genua flexit (Deum s. principem adorans *sq.* לַ' s. לִפְנֵי; humum se abiciens; viribus destitutus corruens; mulier parturiens; compri-mens mulierem). — *Hiph.* prostravit; animum alejs depressit s. afflixit.

כַּרְעִים *f. dual.* crus utrumque; pedes saltatorii (locustae).

כַּרְפֵס *m.* carbasus, pannus linteus isque tenuis.

כַּרַר — *Pilp.* כַּרְפַר subsiluit, saltavit.

כַר *m.* (*pl.* כַּרִים) agnus (saginat, pinguis); aries (machina bellica); pascuum. — *Aliud v. s.* כַּוַר.

כַּרְפָרוֹת *f. pl.* dromades.

כַּרְשׁ *rad. inus. arab.* corrugata est (cutis).

כַּרְשׁ *m.* venter.

כַּרְשׁ (pers. sol) *N. pr.* regis Persarum, Cyrus.

כַּרְשֵׁנָא *N. pr.* principis Persici.

כַּרְתָּ (*imp.* כַּרְתָּ, *c. h.* *parag.*

כַּרְתָּה, *fut.* יִכְרֹת) secuit, cecidit, abscidit, excidit;

כַּרְוָה *et* שִׁפְכָה כַּרְוָה exsectus, eunuchus; — *sq. et omissio*

כַּרְוָה foedus icit s. pepigit (*ὄρκια τέμνειν*) *sq.* אַחַד, אֵם,

לְ cum alqo; spopondit, promisit *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.*

כַּרְוָה succisus, excisus est; 2) excisus, exturbatus est,

כַּרְוָה הַנֶּפֶשׁ הַיְהוּא מֵעַמִּיהָ, *vel sq.* מִיִּשְׂרָאֵל,

כַּרְוָה יִשְׂרָאֵל, *vel simpl.* כַּרְוָה, haec anima excindatur e populo suo, hic homo

e medio tollatur, supplicio afficiatur; 3) consumtus, absumtus est (cibus), deletus

est, periit (homo, res); 4)

discissa s. divisa est (aqua).

— *Py.* כרת, פרת abscissus est. — *Hiph.* הַכְרִיתָ excidit, delevit (hominem, populos, simulacra); subtrahit (benevolentiam) *sq.* מַעַם. — *Hoph.* הִכְרַתָּ excisus est.

כְּרִיתוֹת *f. pl.* tigna cedrina dedolāta.

כְּרִיתָ (divisio) *N. pr.* rivi, qui non procul a Samaria in Jordanem illabitur.

כְּרִיתוֹתָ, כְּרִיתוֹתָ *f.* (discissio) divortium, repudium; סֵפֶר כְּרִיתוֹתַיִם libellus repudii.

כְּרִיתִי *m.*, *ubique:* הַכְּרִיתִי carnifices, satellites et custodes corporis Davidis. — 2) *N. gent.* Crethaeus *i. e.* Philistaeus. (*Al. deriv. a* כרת: ἀλλόφυλον, *Al. ab insula* Creta.)

כֶּשֶׁב *m.* (*pl.* כְּשָׁבִים) *i. q.* כֶּבֶשׂ agnus.

כֶּשֶׁבָה *f.* agna.

כְּשֹׁד *N. pr.* filii Nahoris, a quo Chaldaei originem duxerunt.

כְּשָׁדִים *N. gent.*, Chaldaei, incolae Babyloniae; כְּשָׁדִימָה in Chaldaeam. 2) astrologi Chaldaei.

כְּשָׁדִי *N. gent. chald.* (*st. emph.* כְּשָׁדָא, *Chethib, pl.* כְּשָׁדָיִן, *st. emph.* כְּשָׁדָא *Chethib, Ke-*

ri) Chaldaeus, Babylonius; 2) astrologus.

כְּשָׁה opertus est adipe.

כְּשָׁל (*fut.* יִכְשֹׁל *Chethib*) labare, labefactatus est (*part.* כְּשָׁל debilis, defessus); impēgit, offendit alqa re *sq.* ב; lapsus est, corruit. — *Niph.* נִכְשָׁל labefactatus, debilitatus est, debilis factus est, ἀσθενεῖν; impēgit; lapsus est, corruit; *trop.* cecidit, incidit in miseriam et perniciem. — *Pi.* (*fut.* יִכְשָׁלִי *Chethib*) et *Hiph.* הִכְשָׁלִי labefecit; debilitavit; *trop.* peccandi auctor fuit, ὀκάνδαλλεῖν. — *Hoph. part.* מִכְּשָׁלִים projecti.

כְּשָׁרִי *m.* securis.

כְּשָׁלוֹן *m.* lapsus, ruina.

כְּשָׁוֶל *m.* offendiculum, ὀκάνδαλον, causa labendi et perniciēi; *trop.* incitamentum ad peccandum; scrupulus animi s. conscientiae.

כְּשָׁלָה *f.* ruina, rudera; *trop.* ὀκάνδαλον, irritamentum peccandi.

כְּשָׁה — *Pi.* כְּשָׁה praestigiatus est; *part.* מִכְּשָׁה praestigiator, מְכַשְׁפָּה praestigiatrix.

כְּשָׁה *m.* praestigiator.

כְּשָׁפִים *m. pl.* praestigiae.

כְּשָׁר (*fut.* יִכְשָׁר) rectum fuit, placuit alicui *sq.* לְפָנַי; 2)

prosperatum fuit, laete provenit (semen). *Alii*: utile fuit, profuit. — *Hiph.* fortunavit.

כּוֹשֶׁרָה *f.*, *pl.* כּוֹשֶׁרוֹת prosperitas. (*Al.* abundantia.)

כְּשָׁרוֹן *m.* successus prosper; commodum, emolumentum.

כִּישׁוֹר *m.* colus.

כָּתַבְתִּי scripsit, inscripsit, literis consignavit (*sq.* עָלַי, בְּיָדִי, אֵלַי, *accus.* materiae inscribendae; *sq.* עָלַי, אֵלַי, לִי ad alqm, alicui); praescripsit; decrevit, statuit. — *Niph.* scriptus est. — *Pi.* decrevit.

כָּתַבְתִּי *chald.* scripsit.

כָּתָב *m.* scriptura, scriptum; liber; catalogus; exemplum scripti.

כָּתָב *m. chald.* (*st. emph.* כְּתָבָא, כְּתָבָה) scriptum; praecceptum; edictum, decretum.

כְּתָבָת *f.* scriptura (cauterio cuti impressa).

כְּתָבָה *m.* scriptura, scriptum; epistola; edictum; carmen.

כְּתִיבִים, כְּתִיבִים *N. gent.*, Chittaei, qui occidentem versus vel insulam vel oram maritimam incolebant (*Alii*: Cyprum, *Alii*: Macedoniam, *Alii*: Italiam).

כְּתִיבָה *v.* כְּתִיבָה.

כְּתִיל *rad. inus. arab.* in unum

coëgit; cohibuit.

כְּחַל *m.* paries.

כְּחַל *m. chald.* paries; *pl. st. emph.* כְּחַלֵּי.

כְּחַלֵּי־שֵׁבֶט *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כָּתַם *Kal. inus. syr.* maculavit; 2) *arab.* recondidit; 3) *i. q.* כָּתַב scripsit, inscripsit. — *Niph.* נִכְתַּם maculatus, inquinatus est *Jer.* 2, 22. *Alii*: reconditus est.

כָּתַם *m. poet.* (quod reconditur) aurum.

מִכְתָּם *m.* (*in titulis Ps.* 16, 56—60.) *pro* מִכְתָּב scriptum, carmen. *Alii*: carmen aureum.

כְּתָנִית, כְּתָנִית (*c. suff.* כְּתָנִיתִי, *pl.* כְּתָנוֹת, *st. c.* כְּתָנוֹת, *c. suff.* כְּתָנוֹתִי) tunica, χιτών.

כְּתֵף (*st. c.* כְּתָף) *f.* scapula, humerus (*c. suff.* כְּתָפִי, *pl. c. suff.* כְּתָפֵינוּ); 2) latus (aedificii, maris, regionis, oppidi); *plur.* כְּתָפוֹת, *st. c.* כְּתָפוֹת, *c. suff.* כְּתָפוֹתִי latera (portae, vestibuli, axis, vestimenti, partes Ephodi superiores humeris impositae).

כָּתַר — *Pi.* כָּתַר ciuxit, circumdedit; circumvenit; expectavit. — *Hiph.* circumdedit alqm *sq.* בְּ; circumvenit; *intrans.* se coronavit, coronatus est (sapientiâ).

mēlechi (*ubi nomen adj. interpositum est*); *post nomina numeralia*: בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם anno secundo regis, בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ primo die mensis, רִאשׁוֹן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף primus ex tota gente Josephi: — 4) *Transfertur ad varias notiones ac dicitur* a) *de conditione, in quam alqd mutatur s. abit*: in, post *vv. convertendi, transformandi*; לְ הֵרָה fieri s. mutari in alqm rem, alicui rei esse. b) *de ratione alicujus rei s. hominis habita, et de eo, ad quod oratio spectat*: quod attinet ad, quoad, de, supra, לְדַבֵּר הַזֶּה hac in s. de re, אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם quae de iis somniaverat, לְשָׂרִים quod attinet ad principes, לְכָל quod attinet ad omnia, omnino, universe, אֲמַר לִי אָחִי הוּא dic de me: frater meus ille est, וְשָׂאֵל לְאַחֵרֵי לְשָׁלוֹם rogavit fratres suos de salute. c) *de consilio et fine animique ad alqd conversione*: ad, in, erga, contra, הַקְשִׁיבָה animadvertite ad vocem, לְ לקול tabescit desiderio alcjs rei, לְ molitur contra alqm, לְ peccare in alqm. d) *de norma alcjs rei*: secundum, tanquam, instar. e) *de causa et ratione*: ob, propter; לְהֵן pro-

pterea, לְכֵן ideo, לְמָה cur? f) *de numero, ad quem alqd proxime accedit*: ad, circiter, לְמֵאוֹת circiter centena. — 5) *Conjunct. cum subst. et adj. significat adverbium*: לְשָׂקֵר falso, לְצַדִּיק juste, לְרַב secure, placide, לְרַב multum, copiose. — 6) *Praefixum infinitivo*: ad (de consilio et fine), ut, ita ut; usque dum, donec; quum, quo tempore; *gerundium latin.*: לְעֲשׂוֹת faciendo; *post verba inclinandi ad alqd, quaerendi, incipiendi, desinendi etc., ubi latini solo infinitivo utuntur.* — *Pronomina cum לְ composita vel conjuncta v. suis locis.*

לְ *chald. praep. praef.* ad, versus, in; tanquam; *nota dativi et genitivi; c. inf.* ut, ita ut.

לֹא, *rar.* לֹא, לוֹ, non; לֹא כֹל nullus; nullum; לֹא־אֵל non-deus, לֹא־עַם non-populus, populi nomine indignus; לֹא־כֹחַ non-robur, invalidus; לֹא־עֵז non-vis, infirmus; לֹא אִישׁ nemo; לֹא דָבָר nihil; 2) *verbo postpos.* nihil; 3) *i. q.* בְּלֹא sine; 4) *i. q.* הֲלֹא nonne? — *Cum praef.* בְּלֹא quum non sit s. esset (tempus) *i. e.* ante; sine, absque; *sq. verbo finito*: ita ut non. הֲלֹא nonne? annon?

ecce! *ידו!* ללא sine. גַּם—לא
ne quidem.

לא (*לָהּ*) *chald.* non; nihil.

לָהּ *chald.* ideo, propterea,
cf. לָהּ; *pro* לָהּ *nisi.*

לָהּ *ideo, cf.* לָהּ *et* לָהּ; 2) *pro*
לָהּ *veruntamen, altamen.*

(*sine pa-*
scuis) *N. pr.* oppidi in Gi-
leaditide.

לא עמרי (non meus popu-
lus) *nom. symb.* filii Hoseae.

לא רחמיה (cui gratia non
est tributa) *nom. symb.* filiae
Hoseae.

לאב *rad. inus. arab.* accen-
dit, arsit; sitivit.

תלאבות, תלאבות *f. pl.*
(sitis) siccitates, תלאבות
terra siticulosa, arida.

לאב (*fut.* תלאב, תלאב) labo-
ravit, viribus destitutus fru-
stra laboravit *sq. inf., inf. c.*
ל; defatigatus est; aegre tu-
lit, impatiens fuit. — *Niph.*

תלאב laboravit, defatigatus
est; aegre tulit, taedio affe-
ctus est, taeduit alqm, fasti-
divit. — *Hiph.* תלאב (*inf.*
תלאב) defatigavit; taedio
affecit, molestus fuit.

תלאב (defatigatio) *N. pr.*
uxoris Jacobi.

תלאב *f.* labor, molestia,
miseria.

לאב *i. q.* תלאב obvolvitur, ope-
ruit 2 *Sam.* 19, 5. — *Al.*

לאב, לאב *adv. v. s.* לאב.

לאב *i. q.* תלאב—לאב clam,
clanculum.

לאב *rad. inus. arab.* misit,
legavit; ministravit.

תלאב *m. (st. c. תלאב, pl.*

תלאב, *st. c. תלאב)* lega-
tus, nuntius; legatus divi-
nus (propheta, sacerdos, po-
pulus Isr.); angelus.

תלאב *m. chald.* angelus.

תלאב *f. (st. c. תלאב, pl. constr.*

תלאב) operatio, nego-
tium, ministerium, עשרה המ'
opifices, עשרה המ' minister
operi publico praefectus;
2) opus, res fabricata; *pl.*
opera, facinora (Dei); 3)
res alcjs, opes (supellex,
pecudes).

תלאב *f. (st. c. תלאב)*
legatio.

תלאב (angelicus) *N. pr.*
prophetae, *Malaxias.*

תלאב (Deo dicatus) *N. pr. m.*

לאב *rad. inus. arab.* conso-
lidavit, restauravit; conve-
nit, conjunctus fuit.

לאב *m. (c. suff. תלאב, pl.*

תלאב) natio, populus. 2)

תלאב *N. pr.* gentis Arab.

(*Ἀλλουμαιῶται*) *Gen.* 25, 3.

לאב (*c. suff. תלאב, pl.*

תלאב, *st. c. תלאב, c.*
suff. תלאב, plur.

לְבָבוֹת) *m.* cor, anima, vis vitalis, sedes vitae; animus: facultas sentiendi et appetendi, mens, intellectus, (לְבַב וְלֵבָב animo ancipiti s. ambiguo;) conscientia (recte s. male facti); fortitudo; *metaph.* medium, penetralia (maris, coeli, terebinthi).

לֵב, לְבָב *m. chald. (c. suff.* לְבַי (לְבַיָּה, לְבַבָּהּ, לְבַיִּי) cor, animus.

לְבַב — *Niph. denom. (fut.* וּלְבַב) cordatus factus est, sanam rationem nactus est. — *Pi.* לְבַב corde privavit, vulneravit pectus (amando); 2) *denom. a* לְבַיָּה, placetas in sartagine coxit 2 *Sam.* 13, 6. 8.

לְבָה *f.* cor, animus.

לְבַיָּה *f., pl.* לְבַיָּוֹת placetas in sartagine coctae. לְבַיָּא *v.* לְבַיָּוֹת, לְבַיָּאִים.

לְבַד *v.* בַּד, בַּדָּ.

לְבַה, *st. c.* לְבַת *contr. ex* לְבַה *v.* לְבַהָּ *s.* לְבַהָּ.

לְבוֹשׁ *v.* לְבוֹשׁ.

לְבוֹשׁ — *Niph.* נִלְבוֹשׁ se praecipitavit, praeceps corrui.

לְבוֹיָא *poët.* leo vel leaena.

לְבוֹיָא *m., pl. m.* לְבוֹיָאִים leones; *fem.* לְבוֹיָאֹת leaenae; 2) לְבוֹיָא *nom. pr.* oppidi in tribu Simeonitarum.

לְבוֹיָא *f.* leaena.

לְבוֹיָה *v.* לְבוֹיָהָ *s.* לְבוֹיָהָ.

לְבוֹיָהָ (albus fuit) *denom. a* לְבוֹיָהָ lateres fecit s. formavit. — *Hiph.* dealbavit, *trop.* purgavit; *intrans.* aluit. — *Hithpa. trop.* se purgavit, se purum reddidit.

לְבוֹיָהָ *adj. m. (pl. לְבוֹיָהִָים)* albus, candidus. 2) *N. pr.* filii Bethuelis, soceri Jacobi; *b)* loci in deserto Arab.

לְבוֹיָהָ *adj. f.* alba, candida; *epitheton poët.* lunae. 3) *N. pr. m.*

לְבוֹיָהָ, לְבוֹיָהָ *adj. m.* albus.

לְבוֹיָהָ *m.* styrax vel populus alba.

לְבוֹיָהָ *f.* albitudo, pelluciditas. 2) *N. pr.* urbis Cananiticæ in tribu Juda; *b)* stationis Isr. in deserto.

לְבוֹיָהָ *f. (pl. לְבוֹיָהִָים)* later.

לְבוֹיָהָ, לְבוֹיָהָ *f.* thus, λίβα-*vos.* 2) *N. pr.* oppidi prope Siluntem.

לְבוֹיָהָ (in pedestri orat.

הַלְבוֹיָהָ) *N. pr.* Libanus (occidentalis) et Antilibanus (orientalis).

לְבוֹיָהָ (albus) *N. pr. m.*

לְבוֹיָהָ *m.* fornax lateraria.

לְבוֹיָהָ, לְבוֹיָהָ (*inf.* לְבוֹיָהָ, *imp.*

לְבוֹיָהָ, *fut.* וּלְבוֹיָהָ) induit (vestem), se induit (*part.* לְבוֹיָהָ indutus); *trop.* induunt se (pascua gregibus), se induit (gloriâ, justitiâ, robore, ter-

rore, salute); spiritus Dei se induit in alqm *i. e.* implet alqm. — *Py.* מִלְבָּשִׁים induit. — *Hiph.* induit, vestivit *sq. accus. dupl., acc. et על*; *trop.* obduxit (coelum nigrore); induit alicui (salutem) s. largiter impertivit.

לבֵּשׁ *chald.* (*fut.* וְלִבְשׁ) induit. — *Aph.* הַלְבִּישׁ vestivit *sq. ל* et *accus.*

לְבוּשׁ *m.* vestis, vestimentum; 2) *fem. metaph.* uxor *Mal.* 2, 16.

מִלְבוּשׁ *m.* vestis.

חִלְבַּשְׁתָּ *f. id.*

לִבְתָּ *v.* לְהַבִּיחַ *s.* לְהַבִּיחַ.

לִבְתָּ *m. nom.* mensurae liquidorum, partis duodecimae Hinis, sex ova continentis.

לְרֵי *N. pr.* vici in tribu Benj., Lydda.

לֵהָ *chald. i. q.* לֵא nihil.

לֵהָ *Chethib* pro לֵא non.

לְהַבִּיחַ *rad. inus. arab.* inflammavit, arsit.

לְהַבִּיחַ *m.* (*pl.* לְהַבִּיחִים, *st. c.* לְהַבִּיחִי) flamma; *metaph.* ferrum flammans s. micans (gladii, hastae); פְּנֵי לְהַבִּיחִים facies quasi igne inflammata.

לְהַבִּיחַ *f.* (*pl.* לְהַבִּיחוֹת, *st. c.* לְהַבִּיחוֹת; *sing. st. c.* לִבְתָּ pro לְהַבִּיחַ *Exod.* 3, 2.) flamma; *metaph.* ferrum flammans.

לְהַבִּיחַת *f. id.*

שִׁלְהַבִּיחַת *f. id.*

לְהַבִּיחִים *i. q.* לִיבִיחִים Libyes Aegyptii *Gen.* 10, 13.

לְהַגֵּן *rad. inus. arab.* maxime intentus fuit.

לְהַגֵּן *m.* studium assiduum literarum.

לְהַדֵּן *N. pr. m.*

לְהַחֵה (fut. וְהִחֵה) *i. q.* לְחָה defatigatus est, elanguit.

לְהַחֵה — *Hithpal. particip.* מִתְלַחֵה לְהַחֵה ludens vel insanuens, amens.

לְהַחֵהט flammavit, arsit; *part.* לְהַחֵהטִים flammantes, homines nihil nisi flammam spirantes.

— *Pi.* לְהַחֵהט inflammavit, incendit. — II) *i. q.* לְחָט, לְחָטִים occultavit, praestigiatus est.

לְהַחֵהט *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans (gladii).

לְהַחֵהטִים *i. q.* לְחָטִים praestigiae, artes magicae.

לְהַחֵהם — *Hithpa. particip.* מִתְלַחֵהמִים (quae avide glutuntur) scitamenta.

לְהַחֵהן *v. ל* et *לְהַחֵהן*.

לְהַחֵהקָה *st. c.* לְהַחֵהקָה *transp. pro* קַהֲלַת coetus, concio *1 Sam.* 19, 20.

לֹא לְהַחֵה *part. 1) signif. conditionem rei, quae aut non est, aut incerta aut saltem credibilis est, sq. praet., part., fut.:* si, εἰ, εἰάν. לֹא הָחֵהתֶם לֹא הָחֵהתֶם si eorum vitam conservassetis, (ego vos non tru-

cidarem); לו חֲכָמוֹ רִשְׁפֵּרְלוּ si sapienter, haec intelligerent; לו רִשְׁטֵימְנוּ si odio in nos feratur, (injurias acceptas nobis rependat,) *i. e.* (LXX. μή ποτε) ne forte nos odio persequatur. לו (לֵא Chethib שְׁקַל אֶלָּהּ) etiamsi mille siclos (manibus) appendere possem etc. לו אֶעֱבֹר *ἐὰν ἐπάγω.* — 2) *vox optandi, sive quod optatur esse nequit, sive fieri potest, sq. praet., fut., imp.:* o si! utinam! לו מֵתָנוּ utinam mortui essemus! לו רְחֵמָהּ utinam vivat; לו שְׁמֵעֵנִי utinam fiat! לו רְחֵמָהּ o si me audias! — *Eadem ratione usurpatur:*

לוּלֵא, לוּלֵי (*compos. ex לוּ et לא pro לוּ*) si non, nisi. לוּבִים, לוּבִים (*arab. siti-re*) *N. gent.*, Libyees.

לוּד *N. gent.*, populus a Semo oriundus *Gen. 10, 22. 2)* לוּד *nom. populi Aegyptii s. Africani.*

לוּדָה adhaesit, adjunctus est; mutuo accepit. — *Niph.* לוּדָה se adjunxit, se addixit alicui *sq. על, אל, עם.* — *Hiph.* לוּדָה mutuo dedit *sq. acc. pers. et rei.*

לוּי *N. pr. filii Jacobi et Leae;* 2) *pro לוּי Levita; pl. לוּיִם et לוּיִר Levitae.*

לוּי *chald. Levita.*

לוּיָהּ (*st. c. לוּיָהּ*) *f. sertum.*

לוּיָהּ *pro לוּיָהּ, לוּיָהּ f., pl.* לוּיָהּ ornamenta architectonica sertis similia.

לוּיָתָן *m. (contortum, tortuosum) bellua aquatilis; serpens, draco; crocodilus; metaph. de hoste atroci.*

לוּתָהּ *chald. (adhaesio) ad, apud, penes.*

לוּזָה flectere, deflectere; recedere. — *Niph. part.* נְלוּזָה perversus, pravus; pravum, improbum. — *Hiph. fut.* רְלוּזָה recedant.

לוּזָה *m. amygdalus (Mandelbaum) Gen. 30, 37.* — 2) *N. pr. oppidi in fin. Manass. et Benj. postea בֵּית-אֵל appellati; al. urbis.*

לוּזָה *m. tabula (lapidea, cedrina); trop. tabula cordis.* — לוּזָה הַבְּרִית, לוּזָה הַבְּרִית tabulae foederis sacri. — *Dual.* לוּזָהִים duo ordines tabularum (*nàvium*).

לוּזָה *N. pr. oppidi in Moabitide.*

לוּזָה *c. art. הַלוּזָה (mussitans, incantator) N. pr. m.*

לוּטָה abscondere, *part. לוּטָה operiens; pass. fem. לוּטָה abscondita.* — *Hiph. abscondidit.*

לוּטָה *adj. m. occultus; adv. בְּלוּטָה, בְּלוּטָה clam, clanculum.*

Plur. לְטָרִים *artes occultae, praestigiæ.*

לוט *m. operimentum, velamen.* 2) *N. pr. filii fratris Abrahami, a quo gens Moabitica originem duxit.*

לוט *m. ladanum.*

לוטין *N. pr. filii Seïri.*

לוּרָה *v. לוּרְתָן, לוּרְתָן, לוּרְתָן.*

לוּל *rad. inus. fort. in gyrum volvere.*

לוּלָרִים *m. pl. scalae in cochleae similitudinem extructae (Wendeltreppen).*

לוּלְאוֹת *st. c. לוּלְאוֹת f. pl. laqueoli, quibus immittebantur uncini aulaeorum in tentorio sacro.*

לוּלָא *v. לוּלְאָר, לוּלְאָר.*

לוּרְתָן *et לוּרְתָן (praet. לוּרְתָן, fem.*

לוּרְתָן *pro לוּרְתָן, pl. p. 1. לוּרְתָן*

pro לוּרְתָן; fut. לוּרְתָן, apoc.

לוּרְתָן *in pausa לוּרְתָן; imper.*

לוּרְתָן *part. pl. לוּרְתָנִים) per-*

noctare; commorari, per-

manere; *trop. versari, esse*

in s. cum alqo sq. לוּרְתָן; seruari s. retineri in poste-

rum diem (de mortuis et re-

bus inanimis). — *Hiph. לוּרְתָן*

fecit ut pernoctaret. — Hith-

pal. לוּרְתָנִים pernoctavit,

commoratus est. — II) Niph.

לוּרְתָן *(fut. pl. לוּרְתָנוּ) murmu-*

ravit *sg. לוּרְתָן contra alqm. —*

Hiph. לוּרְתָן (fut. apoc. לוּרְתָן,

plur. לוּרְתָנוּ; part. לוּרְתָנִים)

murmuravit.

לוּרְתָן *m. hospitium, deversorium.*

לוּרְתָן *f. tugurium; lectus pensilis (ex arbore suspensus).*

לוּרְתָנוֹת *f., pl. לוּרְתָנוֹת (c. suff. לוּרְתָנוֹת) murmu-*

ra, murmuratiōnes.

לוּרְתָן *sorbere, glutire Obad. 16.*

לוּרְתָן *m. guttur, gula.*

לוּרְתָן *(arab. torquere, tor-*

quando inflectere,) irridere,

illudere; part. לוּרְתָן irrisor;

petulans contemtor rerum

divinarum. — Hiph. לוּרְתָן

(praet. c. suff. לוּרְתָנוּ, fut.

לוּרְתָן) irrisit; 2) convertit,

interpretatus est, part. לוּרְתָן

interpres; intercessor, in-

ternuntius. — Hithpal.

לוּרְתָנוֹת *irrisorem se prae-*

buit.

לוּרְתָן *m. irrisio.*

לוּרְתָן *f. oratio contorta,*

aenigma (quod interpreta-

tione eget); dictum aculea-

tum, quo illuditur.

לוּרְתָן *depsere (farinam).*

לוּרְתָן *N. pr. m. i. q. לוּרְתָן.*

לוּרְתָן *v. לוּרְתָן.*

לוּרְתָן *rad. inus. i. q. לוּרְתָן*

לוּרְתָן f. perversitas.

לוּרְתָן *rad. inus. aethiop. ve-*

nustus fuit.

לוּרְתָן *in pausa לוּרְתָן f. (c. suff. לוּרְתָנוֹת, dual. לוּרְתָנוֹת, st.*

eruditus; *subst.* discipulus, יהוה למודי יהוה discipuli Jehovae, prophetae, homines pii.

מִלְמַד *m., st. c.* מִלְמֵד stimulus (bubulci).

תִּלְמִיד *m.* discipulus.

לָמַד *v.* לָמַח לָמַח.

לָמַד *poët. i. q.* לָמַד.

לְמוֹאֵל (Deo dicatus)

N. pr. regis ignoti *Prov.* 31.

לָמַד (juvenis robustus) *N.*

pr. filii Methusaelis; 2) filii

Methusalae.

לְמַעַן *v.* לְמַעַן.

לָעַע *v.* לָעַע.

לָעַע — *Hiph.* irrisit, lusit *sq.* בָּ.

לָעַע (*fut.* יִלְעַע) balbutivit;

irrisit *sq. dat.* — *Niph.* bar-

bare locutus est. — *Hiph.*

irrisit, illusit *sq.* בָּ, לָּ, עָּ.

לָעַע *m.* irrisio; sermo imp-

pius.

לָעַע *adj. m.* barbare loquens,

sq. שִׁפְחָה barbarus *Jes.* 28,

11. 2) לָעַע מִעוֹג, sannio,

sanniones placentaе, para-

siti.

לְעֵדָה (*ordo*) *N. pr. m.*

לְעֵדָה (in ordinem redactus)

N. pr. m.

לָעָה, *pl. in pausa* לָעָה teme-

raria (verba) fuerunt. *Alii:*

taedii plena fuerunt.

לָעָה barbare locutus est.

לָעַט *Kal inus.* avidè comed-
dit. — *Hiph.* edendum de-
dit.

לָעַן *rad. inus. arab.* exse-
cratus est.

לָעֵנָה *f.* absinthium, herba
venenosa.

לָפַד *rad. inus. fort.* flamma-
vit, luxit.

לָפִיד *m.* lampas, fax; flam-
ma.

לְפִירוֹת (*faces*) *N. pr.* con-
jugis Deborahae.

לְפָנַי *v.* לְפָנַי *s.* פָּנָה.

לָפַת (*fut.* יִלְפַת) inflexit, in-
clinavit. — *Niph.* se inflexit,
se deflexit (a via); se retro-
flexit.

לָצוֹן *v.* לָצוֹן.

לָצַץ *i. q.* לָצַץ; *part.* לְצַצִּים
deridentes, irrisores.

לָקוּם (*viam, aditum obstru-*
ens) *N. pr.* oppidi in tribu
Naphth.

לָקַח (*fut.* יִלְקַח; *inf. abs.*

לְקוֹחַ, *constr.* קָחַת, *c. suff.*

קָחַת; *imp.* לְקַח, קַח, *in-*

pausa קָח, *c. h. parag.* קָחַת)

prehendit (manu) *sq. accus.*

pers. et בְּ membri s. rei;

sumsit, cepit; occupavit

(urbem); abstulit, sustulit;

duxit (mulierem); attulit,

adduxit, arcessivit; obtulit

(Deo alqd); accepit; rece-

pit (in tutelam), percepit

(auribus), didicit; admisit (preces, consilium). — *Niph.*

נִלְקָח captus est; sublatus est; receptus est. — *Py.* לָקַח sumtus est; sublatus est. —

Hoph. (nonnisi fut. יִלְקַח) sumtus, captus est; ablatuſ, ereptus est; allatus, adductus est. — *Hithpa. part. f.* מִתְּלַקְחָה se prehensens, continuus (ignis).

לָקַח *m.* ars (qua quis capitur); doctrina, scientia (quam quis accepit), eruditio; institutio (qua quis docetur). לְקַחְרִי (eruditus) *N. pr. m.*

מִלְקָחַת *m.* captura, praeda; *dual.* מִלְקָחַתִּים mandibula utraque, fauces.

מִלְקָחַתִּים *m. dual.* forceps; emunctorium.

מִלְקָחַתִּים *m. dual.* emunctorium.

מָקַח *m.* acceptio.

מִקְחוֹת *f. pl.* merces, res venales.

לָקַט *et Pi.* לָקַט collegit. — *Py. et Hithpa.* se congregare.

לָקַט *m.* spicilegium.

רִלְקוֹט *m.* saccus, pera.

לָקַק (fut. יִלְקַק, *pl.* יִלְקַקוּ) linxit, lambit. — *Pi. part.*

מִלְקָקִים lambentes.

לָקַשׁ *Kal inus. syr.* serotinus fuit. — *Pi.* fructus serotinos collegit, racematus est.

לָקַשׁ *m.* foenum serotinum s. cordum.

מִלְקוֹשׁ *m.* pluvia serotina (Martio et Aprili mensibus); *trop.* de oratione frugis plena.

לְשׁוֹן *rad. inus. arab.* suxit.

לְשׁוֹן *m. (c. suff. לְשׁוֹנִי)* succus vitalis, vigor; לְשׁוֹן תִּשְׁמוֹן placenta oleo perfusa.

לְשׁוֹן *com.* lingua; אֲרִישׁ לְשׁוֹן calumniator, 1) בַּעַל לְשׁוֹן incantator; 2) *metaph.* sermo; dialectus; lingua ignis, flamma; sinus (maris); ligula (auri).

לְשׁוֹן *denomin. Poel part. c.* מִלְשֹׁנֵי מִלְשֹׁנֵי *parag.* מִלְשֹׁנֵי, *Keri* מִלְשֹׁנֵי *pro* מִלְשֹׁנֵי calumniants *Ps.* 101, 5. — *Hiph. (fut. apoc. תִּלְשֹׁן)* calumniatus est.

לְשׁוֹן *com. chald.* lingua, sermo, dialectus (gentis).

לְשֻׁפָּה *f. (i. q. נִשְׁפָּה)* cella, conclave; *c.* הַ *parag.* לְשֻׁפָּתָה in conclave; *pl.* לְשֻׁפָּתוֹת, *st. c.* לְשֻׁכּוֹת.

לְשֵׁם *m.* gemma quaedam, *LXX.* λιγύριον. 2) *N. pr.* urbis, quae etiam לְרִישׁ *et* דֶּן appellatur.

לְשַׁע *N. pr.* urbis non procul a Sodoma (Callirrhoe).

לֶחֶת *m. nom. mensurae, LXX.* ἡμίχορος, *Vulg.* corus dimidius.

לָתַע *rad. inus. arab.* mordit.

מִלְתָּעוֹת *f. pl.* (mordentes) *poët.* dentes.

מִתְלַעוֹת *f. pl.* (transpos.) dentes.

מ

מָה *chald. i. q.* מה.

מֵאָבֶס *m.* horreum, *v.* אָבֶס.

מֵאֵד *v.* אֵד.

מֵאָה (*st. c.* מֵאָת) *f.* centum; centies; centesimae; *dual.* מֵאָתִים ducenti; *pl.* מֵאוֹת centum: שֵׁשׁ מֵאוֹת sexcenti, שְׁמֹנֶה מֵאוֹת octingenti etc.; *pl.* Chethib מֵאֵרוֹת. — 2) centesimae (usurae) *Nehem.* 5, 11. — 3) *N. pr.* turris Hierosolymitanae *Nehem.* 3. 12.

מֵאָה *f. chald.* centum; *dual.* מֵאָתִים ducenti.

מֵאוֹנוֹת *v.* אָוָה cupiditates.

מֵאוֹס *v.* מוֹס.

מֵאוֹמָה *v.* מָה.

מֵאוֹרָה *v.* אֹר.

מֵאוֹנִים *v.* מֵאוֹנִין, מֵאוֹנִים.

מֵאֲכַל *v.* מֵאֲכַלְת, מֵאֲכַלְת, מֵאֲכַל.

מֵאֲמִצִּים *v.* אֲמִץ.

מֵאֲמֵר *v.* אֲמֵר, מֵאֲמֵר.

מֵאָן *m. chald.* vas.

מֵאָן *vel* מֵאָן — *Pi.* מֵאָן (*inf.* מֵאָן, *fut.* יִמְאָן) abnuvit, recusavit, noluit *sq. inf.*

מֵאָן *adj. m.* renuens, no-

lens, *ubique c. pron. pers.* מֵאָן אֵתָה si tu renuis s. non vis.

מֵאָן *m., pl.* מֵאָנִים *praefrac-* te s. pertinaciter renuentes.

מֵאָס (*inf.* מֵאָס, *constr. c. suff.* מֵאָסָם, *fut.* יִמְאָס) aver-satus est, repudiavit, rejecit *sq. accus.*, בָּ; sprevit, nihili aestimavit *sq. accus.*, בָּ, *inf.* — *Niph.* repudiatus est; *part.* נִמְאָס spretus, contemptus. — II) *i. q.* מֵסָס. — *Niph.* diffluit (*i. e.* per-iit); liquefacta est s. diffluit (cutis sanie).

מֵאָפָה *v.* אָפָה.

מֵאָפֵל *v.* מֵאָפֵלְתָה, מֵאָפֵל.

מֵאָר *Kal inus. arab.* irri-tavit; recruduit. — *Hiph.* הֵמֵאֵר acerbe pupugit; מֵמֵאָרְתָה צִרְעַת lepra cutem exulcerans.

מֵאָרֵב *v.* אָרֵב.

מֵאָרֵר *v.* אָרֵר.

מֵאָתָה *v.* אָתָה.

מֵבְדִלּוֹת *v.* בְּדֵל.

מֵבּוֹא *v.* בּוֹא.

מֵבוֹכָה *v.* בּוֹךָ.

מֵבּוֹל *v.* בּוֹל.

מֵבוֹסָה *v.* בּוֹסָה.

מֵבוֹנִים *Chethib*, מֵבוֹנִים *Keri* (*cf.* בּוֹן, בּוֹנִין) prudentiae *i. e.* prudentes, doctores.

מֵבוֹעַ *v.* נָבַע.

מֵבוֹקָה *v.* בּוֹקָה.

מֵבוֹשִׁים *v.* מְבוֹשִׁים, מֵבוֹשִׁים.

בַּחַר *v.* מִבְּחָר, מִבְּחֹר

נָבַט *v.* מִבְּט, מִבְּט

בַּטָּא *v.* מִבְּטָא

בַּטָּח *v.* מִבְּטָח

בַּלַּג *v.* מִבְּלִיגוֹת

בַּלָּה *s.* בַּלְעָדִי *v.* מִבְּלַעְדִּי

בִּנְה *v.* מִבְּנִה

בִּצָר *pro* סִבְכִי 2 Sam. 23, 27.

בִּצָר *v.* מִבְּצָר

בִּרַח *v.* מִבְּרַח

בִּשְׁשׁ *v.* מִבְּשֶׁשׁ

בִּשְׁל *v.* מִבְּשִׁלוֹת

מַג *m.* magus (sacerdos Medus vel Pers.), רַב־מַג princeps magorum.

מַגְבִּישׁ (congregans) *N. pr.*

loci s. personae.

גָּבַל *v.* מִגְבִּלוֹת

גָּבַע *v.* מִגְבָּעָה

מַגֵּד *rad. inus. arab.* dignitate superavit, honore s. gloria excelluit.

מַגֵּר *m.* quidvis eximium et praestans, res pretiosissima et nobilissima, donum praestantissimum.

מַגְהוֹן, מַגְהוֹן *N. pr.* urbis munitae Manassitarum in tribu Issasch., LXX. Μαγεδδω. — בקַעַת־מַגְהוֹן vallis et planities prope Megid-duntem. — מֵי מַגְהוֹן Kischon rivus.

מַגְהֵנוֹת *f. pl.* res pretiosae.

מַגְהֵרָאֵל (donum s. princeps Dei) *N. pr.* principis Edomitaram.

Leopold, Lex. Hebr.

גָּדַל *v.* מִגְהוֹל, מִגְהָל

מַגֵּרָג *N. pr.* filii Japhet et terrae populique in extremo tractu Asiae septentr., cujus rex גֹּיָג appellatur.

מַגוֹר, מַגוֹרָה, מַגוֹרָה *v.* גוֹר.

גוֹר *v.* מַגוֹרָה

נָגַל *v.* מַגָּל

גָּלַל *v.* מַגְלָה

גָּמַם *v.* מַגְמָה

מָגַן — *Pi.* מָגַן dedit, tradidit *sq. accus. et ב, dupl. accus. pers. et rei*; fecit alqm alqd.

גָּנַן *v.* מַגְנָה, מָגַן

גָּעַר *v.* מַגְעָרָה

גָּעַה *v.* מַעְפָּה

מַגְפִּיעֵשׁ *N. pr. m.*

מַגֵּר — *part. pl. constr.* מַגוֹרֵי projecti. — *Pi.* מַגֵּר dejecit, projecit.

מַגֵּר *chald.* — *Pa.* מַגֵּר dejecit, projecit.

מַגְרוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum.

גָּרָר *v.* מַגְרָה

גָּרָה *v.* מַגְרָפָה

גָּרַשׁ *v.* מַגְרֵשׁ

הִבַּח *chald. v.* מִדְּבַח

הִבֵּר *v.* מִדְּבַר

מָדַד (*praet.* מִדְּדוּ; מִדְּדִי, מִדְּדוּתָם; *inf.* מִד; *fut.* יִמְדוּ) *propr.* extendit; mensus est; *trop.* admensus est alicui, retribuit. — *Niph. (fut.)* יִמְדוּ mensuratus est. — *Pi.*

N

מדד (*fut.* יִמְדַד) mensus est. (*Al. v. s.* נִדְד) — *Po.* מוֹדֵד *id.* (*Al. conquassavit, cf.* מוֹד) — *Hithpo.* הִתְמַדֵּד se extendit.

מִדָּה *m. mensura, c. suff.* מִדָּה, *pl.* מִדָּהִים; 2) vestis, stola; stragulum; *c. suff.* מִדָּו, מִדָּו, *pl.* מִדָּוִים, מִדָּוִין. — 3) מִדְּרִין *N. pr.* urbis in deserto Judae.

מִדָּה *f. (masc. Neh. 3, 30.)* extentio, magnitudo, longitudo, amplitudo; אִישׁ מִדָּה vir procerus, *pl.* אֲנָשֵׁי מִדָּה, אֲנָשֵׁי מִדּוֹת; אֲנָשֵׁי מִדּוֹת domus spatiosa et ampla; 2) mensura, dimensio, חֶבֶל מִדָּה regula mensoria, מִדַּת מִדָּה vitae meae spatium; 3) tributum; 4) *pl.* מִדּוֹת vestes.

מִדָּה *f. chald.* מִנְדָּה, מִנְדָּה tributum.

מִמְדָּה *m., pl.* מִמְדָּהִים mensurae.

מִדָּה *rad. inus. i. q.* מדד.

מִדָּו *m. (pl. c. suff.)* מִדּוֹתֵיהֶם vestis.

מִדּוֹן *m.* extentio, longitudo 2 *Sam.* 21, 20. — *Aliud v. s.* דִּין.

מִדָּה־בָּה *v. chald.* דָּהָב.

מִדּוֹה *v.* דּוֹה.

מִדּוֹתִים *v.* נִדָּה.

מִדּוֹע *v.* רִדַּע.

מִדּוֹר *v.* הוֹר, מִדּוֹרָה, מִדּוֹר.

מִדּוֹשָׁה *v.* הוֹשָׁה.

מִדָּחָה *v.* דָּחָה.

מִדָּחָפוֹת *v.* דָּחַף.

מִדְּרִי *f.* Media; Medi. — *N. gent.* מְדִי Medus.

מִדְּרִי *f. chald.* Media. — *N. gent. st. emph.* כֶּרִי מִדְּרִי, *Chethib* מִדְּרִי Medus.

מִדְּרִי *v.* מִה; מִדְּרִי *v.* דִּי.

מִדְּרִין *N. pr.* populi Arabici a filio Abrahami et Keturae orti; *nom. gent. m.* מִדְּרִינִי, *fem.* מִדְּרִינִית.

מִדְּרִי *v.* מִדְּרִי *s.* מִדְּרִי.

מִדְּרִינָה *v.* דִּין.

מִדְּרִיכָה *v.* הוֹךָ.

מִדְּמִנָּה, מִדְּמִנָּה, מִדְּמִן *v.* דָּמִן.

מִדְּרִי *v.* מִדְּרִי, מִדְּרִי.

מִדְּרִי *v.* מִדְּרִי, מִדְּרִי.

מִדְּרִי *v.* דָּקָר.

מִדְּרִי *v.* מִדְּרִי, מִדְּרִי *chald. i. q.* הוֹר.

מִדְּרִי *v.* דָּרַג.

מִדְּרִי *v.* דָּרַג.

מִדְּרִי *v.* דָּרַשׁ.

מִדְּרִי *c. art.* הַמִּדְּרִי *N. pr.* patris Hamani.

מִה, מִהָּ, מִהֶּ *pron. interrog. quid? τί;* מִהֶּ-לָּךְ quid tibi (vis)?

מִהֶּ-לִּי quid ad te? מִהֶּ-לָּךְ quid mihi tecum? *genitivus, si nomini subst. postponitur:* מִהֶּ-לָּךְ מִהֶּ-לָּךְ

מִהֶּ-לָּךְ מִהֶּ-לָּךְ *cujusnam rei sapientia iis est? — Cum subst. pron. adj. quis? quae? qualis? — Relat. quod; pron. indefin. quid, quidquam (sq. וְשׁ id quod); quidquid; — Adv.*

interrog. quid? cur? quam?
(מה-נורא quam formidabi-
lis?) quantopere? quomodo?

— מה-ה pro מזה quid hoc
est? למידי? מלפניכם quid vobis?

pro למה-הי secundum id
quod sufficit. — *Composita:*

במה, במה qua in re? qua
ratione? cur? — פמה, פמה

quantus? quantum? quam-
diu? quousque? quot? quo-
ties? — לפמה, לפמה quare?

cur? לפמה זה cur tandem? —
לפמה למפראשנה: propterea

quod initio. — עדימה quam-
diu? quousque? — עלמה,

עלמה super quo? quare?
cur?

מה (מא) *chald.* quid?
quod; quidquid. — לפמה,

עלמה quare? פמה quam!
quantopere! מה די id quod,

quidquid est quod.

מה ומה (contr. ex מאומה
vel או מה) aliquid, quid-

quam; *praeced.* לא, אין, לא
nihil, ne ullum quidem.

מהה — *Hithp.* התמהמה
cunctatus, moratus est.

הים v. מהומה.

מהומן (fidus cf. אמן) *N. pr.*
eunuchi Pers.

מהיטבאל (Deus benefecit) *N.*
pr. viri Neh. 6, 10., feminae

Gen. 36, 39.

מהל i. q. מול praescidit, ad-
ulteravit, *part.* מהול trop.

adulteratum (vinum aqua
mixtum).

הלה v. מהלה.

הלל v. מהללאל, מהלל.

הלם v. מהלמות.

המר v. מהמרות.

הפך v. מהפכה, מהפכה.

מהר festinavit; promptus
fuit. — *Pi.* מהר acceleravit,

cito arcessivit; *intrans.* fe-
stinavit sq. *verb. fin. s. inf.*

(*adv.* cito, celeriter); *inf.*
מהר *adv.* cito, propere; 2)

promptus, expeditus fuit in
aliqua re. — *Niph.* נמהר fe-

stinatus, praecipitatus est;
part. temerarius, praeceps;

rapidus, vehemens et violen-
tus; meticulousus, timidus. —

II) מהר emit (uxorem pre-
tium parentibus soluto) *Exod.*

22, 15.
מהיר *m.* (festinus) prom-
tus, peritus (artis).

מהר *m.* pretium, quo spon-
sa parentibus ejus soluto

emitur.
מהרה *f.* festinatio, celeri-
tas; עדימהרה, במהרה,

מהרה *adv.* festinato, cito,
propere.

מהרי *N. pr.* ducis milit.
Davidis.

התל v. מהתלות.

מואב *N. pr. m.*, populus
Moabiticus a Loto ortus;

fem. terra Moab. inde a mari

mortuo usque ad Arnonem
fluv. *Nom. gent. m.* מוֹאֲבִי,
fem. מוֹאֲבִיָּה, מוֹאֲבִיָּה.

מוֹל *aram. pro* מוֹל.

מוֹבא *v.* בוא.

מוֹג (fut. רמוג) fluxit; *trop.*
diffluxit, dissolutus, lique-
factus est (animus prae timore);
trans. dissolvi jussit, dissolvit.
— *Niph.* נמוג diffluxit (turba hom.);
trop. diffluxit (prae timore). —
Pil. מוגג liquefecit; *trop.*
dissolvit. — *Hithpal.* התמוגג
liquefactus, dissolutus est;
trop. diffluxit (pavore).

מוֹד *rad. inus. arab.* moveri,
cf. מוט; *Po.* מוֹדֵר *v.*
מדד.

מוֹמֵד *m. propr.* perpetui-
tatis: עוֹלַת הַמוֹמֵד *s.* הַמוֹמֵד,
עוֹלַת הַמוֹמֵד holocaustum per-
petuum (quotidianum), לֶחֶם
הַמוֹמֵד panis perpetuo in
templo propositus; אֲנָשֵׁי ת'
viri in aliquam rem perpe-
tuo incumbentes. 2) הַמוֹמֵד
sacrificium perpetuum *s.*
quotidianum *Dan.* 8. 11. 12.
3) הַמוֹמֵד *adv.* perpetuo, ju-
giter.

מוֹדֵע *v.* מוֹדֵעַת, מוֹדֵע, מוֹדֵע.

מוֹט (fut. רמוט) moveri, nu-
tare, vacillare, labare. —
Niph. נמוט (fut. רמוט) nu-
tavit, vacillavit. — *Hiph.*
fut. רמיטו faciunt ut decli-

net, delabatur (in alqm
alqd). — *Hithpol.* vacilla-
vit.

מוֹט *m.* motio, vacillatio;
vectis (quo alqd loco move-
tur); ferculum (cui alqd
transferendum imponitur);
jugum.

מוֹטָה *f.* vectis; 2) מוֹטָה
vectes jugi; 3) jugum
ipsum.

מוֹקֵי *i. q.* מוֹקֵי attenuari, ad
paupertatem redigi.

מוֹל circumcidere, amputare
praeputium. — *Niph.* נמוֹל
chald. pro נמוֹל (fut. רמוֹל,
inf. המוֹל, *part. pl.* נמוֹלִים)
circumcisus est, se circumci-
dit. — *Pil.* מוֹלל succidit, *im-*
pers. succiditur. — *Hiph.*
(*fut. c. suff.* אֲמִילם) excidit,
delevit. — *Hithpol.* התמוֹלל
succisus, obtusus est.

מוֹל *Deut.* 1, 1., מוֹל
Neh. 12, 38.) *praep.* e re-
gione, אַנְטִיגוֹ, contra; co-
ram, apud. — *Composita:*
מוֹל אֶל- versus (alqd); אֶל-
מוֹל in frontem, a s. in
fronte alcjs rei; מִמוֹל e loco
qui est coram, a fronte; e
regione, contra.

מוֹלָה *f.* (pl. מוֹלָה) circum-
cisio.

מוֹלָה *v.* מוֹלָה, מוֹלָה.
מוֹמֵם (*pro* מוֹמֵם, מוֹמֵם)
m. macula, labes, vitium (cor-
poris, animi).

מין *v.* מון.
 סבב *v.* מוסב.
 וסד *v.* מוסדה, מוסד, מוסד.
 סכנ *v.* מוסד.
 אסר *v.* מוסרות, מוסרים, מוסר.
 וסר *v.* מוסר.
 מועדה, מועדה, מועד, מועד
v. יעד.
 מעד *v.* מועדת, מועד.
 ענה *v.* מועת.
 רעץ *v.* מועצה.
 צוק *v.* מועקה.
 רפה *v.* מופתים, מופת.
 מין *premere, part.* מין oppressor.
 מין *m. palea.*
 מין *m. pressio, compressio.*
 יצא *v.* מוצאה, מוצא.
 יצק *v.* מוצקה, מוצק.
 צוק *v.* מוצק, מוצק.
 מוק — *Hiph.* המיק subsannavit, derisit.
 וקד *v.* מוקדה, מוקד.
 וקש *v.* מוקש.
 מרר *v.* מור *i. q.*
 מור — *Hiph.* המיר mutavit, permutavit, commutavit alqd cum alqo *sq.* ב; se mutavit.
 — *Niph.* נמר mutatus est.
 המורה *f.* mutatio (emtio, venditio); *metonym.* res mutata; 2) compensatio.
 ורא *v.* מורא.
 מורג *s.* מורג *m.* (מורגים *pl.*) tribulum, quo frumentum in area deteritur.

ורד *v.* מורד.
 מורה *Chethib Ps. 9, 21. i. q.*
 מורא *v.* ורא; *al. v. s.* מרה;
 ורה *v.* מורה.
 ורט *v.* מורט.
 מרה *i. q.* מוריה.
 ורט *v.* מורשה, מורש.
 מורש *cedere, recedere; trans. remove, auferre. — Hiph. remisit, dimisit; retraxit, subtraxit alicui sq. intrans. recessit; desiit sq. inf. c. מן. — II) מוש i. q. palpavit, contrectavit Gen. 27, 21. — Hiph. id. Ps. 115, 7. Jud. 16, 26. Keri.*
 מורש (recedens) *N. pr. m.; patronym.* מורש.
 ושב *v.* מורשב.
 משך *v.* מורשכות.
 וישע *v.* מורשעות.
 מות (*praet. מת, pers. 1. מתו, pl. מת, pl. מתו, fem. מתה; inf. abs. מות, constr. מות; imp. רמות, apoc. רמות, fut. רמת, mori; perire, interire (de civitate); trop. obtorpescere (de animo), emori (de trunco arboris, de terra inculta), exstingui (de sapientia). — Pil. מותח interfecit. — Hiph. המית (pers. 2. המת, המתה, pers. 1. המיתו, c. suffix. המיתו) interfecit, occidit.*

Part. ממתים occidentes (s. angeli morti afferendae prae-
fecti, s. quaecunque mortem
afferunt) *Iob.* 33, 22. —
Hoph. הומת occisus est.

מוֹת *m.* (c. *parag.* הוּתהּ, *st. c.* מות, *c. suff.* מוּתוּ; *pl.* מוּתוֹת) mors, משפט מוֹת (מוּתוֹת) crimen capitale, בְּנֵי-מוֹת *s.* מוֹתוֹת אִישׁ-מ' mortis reus, *pl.* מוֹתוֹת אִישׁוֹת מ' funes mortis, vitae discrimina; רִשְׁן הַמוֹת dormivit mortem, so-
porem aeternum. 2) orcus, מוֹת שַׁעֲרֵי מוֹת portae tartari; מוֹת הַדְרִי-מוֹת penitralia mortis; 3) morbus letalis, pestis; 4) perniciēs, interitus.

מוֹת *m. chald.* mors.

מוֹתוֹת *m., pl.* ממוּתוֹת mor-
tes.

מוֹתוֹת *f.* מוֹתוֹת הַמוֹתהּ morti destinatus.

מוֹתָר *v.* רָתַר.

מוֹתֵבֶת *v.* זָבַח.

מוֹזַג *rad. inus. arab.* miscuit,
cf. מִסַּךְ.

מוֹזַג *m.* vinum mixtum.

מוֹזָה *rad. inus. arab.* suxit.

מוֹזָה *adj. m.* exsuctus, ex-
haustus, consumtus (fame).

מוֹזָה (pavor) *N. pr. m.*

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *m.* cingulum;

trop. vinculum, jugum (po-
pulo impositum).

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *v.* זָוָה.

מוֹזָה *feriit, percussit, sq.* רָד,

מוֹזָה *manus complosit, mani-*

מוֹזָה *plausit; exsultavit. —*

Pi. (inf. c. suff.) מוֹזָהּ com-

מוֹזָה *com-*

מוֹזָה *feriit, percus-*

מוֹזָה *— Pa. (fut. רִמָּהּ) sq.*

מוֹזָה *percussit alcjs manum*

מוֹזָה *i. e. repulit, cohibuit. —*

Ithpe. affixus est.

מוֹזָה *v.* מוֹזָהּ.

מוֹזָה *v.* מוֹזָהּ.

מוֹזָה *abstersit (paropsidem;*

מוֹזָה *lacrimas); oblitteravit (scri-*

מוֹזָה *ptum), oblivioni tradidit*

מוֹזָה *(peccatum); delevit, perdi-*

מוֹזָה *dit (homines, memoriam alcjs,*

מוֹזָה *urbem). — Niph. (fut.*

מוֹזָה *apoc. רִמָּה) deletus est. —*

מוֹזָה *(fut. apoc. רִמָּה) ob-*

מוֹזָה *litteravit; delevit, condona-*

מוֹזָה *(peccatum). — II) i. q.*

מחה percussit, *sq.* על perti-
nuit ad, attigit. — III) *i. q.*
מחה *Pr.* emedullavit. — *Py.*
ex medulla exemta est (pin-
guedo).

מחה *m.* percussio.

מחיה *f.* (plaga) indicium,
signum *Lev.* 13, 10. 24.

מחוגה *v.* חוגג.

מחוז *i.* מחוז.

מחוראל, מחוראל *N. pr.* Kai-
nitae.

מחורים (congregationes) *N.*
pr. loci ignoti.

מחול *v.* מהולה, מחולל.

מחזה, מחזאות, מחזאות *v.*
הזה.

מחח *rad. inus. arab.* me-
dullus fuit; emedullavit.

מח *adj. m.* pinguis; dives.

מח *m.* medulla.

מחירא *N. pr. m.*

מחיה *v.* חיה, מחיה.

מחיר *v.* מחיר.

מחלוך, מחלה, מחלה, מחלה,

מחלה *v.* מחלה, מחלה.

מחלה *v.* חלה.

מחלה *v.* מחלה, מחלה.

מחלק *v.* מחלקות, מחלקות.

מחלה *v.* מחלה, מחלה.

מחלה *N. gent. cf.* אביל.

מחמה *v.* חמה.

מחמד *v.* מחמדים, מחמד.

מחמל *v.* חמל.

מחמץ *v.* מחמץ.

מחנה *v.* מחנה, מחנה.

מחנק *v.* חנק.

מחסה *v.* מחסה, מחסה, מחסה.

מחסום *v.* חסם.

מחספס *v.* חספס.

מחץ (*fut.* רמחץ) agitavit et
concussit (pedem, sagittas
in sanguine); percussit, fre-
git (hominem, caput, femo-
ra alejs); *trop.* percutiendo
compescuit.

מחץ *m.* contusio, fractura,
vulnus.

מחצה, מחצות *v.* חצה.

מחק *v.* percussit, confregit.

מחקר *v.* חקר.

מחר *rad. inus. i. q.* מחר.

מחיר *m.* pretium mercis
venalis; במחיר pretio so-
luto, לא במחיר nullo pre-
tium, gratis; 2) praemium la-
boris, merces. 3) *N. pr. m.*

מחר *m.* crastinus; ביום מחר
die crastino. *Adv.* מחר, cras
in diem crastinum, מחר
et פעה הוצא מחר circa hoc
tempus crastini diei; פעה
מחר השלישית perendie. —

2) מחר in posterum, post-
hac; ביום מחר in posterum:

מחרת *f.* dies crastinus s.
posterus; למחרת, למחרת
postridie; ממחרת השבת in-
de a postero die sabbathi,
עד-ממחרת usque ad poste-
rum diem. — למחרתם *adv.*
postridie.

חָרָא *v.* מְחַרְאָה.
 חָרַשׁ *v.* מְחַרְשֵׁת, מְחַרְשֵׁה.
 חָשַׁף *v.* מְחַשְׁף.
 חָשַׁב *v.* מְחַשְׁבֵת, מְחַשְׁבֵה.
 חָשַׁךְ *v.* מְחַשְׁך.
 מָחַת *N. pr. m.*
 חָתָה *v.* מְחַתָּה.
 חָתַת *v.* מְחַתֵת.
 חָתַר *v.* מְחַתֵר.
 מָטָא *chald. (i. q. מִצָּא)*
 advenit, pervenit alqo *sq.* לַ, עַל;
 attigit, pertigit *sq.* לַ; advenit
 (tempus); supervēnit, accidit alicui
sq. עַל.
 מָטָא *v.* מְטָאטָא.
 מָטָה *v.* מְטָה.
 מָטָה, מָטָה, מָטָה, מָטָה
v. נָטָה.
 מָטָה *v.* מְטָה.
 מָטָל *rad. inus. arab. (fer-*
rum) cudit.
 מָטָל *m. vectis ferreus.*
 מָטָן *v.* מְטָמֵן.
 מָטָע *v.* נָטָע.
 מָטָעִים *v.* מְטָעֵמִים.
 מָטָפַח *v.* מְטָפַחַת.
 מָטָר — *Hiph.* הִמְטָרִי im-
 brem demisit, pluere jussit;
transl. pluviae instar demisit
 (grandinem, ignem, panem,
 iram). — *Niph.* pluvia
 irrigatus est.
 מָטָר *m. (st. c. מָטָר; plur.*
 מְטָרוֹת, *st. c. מְטָרוֹת) pluvia,*
 imber.
 מָטָרִי (imbricus) *N. pr. m.*
 מְטָרֵר (propellens) *N. pr. f.*

נָטָר *v.* מְטָרָא, מְטָרָה.
 מִי *pron. interrog. quis? quae?*
 מִי־הָאִישׁ הַזֶּה *quis est*
 vir illè; מִי־אַתָּה *quae es tu?*
 מִי־אַלֶּה *quinam sunt illi?*
 מִי וְנָמִי *quinam? genit. מִי־וְנָמִי*
cujus filia? dat. לְמִי *quibus?*
in quem? propter quem?
accus. בְּמִי *quem? Interdum inter-*
rogationi inest vis negandi:
 מִי מְנָה *quis numeravit?*
 מִי יִהְיֶה *(nemo), vel optandi:*
 מִי יִהְיֶה *quis dabit ut sit? (uti-*
 nam sit!) מִי יִהְיֶה עָרֵב *quis*
dabit vesperam? (utinam sit
vespera!) — 2) relat. qui,
ὅστις, ὅς ἄν; quicumque;
 מִי אֲשֶׁר *quicumque.*
 מִי־דָבָא *(aqua quietis) N. pr.*
urbis in tribu Ruben.
 מִי־רָדָר *(amor cf. יָרָד) N. pr. m.*
 מִי־טָב *v.* מְיָטָב.
 מִי־כָה *N. pr. m. i. q. מִי־כָה.*
 מִי־כָה *(quis est Deo similis?)*
N. pr. archangeli; 2) mult.
viroorum.
 מִי־כָה, מִי־כָה *(quis est Jeho-*
 vae similis?) *N. pr. prophe-*
 tae; 2) al. hominum.
 מִי־כָהוּ *N. pr. m. 2) fem. nom.*
uxoris Rehabeami.
 מִי־כָהוּ, מִי־כָה *N. pr. viro-*
 rum.
 מִי־כָל *v.* מְיָכָל.
 מִי־ם *m. pl. (st. c. מִי־ם)*
 מִי־מִי, מִי־מִי; *c. suff. מִי־מִי,*

מִימֵיהֶם, מִימֵיהֶם; *c. h. loc.*
 (הַמַּיְמָה) aquae, aqua; *sq.*
adject. pl., verb. tum plur.
tum sing.; transl. aqua ocea-
 ni, nubium, pluviae; fons,
 rivus, palus in agro s. vicini-
 a alejs oppidi. — *Trop.*
 מִי-רֵאשׁ aqua *i. e.* succus ci-
 cutae, מִימֵי רִגְלִים *Keri* a-
 qua pedum *i. e.* lotio; רֵצָא
 מִמֵּי פ' ex alejs aqua (semi-
 ne) prodiit, ab alqo origi-
 nem duxit. — *Poët.* aqua est
 imago abundantiae, summi
 periculi vel infortunii, ma-
 gni pavoris.

מִי זֶהָב *N. pr. m.*

מִי-הַיְרֻקוֹן *N. pr.* urbis in
 tribu Dan.

מִי-נִפְתּוֹחַת *N. pr.* fontis non
 procul ab Hierosol.

מִימֵיךָ *N. pr. m. i. q.*
 מִימֵיךָ *rad. inus. arab.*
 mentitus est (speciem prae-
 se tulit).

מִיךָ *m. species, genus;*
 מִימֵיךָ *fructus sui generis.*

תְּמוּנָה *f.* imago, simula-
 crum; species, facies.

רִנָּק *v. מִינִיקוֹת, מִינִיקוֹת*
 מוֹפְעֵת, מִפְעֵת, מִיפְעֵת *Che-*
thib (splendor) *N. pr.* oppi-
 di Levitarum in tribu Ru-
 ben.

מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ*
 מִימֵיךָ (recessus) *N. pr. m.*

מִימֵיךָ (quis est, qualis Deus

est) N. pr. virorum.
 יִשְׂרָאֵל *v. מִימֵיךָ*
 מִימֵיךָ *N. pr. juvenis jud. in*
 aula Nebucadnezaris *i. q.*
 מִימֵיךָ.

מִימֵיךָ (salus) *N. pr. regis*
 Moabit.

מִימֵיךָ *N. pr. filii Calebi.*

יִשְׂרָאֵל *v. מִימֵיךָ*
 יִשְׂרָאֵל *v. מִימֵיךָ, מִימֵיךָ*
 פֶּאֶב *v. מִימֵיךָ*.

מִימֵיךָ *i. q. מִימֵיךָ*

מִימֵיךָ *N. pr. Gaditae.*

מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ, מִימֵיךָ*

מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ*

מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ*

מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ, מִימֵיךָ*

מִימֵיךָ (venditus) *N. pr. filii*
 Manassis *Gen. 50, 23.; poët.*
 Manassitae *Jud. 5, 14. Pa-*
tron. מִימֵיךָ. — 2) al. hom.

מִימֵיךָ (fut. וְיִמְכּוּ) depressus
 est, *trop.* corrui, perii. —
Niph. fut. יִמְכּוּ deprimitur,
 corrui. — *Hoph. pl. הַמִּכּוּ*
pro הַמִּכּוּ corrunt, pereunt.

מִימֵיךָ *rad. inus. arab.* non
 multum aquae habuit.

מִימֵיךָ *m. — מִימֵיךָ* ri-
 vus exiguus, non multum
 aquae continens. 2) *N. pr.*
 filiae Sauli, uxoris Davidis.

מִימֵיךָ; פֶּלֶל *v. מִימֵיךָ*
 מִימֵיךָ *v. מִימֵיךָ*

פֶּלֶל *v. מִימֵיךָ, מִימֵיךָ, מִימֵיךָ*

אָכַל *v.* מֵאֲכֹלֶת *pro* מַכְלֶת

פִּימָן *v.* מִכְמִימִים

מִכְמֵשׁ, מִכְמֵשׁ, מִכְמֵשׁ (absconditum, thesaurus) *N. pr.* oppidi in tribu Beuj., Μαχυδς.

מִכְמֵר, מִכְמֵר, מִכְמֵר *v.* מִכְמֵר

מִכְמֵר *N. pr.* oppidi in confin. trib. Ephr. et Manass.

מִכְנֹדְבִי *N. pr. m.*

פִּנֹס *v.* מִכְנֹס

פִּסֵּס *v.* מִכְסֵּה, מִכֵּס

פִּסְתָּה *v.* מִכְסֵּה, מִכְסֵּה

מִכְפֵּלָה (duplicatio) *N. pr.* regionis prope Hebronem.

מָכַר (fut. רִמְכַר; inf. c. suff.

מִכְרָה, מִכְרָם; imp. c. הַ

פָּרָג. מִכְרָה) vendidit *sq.* בְּ

pretii; desponsavit (filiam);

tradidit in potestatem (hostium Jehova populum s.

terram). — *Niph.* נִמְכַר venditus est;

se ipse vendidit (servum). — *Hithpa.* הִתְמַכַּר

venditus est; se tradidit.

מִכָּר *m.* (c. suff. מִכְרָם) res

venalis; pretium, quo res

venditur.

מִכְרִי *N. pr. m.*

מִמְכָּר *m.* venditio; res vendita;

res venalis.

מִמְכָּרָה *f.* venditio.

נִכַּר *v.* מִכָּר

פָּרָה *v.* מִכְרָה

פִּוֵּר *v.* מִכְרָה

מִכְרָתִי *N. gent.*, oriundus ex

מִכְרָה (loco ignoto).

פִּשַׁל *v.* מִכְשֵׁלָה, מִכְשֹׁל

פָּתַב *v.* מִכְחַב

פָּתַת *v.* מִכְחֵה

פָּתַם *pro* מִכְחַב *v.* מִכְחֵם

פָּתַשׁ *v.* מִכְחֵשׁ

מָלֵא, מָלֵא (*praet.* מִילֵאָרִי,

רִמְלָא; fut. מִלֵּא, מִלֵּא, מִלֵּא; *inf.* מִלֵּאת, מִלֵּאת) *trans.*

implevit, complevit, replevit alqd *sq. accus.*,

alqd alqa re *sq. dupl. accus.*; 2) *intrans.* se implevit,

plenus fuit alqa re *sq. accus.*;

completum fuit (tempus *i. e.* peractum est s. adfuit); *sq.*

animus meus satiatus est. — *Niph.* נִמְלָא (*fut.*

רִמְלָא) impletus, repletus est

alqa re *sq. accus.*, לְ, מִן; expletus,

satiatus est (animus, desiderium); impletus, in-

structus est (ferro, armis); completum,

peractum est (tempus). — *Pi.* מִלֵּא, מִלֵּא

(*inf.* מִלֵּאת, מִלֵּאת; fut. רִמְלָא, רִמְלָא) implevit,

explevit alqa re *sq. accus.*,

מִן, *dubl. accus.*; implevit s. satiavit

(cupiditatem), satisfecit (precibus).

מִן יָדוֹ בִּקְשָׁתָּהּ manum suam arcu implevit,

arcum prehendit; מִן יָדוֹ אֶת־יָדוֹ

tradidit alcjs manibus (sacerdotii munus);

מִן יָדוֹ לַיהוָה largam manu obtulit dona

Jehovae; מִן אֲבָנִים inseruit gemmas.

2) plenum, integrum, perfectum reddidit:

(tempus) totum peregit, peragi s. elabi voluit; (vaticinium, promissum) ratum fecit, eventu comprobavit; *sq.* אַהֲרֵי יְהוָה (*sc.* לְלֶכֶת) integra obedientia Jehovam secutus est, plenam obedientiam Jehovae praestitit; *c.* alio *v. conj. signif.* plene, valde, multum: קְרָאוּ מְלֵאִי; מִלֵּא הַקִּישָׁת (*sc.* לְדַרְךְ) fortiter arcum tetendit.—*Py. part.* מִמְּלֵאִים impleti (gemmis). — *Hithpa. fut.* יִתְמַלְאוּ se complent, pleno numero s. frequentes conveniunt.

מלא *chald.* complevit, implevit. — *Ithpe.* הִתְמַלֵּי repletus est.

מלא *adj. m.* מִלְאָה *f.* implens *Jes.* 6, 1. *Jer.* 23, 24. — 2) plenus *sq. accus. s. genit.*; מִלָּא פֶסֶת pecunia plena s. justa; מִלָּא מַי aquae plenitudinis, aquae largae; מִלָּא רוּחַ ventus plenus *i. e.* vehemens. — *Adv.* plene (plena voce, pleno numero).

מלא, מְלֵא, מִלּוֹ, *m.* id quo alqd repletum est, plenitudo, plenitas; מִלָּא כַּף plenitudo manus, manus plena; מִלָּא מַי patina aquae plena; מִלָּא הַפְּנִיכֶם פִּיחַ vestrae manus plenae favillae; מִלְאָה עִיר urbs ejusque plenitudo *i. e.* incolae; מִלָּא קוֹמָתוֹ; מְלֵא

plenitudo staturae *i. e.* quanta quanta est; 2) multitudo, turba.

מְלֵאָה *f.* plenitudo, abundantia (frumenti vel vini Jehovae offerendi).

מְלֵאָה *m.* vallum s. castellum in monte Zion (*etiam* מְלֵאָה בְּרֵחַ); 2) castellum Sichemi *Jud.* 9.

מְלֵאָה, מְלֵאָה *f.* (מְלֵאָה) insitio (gemmarum).

מְלֵאָה *m. pl.* inaugurationes; consecrationes (sacerdotum); sacrificium, quo inaugurabatur sacerdos; 2) מְלֵאָה אֲבִנֵי גִמְמַי insititiae.

מְלֵאָה *f.* plenitudo.

מְלֵאָה, מְלֵאָה, מְלֵאָה, מְלֵאָה *v.* קָאָה.

מְלֵאָה *i. q.* לְבוּשׁ *v.* לְבוּשׁ.

מְלֵאָה *v.* לְבוּשׁ.

מְלֵאָה *v.* מְלֵאָה.

מְלֵאָה, מְלֵאָה *v.* מְלֵאָה.

מְלֵאָה, מְלֵאָה *v.* מְלֵאָה.

מְלֵאָה *Niph.* נִמְלַח dispulsus est, evanuit *Jes.* 51. — II)

מְלֵאָה (*denom. a* מְלַח) salivit.

— *Py. part.* מִמְּלַח salitum.

— *Hoph.* אֲמַלְח aqua sale mixta conspersus s. lotus est.

מְלַח *m.* sal; יַם־הַמְּלַח mare salsum *i. e.* mortuum; בְּרֵיחַ מְלַח foedus salitum (sanctum et perpetuum).

מְלַח *m. chald.* sal.

מלח *chald.* sal comedit.

מלחרים *m. pl.* panni, vestes scissae et lacerae.

מלוח *m.* ἄλιμος (*Melde*, halimus atriplex *Linn.*).

מלח *m., pl.* מלחרים nautae.

מלחה *f.* terra salsa *i. e.* sterilis.

מלחמה, מלחמה *v.* לחם.

מלט *Kal inus.* laevis, glaber fuit; elapsus est, evasit. — *Pi.* מלט מלט effecit ut elaboretur, eripuit, liberavit; exclusit (ovum), peperit. —

Hiph. eripuit, liberavit; peperit. — *Niph.* liberatus est; se liberavit, se eripuit, elapsus est, evasit; festinanter discessit, se abripuit. — *Hithpa.* elapsus est, evasit.

מלט *m.* caementum, maltha.

מלטה (Jehova eripuit) *N. pr. m.*

מלטה *v.* מלל.

מלצה *v.* לזין.

מלך (*regnavit sq.* fut. מלך) *regnavit sq.* ב, על in alqm; rex factus est. — *Hiph.* regem constituit alqm *sq. accus.*, ל. — *Hoph.* rex constitutus est. — *Niph.* consilium cepit.

מלך *m. (c. suff. מלכי, pl.*

מלכים, מלכין, מלכרים, *st. c.* מלכי) rex, (quod nomen etiam tribuitur tum Jehovae

tum diis ethnicis;) מלך מלכים rex regum, rex Babyloniae; המלך הגדול rex magnus, rex Assyriae; דרך המלך via regia *s. publica*; בלהות מ' rex terrorum, mors. — 2) מלך, המלך *N. pr. m.* 3) המלך ימק vallis non procul a mari mortuo.

מלך *m. chald. (st. emph. מלכין, plur.* מלכה, מלכא) rex; מלכה מלכא rex regum, rex Babyloniae.

מלך *m. chald. (c. suff. מלכי)* consilium.

מלך, *nonnisi c. art.* המלך (rex) Molochus, *LXX. Molóχ, ἄρχων, βασιλεύς*, idolum Ammonitarum. העביר את בנו ואת בתו באש למלך filium filiamque Molocho comburendos obtulit, *simpl.* העביר, נתן מזרעו למלך Molocho liberos suos immolavit.

מלכה *f. (pl. מלכות)* regina.

מלכה *f. chald. (st. emph. מלכה)* regina.

מלכה *N. pr.* filiae Harani.

מלכת מ' השמים regina coeli (Luna *s. Astarte s. Venus*).

מלכת המלכת *N. pr. f.*

מלכה, מלכה *Chethib* מלכה, *Keri* מלכה, *N. pr.* virorum.

מלכות *f. imperium, regnum,*
'מלכות עשה *imperium exercuit;*
'מלכות עיר *urbs regia,* 'מלכות
solium regium, 'מלכות
stirps regia.

מלכות *f. (pl. מלכות) im-*
perium, regnum; 'מלכות
regius, terra imperio alejs
subjecta.

מלכות, מלכות *f. chald. (st.*
emph. מלכות, pl. st. emph.
מלכות) regnum: imperium
regis, dignitas regia.

מלכות (rex divinitus con-

stitutus) *N. pr. m.;* 'מלכות
atron.
מלכות (rex a Je-

hova constitutus) *N. pr.*
multorum virorum.

מלכות (rex justus) *N.*

pr., Melchisedecus, rex Sa-
lemi et sacerdos Jehovae.

מלכות (rex altus) *N. pr.*

m.
מלכות (rex auxilii s.

salutifer) *N. pr. filii Sauli.*

מלכות, מלכות *i. q. מלכות Mo-*

lochus.
מלכות *f. (st. c. מלכות,*

c. suff. מלכות; pl. מלכות)
imperium, regnum: digni-
tas regia; terra imperio ali-
cujus subjecta. 'מלכות sedes
regia, 'מלכות עיר urbs regia,
caput regni, 'מלכות stirps
regia, 'מלכות פסא solium re-
gium.

מלכות *st. c. מלכות f. id.*
לכות *v. מלכות.*

מלכות, *part. מלכות loquens. —*

Pi. מלכות dixit, elocutus est.

— II) מלכות *i. q. מלכות, absci-*

dit, succidit, abscissus, suc-
cisus est, fut. מלכות, pl. מלכות,

quas formas alii referunt
ad rad. מלכות. — Po. מלכות

(fut. מלכות) abscondit, succi-
dit, quod alii ducunt a v.

מלכות.
מלכות *chald. — Pa. מלכות lo-*

cutus est.
מלכות (facundus) *N. pr. m.*

מלכות *f. poët. (pl. מלכות,*
מלכות) verbum, sermo, ora-

tio; res.
מלכות *f. chald. (st. emph.*

מלכות, pl. מלכות) verbum, ser-
mo; decretum; res.

מלכות (loquor) *N. pr. m.*

מלכות *f. (מלכות i. q. מלכות) pl.*

מלכות spicae, aristae.
מלכות *v. מלכות.*

מלכות *Kal inus. lubricus fuit.*
— *Niph. laevis, suavis fuit*

(de verbis adulantibus).
מלכות *nom. muneris in aula*

Babylonica (praefectus the-
sauri. Al. praef. vini).
מלכות *digitis compressit et in-*
fregit; LXX. ἀποκρίσειν,
ungue secare.

מלכות, מלכות, מלכות *v.*
מלכות.

causa efficiente et auctore: ex, ab, de; 7) *de causa et ratione, ex qua, unde, propter quam alqd fit, s. qua quis movetur:* propter, prae; 8) *de norma, lege, praecepto, ex quo alqd fit:* ex, secundum; 9) *de amotione et exceptione:* ab, ἀπό, procul ab, praeter, excepto, absque, sine; 10) *de comparatione, qua quid praestantius ceteris eximitur s. praeter cetera exsignatur:* prae, ex, magis quam, ablativus lat. comparandi; 11) *de tempore, a quo terminus constituitur, s. quod aliud tempus proxime excipit:* ex, ab, ἐξ, ἀπό, inde ab; statim post; 12) *cum inf. verbi conj.:* ab, ex, inde ab, ex quo tempore; statim post, postquam; propter, propterea quod, quia; *c. prohibendi, cavendi, avertendi, negandi notione:* ita ut non, ne, quominus; *cum fut. conj.:* ne, μή, Deut. 33, 11. — *de loco et tempore:* inde ab; sq. וְעַד, וְעַד, inde ab — usque ad, tam — quam, *c. negatione:* neque — neque. — *Compositae c. מן prae-positiones suis quaeque locis annotatae sunt.*

מָן *chald. i. q. hebr. (c. suff. מְנָה, מְנָה, מְנָה, מְנָה, מְנָה)* 1) *notio partitiva:*

מְנָהוֹן alqd eorum, pars eorum Dan. 2, 33. 2) *de auctore:* ab, ex; 3) *de causa, qua quis movetur:* ob, propter; 4) *de norma, qua quid fit:* ex, ἐξ, secundum; מָן קִשְׁטֵי ex veritate, vere; מָן וְיָצִיר ex certo, certo; 5) *de amotione post v. timendi:* ab; *not. privandi s. negandi,* Dan. 4, 13: לְבַבָּהּ מִן אֲנָשָׂא cor ejus ab homine (ut desinat esse humanum, vel ut sit a corde humano diversum) mutabitur; 6) *not. comparationis:* prae, magis quam; 7) *de tempore:* inde ab. — מָן הָיָה ex quo tempore.

מְנָהוֹת *v. מְנָת s. מְנָה.*

מְנָהוֹת *v. מְנָת.*

מְנָהוֹת *i. q. מְנָת v. מְנָה.*

מְנָהוֹת *v. מְנָת.*

מְנָה (dispertivit, determinavit) numeravit; attribuit, destinavit sq. לְ; distribuit, in ordinem constituit (exercitum). — *Niph.* מְנָה numeratus est; annumeratus est sq. אָתָּה. — *Pi.* מְנָה impertivit, assignavit sq. לְ; instituit, constituit, praecepit (Deus alqd); praefecit sq. עַל. — *Py. part.* מְנָהוֹת praefecti.

מְנָהוֹת *chald. numeravit, lustravit, definiivit. Part. pass. מְנָה numeratum. — Pa.*

מַנִּיר (*imp. מְנִיר pro מְנִיר*) constituit, praefecit (muneri).

מָנָה *m. mina, μνα̃, pondus centum siclorum.*

מָנָה *f. (pl. מְנוֹת)* pars, portio; sors.

מָנָה *f. (pl. מְנִאוֹת, מְנִירוֹת)* pars; portio.

מְנִיָּם *m. pl. (a sing. מְנִיָּה)* vices, עֶשְׂרֵת מ' decies.

הַמְּנִי *m. (fatum) c. art. הַמְּנִי nom. idoli, quod Judaei in Babylonia coluerunt.*

מְנִיָּךְ *m. chald. numerus.*

נָהַג *v. מְנַהֵג.*

נָהַר *v. מְנַהֵרוֹת.*

נָוֵד *v. מְנַוֵּד.*

נָוַח *v. מְנַוַּחַה, מְנוּחַה.*

נָוֵן *v. מְנַוֵּן.*

נָוִם *v. מְנַוֵּסָה, מְנוּסָה.*

נָוֵר *v. מְנַוֵּר.*

נָוֵר *v. מְנַוֵּרָה.*

נְזָרִים *q. מְנַזְרִים.*

מָנַח *rad. inus. arab. donavit.*

מְנַחָה *f. (pl. מְנַחֹת, c. suff. מְנַחֹתֶיכֶם)* donum; oblatio, sacrificium (iucruentum); tributum.

מְנַחָה *f. chald. (pl. c. suff. מְנַחֹתֶהוּן)* donum.

מְנַחֵם (*consolator*) *N. pr. regis Isr., Μαναήμ.*

מְנַחַת (*quies*) *N. pr. viri cuiusd. 2) loci ignoti.*

מְנִי *N. pr. regionis, Armenia. — Al. v. s. מִן, מִן, מִן.*

מְנִיָּה *v. מְנִיָּךְ, מְנִיָּרוֹת, מְנִיָּר.*

מִמֵּימִין, מִמֵּימִין (*a dextra*) *N. pr. virorum.*

נָגַלָה *v. מְנַלֵּם, מְנַלָּה.*

מְנַךְ *rad. inus. arab. divisit, distribuit, attribuit.*

מָן *m. manna (cibus Israelitis in deserto divinitus datus).*

מִן *m. c. suff. מְנִיָּה pars ejus Ps. 68, 24. — c. praep.*

מִן *et suff. מִמֵּימִינִי a mea parte, a me; מִמֵּימֶיךָ, מִמֵּימֶיהָ, fem. מִמֵּימֶיהָ*

a te; מִמֵּימֶנִּי ab eo, מִמֵּימֶנָּה ab ea, מִמֵּימֵנוּ a nobis; cf. מִן. —

2) pl. מְנִיָּם, מְנִיָּר chordae Ps. 150, 4. 45, 9.

מְנִיָּת (*attributa*) *N. pr. loci in Ammonitide.*

מְנַעַע (*fut. רִמְנַע*) *inhibuit, co-*

hibuit; arcuit alqm ab alqa re sq. accus. et מִן; denega-

vit alqd alicui sq. accus. rei et מִן pers., לְ pers., accus. pers. et מִן rei. — Niph.

נִמְנַע *cohibitus, prohibitus est sq. מִן, se ipsum prohi-*

buit sq. מִן c. inf.; ablatus, ereptus est sq. מִן.

נָעַל *v. מְנַעֵל, מְנַעֵלֵל.*

נָעַם *v. מְנַעֵמִים.*

נָוַעַע *v. מְנַעֵנְעִים.*

נָקָה *s. מְנַקֵּהת v. מְנַקֵּהוֹת.*

רָנַק *v. מְנַקֵּהת.*

מְנִשָּׂה (qui oblivioni tradit)
N. pr. filii Josephi, *Μανασσοῦς*, *patron.* מְנִישָׁה, מְנִישָׁר;
 2) regis Jud., filii Hiskiae;
 3) al. virorum.

מָנַת *v.* מָנָה.
 מָסַס *v.* מָסִים, מַס, מָס.
 סָבַב *v.* מְסַבֵּוֹת, מְסַבֵּר, מְסַב.
 סָגַר *v.* מְסַגְרֵת, מְסַגֵּר.
 רָסַד *v.* מָסַד.
 סָדַר *v.* מְסַדְרֵן.
 מָסַח *i. q.* מָסַס. — *Hiph.*
 מָסַח liquefecit, dissolvit;
trop. fregit (animum pavore).
 מָסַח *v.* מָסַס; מָסַח *v.* נָסַח.
 מְסַחָה *m.* tegumentum, velamen.
 מְסַחָה *i. q.* מְשַׁחָה *v.* שִׁוַּחַ.
 נָסַח *v.* מָסַח.
 סָחַר *v.* מְסַחַר.
 מָסַח *miscuit.*
 מְסַחָה *m.* vinum mixtum (aromatibus).
 מְמַסְחָה *m. id.*
 סָכַךְ *v.* מְסַכֵּה, מְסַכֵּךְ.
 נָסַךְ *v.* מְסַכֵּה, מְסַכֵּךְ.
 מְסַכְנֵוֹת, מְסַכְנֵוֹת, מְסַכְנֵוֹת, מְסַכְנֵוֹת.
 סָלַל *v.* מְסַלְלֵוֹל, מְסַלְלָה.
 מְסַמְרֵוֹת, מְסַמְרֵוֹת, מְסַמְרֵוֹת, מְסַמְרֵוֹת.
 מְסַמְרֵוֹת.
 מָסַס liquefactus est, difflixit, contabuit. — *Niph.* נָמַס

in pausa נָמַס (*fut.* נָמַס, *inf.* הָמַס) liquefactus, dissolutus est; *trop.* solutum decidit (vinculum); contabuit (animus pavore, moerore, dolore, animi aegritudine). — *Hiph. pl.* הָמַסִּים liquefecerunt, pavidum fecerunt, pavorem injecerunt. — *Cf.* מָאָס.
 מָס *m.* dissolutus, afflictus, aerumnosus.
 מָס *m.* tributum, angaria, servitium manibus praestandum; הָיָה לְמָס *et* הָיָה לְמָס tributarius factus est; עָבַד לְמָס שְׂוִיָּו מָס, שְׂוִיָּו לְמָס, נָתַן לְמָס tributarium fecit; אָשַׁר עַל הָמַס operarum praefectus et exactor, *plur.* שָׂרֵי מְסַרִים (*Frohnvögte*). — *Alii ducunt* מָס *contr. ex* מָכַס *a* כָּסַס.
 מָסַח *f.* sufficientia, *st. c.* מָסַח quantum, *LXX.* *καθώς*. — *Alii ducunt* מָסַח *contr. ex* מְכַסָּה numerus *a* כָּסַס, מָסַח pro numero *s.* ratione, prout.
 הָמַס *m.* diffluxio, dissolutio.
 נָסַע *v.* מָסַע, מָסַע.
 סָעַד *v.* מְסַעַד.
 סָפַד *v.* מְסַפֵּד.
 סָפֵא *v.* מְסַפֵּא.
 סָפַח *v.* מְסַפְחֵוֹת, מְסַפְחָה.
 סָפַר *v.* מְסַפֵּרָה, מְסַפֵּר.
 מָסַר *inf.* לְמָסֵר ut auderent.

— II) *Niph. fut.* וַיִּמְסְרוּ et delecti sunt.

מְסָרָה *v.* מָסַר.

מָסַר *v.* מָסַר.

סָתַר *v.* מָסַתַר, מִסְתָּוֹר.

עָבָה *v.* מָעַבָה, עָבַד *v.* מָעַבַד.

עָבַר *v.* מָעַבְרָה, מָעַבַר.

עָגַל *v.* מָעַגְלָה, מָעַגַל, מָעַגַל.

מוֹעֲדֵי רַגְלֵי מָעַד vacillavit, quorum pedes vacillant. — *Hiph.* vacillantem reddidit.

רַגְלֵי מוֹעֲדָה *f.* vacillatio, מוֹעֲדָה pes vacillans *Prov.* 25, 19. *Aliis est* מוֹעֲדָה *pro* מוֹעֲדָה *part. fem., aliis pro* מוֹעֲדָה *Py. part. fem. v.* מָעַד.

מָעַדַר (*cf.* עָדָה) *N. pr. m.*

מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה *N. pr. m.*

עָדַן *v.* מָעַדְנֹת, מָעַדְנִים.

עָדַר *v.* מָעַדַר.

מָעָה *rad. inus. fort.* diffluit, mollis fuit.

מַעֲרִים *st. c.* מַעֲרִי *m. pl. (c. suff.)* מַעֲרִי, מַעֲרִיָה, מַעֲרִיָה in-
testina, viscera; venter, uterus; *trop.* animus intimus.

— *Pl.* מַעֲרֵי viscera (maris *i. e.* pisces maris) *Jes.* 48, 19.

מַעֲרֵי *m. pl. chald.* venter.

עָדַג *v.* מָעוֹג.

עָזַז *v.* מָעוֹזִים, מָעוֹז.

מָעוֹהָ (*cf.* מָעוֹהָ) *N. pr. m.*

מַעוֹנָה, מַעוֹנָה, מַעוֹנָה, מַעוֹנָה *v.* עָוָן.

עוֹהָ *v.* מָעוֹהָ.

עוֹר *v.* מָעוֹר.

עָזַז *v.* מָעוֹז *i. q.* מָעוֹז.

מַעֲזָה, מַעֲזָה (*solatium Jehovae*) *N. pr. m.*

מָעַט paucus, minutus fuit; paucior factus est. — *Pi.* מָעַט *intrans.* deminutus est. — *Hiph.* הִמְעִיט paucum reddidit, minuit; paullulum fecit; pauca dedit. — II) מָעַט *arab.* glaber, acutus fuit.

מָעַט (*מָעַט*) *raro adj.* paucus, paullus; *pl.* מַעֲטִים pauci, pauca. — *Subst.* paul-
lum: מָעַט מִים paullum aquae; מָעַט מִתֵּר pauci homines. — *Adv. (de gradu, temp. et loco)* paullulum, aliquantum, parumper; paullisper. — מָעַט מָעַט paullatim. — מָעַט מָעַט sicut exiguum (pro nihilo) *s.* paucum; paullulum; paullisper; paucio tempore, brevi, subito; prope *s.* non multum abfuit quin; ὄσον ὀλίγον, quam paucissime.

מָעַט *adj. m., fem.* מַעֲטָה, glaber, politus, acutus.

עָטָה *v.* מָעַטָה.

עָטָה *v.* מָעַטָה.

עָוָה *v.* מָעַר.

מָעַר *N. pr. m.*

מָעַל *v.* מָעַרַל.

מַעֲרָה *v.* מַעְרֵן, מַעְרִים.

מַעְרֵן *v.* מַעְרֵן.

מַעְוֹנִים *Chethib i. q.* מַעְוֹנִים *v.* עֹוֵן.

מַעֲוֶה *compressit, part. מעוּוֹה compressum (animal), ἁλαδίας, cui testiculi compressi sunt, castratum; fem. מעוּוֹה infixa (hasta). — Py. מעוּוֹה pressus, contrectatus, titillatus est.*

מַעְכָּה (oppressio) *N. pr. urbis et regionis ad radicem Hermonis montis; nom. gent. מעַכְתִּי. 2) N. pr. virorum et feminarum.*

מַעַל (*inf. מעַל, fut. רַמַּעַל*) *perfide egit, praevaricatus est, tecte s. fraudulenter egit, peccavit sq. ב in alqm, (מעַל מעַל ביהוה) crimen commisit in Jehovam, sq. ב rei peccavit in re i. e. surripuit de re.*

מַעַל *m. praevaricatio, perfidia, peccatum. — Al. v. s. עַלָּה.*

מַעֲרֵל *m. vestis superior et ampla, pallium.*

מַעַל *v. מעַלָּה, מעַלָּה, מעַל, מעַלָּה.*

עַלֵּל *v. מעַלֵּל, מעַלֵּל, מעַלֵּל.*

עַמַּד *v. מעַמַּד, מעַמַּד.*

עַמַּס *v. מעַמַּס.*

עַמֵּק *v. מעַמֵּק.*

מַעֲנָה, מַעֲנָה, מַעֲנָה (*לְמַעַן*) מַעֲנָה.

מַעֲנִית *v. עֲנָה.*

עֹוֵן *v. מעוּוֹה i. q.*

מַעֲרָה (*ira*) *N. pr. m.*

מַעֲצָבָה *v. עֲצָב.*

מַעֲצָד *v. עֲצָד.*

מַעֲצֹר, מַעֲצֹר, מַעֲצֹר.

עֲקָה *v. מעַקָּה.*

עֲקָשׁ *v. מעַקָּשׁים.*

מַעֲרוֹחַ, מַעֲרָה, מַעֲרָה, מַעֲרָה.

עֲרָה *v. מעַרָּה.*

מַעֲרָבָה, מַעֲרָבָה, מַעֲרָבָה.

מַעֲרִיץ *v. מעַרְצָה, מעַרְרִיץ.*

מַעֲרָה, מַעֲרָה, מַעֲרָה, מַעֲרָה.

מַעֲרָמִים *v. עֲרָם.*

מַעֲשֵׂה *v. מעַשְׂרֵה, מעַשְׂרֵה, מעַשְׂרֵה.*

מַעֲשָׂרוֹת, מַעֲשָׂרוֹת, מַעֲשָׂרוֹת.

עֲשָׂרָה.

עֲשָׂקוֹת *v. מעַשְׂקוֹת.*

מִןְּהָ (portus honorum, ὄρμος ἀγαθῶν) *N. pr. urbis Aegypti, Memphis.*

מַפְגֵּעַ *v. פִּגַּע.*

נִפְחָה *v. מפַּח, מפַּח.*

מַפְאֵה (pro מפַּחַת exterminans idolum) *N. pr. filii Sauli; b) filii Jonathani.*

מַפְרִיץ *v. פִּרִּץ.*

מַפְלָה, מַפְלָה, מַפְלָה, מַפְלָה.

נִפְלָה.

מַפְלָאָה *v. פִּלְאָה.*

מַפְלָגָה *v. פִּלְגָה.*

מִפְּלֹט *v.* פִּלְט.
 מִפְּלֹצַח *v.* פִּלְץ.
 מִפְּלֹשׁ *v.* פִּלֵּס.
 מִפְּעַל *v.* מִפְּעֵלָה, מִפְּעַל.
 מִיפְּעַח *i. q.* מִיפְּעַח.
 נִפְּיָן *v.* מִפְּיָן, מִפְּיָן.
 פִּקְדָר *v.* מִפְּקָד.
 פִּרְץָן *v.* מִפְּרִץ.
 פִּרְקָן *v.* מִפְּרִיקָה.
 פִּרְשָׁן *v.* מִפְּרֵשׁ.
 פִּשְׁעָן *v.* מִפְּשָׁעָה.
 פִּתְחָן *v.* מִפְּתַחַח, מִפְּתַחַח.
 רִפְּתָן *s.* מִוִּפְּתָן *v.* מִפְּתַחִים.
 פִּתְּחָן *v.* מִפְּתַחִין.
 מוּיָן *i. q.* מוּיָן.
מִצָּא (*praet. p. 1.* מִצָּאתִי, *imp.* מִצָּא, *fut.* מִצָּאתִי; *pl. f.* מִצָּאתֶיךָ; *inf.* מִצָּא, *c. suff.* מִצָּא, *part.* מִצָּא, מִצָּא, *fem.* מִצָּאת, מִצָּאת) *pervenit ad alqd sq.* עָד, *attigit, assecutus est; invenit, reperit; obvenit, accidit alicui sq. accus.; suffecit, sufficiens fuit sq.* ל. — *Niph.* נִמְצָא (*fut.* יִמְצָא) *acquisitus, acceptus est ab alqo sq.* ל, *comparatus est; inventus est; deprehensus est, adfuit; inventus est (Jehova precibus hominum adnuens).* — *Hiph.* הִמְצִיא *fecit ut perveniret, sq.* בְּיַד *in alcjs potestatem tradidit; fecit ut*

quis assequeretur, ut alicui contingeret, praesto esse jussit; attulit, obtulit sq. אֶל.
 מִצָּב, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה.
 נִצָּב *v.* מִצָּבָה, מִצָּבָה.
 מִצָּבָה *N. pr. loci ignoti.*
 מִצְדָר, מִצְדוֹת, מִצְדוֹת, מִצְדוֹת, מִצְדוֹת, מִצְדוֹת.
 צוֹר *v.* מִצְדוֹה, מִצְדוֹה.
 מִצָּח *suxit, sugendo expressit humorem sq. מִן; sugendo exhausit, sorbuit (poculum).* — *Niph.* נִמְצָח *exsuctus, expressus est; exhaustus est.*
 מִצָּח *v. s.* מִצָּח *et* נִצָּח.
 מִצָּח *N. pr. oppidi in tribu Benjaminitarum.*
 צָּחַל *v.* מִצָּחֵלָה.
 צָּחָה *v.* מִצָּחָה.
 צוּל *v.* מִצְוֹלָה, מִצְוֹלָה.
 צוּק *v.* מִצְוֹקָה, מִצְוֹק, מִצְוֹק.
 צוּר *N. pr. Aegyptus, יִרְאֵי אֵינִי flumina Aegypti (Nilus septemfluus).* — *Aliud* מִצְוֹר, מִצְוֹרָה *v. s.* צוּר.
 מִצְרַיִם *dual. fem. Aegyptus (quae bipartita fuit); masc. Aegyptii; conjungitur c. plur., a poëtis cum sing. masc. aut fem.*
 מִצְרַיִם *N. gent. m. Aegyptius, plur. מִצְרַיִם; fem. מִצְרַיִת, pl. מִצְרַיִת.*
 מִצְוֹת *v.* נִצָּח.
 מִצָּח *m. (c. suff. מִצָּחוֹ; pl.*

constr. (מצחות) frons (capitis).

מצחה *f.* ocrea (frons crucis).

מצלה *v.* מצלות, מצלות, מצלה.

מצנה *v.* מצנה.

מצע *v.* מצע.

מצעד *v.* מצעד.

מצער *v.* מצער, מצער.

מצפה *v.* מצפה, מצפה.

מצפניו *v.* מצפניו.

מצץ *suxit, sorbuit, hausit;*
2) *dulcis fuit.*

מצה *f.* (dulce) panis dulcis

i. e. non fermentatus, τὸ

ἄζυμον, מצה הלה placenta

non fermentata, *pl.* הלוח

מצות *et simpl.* מצות placen-

tae non fermentatae, τὰ

ἄζυμα, חג המצות, ἡ ἐοστὴ

τῶν ἄζυμων, Pascha. — *Aliud*

v. s. מצה.

מצר *v.* מצרים, מצר.

מצור *v.* מצור.

מצרה *v.* מצרה.

מצק *v.* מצק.

מצקב *v.* מצקב, מצקב.

מצקה *N. pr.* oppidi in tribu

Juda.

מצקש *v.* מצקש.

מצהל *v.* מצהלות, מצהלים.

מצה *v.* מצה, מצה.

מצום *v.* מצום.

מצור *v.* מצור.

מצקח *v.* מצקות, מצקח.

מצקר *v.* מצקרת, מצקר.

מצקל *m.* (st. c. מצקל; c.

suff. מצקלי; plur.

מצקלות) baculus.

מצקלות *N. pr.* viro-
rum.

מצקט *v.* מצקט.

מצקע *v.* מצקע.

מצקה *v.* מצקה, מצקה, מצקה.

מצקי (finis) *N. pr.* loci.

מצקעו *v.* מצקעו, מצקעו, מצקעו.

מצקע.

מצק — *Niph.* נמק lique-

factus est (de coeli sideribus);

diffluxit (sanie); contabuit

(oculus, lingua, homo). —

Hiph. המק effecit ut tabe-

sceret.

מצק *m.* tabes, putredo.

מצקא *v.* מצקא.

מצקה *v.* מצקה, מצקה.

מצקר *v.* מצקר.

מצקשה *v.* מצקשה, מצקשה.

מצר *v.* מצר, מצר, מצר.

מצרא *rad. dupl. arab.* cibum

concoxit, saginatus, pingue-

factus est; masculus, viri-

lis fuit; 2) flagello strinxit

et ad currendum impulit. —

Part. fem. מצרה *i. g.* מצרה

contumax, rebellis, cf. מצה.

— *Hiph.* המריא (struthio e

nido exsurgens alarum plau-

su tanquam flagello) se ad

currendum impellit.

מְרִיא *adj. m.* saginatus, pinguis; *subst.* vitulus saginatus, *pl.* מְרִיאִים.

מָרָא *m. chald.* dominus.

מְרָאָה *f.* ingluvies (avium).

מַמְרָא *N. pr.* Amoritae et

socii Abrahami. — אֱלוֹנֵי

מַמְרָא (terebinthi Mamrei) *et* מַמְרָא regio prope Hebronem.

מָרָא (moesta) *N. pr. f.*

מְרֹאֲדָה, מְרֹאֲדָה *N. pr.* idoli

Babyloniorum (Mars planeta). — אֱוִיל מְרֹדָה *N. pr.* regis Babyloniae.

בְּרֹאֲדָה ב', מְרֹאֲדָה בְּלֹאֲדָן

pr. regis Babyloniae, Μαγδοξέμπαδος Ptolem.

מְרָאָה, מְרָאָה *v.* רָאָה.

מְרָאֲשׁוֹת, מְרָאֲשָׁה, מְרָאֲשָׁה, רָאֲשׁוֹת *v.* רָאֲשׁוֹת.

מֵרֵב (cf. רֵבֵב) *N. pr.* filii Sauli.

מְרֵבִים *v.* רֵבֵב.

מְרֵבָה, מְרֵבִית, מְרֵבָה, מְרֵבָה *v.* רֵבָה.

מְרֵבִין, מְרֵבִין *v.* רֵבִין.

מְרֵבֵק, מְרֵבֵק *v.* רֵבֵק.

מְרֵגֵעַ, מְרֵגֵעָה, מְרֵגֵעַ *v.* רֵגֵעַ.

מְרֵגֵלוֹת, מְרֵגֵלוֹת *v.* רֵגֵלוֹת.

מְרֵגֵמָה, מְרֵגֵמָה *v.* רֵגֵם.

מְרֵד (fut. יִמְרֵד) rebellavit, rebellis fuit, seditioem movit *sq.* על, ב; מְרֵד בַּיהוָה a Jehova defecit (aliorum deorum cultu); מְרֵדֵי־אֹרֶר qui

luci adversantur, lucifugi.

מְרֵד *m. chald.* rebellio.

מְרֵד *m.* rebellio. 2) *N. pr. m.*

מְרֵד *adj. chald., fem.* מְרֵדָה, *st. emph.* מְרֵדָתָא rebellis.

מְרֵדוֹת *f.* rebellio.

מְרֵדָה *v.* מְרֵדָה.

מְרֵדָה *N. pr.* Judaei in Persia, LXX. Μαγδοξάϊος.

מְרֵדָה *v.* רֵדָה.

מְרֵרָה (strinxit) rebellis, contumax, perversus fuit, rebellavit *sq. accus.*, ב; מִן אֶת־פִּי יְהוָה Jehovae dictis s. mandato adversatus est. — *Hiph.*

הִמְרָה (fut. apoc. תִּמְרֵר, *inf.* הִמְרָה) restitit, repugnavit, reluctatus est *sq. accus.* alicui (Jehovae mandato, voluntati, oculis), ב, contra alqm; *sq.* עם contendit, disceptavit c. alqo. — II) מְרָה

i. q. מְרַר, *part.* מְרָה amarum, acerbum, 2 Reg. 14, 26.

מְרָה *m.* (stringens) novacula.

מְרִי *m.* (in pausa מְרִי, *c. suff.* מְרִיָה) contumacia, perversitas, rebellio; *concr.* rebellis; 2) amaritudo *Iob.* 23, 2.

מְרִי בַעַל (מְרִיב בַּעַל, *alibi* מְרִיבֵשֶׁת) *N. pr.* filii Jonathani.

מְרִיָה *N. pr. m.*

מְרִיָהוֹת *N. pr.* virorum.

מָרָם *N. pr. sororis Mosis, Maqia, 2) alius feminae.*

מִרְתּוֹם *dual. f. (repugnantia iterata) nom. proph. Babylonis.*

מָרָה *v. מְרָה, מְרָה, מְרָה. מָרָה.*

מָרָה *v. מְרָה.*

מְרָה *N. pr. oppidi in Palaestina boreali.*

מְרָה *v. מְרָה.*

מְרוֹם *v. מְרוֹם, מְרוֹם.*

מְרוֹץ *v. מְרוֹץ, מְרוֹץ.*

מְרוֹחַ *v. מְרוֹחַ, מְרוֹחַ.*

מְרוֹחַ *fricuit, mollivit, sq. על infricuit, imposuit alicui alqd.*

מְרוֹחַ *m. contritus, מְרוֹחַ מְרוֹחַ cui testiculi contriti sunt, castratus.*

מְרוֹחַ *v. מְרוֹחַ.*

מְרוֹחַ *v. מְרוֹחַ, מְרוֹחַ.*

מְרוֹחַ *v. מְרוֹחַ.*

מְרוֹט *laevigavit, polivit; pilos evellit, depilavit. — Niph. calvus factus est. —*

Py. politus est, acutus est.

chald. evellit, praet.

pl. e part. Peil מְרוֹטוֹ evulsae sunt (alae).

מְרוֹת, מְרוֹת, מְרוֹת, מְרוֹת *v. מְרוֹת.*

מְרוֹת *v. מְרוֹת.*

מְרוֹת *v. מְרוֹת.*

מְרוֹת *v. מְרוֹת.*

מְרוֹת *f. (pro מְרוֹתוֹ a Jehova provisus) N. pr.*

collis Hierosolymitani, Moria; מְרוֹתוֹ אֶרֶץ הַמְרוֹתוֹ ager Moriae, regio Moriae adjacens.

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *m. mollities, pavor, LXX. δειλία.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *(cf. רוֹם) N. pr. viro- rum.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *N. pr. principis Pers.*

מְרוֹתוֹ *N. pr. principis Pers.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *Nom. gent. m.*

מְרוֹתוֹ *(tremor) N. pr. oppidi in tribu Sebulon.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ, מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹתוֹ *v. מְרוֹתוֹ.*

מְרוֹץ *Kal inus., alii: aeger fuit, aegrotavit; alii: validus, vehemens fuit; alii: i. q. מְרוֹץ laevis, blandus, dulcis fuit. — Niph. aeger, debilis fuit. Alii: validus, vehemens fuit. — Hiph. aegre alicui fecit, exacerbavit alqm.*

מְרוֹצוֹ *v. מְרוֹצוֹ.*

מְרוֹצוֹ *v. מְרוֹצוֹ.*

מְרוֹק *purum reddidit, polivit.*

— *Py. מְרוֹק abstersus est.*

מְרוֹקוֹ *m. pl. purgationes*

מֶרֶק *m. jūš, jusculum.*

תְּמָרוֹק *m. (Chethib תְּמָרוֹק)*
purgatio; trop. castigatio.

מֶרְקָה, מֶרְקָהָה, מֶרְקָהָה *v.*
רָקָה:

מֶרֶר *inus. arab. transiit; flu-*
xit. — II) amarum fuit, *in-*
trans. מֶר לִי amarum mihi
est, contristatus s. tristis
sum *sq.* מִן de alqo; *fut.* יִמֶר;

2) exacerbatus est. — *Pi.*
יִמֶר (*fut.* יִמֶר) amarum,
acerbum reddidit; מִ' בַּבְּכִי
acerbas lacrimas fudit; 2)

exacerbavit, irritavit. —
Hiph. הִמֶר (*inf.* הִמֶר) ama-
ram, acerbam reddidit (vi-
tam); exacerbavit, moerore
affecit *sq.* ל, graviter flevit;
2) *i. q.* מֶרָה, *sq.* ב (*fut.* תִּמֶר
pro תִּמֶר) rebellavit *Exod.*
23, 21. — *Hithpalp.* תִּמְרָה
exacerbatus est.

מֶר *m. gutta Jes. 40, 15.* —
2) *Subst.* amaritudo (mor-
tis); tristitia (animi). — *Adj.*
מֶר (*pl.* מְרִים; *fem.* מֶרָה)
amarus, acerbus (aqua sal-
sa); moestus, tristis; (מֶר נֶפֶשׁ)
tristis animi;) acerbus (cla-
mor *i. e.* vehemens), flebilis
(vox); acer, ferox; exitia-
lis, perniciosus. — *Adv.* a-
cerbe, flebiliter.

מֶרֶר *m. myrrha.*

מֶרָה *f. amaritudo, exacer-*
batio. 2) *N. pr.* fontis ama-

ri et salsi ad Sinai montem.

מֶרָה (*leg. morra*) *f. moe-*
ror.

מֶרָה *f. id., מֶרָה רֹחַה* moe-
ror animi.

מֶרוֹת *N. pr.* oppidi Judae.

מֶרִיר *m. amaritudo, Iob. 3,*

5: מֶרִירֵי יוֹם amaritudines
i. e. infortunia diei; *alii h. n.*
ducunt a מֶר: obscuratio-
nes diei.

מֶרִיר *adj. m. amarus, ve-*
nenatus.

מֶרִירוֹת *f. moeror.*

מֶרָה *f. amaritudo; acer-*
bitas; venenum; fel, bilis.

מֶרָה *f. fel, bilis.*

מֶרִים *m. pl. herbae ama-*
rae.

מֶרִי *N. pr. filii Levi.*

מֶמֶר *m. moeror.*

מֶמֶרִים *m. pl. acerbitates*
(infortunii).

תְּמָרוֹת *m. pl. amaritudi-*
nes, acerbitates; *adv.* acer-
be, graviter. — *Al. v. s.* תִּמֶר.

רָאשׁ *v. מֶרָאשָׁה* *i. q.* מֶרָשָׁה.

רָשָׁע *v. מֶרָשָׁעַת*.

מֶשָׂאָה, מֶשָׂאָה, מֶשָׂאָה, מֶשָׂאָה
v. מֶשָׂאָה, מֶשָׂאָה.

מֶשָׂבָב *v. מֶשָׂבָב.*

מֶשָׂבָבָה *v. מֶשָׂבָב; מֶשָׂבָבָה*
v. מֶשָׂבָב.

מֶשָׂר *v. מֶשָׂר.*

מֶשָׂרָה *v. מֶשָׂרָה.*

מֶשָׂשׁ *v. מֶשָׂשׁ.*

שָׁחַק *v.* מִשְׁחָק.
 שָׁטַם *v.* מִשְׁטָמָה.
 שָׁכַח *v.* מִשְׁכֹּחַת, מִשְׁכָּחַת.
 שָׁכַר *v.* מִשְׁכָּרָה.
 סָמַר *v.* מִשְׁמָרוֹת.
 שָׁפַח *v.* מִשְׁפָּח.
 מִשָּׁר *rad. inus. arab. divisit.*
 מִשׁוּרָה *f. mensura (rerum liquidarum).*
 שָׂרָה *v.* מִשְׁרָה.
 שָׂרַס *v.* מִשְׁרָפוֹת.
 מִשְׂרָקָה (vinea) *N. pr. loci Edomitarum.*
 מִשְׂרָתָה *m. sartago.*
 מִשָּׁ *N. pr., Masius mons, qui Nesibi urbi a septentrione imminet.*
 מִשְׂאָה *N. pr. regionis in Arabia Joctanitica, Mesene.*
 נָשָׂא *v.* מִשְׂאָה, מִשָּׂא.
 שָׂאֵב *v.* מִשְׂאָבִים.
 נָשָׂא *v.* מִשְׂאוֹן.
 שָׂאֵל *v.* מִשְׂאָלָה, מִשְׂאָל.
 שָׂאֵר *v.* מִשְׂאָרָה.
 שָׂבַץ *v.* מִשְׂבָּצוֹת.
 שָׂבַר *v.* מִשְׂבָּר, מִשְׂבֵּר.
 שָׂבַת *v.* מִשְׂבָּתִים.
 שָׂגָה *v.* מִשְׂגָּה.
 מִשָּׂה *traxit, extraxit. — Hiph. (fut. c. suff. רַמְשֵׁנִי) extraxit.*
 מִשָּׂה (hebr. extrahens, pass. i. q. מִשְׁוִיָּה extractus;

aegypt. ex aqua extractus) N. pr., Moses, Μωϋσῆς.
 מִשָּׁר *m. sericum, vestis serica.*
 נָשָׂה *v.* מִשָּׂה.
 שָׂוָא *v.* מִשְׂוָאָה.
 שָׂאָה *v.* מִשְׂאָאוֹת, מִשְׂוָאוֹת.
 שָׂוַב *v.* מְשֻׁבָּה, מְשֻׁבָּב.
 שָׂוַג *v.* מִשְׂוָגָה.
 שָׂוַט *v.* מְשֻׁטָּט, מִשְׂוָט.
 מִשְׂוָפָה *Chethib pro מִשְׂפָּחָה v. שָׂסַם.*
 מִשָּׂחָה (*inf. מִשָּׁח, c. ה parag. מִשְׁחָה; imp. מִשָּׁחָה, fut. רַמְשָׁחָה*)
 manum duxit super alqa re, strinxit, illévit, unxit (oleo, unguento, *sq. áccus., ב*), unguendo inauguravit et consecravit (sacerdotem, prophetam, regem, res sacras); 2) mensus est *cf. derivv. — Niph. נִמְשָׁח unctus est, unguendo consecratus est.*
 מִשְׂרָה *adj. m. unctus; subst. unctus, Χριστός, Messias. Pl. מִשְׂרָחִים uncti (patriarchae).*
 מִשָּׂה *m. chald. oleum.*
 מִשְׂחָה *f. unctio; שָׂמֵן*
 הַמִּשְׂחָה *oleum unctorium. 2) demensum, portio Lev. 7, 35.*
 מִשְׂחָה *inf. v. מִשָּׁח; 2) f. portio, pars Num. 18, 8.*
 מִמְשָׂה *m. extentio, כְּרוֹב מ'.*

Cherub alis expansis.

מִשְׁחָת, מִשְׁחָת, מִשְׁחָת, מִשְׁחָת, מִשְׁחָת
v. שַׁחַת.

מִשְׁחָר *i. q.* שֶׁהָר aurora.

שַׁחַח v. מִשְׁחָח, מִשְׁחָח.

שַׁחַר v. מִשְׁחָר.

מִשָּׁה v. מִשָּׁה.

מִשְׁרֹבָאֵל (per Deum liberatus) *N. pr. m.*

מִשָּׁךְ (*fut.* רִמְשָׁךְ) traxit, *sq. accus. pers. et ב s.* אֵל *loci* alqm algo, extraxit, attraxit; מ' הַזֶּרַע; מ' הַקֶּשֶׁת; מ' בְּקֶרֶן, מ' הַיּוֹבֵל; מ' הַיּוֹבֵל buccinam traxit, tubá cecinit; 2) abstraxit, rapuit, abripuit; 3) protraxit, diuturnum fecit, continuavit, servavit (benignitatem, iram); durablem fecit, firmavit (corpus); 4)prehendit, captum tenuit, occupavit *sq. ב, accus. Jud. 4, 6. 5, 14.*

20, 37. (*alii*: tractus est *i. e.* magno agmine profectus est, migravit, ἀπέχρησθαι.) — *Niph.* protractus, prolongatus est. — *Py.* protractus, dilatus est; *part.* מִמְשָׁךְ duraturus, robustus, validus.

מִשָּׁךְ *m.* tractio: מִשָּׁךְ הַזֶּרַע sparsio seminis; 2) possessio.

מִשְׁכָּח *f. pl.* funes, vincula.

מִשָּׁךְ *N. pr.* populi inter Cappadociam, Colchidem, Iberiam et Armeniam habitantis, *LXX. Μοσόχ, Μόσχοι.*

שַׁכַּב v. מִשְׁכַּב, מִשְׁכַּב.

שָׁכַן v. מִשְׁכָּן.

מִשָּׁל (*fut.* רִמְשָׁל) dominatus est *sq. ב, ל, ל* in alqm, imperavit; potestatem habuit *sq. inf. c. ל*; praefuit alicui rei *sq. ל*; *part. pl.* מִשָּׁל dominus, *pl.* מִשְׁלָרִים domini, principes; tyranni. — 2) assimilavit, parabolam proposuit, proverbio usus est; dicitur dixit in alqm; *part. pl.* poetae *Num. 24.* — *Niph.* similis fuit alicui *sq. ב, ע, א, א.* — *Pi.* parabolis usus est. — *Hiph.* dominum constituit, imperium dedit; *inf.* הִמְשָׁל *subst.* imperium; 2) assimilavit, comparavit. — *Hithpa.* similis factus est *sq. ב.* מִשָּׁל *m.* dominatio, imperium; 2) similitudo, *concr.* alqd simile.

מִשָּׁל *m.* similitudo, parabola; sententia, graviter et acute dictum, γνώμη; proverbium, παροιμία; dicitur; cantus, carmen. 2) מִשָּׁל *i. q.* מִשָּׁאֵל *N. pr., v.* שָׁאֵל.

מִשָּׁל *m.* carmen ludibriosum s. irrisorium.

מִמְשָׁל *m.* dominatio, prin-

cipatus; *pl.* dominatores, domini.

מְמַשְׁלָה *f.* (*st. c.* מְמַשְׁלָה, *c. suff.* מְמַשְׁלָהוּ, *pl. constr.* מְמַשְׁלוֹת, מְמַשְׁלוֹת) dominatio, principatus, imperium; regnum, terra cui imperatur; *concr.* summi duces et principes.

מְשַׁלַּחַת, מְשַׁלֵּחַ, מְשַׁלֵּחַת, מְשַׁלֵּחַ *v.* שַׁלַּח.

מְשַׁלֵּשׁ *v.* שַׁלֵּשׁ.

מִשְׁלָם (*amicus sc. Dei*) *N. pr. virorum.*

מְשַׁלְמָה, מְשַׁלְמָה (cui Jehova retribuit) *N. pr. m.*

מְשַׁלְמוֹת (*retribuentes*), מְשַׁלְמֵי־מֵת *N. pr. virorum.*

מְשַׁלְמָה (*amica sc. Dei*) *N. pr. uxoris Manassis.*

מְשַׁמָּה *v.* שַׁמַּם.

מְשַׁמְנֵם, מְשַׁמְנָה, מְשַׁמְנֵן *v.* שַׁמַּן.

מְשַׁמֵּעַ, מְשַׁמֵּעַת *v.* שַׁמַּע.

מְשַׁמְרֵת, מְשַׁמְרֵת, מְשַׁמְרֵת *v.* שַׁמַּר.

מְשַׁנֵּה *v.* שַׁנֵּה.

מְשַׁפֵּה *v.* שַׁפֵּס.

מְשַׁפֵּל *v.* שַׁפֵּל.

מְשַׁפֵּעַ *rad. inus. arab. purgavit.*

מְשַׁפֵּר *purgatio.*

מְשַׁפְּעֵם (*purgatio eorum*) *N. pr. m.*

מְשַׁעֲנֵן, מְשַׁעֲנֵן, מְשַׁעֲנֵן, מְשַׁעֲנֵן *v.* שַׁעֲנֵן.

מְשַׁפְּחֵה, מְשַׁפְּחֵה *v.* שַׁפַּח.

מְשַׁפֵּט *v.* שַׁפֵּט.

מְשַׁפְּחֵם *v.* שַׁפַּח.

מְשַׁקֵּק *rad. inus. fort. possedit.*

בֶּן־מְשַׁקֵּק *m.* possessio, possessor, heres.

מ'־הַרְוֵל מְשַׁקֵּק *m.* possessio, possessio spinae *i. e.* locus spinis obsitus.

מְשַׁקֵּק *v.* שַׁקַּק.

מְשַׁקֵּה *v.* שַׁקַּה.

מְשַׁקֵּל, מְשַׁקֵּל, מְשַׁקֵּל *v.* שַׁקַּל.

מְשַׁקֵּה *v.* שַׁקַּה.

מְשַׁקֵּעַ *v.* שַׁקַּע.

מְשַׁרָּה *v.* שַׁרָּה.

מְשַׁרְקֵה *v.* שַׁרַּק.

מְשַׁרְעֵי *Nom. gent. m.*

מְשַׁשׁ *i. q.* contrahit. —

Pi. מְשַׁשׁ contrahit, manibus exploravit; erravit (in tenebris). — *Hiph.* contrahit.

מְשַׁתֵּה *v.* שַׁתֵּה.

מֵת *m., pl.* מְתֵים, מְתֵים, *st. c.*

מְתֵי viri, מְתֵי אֶהֱל viri tentorii, contubernales, domestici; מְסַפֵּר מְתֵי viri pauci;

מְתֵי שֹׁאֵי viri mendaces; מְתֵי

סוּד viri concilii, familiarissimi.

הִבֵּן *v.* מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *m.* (*c. suff.* מִתְּבֵן) frenum. לָקַח אֶת־מִתְּבֵן מֵאַמֶּה sumpsit frenum metropoleos, metropolin in deditiōnem recepit.

מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן, מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן (vir Dei) *N. pr.* patriarchae e gente Kaini.

מִתְּבֵן (vir teli) *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

מִתְּבֵן extendit.

אֲמִתְּבֵן *f.* (*pl. constr.* אֲמִתְּבֵנוֹת) saccus.

מִתְּבֵן *part. interrog.* quando? אַחֲרֵי מִתְּבֵן post quantum temporis? עַד מִתְּבֵן, לְמִתְּבֵן, quamdiu?

מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *pro* מִתְּבֵן *quae molestia!* *v.* לָאָה.

מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *rad. inus. arab.* firmus, validus fuit.

מִתְּבֵן *m. dual.* lumbus uterque, lumbi.

אֲמִתְּבֵן *adj. chald. f.* valida, robusta.

מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *Nom. gent. m.*

מִתְּבֵן (*fut.* מִתְּבֵן) dulcis fuit s. factus est. — *Hiph.* הִמְתִּיק הִמְתִּיק dulcem reddidit; *intrans.*

dulcis fuit. — II) suxit *Iob.* 24, 20.

מִתְּבֵן *m.* (*pl.* מִתְּבֵנוֹת; *fem.* מִתְּבֵנָה) dulcis; suavis. — לְמִתְּבֵן in dulcedinem, *adv.* dulce.

מִתְּבֵן *m.* dulcedo, suavitas.

מִתְּבֵן *m.* dulcedo.

מִתְּבֵן *N. pr.* stationis Israelitarum in deserto.

מִמִּתְּבֵן *m., pl.* מִמִּתְּבֵנוֹת dulcedines, res dulcissimae.

מִתְּבֵן (*pers.* a Mithra datus) *N. pr.* duor. Persarum, *Μιθραϊδᾶτης.*

מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן.

נ

נא *part. blande, submisse, modeste petentis, rogantis, obsecrantis: cum imp. et fut.* בֹּא־נָא ingredi, quae-so! אֲמַר־נָא dic, quae-so!

נָא אֵלֶיךָ ibo (si licet, per-mitte ut eam); אֲלֵ-נָא תֵעָבֵר

noli transire! יֹאמֶר־נָא dicat, quae-so! אֲלֵ-נָא ne, quae-so!

— *Cum particulis:* אִם־נָא si quidem; אֲלֵ-נָא non ita, obsecro! הֲיֵה־נָא en, quae-so!

אֵי־נָא eheu! — *Aliud v. s.* נָא.

נָא־אֲמוֹן (possessio Am-monis) *N. pr., LXX.* Ἀμόν-

πολις, μερίς Ἀμμών, Thebae
in Aegypto.

נֶאֱד *rad. inus. arab.* aquam
emisit, aqua scatuit.

נֶאֱד (*נאוד*) *m.* uter; *pl.*
נֶאֱדוֹת utres.

נֶאֱדָה *i. q.* נָדָה *unde Pil.* נֶאֱדָה

(*pl. contr.* נֶאֱדוֹה) *convenit*
alicui, decet alqm *sq.* לְ; *de-*
corus, pulcher fuit; — II)
habitavit, cf. nom. sq.

נֶאֱדָה *f., pl. constr.* נֶאֱדוֹת
mansiones, habitationes, se-
des; pascua.

נֶאֱדָה *adj. m.* נֶאֱדָה *f.* *de-*
cens, decorus; pulcher.

נֶאֱדָה *edixit, oracula fudit. —*

Part. נֶאֱדָה *dictum, effatum*
(divinum).

נֶאֱדָה (*fut.* נֶאֱדָה) *et Pi.* נֶאֱדָה

(*praet. fem.* נֶאֱדָה) *adulter-*
riuni commisit, adulteravit
aliquam sq. accus.; metaph.
scortatus est, a vero Jeho-
vae cultu defecit. — Part.

נֶאֱדָה *adulter, fem.* נֶאֱדָה *ad-*
ultera, pl. נֶאֱדָה; *part. Piel*

נֶאֱדָה, *plur.* מֶנֶאֱדָה, *fem.*
מֶנֶאֱדָה, *id.*

נֶאֱדָה *m. pl.* adulteria.

נֶאֱדָה *m. pl.* adulteria.

נֶאֱדָה (*fut.* נֶאֱדָה) *irrisit, spre-*

vit, cum irrisione et contem-
tu rejecit. — Pi. נֶאֱדָה (*fut.*
נֶאֱדָה) *sprevit; effecit ut*
contemneretur, calumnian-

di auctor exstitit. — Hiph.
fut. נֶאֱדָה *impers.* contemni-
tur. — Hitpo. part. מֶנֶאֱדָה
contemptui expositus, con-
temptus.

נֶאֱדָה *f.* contemtus, contu-
melia.

נֶאֱדָה *f., pl.* נֶאֱדָה (*c. suff.*
נֶאֱדָה) *contumeliae.*

נֶאֱדָה *i. q.* נֶאֱדָה *clamavit, ge-*
mit.

נֶאֱדָה *f. (st. c.* נֶאֱדָה, *plur.*
constr. נֶאֱדָה) *clamor, ge-*
mitus.

נֶאֱדָה — *Pi.* נֶאֱדָה (*praet. p. 2.*
נֶאֱדָה) *detestatus, exsecra-*
tus est.

נֶאֱדָה *N. pr.* urbis Levit. in tribu
Benj., *c.* הָהָה *loc.* נֶאֱדָה.

נֶאֱדָה *Kal inus.* ebullivit, eo-
piose effudit et proculit (*ser-*
mones), nuntiavit. — *Niph.*

נֶאֱדָה (*praet. pers. 2.* נֶאֱדָה,
נֶאֱדָה; *fut.* נֶאֱדָה; *inf.* נֶאֱדָה,

c. suffix. נֶאֱדָה, נֶאֱדָה;
part. נֶאֱדָה, *pl.* נֶאֱדָה,

st. c. נֶאֱדָה) *vi divina locu-*
tus est, vaticinatus est,

decreta divina effatus est,
sq. לְ *alicui, על s. אל* in alqm

(*populum s. terram, in bo-*
nam vel in malam partem),

sq. לְ *rei quam quis vatici-*
natur, sq. בְּשֵׁם יְהוָה *nomi-*

ne i. e. auctore Jehova,
עַל בְּבַעַל Baale inspirante; 2)

spiritu divino agitatus cecinit (laudes Dei). — *Hithp.* הַתְּנִיבָא, הַתְּנִיבָא (*praet. pers.* 2. הַתְּנִיבִית; *inf.* הַתְּנִיבוֹת) vaticinatus est, *sq.* לַ s. על in alqm, *sq.* בַּבַּעַל Baale auctore; mente div. agitatus cecinit (laudes Dei); insanivit.

נְבִיא *chald.* — *Ithp.* הַתְּנִיבִי vaticinatus est.

נְבִיא *m.* (*c. suff.* נְבִיאִים) interpres Dei, vates, propheta; familiaris Dei; בְּנֵי הַנְּבִיאִים discipuli prophetarum, quorum scholas Samuel instituerat; 2) prophetae falsi, pseudoprophetae, harioli.

נְבִיאָה *m. chald. (st. emph.* נְבִיאָה, *pl. st. emph.* נְבִיאָהּ, *id.* נְבִיאָהּ) *id.*

נְבִיאָה *f.* prophetissa, mulier fatidica; uxor prophetae; vates, poetria.

נְבוּאָה *f.* vaticinium; scriptum prophetae.

נְבוּאָה *f. chald. id.*

נְבוֹ *N. pr.* dei Babyl. (Mercurius); 2) montis et urbis in terra Moabit. 3) oppidi in tr. Juda.

נְבוּזַרְאֲדָן (Nebo princeps dominus) *N. pr.* ducis milit. Nebucadnezaris.

נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְרֶאֱצַּר (Nebo deorum

princeps) *N. pr.* regis Babyloniae, *LXX.* Ναβουχοδονόσορ.

נְבוּשֶׁזְבַן (Nebonis cultor) *N. pr.* principis et eunuchi Nebucadnezaris.

נְבוּב *v.* נְבוּב.

נְבוּתָה (*cf.* נְבוּב) *N. pr. m.*

נְבוּזָה *f. chald. (pl. c. suff.* נְבוּזָהּ) donum, praemium.

נְבוּהָ latravit.

נְבוּהָ *N. pr.* viri et oppidi ab eo nominati in Gileaditide.

נְבוּחָזָן *N. pr.* idoli Avvaeorum, cujus figura canina fuit.

נְבַט — *Pi.* נְבַט *et Hiph.* הִבְרִיט oculos convertit ad alqd, spectavit, adspexit *sq. accus.*, לַ, אֶל; retro respexit *sq.* אַחֲרָי; cum voluptate intuitus est *sq.* בַּ; *i. q.* רָאָה conspexit, vidit, animadvertit; *transl.* respexit, curavit *sq. accus.*, לַ, אֶל; spem posuit in alqo *sq.* אֶל; patienter adspexit s. tulit *sq. accus.*, אֶל.

נְבוּטָה *N. pr.* patris Jerobeami.

נְבוּטָה *m. (c. suff. מְבוּטָה)* respectus, exspectatio, spes; id in quo spes collocatur, praesidium.

נְבָאָה *v.* נְבִיאָה, נְבִיאָה.

נְבַתָּה *N. pr.*, Nabathaei, gens Ismaelitica in Arabia petraea.

נִבְּךְ *m.* scaturigines, fontes maris.

נָבֵל (*fut.* רָבַל) flaccidus fuit, marcuit et decidit; viribus defecit et concidit (homo), corruit (mons); imbecillamente *i. e.* stultus fuit, stulte et impie egit. — *Pl.* נָבַל vili pendit, despexit; contumeliâ affectit.

נָבֵל *adj. m.* נִבְּלָה *f.* stultus; impius. 2) *N. pr. m.* 1 *Sam.* 25.

נִבְּלָה *f.* stultitia; improbitas; scelus, flagitium, incestus.

נִבְּלָה *f.* (*st. c.* נִבְּלָת, *c. suff.* נִבְּלָתִי) cadaver, *collect.* cadavera.

נִבְּלָה *f.* turpitudō, pudendum.

נָבֵל, נִבְּלָה *m.* (*pl.* נִבְּלָיִם, *st. c.* נִבְּלָי) uter, lagenā, urceus; 2) nablium (*instr. musicum*).

נִבְּלָט *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum.

נָבַע scaturivit. — *Hiph.* הִבְרִיעַ ebullivit, copiose effudit; evulgavit, nuntiavit.

נִבְּוֵעַ *m.* scaturigo, fons.

נִבְּרִשְׁתָּא *f. chald.* Ichnuchus.

נִבְּשָׁן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נָגַב *rad. inus. syr.* exsiccavit, exsiccat⁹ est.

נָגַב *m.* (siccitas) auster, meridies, plaga meridionalis; אֶרֶץ הַנִּגְבַּב *vel* נִגְבַּב terra australis, pars Judaeae australis; b) Aegyptus. — נִגְבַּב *adv.* ab austro alejs loci, נִגְבַּבִּי meridiem versus, *sq.* לְ s. מִן לְ ab austro alejs loci; בְּנִגְבַּבִּי in (loco) versus meridiem; לְנִגְבַּבִּי ad (locum) versus meridiem; מִנִּגְבַּב a meridie.

נִגְדָה — *Hiph.* הִגְדִיר in lucem protulit, monstravit, illustravit; manifestavit, nuntiavit, indicavit, *sq. accus.* אֶלְ de alqa re, *sq.* לְ, *rarius accus.* אֶלְ alicui; prodidit; praenuntiavit; solvit, explicuit (aenigma); professus, confessus est; praedicavit, celebravit. — *Hoph.* הִגְדָה nuntiatum, indicatum est.

נָגַד *chald.* manavit, fluxit.

נָגַד (*subst.* id quod in conspectu est;) *adv.* coram, in conspectu, ante; e regione, versus. *Cum suffix.* נִגְדָהּ, נִגְדָהוּ, נִגְדָהֶם, נִגְדָהָם; *c.* הַ נִגְדָהוּ, נִגְדָהוּ, נִגְדָהוּ, נִגְדָהוּ *parag.* — נִגְדָהוּ sicut e regione ejus, ei accommodatum; לְנִגְדָה coram, in conspectu; e regione; contra; מִנִּגְדָה e conspectu, procul ab; e regione; contra.

נִגְדָה *adj. m.* praestans, ex-

imius, *pl.* נְגִידִים nobilia, res eximiae; 2) *subst.* princeps, dux, praefectus; *pl.* principes.

נָגַהּ splenduit. — *Hiph.* הִגְהִיחַ effecit ut splenderet (lux); collustravit, illustravit.

נֹגַהּ *f.* (*c. suff.* נְגָהִים) splendor, fulgor, jubar. 2) *N. pr.* filii Davidis.

נֹגַהּ *f. chald.* (*st. emph.* נְגָהִים) splendor, lux matutina.

נִגְהָהּ *f., pl.* נִגְהָהִים splendores.

נָגַח (*fut.* יִנְגַח) feriit (cornu). — *Pi.* נָגַח feriit; *trop.* bellicoso modo prostravit. — *Hithp.* הִתְנַגַּח dimicavit, bellum gessit.

נִגְחָהּ *adj. m.* petuleus.

נִגְלָהּ *rad. inus. arab.* concidit, confodit, vulneravit.

מִגָּל *m.* falx.

נִגְגַּח pulsavit (fides), *part. pl.* נִגְגָחִים fidicines. — *Pi.* נִגְגַּח fides pulsavit.

נִגְרִינָהּ *f.* pulsatio fidium, fidium cantus; instrumentum musicum (quod pulsatur); cantus, canticum; carmen irrisorium.

מִנְגְרִינָהּ *f.* canticum, carmen irrisorium, dieterium.

נִגַּע (*inf.* נִגַּעַת, נִגַּעַת, *c. suff.* נִגַּעִים; *imp.* נִגַּע; *fut.* יִנְגַּע; *part.*

f. נִגַּעַת) tetigit, attigit alqd *sq.* נָגַע, נָגַעַת; attigit (mulierem concumbendo); movit (animum alejs); 2) feriit, percussit, plagā affectit (Deus), *part.* נִגַּעַת plagā divinā affectus; 3) violavit, vim intulit, afflixit; 4) attigit alqd, pertingere usque ad alqd *sq.* נָגַע, נָגַעַת; pervenit ad alqm s. alqd *sq.* נָגַע, נָגַעַת; advenit (tempus). —

Niph. caesum se simulavit (exercitus). — *Pi.* נִגַּעַת percussit, plagā affectit (Deus). — *Py.* plagā affectus est. —

Hiph. הִגְרַע effecit ut attingeret (humum), destruxit, funditus evertit (aedificia); attigit *sq.* נָגַע, נָגַעַת, נָגַעַת, pervenit ad alqd *sq.* נָגַע, נָגַעַת; assecutus est *sq.* נָגַע; advenit (homo, tempus).

נִגְעִי *m.* (*c. suff.* נִגְעִים, *plur.* נִגְעִים) percussio, plaga; macula leprosa, porri-go; homo lepra affectus, vestis leprosa.

נִגַּח (*fut.* יִנְגַח) percussit, cecidit, plagā affectit (Deus); feriit; impegit, offendit (pede). — *Niph.* נִגַּח (*inf. abs.* נִגַּחַת) caesus est (exercitus) *sq.* לְפָנָי ab alqo. — *Hithpa.* impegit.

נִגְחָהּ *m.* percussio, plaga (divina); offensio (pedis).

st. c. מַגֶּפֶת *f.* plaga (Dei); clades.

נָגַר — *Niph.* נָגַר effusus est, diffluit; expansus est. —

Hiph. הִגִּיר effudit; detrusit; projecit, tradidit. —

Hoph. הִגַּר diffusus est.

נָגַשׁ (*fut.* יִגַּשׁ, רִגַּשׁ) ursit, pressit, impulit, adegit (ad laborem), exegit (debitum, tributum); rexit, regnavit; *part.* נֹגֵשׁ exactor (servorum, tributum); rex, tyrannus. — *Niph.* נָגַשׁ ursus, pressus est; defatigatus est; se invicem urgere, alter alterum exagitavit.

נָגַשׁ (*praet. inus., fut.* יִגַּשׁ;

inf. יִגַּשׁ, *c. suff.* יִגַּשׁוּ; *imp.*

יִגַּשׁוּ) *et Niph.* נָגַשׁ

appropinquavit, accessit *sq.*

אֵל, אֵל, אֵל, *accus.*; at-

tigit alqd, adjunctus est ali-

cui *sq.* ב; recessit *Gen.* 19,

9. — *Hiph.* הִגִּישׁ adduxit,

attulit, obtulit, protulit,

praebuit; *intrans.* accessit.

Hoph. הִגַּשׁ adductus, ad-

motus est; oblatum est. —

Hithpa. appropinquavit.

נָדַד *v.* נָדַד.

נָדַד *fut.* יִנָּדַד *Chethib pro*

נָדַד *v.* נָדַד, *Keri* יִנָּדַד *v.* נָדַד,

propulit, abegit.

נָדַב impulit, incitavit *ad-*

dito לֵב *s.* רִוַח animus impu-

lit alqm, lubens fecit. —

Hithpa. הִתְנַדַּב se ipse incitavit, sponte fecit, lubentem se praebuit (ad alqd agendum); sponte obtulit, libenter dedit.

נָדַב *chald.* — *Ithpa.* הִתְנַדַּב lubens fuit, promptus fuit, voluit; sponte dedit; *inf.* הִתְנַדַּבוּ *subst.* sponte oblatum.

נָדַב (liberalis) *N. pr.* filii Aaronis; 2) regis Isr., filii Jerobeami; 3) aliorum hominum.

נָדַבָה *st. c.* נְדַבָה *f.* voluntas libera et prompta, בְּנְדַבָה, נְדַבָה sponte, ultro, lubenti animo; 2) donum sponte datum; sacrificium sponte oblatum; 3) largitas, יְנִיבֵהוּ pluvia copiosa.

נְדַבָה (impulit Jehoyā) *N. pr. m.*

נְדַבָה *m.* voluntarius, lubens, promptus; liberalis; ingenuus, nobilis; *subst.* princeps, tyrannus.

נְדַבָה *f.* ingenuitas.

נְדַבָּיִן *m. chald., pl.* נְדַבָּיִן series lapidum, parietes.

נָדַד (*praet. f.* נָדַדָה; *pl.* נָדַדוּ;

inf. יָדַד, נָדַד; *fut.* יִדַּד) mō-

vit; *intrans.* se movit, va-

gatus est, erravit; fugit, au-

fugit; avolavit. *Part.* נֹדַד

profugus. — *Po.* נֹדַד aufu-

git, avolavit. — *Hiph.* יִנָּדַד

fugavit, ejecit. — *Hoph.* הִנְדֵּר fugatus est; projectus, abjectus est. — *Hithpo.* (fut. pl. יִתְנַדְּרוּ) se abripuit, aufugit.

נָדַר *chald.* fugit.

נִדְרִים *m. pl.* jactationes, motus inquieti.

נֵד *m.* acervus, cumulus (*trop.* de fluctibus maris).

נִדָּה *f.* foeditas; impuritas (mulieris menstruis laborantis), menstrua; res impura et turpis, incestus. — נִדְּוָה מֵי הַנִּדְּוָה aqua impuris hominibus lustrandis destinata.

נִדְּוָה *f.* immundities, abominatio, aliquid detestabile.

מִדָּה *m.* recessus, fuga.

נִדָּה *i. q.* נִדָּה — *Pi.* נִדָּה removit, amovit *sq.* לָ; ejecit, *part. c. suff.* מְנַדְּרִים qui vos excludunt. — II) *arab.* uvidus fuit, fluxit; liberalis fuit.

נִדָּה *m.* donum largum (meretricium).

נִדָּה *m.* (*pl. c. suff.* נִדְּרִיָּה) *id.* — *Al. v. infra.*

נִדָּה (*fut.* יִדָּה) trusit, pepulit, impulit; immisit (securim); expulit. — *Hiph.* הִדָּרַח pepulit, detrusit *sq.* מִן; expulit; dispersit; impulit ad alqd, corruptit; *sq.* מִן abduxit; *sq.* עַל immisit (malum in alqm). — *Niph.* נִדָּה impulsus, immissus est; expul-

sus, dispulsus est; vagatus est, erravit; corrumpi se passus est; *part.* נִדָּח (*c. suff.* נִדְּחָה; נִדְּחוּ; *fem.* נִדְּחָה) expulsus, profugus. — *Py.* *part.* מִנְדָּח dispulsus. — *Hoph. part.* מִדָּח dispulsus et diffugiens.

מִדְּחִים *m. pl.* corruptiones, illecebrae.

נִדָּב *v.* נִדְּבָה, נִדְּבָה

נִדָּן *m.* vagina (gladii). — *Al. v. s.* נָדָה.

נִדְּנָה *m. chald.* vagina.

נִדָּה (*fut.* יִדָּה, יִדָּה) dispulit, dissipavit; fugavit, vicit. — *Niph.* נִדָּה (*inf.* יִדָּה) dispulsus est.

נִדָּר (*fut.* יִדָּר, יִדָּר) promisit (alqd agendum), vovit. — II) *arab.* excidit (granum).

נִדָּר *m.* (*c. suff.* נִדְּרִי; *pl.* נִדְּרִים, נִדְּרִים) votum; res voto promissa, sacrificium votum.

נִדָּר *chald.* area.

נִדָּה *v.* נָדָה.

נִדָּה (*imp.* נִדָּה, *fut.* יִדָּה) ad cursum impulit; agitavit (jumenta), egit, duxit *sq.* *accus.*, בָּ; abduxit (captivos); vexit (plaustrum, plauastro); *intrans.* ductus est (animus). — *Pi.* נָדָה (*fut.* יִדָּה) fecit ut veheret; duxit; adduxit, immisit (ventum); abduxit. — II) *Pi. part. fem.*

pl. מְנַהֲגוֹת *suspirantes, gementes Nah. 2, 8.*

מְנַהֵג *m. ductus, vectura.*

נָהַד *rad. inus. arab. se extulit; eminens, pulcher fuit.*
הוֹדֵר *m. splendor, ornatus; magnificentia, majestas, gloria; vigor (faciei). 2) N. pr. m.*

הוֹדְרוֹתָּהּ, הוֹדְרוֹתָּהּ *v. יָדָה.*

הוֹדְרוֹתָּהּ (majestas Jehovae)
N. pr. m.

הוֹדְרוֹתָּהּ *N. pr. virorum.*

נָהַד *lamentatus est. — Niph. fut. וַיִּנְהָדוּ lamentati sunt. (Al. convocati, congregati sunt.)*

נָהַד *in pausa נָהַד m. lamentatio.*

נָהַד *i. q. נָהַד.*

נָהַד *f. id.*

נָהַד *m. id.*

נָהַל — *Pi. נָהַל (fut. יִנְהַל)*
duxit; curam habuit (alejs sustentandi vel defendendi), tuitus est, sustentavit. — Hithpa. incessit.

נְהַלֵּל *m. pascuum. 2) N. pr., oppidum in tribu Sebulon i. q. נְהַלֵּל.*

נָהַם (fut. יִנְהָם) *fremuit (leo); trop. gemit (afflictus), strepuit (mare).*

נָהַם *m. fremitus (leonis).*

נְהַמָּה *st. c. נְהַמָּת f. fremitus (maris), gemitus (aerummosi).*

נָהַק (fut. יִנְהַק) *rudivit (asinus, homo famelicus).*

נָהַר *splenduit, exhilaratus est Ps. 34, 6. Jes. 60, 5. — II) נָהַר (fut. יִנְהַר) fluxit, confluit (populus).*

נָהַר *m. (pl. נְהַרִים, נְהַרוֹת, נְהַרוֹת) flumen; fluvius, amnis. — הַנְּהַר הַגָּדוֹל, הַנְּהַר, poët. נָהַר i. q. נְהַר פְּרַת Euphrates. — אַרְם נְהַרִים Syria duorum fluviorum, Mesopotamia.*

נָהַר *m. chald. (st. emph. נְהַרָה, נְהַרָה) flumen; praec. Euphrates.*

נְהַר (נְהַרִיר) *m. chald. (st. emph. נְהַרִירָה Keri, נְהַרִירָה Chethib) lux.*

נְהַרִיר *f. chald. lux, sapientia.*

נְהַרָה *f. lux.*

מְנַהַרֹת *f. pl. fauces (montium).*

נָוָא s. נוֹא — *Hiph. הִנְרִיא (fut. יִנְרִיא, יִנְרִיא) recusavit, renuit; removit, cohibuit; avertit, absterruit, abalienavit (animum) sq. מִן ab alqare; irrita fecit (consilia).*

הִנְרִיאָה *f. discessus, destitutio; hostilitas.*

נָוָב (fut. יִנְוָב) *pullulare, progerminare; accrescere, augeri, incrementa capere; trop. germinare, proferre*

(sapientiam). — *Pil.* נִבֵּב fecit ut germinaret, protulit, produxit.

נִבֵּב *vel* נִבֵּב *Chethib pro* נִבֵּב.

נִיב *m.* proventus (fructus); *metaph.* נִיב שְׁפָתַיִם καρπὸς χειλέων, proventus labiorum *i. e.* gratiarum actio.

נִיבֵי (fructifer) *N. pr. m.*

הַנְּוִבָה *f.* (pl. הַנְּוִבוֹת) proventus, reditus.

נִגְגָה *v.* נִוּגִים

נָוַד (*fut.* נִוְדֵד) agitari, vagari; fugere (*part.* נָד fugitivus); *trop.* aufugere, auferri (messis); nutare capite *i. e.* condolere, commiserari *sq.* לָּ, deplorare (mortuum). — *Hiph.* הִנְדִּד exagitavit, fecit ut vagaretur, expulit; capite nutare. — *Hoph. part.* מִנְדֵּד exagitatus, ejectus. — *Hithpol.* הִתְנַוְדֵּד se agitavit, se nutavit; caput agitavit; deploravit.

נָוַד *chald.* fugere.

נָוַד *m.* fuga, exsilium; *nom.* loci, in quem Cainus confugit.

נִיר *m.* motus, *sq.* שְׁפָתַיִ מוֹטוּס labiorum meorum *i. e.* sermo. *Al.* solatium.

מִנְוֵד *m.* agitatio; מִנְוֵד רֵאשׁ agitatio capitis, *metonym.* id de quo caput agitur.

נִוּב (liberalitas) *N. pr.* filii Ismaelis.

נִרְהָה, נִרְהָה, *rad. inus. arab.* eminuit.

נִרְהָה *m.* res magna, decus, ornamentum, ὡραϊσμός. *Al. ducunt a* נִרְהָה: lamentatio.

נִרְהָה (*fut.* יִרְהָה) sedit, quievit; habitavit. *Cf.* נִצָּה. — *Hiph.* (fut. c. suff. אֶנְרְהָה) condecoravit, celebravit.

נִרְהָה *adj. m., fem.* נִרְהָה habitans, נִרְהָה בֵּיתוֹ domi habitans, οἰζουρός; b) decora, pulchra *Jer.* 6, 2. — 2) *Subst. m. (st. c.* נִרְהָה, *c. suff.* נִרְהָה, נִרְהָה, נִרְהָה; *pl. c. suff.* נִרְהָהֵן) habitatio, sedes; pascuum.

נִרְהָה *f. adj. v.* נִרְהָה; *subst.* sedes, habitatio; pascuum.

נִרְהָה, *Chethib* נִרְהָה (habitationes) *N. pr.* loci prope Ramam.

נִרְהָה (*fut.* יִרְהָה, יִרְהָה) considerare, se demittere in alqm locum *sq.* בְּ, עַל; residere, sedem habere; quiescere, cessare, subsistere, commorari *sq.* בְּ s. עַל, permanere in alqo loco; tacere. — *Hiph.* הִרְהָה 1) demisit, deposuit alqm alqo loco; remisit (manum); immisit (flagellum); sedavit *i. e.* explevit (iram); quiescentem fecit, quietem concessit alicui *sq.* לָּ; 2) (*fut.* יִרְהָה, *part.* מִרְהָה) deposuit in alqo loco *sq.* אֶל, בְּ; conservandum s. asser-

vandum deposuit; collocavit (statuam, populum, milites); coniecit (in custodiam); *sq.* לְאַרְצָן in humum dejecit; fecit ut quiesceret, sedavit (delicta); missum fecit, turbare alqm desiit; sivit, concessit, permisit *sq.* לְ *pers. et inf. c.* לְ; remanere jussit alqm alqo loco; reliquum fecit; deseruit; reliquit alicui alqd *sq.* לְ *pers. et accus. rei.* — *Hoph.* הַנְּחָת quies concessa est; הַנְּחָת depositus, collocatus est; *part.* מְנַח vacuus relictus (locus).

נַח, נָח *m. (c. suff. נְחָתָה)* quies. 2) *N. pr.*, Noachus, *LXX. Νῶε.*

נָחַת *f.* descensio, *sq.* זְרוּעַ brachii *i. e.* castigatio, *sq.* שְׁלַחַן demissio mensae, cibi mensae impositi; 2) quies. 3) *N. pr. m. i. q.* הַחוּחַ.

הַנְּחָתָה (*verb. hiph.*) *f.* concessio quietis, quies.

מְנוּחַת *m. (plur. c. suff. מְנוּחָתָי)* locus quietis; quies.

2) *N. pr.* patris Simsonis.

מְנוּחָתָה *f.* locus quietis; quies, status tranquilus, conditio quietata; possessio pacata (de terra Cananitica).

נִירוּחַת, נִירוּחַת *m. (c. suff. נִירוּחָתָי)* quies, delectatio,

נִירוּחַת odor suavitatis, odor suavis (victimae, sacrificii).

נִירוּחָתָי *m. chald.* odores suaves, suffimenta.

נָטַט *i. q.* מוּט moveri, nutare.

נָבַל *rad. inus. chald., Pa.* נָבַל inquinavit, foedavit.

נְבֻלָּה *chald. f.* coenum, sterquilinium.

נָרַם dormire, segnem, inertem esse.

נְרֻמָּה *f.* somnus lenis.

הַנְּרֻמָּתָה *f. (pl. הַנְּרֻמוֹת)* somnus lenis, segnities, inertia.

נָרַךְ sobolescere, *Niph. fut.*

רָבַךְ (*Chethib רָבַךְ Hiph. fut.*) sobolescet, propagabitur *Ps.* 72, 17.

נֹרָךְ, נֹרָךְ (piscis) *N. pr.* patris Josuae.

נָרַךְ *m. (ubique cum נָבַר conjunctum)* proles, soboles.

מְנוּרָךְ *m.* soboles, filius.

נָרַס fugere *sq.* מִן מְפַנֵּי, מְפַנֵּי; festinare, ruere, celeri cursu invehi. — *Pol.* נָרַס fugavit, propulit. — *Hiph.* הַנְּרַס in fugam coniecit; in tutum recepit, in tuto collocavit. — *Hithpo.* הַתְּנוּס confugit, *qd. al. ref. ad* נָרַס.

נָרַס *m. Chethib i. q. Keri נָרַס part. Kal* fugiens, fugitivus.

מְנוּסָה *m. (c. suff. מְנוּסָה)* fuga; perfrugium, refugium.

מְנוּסָה *st. c. מְנוּסָה* *f* fuga.

נָדַע (*fut. נִדְעֵ*) nutare, vacillare, titubare (de ebriis), moveri, agitari (motu tremulo), contremere (terrore); tremere (de labiis hominis summisse loquentis); librari, pendere (de metallicis, qui penduli in fodinis haerent); vagari, errare. — *Niph. (fut. נִדְעֵ)* commotus, agitated est. — *Hiph. נִדְעֵ* nutavit (capite, manu); movit, agitavit, quassavit; sollicitavit; alqm vacillantem fecit; errabundum reddidit (*πλάζεν*), fugavit, in exsilium egit.

מִנְעִנְעִים *m. pl. nom.* instrumenti musici, *Vulg.* sistra.

נוֹדְדָה (Jehova convenit) *N. pr. m. et f.*

נָדַח sursum et deorsum s. huc illuc agitare; conspergere *sq. accus. dupl.* — *Hiph. נִדְחָה (inf. chald. הִנְפָה* *pro הִנְחָה)* huc illuc agitavit, movit, jactavit; agitavit (sacrificium, sc. versus quatuor mundi plagas); sparsit (pluviam). — *Hoph. הִנְחָה* agitated est. — *Pil. נִדְחָה* agitavit.

נוֹתָ *m.* eminentia (montis) *Ps.* 48, 3. — *Al. נוֹתָ v. נוֹתָ.*

נִפְתָּה *f.* eminentia: דֹּרֶן נִפְתָּה,

excelsa Dorae urbis; 2) cribrum, ventilabrum.

נִפְתָּה *f.* regio edita, montosa.

נִפְתָּה *f.* destillatio, *sq. et omisso צוֹפִירִים* destillatio favorum, mel e favis destillans, mel dulcissimum.

תְּנוּפָה *f.* motio; agitatio (sacrificii versus quatuor mundi plagas), oblatio sacra; tumultus (proelii).

נִדְחָה micare, se agitare, se in fugam conjicere. — *Hiph.*

נִדְחָה floruit. *Cf. נִצְחָה.*

נִרְצוּץ *m.* scintilla.

נִצְחָה *v.* נִצְחָה.

נִדְחָה *i. q. נִדְחָה.* — *Hiph. fut. c. suff. תְּנִיחָה* lactavit eum.

נִדְחָה *rad. inus. arab.* lucere.

נִדְחָה *f. chald.* ignis.

נִרְחָה *m. (pl. נִרְחָה)* lucerna; candelabrum sacrum; *trop.* de felicitate et salute alcjs; de favore (Dei); נִרְחָה (Davides) lumen et gloria Israelis. 2) *N. pr.* avi Sauli.

נִרְחָה *i. q. נִרְחָה.*

נִרְחָה *m.* lucerna, lumen, *metaph.* de prole regia nunquam peritura. — *Al. v. s. נִרְחָה.*

נִרְחָה (lucerna Jehovae) *N. pr. m.*

מִנְדָּחָה *f.* candelabrum magnum in tabernaculo sacro.

נִשׁ *graviter aegrotare i. q.*
אָנֵשׁ.

נָזַח (*fut. יִזְחֶה, יִזְחֶה*) saliit,
adsiluit, adpersus, consper-
sus est *sq.* עַל in alqd, *sq.* אֶל ad
alqd, *sq.* מִן de alqo. — *Hiph.*
הִזְחֶה (*fut. יִזְחֶה, יִזְחֶה*) effecit ut
exsultaret quis de alqo *sq.*
accus. et עַל; sparsit, cons-
persit *sq.* עַל לְפָנָיו.

נָזַח *v.* נָזַח.

נָזַח *v.* נָזַח.

נָזַח (*fut. יִזְחֶה*) fluxit, manavit,
diffluxit; (*part. נוֹזְחִים* fluent-
ta, rivi;) *c. accus. rei* יִזְחֶה-
מִים (palpebrae) aquam de-
mittunt; *trop.* fluxit (ora-
tio). 2) *arab.* descendit, de-
vertit, *cf. derivv.* נָזַח (*Jud.*
5, 5. *v.* זָלַל.) — *Hiph.* הִזְחֶה
fecit ut flueret, fudit.

מִזְרוֹת *f. pl.* deversoria (so-
lis *i. e.* duodecim zodiaci
signa) 2 *Reg.* 23, 5.

מִזְרוֹת *id.* *Iob.* 38, 32. —
(*Al. deriv. a* נָזַח: corona
borealis. *Al. pro* מִזְרוֹת
cingula, cingulum Orionis.)

נָזַח *m.* (*c. suff.* נִזְמַח, *plur.*
נִזְמִים, *st. c.* נִזְמִי) annulus
(aurium s. nasi).

נָזַח *chald.* damno affectus,
laesus est, *part.* נָזַח jactu-
ram faciens. — *Aph.* הִנְזַח
damnum attulit, damno affe-

cit; *inf. constr.* הִנְזַח *subst.*
illatio damni.

נָזַח *m.* damnum, detrimen-
tum.

נָזַח — *Niph.* נָזַח se separavit
sq. מִן, se sejunxit et adjun-
xit alicui *sq.* לְ; abstinuit ab
alqa re *sq.* מִן. — *Hiph.* הִזְחֶה
curavit ut se quis separaret;
secrevit (ab usu communi),
consecravit; vovit *sq.* לְ; *in-*
trans. abstinuit *sq.* מִן; se
cousecravit *sq.* לְ.

נָזַח *m.* Nasiræus, qui se
Deo vovit (נָזִיר אֱלֹהִים)
Num. 6. *Jud.* 13. 16.; *me-*
taph. vitis non culta (per
annum jubilaecum) *Lev.* 25,
5. 11. 2) princeps *Gen.* 49,
26.

נָזַח *m.* (*c. suff.* נִזְרַח, נִזְרוּ)
consecratio (sacerdotis, Na-
siraei), conditio Nasiraei;
caput Nasiraei sacratum, co-
ma Nasiraei intonsa; coma
promissa (mulieris); 2) in-
signe, corona, diadema.

מִנְזַחֲרִים *m. pl.* optimates.

נָח *i. q.* נָח *v.* נָח.

נָח *v.* נָח.

נָח (*praet. c. suff.* נָחָם;
imp. נָחֵה, *c. suff.* נָחֵה) *et*
Hiph. הִנָּח (*fut. c. suff.*
נָחֵה, נָחֵה) duxit; deduxit,
deducendum curavit.

נָחֵה *i. q.* נָחֵה *N. pr. m.*

נָחֵה *v.* נָחֵה, נָחֵה.

נָחַר *v.* נְחִירִים, נְחִיר.

נָחַשׁ *v.* נְחֹשֶׁת, נְחֹשׁ.

נָחַל (*inf.* נָחַל, *fut.* יִנְחַל) alqd

possidendum accepit, in possessionem venit, possedit; hereditate alqd accepit; alqd possidendum tradidit, partitus est *sq. accus. rei et l. pers.* — *Pi.* נָחַל possidendum dedit, partitus est, distribuit *sq. accus. dupl., vel dat. pers.* — *Hiph.* הִנְחִיל

possidendum alqd tradidit, heredem fecit, hereditate reliquit, hereditatem distribuit, *sq. dupl. acc., vel acc. rei et dat. pers.*, heredem alqm reliquit. — *Hoph.* הִנְחַל

possidens factus est, nactus est. — *Hithp.* הִתְנַחַל se ipsum fecit possidentem, possessionem occupavit, possedit, tenuit; possedit alqd heredibus relinquendum *sq. l.* — II) נָחַל *i. q.* חָלַל *cf.* נְחִילוֹת.

נְחִילָה *f.* occupatio rei possidendae, possessio, dominium; ager tribus cujusdam, hereditas, res hereditate accepta; sors. — נְחִילַת יְהוָה donum a Jehova datum; possessio Jehovae (populus Isr. Jehovae proprius).

נְחִילָה *f.* hereditas.

נְחִילָה *f., pl.* נְחִילוֹת *nom. instr. musici (tibia).*

נָחַל *m. (dual.* נִתְחַלִּים; *plur.*

נִתְחַלִּים, *st. c.* נִתְחַלֵּי, *c. suff.*

נִתְחַלֵּי; *c. h. loc.* נִתְחַלֵּי) val-

lis rivo irrigata; rivus, torrens. — נָחַל מִצְרַיִם in confiniis Aegypti et Palaestinae.

נָחַל *i. q.* נָחַל torrens.

נְחִילָה (vallis Dei) *N. pr.*

stationis Isr. in deserto.

נְחִילָה *Nom. patron. m.*

נָחַם *Kal inus. arab.* anhela-

vit, suspiravit, gemuit. —

Niph. נָחַם doluit, misertus

est alcjs *sq.* עָל, אָל, מֵן;

alqm poenituit alcjs rei *sq.*

עָל, אָל; se consolatus est de

alqa re *sq.* עָל, אָחַר; ultio-

nem sumsit ab alqo *sq.* מֵן.

— *Pi.* נָחַם consolatus est

alqm de alqa re *sq. accus. et*

מֵן, עָל. — *Py.* נָחַם (*part.*

מִנְחָמָה *pro* מְנַחֵמָה)

solatio affectus et erectus est, con-

solationem invenit. — *Hithp.*

הִתְנַחַם, הִתְנַחַם doluit, miser-

tus est alcjs *sq.* עָל; alqm

poenituit; se consolatus est;

ultionem sumsit *sq.* לְ.

נָחַם (solatium) *N. pr. m.*

נָחַם *m.* poenitentia.

נְחִמִים, נְחִמִים *m. pl.* mi-

sericordia; consolationes.

נְחִימָה (solatium) *N. pr. prophetae, Ναούμ.*

נַחֲמָה *f.* consolatio, solatium.

נַחֲמִיהָ (consolatur Jehova) *N. pr.* filii Chelkiae, Νεεμία; 2) al. virorum.

נַחֲמֵנִי *N. pr. m.*

הַנְּחֻמִּים *m. pl.* misericordia; consolationes.

הַנְּחֻמוֹת *f. pl.* consolationes.

הַנְּחֻמָּה *N. pr. m.*

נַחֲנוּ *nos v.* אָנֹכִי.

נַחֲץ *ursit, part.* נַחֲצֵץ *impulsus, concitatus, festinus.*

נַחַר *rad. inus. syr.* anhelando fremuit.

נַחַר *m.* anhelitus, fremitus.

נַחֲרָה *f. id.*

נַחֲרֵי, נַחֲרֵי *N. pr. m.*

נַחֲרֵי *N. pr.* patriarchae; 2) fratris Abrahami.

נַחֲרֵי *m. dual.* nares.

נַחֲשׁ *m.* serpens. 2) *N. pr.* virorum. b) עִיר נַחֲשׁ *urbs* in tribu Juda.

נַחֲשׁ *Pi. denom.* (ὄφιομαντεία usus est) auguria cepit, auguratus est, divinavit, praesagivit.

נַחֲשׁ *m.* incantatio; augurium, omen.

נַחֲשׁוֹן (praestigiator) *N. pr.* filii Amminadabi.

נַחֲשׁ *m. chald. (st. emph.)*

נַחֲשָׂא *aes, cuprum.*

נַחֲשָׂתָה *com. (c. suff. נַחֲשָׂתָה)* aes, cuprum; vinculum, compes (*dual.* נַחֲשָׂתָיִם compes gemina pedis s. manus utriusque); 2) aes, pecunia.

נַחֲשָׂתָה *N. pr.* matris Jojachimi regis.

נַחֲשָׂתָן *m.* serpens aeneus.

נַחֲשָׂוֶשׁ *adj. m.* aeneus.

נַחֲשָׂוֶשֶׁה, נַחֲשָׂוֶשֶׁה *adj. f.* aenea, aenenim, *subst.* aes, נַחֲשָׂוֶשֶׁה הַלְּתוֹת januae aeneae, אֲפִיקָיִךְ נַחֲשָׂוֶשֶׁה canales s. tubi aenei.

נַחַח (*fut.* יִנַּחַח, *part.* נַחַח, *plur.* יִנַּחַחוּ) *poët. i. q.* יָרַד descendit *sq.* עַל; decidit in alqm *sq.* עַל (manus castigans); demissum est alqd in animum alcjs *sq.* בָּ. — *Niph.* נַחַח demissus, infixus est, perfodit *sq.* בָּ. — *Pi.* נַחַח depressit; tetendit (arcum). — *Hiph. imp.* הִנַּחַח dejice.

נַחַח *chald. (part. נַחַח)* descendit. — *Aph. (fut. נַחַח, imp. אִנַּחַח, part. מִהַחַח)* detulit, deposuit. — *Hoph.* הִנַּחַח dejectus est.

נַחַח *subst. v. s.* נֹחַח.

נַחַח *adj. m., pl.* נַחַחִים descendentes.

נָטָה (*inf. constr.* נִטוֹת; *fut.* נִטֶּה, *apoc.* נִטֵּה, נִטֶּה) tetendit, pandit, extendit (manum, hastam), expandit, explicuit (tentorium,

coelum), disposuit (insidias), protendit; exposuit; proposuit; *intrans.* se expandit, se diffudit (grex); 2) inclinavit, flexit ad alqd *sq.* לְ, אֶל; dejecit (hostes); se inclinavit (dies, umbra); declinavit, se avertit, deflexit ab alqo *sq.* מִן *et* אֶל, מֵעַם ab alqo, *sq.* אַחֲרַיִר se ctatus est alqm; abiit. — *Niph.* נָטָה extensus, protensus est (funis mensoris); se extendit (rivus); se protendit (umbra). — *Hiph.* הִנְטָה (*fut.* יִנְטֶה, *apoc.* יִנְטֶה, *imp.* הִנְטָה, *apoc.* הִנְטָה) tetendit, extendit (manum); expandit (aulaeum, tentorium); inclinavit (deorsum, Deus coelum); advertit (aures, animum) *sq.* לְ ad alqm; flexit, deflexit (animum) *sq.* אֶל, אֶל אַחֲרַיִר, לְ, אֶל ad alqm, ad alqd, (favorem) *sq.* עַל ad alqm; pervertit (jus); avertit, abduxit, detrusit (de via); repulit, repudiavit (petentem); *intrans.* se inclinavit; se avertit, se deflexit, declinavit.

מִטָּה *m. part. Hoph.* (*pl.* מִטּוֹת) extensio, expansio (alarum); perversio (juris).

מִטָּה *st. c. m.* (*fem.* Mich. 6, 9., *pl.* מִטּוֹת) ramus, virga; baculus, (sceptrum, hasta); שִׁבְרֵי מִטָּה-

לָחֶם fregit panis sustentaculum, fame confici jussit; 2) tribus (gentis).

מִטָּה deorsum. לְמִטָּה deorsum; infra; *sq.* מִן infra, minus quam. מִלְּמִטָּה ab inferiore parte, inferne.

מִטָּה *f.* (*pl.* מִטּוֹת) lectus; lectica; feretrum.

נְטִיפוֹת *v.* נִטְקָה.

נְטִישׁוֹת *v.* נִטְשׂוּ.

נָטַל (*fut.* יִנְטוּל) sustulit, imposuit alicui *sq.* עַל. — *Pi.* sustulit.

נָטַל *chald.* sustulit, *praet.*

נְטִילָה *sublata est.*

נָטַל *m.* gravitas, onus.

נָטִיל *adj. m.* onustus.

נָטַע (*fut.* יִנְטַע; *inf.* נִטְוֵעַ) plantavit, consevit *sq.* *dupl. accus.* alqd alqa re, *accus.* alqd; *trop.* collocavit sedem stabilem (populo, *ein Volk verpflanzen*); fixit, infixit (clavum, tentorium), statuit (simulacrum). — *Niph.* נִטְעָה *trop.* plantatus est.

נְטִיעַ *m., pl.* נְטִיעִים plantae.

נְטִיעַ *m.* (*st. c.* נְטִיעַ, *c. suff.*

נְטִיעָה; *pl.* נְטִיעִים, *st. c.* נְטִיעִי) planta; plantatio; plantarium, locus consitus.

מִטְעֵר *m.* (*pl. constr.* מִטְעֵרִים, *c. suff.* מִטְעֵרִי *Keri*, מִטְעֵרִי *Chethib*) plantatio, plantarium.

נָטַח (fut. נִטֵּחַ) trop. stillavit alqa re, defluxit (oratio), guttatim demisit (montes mustum, labia mel), abundavit. — *Hiph.* הִנְטִיחַ stillavit alqd; trop. stillavit (verba), locutus, vaticinatus est.

נִטְחָה *m.* gutta; *Exod.* 30, 34: *LXX.* *σταυτή*, myrrha ex arbore sponte stillans. *Al.* styrax.

נִטְפָּחָה *N. pr.* oppidi prope Bethl.; *nom. gent.* נִטְפָּחָי.

נִטְרֵפוֹת *f. pl.* inares (ex margaritis, quae guttis similes sunt).

נִטַּר (fut. יִטַּר, רִטַּר) custodivit; conservavit iram (*scil.* אַר), iratum animum retinuit in alqm *sq.* לְ, אֵת.

נִטַּר *chald.* servavit.

מִטְרָא *f.* מִטְרָא, מִטְרָא *f.* custodia, carcer; meta, scopus.

נִטַּשׁ (fut. יִטַּשׁ, רִטַּשׁ) misit: deseruit, dereliquit; omisit, missum fecit (agrum anno sabbathi, litem), neglexit; remisit (debitum); admisit alqm ad alqd faciendum, permisit alicui *sq.* לְ, commisit alicui *sq.* עַל; emisit, eduxit (gladium); ejecit, dejecit; projecit alqd; abjecit (negotium); rejecit, repudiavit (Deus populum, populus Deum); disjecit, dispersit (*part.* נִטְשֵׁרם disper-

si); *intrans.* se diffudit (proelium). (*Gesenius huic verbo primariam contundendi, percutiendi, discutiendi, diffringendi, disjiciendi, projiciendi, rejiciendi significationem tribuit.*) — *Niph.* remissus, relaxatus est; se diffudit (palmites vitis), diffusus est (exercitus); projectus, dejectus est. — *Py.* נִטַּשׁ desertus est.

נִטְרֵשׁוֹת *f. pl.* palmites.

נִהָה *v.* נִהָה.

נִיָּא *rad. inus. arab.* crudum esse.

נָא *adj. m.* crudus, semicoctus *Exod.* 12, 9.

נִיב *v.* נִיב, נִיב.

נִוַּד *v.* נִוַּד, נִוַּד.

נִוַּח *v.* נִוַּח.

נִוַּח *v.* נִוַּח, נִוַּח.

נִוַּן *v.* נִוַּן.

נִוּיָּה (habitatio Nini) *N. pr.* urbis Assyriae, *LXX.* *Nivev*, Ninus, Nineve.

נִוּם *v.* נִוּם.

נִוּסָן *m.* (proventus herbarum) *nom.* mensis primi Hebraeorum, *cf.* אֶבֶר.

נִוּצִין *v.* נִוּצִין.

נִוַּר *v.* נִוַּר.

נִוַּר novellare, agrum incultum arare.

נִוַּר *m.* novale, ager recens cultus. — *Al. v. s.* נִוַּר.

מִנּוֹר *m. jugum*, מִנּוֹר אֲרָגִים, *m. jugum textorium*.

בָּאָה *v. נִכָּהוּ*; נִכָּה *v. נִכָּהוּ*, נִכָּהוּ.

נִכְאָת *f. aromatum genus*, LXX. *Θυμίαμα*, *Aquila στύραξ*.

נִכְדָּר *m. (c. suff. נִכְדָּרִי)* proles, *ubique cum נִיר conjunctum*.

נִכָּה *Kal inus. arab. percussit, feriit, laesit. — Hiph.*

הִכָּה (*imp. הִכָּה*; *הִכָּה*; *fut.*

הִכָּה *parag. ה. c. וַיִּכֶּה, וַיִּכְּסֶה, וַיִּכְּסֶה*

percussit, feriit,

pupugit; complosit (manus);

palpitavit (cor); plaga s. calamitate affecit (Deus populum, terram); contudit, confregit; confodit, perfodit, transfodit; interfecit, trucidavit; cecidit, cladem attulit, stragem fecit, expugnavit (urbem); incussit, intrusit; excussit *sq. מִן* alicui alqd; incussit, immisit (radices egit); pupugit, laesit (vermis plantam, ricinum; sol, luna caput hominis). — *Hoph.* הִכָּהוּ, הִכָּהוּ percussus est: verberatus est; plaga affectus est (a Deo); trucidatus, occisus est; expugnata est (urbs). — *Niph.* נִכָּהוּ percussus, interfectus est. — *Pi. inf.* נִכָּהוּ percutere, *sed rectius habetur pro Hiph. fut. pl. percutiamus*, Num. 22, 6. — *Py.*

נִכָּה percussus, contusus est (*grāndine*).

נִכָּה *adj. m. percussus*; נִכָּהוּ

pedibus percussus,

claudus; נִכָּה רֵיחַ animo

contritus, afflictus.

נִכָּהוּ *m., pl. נִכָּהוּ* percutientes (linguā *i. e.* calumniantes).

רֵיחַ נִכָּהוּ *adj. m., fem. נִכָּהוּ* animus fractus, afflictus, aeger.

נִכָּהוּ *adj. m., pl. נִכָּהוּ* percussi, afflicti.

מִכָּה *f. (pl. מִכָּהוּ, rarius*

מִכָּהוּ) percussio, contusio;

verberatio; plaga, calamitas (a Deo immissa); vulnus; caedes, clades, strages.

נִכָּהוּ *N. pr. regis Aegypti, filii Psammetichi*, LXX.

Νεχάω, *Herod. Νεχώς*.

נִכָּוֶן (*i. q. בִּירוֹן*) *N. pr. regionis*.

נִכָּה (*propr. subst. rectum, quod oculis oppositum et in conspectu est*), *adv. e regione; coram, ante.* אֶל-נִכָּהוּ

versus alqd; לְנִכָּהוּ in rectum, rectā ante se, directo; ante, coram; pro. עַד-נִכָּהוּ usque ad (locum qui e regione est).

נִכָּהוּ *c. suff.* נִכָּהוּ sibi ex adverso, e regione ejus.

נִכָּהוּ *adj. m. rectus, probus; c. suff.* נִכָּהוּ rectā ante se, rectā viā. *Subst. rectum, sq. לְ* quod alicui rectum est s.

placet. — *Fem.* נִכְחָה *pl.* נִכְחֹת *subst.* rectum, jus et fas.

נִכְלֵי fraudulenter egit. — *Pi.* astute egit in alqm *sq.* לְ. — *Hithpa.* *id. sq.* accus., בְּ.

נִכְלֵי *m., pl.* נִכְלֵי *m.* machinationes astutae.

נִכְלֵי *m.* פִּילֵי *m.* fraudulentus.

נִכְסֵי *rad. inus. i. q.* פָּנֵס *collegit, coacervavit.*

נִכְסֵי *m., pl.* נִכְסֵי *m.* opes, divitiae.

נִכְסֵי *m. chald., pl.* נִכְסֵי *m.* opes, *cf.* עֲנַשׁ.

נִכְרֵי *m.* marsupium, locus, crumena, in qua numi reconduntur, et a mercatoribus pondera (אֲבִירֵי-כִּיס) pendendis mercibus gestantur.

נִכְרֵי *Kal inus.* alienus, peregrinus fuit. — *Pi.* נִכְרֵי alienum reddidit, alienavit (locum, diis alienis consecravit); tradendo alienavit, repudiavit et tradidit *sq.* בְּרֵד in alcjs potestatem; alienum *i. e.* non cognitum habuit, ignoravit; 2) alqm tanquam alienum aspexit, contemplatus est et agnovit *sq.* לְפָנָי prae alqo. — *Niph.* נִכְרֵי alienum se praebuit, dissimulavit; 2) cognitus, agnitus est. — *Hiph.* הִכְרֵי aspexit, contemplatus est; *sq.* פָּנָי *pro*

personae rationem habuit, favit; agnovit; cognovit; novit, scivit; curam alcjs egit, curavit. — *Hithpa.* הִתְנַכְרֵי se alienum praebuit, se dissimulavit; 2) agnitus est.

נִכְרֵי *st. c.* נִכְרֵי *m.* peregrinitas: נִכְרֵי-נִכְרֵי peregrinus; hostis; *pl.* בְּנֵי נִכְרֵי peregrini; נִכְרֵי אֶרֶץ terra peregrina; נִכְרֵי אֱלֹהֵי deus peregrinus; dii peregrini; הַבְּלֵי נִכְרֵי idola peregrina; 2) res peregrina, peregrinus (deus).

נִכְרֵי *adj. m. (pl. נִכְרֵי; fem. נִכְרֵי)* alienus (s. a populo et terra s. a familia), peregrinus, alienigena; *fem.* aliena, adultera, meretrix; 2) novus, inauditus.

נִכְרֵי, נִכְרֵי *m.* fortuna aliena *i. e.* infesta, infortunium.

הִכְרֵה (*verb. hiph.*) *f.* intuitus, agnitio, partium studium.

מִכְרֵי *m.* notus, amicus, familiaris.

נִכְתֵי בית נִכְתֵי domus thesauri ejus, γαζοφυλάκιον. *Alii:* domus aromatum ejus, *cf.* נִכְאֵת.

נִלֵה *Kal inus. fort. i. q. arab.* consecutus est. — *Hiph. inf. c. praef. et suff.* בְּנִלְהָה *pro*

קָה־נְלוֹתָהּ *quum perfeceris s. desieris* *Jes. 33, 1.*

מְנִיָּה *m. (c. suff. מְנִיָּה) possessio, opes, divitiae* *Iob. 15, 29.*

בָּזָה *v. נִמְבָּזָה.*

נִמְוֹאֵל *N. pr. m. i. q. רְמוּאֵל; 2) al. hom.; patron. נִמְוֹאֵלִי.*

נִמְלֵל *(fut. נִמְלֵל, pl. רְמִלְלוּ) abscissus, succisus est; circumcisisus est; 2) marcuit* *Ps. 37, 2. Iob. 14. 18. (Al. ducunt a מִלַּל i. q. מוּל.) — Niph. נִמְוֹלֵל circumcisisus est, part. נִמְוֹלֵלִים. (Al. ducunt a מוּל.)*

נִמְלָה *f. (pl. נִמְלֵיִם) formica.*

נִמְרָד *rad. inus. arab. versicolor, maculosus fuit.*

נִמְרָד *m. (pl. נִמְרָדִים) pardus.*

נִמְרָד *m. chald. pardus.*

נִמְרֹדִים *(rebelles simus) N. pr. Nimrod, Cuschi filius, conditor regni Babyl., Νεβροδης. — אֶרֶץ נִמְרֹדִים terra Nimrodi, Babylonia.*

בֵּית נִמְרָה *i. q. נִמְרָה, v. בֵּיתֵהּ.*

נִמְשֵׁה *(extractus, cf. מִשָּׁה) N. pr. avi Jehu.*

נָסַח *v. נָסַח.*

נָסַח *v. נָסַח.*

נָסַח *i. q. סוּג recessit, inf.*

הִסְרִיג *— Hiph. רִסַּג, fut. נִסְרִיג (fut. רִסְרִיג, pl. רִסְרִיגוּ) remo-*

vit, amovit; movit, transtulit, protulit (terminos). — Hoph. הִסְרִיג remotus est, recessit.

נִסְחָה *Kal inus. arab. odoratus est, odore exploravit. (Imp. נִסְחָה v. נִסְחָה.) — Pi.*

נִסְחָה *(fut. נִסְחָה, inf. נִסְחָה, imp. נִסְחָה pro נִסְחָה) tentavit, exploravit (Deus hominum fidem rebus adversis immisisis, homines Deum de ejus potentia dubitantes); periculum fecit, ausus, conatus est sq. inf., accus. rei.*

מִסְחָה *f. (pl. מִסְחָה) tentatio, exploratio; id quo quis tentatur (facinora Dei, morbus, περιερασμός). 2) N. pr. loci in deserto.*

נִסְחָה *(fut. נִסְחָה) evellit, amovit, in exsilium misit; destruxit (domum). — Niph. amotus, in exsilium missus est.*

נִסְחָה *chald. — Ithp. (fut. נִסְחָה) avulsus est.*

מִסְחָה *m. amotio, depulsio.*

נִסְחָה *effudit; fudit (ex metallo); libavit, σπένδεν; i. q. סוּחָה unxit (regem). — Niph.*

נִסְחָה *unctus est. — Pi. נִסְחָה et Hiph. הִסְרִיג libavit. —*

Hoph. libatum est. — II) arab. texuit. — III) i. q.

סִבָּה texit, protexit *Jes. 25, 7.*

נִסְךָ *chald.* fudit, libavit.

נִסְרָה *m.* simulacrum fusum; libatio; unctus, princeps unctio[n]e consecratus.

נִסְרָה, נִסְרָה *m.* (c. suff. נִסְרָה), נִסְרָה; *pl.* נִסְרָה, נִסְרָה) simulacrum fusum; libatio, libamen.

נִסָּה *m. chald.* libamen.

מִסְפָּה *f.* fusura ('מִסְפָּה vitulus e metallo fusus, 'מִסְפָּה idola ex aere fusa), simulacrum fusum; libatio, σπονδή (foedus); 2) tegumentum *Jes.* 25, 7. 28, 20.

מִסְפָּת *f.* fila, stamen telae (textoris).

נָסַע contabuit, aegritudine affectus est. — II) *arab.* extulit. — *Hithpo.* הִתְנוֹסַע se extulit, se elevavit.

נֵס *m.* (c. suff. נֵס) pertica alta; vexillum; vexillum nauticum; signum quo admoneatur.

נָסַע (*fut.* יָסַע; *inf.* נִסַּע; *imp. pl.* סַע) evellit (postes, paxillos tentorii); castra movit; discessit, profectus est, iter fecit, migravit (de nomadibus); *trop.* exiit, exortus est (ventus). — *Niph.* נִסַּע evulsus est, abreptus est. — *Hiph.* הִסַּע evellit (vitem, arborem), excidit (lapides); abstulit; castra

moveri jussit; fecit ut alqs proficisceretur, duxit.

מִסַּע *m.* motio castrorum, discessus, profectio, iter; *pl.* מִסַּע profectio[n]es, itinera; stationes agminis.

מִסַּע *m.* evulsio (lapidum), lapicidinae; 2) telum, sagitta.

נָסַק (*fut.* יָאָסַק) ascendit.

הִסִּיק *chald. id.* — *Aph.* הִסִּיק (*inf.* הִנְסִיקָה) eduxit, adduxit, extraxit. — *Hoph.* הִסִּיק eductus, extractus est.

נִסְרָה (aquila praegrandis) *nom.* idoli Ninivitarum.

נִצָּה (motus) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulonitarum.

נִצָּה (motio) *N. pr. f.*

נִצְוָרִים *v.* נִצָּר.

נִצְוָאֵל *N. pr.* oppidi in tribu Naphthalitarum.

נָעַם *v.* נָעַם.

נָעַל munivit pessulo s. repagulis, obseravit; calceavit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* calceavit *sq. accus. dupl.*

נַעַל *f.* calceus, solea; *dual.*

נַעַלִּים par calceorum; *pl.*

הִשְׁלִיךְ נַעַלֹּו — נִצְלֹוֹת, נַעַלִּים calceum suum projecit (in terram, *i. e.* eam sibi propriam vindicavit et occupavit).

מִנְעוּל *m.* pessulus.

מִנְעָל *m. id.*

נָעַם (*fut.* רִנְעַם) *suavis fuit* (amicus, amica), amoena fuit (regio); *impers. sq.* לְּ bene fuit alicui.

נְעִים *adj. m.* jucundus, suavis; (*plur.* נְעִימוֹת, נְעִימִים gaudia, jucunditates;) amoenus, (נְעִימִים loca amoena;) benignus, benevolus.

נָעַם *N. pr. m.*

נָעַם *m.* jucunditas, suavitas; splendor, (נְרִיבֵי רִהֲוֶה) splendor Jehovae, *i. e.* sacrorum ei oblatorum;) gratia, favor.

נְעָמָה *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) filiae Lamechi; 3) matris Rehabeami.

נְעָמִי *N. pr.* socrus Ruthae.

נְעָמִי *patron.* nominis נְעָמִי.

נְעָמִי *m.* amoenitas, נְעָמִי
נְעָמִים plantationes amoenae. 2) *N. pr.* virorum.

נְעָמִיתִי *N. gent. m.*

מְנַעְמִים *m. pl.* deliciae, cupidiae.

נָעַץ *rad. inus. chald.* נָעַץ pupugit, fixit.

נְעֻצָּוִן *m.* vepretum, senticetum.

נָעַר rugiit (leo) *Jer.* 51, 38. — II) excussit; decussit, dejecit (*sc.* folia). — *Niph.* (praet. p. 1. נִנְעָרָה; *fut.* רִנְעָרָה, אֲנָעַר) excussus, exactus est, ejectus est (e terra); se excussit (vinculis). — *Pi.* נָעַר (*fut.* רִנְעָרָה)

excussit; exegit, dejecit. — *Hithpa.* se excussit alqa re *sq.* מִן.

נָעַר *m.* expulsio, *concr.* exactum, dispersum (pecus). — *Al. v. infra.*

נְעֵרָה *f.* stappa (quae ex lino excutitur).

נְעָרִי *m.* (*c. suff.* נְעָרָה; *pl.* נְעָרִים, נְעָרִי) puer, παῖς, juvenis, adolescens; servus. — *In Pentateucho dicitur de puero et puella.* (δ, ἡ παῖς) *pro sq. v.*

נְעָרָה *f.* puella; virgo desponsata, nupta; serva, ancilla. 2) *N. pr.*, oppidum in tribu Ephr. *i. q.* נְעָרָן. b) *N. pr. f.*

נָעַר *m.* pueritia, juvenus.

נְעוּרִים *m. pl.* pueritia, juvenus, adolescentia; (אִשְׁתְּךָ נְעוּרֶיךָ uxor juvenutis tuae, quam juvenis duxisti; בְּנֵי הַנְעוּרִים liberi juvenutis, quos quis juvenis genuit;) *trop.* tempus juvenile (populi Israelitici).

נְעוּרָה *f. pl.* pueritia, juvenus.

נְעָרָה (puer Jehovae) *N. pr. virorum.*

נְעָרָן *N. pr. i. q.* נְעָרָה.

נָה *i. q.* מִם Memphis.

נִפְּגָ (germen, proles) *N. pr.* filii Davidis; 2) al. viri.

נָפָה v. נוֹף.

נְפֻסִים *Keri*, נְפִיסִים *Chethib*, נְפִישִׁים (expansiones) *N. pr. m.*

נָפַח *flavit, inspiravit sq. ב. ; afflavit, sufflavit sq. ב. , accus.* (הוֹרַת הַיָּדִי הוֹרַת הַיָּדִי *olla igne sufflato aestuans*); *exspiravit (animam); difflavit, flando dispersit et disjecit sq. ב. — Py. sufflatus est (ignis). — Hiph. (animam) exspirare fecit i. e. enecuit, excruciauit; deflavit, flocci fecit, contempsit.*

נָפַח (flatus) *N. pr.* oppidi in Moabitide.

נְפִישׁ *m.*, מְפַח נְפִישׁ *exspiratio animae, mors.*

מְפַח *m.* follis (fabri ferrarii).

הַנְּפִישׁ *m.* (exspiratio odoris) *mālum, mālus arbor. 2) N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) oppidi in confin. Ephr. et Manass. c) viri ejusd.

נְפִילִים v. נָפַל.

נְפִישׁ (recreatio) *N. pr.*, filius Ismaëlis ejusque poster.

נְפִישׁ *m.* gemmae species incerta, *LXX. ἄνθραξ, carbunculus.*

נָפַל (*inf. נָפַל, fut. נָפַל*) (*inf. נָפַל, fut. נָפַל*) *cecīdit, delapsus est; concidit, corruit, prostratus est (נָפַל)*

Leopold, Lex. Hebr.

prostratus, jacens); periit, eversa est (civitas); collapsum est (membrum, flaccidum factum est); editus est (fetus); cecidit (sors), accidit alicui sq. ל. , evenit; irritum cecidit (promissum, אֲרָצָה נ' πῖπτειν εἰς γῆν); excidit (consiliis) sq. מִן; incidit in alqm sq. עַל, ב. (sopor, terror, calamitas); incidit (in calamitatem); invasit, irruit (in alqm s. in terram); incubuit (in gladium); invasit (collum alejs, in amplexum ruit); decedit (de coelo oraculum Dei, vox divina), recubuit (in alqo spiritus divinus); cecidit prae alqo sq. מִן, לְפָנַי (superatus est ab alqo, inferior ei cessit); desiliit sq. מֵעַל (de jumento, curru); se prostravit, procidit, se abjecit (in terram s. humi sq. אֲרָצָה, לְאַפְרוֹ אֲרָצָה, עַל אֲפֹרִי, עַל פָּנָי, לְפָנַי רָגְלֵי פ', לְפָנַי פ'); se demisit, consedit (castra posuit exercitus, populus); depositae sunt (preces sq. לְפָנַי coram alqo, ab iis qui supplices implorant alqm aut ab aliquo precibus admissis exorantur); defecit ad alqm sq. עַל, אֶל. — Hiph. הִפִּיל dejecit, projecit, prostravit alqm; cecidit (alqm gladio,

arbores); dejecit, evertit (murum); conjecit (sortem, sq. לְ alicui sorte tribuit); emisit (partu, peperit); demisit (vultum); immisit alicui (somnum) sq. על; contabescere passus est; deposuit, fudit (preces, supplex rogavit); cadere sivit (sq. הֵאֲרָצָה in terram lapides, promissum *i. e.* non implevit, irritum fecit); remisit, destitit ab alqa re sq. מִן. — *Hithpa.* הִתְנַפַּל se prostravit; sq. על irruit in alqm. — *Pil.* נִפְּלַל projectus est, concidit.

נִפַּל *chald.* (*fut.* יִפַּל) cecidit; decidit; accidit; se prostravit; dejectus est.

נִפְּל, נִפַּל *m.* partus praematurus, abortus.

נִפְּלִים *m., pl.* גִּיגָנִים gigantes.

מִפַּל *m.* deciduum: בַּר מִפַּל deciduum frumenti, palea; 2) prociduum: מִפְּלֵי בֶשֶׂר partes prociduae s. pendulae carnis, palearia (crocodili).

מִפְּלָה, מִפְּלָה *f.* aedificia collapsa, rudera, ruina.

מִפְּלָה *f.* casus, ruina; res delapsa; cadaver.

נִפְּץ (*non nisi praet., inf.* נִפְּצוּ, *part.* נִפְּצוּ) *i. q.* נִפְּצוּ discussit, confregit (vas figlinum); dispersit (gregem, popu-

lum); se dispersit, dispersus est. — *Pi.* fregit (vas), illidendo confregit (infantes); dispersit (populum); *inf.* נִפְּץ *subst.* dissipatio. — *Py.* *part. pl. fem.* מִנְפִּצוֹת disjectae.

נִפְּץ *m.* (נִפְּץ *chald.* effudit) inundatio, imber. *Al.* dissipatio.

מִפְּץ *m.* malleus.

מִפְּץ *m.* destructio.

נִפְּץ *chald.* egressus est; exiit, promulgata est (lex, ἐξῆλθε δόγμα). — *Aph.* הִנְפִּיק, הִנְפִּיק extulit, eduxit, expromsit.

נִפְּקָה *chald. f.* (*st. emph.*

נִפְּקָה) sumtus, impensa.

נִפְּשָׁה *Kal inus. arab.* anhelavit, spiritum aegre duxit. — *Niph.* respiravit, recreatus est (defatigatus).

נִפְּשָׁה *fem., rar. masc. (c.*

suff. נִפְּשִׁי; *pl.* נִפְּשׁוֹת, *st. c.*

נִפְּשׁוֹת; *semel* נִפְּשִׁים) spiratio,

halitus, נִפְּשׁ הַחַיָּה halitus

vitae, נִפְּשׁ הַזֶּהֱבָה vasa odoris,

olfactoriola. 2) anima,

vis vitalis, vita. אֶל-נִפְּשִׁי

propter vitam, ad vitam ser-

vandam. בְּנִפְּשִׁי cum vitae

periculo; פְּרוֹ וִיטָא *i. e.* pro-

pter caedem alcjs. לְנִפְּשִׁי in

vitae alcjs commodum. 3)

animus (vis sentiendi et appetendi). 4) *concr.* ani-

mans; **נפש** **כל־הנפש** omne animans, **נפש היתה**, **נפש היתה** animans vitae, animans vivum, *collect.* animantia viva. *b)* homo, aliquis vivus. **נפש** **שבעים** septuaginta homines (capita); **נפש** **כל־נפש** quicunque. **נפש** **מת** aliquis mortuus, cadaver; **נפש** **לנפש**, **נפש** **טמא** mortui alcjs s. cadaveris tactu inquinatus. — *Cum suff.* **נפשי** ego ipse; me ipsum; **נפשתה** tu ipse, **נפשים** ii ipsi etc.

נפת *v.* **נפת**, **נפת**.

נפתל *v.* **נפתולרים**.

נפתחים *N. pr.* populi Aegyptiaci.

נפתלי (pugna mea) *N. pr.* filii Jacobi et Bilhae, *LXX.*

Νεφθαλιμ.

נץ *v.* **נץ**.

נץ volavit, avolavit.

נצב *Kal inus. i. q.* **נצב**. —

Niph. **נצב** positus, collocatus est; *sq.* **נצב** praepositus, praefectus est (*part.* **נצב** praefectus); se sistit; stetit, firmiter stetit. — *Hiph.* **נצב** collocavit, statuit, erexit; constituit, defnivit; erexit, acuit (stimulum). — *Hoph.* **נצב** positus fuit, stetit; constitutum est.

נציר *m.* praepositus, praefectus; alqd positum: sta-

tua; statio, praesidium (militum). 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נצב (*part. Niph.*) *m.* capulus (gladii).

נצבא *f. chald.* (*st. emph.* **נצבא**) firmitas, durities.

מצב *st. c.* **מצב** *m.* locus ubi alqd constitutum est; statio, praesidium (militum); locus, munus, in quo aliquis collocatus est.

מצב (*part. Hoph.*) *m.* statio (militum), praesidium militare.

נצבא *f.* **מצבא**, **נצבא** milites praesidarii.

מצבא *f.* statio (militum).

Alii: **מצבא** *pro* **מצבא** ab exercitu, contra exercitum. *Zach.* 9, 8.

מצבת *st. c.* **מצבת** *f.* alqd erectum: cippus; statua, simulacrum.

מצבת *f.* cippus; statua, monumentum; stirps, radix.

נצג *Kal inus.* — *Hiph.* **נצג** posuit, collocavit, statuit, stitit; *trop.* stabilivit (jus); alqd positum reliquit. — *Hoph. fut.* **נצג** relinquatur, remaneat.

נצה — *Hiph.* **נצה** rixatus est; pugnavit. — *Niph.* **נצה** invicem altercari. — II) **נצה** status, desolatus est (*fut.* **נצה**). *Niph. id.* (*part. pl.* **נצה**).

נצרים). — III) *i. q.* נצף volavit, *cf. sq. deriv.*

נצה *f.* penna.

נצה (*fort. pro נצא v. נצא*) *f.* excrementum *Lev.* 1, 16.

נצה *f.* lis, rixa, jurgium.

Al. v. s. מצץ.

נצה *f. id.*

נצה *v.* מצץ.

נצר *v.* נצורה.

נצה *Kal inus. syr.* splendidus fuit; *aethiop.* purus, mundus fuit; *arab.* sincerus, fidelis fuit. — *Pi.* נצה prae-fuit *sq.* ל, על (ministerio templi, operis); cantum praeivit, praecinuit. — *Part.* מנצה praefectus, praecentor. — *Niph. part. fem.* נצה perfecta, absoluta (defectio). — II) *arab.* sparsit, *cf. נצה:*

נצה *chald.* — *Ithpa. part.*

נצה *sq.* על vincens, superans.

נצה, נצה *m.* splendor, gloria; 2) sinceritas, veritas; 3) fides, fiducia, *c. suff.* נצה; is, in quo fiducia ponitur; 4) perpetuitas, aeternitas; נצה עד usque in aeternum, נצה, לנצה, לנצה in perpetuum, in aeternum, *adv.* perpetuo; 5) perfectio, absolutio, לנצה, נצה prorsus, omnino. — 6) succus, liquor (uvarum) *Jes.* 63, 3. 6.

נצב *v.* נצירב.

נצל *Kal inus.* — *Pi.* נצל extraxit, eripuit alqd alicui, spoliavit alqm; e periculo eripuit, liberavit. — *Hiph.* נצרל avellit, divellit *sq.* נצר; rapuit, abstulit *sq.* נצר, eripuit (oculum *i. e.* e conspectu alcjs abiit); e periculo eripuit *sq.* נצר, נצר, liberavit, servavit; נצרל neque est qui opem ferat, nullo opem ferente. — *Hoph. part.* מצל extractus, ereptus. — *Niph.* נצל ereptus, liberatus est; se liberavit, se servavit, evasit; *sq.* נצל confugit ad alqm. — *Hithpa.* נצל sibi detraxit, exuit alqd.

נצל *chald.* — *Aph.* נצל eripuit.

נצה (*verb. hiph.*) *f.* liberatio.

נצץ micuit, splenduit; 2) floruit; 3) volavit.

נץ *m.* (*c. suff.* נצה) flos *Gen.* 40, 10. 2) accipiter.

נצה *f.* flos.

נצן *m., pl.* נצנים flores.

נצר (*fut.* נצר, נצר; *inf. abs.*

נצר, *constr.* נצר; *imp.* נצר,

c. נצר *parag.* נצר, *c. suff.*

נצר) custodivit, tuitus est,

(*part.* נצרים custodes, excubitores;)

defendit, *sq.* נצר ab alqo, prospexit alicui,

servavit (Deus homines),
salvum praestitit; observa-
vit (foedus, praecepta divi-
na), firmiter tenuit, serva-
vit (Deus gratiam), retinuit
(benignitatem); obsedit, ob-
sessam tenuit (urbem, *part.*
נְצָרִים oppugnatores); spe-
culatus est (נְצַר הָאָדָם ob-
servator hominum); abscon-
dit, occultavit, *part.* נְצוּרִים
loca occulta, נְצוּרוֹת res oc-
cultae, אִשָּׁה נְצִירָה לֵב mulier
tecti animi, astuta. — II)
arab. nituit, nitore fulsit,
viruit.

נְצַר *m.* surculus, *metaph.*
soboles; ramus.

נְצִיר *m., pl. constr.* נְצִירֵי
Chethib, נְצִירֵי *Keri*, serva-
ti, liberati.

נְקָה *v.* נְקָא.

נְקָב (*fut.* יִנְקָב, יִנְקָב) cava-
vit, foravit, perforavit; צָרוּר
נְקוּב sacculus perforatus;
2) dissecuit *i. e.* distinxit,
definivit, distincte pronun-
tiavit; *part.* נְקָבִים distincti,
nobiles, proceres; 3) prosci-
dit, maledixit. — *Niph.* נְקָב
distinctus est, nominatim
appellatus est.

נְקָב *m.* pala gemmarum,
qua gemmae infixae conti-
nentur. 2) הַנְּקָב *N. pr.* ur-
bis in tribu Naphthalitarum.

נְקָבָה *f.* femina (de homi-
nibus et de animalibus).

נְקָבָה *f. (c. suff. נְקָבָה)* fo-
ramen genitale, vulva, pars
genitalis muliebris.

מַמְקָבָה *f.* malleus.

מַמְקָבָת *f.* malleus; foramen,
caverna.

נִקְדָּר *rad. inus. chald.* punctis
signavit.

נִקְדָּר *adj. m. (plur. נִקְדָּרִים,
fem. נִקְדָּרוֹת)* punctis distin-
ctus, maculis sparsus.

נִקְדָּרוֹת הַבְּסֶסָה *f., pl.*
puncta argentea, quibus or-
natus muliebris distinctus
est.

נִקְדָּר *m.* pastor ovium; pe-
cuarius, possessor gregum.

נִקְדָּרִים *m. pl.* micæ panis;
placentarum species.

נִקְדָּרָא (maculis sparsus)
N. pr. m.

נְקָה, *inf.* נְקָה purum, poenâ
non affectum esse. — *Niph.*

נְקָה purus, insons fuit,
culpâ vacuus fuit *sq.* מִן;
impunitus fuit, impunis
mansit; immunis fuit (ab
officio); vacua, desolata fuit
(urbs). — *Pi.* נְקָה purum,
insontem declaravit *sq.* מִן;
poenâ vacuum declaravit,
poenâ exsolvit, condonavit.

נְקָא *chald. Pe. part.* נְקָא
purus.

נִקְרִי *adj. m. (pl. נִקְרִיִּים)* pu-
rus, innocens, vacuus culpâ
sq. מִן; נִקְרִי בְּפִיִּים qui puris
manibus est, innocens, דָּם

נָקֵר sanguis innocens, דָּם
נָקֵר sanguis innocentis; 2)
immunis (ab officio) *sq.* מִן.

נָקֵר *adj. m.* purus, innocens.

נְקִירוֹן *m.* (*st. c.* נְקִירוֹן) puritas (dentium *i. e.* fames); innocentia (manuum).

מִנְקִיּוֹת *f., pl.* מִנְקִיּוֹת paterae (ad libandum).

נָקַט *i. q.* קוֹט fastidivit *sq.* בָּ.

נָקַם (*inf. et imp.* נָקַם, *fut.* נָקַם) ultus est, vindicavit alqm *sq. accus.*, עַל; ultionem sumsit *s. exegit* ab alqo *sq.* מִן, מִיָּאֵת, מִיָּד, *accus.*

— *Niph.* נָקַם ultio sumta est ab alqo, punitus est; sibi vindictam sumsit, se vindicavit ab alqo *sq.* מִן, בָּ. — *Pi.*

נָקַם ultionem petiit, ultus est *sq.* מִיָּד, *accus.* — *Hoph.* (fut. נָקַם) punitus est; vindicatus est. — *Hithpa.* ultionem consecutus est, ad ultionem exarsit; *part.*

מִהֲנָקַם ulciscendi studiosus. נָקַם *m.* נָקַמָּה *f.* (*c. suff.*)

נְקָמָתִי, *pl.* נְקָמוֹת ultio, vindicta, (quam quis sumit, aut quae ab alqo sumitur); עָשָׂה, לָקַח נ' מִן, הִשְׁרִיב נ' ל'

נָתַן נְקָמוֹת, אָת. אֶב. *sq.* בָּ *s.* vindictam sumsit, ultionem petiit; נָתַן נְקָמוֹת ל' מִן, עָשָׂה נְקָמוֹת ל' מִן alicui ab alqo concessit. 2)

vindictae cupiditas, ulciscendi libido, עָשָׂה בְּנִקְמָה cum ulciscendi cupiditate egit.

נָקַע (*fut.* נָקַע, *v.* נָקַע) avulsus, abalienatus est.

נָקַח in gyrum *s.* orbem ivit.

— *Hiph.* הִקְרָה in orbem ivit, rediit (tempus); circuevit, ambivit; (*inf.* הִקְרָה, הִקְרָה circumeundo, circumi;) circumdedit alqm *s.* alqd *sq. accus.*, עַל, alqm alqa re *sq. accus. rei et עַל pers.* — II) *arab.* נָקַח percussit. *Pi.* נָקַח cecidit, concidit; consumsit, delevit.

נָקָה *m.* percussio, decussio (fructuum).

נְקָפָה *f.* funiculus.

נָקַח *rad. inus. i. q.* נָקַח.

נָקַח *m.*, נָקַח *vel* נָקַח *pl.* נָקַח (נְקִיּוֹת הַסְּלָעִים *pl.*) fissura rupis.

נָקַר (*fut.* נָקַר) *et Pi.* נָקַר fudit, effodit (oculos); perfodit, perforavit. — *Py.* נָקַר effossus est.

נָקְרָה *vel* נְקָרָה *f.*, נְקָרָה (נְקָרוֹת הַצְּוָרִים *pl.*) fissura rupis, caverna.

נָקַשׁ laqueos posuit; *intrans.* insidias sibi struxit. — *Niph.* illaqueatus, irretitus est. — *Pi.* laqueos injecit alicui *sq.* ל', illaqueavit, laqueis injectis abstulit. — *Hithpa.* insidiatus est *sq.* בָּ.

נָקַשׁ *chald. collisit.*

נָרַר, נָרַר, נָרַרָה *v. נָרַר.*

נָרַגַל *N. pr. idoli Cuthaeorum.*

נָרַאָצַר *N. pr., praefectus militum Nebucadnezaris; magus ejusdem regis.*

נָרַגַן *m. garrulus: susurrator, calumniator.*

נָרְדִּי *m. (c. suff. נָרְדִּי, plur. נָרְדִּים)* nardus, spica Indica.

נָשָׂא (*fut. נִשְׂא, נִשְׂאוּ, נִשְׂאוּ;* *inf. abs. נִשְׂאוּ, constr. נִשְׂאת,*

נִשְׂאתִי, c. suff. נִשְׂאת, נִשְׂאת; *imp. נִשְׂא, semel נִשְׂא;*

part. נִשְׂאוּ, semel נִשְׂאוּ) *sustulit, elevavit: erexit (vexillum); imposuit alicui sq.*

נִשְׂאָל, בְּ (culpam, jusjurandum); sustulit (oculos i. e. respexit ad alqd sq. נִשְׂאָל, לְ); erexit (vultum s. hilari animo, s. ad prospiciendum, respiciendum alqd sq. נִשְׂאָל); extulit (manum, jurandi s. obsecrandi s. puniendi s. vim inferendi causa); extulit (vocem), loqui exorsus est, effatus est, voce alqd protulit; erexit (animum intendit ad alqd sq. נִשְׂאָל, desideravit, cupivit); sustulit (caput, laeto fuit animo, opibus invaluit; alcjs caput, i. e. alqm e carcere dimisit); sustulit alqm (animus, i. e. promptus fuit ad alqd faciendum; superbivit); intrans.

se extulit; 2) cepit, sumsit; duxit (uxorem); sq. נִשְׂאָר רַצְוֹן rationem alcjs habuit, bene cupivit, s. partium studio ductus temere favit alicui; נִשְׂאָר רַצְוֹן inivit numerum (hominum); 3) portavit, gestavit; tulit (ager fruges, arbor fructus); sustinuit (ignominiam); toleravit (Jehova facinora prava); tulit (peccatum alcjs, poenam peccati in se suscepit, poenam luit); attulit, apportavit; 4) abstulit, e medio sustulit, perdidit, abstulit (caput alicui sq. נִשְׂאָר רַצְוֹן, capite alqm multavit); eripuit (vitam); sq. נִשְׂאָר רַצְוֹן culpam alcjs amovit, expiavit alqm, condonavit peccatum, sq. לְ veniam alicui dedit, pepercit, נִשְׂאָר רַצְוֹן ejus peccatum remissum est. — Niph. נִשְׂאָר elatus est, se extulit, (part. נִשְׂאָר elatus, editus, altus;) portatus, allatus est; abductus est. — Pi. נִשְׂאָר, נִשְׂאָר extulit, auxit (imperium); erexit (animum sq. לְ, desideravit alqd); sublevavit, adjuvit; portavit, obtulit (dona); abstulit. — Hiph. נִשְׂאָר ferre jussit alqm, alicui ferendum imposuit (peccatum); attulit, imposuit, injecit alicui alqd sq. נִשְׂאָר. — Hithpa. נִשְׂאָר se extulit; superbia

evectus est, supra alqm se extulit *sq.* על; potenter surrexit, invaluit; elatus, exaltatus est supra alqm *sq.* ל.

נשא *chald.* sustulit, accepit; abstulit. — *Ithpa.* se extulit, *sq.* על surrexit contra alqm.

נשא *adj. m.* elatus; princeps (civitatis, tribus, familiae); 2) *pl.* נשארים vapores, qui in aërem evehuntur; nubes.

נשא *f.* id quod portatur, onus.

נשא (Niph. part.) *f.* donum.

נשא *m.* eminentia, excellentia.

נשא (*inf.*) *f.* elatio (faciei), hilaritas; eminentia (cutis), tumor; praestantia, majestas (Dei), dignitas excelsa (regis, iudicis).

נשא (*pro* נשא, נשא) *f.* elatio (crocodili).

נשא *m.*, נשא פנים partium studium.

נשא *m.* portatio, לנשא ad portandum, לארץ נשא ut non posset portari; 2) onus, לנשא oneri fuit; 3) נשא id ad quod se extollit (quod desiderat) animus eorum, Ez. 24, 25. 4) effatum (Dei, prophetae) in alqm *sq.* *genit.*, אל, על, ב, decretum, oraculum; sen-

tentia; 5) cantus, השר המשא praefectus cantui, concertus musici moderator 1 Chron. 15, 27. 6) donum 2 Chron. 17, 11. 7) N. pr. filii Ismaelis.

נשא *f.* (elatio ignis et fumi) incendium.

נשא *f.* (*st. c.* מנשא, *pl.* מנשאת) sublatio, elatio (manuum, fumi); signum erectum; onus; effatum; oblatio, donum; tributum. — לנשא (*inf. Pi.*) ad tollendum, ad evellendum, Ez. 17, 9.

נשא — *Hiph.* השריג attigit alqd; assecutus est alqd, acquisivit (opes), comparavit (manus alcjs alqd); accidit, contigit alicui alqd; admovit *sq.* *accus. et* אל (manum ori), *sq. dupl. accus.* (gladium alicui). — *Iob.* 24, 2: ישריג *pro* יסריג dimovent, transferunt (terminos).

נשא *m.* discessio, secessio.

נשא — *Hiph.* השריק accendit, incendit. — *Niph.* accensus est, se incendit.

נשא *rad. inus.*, נסר serram duxit; *cf.* שור.

נשא *m.* serra.

נשא — *Hiph.* השריא in errorem induxit, decepit *sq. accus.*, ל; corrumpit; — *Niph.* deceptus est. — II) *i. q.* נשה

mutuum dedit *sq.* ב. *part.*
נשא creditor. — *Hiph.* (*fut.*
נשא) debitum, quod mu-
tuum dederat, exegit ab alqo
sq. ב.

מִשָּׂא *m.* feneratio, fenus;
debitum.

מִשָּׂאָה *f.* (*st. c.* מִשָּׂאת, *pl.*
מִשָּׂאוֹת) debitum.

מִשָּׂאוֹן *m.* fraus, dolus.

נִשָּׁב flavit, afflavit *sq.* ב. —
Hiph. הִשְׁרִיב flare jussit; dif-
flavit, flatu abegit.

נָשָׂה oblitus est *sq. accus.*,
neglexit. — *Niph.* *Jes.* 44, 21:
לֹא תִנְשָׂה לִי לֹא תִנְשָׁנִי
oblivioni a me non traderis.

Alii: ne mei obliviscaris. —
Pi. alqm alqd obliviscentem
fecit, in oblivionem alcjs rei
adduxit *sq. accus. dupl.* —

Hiph. הִשָּׂה in oblivionem
adduxit; oblivioni dedit *sq.*
ל *pers. et מן rei.* — II) נִשָּׂה

i. q. נִשָּׂא mutuum accepit;
mutuum dedit alicui *sq.* ב.;
feneratus est. — *Part.* נִשָּׂה
debitor; creditor, fenerator.
— *Hiph.* mutuum dedit ali-
cui *s.* ב.

נִשָּׂה *m.* nervus, qui per fe-
mur ad talos usque fertur.

נִשָּׂר *m.* mutuo acceptum,
debitum.

נִשְׁחָה *f.* oblivio.

מִשָּׂה *m.* debitum.

נִשְׂרָם *v.* אִנְשָׁה *s.* אִנְשָׁה.

נִשְׂקָה (*fut.* רִשְׂקָה, רִשְׂקָה) momor-
dit (serpens, homo); crucia-
vit, vexavit, oppressit, fe-
neratus est. — *Pi.* נִשְׂקָה (*fut.*
רִנְשָׂה) momordit. — *Hiph.*
(*fut.* תִּשְׂקָה) usuras exegit
ab alqo *sq.* ל.

נִשְׂקָה *m.* fenus, usura.

נִשְׂפָה *f.* (*pl.* נִשְׂפֹת) *i. q.*
לְשִׁפָּה cella, conclave (tem-
pli).

נִשְׂל (*fut.* רִשְׂל, *imp.* של-
) extraxit, exiit (calceum);
ejecit (populum e terra);
intrans. elapsus est; dela-
psus est, decīdit. — *Pi.* (*fut.*
רִנְשָׂל) ejecit (populum).

נִשְׂם spiravit, anhelavit. —
Fut. נִשְׂם *v.* נִשְׂם.

נִשְׂמָה *f.* halitus, spiritus
(Dei, hominis); *metonym.*
animans, in quo anima inest;
animus, mens; anhelitus,
fremitus (irascentis).

נִשְׂמָא *f. chald.* spiritus, ani-
ma, vita.

הַנִּשְׂמָת *f. chamaeleon Lev.*
11, 30. — 2) *LXX.* πορφυ-
ρίων, avis aquatica, ardea
purpurea, *Vulg.* cygnus, *Al.*
pelecanus.

נִשָּׂה flavit; afflavit *sq.* ב.

נִשְׂפָה *m.* (*c. suff.* נִשְׂפֹה) cre-
pusculum vespertinum; te-

nebrae, nox; crepusculum matutinum.

רִנְשׁוּף, רִנְשׁוּף *m. noctua, Al. ardea vel grus, LXX. ἰβίς.*

נִשָּׂק (fut. יִשָּׂק, יִשָּׂק; imp. שָׂק, שָׂק) osculatus est *sq. acc.*, לְ; *poët. se osculari i. g. mutuo se contingere et excipere (de justitia et felicitate). Gen. 41, 40: עַל פִּיָּךְ רִשָּׁק super os tuum osculetur (i. e. obsequium tibi praestet) universus populus meus. Alii: ad jussa tua se componat s. accomodat univ. pop. meus. — Pi. (inf. et imp. נִשָּׂק, fut. יִשָּׂק) osculatus est. — Hiph. part. pl. fem. מְשִׂיקוֹת mutuo se osculantes, (alae) altera ad alteram pertingentes. — II נִשָּׂק (part. plur. constr. נִשָּׂקִי) tetendit (arcum).*

נִשָּׂק *m. telum, collect. tela, arma; armamentarium.*
נִשְׂרָה *f. osculatio, osculum.*

נִשָּׂר *rad. inus. arab. rostro vellicavit, discerpit.*

נִשָּׂר *m. (pl. נִשָּׂרִים, st. c. נִשָּׂרִי) aquila, vultur.*

נִשָּׂר *m. chald., pl. נִשָּׂרִין id.*

נִשָּׂת *exaruit. — Niph. id.*

נִשְׂתָּן *m. hebr. et chald. (st. emph. נִשְׂתָּנָא) epistola.*

נִתָּב *rad. inus. fort. calcavit,*

proculcavit; *arab. elatus fuit, eminuit.*

נָתַיב *adj. m. נְתִיבָה f. pedibus trita (via); subst. poët. semita, trames, via. נְתִיבוֹת viae ad domum ejus.*

נָתַח — *Pi. נָתַח in frusta dissecuit.*

נָתַח *m. (pl. נְתָחִים) frustum.*

נָתַךְ (fut. יִתַּךְ) *metaph. effusus est, se effudit sq. ב. עַל in alqm (ira Jehovae, execratio, gemitus). — Niph. נָתַךְ effusus est (imber, ira Dei); liquefactus, liquatus est. — Hiph. הִתַּךְ fudit, effudit; liquefecit, inf. הִתַּךְ. — Hoph. הִתַּךְ liquefactus, liquatus est.*

הִתַּךְ (verb. hiph.) *m. liquatio.*

נָתַן (praet. נָתַתָּה, נָתַתָּה, per aphaer. נָתַתָּם, נָתַתָּה, נָתַתָּה; fut. יִתֵּן, יִתֵּן, pl. יִתְּנוּ, יִתְּנוּ; inf. abs. נִתְּנוֹן, constr. נִתְּנוֹן; c. suff. נָתַתָּה, נָתַתָּה, raro נָתַתָּה, נָתַתָּה; imp. יִתֵּן, יִתֵּן) dedit, tradidit, *sq. accus. rei et לְ pers., accus. rei et בְּ pretii, sq. אֶל ad alqd (addidit), exhibuit, praebuit, praestitit; largitus est, permisit; edidit (vocem; miracula); 2) i. g. שָׂוִים posuit, collocavit, sq. לְפָנָי propo-*

suit alicui; imposuit *sq. accus. rei et על pers.*, imputavit (peccatum alicui); prae-
posuit, praefecit *sq. accus. pers. et על rei; sq. ל לב* anim-
mum applicuit ad alqd, *sq. ל לב* animo alcjs alqd in-
didit; 3) constituit, reddidit,
fecit alqm alqd *sq. dupl. ac-
cus., accus. et ל; sq. ב s.*
מִיִּיר habuit s. tractavit alqd
tanquam alqd. מִיִּיר *v. s.*
מִיִּיר. — *Niph.* נָתַן (*praet.*
נָתַתָּם, *inf.* רָנַתְּךָ; *fut.* נָתַתְּךָ);
דָּתוּס (הַנְּתִין) datus est, traditus est;
data, promulgata est (lex);
positus, collocatus est; fac-
tus est. — *Hoph.* *fut.* יִתְּנָה
dabitur.

נָתַן *chald.* (*fut.* רָנַתְּךָ, *inf.* מִנְתְּךָ) *c. suff.* רָנַתְּךָ; *inf.* מִנְתְּךָ) de-
dit.

נָתַן *N. pr.* prophetae Davi-
dis familiaris; filii Davidis;
al. virorum.

נָתַתָּא (Deus dedit) *N. pr.*
virorum, *Naθavaλλ.*

נָתַתְּךָ (Jehova de-
dit) *N. pr.* virorum.

נָתַתְּךָ (rex constituit)
N. pr. aulici Josiae.

נְתִינִים *m. pl.* (traditi) Ne-
thinaei, ministri Levitarum;
chald. נְתִינִין, *st. emph.*
נְתִינִין.

מִתְּנָה *m.* donum; אִישׁ מִתְּנָה

homo liberalis, munificus. 2)
N. pr. virorum.

מִתְּנָה *chald., fem.* מִתְּנָה *s.*
מִתְּנָה, *plur.* מִתְּנָה (*c. suff.*
מִתְּנָה) dona.

מִתְּנָה *f.* donum, oblatio.
2) *N. pr.* loci inter deser-
tum et Moabitidem.

מִתְּנָה (*pro* מִתְּנָה) *N. pr.*
virorum.

מִתְּנָה, מִתְּנָה (donum Je-
hovae) *N. pr.* virorum.

מִתְּנָה *f.* donum.

מִתְּנָה, מִתְּנָה (donum
Jehovae) *N. pr.* virorum,
Maθaθias.

מִתְּנָה (*id.*) *N. pr. m.*

נָתַס destruxit, subvertit.

נָתַע — *Niph.* excussus est,
fractus est.

נָתַץ (*fut.* יִתְּצֶה, *c. suff.* יִתְּצֶה;
inf. יִתְּצֶה; *imp.* יִתְּצֶה) diruit,
destruxit (domos, aras, sta-
tuas), *trop.* excidit (homi-
nem); excussit, confregit
(dentes). — *Pi.* נָתַץ (*fut.*
יִתְּצֶה) diruit, destruxit. —

Niph. נָתַץ, *Py.* נָתַץ, *Hoph.*
נָתַץ dirutus, destructus est.

נָתַק abruptit, avellit; inter-
clusit; *part.* נָתַק cui testi-
culi avulsi sunt, castratus.
— *Niph.* נָתַק ruptus, abru-
ptus est; *trop.* rescissa et ir-
rita facta sunt (consilia);
evulsus, extractus est; se-
clusus est, sejunctus est; in-

terclusus est *sq.* מִן. — *Pi.* נתק revellit, rupit, dirupit, dilaceravit. — *Hiph.* הִתְקַח *metaph.* avellit, sejunxit; interclusit. — *Hoph.* הִתְקַח seclusus, sejunctus est, interclusus est.

נתק *m.* (avulsio capillorum) porrigo; porrigine affectus.

נָתַח (*fut.* יִתַּח) subsiliit, tremuit, trepidavit (cor). — *Pi.* saliit (locusta). — *Hiph.* יִתַּח trepidare fecit (populos); decussit (jugum), solvit liberosque dimisit (captivos); *metaph.* solvit (manum quasi vinctam *i. e.* extendit).

נָתַח *chald.* decēdit. — *Aph.* dejecit, decussit.

נָתַח *m.* nitrum, alcali fos-sile (quo saponis loco utebantur Orientales).

נָתַח (*fut.* יִתַּח; *inf.* יִתַּח, *c. suff.* יִתַּח) evellit (plantas), exstirpavit; ejecit, in exsilium egit; evertit, delevit. — *Niph.* exstirpatus, expulsus est (populus); eversus, deletus est; 2) *i. q.* נָתַח exaruit (aqua). — *Hoph.* הִתַּח evulsus est.

ס

סָאָה *f. nom.* mensurae aridorum, quae fuit tertia pars

Ephae, *סָאָה*, *pl.* סָאָה.

סָאָה *f. (fort. contr. ex* סָאָה סָאָה) mensura, *Jes.* 27, 8: בְּסָאָה בְּסָאָה mensurâ mensurâ, *i. e. vel* justissimâ mensurâ, *vel* modice, moderate, cum lenitate.

סָאָה *part.* סָאָה calceatus; caligatus (miles).

סָאָה *m.* caliga (militaris).

סָבָא potavit, se ingurgitavit, se inebriavit; *part.* סָבָא potator, (*pl.* סָבָאִים *Cethib*, סָבָאִים *Keri Ezech.* 23, 42.;) *pass.* סָבָא potus, ingurgitatus, inebriatus.

סָבָא *m. (c. suff. סָבָאִי)* vinum, mērum; computatio.

סָבָא *N. pr.* populi Cuschitici; *nom. gent.* סָבָאִים Sabaei.

סָבָב (*praet.* סָבָב, סָבָב, *inf.* יִסָּב, *pl.* יִסָּבוּ, *c. suff.* יִסָּבוּ, *imp.* סָב, *part.* סָבָב) se vertit, se convertit ad alqd s. alqm *sq.* ל, עַל, אֶל; se avertit ab aliquo *sq.* מִן, מֵעַל, מִפְּנֵי; se revertit post (ad) alqm *sq.* אַחֲרֵי, retro se vertit post alqm *sq.* אֶל-אַחֲרֵי, reversus est; se convertit, accessit; delatus, translatus est; conversus, mutatus est *sq.* בְּ;

2) circumivit, ambivit, obiit (urbem *sq. accus.*, עָלָה);
 3) circumdedit alqd *sq. accus.*, אָלַף, עָלַף, cinxit; accubuit (mensae) 1 Sam. 16, 11.; auctor fuit alejs rei *sq.* בָּ 1 Sam. 22, 22. — *Niph.* נָסַב (praet. fem. נִסְבָּה pro נִסְבָּה, נִסְבָּה; fut. יִסְבֵּב, pl. יִסְבְּבוּ) se vertit, se convertit, translatus est *sq.* אָלַף, לָ; circumdedit *sq.* עָלַף, *accus.* — *Pi.* סָבַב convertit, mutavit. — *Poel* סִבַּב circumivit *sq. accus.*, עָלַף, obiit *sq.* בָּ (locum); circumdedit, cinxit *sq.* עָלַף, *accus.*, *accus. dupl.* — *Hiph.* הִסְבִּיב (fut. יִסְבֵּב, יִסְבֵּב, יִסְבֵּב) alqm se convertere jussit; vertit, convertit alqd ad alqd; transtulit *sq.* לָ ad alqm, אָלַף in alqm locum; convertit, mutavit; circumire fecit, circumduxit (hominem, muros); *intrans.* se vertit, circumivit; cinxit, circumdedit. — *Hoph.* הִסְבֵּב (fut. יִסְבֵּב) se vertit, se volvit; circumdatus, cinctus est; conversus, mutatus est.
 סָבַב *m.* circuitus. — *Adv.* סָבַב circum, סָבַב סָבַב circumcirca, undique; מִסָּבִיב circumquaque, *κυκλοθθεν*, undique, *sq.* לָ e circuitu alejs rei, undique ab alqa re; *praepos.* לָ סָבַב circum (alqm locum). — *Pl.* סָבִיבִים

(homines) vicini, qui circa sunt; loca vicina, quae circumjacent, פְּסָבִיבֵי in vicinia (urbis); *praepos.* circum, *c. suff.* סָבִיבֵי circumte. סָבִיבֵי circuitus, circuli, orbes; loca quae circumjacent; *praepos.* circum, *c. suff.* סָבִיבֵי circum me.

סָבַב *f.* conversio (rerum a Deo facta), casus.

נִסְבָּה (*Niph. part.*) *f. id.*

מִסָּבֵב *m.* circuitus.

מִסָּבֵב *m.* (*c. suff.* מִסָּבֵב, *pl. constr.* מִסָּבֵי) circuitus, loca vicina (urbis); consessus s. lecti in orbem positi. מִסָּבֵב *et pl.* מִסָּבֵב *adv.* circum, circumcirca.

סָבַב implexit, perplicuit, implicavit. — *Py.* סָבַב implicatus est.

סָבַב *m.* perplexum, rami perplexi, dumetum.

סָבַב *m., pl. constr.* סָבֵי rami perplexi arborum.

סָבַב *vel* סָבַב (*inf. v.*) *m. id., c. suff.* סָבַב.

סָבַב *N. pr.* tribuni militum Davidis.

סָבַב, שָׁבַב *f. chald.* sambuca, instrumentum triangulare chordis instructum.

סָבַב bajulavit, portavit; *trop.* tulit (dolorem, peccatum).

— *Py.* onustus fuit (fetu),

gravida fuit (vacca). — *Hithp.* הִסְתַּבֵּל molestum se praebuit.

סָבַל *chald.* sustulit, erexit.

— *Po.* erectus est.

סָבַל *m.* onus.

סָבַל *m.* bajulus.

סָבַל *m.* (*c. suff.* סָבַלוּ) onus.

סָבֵלָה *vel* סָבֵלָה *f., pl. constr.* סָבֵלוֹת onera, labores operosi.

סָבֵלָת *f. (in dialecto Ephr. pro* שְׂבֵלָת *) spica* Jud. 12, 6.

סָבַר *chald.* cogitavit Dan. 7, 25.; speravit.

סָבָרִים (*spes duplex*) *N. pr.* urbis inter Damascus et Hamatham.

סָבְתָה, סָבְתָא *N. pr.* coloniae Cuschaeorum.

סָבְתָכָה, סָבְתָכָא *N. pr.* coloniae Cuschaeorum in Aethiopia.

סָבָרִים *i. q.* סָבָרִים *v.* סָבָרִים.

סָבָר (fut. יִסְבָּר) procubuit, adoravit *sq.* לָ (idola).

סָבָר *chald. (fut. יִסְבָּר) id.*

סָבַל *rad. inus. chald.* acquisivit, comparavit.

סָבֵלָה *f.* peculium, res propria (de populo Israelitico Jehovae peculiari).

סָבָרִים *vel* סָבָרִים *m., pl.* סָבָרִים proceres, principes (populi Jud.); praefecti, magistratus (Babyloniorum).

סָבָר *m. chald., pl.* סָבָרִים praefectus provinciae; רַב סָבָרִים praefectus summus (magorum).

סָבַר (fut. יִסְבָּר) clausit, conclusit, oclclisit *sq. accus., על, בְּעַד; absol.* clausit (januam, portas); interclusit (*sc. viam*) Ps. 35, 3. *Part.* סָבָר clausus; יָהֵב סָבָר aurum purum. — *Niph.* נִסְבָּר oclusus, conclusus est; se conclusit. — *Pi.* סָבַר *sq.* בִּידָה tradidit in potestatem alcjs.

— *Py.* סָבַר clausus est. —

Hiph. הִסְבָּר clausit, conclusit; *sq.* לְ, אֶל, בְּיָדֵי tradidit alicui s. in potestatem alcjs; *part.* מִסְבָּר *cf. deriv.* — II) *arab.* aqua implevit.

סָבַר *chald.* clausit.

סָבָר *m.* claustrum (cordis); aurum purum.

סָבָר *m.* claustrum, cavea (leonis).

סָבָרִים *m.* imber, pluvia.

מִסְבָּר (*part. Hiph.*) *m.* claustrarius (artifex); claustrum, carcer.

מִסְבָּרוֹת *f., plur.* מִסְבָּרוֹת claustra; taeniae (*Randleisten*); ornamenta in basi lacus aenei.

סָבַר *rad. inus. arab.* obice obstruxit.

סָבַר *m.* nervus; cui captivorum pedes alligantur.

סדם (tristis) *N. pr.* urbis in valle Siddim, Σίδουα.

סדן *rad. inus. arab.* vestem laxam demisit.

סדרין *m.* tunica lintea, indusium.

סדר *rad. inus. chald.* seruit, in ordinem disposuit.

סדר *m., pl.* סדרים dispositiones, ordines.

שדרה *f., pl.* שדרות series, ordines (*Reihen*).

מסדרון *m.* porticus (columnarum ordines).

סחר *rad. inus. samar.* סחר circumdedit, rotundus fuit.

סחר *m.* rotunditas.

סחר *m.* turris rotunda, בית הסחר claustrum, carcer.

שחרנים *m. pl.* lunulae (ornamenta, quae homines et cameli in collo gestant).

סוא *N. pr.* regis Aegyptiorum, Sevechus.

סוג recedere, se avertere *sq.* מן (a Deo). — *Niph.* נסוג (*fut.* יסוג) aversus est, se avertit; descivit, defecit (a Deo). — II) sepsit, *part. fem.* סוגה septa.

סוג *Chethib* סוג *m.* (*plur.* סוגים) scoria (metalli).

סוד *v.* סודי, סוד.

סוח *rad. inus. i. g.* סוח abstergere, everrere, expurgare.

סוף *N. pr. m.*

סוף *f.* purgamentum, sordes, stercus.

סוף (cf. שוף) *N. pr. m.*

סוף *i. g.* נסף ungere. (corpus in balneo lotum) aliqui aliqua re *sq. accus. et ב*; se ungere aliqua re *sq. accus.* — *Hiph. (fut. ויסף)* se unxit.

סוף *m.* vas unguentarium, pyxis unguentaria.

סוף (סיפוף) *Chethib* סוף *f. chald.* ομφωρία, instrumentum musicum, duae tibiae per saccum transmissae (*Sackpfeife*).

סוף *N. pr.* urbis in Aegypto australi, Syene, Συήνη.

סוף *m.* equus; 2) hirundo; *Jes.* 38, 14. *Jer.* 8, 7. סוף *Keri.*

סוף *f.* equa.

סוף (eques) *N. pr. m.*

סוף *i. g.* אסף, *intrans.* auferri, abripi, consumi; finem habere, cessare, desinere. — *Hiph. (fut. אסף, c. suff. אסף)* e medio sustulit, finem fecit, consumpsit.

סוף *chald.* finiri, impleri, eventu comprobari (vaticinium). — *Aph. (fut. אסף)* finem fecit, consumpsit.

סוף *m.* finis; agmen extremum.

סוף *m. chald. (st. emph. סוף)* finis.

סופה *f.* turbo vehemens;
c. ה *parag.* סופתה.

סוף *m.* alga (maris); רם-סוף
mare algosum *h. e.* rubrum,
sinus Arabicus. 2) *N. pr.*
oppidi.

סור (*fut.* ויסור, ויסור) rece-
dere *sq.* מן, מעל, מאתרי;
desciscere (a Jehova); *sq.* ב
recedere ab alqo et contra
eum se convertere; defle-
ctere a lege *sq.* מן, *accus.*;
discedere a via recta (virtu-
te), degenerare; deseruit
(alqm Jehova *sq.* מעל, מעם,
spiritus div., robur, impe-
rium); auferri, tolli, amo-
veri alqo *sq.* ב; 2) devertere
sq. אל apud alqm (in domum
alejs), accedere ad alqm *sq.*
על; aditum habere ad alqm
sq. אל. — *Pil.* סורר avertit.

— *Hiph.* הסיר (*fut.* ויסיר,
ויסיר) removit, avertit, sus-
tulit; separavit, sejunxit *sq.*
מן; detraxit (annulum); de-
posuit (vestem); deflexit (a
lege); revocavit (verba);
ה' ראש מעל פ' ה' מאתרי יהנה
sq. accus. alqm a Jehova co-
lendo abalienavit; 2) fecit
ut quis deverteret apud alqm,
transtulit ad alqm *sq.* אל. —
Hoph. הוסר (*part.* מוסר)
remotus est; sublatus est *sq.*
מן (e numero urbium).

סור *m. part.* *Hoph. i. q.*
מוסר, fem. סורה remota, ex-
pulsula (urbs); *masc. c. suff.*
Keri סורי qui a me remoti
sunt s. recesserunt *Jer.* 17,
13. *cf. sq. v. 2) pl. constr.*
סורי degeneres (palmites
vitis). 3) *N. pr.* portae tem-
pli.

וסור *m. Chethib pl. c. suff.*
וסורי defectores mei, qui a
me defecerunt. *Cf. nomen*
סור.

סרה *f.* defectio (a Jehova
ejusque lege), crimen; in-
termissio, finis. *Cf.* סרר.

סרה (recessio) *N. pr.* ci-
sternae.

סרת — *Hiph.* הסרת, ויסרת
(*fut.* ויסרת, ויסרת; *part.*
מסרת) stimulavit, impulit,
incitavit ad alqd *sq. inf.*, ir-
ritavit, inflammavit contra
aliquem *sq.* ב; propulit, ex-
pulit; eduxit, liberavit.

סרת *Gen.* 49, 11. *i. q.* פסרת *v.*
פסה.

סחב per terram traxit, ra-
ptavit.

סחה *f.* dilaceratio: בלוי
הסחבות panni dilacerati.

סחה — *Pi.* סחה everrit, aver-
rit.

סחי *m.* purgamenta, sor-
des, quisquiliae.

סחיש *m.* id quod ter-
tio post sementem anno

sponte provenit, *LXX.* ἀ-
τόματα, *Aquila* ἀτοφνη.

סחף *verrit, abrasit, raptim
et penitus abstulit. — Niph.*
prostratus est.

סחר *circumivit, obiit, pera-
gravit (terram); ambivit ne-
gotiandi causa; part.* סחר
(*pl.* סחרי, סחורים) ἔμπορος,
negotiator, mercator; *me-
taph.* qui cum alqo commer-
cium habuit; *fem.* סחרת (*c.*
suff. סחרתה) negotiatrix. —
Pilp. סחרתה frequenter cir-
cuivit, vehementer palpita-
vit (cor).

סחר *m.* emporium; lucrum,
opēs mercatura facta partae.

סחר *m.* quaestus, lucrum
mercātu factum; compara-
tio alcjs rei.

סחרה *st. c.* סחרה *f.* mer-
catura, *concr.* negotiatrix.

סחרה *f.* clypeus.

סחרת *f.* marmor nigrum.

Al. testa testudinis. *LXX.*
πάρινος λίθος.

מסחר *m.* mercatura.

יִסְחֵר *i. q.* יִשְׁחֵר *v.* שִׁחַח.

סוג *v.* סוג.

סירך *m. nom.* mensis tertii,
qui a primo Junii novilunio
incipiebat.

סירחון (*everrens, radens*) *N.*
pr. regis Amoritaram; 2) al.
viri.

סין (*chald.* lutum) *N. pr.* ur-
bis in Aegypto, Pelusium.
2) מְדְבַר-סִין desertum prope
Sinai montem.

סִינִי *N. pr.* populi Libano vi-
cini. 2) אֶרֶץ סִינִים terra Si-
naeorum, Sina.

סִינִי *N. pr.* montis in Arabia,
cujus duo nominantur cacu-
mina, Sinai et Horeb. מְדְבַר
סִינִי desertum huic monti
vicinum.

סוס *Keri i. q.* סוס hirundo.

סוסרא (*acies, exercitus*) *N.*
pr. ducis Cananitici; b) al.
viri.

סיעה, סיעה (*concio*) *N.*
pr. m.

סופניה *Chethib i. q.* סופניה.
סיר *rad. inus. arab.* efferve-
scere, aestuare.

סיר *com.* (*pl.* סירות) olla.
2) *pl.* סירים spinae, vepres;
סירות hami, uncini piscato-
rii.

סכך *texuit, trop.* formavit
Ps. 139, 11. 2) *textit, operuit*
alqd alqa re *sq.* על *et* ב, *ac-*
cus. dupl.; intrans. se *textit*
sq. ב; *protexit, defendit* *sq.*

ל. *Part.* סוכך vinea (mili-
tum). — *Hiph.* סִיֵּסָה sepsit,
obsepsit *sq.* בַּעַד; *textit; pro-*
textit, defendit *sq.* על, ל. —
Pilp. סִיֵּסָה armis *textit, ar-*
mavit alqm.

סָבָר *m.* multitudo hominum.

סֶבֶךְ *m.* (*c. suff.* סֶבֶכּוֹ, סֶבֶכוֹ) casa, tugurium; latibulum, lustrum (ferarum).

סֶבֶה *f.* casa, tugurium; tabernaculum, habitatio; septum, sepes (ovium); latibulum, lustrum (leonis). — *Pl.* סֶבֶוֹת tuguria. חַג הַסֶּבֶוֹת, חַג הַסֶּבֶוֹת, חַג הַסֶּבֶוֹת festum tabernaculorum, *σκηνοπηγία*. סֶבֶוֹת בְּנוֹת casae filiarum (Babyl., quae Veneris Mylitae cultum sequebantur). 2) *N. pr.* stationis Isr.; b) urbis in tribu Gaditarum.

סֶבֶוֹת *f.* tugurium, tabernaculum.

סֶבֶוֹיִם (in tuguriis habitantes) *N. pr.* populi Africani, *Vulg.* Troglodytae.

סֶבְכָה (sepimentum) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מִסְכָּה *st. c.* מִסְכָּה *m.* tegumentum; aulaeum.

מִסְכָּה *f.* tegumentum.

מִיֶּסֶךְ *Keri*, מִיֶּסֶךְ *Chethib*, *m.* porticus.

סָכַל *Kal inus. syr.* stultus fuit. — *Niph.* stultum se praebuit, stulte egit; impie egit. — *Pi.* stultum, irritum reddidit (consilium). — *Hiph.* stulte egit.

סָכַל *m.* stultus.

סָכַל *m.* stultitia (stultus).

שִׁבְלוֹת, סִבְלוֹת *f.* stultitia.

סִבְכָּן habitavit cum alqo eique assuefactus est: *part.* סִבְכָּן amicus, familiaris, consiliarius (regis), *fem.* סִבְכָּנָה amica. 2) utilis fuit, profuit alicui *sq.* לָ, עָל; profecit. — *Hiph.* הִסְבִּיךְ familiaritatem contraxit cum alqo *sq.* עָם, sibi rem familiarem fecit *i. e.* cognitam habet *sq. accus.*; consuevit, solitus est *sq. inf. c.* לָ. — II) *arab.* pauper fuit. *Py. part.* מִסְכֵּן pauper, egenus factus. — III) סִבְכָּן *chald.* in periculo versatus est. — *Niph.* נִסְבֵּךְ in periculum incidit, periclitatus est. — IV) *i. q.* פָּנַס *cf.* מִסְבְּנוֹת.

מִסְכֵּן *m.* pauper, egenus.

מִסְבְּנוֹת *f.* paupertas, egestas.

מִסְבְּנוֹת (*pro* מִסְבְּנוֹת) *f. pl.* loca in quibus alqd reponitur, horrea, promptuaria.

סָכַר *Kal inus. i. q.* סָגַר. — *Niph.* clausus, oclusus est. — *Pi.* in potestatem tradidit. — II) *i. q.* שָׂכַר mercede conduxit.

סָכַת — *Hiph.* הִסְבִּיחַ tacuit.

סָכַל *v.* סָכַל, סָכַלִים, סָכַל.

סָכַל — *Py. part.* מִסְכָּלִים qui (cum auro puro) ponderantur, (auro puro) aequiparandi.

סֹלֵד — *Pi.* (fut. אֶסְלֵדָה) exsultavit.

סֹלֵד *N. pr. m.*

סֹלָה (in altum sustulit, in libra pependit,) flocci fecit, sprevit. — *Pi.* contempsit, sprevit. — *Py. fut.* תִּסְלֶה (sapientia) appenditur (emendi causa).

סֹלָה nota musica in Psalmis et in vaticiniis Habacuci: *Alii:* cantus et modorum musicorum immutatio, *LXX.* διάψαλμα. *Alii:* elatio soni, contentio vocis. *Alii:* intermissio cantus, pausa: ad silentium! silentium!

סֹלָה (fut. וְיִסְלֶה) condonavit. — *Niph.* cōdonatus est.

סֹלָה *m.* condonans, facilis ad condonandum.

סְלִיחָה *f.* condonatio, venia.

סֹלְכָה *N. pr.* oppidi in terra Batanaea.

סֹלֵל (extulit,) aggressit (acervum), exaggeravit, aggere munivit et complanavit (viam). — *Pilp.* extulit, *imp. c. suff.* סֹלְסֵלָה *trop.* efferas *i. e.* magni facias eam (sapientiam). — *Hithpo.*

סֹלֵל se extulit contra alqm *sq. ב.* — II) *arab.* connexuit, *cf. derivv.*

סֹל *m.* (*pl.* סֹלִים) corbis.

סֹלָא (*via munita*) *N. pr.*

oppidi prope Hierosolyma.

סֹלָה (*elatio*) *N. pr. m.*

סֹלָא, סֹלָא *N. pr. m.*

סֹלָא *N. pr. m.*

סֹלָה *N. pr. m.*

סֹלֹן, סֹלֹן *m.* spina.

סֹלְלָה *f.* agger (obsidionalis).

סֹלָם *m.* scala.

סֹלְסֹרָה *f. pl.* corbes.

מִסְלָה *f.* (*pl.* מִסְלֹת) via aggerē munita; *trop.* vitae ratio; gradus scalae, scala.

מִסְלֹל *m.* via aggesta (*publica*).

סֹלַע *m.* rupes, petra. 2) *N. pr.* urbis in Arabia, Petra.

סֹלַעַם *rad. quadrilit. inus. chald.* absumsit.

סֹלַעַם *m.* genus locustarum.

סֹלָה — *Pi.* סֹלָה pervertit; evertit, praecipitem dedit.

סֹלָה *m.* perversitas; eversio *sq. ב.* (*in lingua, i. e.* sermo turbulentus).

סֹלֵק *chald. (praet. fem. סֹלְקָה, סֹלְקָה, pl. סֹלְקוּ)* ascendit.

סֹלָה *com.* farina purissima.

סִם, סִמִּים *v. סִמָּם.*

סִמְגַר־נְבוּ *(gladius Nebonis)* *N. pr.* praefecti militum Babyloniorum.

סִמְדָר *m.* flos vitis, uva florens.

סָמַךְ imposuit (עַל־מַן manum alicui rei, ut inniteretur); *intrans.* impositus fuit, incubuit; fulsit, sustentavit *sq.* *accus.*, לְ, (*part.* סָמוּךְ suffultus, immotus, firmus,) adjuvit; suppeditavit, largitus est alicui alqd *sq. acc. dupl.*; appropinquavit *sq.* אֶל. — *Niph.* fultus est, innixus est; *trop.* confisus est. — *Pi.* recreavit.

שְׂמִיכָה *f.* stragulum.

סִמְכָהוּ (Jehova fulsit) *N. pr. m.*

סִמֵּל, סִמֵּל *m.* imago, simulacrum.

סִמֵּם *rad. inus. arab.* olfecit.

סִם *m., pl.* סִמִּים aromata (suffitus).

סִמֵּךְ — *Niph. part.* נִסְמַךְ signatum, designatum, *adv.* in loco designato *Jes.* 28, 25.

סִמַּר horruit (corpus hominis terrore correpti). — *Pi.* horruit (coma). — II) *chald.* clavis firmavit.

סִמַּר *m.* pilis horridus, ὄρ-θόθρηξ, qui horripilat.

מִסְמָר, מִסְמָר; מִסְמָרִים, מִסְמָרִים *m. plur.*, מִסְמָרוֹת, מִסְמָרוֹת *f. pl.* clavi.

סִנָּא *rad. inus. i. q.* שָׁנָא odit.

סִנְאָה *N. pr.* oppidi Judae.

סִנְוָא *c. art. N. pr.*

סִנְבֵּלֵט (elatus, insignis) *N. pr.* Persae, praefecti Samariae.

סִנְהָ *m.* dumus, vepres.

סִנְהָ *N. pr.* rupis prope Michmam.

סִנְוֹר *rad. quadrilit. inus. chald.* excaecavit.

סִנְוֹרִים *m. pl.* caecitas.

סִנְהָרִיב (splendor victoris) *N. pr.* regis Assyriae. *Herod.* Σαναράριβος.

סִנְסָנִים *m. pl.* rami palmarum penduli.

סִנְסָנָה *N. pr.* urbis in tribu Juda.

סִנְפִּיר *m.* pinna piscium.

סִס *m.* tinea.

סִסְמִי *N. pr. m.*

סִעֵד (*fut.* יִסְעֵד; *imp.* סִעֵד,

סִעֵד, סִעֵד, *c. parag.* סִעֵדָה)

fulsit, suffulsit; sustentavit, adjuvit; refecit, recreavit *sq.* לְב; *intrans.* se refecit.

סִעֵד *chald.* adjuvit.

מִסְעֵד *m.* fulcrum.

סִעָה cucurrit, *part. fem.*

סִעָה רוּחַ ventus rapidus.

סִעָה *Kal inus. arab.* divisit.

— *Pi.* סִיעָה (*denom. a* סִיעָה) ramos amputavit.

סִעוּרָה *m.* fissura, rima; ramus.

סִיעֵפוֹת *f. pl.* rami.

סִרְעֵפוֹת *f. pl. id.*

סעה *m., pl.* סעפים *homines divisi i. e. dubii et ambigui animi, ambiguae pietatis.*

סעפים *m. pl.* partes divisae s. diversae.

שעפים *m. pl.* cogitationes huc illuc conversae.

שׁרעפים *m. pl.* cogitationes, curae.

סער vehementer commotum et agitatum est (mare procellâ); *trop.* graviter afflictus et jactatus est (calamitatibus); turbulenter irruit, invasit (adversarius). — *Niph.* consternatus est. — *Pi.* סער agitavit. — *Po.* exagitatus est. — *Cf.* שער.

סער *m.* procella, turbo.

סערה *f.* (st. c. סערת, *pl.* סערות, st. c. סערות) procella, turbo.

סה *in pausa* סה *m.* (c. suff. ספר, *pl.* ספים, ספות) pelvis; limen. 2) סה *N. pr. m.*

הסתופה *Hithpo. denom. inf.* in limine subsistere s. stare, limen tenere.

ספא *rad. inus. chald.* cibavit.

מספוא *m.* pabulum.

ספד pectus percussit, planxit, deploravit, luxit alqm *sq.* ל, על, לפני, — *Niph.* plangi, lugeri.

מספד *m.* (st. c. מספד, c. suff. מספדר) planctus, luctus.

ספה abrasit (barbam); abstulit (vitam), e medio sustulit, perdidit; *intrans.* sublatus est, periit. — *Niph.* נספה corrasus est, sublatus est; consumtus est; periit. — *Hiph.* הספה corrasit, accumulavit. — II) *i. q.* רסה addidit, auxit, *inf.* ספות, *imp. pl.* ספו.

ספן *v.* ספון.

ספר *v.* ספורה.

ספה (fudit, effudit,) perfudit oleo, unxit. — *Pi.* infudit. — *Py.* profusus, prostratus est. (*Al.* congregatus est.) — II) *i. q.* ספה, רסה. — *Niph. sq.* על additus est, se adjunxit. — *Hithpa. sq.* ב se adjunxit. — III) *aethiop.* expandit, lectum stravit, *cf.* מספחות.

ספיה *m.* (effusum) inundatio; 2) frumentum e sementi anni antegressi sponte proveniens, *pl.* ספיהים.

ספחה *f.* scabies, porrigo.

מספחה *f.* pars corporis scabie affecta.

מספחות *f. pl.* pulvilli, cervicalia.

ספי *N. pr. m. i. q.* סה.

ספיר *m.* (*pl.* ספירים) saphirus.

סֵפֶל *m.* labrum, pelvis, patina.

סָפַן (textit;) contignavit *sg. dupl. accus.*; contabulavit, *part.* סָפֹן בְּאֶרֶז cedro tabulata (domus), בְּתֵּימֵי סָפֹן בְּתֵּימֵי סָפֹן domus tabulatae, laqueatae.

— II) *Deut.* 33, 21: חֲלֵקֶתָּהּ

סָפֹן מִחֵקֶק סָפֹן portio, quam legislator assignavit, recondita *i. e.* asservata.

סָפֹן *m.* tegmen, laquear.

סָפִינָה *f.* navis.

סָפָה *v.* הִסְתַּוְּפָה, סָפָה.

סָפַק (fut. הִסְפִּיק) percussit (femur manu); complosit (manus); castigavit. — II) evomuit *Jer.* 48.

סָפַק *m.* (c. suff. סָפִיקוּ) sufficientia, abundantia.

סָפַר (fut. יִסְפֹּר) insculpsit, scripsit; *part.* סָפֵר (*plur.* סָפֵרִים) scriba; scriba regius, militaris; legis peritus, γραμματεὺς. 2) numeravit.

— *Niph.* numeratus est. —

Pi. סָפַר numeravit; narravit, enarravit; praedicavit, laudavit; locutus est. — *Py.*

סָפַר narratum est.

סָפֵר *m.* *chald.* scriba regius; legis peritus, γραμματεὺς.

סָפַר *m.* numeratio, computatio. 2) *N. pr.* urbis in Arabia.

סָפַר *m.* (c. suff. סָפְרָה, *pl.*

סָפְרִים, *st. c.* סָפְרֵי), scriptura,

סָפַר יוֹדֵעַ הַסָּפֵר artis scribendi

peritus; ס' בְּשֵׁהִים literae

Chaldaeorum; 2) scriptum

quodvis, libellus (repudii,

emtionis factae, accusato-

rius); *sing. et pl.* literae,

epistola, epistolae; 3) liber

(legis, foederis sacri); מִגִּלָּה

סָפֵר *et* סָפֵר volumen libri

i. e. legis sacrae, הַסְּפָרִים

libri sacri, τὰ ἱερὰ γραμμά-

τα; סָפֵר יִשְׂרָאֵל liber proborum,

collecta carmina hebr.;

trop. סָפֵר הַיָּיִם liber vitae,

viventium.

סָפֵר *m.* *chald.* (*pl.* סָפְרִין)

liber.

סָפְרָה *f.* liber.

סָפְרָה (scriba) *N. pr. m.*

סְפֹרָה *f.* (*pl.* סְפֹרוֹת) nu-

merus.

מִסְפָּר *m.* numerus; אֲנָשִׁי מ'

s. מִתֵּי מ' homines pauci; 2)

narratio *Jud.* 7, 15. 3) *N.*

pr. m. (מִסְפָּרָה *id.*)

סָפְרָה *N. pr.* regionis, in quam

exsules *Jud.* missi sunt.

סָפְרִיָּם *N. pr.* urbis Assyriae,

ex qua colonia in Palaestina-

nam ducta est. — סָפְרִיָּם

nom. gent.

סָקַל lapidavit, lapidibus ob-

ruit (quo poena capitalis sumebatur). — *Pi.* lapidavit,

lapidibus petiit; lapidibus purgavit, elapidavit. — *Niph. et Py.* lapidatus est.

סר v. סרר.

סרב m. refractarius, rebellis.

סרבלין m. pl. chald. braccæ laxæ Persarum, *σαράβαλλα, σαράβαρα, σαραπάρα.*

סרגון N. pr. regis Assyriae.

סרד N. pr. m.; patron. סרדי.

סרה, סרה v. סור, סרר.

סרה effudit, *intrans.* late effusus fuit; *part.* סרוה effusus, prostratus (in lecto); 2) redundavit (aulaeum); *part.* סרוה redundans; luxurians (mitris, tiaris). — *Niph. metaph.* effusus, profusus est.

סרה m. redundantia, *concr.* redundans.

סרוה i. q. שרוה v. שרוה.

סרוים m. (st. c. סרוים, plur.

סרוים, סרוים, st. c. סרוים, סרוים) eunuchus, castratus, שר הסרוים רב הס', princeps eunuchorum, qui pueris regis praeerat; 2) eunuchus, minister aulicus quicumque.

סרכין m. pl. chald. principes, praefecti, ministri regii Persarum.

סרנים st. c. סרני m. pl. axes; 2) principes (Philistaeorum).

סרעפות v. סעה.

סרה i. q. שרה — *Pi. part.* משרה combustor cadaverum.

סרפד m. nom. fruticis ignotae, *LXX. ζόνυζα, Vulg.* urtica.

סרר part. סרר (pl. סוררים; fem. סוררה, סוררה) rebellis.

סר adj. m. סרה f. tetricus, conturbatus, tristis 1 *Reg.* 20. 21. — *Al.* סרה v. s. סור.

סרה rad. inus. arab. hiemavit.

סרה, Keri סרו m. hiems.

סרהם obstruxit (fontes), obturavit; oclusit, occultavit; *part.* סרהם occultum. — *Niph.* oclusus, obstructus est (rimus muri). — *Pi.* obstruxit, obturavit (fontes).

סרה occultavit, *semel fut.* *Chethib.* נסרה, *vel fut. Niph.*

נסרה *Prov.* 22, 3. — *Niph.*

נסרה occultus fuit, latuit alqm sq. מן, מפני, מלפני, מנגד. *Part.* נסרה occultum,

arcanum; pl. נסרות arcanum; peccata incognita. 2) se

occultavit sq. מן, מפני. — *Pi.* abscondit. — *Py.* occultus fuit, latuit. — *Hiph.*

נסרה occultavit; obtexit, velavit (faciem); celavit alqd alqm sq. מן pers.; protextit, defendit. — *Hithp.*

הַסְתַּתֵּר se occultavit.

סַתֵּר *chald. Pa.* סַתֵּר abscondit, occultavit; *part. fem. pl.* מִסְתַּרְתָּא occulta, res arcanæ; 2) destruxit.

סְתוּר (occultus) *N. pr.* principis Ascheritarum.

סִתְרָא *m. (c. suff. סְתָרִי)* occultatio, occultum, arcanum, clandestinum, דְּבַר-סִ' alqd arcani, הַהַר סִ' locus occultus montis, לֶחֶם סְתָרִים panis clandestinus (quò pālam vesci non licet); בְּסִתְרָא, בְּסִתְרָא occulte, clam, clandestinum. 2) velum, velamen (de nubibus, tonitru). 3) praesidium, tutela.

סְתָרָה *f.* tutela.

סְתָרִי *N. pr. m.*

מִסְתַּר *m.* latebra, latibulum.

מִסְתוּר *m.* latibulum, refugium.

ע

עָבַב *rad. inus. arab.* textit, occultavit; latuit.

עָבַב *m. fort.* epistylum, tectum columnis impositum porticum efficiens. *Alii:* trabes. *Alii:* limina, gradus, quibus ad porticum ascenditur. *Ez.* 41, 25. 1 *Reg.* 7, 6. — *Aliud v. s.* עָוַב.

עָבַב *m., pl.* עָבַבִּים *id. Ez.* 41, 26.

עָבַב (*inf. et imp.* עָבַב, *fut.* יִעָבַב) operatus est, laborem subiit; operam s. laborem collocavit in aliqua re *sq. accus.*, opus fecit, coluit (agrum, vineam, hortum); 2) serviit alicui *sq. accus.*, לְ, עָבַב, לְפָנַי, *dupl. accus.*; coluit, veneratus est (Deum s. deos) *sq. accus.*, לְ; sacra fecit, sacrificium obtulit (*Jehovae sq. dupl. accus.*); 3) *causat.* ministerium exegit ab aliquo, laborem s. servitutem imposuit alicui *sq.* בְּ, in servitutem redegit. — *Niph.* נִעָבַב cultus est, excultus est (ager; rex, qui a civibus colitur). — *Py.* עָבַב opus factum est, servitūs imposita est. — *Hiph.* הִעָבַב impulit ad laborem, ad opus faciendum coegit, exercuit in labore; fatigavit, molestiam exhibuit; servitutem servire jussit aliquem, in servitutem redegit; ad cultum (*Jehovae*) impulit. — *Hoph.* הִעָבַב adactus est ad colendos (deos).

עָבַב *chald.* fecit, egit, effecit; tractavit aliquem *sq.* בְּ, עָבַב; observavit (legem). — *Ithpe.* factus est.

עָבַבִּי *m. (c. suff. עָבַבִּי, pl.* עָבַבִּים, *st. c.* עָבַבִּי) servus

mancipium; minister; עֶבֶר
יהוה servus Jehovae (pius
Dei cultor, populus Isr., le-
gatus et minister Dei, fami-
liaris et amicus Dei, pro-
pheta, angelus). 2) *N. pr.*
virorum.

עֶבֶר *m. chald.* servus, cul-
tor (Dei).

עֶבֶר (serviens) *N. pr.* vi-
rorum.

עֶבֶר *m. (c. suff. עֲבִדְיָהֶם)*
opus, factum.

עֲבָדָא (servus Dei) *N. pr.*
virorum.

עֲבָדָאֵל (servus Dei) *N. pr.*
m.

עֲבָדוֹן (servilis) *N. pr.* op-
pidi Levit. in tribu Ascher.
2) virorum.

עֲבָדָי *N. pr.* virorum.

עֲבָדָאֵל (servus Dei) *N.*
pr. m.

עֲבָדִיָהוּ, עֲבָדִיָהוּ (servus Je-
hovae) *N. pr.* prophetae,
Ἀβδίας, Obadja; 2) mult. al.
virorum.

עֲבָד אֱדוֹם (Edomitis ser-
viens) *N. pr.* Levitae.

עֲבָד מִלְכָּא *N. pr.* Aethiopsis,
ministri Zedekiae.

עֲבָד נְגוּזָא, עֲבָד נְגוּזָא (cultor
Mercurii, *fort. נְגוּזָא i. q. נְבוּזָא*)
cognom. Asarjæ, socii Dā-
nielis.

עֲבָדָה *f.* servitium, opus
servile; labor, opus, nego-

tium; opus rusticum; mini-
sterium, usus (לְעֲבֹדַת הָאָדָם)
in usum hominum); mini-
sterium sacrum; supellex.

עֲבָדָה *f.* famulitium, fami-
lia, servi.

עֲבִידָא *f. chald.* opus, ne-
gotium.

עֲבֹדוֹת *f.* servitus.

מְעֵבֵד *m., pl.* מְעֵבֵדִים ope-
ra. — *Chald. pl. id.*

עֲבָה crassus, pinguis fuit;
densus fuit.

עֲבָר *m.* densitas.

עֲבִירוֹ *m. (c. suff. עֲבִירוֹ)* cras-
sities.

מְעֵבָה *m.* densitas.

עֲבָט (mutavit,) pigneravit,
pignus dedit pro mutuo;
mutuum accepit, *fut.* רִעֲבַט.

— *Pi.* mutavit. — *Hiph.*

הִעֲבִיטֵנִי mutuum dedit *sq. ac-*
cus. pers., dupl. accus. rei
et pers.

עֲבוֹט *m.* pignus.

עֲבָטִיט *m.* multitudo pigno-
rum acceptorum, copia ae-
ris alieni.

עֲבָר (*inf. et imp.* עֲבָר, *fut.*

רִעֲבָר) transiit, transgres-
sus est *sq. accus., ב*; migra-
vit (legem, עֲבָר בְּרִית, foedus

violavit); excessit, redun-
davit, inundavit; obruit alqm
sq. על; 2) pertransiit, per-

vasit *sq. ב*, *accus., פִּירן*; בָּסָתָה

לפֹּחֵר *argentum apud mercatores transiens, i. e. usu receptum.* 3) praeteriit *sq.* עלֵל, מֵעַל, עלֵל, *accus.*; interiit, evanuit; *trop.* praeteriit (*peccatum i. e. condonavit; jus alcjs, i. e. causam ejus non curavit*); 4) processit ulterius, profectus est *sq.* עלֵל, *peragravit, obiit sq. accus., בְּ*; inivit *sq. accus., (ע' בְּבִרְיָת) foedus ingressus est;* praevivit *sq.* לִפְנֵי; secutus est *sq.* אַחֲרֵי; discessit, recessit *sq.* מִן; irruit in alqm, invasit, obruit *sq.* עלֵל; *metaph.* transiit super alqm, impositum est alicui *sq.* עלֵל. — *Niph.* trajectus est (*fluvius*). — *Pi.* עָבַר transire fecit, transmisit (*pessulum*); concepit, praegnans facta est (*vacca*). — *Hiph.* הִעֲבִיר transmisit, trajecit (*fluvium sq. accus., dupl. accus., accus. et בְּ*); traduxit (*ex alio loco in alium*); transtulit (*hereditatem ad alqm sq. לְ*); migrare fecit, incitavit ad migrandam (*legem*); 2) pertransire s. pervadere fecit (*alqm terram, bestias terram*); emisit (*vocem*) *sq.* בְּ per (*terram, castra, i. e. proclamari jussit*); ה' שׁוֹפֵר tubâ cecinit; 3) praeterire fecit, ulterius projecit (*sagittam sq.*

accus. pers.); praetermisit, remisit, condonavit (*peccatum*); attulit, obtulit (*sacrificium*), consecravit (*לִירֵהוּהָ, לְמִלְכָּה*); 5) abduxit, abstulit, removit (*s. res s. homines*); avertit (*malum, ignominiam*). — *Hithp.* הִתְעַבֵּר se effudit in iram, irâ exarsit in alqm *sq.* עלֵל, בְּ, *accus.*; superbivit.

עֲבוּר *m., st. c.* הָאָרֶץ *proventus s. oblatio terrae, frumentum.*

בְּעֲבוּר (*m. transitus*), *praepos. ὑπέρ τινος, in alcjs gratiam, alcjs rei causa, ob, propter, c. suff.* בְּעֲבוּרֵי *meâ causâ, בְּעֲבוּרֵיךָ, בְּעֲבוּרֵיךָ tuâ causâ, בְּעֲבוּרֵיהָ ejus causâ, בְּעֲבוּרֵם eorum causâ; b) sq. inf. eum in finem ut, ὑπέρ c. inf.; לְבִעְבוּר *sq. inf. id. 2) conj. sq. fut. ut (de fine et consilio), בְּעֲבוּר אֲשֶׁר id.**

עֵבֶר *m. regio s. pars ulterior, trans alium locum sita.* יַעֲבֵר אֶרְנוֹן *regio trans Arnonem.* בְּעֵבֶר הַיָּם *in regione transmarina.* יַעֲבֵר הַיַּרְדֵּן *regio trans Jordanem, ab oriente Jordanis sita; regio cis Jordanem.* יַעֲבֵר הַנְּהָר *regio trans Euphrat., pl. נְהָר. עֲבָרֵי נְהָר.* 2) regio opposita, e regione posita. מִהָעֵבֶר מִזֶּה—מִהָעֵבֶר

לְעֵבֶר אֶחָד—לְעֵבֶר אֶחָד, מִזֶּה
 ab altera—ab altera parte,
 illinc—hinc. מִפְּלֵ-עֵבְרָיו un-
 dique, מִשְׁנֵי עֵבְרֵיהֶם, ab utro-
 que latere. — 3) *Conjunctum c. prae-
 pos.:* אֶל-עֵבֶר in regionem
 ulteriorem; e regione, versus;
 אֶל-עֵבְרוֹ in suam partem, seorsum;
 מֵעֵבֶר *sq. genit. s. dat.* trans;
 עַל-עֵבֶר פָּנָיו in partem ante-
 riorem alcjs, אֶל-עֵבֶר פָּנָיו in
 rectum s. rectâ (ire). — 4) *N.
 pr. conditoris gentis Hebrae-
 orum, עֵבֶר, בְּנֵי עֵבֶר* Hebraei;
 b) al. virorum. — *הַר הָעֵבְרִים*
 s. הַר הַיּוֹגִד jugum montium
 trans Jordanem.

עֵבֶר *chald.* regio ulterior;
*prae-
 pos. trans.*

עֵבְרִי *N. gent.* Hebraeus;
*pl. עֵבְרִיִּים, עֵבְרִיָּים; fem.
 עֵבְרִיָּה, pl. עֵבְרִיּוֹת.*

עֵבְרָה *f. ratis.*

עֵבְרָה *f. (effusio irae,)*
 nimia vehementia, exan-
 descentia; ira vehementis-
 sima; superbia, arrogantia
 insolentissima.

מֵעֵבֶר *m. transitus; vadum*
 (fluvii); fances (montium).

מֵעֵבְרָה *f. (plur. מֵעֵבְרוֹת,
 מֵעֵבְרוֹת) vadum (fluminis);
 fauces (montium).*

עֵבְרוֹנָה *N. pr. stationis Is-
 raelitarum.*

עֵבֶשׁ putruit.

עֵבַת — *Pi. implexit, contor-
 sit, pervertit.*

עֵבַת *adj. m. עֵבְתָה f. im-
 plexus, perplexus.*

עֵבוֹת *m. (pl. עֵבְתוֹת, עֵבְתוֹת)*
 funis; *pl. vincula;* 2) opus
 tortile; 3) *pl. rami perplexi
 et densi.*

עֵגַב (*fut. יִעֲגֵב*) amavit, amo-
 re impudico et incesto fla-
 gravit *sq. עַל, אֶל.*

עֵגְבָה *f. (c. suff. עֵגְבָתָה)*
 amor impudicus.

עֵגְבִים *m. pl. suavitates, de-
 liciae;* עֵגְבֵי שִׁירֵי עֵיִל carmen suave.
 עֵגְבֵי מוֹסֵף *m. nom. instru-
 menti musici, tibia, syrinx.*

עֵגָה *v. עֵגָה, עֵגָה.*

עֵגִיר *m. nom. avis ex aliis in
 alias terras migrantis. (Al.
 grus. Al. hirundo garriens.)*

עֵגֵל *rad. inus. syr. volvit,
 circumegit, rotavit.*

עֵגֵל *adj. m. עֵגֵלָה f. rotun-
 dus.*

עֵגֵל *m. annulus, inauris.*

עֵגֵל *m. (c. suff. עֵגֵלָה; pl.
 עֵגֵלִים, st. c. עֵגֵלִי) vitulus;*

*trop. עֵגֵלֵי עֲמִירִים vituli po-
 pulorum, populi qui tauros
 s. duces sequuntur.*

עֵגֵלָה *f. vitula, juvenca. 2)*

N. pr. conjugis Davidis.

עגלה *f. (c. suff. עגלתו; pl. עגלות, st. c. עגלות) currus, plaustrum.*

עגלון *N. pr. urbis in tribu Juda; 2) regis Moabitarum.*

מעגל *s. מעגל m. (st. c. מעגל, pl. מעגלים, st. c. מעגלות) orbita; via, trop. agendi ratio; 2) carrago, propugnaculum plaustrorum junctorum; c. ה loc. מעגלה.*

עגם *tristis, anxius fuit sq. ל. עגן — Niph. se oclusit s. continuit.*

עוד *v. עדה; ער, ער v. עוד.*

עדר *rad. inus. arab. numeravit, computavit; destinavit (tempus). Pil. et Hithp. v. s. עוד.*

עדרים *menstrua (mulierum).*

עדה *m. chald. (st. emph.*

עדה, *pl. עדהין, st. emph.*

עדה *tempus; annus. ער*

ער *per annum et annos (duos) et dimidium anni, per tres annos et dimidium.*

ערה *v. ער, ערה.*

ערה *(fut. יערה) transiit, processit; 2) irruit, hostiliter invasit (praedatus est cf. ער); 3) induit (ornatum), ornavit se aliqua re sq. accus. — Hiph. (fut. c. suff. יערה, part. מערה) removit, se*

exiit sq. accus. (veste); ornavit alqm aliqua re sq. dupl. accus.

ערה, ערה *chald. (fut. יערה, יערה) transiit, interiiit (regnum); abrogata est (lex); sublatus est; ablatus est, abiit sq. מן; pertransiit, tetigit sq. ב. — Aph. (praet. c. suff. יערה, fut. pl. יערה, part. מערה) abstulit; removit, abrogavit (reges).*

ער *m. (transitus, perpetuitas temporis, diuturnitas,) tempus perpetuum, aeternum. ער-ער pater perpetuus; הרהר-ער, הרהר-ער, לעולם לעולם, ער-ער, ער-ער, עולם ועד, ועד ער- in aeternum, in perpetuum. — 2) praeda Gen. 49, 27. Jes. 33, 23. Zeph. 3, 8.*

ער, *poët. ערי, (c. suffix. ערי; עריה; עריה; עריהם pro עריהם) 1) praepositio, quae motum continuum vel continuam actionem usque ad alqm terminum significat, ac dicitur de spatio loci et temporis et de gradu: usque ad, μέχρι, ad; intra. עריקה הארץ usque ad finem terrae. ערה עד- usque ad fluvium.*

בואה זָדָא וְעַד שְׁעָרֵי עֶקְרוֹן
 donec venias ad vallem et
 usque ad Hecronis portas.
 עַד עַד usque ad caput. עַד
 עַד usque ad hunc
 diem. עַד עַד usque ad lu-
 cem. עַד עַד usque ad ve-
 speram. עַד עַד intra s. per
 momentum. עַד עַד usque ad
 (de loco et temp.). עַד עַד
 usque ante. עַד עַד usque
 ad celeritatem (summam),
 celerrime. עַד עַד ad sum-
 mum. עַד עַד usque
 ad defectum numeri, usque
 dum numerari nequit. עַד עַד
 עַד ad unum (omnes), *prae-*
ced. לא: ne unus quidem.
 עַד עַד, עַד עַד, עַד עַד hucus-
 que. עַד עַד continuo au-
 res advertit ad alqm. *Inter-*
dum gradatio quaedam ad-
jecta oritur: עַד עַד us-
 que ad sterilem, adeo s. ipsa
 sterilis (septem liberos pa-
 rit). עַד עַד וְעַד עַד וְעַד עַד
 adeo vitis et ficus (fructus
 non proferunt). — 2) *Con-*
junctio: usque dum, do-
 nec, *sq. praet., fut., inf.;*
 dum, *sq. praet., fut., inf.,*
part.; usque adeo ut *sq.*
praet. עַד עַד donec redie-
 runt. עַד עַד donec perve-
 nirem. עַד עַד us-
 que dum fecero hostes tuos
 (scabellum pedum tuorum).

וְיָרֵי עַד עַד donec venias. וְיָרֵי
 עַד עַד et factum est
 dum Saulus loquitur. עַד עַד
 עַד עַד dum os
 tuum risu implet. עַד עַד
 עַד עַד dum hic loquitur. עַד עַד
 עַד עַד erasit, dum
 illi cunctantur, illis cun-
 ctantibus. עַד עַד לא עַד עַד
 עַד עַד adeo ut ista non cura-
 veris *Jes.* 47, 7. — עַד עַד
 usque dum, donec, *bis wann;*
 עַד עַד usque ad tempus quo.
 עַד עַד עַד עַד usque dum.
 עַד עַד עַד donec. עַד עַד לא
 עַד עַד dum non, quum non. עַד עַד
 עַד עַד antequam, prius-
 quam, *πρὶν ἄν.* עַד עַד usque
 dum.

עַד *chald.* usque ad (de
 tempore; עַד עַד, עַד עַד
 hucusque, עַד עַד usque
 ad postremum, postremo;)
 ad (de consilio et fine);
 intra. עַד עַד usque dum.
 עַד עַד לא nondum — quum.
 עַד עַד (ornamentum) *N. pr.*
 uxoris Lamechi; 2) uxoris
 Esavi.

עַד *m.* (in pausa עַד; *c.*
suff. עַד עַד; עַד עַד; *pl.* עַד עַד)
 ornatus, ornamentum; 2)
 aetas, senectus *Ps.* 103, 5.

עַד עַד (ornamentum Dei)
N. pr. virorum.

עַד עַד עַד (ornamentum
 Jehovae) *N. pr.* virorum.

עֲדֵי־תִים (ornatus duplex)
N. pr. oppidi in tribu Juda.

עֵדוּ (tempestivus) N.
pr. prophetae; 2) avi Za-
chariae.

עוֹד v. עֲדוּת

עֲדָל rad. inus. arab. justus,
aequus fuit.

עֲדָלִי N. pr. m.

עֲדָלִים N. pr. speluncae et
oppidi in tribu Juda; nom.
gent. עֲדָלִימִי.

עֲדָן — Hithp. vitae molli et
delicatae se dedit, bene fuit
alicui.

עֲדָנִי adj. m., fem. עֲדָנִיָּה
mollis, delicata; (subst. per-
cussio 2 Sam. 23, 8.)

עֲדָנָא (mollis) N. pr. m.

עֲדָן m., pl. עֲדָנִים deliciae,
voluptates. 2) עֲדָן, עֲדָן-
הֶדֶן hortus Edeniticus, n. pr. re-
gionis amoenae, in qua pri-
mi homines vixerunt.

עֲדָן (amoenitas) N. pr. re-
gionis in Mesopotamia. בְּרֵית
ע' v. בְּרֵית ע'.

עֲדָנָה f. voluptas.

עֲדָנָא N. pr. m.

עֲדָנָה N. pr. virorum.

מֵעֲדָנִים (st. c. מֵעֲדָנִי, c.
suff. מֵעֲדָנִי) pl. deli-
ciae, oblectamenta; adv.
cum gaudio, hilari animo,
lubenter; 2) cibi delicati, cu-

pediae; 3) מֵעֲדָנוֹת transp.
pro מֵעֲנֵהוֹת vincula (Pleja-
dum), cf. עֲנָד.

עֲדָן pro עֲדָן יֵהֵן, עֲדָנָה pro
עֲדָן עֲדָנָה hucusque, cf. עֲדָ.

עֲדָד v. עֲדָן

עֲדָעָה N. pr. oppidi in tribu
Juda.

עֲדָה redundavit, abundavit,
superfluus fuit; sq. עַל su-
peravit numerum alejs; pen-
dulus fuit, dependit.—Hiph.
הֶעֱדָה superfluum collegit
s. habuit.

עֲדָר ordinavit, disposuit (a-
ciem); 2) sarrivit, pastina-
vit (vineam). — Niph. sar-
rita est (vineam). — II) Kal
in. arab. perfide egit, pro-
didit; deseruit. — Niph.
נִעְדָר relictus est, remansit;
desideratus est, defuit. —
Pi. עֲדָרִי deesse passus est.

עֲדָר m. (c. suff. עֲדָרוֹ; pl.

עֲדָרִים, st. c. עֲדָרִי) grex.

עֲדָר יְהוָה grex Jehovae, po-
pulus Isr. — 2) N. pr. op-
pidi in tribu Juda; b) viri
cujusd.

עֲדָר N. pr. m.

עֲדָרִיאל (grex Dei) N. pr.
generi Sauli.

מֵעֲדָר m. sarculum.

עֲדָשִׁים m. pl. lentes.

עֲוָא N. pr. v. עֲוָה.

עוב — *Hiph.* העיב *metaph.* caligine obtexit, obscuravit, *i. e.* opprobrio affecit.

עב *com.* (*st. c.* עב; *pl.* עבים, *st. c.* עברי; עבות) obscuritas, caligo; nubes; densa silvae caligo. — *Aliud v. s.* עבב.

עובל, עיבל *N. pr.* gentis et regionis Arabum.

עוג *arab.* curvus fuit; curvavit, flexit; 2) *denom. ab* עגה (*fut. c. suff.* תעגנה) panem s. placentam in cinere ferventi coxit.

עגה *f.* placenta in cinere ferventi cocta, *εγχοφυας*, placenta succineraria; עגת רצפים placenta super lapidibus ferventibus cocta, עגות מצות placenta non fermentatae.

עוג *m. id.*

עוג *N. pr.* regis Basanitarum.

עוד *Kal inus.* vertere, verti, reverti, iterare, iterum dicere, contestari (*Thren.* 2, 13. *Chethib*). — *Pi.* עוד circumdedit. — *Hiph.* העיר (*praet.*

העירתי, העירתי, העירתי; *inf.* העיר; *fut.* אעיר, אעיר, אעיר (*apoc. suff.* תעירני) testem adhibuit alqm; contestatus est (terram et coelum) contra alqm *sq.* ב; μαρτυρεῖν, testatus est, testificatus est, testimonium

dedit *sq. accus.* contra alqm, pro alqo s. alicui; obsecravit, obtestatus est, sancte affirmavit *sq.* ב alicui; graviter hortatus est alqm *sq. accus.*, ב, על; palam professus est alqd; ב העיר עדות ב sanctas leges s. praecepta dedit alicui. — *Hoph.* הועד indicatum est alicui *sq.* ב. — *Pil.* עוד restituit, confirmavit. — *Hithpol.* הועדר se statuit, erectus stetit.

עוד *m.* testis; testimonium, ב עדת עדת testimonium edidit contra alqm; 2) legis auctor, princeps.

עדה *f.* testis, res quae alqd testatur; testimonium; praeceptum. — *Aliud v. s.* רעד.

עדות, עדת *f.* (*pl.* עדות) decretum, praeceptum (Dei); lex divina, tabulae legis (לחת העדות); ארון העדות arca tabularum legis; אהל העדות tabernaculum legis. — *Ps.* 60, 1. 80, 1. *cf.* שושן, שושן s. שושן.

עוד, עוד (*inf. abs. v.* עוד) iterum, denuo; continuo, continenter; amplius, porro; adhuc. *Cum suff.* עודפי adhuc ego (sum); עודף adhuc tu; עודפי, עודפי adhuc ille, illa; עודפי הם, עודפי adhuc illi; עודפי *Keri* adhuc

nos, עֹדֵיבָה *Chethib* (*pro*
 עֹדֵיבָה) adhuc illi (languent
 oculi nostri) *Thren.* 4, 17.
 — בְּעוֹד, בְּעוֹד dum adhuc,
 quamdium, בְּעוֹד הַיְלֵד חַי, dum
 puer vivit, בְּעוֹד יוֹמִים, dum
 interdiu (dies) est, בְּעוֹד
 בְּעוֹד, dum adhuc tres
 dies sunt, תְּרִידוּוֹ פְּרָאֵתֵרִיתוֹ,
 בְּעוֹדִי, dum ego superstes ero.
 מֵעוֹד ex quo temp., מֵעוֹדִי ex
 quo ego sum, מֵעוֹדֵךְ ex quo
 tu es.

עוֹדֵר (restituens, confir-
 mans) *N. pr.* patris Asarjæ
 proph.; 2) al. prophetæ.

הַעוֹדָה *f.* praeceptum, lex
 divina; mos, consuetudo.

עֹרָה (inflexus, tortuosus fuit)
 perverse, improbe egit. —
Niph. נִעְרָה (spasmis convul-
 sionumquæ doloribus) dis-
 tortus est; incurvatus, de-
 pressus est (calamitatibus);
trop. perversus fuit, animo
 perverso fuit. — *Pi.* עָרָה
 contortum fecit, pervertit,
 subvertit. — *Hiph.* הִעְרָה
 perversum reddidit, perver-
 tit (jus), depravavit, pravam
 fecit (agendi rationem), pra-
 ve s. impie egit.

עֵרָה *f.* eversio.

עוֹרָא *f. chald.* (*pl. c. suff.*
 עוֹרָתָה) perversitas, iniqui-
 tas, peccatum.

עוֹן, עוֹן *m.* (*st. c. suff.*, *c.*
suff. עוֹנָה; *pl.* עוֹנוֹת, *c. suff.*
 עוֹנֵתָה, עוֹנֵתֶיךָ, עוֹנֵתֶיךָ)
 perversitas, peccatum, cri-
 men; culpa peccando con-
 tracta; poena peccati; cala-
 mitas, miseria.

עוֹנֵתָה *Chethib* (ruinae)
N. pr. oppidi Edomiti-
 ci.

עוֹנֵתִים *m. pl.* perversitates,
 pravitates. *Vulg.* vertigo.

עוֹרָה *m.*, *pl.* עוֹרָה, עוֹרָה
 rudera, ruinae, acervus ruderum.
 2) עוֹרָה הַעֲבָרִים, עוֹרָה *N. pr.*
 partis montis Abarim; 3)
 עוֹרָה oppidi in tribu Juda.

עֵרָה, עֵרָה, עֵרָה (acervus
 ruderum) *N. pr.* urbis Can-
 nanit. in tribu Benjamin.

עוֹן (ruina) *N. pr.* oppidi
 muniti in tribu Naphthalita-
 rum.

עֵרָה *m.* acervus ruderum.

עֵרָה (eversio) *N. pr.*
 oppidi Assyriorum imperio
 subjecti, ex quo coloni in
 Samariam a Salmanassaro
 deducti sunt; *nom. gent.*
 עוֹרָה Avvaei. 2) עוֹרָה nomades
 Cananaei, quos Philistaei
 exturbarunt. 3) עוֹרָה
 oppidum Avvaeorum in tri-
 bu Benjaminitarum.

עוֹן vel עוֹן confugere, *Jes.*
 30, 2: *inf.* לְעוֹן confugien-
 do, *qd alii ad עוֹן referunt.*

— *Hiph.* הַעִיר in tuto loco collocavit alqd *sq. accus.*, absolute res suas in tuto collocavit.

עִוָּז *v.* עִוָּז.

עִוָּט *rad. inus. arab.* fodere.

עִוָּט *m.* stylus ferreus ad literas lapidibus insculpendas; calamus ad scribendum.

עִוָּל lactare, *part. f. pl.* עִוָּלוֹת lactantes.

עִוָּל *m.* infans.

עִוָּל *m., pl.* עִוָּלִים infantes, parvuli. — *Aliud v. s.* עִוָּל.

עִוָּל *Kal inus. arab.* declinare, deflectere. — *Pi.* עִוָּל in-juste, improbe egit.

עִוָּר *m.* homo impius.

עִוָּר *m.* homo injustus, impius.

עִוָּר, עִוָּל *m. (c. suff. עִוָּרִי)* pravitās, improbitas, injustitia.

עִוָּרָה *f. id., c. ה* *parag.*

עִוָּרָה. עִוָּרָה *בְּנֵי-עִוָּרָה* homines improbi, impii.

עִוָּרָה *f. id., c. ה* *par.* עִוָּרָה, *pl.* עִוָּרוֹת. — *Al. v. s.* עִוָּרָה.

עִוָּלָל, עִוָּלָל *v.* עִוָּלָל, עִוָּלָל.

עִוָּלָם *v.* עִוָּלָם.

עִוָּלָר *rad. inus. arab.* quiescere, habitare.

עִוָּנָה *f.* concubitus (conjugialis).

Leopold, Lex. Hebr.

מְעוֹן *m.* habitatio, habitaculum, domicilium (Dei); lustrum (ferarum); refugium. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) gentis Arabicae; *pl.* מְעוֹנֵי הָעִיר incolae hujus urbis; c) viri cujusd.

מְעוֹנָה, מְעוֹנָה *f.* habitatio, habitaculum (Jehovae); lustrum (ferarum); refugium, asylum.

מְעוֹנָתִי *N. pr. m.*

עוֹף, עוֹפִים *v.* עוֹף.

עוֹף (*fut.* יִעוֹף) tegere (pulos alis) *Jes.* 31, 5.; 2) vo-

lare, avolare, advolare, involare (de avibus, sagitta, exercitu, navibus); *trop.* cito auferri, evanescere (de somnio, vita humana); 3)

(*fut.* תִּעֲפֶה) *intrans.* caligine tegi, *i. e.* calamitate opprimi *Iob.* 11, 17. 4) (*fut.* יִרְעֶף) tenebras offundi (de oculis), *i. e.* animi deliquium pati, viribus deficere, *Jud.* 4,

21. 1 *Sam.* 14, 28. — *Pil.* עוֹפָה volitavit; vibravit (ensem). — *Hiph. fut.* תִּעֲפֶה *Keri* volare facies, celeriter conjicies (oculos ad alqd *sq.* ב), *Chethib* תִּעֲפֶה *Kal fut.*,

Prov. 23, 5. — *Hithpol. (fut.)* תִּעֲפֶה avolavit, celeriter ablatuſ est.

עוֹף *m. collect.* aves. — *Chald. id.*

S

עִרְפָּה *f. (c. parag. עִרְפָּהּ)* obscuritas, caligo, tenebrae. 2) *N. pr.* filii Midianis, regionis et gentis Midianitarum; b) viri; c) feminae.

עַפְעַפִּים *st. c. עַפְעַפִּי m. dual.* palpebrae. ע' נִשְׂחַר palpebrae aurorae, radii ejus.

מַעוֹפָה *m.* caligo, tenebrae.

מוֹעֵפָה *m. id.*

עִרְץ (*imp. pl. עִצּוּ*) consulere, consilium dare.

עִרְץ *N. pr.* regionis et gentis in Arabia deserta, LXX. *Ἀνοῖτις, Ἀνοῖται.*

עִרַק — *Hiph.* הִעִרַק pressit, depressit.

עָקָה *f.* oppressio.

מוֹעֵקָה *f.* onus graviter premens.

עִיר *vigilem esse, vigilare, part. עִיר; 2) expergisci, imp.*

עוֹרָה, עוֹרִי age! agedum! —

Niph. נִעוֹר (*fut. יעוֹר*) expergefactus, excitatus est (e somno); *trop.* se excitavit, surrexit (Deus, populus, ventus). — *Pil.* עוֹרֵר expergefecit, excitavit (e somno);

evocavit (serpentem e lateribus); incitavit (rixam); suscitavit (potentiam); vibravit (hastam, flagellum). —

Hiph. הִעִרֵר expergefecit (e somno); excitavit (alcjs spiritum, animum, aurem);

evocavit, provocavit (crocodilum, pullos ad volandum); vigilavit, evigilavit, invigilavit alicui *sq.* עַל. —

Hithpol. הִתְעוֹרֵר se excitavit, surrexit; exsultavit. — II) *i. q.* עָרָה, *Niph.* (*fut.* תִּעוֹרֵר) nudatus est. — III) *arab.* fodere, effodere. — *Pi.* עָוֵר caecum fecit; *trop.* occaecavit, corrumpit (judicem donis).

עוֹר *m. (pl. עוֹרוֹת)* cutis; pellis, corium; corpus. — עוֹר שְׁנַיִם gingiva.

עוֹר *m. chald.* gluma, palea.

עוֹר *adj. m. עוֹרָה f.* caecus.

עוֹרוֹן *m.* caecitas.

עוֹרֵת *f. id.*

עוֹר *m. chald.* vigil, custos (angelus).

מְעָרָה *f. (st. c. מְעָרֵת, pl. מְעָרוֹת)* caverna, spelunca.

מְעוֹרִים *m. pl.* pudenda.

עוֹשׂ se congregare, LXX. *συναθροῦν εἰσθῆναι. Alii:* festinanter appropere.

עוֹת succurrere, subvenire, opem ferre *sq. dupl. accus.*

עָוָה — *Pi.* עוֹת incurvavit, flexit, invertit; *trop.* pervertit (jus, causam alcjs; viam alcjs *i. e.* corrumpit). — *Py. part.* מְעוֹת curvatum. — *Hithpa.* se incurvavit.

tis, potens; *collect.* robusti, fortes.

עֲזָז *N. pr. m.*

עֲזָזָהוּ (*Jehova raborat*) *N. pr. virorum.*

עֲזָרִי *N. pr. mult. virorum.*

עֲזָרָא (*potentia Dei*) *N. pr. multorum virorum.* — עֲזָרָאֵל *patronym.*

עֲזָרָא *i. q. רֵעֵזְרָאֵל.*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָהוּ (*potentia Jehovae*) *N. pr. regis Jud. LXX. Ὀζίας, alibi עֲזָרָהּ; 2) al. virorum.*

עֲזָרָא *N. pr. m.*

עֲזָמֹתָ (*fortis ad mortem usque*) *N. pr. ducis milit. Dav.; 2) al. viri; 3) בֵּית ע' locus in tribu Juda vel Benj.*

מְעֹז, מְעֹזָה *m. (c. suff. מְעֹזֵר)*, מְעֹזָהוּ (*pl. מְעֹזֵרִים*) *locus firmus et munitus, munimentum; trop. praesidium, refugium. מ' ראש munimentum capitis (i. e. quasi galea). עֲרֵי מ' urbes munitae. מְעֹז הַיָּם munimentum maris (Tyrus). אֱלֹהֵי מְעֹזֵימֵנוּ deus munimentorum (deus quidam bellicus).*

עֲזָנִיָּה *f. aquila, LXX. ἀλιαιετος, Vulg. aquila marina.*

עֲזָק — *Pi. עֲזָקֵי fodit.*

עֲזָקָא *f. chald. annulus signatorius.*

עֲזָקָה (*novale*) *N. pr. urbis in tribu Juda.*

עֲזָר (*fut. יֵעֲזֹר, plur. יֵעֲזְרוּ; imp. c. suff. עֲזָרְנִי, pl. עֲזָרְנֵי*) *auxiliatus est, adjuvit alqm sq. accus., ל, עִם, אֶחָרֵי; part. עֲזָר adjutor, patronus, socius. — Niph. נִעְזָר adjutus est. — Hiph. i. q. Kal, part. מְעֹזְרִים adjuvantes, inf. לְעֹזֵר Chethib.*

עֲזָרָה *m. (c. suff. עֲזָרָהוּ) auxiliium; concr. adjutor, adiutrix. 2) N. pr. virorum.*

עֲזָרָא *N. pr. virorum.*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָתָהּ *f. (c. ה. parag. עֲזָרָתָהּ) auxiliium. 2) N. pr. i. q. עֲזָר.*

עֲזָרָא *N. pr. m., LXX. Ἐοδρας. 2) al. viri.*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָהוּ (*adjutor*) *N. pr. virorum.*

עֲזָרָא (*Deus juvat*) *N. pr. virorum.*

עֲזָרָהּ *f. i. q. הַיָּצֵר atrium templi; crepido (altaris).*

עֲזָרִי *N. pr. m.*

עֲזָרָאֵל (*auxilium Dei*) *N. pr. virorum.*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָתָהּ (*juvit Jehova*) *N. pr. regis Jud. i. q. עֲזָרָהּ; 2) al. virorum.*

עֲזָרָקָם (*auxilium exstitit*) *N. pr. virorum.*

עֲזָתָהּ *v.* עֲזָהָהּ *s.* עֲזָהָהּ.

רָעַט *v.* עֲזָהָהּ; עֲזָהָהּ *v.* עֲזָהָהּ.

עֲזָהָהּ (*fut.* וְרָעַט, *cf.* עֲזָהָהּ; *part.* עֲזָהָהּ, *fem.* עֲזָהָהּ) *te-*
xit, *operuit sq.* עַל; *se ope-*
ruit, *induit alqd sq. accus.*,
se vestivit, *indutus*, *vestitus*
est; *convolvit Jes.* 22, 17.
— *Hiph.* הִעֲזָהָהּ *te-*
xit, *ope-*
ruit sq. accus. dupl., *accus.*
et עַל.

מֵעֲזָהָהּ *m.* amictus, vesti-
mentum.

עֲזָהָהּ *m.* vespertilio.

עֲזָהָהּ *rad. inus. arab.* ad po-
tandum procubuit (*pecus*).

עֲזָהָהּ *m., pl.* עֲזָהָהּ *Iob.*
21, 24: *stationes pecoris*, lo-
ca ubi pecora procumbunt
et bibunt. LXX. ἔγκυατα.
Vulg. viscera. Syr. latera.
Al. vasa, mulctra.

עֲזָהָהּ (*fut.* וְרָעַטָהּ) *te-*
xit alqm
sq. לְ; *induit*, *indutus*, *ve-*
stitus est sq. accus.; *se textit*,
se velavit; *metaph.* caligine
obvolutus est, elanguit,
part. עֲזָהָהּ *languens*, *debilis.*

— *Niph.* (inf. c. praef. בְּעֲזָהָהּ
pro בְּהִעֲזָהָהּ) *languit.* —

Hiph. הִעֲזָהָהּ *languit*, *vir-*
ibus defecit. — *Hithp.* הִתְעֲזָהָהּ
elanguit, *fractus est* (*ani-*
mus).

מֵעֲזָהָהּ *f.* tunica ampla,
pallium.

עֲזָהָהּ *cinxit*, *circumdedit sq.*
accus. dupl. (*tuendi causa*
s. hostiliter). — *Pi.* עֲזָהָהּ *co-*
roná cinxit, *coronavit sq. ac-*
cus. dupl., לְ. — *Hiph. part.*
f. מֵעֲזָהָהּ *coronas prae-*
bens s. distribuens (*Tyrus*).

עֲזָהָהּ (*st. c.* עֲזָהָהּ, *plur.*
עֲזָהָהּ) *f.* corona (*regia*,
convivalis); *trop.* de summa
dignitate, ornamento maxi-
mo. 2) *N. pr. f.* — *Pl.* עֲזָהָהּ
N. pr. *urbis in tribu Gad*;
עֲזָהָהּ *et* עֲזָהָהּ *in tr.*
Ephr.; עֲזָהָהּ *in tr.* Ju-
da; עֲזָהָהּ *in tr.* Gad.

עֲזָהָהּ *rad. inus. arab.* *sternu-*
tavit.

עֲזָהָהּ *f.* sternutatio.

עֲזָהָהּ, עֲזָהָהּ, עֲזָהָהּ, עֲזָהָהּ,
עֲזָהָהּ *v.* עֲזָהָהּ.

עֲזָהָהּ *N. pr. i. q.* עֲזָהָהּ; 2) ru-
pes in agro mont. Ephr. se-
ptentrionali, *LXX. Γαιβάλ.*

עֲזָהָהּ (*fut.* וְרָעַט, וְרָעַט) *acer-*
rime invexit, *vehementer ir-*
ruit in alqm sq. אֶל, *incre-*
puit aliquem sq. בְּ.

עֲזָהָהּ *st. c.* עֲזָהָהּ *m.* *bestia ra-*
pax; *avis rapax*, *collect.*
aves rapaces.

עֲזָהָהּ *N. pr.* oppidi et rupis
in tribu Juda.

עֲזָהָהּ *v.* עֲזָהָהּ *i. q.* עֲזָהָהּ.

עֲזָהָהּ *N. pr.* ducis milit. Dav.

עֵילָם *N. pr.* populi et terrae ad mare Persicum; Elymais. — **עֵלְמַיָּא** *pl. chald.* Elamitae.

עָרָם *m.* terror, **בְּעָרָם רוּחוֹ** *LXX.* ἐν πνεύματι βραβῆ, *Jes.* 11, 15.

עַיִן *f.* (*st. c.* עַיִן, *c. suff.* עַיִנִי; *dual.* עַיִנַיִם, *st. c.* עַיִנַיִר, *c. suff.* עַיִנַיִר) oculus; *poët.* bullula (vini); conspectus; vultus, facies; aspectus, species alcjs rei; superficies. — **לְעַיִנֵי פ'** ante oculos alcjs, coram alqo; **בְּעַיִנַיִר** in oculis alcjs, coram aliquo, iudice alqo; **מֵעַיִנַיִר** procul ab oculis alcjs, inscio alqo; **בֵּין עַיִנַיִם** inter utrumque oculum, in fronte; **עֵין בְּעַיִן** oculo ad oculum converso, de facie. — 2) fons; *c.* ה *parag.* עַיִנָה ad fontem, *pl.* עַיִנֹת, *st. c.* עַיִנֹת, — *Nomm. pr.* עַיִן oppidi Levit. in tribu Simeon; b) in Palaest. boreali. עַיִנִים, עַיִנִים (duo fontes) opp. in tr. Juda. עַיִן גְּדִי (fons hoedi) opp. in tr. Juda. עַיִן גַּפְרִים (fons hortorum) opp. in tr. Juda; b) in tr. Issasch. עַיִן הָאֵר, עַיִן הַדֹּר (fons habitationis) opp. Manassitarum. עַיִן תְּהֵא (fons incitatus fluens) opp. in tr. Issasch. עַיִן חָצוּר (fons muro inclusus) opp. in tr. Naphth. עַיִן חֲרוּד fons pro-

pe opp. Charod. עַיִן מְשַׁפֵּט (f. iudicii) fons in Kadesch. עַיִן עֶגְלִים (f. vitulorum duorum) opp. in Moabit. עַיִן רִגְלִי (f. fullonis) fons in confiniis Jud. et Benj. עַיִן רְמוֹךְ opp. in tr. Juda. עַיִן שֶׁמֶשׁ (f. solis) opp. in confiniis Judae et Benj. עַיִן תַּנְיָרִים (f. belluarum s. canum ferorum) fons prope Hierosolyma. עַיִן תְּפֹתָה oppidum in finibus Manassitarum.

עַיִן *com. chald.* (*st. c.* עַיִן; *pl.* עַיִנִין, *st. c.* עַיִנִי, *c. suff.* עַיִנִי) oculus.

עַיִן *denom. ab עַיִן part. m.* obliquis oculis aspiciens, invidiose observans, invidus.

עַיִן (oculatus) *N. pr. m.* מַעַיִן *m.* (*st. c.* מַעַיִן, *c.* מַעַיִנִי; *parag.* מַעַיִנִי, *c. suff.* מַעַיִנִי; *pl.* מַעַיִנִים, מַעַיִנִים; *pl.* מַעַיִנֹת, מַעַיִנֹת) locus fontibus irriguus; fons ipse; *metaph.* imago prosperitatis et laetitiae.

עַיִן languit, defatigatus est, viribus defecit. (עַיִן עָרָה *cf.* עָרָה.)

עַיִן *adj. m.* עַיִפָּה *f.* languens, fatiscens, defatigatus.

עַיִן (fessus) *N. pr. m.*

עַיִן *v.* עַיִפָּה

עַיִן *arab.* fervere, aestuare; 2) effrenato et fervido cur-

su fugere, vagari. 3) *i. q.* עיר vigilem esse, *inde* עיר locus munitus excubitorum et custodum, locus muro vel vallo cinctus, oppidum.

עיר *m.* (*c. suff.* עירה, *pl.* עיריים) asellus, asinus.

עיר *m.* (*c. loc.* עירה, *pl.* עיריים, *plerumque* עיריים *cf.* עיר) urbs, oppidum, civitas; castra, munimentum parvum, (turre, specula).

— עיר הקדש, עיר אלהים — Hierosolyma. — Urbs alejs, *i. e.* patria alejs; *sq. genit. nom.* *alius urbis:* oppida cum vicis vicina, עירי השבון oppida et vici in Hesbonis vicinia; *passim dicitur* עיר

pars urbis, עיר המים urbs aquae, pars urbis Rabbae, עיר בית הבעל urbs domus Baalis, pars Samariae.

— *Nomina pr.* oppidorum: עיר המלח (urbs salis) in deserto Judae ad mare salsum; עיר נחש (urbs serpentum) opp. ignotum; עיר שמש (urbs solis) in tr. Danitarum;

עיר התמרים (urbs palmarum) Hiericho. — 2) עיר aestus, fervor (animi, irae); angor. 3) עיר, עירי *N. pr. m.*

עיר *m.* urbs. עיר ער-מוזאב, עיר ארעופוליס, urbs prim. Moabitaram ad Arnonem fluv. —

Pl. עיריים, *st. c.* עירי, urbes, *cf.* עיר. — 2) עיר (*c. suff.* עירה, *pl.* עיריים) inimicus, hostis.

עיר *m. chald.* inimicus. עיר *chald. v.* עיר.

עירא *N. pr.* virorum. עירי *N. pr. m.*

עירם *N. pr.* principis Edomit.

עירד *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

עירם *v.* עירמים, עירם. עש *v.* עש.

עיר *i. q.* עיר *v.* עיר. עירי *m.* aranea.

עירי *m.* mus agrestis. עירי *N. pr.* virorum.

עיר (arena calida) *N. pr.* urbis in tribu Ascher. "Αχη, Ptolemis.

עיר *N. pr. m.* עירי עירי *m.* compes; *pl.* עיריים periscelides feminarum.

עיר *Pi. denom.* se periscelidibus ornavit.

עיר *N. pr.* filiae Calebi.

עיר (*fut. c. suff.* יעיר) afflixit, calamitatem intulit. — *Niph.* נעיר commotus est (dolor); *part. fem.* נעירה perturbatum, *i. e.* perturbatio.

עיר (conturbans) *N. pr.* vallis prope Hierichuntem.

עיר (afflictus) *N. pr. m.*

dum; b) super alqd *vel deorsum* (*auf etwas herab, hinab*) *vel sursum* (*auf etwas hinan, heran*), על-הָאָרֶץ, in terram, על בְּתַבּ inscribere in (librum), על צְוֵהָ imperavit alicui, על הָרַ ascendit in montem, תָּלַהּ suspendit de s. in ligno, על יִסְתָּה addidit ad, שָׁבַר על-שָׁבַר damnnum super damnnum; *Iob. 10, 7: על-דֵּעִתָּהּ* (*mit sammt deinem Wissen*) quamquam scis. — 2) *de eo, quod super aliis suspensum est, vis imminet, eminet, sive quiescit, sive movetur*: super, ὑπέρ, de; *transferitur ad signif. imperium*: super, de, in; *notionem superandi alqd*: supra, magis quam; praeter; ultra (de tempore); *causam*: ob, propter, pro; *id de quo quis audit vel loquitur*: super, de. — 3) *de eo, quod aliis vicinum est et imminet*: super, ad, apud, juxta; עלִי (*conj. c.* apud me, נִפְשִׁי, לְבַבִּי). — 4) *signif. motum in alqm locum s. rem s. hominem*: in, ad; adversus, contra, erga; *in libris recentioribus pro אל ל*, אל ל ad, in alcjs commodum, datus lat. — 5) *Cum inf.* propterea quod; quamquam. — 6) *Cum sub-*

stantivis abstractis conj. significat adverbia: על-שָׁקַר modo mendaci, mendacio, על-יָחַר large. — II) *Conjunctio*: propterea quod *sq. praet.*; על לָא quamquam non; על פִּי, על אֲנִשֶׁר propterea quod.

מֵעֵלֵי (c. suff. מֵעֵלֵי, מֵעֵלֵי, מֵעֵלֵי etc.) *signif. remotionem e loco, qui superior est alio*: desuper, ab, ex; rarius super, prope, propter; *sq. ל* supra, super, prope, juxta.

עַל *chald.* (c. suff. עַלִּי, עַלִּינָא, עַלִּינָא, עַלִּינָא, עַלִּינָא) *i. q. hebr.* super; supra; penes, apud; ad, adversus. — על הָרַ supra quam, magis quam. על הַנָּהּ propter hoc, propterea.

עֲלָא *chald. sq. מן* super.

עֲלָה *st. c. עֲלָה m. (c. suff. עֲלָה; pl. constr. עֲלָי) folium arboris; collect. folia.*

עֲלָה *f. עֲלָה f. ascensus; holocaustum.*

עֲלָה *f. chald., st. emph. עֲלָה, pl. עֲלָה holocausta.*

עֲלָי *adj. m., fem. עֲלָי (pl. עֲלָי) superior.*

עֲלָי *m. chald. (st. emph. עֲלָי Chelhib, עֲלָי Keri) summus (Deus).*

עֲלִי *N. pr. sacerdotis, Hli.*

עֲלִי *m. pistillum mortarii.*

עֲלִיָּה *f. conclave superius; trop. coenacula coeli; ascensus, via strata et aggesta.*

עֲלִיָּה *f. chald. cubiculum superius.*

עֲלִיּוֹן *adj. m. עֲלִיּוֹנָה f. superior; excelsus, sublimis; Deus summus, numen supremum.*

עֲלִיּוֹן *m. chald. summus, nonnisi plur. עֲלִיּוֹנֵי דֵּי Deus summus, numen supremum.*

מַעֲלָה *m. ascensio, ortus; locus editus; suggestus; locus acclivis, clivus. 2) Nomina pr.: מַעֲלָה-גִּזְרֵי ascensus catulorum, locus prope Jibleam. מ' הַזֵּיתִים mons olivarum. מ' אֲדָמִים mons ruforum in confiniis tr. Judae et Benj. מ' עֲקָרִים collis scorpionum in finibus Palaestinae australibus.*

מֵעַל *m. superius: c. ה loc. מֵעַל sursum; ulterius, deinceps. — לְמַעַל sursum; amplius; ulterius; sq. מִן supra, praeter; עַד-לְמַעַל usque ad majorem gradum, majorem in modum, admodum. — מִלְּמַעַל superne, desuper. — מִמַּעַל desuper, superne; sq. לְ super, supra; prope, juxta.*

מֵעַל *m. elatio.*

מַעֲלָה *f. ascensus, trop. cogitatio in mentem veniens; gradus (scalae); locus editus; conclave superius. — שִׁיר הַמַּעֲלוֹת carmen graduum (inscriptio Pss. 120 — 134.).*

תַּעֲלָה *f. canalis, aquaeductus; fascia vulneri alligata.*

עֲלֹהָ *f. i. q. עֲוֹלָה injustitia. 2) N. pr. gentis Edomiticae, עֲלֹהָ Chethib.*

עֲלֹמִים *v. עֲלָם.*

עֲלֹן *N. pr. Idumaei.*

עֲלֹקָה *f. hirudo, sanguisuga.*

עֲלָזָה *(fut. יַעֲלִז, plur. יַעֲלִזוּ) exsultavit prae gaudio, jubilavit, sq. בַּ de aliqua re; insolenter se extulit.*

עֲלָזָה *adj. m. exsultans.*

עֲלָזָה *adj. m. exsultans, laetus; insolenter exsultans.*

עֲלָטָה *rad. inus. arab. densus, spissus fuit.*

עֲלָטָה *f. caligo spissa.*

עֲלָה *v. עֲלִיּוֹן, עֲלִיָּה, עֲלִיָּה, עֲלִיָּה.*

עֲלָה *v. עֲלָה.*

עֲלָלָה *Kal inus. arab. iterum bibit; 2) sitim explevit, animum, libidinem explevit; 3) chald. et syr. intravit. — Poel עֲלָלָה immisit, indidit; vexavit, male habuit, alqd mali attulit; part. מֵעֲלָלָה*

puer petulans. — *Poal* עוֹלֵל illatus, inflicus est. — *Pil.* רַעֲלָעוּ *ex* עַלֵּל, *fut. pl.* רַעֲלָעוּ sorbent *Iob.* 39, 30. — *Hithpa.* הִתְעַלֵּל alqd mali intulit s. fecit, afflixit; libidinem explevit, ludibrio habuit, illusit. — *Hithpo.* הִתְעוֹלֵל perpetravit (facinora). — II) *Po.* עוֹלֵל racematus est; *metaph.* penitus excidit et perdidit (populum).

עַלֵּל *chald.* (*praet. fem.* עַלֵּל *Keri*, עַלֵּלַת *Chethib*; *part. pl.* עַלֵּלִין *Keri*, עַלֵּלִין *Chethib*) intravit, ingressus est; occidit (sol). — *Aph.* הִנְעֵל (*imp. c. suff.* הִנְעֵלִי, *inf.* הִנְעֵלָה) introduxit. — *Hoph.* הִנְעֵל introductus est.

עַלֵּל *m. (c. suff. עַלֵּלִי)* jugum; *trop.* jugum servile.

עַלֵּלָה *N. pr. m.*

עַלֵּלָה *f. chald.* occasio, causa, praetextus.

עַלֵּלִי *m.* officina.

עַלֵּלִיָּה *f.* facinus, factum; *pl.* עַלֵּלִיּוֹת facinora (Dei, hominum).

עַלֵּלִיָּה *f.* facinus (Dei), praeclare factum.

עוֹלֵל *m. (pl. עוֹלֵלִים)*, עוֹלֵל (עוֹלֵלִים) parvulus, puerulus.

עוֹלֵלִיּוֹת *f. pl.* racemationes.

מַעֲלֵן *m. chald., pl.* מַעֲלֵן occasus (solis).

מַעֲלָרִים *m., pl.* מַעֲלָרִים facinora (Dei, hominum).

הַעֲלָוִל *m., pl.* הַעֲלָוִל vexationes, calamitates alicui illatae; 2) puerilia, *concr.* petulantes, pueruli.

עֲלָמִים *part.* עֲלָמִים occultavit, *part.* עֲלָמִים occulta (peccata). — *Niph.* נִעְלַם absconditum, occultum fuit, latuit alqm *sq.* מִן, מִיֵּרִי; *part.* נִעְלָמִים homines tecti, astuti. — *Hiph.* הִעֲלָרִים occultavit, abdidit, celavit *sq.* מִן; מִן עֵינָיו ה' oculos avertit ab alqo *i. e.* neglexit, non curavit (non adjuvit), connivere (non animadvertere in alqm); obturavit (aures); *trop.* obscuravit. — *Hithp.* הִתְעַלֵּם se occultavit, se abscondit; se subduxit, se avertit *sq.* מִן. — II) *arab.* pubes, et coëundi cupidus fuit *cf. derivv.*

עוֹלָם *m.* (tempus occultum, cujus neque initium neque finis innotuit,) aeternitas, sempiternitas, perpetuitas (de tempore et praeterito et futuro). — רִמְי עוֹלָם, רִמְי עוֹלָם tempora antiqua. עוֹלָם עִם עוֹלָם *i. e.* homines prisco tempore mortui. מִתֵּי עוֹלָם *i. e.* tempore prisco mortui. עוֹלָם עוֹלָם terminus antiquus,

quem majores posuerunt. שְׁבִילֵי ע', אֲרַח ע', הִרְרָה ע' נתיבות ע' via s. vivendi ratio i. e. pietas prisca. צְדָקַת ע' justitia prisca. — עֶבֶד עוֹלָם servus perpetuus (qui dum vivit non manu mittitur). שְׁלוֹר ע' perpetuo securi. שְׂמֵחַת ע' gaudium perpetuum. בְּרִית ע' foedus sempiternum. אֲחֵזַת ע' possessio sempiterna. גְּבֻעוֹת ע' colles aeterni. בְּמוֹת ע' montes aeterni. שְׁנַת ע' somnus aeternus (mors). אֵל ע' Deus aeternus. זְרֻעוֹת ע' brachia aeterna (Dei). — מֵעוֹלָם inde ab antiquissimis temporibus; ante mundum conditum; *addita negatione*: nullo tempore, nunquam. לְעוֹלָם, עַד-עוֹלָם, עוֹלָם, עוֹלָמִים, עוֹלָמִים in aeternum, sempiterno, in perpetuum. מֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם ab aeterno usque ad aeternum tempus (tu Deus es). לְמִן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם ex aeterno usque ad aeternum, in tempus sempiternum. — 2) עוֹלָם, αἰών, rerum terrestrium amor et studium *Eccles.* 3, 11.

עוֹלָמִים *m.* aeternitas.

עֹלָם *m. chald.* (*st. emph.* עֹלָמָא; *pl.* עֹלְמִין, *st. emph.* עֹלְמִיָא) aeternitas (de tempore et praeterito et futu-

ro). מִן-עֹלָמָא וְעַד-עֹלְמָא ab aeterno usque ad aeternum tempus.

עֹלָם *m.* adolescens, qui pu-
buit.

עֹלְמָה *f.* (*pl.* עֹלְמוֹת) virgo nubilis. — עַל-עֹלְמוֹת modo musico virginum (*Jungfrauen-Weiss*). *Alii*: more virginum, voce virginea i. e. acuta.

עוֹלְמוֹמִים *m. pl.* aetas juvenilis, juventus, adolescentia; *poët.* robur juvenile.

עֹלְמוֹן (*occulta*) *N. pr.* oppidi in tribu Benjamin. 2) הַבְּלַת־רָמָה *nom.* stationis Israelitarum in deserto.

עַל-עֹלְמוֹת *f.* *Ps.* 9, 1: i. q. עַל-עֹלְמוֹת; *Ps.* 48, 15: in sempiternum.

עֹלְמָת *N. pr.* virorum.

עֹלְמָה *i. q.* עֹלְמוֹן.

הַעֹלְמָה *f.* absconditum, occultum; *pl.* הַעֹלְמוֹת *occulta, arcana.*

עוֹלְמִיָא *v.* עוֹלָם.

עֹלָם (*fut.* יִעְלֵם) laetatus est, exsultavit. — *Niph.* נִעְלַם exsultavit. — *Hithpa.* (fut. *pl.* נִתְעַלְסָה) laetitiae se dedit, laetatus est.

עֹלְעָה *Pil. fut. pl.* יִעְלְעוּ sorbent *v.* עֹלְעָה.

עֹלְעָה *f. chald., pl.* עֹלְעָה *constae.*

עלה — *Py.* tectus est; *metaph.* caligine tectus est, *i. e.* viribus defecit, elanguit. — *Hithpa.* se obvolvit; *metaph.* viribus defecit (aestu, siti).

עלפה *pro עלפה* *f.* languor.

עלץ (*ful.* רעלץ) laetatus est de alqo *sq.* ב, exsultavit; insultavit *sq.* ל.

עלרצות *f.* laetitia, exsultatio.

עם, *c. comp.*, עם *v.* עם.

עמד (*ful.* רעמד) stetit; constitit coram alqo *sq.* לפני, *i. e.* praesto fuit, ministravit, serviit; adstitit, adjuvit *sq.* על, adfuit *sq.* אה, praefuit *sq.* על, institit alqo re *sq.* על, *i. e.* confusus est; constitit, perstitit (decretum Jehovae, Deus ipse), perman- sit; restitit *sq.* לפני, בפיני, בפיני, נגד, מן, re *sq.* ב; mansit, permansit (in suo loco et statu); sub- stitit (in eodem loco homo, sol, mare); destitit, desiit *sq.* מן *c. inf.*; exstitit (ad judicandum *sq.* *inf. c.* ל; rex novus, bellum exortum), *sq.* על contra alqm; con- stitutus, institutus est (prae- fectus). — *Hiph.* העמיד statuit; *transl.* constituit, decrevit, *sq.* ל promisit, *sq.* על imposuit alicui (le-

gem), praefecit (muneri sa- cro); stabilivit; confirma- vit; erexit (statuas, domum); prodire fecit, excitavit; *in- trans.* substitit. *Ez.* 29, 7: העמדתה *fort. pro העמדתה* (*cf.* מעד) vacillare fecisti. — *Hoph.* העמד statutus, con- stitutus est; *partic.* stare fa- ctus.

עמד *m.* statio, locus.

עמוד *m.* columna; *trop.* columna (nubis, ignis; coeli et terrae *i. e.* montes altissi- mi); suggestus.

עמדה *f.* locus in quo sub- sistere licet, hospitium.

מעמד *m.* statio, locus.

עמם *v.* עם; עמה, עמוך, עמוך *v.* עם.

עמום *v.* עם; עמוק *v.* עמוק.

עמיר *v.* עמר.

עמית *f.* societas; *concr.* socius, alius quivis, *ὁ πλησίον.*

עמל (*ful.* רעמל) laboravit, labore se exercuit, operam in alqo re collocavit *sq.* ב.

עמל *adj. m.* graviter s. cum virium contentione labo- rans, labore se exercens, (*pl.* עמלים fabri;) afflictus, aerumnosus, miser.

עמל *m.* labor gravis et mo- lestus; res labore partae; aerumna, molestia, miseria; **עמלו** aerumna ejus (quam

tae; *fem.* עֲמוֹנִית, *plur.* עֲמוֹנִיּוֹת.

עֲמִיאֵל (ex populo Dei) *N. pr. virorum.*

עֲמִיהוּד (ex populo Judae) *N. pr. virorum.*

עֲמִיזָבֵר (populus datoris) *N. pr. m.*

עֲמִיחוּר (ex populo ingenuo) *N. pr. m.*

עֲמִינָדָב (ex populo nobili) *N. pr. virorum.*

עֲמִישָׁרַי (ex populo omnipotentis) *N. pr. m.*

עֲמֵד (populus perpetuus) *N. pr. oppidi in tr. Ascher.*

עֲמָרָם (populus excelsus) *N. pr. patris Moysi; patron. עֲמָרְמִי; 2) al. viri.*

עֲמַנּוּאֵל (Deus nobiscum) *N. symb. Messiae futuri, Ἐμμανουήλ.*

עֲמָס, *semel* עֲמָשׁ (fut. רֵעֵמָס) sustulit, onus portavit; onus portandum imposuit *sq. על.* — *Hiph.* הֵעֲמָס onus imposuit alicui *sq. על.*

עֲמוֹס (onus) *N. pr. prophetae, Amos.*

עֲמֹסָה (Jehova portat) *N. pr. m.*

מַעֲמָסָה *f. onus.*

עֲמֵק profundus, abstrusus fuit. — *Hiph.* הֵעֲמֵק profundum fecit; *c. al. v̄v. conj.*

abit in adv. profunde, longe, procul.

עֲמֵק *adj. m. עֲמֵקָה f.* profundus; *trop.* abstrusus, inexplicabilis.

עֲמֵק *adj. m., pl. constr.* עֲמֵקֵי שְׂפָה profundi labii, quorum sermo obscurus est, barbare loquentes.

עֲמוֹק *N. pr. m.*

עֲמָק *m. (c. suff. עֲמָקָה, pl. עֲמָקִים)* campus depressus, vallis; *plur. meton.* incolae vallis. — *Nomina pr.:* עֲמָקֵי אֲיָלוֹן vallis in vicinia Ajalonis. ע' הָאֵלָה (vallis te-

rebinthi) vallis prope opp. Bethlehen. ע' בְּרֵכָה (v. benedictionis) vallis prope urbem Engaddam. ע' בְּגִבְעוֹן v. prope Gibeonem. ע' הַבְּרוֹן vallis prope Hebronem. ע' רְהוֹשָׁפַט *nomen symb.* vallis (quae inter urbem Hierosolyma et montem olivarum fuisse dicitur). ע' יִזְרְעֵאל v. prope urbem Jesreelem.

ע' הַמְּלָכָה (vallis regis) non procul a mari mortuo. ע' קֶצֶרֶץ oppidum in tribu Benjaminitarum. ע' רֶפְאִים (v. Rephaeorum) in confinio tr. Judae Philistaeam versus.

ע' הַשְּׂדֵיִם *v. שְׂדֵיִם.*

עֲמֵק *m.* profunditas.

עֲמֵק *adj. m. chald.* profundus, abstrusus.

מַעְמָקִים *m. pl.* profunditates, loca profunda.

עֵמֶר *Kal inus. arab.* obruit aqua; obruit alqm, irruit in alqm; obruit alqd, demersit. — *Pi.* עֵמַר coacervavit, collegit (manipulos). — *Hithpa.* הֵמַר irruit in alqm, violenter manum admovit (servo, servae), *LXX.* καταδυσαστέειν.

עֵמֶר *m.* manipulus (frugum).

עֵמֶר *m.* merges, manipulus, *pl.* עֵמָרִים; 2) *nom.* mensurae decimam Ephae partem continentis.

עֵמָרָה (demersio) *N. pr.* urbis in planitie Siddim, *LXX.* Γουόρδα.

עֵמָרָה *N. pr.* regis Isr., conditoris Samariae; b) aliorum virorum.

עֵמֶר *m. chald.* lana.

עֵמָרָם *v.* עֵמָם.

עֵמַשׁ *i. q.* עֵמַם portavit.

עֵמַשׁ (onus) *N. pr.* virorum.

עֵמַשׁ (molestus) *N. pr.* virorum.

עֵמַשִׁי *N. pr. m.*

עֵנַב *rad. inus. chald.* colligavit, connexuit.

עֵנַב, עֵנַב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עֵנַב *m. (pl. עֵנָבִים, עֵנָבִי)* uva.

עֵנָבִי *N. pr. m.*

עֵנָבָה — *Py. part. fem.* מֵעֵנָבָה molliter, delicate habita. — *Hithpa.* delicate se habuit; se oblectavit *sq.* עַל, מִן, עַל; irrisit *sq.* עַל.

עֵנָב *adj. m.* עֵנָבָה *f.* delicatus, mollis.

עֵנָב *m.* deliciae, vita delicata.

הֵעֵנָבִים *m. (plur. הֵעֵנָבִים, הֵעֵנָבוֹת)* oblectatio, deliciae; vita delicata; voluptas, libido.

עֵנַד alligavit.

עֵנָה (*וַיַּעַן, וַיַּעֲנֶה, וַיַּעֲנֶה*) *(fut. וַיַּעֲנֶה)* respondit *sq. accus. pers., accus. rei, accus. dupl.;* responsum dedit (judex); testatus est *sq.* בַּ pro alqo vel contra alqm; respondit (Jehova precibus), exaudivit; concessit, largitus est *sq. accus. rei, accus. pers. et בַּ rei;* vocem extulit, loqui coepit; loquendo alqm excepit; alternis canere; celebravit, laudavit *sq.* לַ *pers.;* clamavit. — *Niph.* נִעַנְהָ responsum tulit; exauditus est; respondit *sq.* לַ. — *Pi.* עֵנָה cecinit. — *Hiph. part.* מֵעֵנָה exaudiens, largiens *sq. accus. pers. et בַּ rei.*

— II) עָנָה curam, laborem posuit in aliqua re *sq.* עָנָה; afflictus est, oppressus est; depressus est, animum abiecit.

— *Niph.* afflictus est; se submitit alicui *sq.* מִפְּנֵי. —

Pi. oppressit, depressit, afflixit; *sq.* אִשָּׁה feminam compressit; *sq.* נִפְּשׁ jejunavit.

— *Py.* afflictus est; *inf.* עֲנָתוֹ ejus oppressio, aerumna. — *Hiph.* afflixit. — *Hithpa.* הִתְעַנָּה se submitit *sq.* לְפָנָי; afflictus est.

עָנָה *chald.* respondit; allocutus est; loqui coepit. — II) *part. pl.* עֲנָנִים afflicti.

עָנָה *N. pr.* filii Seïri et gentis Edomit. 2) filii Zibeonon.

עָנָה *semel Keri* עֲנָנִים *m. (pl. עֲנָנִים, עֲנָנִי)* afflictus, miser; animo demissus et pius; mansuetus.

עֲנָוָה *f.* animus demissus, modestia; clementia, benignitas (Dei).

עֲנָוָה *f.* mansuetudo, clementia.

עֲנָוָה *f.* miseria, aerumna.

עָנִי *adj. m. (pl. עֲנָנִים, st. c. עֲנָנִי, fem. עֲנָנִי)* afflictus, miser; mansuetus, mitis.

עָנִי *in pausa* עָנִי *m. (c. suff. עָנִי)* miseria. עָנִי מִסֵּרִי; עָנִי לֶחֶם panis miseriae, Leopold, *Lex. Hebr.*

quo memoria miseriae, quam Judaei in Aegypto perpessi sunt, revocatur.

עָנִי *N. pr. m.*

עֲנָה (Jehova respondit) *N. pr. m.*

עֲנָנִי *m.* negotium; res.

עֲנָה (responsum, preces ratae) *N. pr. m. cf. בִּרְה.*

עֲנָתוֹת (preces ratae) *N. pr.* urbis Levitarum in tribu Benj.; *nom. gent.* עֲנָתָהּ; 2) virorum.

עֲנָתָהּ (preces ratae) *N. pr. m.*

רֵעַן (consilium, propositum): *praepos.* propter; 2) *conj.* quia, eo quod. רֵעַן אֲשֶׁר, רֵעַן וְרֵעַן quia; ut. רֵעַן וְרֵעַן, רֵעַן בְּרֵעַן propterea quod.

רֵעַנִי *N. pr. m.*

מֵעֲנָה *m.* responsio, responsum; admissio precum; propositum, consilium.

מֵעֲנָן (consilium): לְמֵעֲנָן propter; eo consilio ut, ideo ut. אֲשֶׁר לְמֵעֲנָן eo consilio ut; propterea quod.

מֵעֲנָה *f.* sulcus.

מֵעֲנָתָהּ *Keri i. q. Chethib* מֵעֲנָתָהּ.

הֵעֲנָתָהּ *f.* jejunium.

עָנִים (*pro* עָנִים fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עָנִים (duo fontes) *N. pr.* oppi-

di in tribu Issaschar (*alibi*
עיר-גנרים).

ענמרים *N. pr.* populi Aegypt.

ענמלק *N. pr.* dei Sepharva-
orum (Sipparenorum).

ענן (*fort. texit, cf. ענן et*
Poel עונן (fut. pl. העוננו)
artibus tectis *i. e.* arcanis et
magicis, praestigiis usus est.
(*Alii ducunt ab ענן: ex nu-*
bium forma et meatu augu-
ratus est.) *Part. Kal ענן,*
Poel מעונן praestigiator,
fem. עננה praestigiatrix. —
Piel denom. ab ענן: (inf. ענני
pro ענני) nubes collegit.

ענן *st. c. ענן m. nubes. 2)*
N. pr. m.

עננה *f. nubes, nubila.*

ענן *m. chald., plur. constr.*
ענני *nubes.*

ענני *N. pr. m.*

ענניה (*Avarias*) *N. pr. m.*

2) *nom. oppidi in tribu Benj.*

ענה *st. c. ענה m. (c. suff.*
ענפכם; *pl. c.s. ענפיה) ramus.*

ענה *m. chald. (pl. c. suff.*
ענפיה) *ramus.*

ענה *adj. m., fem. ענפה ra-*
mosa.

ענק *m. (pl. ענקים, ענקות)*
torques, monile (ornamen-
tum colli). — 2) *N. pr.*
בני הענק, בני ענק, ענקים,
בני ענקים, ולידי הענק *Ana-*

caei, gigantes Hebrone le-
cisque vicinis habitantes.

ענק *v. denom. monili orna-*
vit s. cinxit, ענקתמו trop.
torquis instar eos cingit (su-
perbiâ). — *Hiph. העניק id.*
(*Al. donis ornavit; Al. col-*
lo imposuit.)

ענר *N. pr. socii Abrahami;*
2) *i. q. הענר, oppidum Le-*
uitarum in tribu Manassis.

ענש (*fut. רענש*) multavit
alqm alqa re *sq. accus. dupl.,*
punivit *sq. ל.* — *Niph. mul-*
tatus est; poenas dedit.

ענש *m. multa, poena pe-*
cularia.

ענש *m. chald., sq. נכסין*
multa, poena pecuniaria.

פען *v. פענת, ענת.*

ענה *v. ענתתיה, ענתות.*

עסס *pressit, conculcavit.*

עסס *m. mustum.*

יערה *rad. ficta et falsa, יערה*
pro יערה tollunt, susci-
tant (clamorem) Pilp. fut.
v. עור.

עפה *v. עפתה, עפה.*

עפה *rad. inus. syr. fronduit*
arbor, *arab. luxuriavit her-*
ba.

עפרי *m., pl. עפארים rami et*
frondes (arborum).

עפרי *m. chald. (c. suff. עפריה)*
id.

עַפֵּל — *Py. intumuit, metaph. superbivit. — Hiph. metaph. arroganter, superbe egit.*

עַפֵּל *m. tumulus, collis. —*

הַעַפֵּל *N. pr. clivi in monte Sion orientem versus. — Pl. Chethib עַפְּלִים, st. c. עַפְּלִי* tumores ani, *Keri טְחוּרִים*.

עַפְּנִי *Nom. gent., הַעַפְּנִי nom. oppidi Benjaminitarum.*

עַפְּעִפִּי *v. עוּף.*

עַפְּרָר *rad. imus. arab. subalbus fuit; 2) villosus fuit. — Pi. v. infra.*

עַפְּרָה *f. (part.) plumbum; הַעַפְּרָה אָבֵן pondus plumbum.*

עַפְּרָה *m. (st. c. עַפְּרָה, c. suff. עַפְּרוֹ) pulvis; lutum et argilla, caementum; trop. de solo et terra, magna copia, fragilitate et humilitate, sepulcro. Pl. constr. עַפְּרוֹת* glebae.

עַפְּרָה *Pi. denom. pulverem sparsit, pulvere conspersit sq. בְּעַפְּרָה.*

עַפְּרָה *m. hinnuleus cervae, capreae, dorcadis.*

עַפְּרָה *(hinnuleus) N. pr. filii Midiani; 2) al. virorum.*

עַפְּרָה *(hinnulea) N. pr. urbis Benjaminitarum; 2) urbis Manassitarum; 3) viri cujusd.*

עַפְּרוֹן *(vitulinus), Keri עַפְּרוֹן (duo vituli) N. pr. oppidi in confinio tribus Benjamin. 2) montis in confiniis trib. Judae et Benj. 3) Hethitae cujusd.*

עַצָּבָה *v. עֵצָה, עֵצִים, עֵץ.*
עַצֵּב *(laboravit; formavit; doluit; trans. dolore affecit, afflixit. — Niph. נִעַצַּב dolore se affecit sq. ב, moeruit de alqa re sq. אֵל, עַל. — Pi. מְעַצֵּב multo labore fecit, formavit, finxit; moerore affecit, afflixit. — Hiph. (inf. c. suff. הִעַצִּיבָה, fut. c. suff. יִעַצִּיבוּהוּ) effluxit, formavit; dolore affecit i. e. ad iram provocavit. — Hithpa. מוֹעַצֵּב moerore se affecit, moeruit; iram concepit.*

עַצֵּב *chald. part. יַעֲצִיב* dolore affectus.

עַצֵּב *m., pl. עַצִּיבִים, st. c. עַצִּיבִי* simulacra (idolorum).

עַצֵּב *m. עַצֵּב, עַצֵּב* labor, molestia; labore partum (לֶחֶם הַעַצִּיבִים) panis magno labore partus); dolor.

עַצֵּב *m. simulacrum (idoli); עַצֵּב יָרָה cultus idolorum; 2) dolor.*

עַצֵּב *m. (pl. c. suff. עַצִּיבֵיהֶם) operarius, servus.*

עַצֵּבָה *f. (st. c. עַצֵּבָה, pl. c. suff. עַצִּיבוֹתָם) simula-*

crum (idoli); dolor (corporis), moeror (animi).

עֲצָבוֹן *m.* (*st. c.* עֲצָבוֹן) labor molestus; molestia, dolor.

מַעֲצָבָה *f.* dolor, moeror.

עֵצֵד *rad. inus. arab.* securi cecidit, resecurit.

מַעֲצָר *m.* securis.

עֲצָה *clausit* (oculos). — II) *arab.* durus, firmus fuit.

עֵץ *m.* (*pl.* עֲצִים, *st. c.* עֵצִי) arbor, (ארְבֹר עֵץ arbor fructifera;) lignum; patibulum.

עֲצָה *f.* lignum, *collect.* ligna, *Jer.* 6, 6. — *Aliud v. s.* רֵעַץ.

עֲצָה *m.* spina dorsi.

עֲצִיוֹן גֶּבֶר *N. pr.* portus ad sinum Aelaniticum maris rubri.

עֲצֵל — *Niph.* piger factus est s. fuit.

עֲצֵל *adj. m.* piger.

עֲצָלָה; עֲצָלוֹת *f.* pigritia; *dual.* עֲצָלָהִים *gemina i. e.* summa pigritia.

עֲצָם, עֲצָם *robustus, validus, potens fuit, invaluit; multus, numerosus fuit; trans. firmiter constrinxit, obligavit* (oculos). — *Pi.* עֲצָם *obligavit* (oculos); 2) *denom. ab* עֲצָם: *exossavit.* — *Hiph.* *validum, potentem reddidit.*

עֲצוֹם *adj. m.* validus, potens; numerosus; *plur.* עֲצוֹמִים *fortes, potentes; Ps.* 10, 10: בְּעֲצוֹמָיו (*dual.*) in ejus valida (membra) *i. e.* ungulas (leonis). *Alii:* catuli leonis.

עֲצָם *f.* (*pl.* עֲצָמִים, *st. c.* עֲצָמִי, עֲצָמוֹת) *os; pl.* ossa; 2) corpus; 3) ipse: בְּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה *hoc ipso die.* 4) *N. pr.* urbis in tribu Simeon.

עֲצָם *m.* robur; corpus.

עֲצָמָה *f.* robur; vis, multitudo.

עֲצָמוֹן (*robustus*) *N. pr.* oppidi in fin. austral. terrae Cananiticae.

עֲצָמוֹת *f. pl.* robora, munita, *metaph.* argumenta firma.

הַעֲצָמוֹת *f. pl.* vires.

עֲצָן *m.* hasta.

עֲצָר (*fut.* יַעֲצֵר, *c. suff.* יַעֲצִירָהוּ, יַעֲצִירָהוּ) *clausit, occlusit; inclusit* (in carcere); *exclusit sq.* מִפְּנֵי *ab alqo* (עֲצָרָה *domi se inclusum continens ab alqo*); *detinuit, cohibuit alqm sq.* בְּ, לְ *et inf., accus.; coercoit imperio sq.* בְּ; *sq.* כֹּחַ *vim retinuit, valuit, facultatem habuit ad alqd sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* נִעְצָר *clausus fuit; cohibitus est.*

עָצָר *m.* imperium.
 עָצָר *m.* conclusio, cohibiti-
 o; oppressio, vexatio.
 עֲצָרָה, עֲצָרָתָּה *f.* coetus;
 concio populi solemnis.
 מִעֲצָר *m.* cohibitio, prohi-
 bitio.
 מִעֲצֹר *m.* cohibitio, impe-
 dimentum.
 עָקַב (fut. יַעֲקֹב) a tergo ve-
 nit, defraudavit; calcem ten-
 nuit, cf. עָקַב. — *Pi.* retarda-
 vit.
 עָקַב *m.* (*st. c.* עֵקֶב, *c. suff.*
 יַעֲקֹבו) calx; ungula; *plur.*
 יַעֲקֹבִים calces; עֲקֵבוֹת vestigi-
 a; 2) *metaph.* agmen ex-
 tremum; 3) *nom. verb.* insi-
 diator.
 עָקַב *m.* locus editus, cli-
 vus; *adj.* fraudulentus, fal-
 lax; *fem.* עֲקֵבָה מְדָם sanguine
 conculcata, vestigiis san-
 guinis notata (urbs).
 עָקַב *m.* finis, postremum
 rei, *adv.* usque ad finem,
 perpetuo; finis *s.* eventus
 laboris, praemium; על עָקַב,
 עָקַב in praemium, propter;
 propterea quod; יַעֲקֹב אֲשֶׁר
 עָקַב פִּי eo quod, propterea
 quod, quia.
 עֲקֵבָה *f.* insidiae, fraus.
 עֲקֹבִים (insidiosus) *N. pr.*
 virorum.
 יַעֲקֹב (calcem tenens, frau-

dulentus) *N. pr.* filii Isaaci
 natu minoris; בְּנֵי יַעֲקֹב,
 יְרֵעֵי ר', קַהֲלֵת ר', בֵּית ר'
 populus Isr., Israelitae. — 2)
 populi Isr., terrae Isr., re-
 gni Israel. 3) regni Judaici.
 יַעֲקֹבָה *N. pr. m.*
 עָקַד (fut. יַעֲקֹד) ligavit.
 עָקַד *adj. m.* (*pl.* עֲקָדִים)
 varius, variegatus, discolor.
 עָקָה *rad. inus. arab.* reti-
 nuit. — עָקָה *subst. v.* עוֹק.
 מִעֲקָה *m.* septum *s.* lorica
 tecti, *LXX.* στειφάνη.
 עָקַל — *Py. part.* מִעֲקָל con-
 tortus, perversus.
 עָקַלְקַל *adj. m., plur. fem.*
 עֲקַלְקָלוֹת tortuosae viae, de-
 via.
 עָקַלְחֹן *adj. m.* tortuosus.
 עָקַר eradica vit, effodit. —
Niph. eversa est (urbs). —
Pi. עָקַר nervos pedum suc-
 cidit (equis).
 עָקַר *chald.* evellit. — *Ithp.*
 אֶת־עָקָרוֹ *Chethib*, אֶת־עָקָרוֹ
Keri, avulsi sunt.
 עָקַר *adj. m.* עֲקָרָה, עֲקָרָתָּה,
f. sterilis (vir, femina).
 עָקַר *m.* surculus succisus
 et tradux, *metaph.* alienige-
 na. 2) *N. pr. m.*
 עָקַר *m. chald.* truncus.
 עָקַרוֹן (exstirpatio) *N. pr.*
 urbis Philistaeorum tribui

Judae, deinde Danitis tribu-
tae, Ἀναθών. עֶקְרָנִי *nom.*
gent.

עֶקְרָב *m.* scorpio; flagellum,
scutica aculeis obsita. —
מֵעֵלָה עֶקְרָבִים *nom.* montis
in parte australi Palaesti-
nae, Ἀραβίβ.

עֲקָשׁ *Kal inus.* contorsit, *me-*
taph. pervertit (*jus*). —
Niph. perversus est, נֶעְקָשׁ
הַרְבִּים qui in duplici via se
vertit. — *Pi.* pervertit (*jus*,
rectum; viam agendi, *i. e.*
perverse agit). — *Hiph.*
fut. c. suff. וַיַּעֲקֹשׁנִי (*pro*
וַיַּעֲקֹשׁנִי) et me perversum
declarat.

עֲקָשׁ *adj. m.* perversus,
pravus; fallax. 2) *N. pr. m.*

עֲקָשׁוֹת *m.* perversitas (*oris*,
sermo fraudulentus).

מֵעֲקָשׁ *m., pl.* מֵעֲקָשִׁים viae
tortuosae.

עִיר, עָרִים *v.* עָרִים.

עָר (vigil) *N. pr.* filii Judae;
2) al. viri.

עָרַב (textuit; miscuit;) 2)
permutavit (*merces*), nego-
tius est, mercaturam fecit,
(*inf.* עָרַב, *part. constr.* עָרַבִּי);
sponndit, fidejussit, vadem
se dedit *sq. accus.* pro alqo
(*fut. c. suff.* אֶעָרְבֶנּוּ, *imp. c.*
suff. עָרַבְנִי), promisit pro
altero, se alterius loco alqd

praestitutum esse, *sq.* לְ,
לְפָנַי; pigneravit, oppigne-
ravit, *sq. accus. rei*; 3) עָרַב
(*fut.* וַיַּעֲרַב) bene tempera-
tus fuit, *i. e.* dulcis, suavis
fuit alicui *sq.* לְ, עָל; 4) עָרַב
(subalbus fuit;) vesperavit,
occidit (sol) *Jud.* 19, 9., *me-*
taph. occidit (gaudium) *Jes.*
24, 11. — *Hiph. inf.* הִעָרַב
vespere faciendo; *adv.* vē-
spere. — *Hithp.* הִתְעָרַב se
immiscuit alicui rei *sq.* בְּ; se
in societatem cum alqo con-
tulit, in societatem alcjs ve-
nit *sq.* בְּ, לְ, עִם *pers.*; con-
nubiis se miscuit, connubia
iniit *sq.* בְּ; sponsionem fe-
cit cum alqo *sq.* אֶת.

עָרַב *chald.* miscuit, *part.*
מִעָרַב mixtum. — *Ithpa.*
part. מִתְעָרַב se commiscens.

עָרַב, עָרַב *Arabia; nom.*
gent. עָרַבִּי, עָרַבִּי Arabs; *pl.*
עָרַבִּים Arabes.

עָרַב *m.* (*pl.* עָרַבִּים) cor-
vus. 2) *N. pr.* principis Mi-
dianitarum. b) rupis trans
Jordanem.

עָרַב *m.* dulcis, suavis.

עָרַב *m.* musca canina, *LXX.*
κυνόμυια.

עָרַב *m.* (*c. art.* הָעָרַב) tra-
ma, subtemen; 2) (*c. art.*
הָעָרַב) turba peregrinorum,
cf. sq. nomen.

ערב *m. (fem. 1 Sam. 20, 5.)* vespera; בפערב, ערב, vespere; *pl.* ערבות; *dual.* בין הערבים inter utramque vesperam (inter occasum solis et crepusculum). — 2) הערב peregrini (reges socii, copiae auxiliares). — 3) *pl.* ערבים, *st. c.* ערבי salices; נחל הערבים torrens in Moabitude.

ערבה *f.* regio arida et sterilis; desertum. 2) הערבה (τὸ μέγα πεδιον Joseph.) regio campestris, in quam vallis Jordanis circa Hierichuntem, quae etiam mare mortuum complectitur, usque ad sinum Aelaniticum excurrit. ערם ה' mare mortuum; נחל הע' torrens Kidron; ערבות ירחו' campestris Hierichuntis. 3) *i. q.* בית הערבא oppidum in tribu Benjaminitarum; *nom. gent.* ערבתי.

ערבה *f.* sponsio, vadimonium; pignus.

ערבון *m.* pignus, arrhabo.

מערב *m.* negotiatio, merces. 2) occidens; מערבה occidentem versus.

מערבה *f.* occidens.

תערובה *f.* sponsio, vadimonium.

ערג (ascendit) intentus fuit,

desideravit *sq.* על, אל, fut. יערג.

ערוגה *f.* area humi aggestae (Gartenbeet).

ערד *rad. inus. arab.* celeriter prosiluit; fugit.

ערוי *m.* onager.

ערי *m. chald.* onager. 2) *hebr. nom. pr.* urbis in tribu Juda; b) viri cujusd.

ערה — *Pi.* ערה (*inf.* ערות, fut. *apoc.* ויהער) nudum fecit, nudavit; evertit (fundamentum); evacuavit; effudit (animam). — *Hiph.* הערה nudavit; profudit (vitam). — *Niph.* נערה effusus est. — *Hithp.* התערה se nudavit; se diffudit (arbor ramis patulis).

ערה *f., pl.* ערות loca nuda (a silvis).

ערוה *f.* nuditas; *metaph.* nuditas (terrae *i. e.* loca non munita et aditu facilia); pudendum; turpitudine, ignominia, dedecus.

ערוה *f. chald.* damnum.

ערוה *f.* nuditas.

מערה *m.* locus nudus et planus.

מער *m.* locus nudus; pudendum.

מערות *f. pl.* Chethib loca nuda et plana (vel caterva hominum).

מַעֲרָה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

תַּעֲרָה *m. (c. suff. תַּעֲרָה)* novacula; scalprum librarii; vagina (gladii).

עָרוֹם *v.* עָרוֹם, עָרוֹם, עָרוֹם.

עָרָר *v.* עָרוּעָר.

עָרַץ *v.* עָרוּץ.

עָרִי (*vigil*) *N. pr.* filii Gadi.

עָרַם *v.* עָרִיסוֹת.

עָרַתָּ *v.* עָרִיפִים.

עָרַץ *v.* עָרוּץ.

עָרַר *v.* עָרוּרִים, עָרוּרִי.

עָרַךְ (*fut. יַעֲרֹךְ*) unum alteri aptavit, ordine disposuit, ordinavit, apparavit (ligna in altari, panes in mensa sacra), instruxit (mensam ad epulandum, candelabrum, aram, arma ad pugnandum); *sq. et omisso מְלַחֲמָה* aciem instruxit; (עָרוּךְ מְלַחֲמָה) ad pugnam instructus, *pl. עָרֻכִי מְלַחֲמָה*; *sq. et omisso מְלִימִים* verba seruit, protulit, *sq. אֶל* adversus alqm; pronuntiavit, proposuit alicui *sq. ל* (preces, facinora); *sq. et omisso מְשַׁפֵּט* litem s. causam forensem instruxit, proposuit; בְּרִיתָהּ foedus definitum; — 2) composuit, contulit, comparavit alqd cum alqo *sq. ל*, אֶל, *suff. loco dativi; in-*

trans. se comparavit, comparabilis fuit; aestimavit, magni fecit (divitias). — *Hiph.* הִעָרִיךְ aestimavit, taxavit.

עָרָךְ *m. (c. suff. עָרָכִי)* dispositio, strues, ordo; instructio, apparatus (vestium); *trop.* structura (corporis crocodili); aestimatio, taxatio; pretium.

מַעֲרָךְ *m.* dispositio, consilium.

מַעֲרָכָה *f. (plur. מַעֲרָכוֹת)* dispositio; strues (lignorum in altari), ordo; instructio aciei, acies instructa.

מַעֲרָכֶת *f.* strues, ordo (panum sacrorum in templo), מ' לָחֶם, מַעֲרָכֶת, לָחֶם הַמ' duodecim placentae in sanctuario, שְׁלֹחַן הַמ' mensa in qua hae placentae appositae sunt; 2) acies instructa.

עָרַל praeputiatus fuit; (*denom. ab עָרַל*) praeputiatum, impurum habuit. — *Niph.* praeputiatus apparuit.

עָרַל *st. c.* עָרַל, עָרַל *adj. m.* praeputiatus, non circumcissus; profanus, impurus; *metaph.* ע' שְׁפָתָיו homo balbus; עָרַל לֵב homo animo profano; לְבָבָם הָעָרַל animus eorum profanus; עָרַלָּהּ auris obstruckta (est).

הַעֲרָלָה *f.* praeputium, ἀγο-
βυστία, בְּשַׁר הַעֲרָלָה mem-
brum praeputiatum; *meta-*
ph. לֵב עֲרָלֶת-לֵב praeputium
cordis, impuritas animi;
praeputium arboris *i. e.* fru-
ctus primi triennii, qui im-
puri habentur. — *Pl.* עֲרָלוֹת,
st. c. עֲרָלוֹת praeputia; *nom.*
pr. collis haud procul a Gil-
gal.

עָרַם (nudavit; impudens,
malignus fuit,) callidus fuit.
— *Hiph.* הָעָרַם callidum
fecit; callide egit, pruden-
ter egit. — *II) Niph.* נִעְרַם
coacervatus est.

עָרוּם *adj. m.* callidus, pru-
dens; astutus.

עָרוֹם *m.* (pl. עָרוּמִים;
fem. עָרְמָה) nudus; male s.
leviter vestitus; solâ tunicâ
vestitus.

עָרוֹם *m.* nuditas; *adj.*
nudus, pl. עָרוּמִים nudi.

עָרוּם *m.* astutia.

עָרְמָה *f.* calliditas, dolus;
prudentia.

עָרְמָה *f.* (pl. עָרוֹת, —) —
acervus.

עָרְמוֹן *m.* platanus.

מֵעָרוֹם *m., pl.* מֵעָרוּמִים lo-
ca nuda (corporis).

עָרָן (*i. q.* עָר) *N. pr. m., pa-*
tron. יֵעָרְנִי.

עָרַם *rad. inus. chald.* com-
miscuit, *vel i. q.* גָּרַם contri-
vit, comminuit.

עָרִיסָה *f., pl.* עָרִיסוֹת fari-
na aqua mixta, LXX. φύ-
ραμα, pulmentum.

עָרַר *v.* עָרַר, עָרְרָה, עָרְרָה

עָרָה (*fut.* יֵעָרָה) fluxit, stil-
lavit (ros; trop. oratio). —
II) (denom. ab עָרָה) cervi-
cem fregit; trop. destruxit
alqd.

עָרָה *m.* cervix; נָתַן עָרָה
terga dedit, fugit, עָרָה ע'
terga obvertit alicui, se a-
vertit ab alqo *sq.* אֶל ע'
הַפָּה ע' terga vertit, fugit;
נָתַן אוֹרְבִים עָרָה fecit ut ho-
stes terga verterent alicui
sq. לֵ. אֶל.

עָרְפָה *N. pr.* mulieris Moab.

עָרִיפִים *m. pl.* nubes.

עָרְפַל *m.* caligo spissa nu-
bium.

עָרַץ (*fut.* יֵעָרִץ) tremulo
motu agitavit, tremorem in-
jecit, terruit; *intrans.* con-
tremuit, timuit *sq. accus.,*
מִפְנֵי. — *Niph. part.* נִעְרָץ
terribilis. — *Hiph.* הָעָרִיץ
terrorem injecit; timuit *sq.*
accus. — *Part.* מֵעָרִיץְכֶם qui
vobis timorem injicit. — *II)*
arab. adversus occurrit, re-
stitit, *Jes.* 47, 12: הָעָרִיצִי re-

sistes. *Alii*: fortior fies, te roborabis. *Alii*: terrebis, terribilis fies.

עָרוּץ *m.* horridum alqd, horror.

עָרִיץ *adj. m.* terrens, *i. e.* praepotens; violentus, atrox; *subst.* homo saevus, tyrannus.

מִעֲרָצָה *f.* violentia, impetus vehemens et violentus.

עָרַק *rodit, arrodit sq. accus.* — *Alii*: fugit.

עָרַקָי *N. pr.* populi Cananitici in Syria, Arcaeus.

עָרַר (*imp. עָרָה*) se nudavit, nudus fuit. — *Po.* עֹרַר nudavit, funditus evertit. — *Pilp.* עָרַעַר et *Hithpalp.* הִתְעָרַעַר nudatus, funditus eversus est.

עָרִירִי *m.* (*pl.* עָרִירִים) solitarius, prole carens.

עָרֵעַר *adj. m.* nudus, egenus, inops, miser.

עָרֵעַר, עָרוּעַר nudus, inops. (*Alii*: myrica; juniperus.) — 2) *N. pr.* oppidi ad Arnorem fluv., etiam עָרֵעֹר appellati; b) oppidi ex adverso Rabbæ, urbis Ammonitarum, siti; c) opp. in tribu Juda; *nom. gent.* עָרֵעָרִי.

עָרַשׁ *f.* (*pl.* עָרְשׂוֹת) sponda, lectus.

עֵשֶׂב *rad. inus. arab.* herbam

viridem pabulumque terra protulit, germinavit.

עֵשֶׂב *m.* (*c. suff.* עֵשְׂבָם, *pl. constr.* עֵשְׂבוֹת) herba viridis, olera, pabulum virens.

עֵשֶׂב *m. chald.* (*st. emph.* עֵשְׂבָא) herba viridis, gramen.

עָשָׂה (*praet. fem.* עָשְׂתָה, *c. suffix.* עָשְׂתָנִי; *fut.* רֵעֵשֶׂה, עָשׂוּ; *inf. abs.* עָשׂוּהָ, וְיַעֲשֶׂה; *constr.* עָשׂוֹת, עָשׂוֹת; *part. pass.* עָשׂוּי, עָשׂוּי, *plur.* עָשׂוּיִם, עָשׂוּיִם *Chethib, fem.* עָשׂוּיָהּ, עָשׂוּיָהּ, *pl.* עָשׂוּיָהוּ *Keri, עָשׂוּיָהוּ Chethib*) operatus est, occupatus fuit alqare, laboravit, operam posuit in alqare *sq.* בַּ, tractavit; fecit, labore produxit, fabricatus est; *sq. accus. dupl. s. accus. et לַ* fecit alqd ad alqd, fecit alqd ex alqare, mutavit in alqd; fecit alqd alicui *sq.* לַ *pers., rarius dupl. accus., בַּ pers.;* comparavit, acquisivit (opes, servos); produxit, procreavit (Deus coelum, terram, homines; *part. subst.* עָשָׂה creator, עָשִׂי creator meus, עָשָׂהוּ creator ejus;) genuit ex se, praeiuit (vacca lac), tulit (arbor fructus, ager fruges); paravit, apparavit (cibum, convivium, barbam

et pedes *i. e.* curavit); paravit, obtulit (victimam, hostiam), sacra fecit; effecit, perfecit (consilium, votum), exsecutus est (decreta, mandata), obtemperavit (legi), exegit (jus, virtutem, benignitatem alicui *sq.* עָם *s.* אָתָּה, injuriam, nequitiam); fecit (bellum *i. e.* gessit, pacem *i. e.* concessit alicui *sq.* לְ); egit, celebravit (diem festum), transegit (tempus, vitam); constituit alqm, prae-fecit alqm (muneri *sq.* לְ); contrectavit (mammas). — *Niph.* נַעַשְׂתָּה (*praet. fem.* נִעַשְׂתָּה; *fut. fem.* תִּנְעַשְׂתָּה, תִּנְעַשְׂתָּה, *apoc.* תִּעַשְׂתָּה) factus est; *impers.* factum est; accidit alicui *sq.* לְ אֵלֶּיךָ לֹא יִבְרָא, fieri non solet, fieri non licet. — *Py.* עָשִׂיתִי factus sum. — *Pi.* עָשָׂה impudice contrectavit (mammas).

עָשָׂה אֱלֹהִים (Deus fecit) *N. pr.* virorum.

עָשָׂה אֱלֹהִים (a Deo factus) *N. pr. m.*

עָשָׂה (Jehova fecit) *N. pr.* virorum.

מַעֲשֵׂה *m.* (*pl.* מַעֲשֵׂיִם) quod *s.* quae quis facit, agit; factum, facinus; opus; opus arte factum; poëma; negotium; officium; res *s.* bona alejs.

מַעֲשֵׂה *N. pr. m.*

מַעֲשֵׂהוּ, מַעֲשֵׂיהוּ (opus Dei) *N. pr. virorum.*

עָשָׂו (hirsutus) *N. pr. filii* Isaaci natu majoris, Esavus. — עָשָׂו, בְּנֵי עָשָׂו, בְּרַת עָשָׂו, Edomitae, *cf.* אֶדְוִים. — הָרֵי עָשָׂו montes Edomitarum.

עָשָׂר *v.* עָשִׂירִי, עָשָׂר.

עָשָׂק — *Hithpa.* litigavit, altercatus est.

עָשָׂק (rixa) *N. pr.* fontis prope Geraram.

עָשָׂר *f.*, עֶשְׂרֵה, עֶשְׂרֵה *m.* decem; *pl.* עֶשְׂרֹת decades.

עָשָׂר *m.* עֶשְׂרֵה *f.* decem.

Quod v. non usu venit, nisi compositum cum primo ad nonum usque numerum: אַחַד

עָשָׂר undecim, undecimus;

fem. אֶחָת עֶשְׂרֵה undecim,

undecima; עָשָׂר *m.*, עָשָׂר

f., sedecim, sextus

decimus, sexta decima etc.

— *Pl.* עֶשְׂרִים viginti; vice-simus, vicesima.

עָשָׂר *f.* עֶשְׂרֵה *m.* *chald.* decem; *pl.* עֶשְׂרִין viginti.

עָשָׂר *v. denom.* (*fut.* יִעָשֵׂר) decimavit, decimam partem sumsit, decumam exegit. —

Pi. עָשָׂר *et Hiph.* (*inf. c.*

praef. לְעָשָׂר, בְּעָשָׂר) deci-

mam partem *s.* decumam de-

dit.

עֶשְׂרִי *m.* decas (dierum, decem dies). עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ decimo die mensis. — נָבַל עֶשְׂרִי instrumentum musicum decem chordis instructum.

עֶשְׂרִי *m.* decimus; עֶשְׂרִיָּה, עֶשְׂרִיִּית *f.* decima (pars).

עֶשְׂרוֹן *m.* (*pl.* עֶשְׂרוֹנִים) pars decima (Ephae), mensura rerum aridarum, frumenti, farinae.

מַעֲשֵׂר *m.* (*st. c.* מַעֲשֵׂר, *c. suff.* מַעֲשָׂרוֹ, *pl.* מַעֲשָׂרוֹת) decuma, decumae. — מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר decumae decumarum. — שְׁנַת־הַמַּעֲשֵׂר annus decumarum, tertius quisque annus, quo in singulis oppidis decumae ad coenas Levitis, viduis, orbis, peregrinis faciendas exiguntur.

עֵשׂ *m.* ursa major (sidus) *Iob.* 9, 9. — *Al. v. s.* עֵשׂ.

עֵשׂ *m. id.*, בְּנֵי עֵשׂ tres stellae in cauda ursae majoris.

עֵשׂ *N. pr. m.*

עֵשׂ (fut. רִעֵשׂ) fumavit; *metaph.* iram spiravit, exarsit.

עֵשׂ *adj. m.* fumans.

עֵשׂ *m.* (*st. c.* עֵשׂ, *c. suff.* עֵשׂוֹ) fumus; *trop. de ira.* — *N. pr.* oppidi, *i. q.* כּוֹר עֵשׂ.

עֵשׂ *m.* fumus.

עֵשׂ (fut. רִעֵשׂ) violenter et injuste egit, violentus, injuriosus fuit, violenter tractavit, vi et dolo oppressit, defraudavit; oppressit, oneravit; *trop.* violenter erupit (fluvius ripas inundans). — *Py. part. f.* מַעֲשָׂקָה *metaph.* vi compressa (urbs vi expugnata).

עֹשֵׂר *m.* oppressor, violentus.

עֲשׂוּקִים *m. pl.* oppressiones, injuriae.

עֵשׂ *N. pr. m.*

עֵשׂ *m.* violentia, injuria; oppressio (pauperum); vi et fraude acquisitum, injuste partum; angor, anxietas.

עֲשָׂקָה *f.* oppressio, quam quis patitur, angor.

מַעֲשָׂקוֹת *f. pl.* oppressiones.

עֵשֶׂר (fut. רִעֵשֶׂר) rectus, beatus fuit, *i. e.* dives fuit s. factus est. — *Pi.* עֵשֶׂר *Chethib* (עֵשֶׂר *Keri*) crexit *i. e.* extruxit (naves) *1 Reg.* 22, 49. — *Hiph.* הִעֵשֶׂר ditavit; *intrans.* ditatus est, dives factus est, *sq. accus. rei.* — *Hithpa. part.* מְהִעֵשֶׂר divitem se simulans.

עֵשֶׂר *m.* dives; nobilis; superbus, improbus.

עֶשֶׂר *m. (c. suff. עֶשֶׂרִים)* divitiarum, opulentia.

עֶשֶׂשׁ (concidit, collapsus est, ut vestes usu tritae et tinearum morsu collabentes;) concidit, marcuit, contabuit (oculus, corpus).

עֶשׂ *m. tinearum.*

עֶשֶׂת nituit; nitidum reddidit, fabricatus est. — *Hithpa.* recogitavit, recordatus est.

עֶשֶׂת *chald.* cogitavit, machinatus est.

עֶשֶׂת *adj. m.* fabricatus.

עֶשֶׂת *m.* fabricatum, opus artificiosum, affabre factum.

עֶשְׂרִי *sq.* עֶשְׂרִי undecim; undecimus, undecima.

עֶשְׂתוֹת *f.* cogitatio, opinio.

עֶשְׂתוֹת *f. pl.* cogitationes, consilia.

עֶשְׂתָּרִת *N. pr. f., Ἀστάρτη,* dea Phoenicum (Venus stella). — *Pl.* עֶשְׂתָּרוֹת statuae Astartes. — 2) *N. pr.* urbis in Basanitide, quae etiam עֶשְׂתָּרוֹת קַרְנִים (statuae Astartae cornutae) appellatur; *nom. gent.* עֶשְׂתָּרִתִּי. 3) עֶשְׂתָּרוֹת צֹאן proles ovium, *LXX.* ποιμνία τῶν προβάτων.

עֵת *com. (c. suff. עֵתִי)* tempus; ὁ καιρός, tempus

certum, opportunum, iustum; tempus (anni, vitae, juvenile); tempus faustum; tempus calamitosum. — פֵּצֶת

מִנְחַת עֶרֶב tempore sacrificii vespertini; מִחֶר פֵּצֶת הַזֶּאת;

מִחֶר פֵּצֶת מִחֶר hoc (diei) tempore cras; פֵּצֶת חֲדָה

tempore redivivo, eodem tempore anni futuri; פֵּצֶת nunc, modo.

פֵּצֶת הַהִיא (in *Pentateucho*), פֵּצֶת הַחַיִּיא

eo s. hoc tempore; בְּכֹל-פֵּצֶתוֹ suo tempore,

לְעֵת עֶרֶב omni tempore. לְעֵת עֶרֶב tempore vespertino.

עַתְּ per omné tempus. עַתְּ *adv.* tempore; nunc, *vñv.* —

Plur. עֵתוֹת, עֵתוֹת tempora, rerum vicissitudines, fata; עֵתוֹת רַבּוֹת multis vicibus, identidem.

עַתָּה *in pausa* עַתָּה *adv.* tempore, hoc tempore, *vñv,*

vñv, nunc, jam; 2) brevi tempore, mox. — מֵעַתָּה

inde ab hoc tempore. עַד עַתָּה hucusque. — וְעַתָּה et jam,

itaque; nunc autem. עֵתִי *m.* opportunus, opportuno tempore obvius.

עֵתִי *N. pr.* virorum.

עֵת קִצְיִן (tempus iudicis), *c. ה.* עֵתָה קִצְיִן, *N. pr.* urbis Sebuloniticae.

עֵתָה *Kal inus. arab.* prom-

tus, praesto fuit. — *Pi.* paravit. — *Hithpa.* paratus, destinatus fuit.

עֵתֶיר *adj. m.* promptus, paratus; peritus. *Pl.* עֵתִירוֹת parata (quae imminent); quae in promptu sunt, opes, τὰ ὑπάρχοντα.

עֵתִיר *m. chald.* paratus.

עֵתוֹר *m.* hircus, caper; *trop.* dux (populi).

עֵתָה *N. pr. m.*

עֵתָה (devertendi locus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עֵתַל *rad. inus. arab.* violententer tractavit.

עֵתְלִי *N. pr. m.*

עֵתְלִיָּהוּ, עֵתְלִיָּהוּ *N. pr.* reginae Judaeorum, uxoris Jorami; 2) virorum.

עֵתָם — *Niph.* נִעְתָּם exusta, combusta est (terra). *Alii:* obscurata est.

עֵתָן *rad. inus. arab.* durus fuit, violententer egit.

עֵתָנִי *N. pr. m.*

עֵתָנִיָּאֵל (leo Dei) *N. pr.* iudicis Isr., LXX. Γοδονιήλ.

עֵתַק (fut. יִעֲתַק) dimotus, translatus est *sq.* מִן; aetate provectus est, consenuit. — *Hiph.* הֵעֵתַק dimovit, translulit; castra movit; transcripsit; abstulit (verba alicui).

עֵתָק *adj. m.* insolens, arrogans, protervus.

עֵתָק *adj. m.* (opes) antiquae, vetustae. *Alii:* superbae. *Alii:* splendidae. *Alii:* firmae, durabiles.

עֵתִיק *adj. m.* nitidus, splendidus.

עֵתִיק *adj. m.* remotus *sq.* מִן; antiquus, vetus.

עֵתִיק *m. chald.* antiquus, עֵתִיק יוֹמִין antiquus s. senex dierum (Deus).

עֵתִיר (syr. odore suavi fumavit; arab. aromata spiravit; *i. q.* קֶטֶר suffimentum adolevit;) 2) (fut. יִעֲתִיר) precatus est, supplex oravit *sq.* לְ, אֶל. — *Niph.* נִעְתִיר (inf. נִעְתִיר) exoratus est, precibus adnuvit *sq.* לְ. — *Hiph.* הֵעֲתִיר supplex oravit; oravit pro aliquo, deprecatus est *sq.* לְ, בְּעֵד. — II) *Kal inus.* abundavit. — *Niph.* multus, largus fuit. — *Hiph.* multiplicavit.

עֵתִיר *m.* (st. c. יִעֲתִיר, pl. c. suff. יִעֲתִירִי) fumus, vapor (thuris), suffitus; 2) cultor (Dei).

עֵתִיר (abundantia) *N. pr.* oppidi in tribu Simeon.

עֵתִירָה *f.* abundantia, divitiae.

פ

פֹּא *i. q.* פֹּה hfc.

פֹּאָה — *Hiph. fut. c. suff.*

אֶפְאִיהֶם excindam s. diffin-
dam eos. *Alii*: difflabo eos.

Deut. 32, 26.

פֹּאָה *st. c.* פֹּאָת *f.* plaga coe-
li, פֹּאָת־יָם, plaga occidenta-
lis, פֹּאָת צָפוֹן, plaga septen-
trionalis. 2) latus regionis,
regio, *dual. constr.* פִּאָתֵי

פִּאָתֵי מוֹאָב utrumque latus Moabi.
3) angulus (agri, lecti); ex-
tremitas: פִּאָת הַזָּקֵן, pars
barbae s. comae extrema.

פֹּה, פִּי *etc. v. infra.*

פִּאָר *Kal inus.* pulcher, or-
natus fuit. — *Pi.* פִּאָר orna-
vit, decoravit (sacrarium),
honoravit (populum, egenos
auxilio); *denom. a* פִּאָרָה
ramos scrutatus est (ad racemandum). — *Hithpa.*

הִתְפָּאָר gloriam sibi compa-
ravit in alqa re *sq.* בְּ, se il-
lustrem exhibuit (Deus); or-
natus, honoratus est (popu-
lus a Deo); gloriatus est *sq.*
עַל; 2) (*i. q.* בִּאָר explicuit,) *Exod.* 8, 5: *Hithpa. imp.*
הִתְפָּאָר עָלַי declara, indica
mihi.

פִּאָר *m.* (*pl.* פִּאָרִים, פִּאָרִי)
ornamentum capitis (cida-
ris, tiara).

פִּאָרָה, פִּאָרָה *f.* (*pl.* פִּרְאָת
pro פִּאָרָתוֹ, *c. suff.* פִּאָרָתוֹ,
פִּרְאָתוֹ) ramus frondosus,
propago frondosa (decus ar-
boris).

פִּאָרוֹר *m.* decus, nitor, pul-
chritudo.

הִתְפָּאָרָה, הִתְפָּאָרָת *f.* (*c. suff.*
הִתְפָּאָרָתוֹ) ornatus; splendor;
majestas, gloria; gloriatio.

פִּאָרָן *N. pr.* regionis deser-
tae et montis inter Aegy-
ptum et Palaestinam.

פִּגְגָּ *rad. inus. arab.* crudus,
immaturus fuit.

פִּגְגָּ *m., pl.* פִּגְגָּרִים ficus imma-
turae, grossi.

פִּגְגָּל *rad. inus. chald.* foetidum reddidit.

פִּגְגָּל *m.* foeditas (ciborum),
בִּשְׂר פִּגְגָּל caro foeda, *plur.*
פִּגְגָּלִים cibi impuri.

פִּגְעָ *pepigit, impegit in alqm*
s. alqd, incidit in alqd sq.
accus., בְּ; occurrit; attigit,
pertinuit ad alqd *sq.* אֶל, בְּ;
hostiliter irruit *sq.* בְּ, *accus.;*
interfecit; invasit alqm alqa
re *sq. accus. et בְּ;* institit,
precibus adiit *sq.* בְּ alqm, *sq.*
ל pro alqo. 2) pepigit (*sc.*
לַמָּן) *i. e.* foedus fe-
cit, pactus est cum alqo *sq.*
accus. Jes. 47, 3. 64, 4. —
Hiph. הִפְגִיעַ fecit ut irruer-
et s. invaderet alqd in alqm

ferrei), לפי חרב, acie gladii, חרב פיות, gladius *δίστομος*, utrinque acutus, פצירה פים, hebetudo acierum (in vomeribus aliisque instrumentis ferreis obtusis). 4) ora (maris), margo (vestis); פה מפה ab una ora ad alteram. 5) pars: פִּי שְׁנַיִם duplex portio; duae partes. — *Cum praef.* כְּפִי secundum mandatum; secundum rationem, pro ratione, secundum, ad; כְּפִיךָ sicut tu; כְּפִי אֲשֶׁר eo modo quo, pro ut; *omisso* אֲשֶׁר: ita ut. — לְפִי ad modum, pro ratione, pro numero, secundum; *c. inf.* simulac, quum primum. — עַל פִּי secundum mandatum, ex jussu; secundum, convenienter. עַל-פִּי עֵד alqo teste.

פִּירָה *f.* acies, *pl.* שְׁנַיִ פִּירֹת (*gladius*) *δίστομος*, utrinque acutus.

פִּירְפִיֹּת *f. pl.* acies geminae, בְּעַל פִּי (tribulum) acies geminatas habens, חֶרֶב פִּי, gladius *δίστομος*, utrinque acutus, vel in duas laminas acutas diffissus.

פִּירְבֶּסֶת *N. pr.* urbis in Aegypto inferiore, *Βουβαστός*, *Βούβαστις*.

פִּירְהַחִירוֹת, פִּירְהַחִירוֹת *N. pr.* urbis in Aegypto ad sinum Heroopolitanum sitae.

Leopold, Lex. Hebr.

פִּרְכָּל (os, imperator omnium) *N. pr.* ducis militum Abimelechi.

פִּרְנָחַס (os aeneum) *N. pr.* virorum.

פִּהָ (פֹּה, פֹּה) hinc, hoc loco; huc. מִפֹּה, מִפֹּה hinc; — מִפֹּה hinc — inde; עַד פִּהָ huc usque; אֵיפֹה ubi?

פִּוּאָה, פִּוּאָה *N. pr.* filii Issaschari. 2) patris Tholae.

פִּוּגָה (*fut.* וּפִּוּגָה, וּפִּוּגָה) frigere; languescere, debilitatum esse. — *Niph.* languit, torpuit.

פִּוּגָה *f.* remissio, cessatio.

הַפִּוּגָה *f.* remissio, intermissio.

פִּירָתָה spirare, flare. — *Hiph.*

הַפִּירָתָה perflavit; sufflavit *sq.*

פִּי (ignem); incendit, perturbavit (civitatem); efflavit (mendacia), prolocutus est (verum); anhelavit, festinavit; inhiavit, vehementer increpuit alqm *sq.* בָּ, לָּ.

פִּירָתָה *m.* favilla.

פִּירְטָה *N. pr.* gentis in Africa, Mauritania.

פִּוּטִיָּאֵל *N. pr. m.*

פִּוּטִיָּר *N. pr.* praefecti satellitum regis Aegypti.

פִּוּטִי פִּרְעֵה (*copt.* qui Solis est, Soli proprius) *N. pr.* soceri Josephi, sacerdotis Heliopolitani.

פִּוּדָה *m.* fucus, stibium; אֲבִנֵי

פוך *LXX.* λίθοι πολυτελείς.

— קָרַן הַפּוּךָ *N. pr. f.*

פּוֹל *m. faba.*

פּוֹל *N. pr.* gentis et regionis in Africa, Philae; 2) regis Assyriae.

פּוֹם *m. chald. (c. suff.* פּוֹם) *os* (hominis, animalis); ostium (foveae).

פּוֹן *fut.* אֶפְוֹנָה *consilii inops sum, LXX.* ἐξηπορήθην, *Vulg.* conturbatus sum, *Ps.* 88, 16.

פּוֹנָה (se vertens) *N. pr.* portae Hierosolymitanae.

פּוֹנֵר *N. patron. m.*

פּוֹנֵן *N. pr.* oppidi Edomit.

פּוֹצָה *N. pr. f.*

פּוֹץ *i. q.* נָפֵץ *discutere, diffringere, (nonnisi fut.* רָפּוּץ *imp. pl.* פָּצוּ, *part.* פּוֹץ) *dispargere, intrans.* diffundi, se dispergere (de grege, de populo); se effundere (de fonte), redundare, abundare (bonis). — *Niph.* dispersus est (grex, exercitus, populus). — *Pil.* פָּצַץ *diffregit* (rupem malleo). — *Pilp.* פָּצַפֵּץ *contudit, confregit.*

— *Hiph.* פִּירַץ *sparsit* (semen); *dispersit, dissipavit* (sagittas, fulmina, populos; *part.* מִפִּירֵץ *qui dispergit, populator;*) *exagitavit* alqm;

intrans. se dispersit (populus, eurus). — *Hithpol. fut. plur.* יִתְפָּצְצוּ *diffringuntur, dissiliunt* (montes). — *Thiphel* תִּפְּצוּהֶיכֶם *dispergam* vos.

מִפִּירֵץ *m. malleus* (bellicus).

פּוֹק *titubare, vacillare. Hiph. id. — II) Hiph.* הִפִּיק *exire sivit, expromsit, suppeditavit; reportavit, impetravit; ad exitum perduxit.*

פּוֹקָה *f. offendiculum, quo quis vacillat.*

פּוֹקָה *m. vacillatio.*

פּוֹר *arab.* efferbuit bulliendo. — *Hiph.* הִפִּיר *i. q.* הִפִּיר (cf. פָּרַר) *fregit.*

פּוֹרָה *f. torcular.*

פּוֹרֵר *m. olla.*

פּוֹר *voc. persicum m. sors; pl.* פּוֹרִים *sortes; 2) פּוֹרִים, festum Purim.*

פּוֹרְהָא *N. pr.* filii Hamani.

פּוֹשׁ, פּוֹשׂ (פָּשַׁתָּם) *praet.* superbe incedere, lascivire. — *II) chald.* multiplicatus est, se dispersit. — *Niph.* diffusus, dispersus est.

פּוֹשׁוֹן *N. pr.* fluvii terram Chavilam ambientis (Ganges, s. Indus, s. Phasis).

פּוֹתָה *rad. inus. arab.* a se invicem distare.

פּוֹתָה *m. (c. suff.* פְּתוּחָה) *in*

terstitium, pudendum muliebre; *pl.* פחות cardines januae.

פוחר *N. patron. m.*

פוז (fut. *pl.* רפוז) agilis fuit.

— *Pi.* פוז subsiliit, saltavit.

— II) *Hoph. part.* מופז depurgatum, purum (aurum).

פז *adj. m.* purgatus, purus; *subst.* aurum purum.

פזר dispersit, *part. pass. f.*

פזרה — *Pi.* פזר sparsit,

dispersit (ossa, populum);

largiter distribuit, liberalis

fuit. — *Niph. et Py.* dispersus est.

פח v. פחח.

פחד (fut. רפחד) trepidavit

prae metu, pavit, expavit

alqm s. ad alqd *sq.* מפני; contremuit

prae gaudio; festinavit. — *Pi.* (fut. תפחד,

part. מפחד) in timore ver-

satus est, perpetuo timuit

sq. מפני. — *Hiph.* תפחיר

pavorem injecit, terruit.

פח *m.* (*c. suff.* פחכם, *pl.*

פחדים) pavor, terror (quem

quis injicit s. qui alicui in-

est); *metonym.* is qui time-

tur (Deus). פחד יהוה ter-

ror quem Jehova injicit; פ'

אלהים timor Dei, pia Dei

veneratio. — 2) femur, pu-

dendum.

פחקה *f.* terror.

פחה *m.* (*st. c.* פחה, *c. suff.*

פחהקה; פחהם; *pl.* פחות, *st. c.*

פחות) praefectus provin-

ciae (minoris, quam satra-

pia erat).

פחה *m. chald.* (*st. c.* פחה,

pl. emphat. פחותה *id.*

פחח (aquae ferventis instar

subsiliit,) se jactavit, gloria-

tus est; lascivus, protervus,

salax fuit.

פחח *m.* tumor, lascivia.

פחוחה *f.* jactatio, gloriatio

superba.

פחח *rad. inus. fort.* expan-

dit, *cf.* פח; unde *denom.*

Hiph. inf. הפח illaqueare,

vinculis colligare.

פח *m.* (*pl.* פחים, *st. c.* פחי)

laqueus, rete; *trop.* insidiae,

periculum, exitium, perni-

cies; *pl.* laminae, metalla at-

tenuata et expansa; *plur.*

poët. fulmina Ps. 11, 6.

פחח *rad. inus. arab.* ater

fuit.

פחח *m.* carbo; pruna (ar-

dens).

פחח *m. chald.* figulus.

פחח *rad. inus. syr.* fodit, ef-

fodit.

פחח *m.* (*pl.* פחתים) fovea;

trop. exitium, pernicies.

פחחה *f.* corrosio leprosa

(qua vestimentum perfora-

tur).

פַּחֲת־מֹאֲבִי (praefectus Moabitidis) *N. pr. m.*

פִּטְדָה *f. gemmae species, topasius. Al. smaragdus.*

פָּטַר (*fut. רִפְטַר*) *fidit, (part. pass. פְּטָרִי, צָצִים fissi florum, flores expansi;)* prorumpere fecit; *trop. liberum dimisit, (part. pass. פְּטָרִים, פְּטָרִים Chethib, dimissi, ab officio immunes;)* *intrans. viam sibi aperuit, discessit. — Hiph. fut. רִפְטָרוּ* *findunt (labia i. e. diducunt ad irridendum).*

פְּטָר *Chethib i. q. פְּטָר (part. v. פְּטָר) liberatus, immunis (ab officio).*

פֶּטֶר *m. fissio, פֶּטֶר רָחֵם fissio uteri, fetus primitus natus, primogenitus.*

פִּטְרָה *f. id.*

פִּטַּשׁ *rad. inus. arab. ferrum malleo dilatavit; extendit.*

פֶּטֶשׁ *m. malleus; trop. malleus (orbis terrarum i. e. vastatrix, Babylon).*

פֶּטֶרֶשׁ *m. chald. chlamys, interula.*

פִּי *c. compass., פִּי רֹכֵל, פִּי רֹחַת v. פִּי.*

פִּיד *rad. inus. arab. mortuus est; perdidit.*

פִּיד *m. exitium, calamitas.*

פִּיחַ *v. פִּיחַ.*

פִּלְגָשׁ *v. פִּלְגָשׁ.*

פִּימָה *f. adeps.*

פִּינָן *i. q. פִּינָן N. pr. oppidi Edomitarum.*

פִּיפִיּוֹת *v. פִּי.*

פִּיק *v. פִּיק.*

פִּישׁוֹן *v. פִּישׁוֹן.*

פִּירְהוֹן, פִּירְהוֹן *N. pr. m.*

פִּכָה — *Pi. fluxit, stillavit.*

פִּךָ *m. lecythus, lagenae.*

פִּכְרֵת הַצְּבָרִים (*irretiens capreas*) *N. pr. m.*

פָּלָא *Kal inus. separavit, distinxit. — Niph. נִפְלָא singularis, insignis, ingens fuit; difficilis, arduus fuit (factu, intellectu, iudicatu) alicui sq. בְּעֵינֵי, מִן; mirabilis, admirabilis fuit; part. fem. נִפְלְאָתָא*

difficilis intellectu

(lex); pl. m. נִפְלְאָרִים

admirabilia (opera Dei); fem.

נִפְלְאוֹת subst. mirabiliter facta, miracula (Dei); adv.

mirabiliter. — Pi. פִּלְאֵא

alqd vovendum separavit, פִּלְאֵא

votum fecit, votum persolvit (Jehovae). — Hiph.

הִפְלִיא, הִפְלִיא separavit, vovit; singulare, eximium alqd

fecit, (inf. הִפְלִיא eximio modo;)

mirabile alqd fecit; mirabiliter egit cum alqd;

הִפְלִיא לְעֵשׂוֹת mirabiliter

fecit; לְהִפְלִיא adv. mirabiliter. — Hithpa. mirabilem

mirabilem.

se exhibuit sq. פ in alqo.

פלא *m.* (c. suff. פלאה) mirabile, miraculum; *concr.* vir admirabilis. *Plur.* פלאים *adv.* mirabiliter; פלאות mirabilia.

פלאי *Chethib*, פלי *Keri*, *adj. m.* mirabilis.

פלא *m.*, *fem.* פלאה *Keri*, פלאה *Chethib*, mirabilis.

פלאה (Jehova mirabiliter egit) *N. pr. m.*

פלה (*id.*) *N. pr. m.*

פלא (*insignis*) *N. pr.* filii Rubeni; *patron.* פלאי.

מפלאה *f.*, *pl.* מפלאות miracula.

פלג — *Niph.* diffissus, divisus est. — *Pi.* divisit (pluviae canales); *metaph.* divisit (linguam adversariorum, ut inter se dissentirent).

פלג *chald.* divisit, *part.*

Peil פליגה divisum.

פלג *m. chald.* dimidium.

פלג *m.* (*pl.* פלגים, *st. c.* פלג) rivus; *trop.* rivus (Dei *i. e.* pluvia), rivi (lacrimarum). 2) *N. pr.* filii Heberi.

פלגות *f. pl.* rivi.

פלגה *f.*, *pl.* פלגות classes (sacerdotum).

פלה *f. chald. id.*, *pl. c.* suff. פלההו.

מפלה *f.*, *pl.* מפלות *id.*

פלה *f. (c. suff.* פלההו, פלההו; *pl.* פלההו, פלההו) pellex, concubina, *παλλακή*. 2) amasius, moechus, *ὁ παλλὰξ*.

פלה *f.* ferrum, *pl.* פלהות ferramenta (curruum).

פלה *N. pr. m.*

פלה *i. q.* פלא — *Niph.* separatus est; insignis, admirabilis factus est. — *Hiph.* הפלה separavit, distinxit; insignem, eximium reddidit.

פלה *m. sq.* אלהים *ὁ δεῖνα*, quidam; *ὁ οὗτος*. — 2) *N. gent. m.*

פלה *m.* (*compos. ex* פלה *et* פלה) certus quidam.

פלה *fidit*, *sulcavit*. — *Pi.*

פלה *fidit*, *dissecuit*; enixa est, peperit.

פלה *m.* pars resecta, segmentum; lapis molaris, פלה *פלה* superior, פלה *פלה* inferior lapis molaris.

פלה *N. pr. m.*

פלה *chald.* servivit, coluit (Deum) *sq. accus.*, פלה.

פלה *m. chald.* cultus Dei.

פלה *evasit*, *effugit*. — *Pi.*

liberavit; eripuit (e periculo) *sq.* מִן, מִיָּד; *intrans.* liberatus, elapsus est, evasit; enixa est, peperit. — *Hiph.* liberavit, in tuto collocavit.

פִּלְטָה *adj. m., pl.* פְּלִטָּה, פְּלִטָּה fugá elapsi.

פִּלְטָה *adj. m. (pl. constr.)* פְּלִטָּה, פְּלִטָּה *c. suff.* פְּלִטָּה fugá elapsus.

פִּלְטָה *f.* פְּלִטָּה, פִּלְטָה *f.* evasio, liberatio, effugium; *metonym.* id. quod evasit s. liberatum est, ii qui evaserunt (ex clade).

פִּלְטָה *m. (inf. Pi.)* liberatio.

פִּלְטָה *N. pr.* virorum.

פִּלְטָה *N. pr.* virorum.

פִּלְטָה *N. pr. m.*

פִּלְטָה (Jehova liberavit) *N. pr.* virorum.

פִּלְטָה (id.) *N. pr. m.*

מִפְּלָטָה *m.* evasio, effugium.

פִּלְטָה, פִּלְטָה, פִּלְטָה, פִּלְטָה *v.* פִּלְטָה.

פִּלְטָה, פִּלְטָה, פִּלְטָה *v.* פִּלְטָה.

פִּלְטָה *rad. inus. fort.* rotundus, globosus fuit.

פִּלְטָה *m. (c. suff.)* פְּלִטָּה circulus, tractus terrae; scipio, fulcrum; fusus (coli).

פִּלְטָה *Kal inus.* secuit, separavit, diremit. — *Pi.* פִּלְטָה judicavit, litem diremit, diju-

dicavit; *sq.* לִּי adjudicavit; existimavit. — *Hithpa.* פִּלְטָה intercessit, supplicavit pro alqo *sq.* בְּעַד, לִּי, אֵל; apud alqm *sq.* אֵל; precatus est, oravit *sq.* אֵל, לִּי, אֵל alqm, *sq.* אֵל alqd.

פִּלְטָה *m., pl.* פְּלִטָּה judices.

פִּלְטָה *f.* judicium, jus.

פִּלְטָה *adj. m.* judicialis;

fem. פִּלְטָה *subst.* sella s. consessus judicialis, judicium.

פִּלְטָה *N. pr. m.*

פִּלְטָה (Jehova judicat) *N. pr. m.*

פִּלְטָה *f.* intercessio, deprecatio; precatio, supplicatio, preces; hymnus, carmen sacrum.

פִּלְטָה, פִּלְטָה *v.* פִּלְטָה.

פִּלְטָה — *Pi.* trutinâ pependit, libravit, appendit; complanavit (viam irae, i. e. liberam emisit iram); *trop.* appendit; accurate observavit.

פִּלְטָה *m.* libra, bilanx.

מִפְּלָטָה *m.* libratio (nubium).

פִּלְטָה — *Hithpa.* concussus est, contremuit.

פִּלְטָה *f.* horror, tremor.

פִּלְטָה *f.* simulacrum, idolum (terribile).

פִּלְטָה *f.* horror, tremor.

פִּלְטָה — *Hithpa.* se voluta-

vit, se conspersit (cinere, pulvere).

פֶּלֶשֶׁת (פֶּלֶשׁ) *aethiop.* emigrare) Philistaea, regio Palaestinae versus occasum finitima, in quinque provincias divisa. — *Nom. gent.* פֶּלֶשְׁתִּי

Philistaeus; *plur.* פֶּלֶשְׁתִּים, פֶּלֶשְׁתִּיִּם Philistaei, LXX. Ἀλλόφυλοι.

פָּלַת *rad. inus. arab.* effugit.

פָּלַת *N. pr. m.*

הַפְּלִתִי *m.*, הַפְּלִתִי *collect.* cursores publici.

פָּנָה *v. פָּנָה*, פָּנָה *v. פָּנָה*.

פָּנָה placenta species.

פָּנָה (*fut.* וַיִּפֶּן, וַיִּפְּנֶה) vertit (*cf.* עָרָה); se vertit, abiit; evanuit; se convertit alqo *sq.* אֶל, אֶל, *accus.*, ad alqm s. alqd *sq.* אֶל, ad alcjs partes *sq.* אַחֲרֵי; se avertit ab alqo *sq.* מֵעַם; discessit (*הַיּוֹם* פ' dies inclinat); accessit: לְפָנֹת בֶּקֶר adventante tempore matutino, לְפָנֹת עֶרֶב circa s. sub vesperam; 2) spectavit *sq.* אֶל, אֶל; aspexit, respexit, *metaph.* rationem habuit alcjs; spectavit (porta, terminus ad aliquam regionem). — *Pi.* פָּנָה amovit, e medio sustulit, perdidit; everrit, expurgavit (domum), paravit (viam). — *Hiph.* הִפְּנָה (*fut.*

apoc. וַיִּפֶּן) vertit, obvertit; se vertit, terga vertit, fugit; retro se vertit; *sq.* אֶל se convertit ad alqm, respexit. — *Hoph.* versus est, terga vertit; *part.* מִפְּנֵה spectans (ad regionem).

(פָּנָה) *m. pl.* פָּנִים *st. c.* פָּנִי facies; פָּנִים אֶל-פָּנִים, פָּנִים אֶל-פָּנִים de facie, coram. 2) vultus; aspectus, conspectus; עַל פָּנֵי פ' in os s. faciem alcjs (ingenue; insolenter, contemtim); אֶל-פָּנֶיךָ in faciem tuam, אֶל-פָּנָיו in faciem ejus *i. e.* ingenue, sine metu; אֶל-פָּנָיו *Deut.* 7, 10. in faciem ejus (ut quisque conspiciat et sentiat); אֶל שׁוֹם פָּנִים *sq.* אֶל s. עַל oculos convertere ad alqd; שׁוֹם פ', שׁוֹם נָתַן פ' *sq. inf. c.* לְ sibi proposuit (alqd facere); 3) persona, פָּנִי persona mea *i. e.* ego praesens, ego ipse; תּוֹפָנֶיךָ tu etc. 4) facies, externa conditio; 5) superficies; 6) acies (ferri); 7) pars anterior, frons; *adv.* אֶל פָּנִים a fronte; לְפָנֶיךָ a fronte; אֶתְּמָן a fronte; מִפְּנֵים a fronte; מִלְּפָנֵים antiquitas. — *Cum praepos. et praefixis:* אֶל-פָּנֵי in conspectum, in conspectu, ante, coram; in superficiem, in c. accus. — אֶת-פָּנֵי coram, ante; מִמֵּאֵת פָּנֵי a coram, ab ante,

ab anteriore parte. — בְּפָנָי in coram, ante. — לְפָנָי in conspectu, coram; ante (de loco); penes alqm (in potestate alcjs, iudice s. probante alqo); ante (de temp.), *c. inf.* antequam; ante, prae (de praestantia); obviam, adversus, contra; ad modum, instar; *c. suffixis:* לְפָנָי, לְפָנָיָהּ, לְפָנָיו, לְפָנָיהֶם. — מִלְּפָנָי e s. a conspectu; propter. — מִפְּנֵי e s. a conspectu; per (alqo auctore, alqa causa efficiente), propter; מִפְּנֵי אֲשֶׁר propterea quod. — עַל־פָּנָי in superficie, in superficiem, per superficiem, super, in *c. abl.* et accus.; in conspectum, in conspectu, coram; in fronte, ante; ab oriente; ante (de tempore); prae (de praestantia); in frontem alicujus rei, versus, adversus. (מִעַל־פָּנָי e superficie, e conspectu.

לְפָנָי *adj. m.* anterior, anteriorius.

פָּנֵי (aversio) *part. post verba prohibendi, vetandi, dehortandi, cavendi, juvandi, metuendi:* ne, μή.

פְּנֵי אֵל, פְּנֵי יֵאֵל (aspectus Dei) *N. pr.* loci trans Jordanem; 2) virorum.

פְּנֵי מִזְרָח (pars anterior,

c. ה. loc.) ad domus parietem, qui e regione januae est, ἐν τοῖς ἐνωπίοις, *Ps.* 45, 14., intus, introrsum. מִלְּפָנָיָהּ intus, intrinsecus, introrsum; *sq. ל.* intra. מִלְּפָנָיָם intus, ex interiore parte. מִפְּנֵי מִזְרָח intrinsecus.

פְּנֵי מִזְרָח *adj. m.* פְּנֵי מִזְרָח *f. (pl. fem.)* פְּנֵי מִזְרָח interior.

פָּנֵךְ *rad. inus. arab.* in varia genera distribuit.

פְּנֵי מִזְרָח (*Chethib פְּנֵי מִזְרָח*) *m. pl.* coralia rubra. *Alii:* margaritae.

פֶּן *m. (c. suff. פְּנָה, plur. פְּנֵי)* angulus.

פְּנָה *f.* turris muralis; angulus, רֶאֱשֵׁי פֶּן, רֶאֱשֵׁי פֶּן lapis angularis. פְּנָה *metaph.* princeps, dux.

פְּנֵי מִזְרָח (coralium) *N. pr.* uxoris Elcanae.

פָּנֵךְ — *Pi.* molliter habuit, delicate nutrit s. educavit.

פָּסַח *v. פָּסַח, פָּסַח, פָּסַח.*

פָּסַח *Kal inus. chald.* dissectuit. — *Pi. imp. pl.* פָּסַחוּ *dividite i. e. obambulatē, vel accurate attendite (palatia)* *Ps.* 48, 14.

פְּסַח *N. pr.* jugi montis Moabitici.

פָּסַח transiit, praeteriit; percit, indulsit *sq. על.* — II)

claudicavit. — *Niph.* claudus factus est. — *Pi.* claudicavit.

פִּסְחָא (claudus) *N. pr.* viro-
rum.

פִּסְחָא *m.* (transitio, indulgentia, immunitas a calamitate,) pascha: agnus paschalis; festum paschale. שְׁחַט פִּסְחָא agnum paschalem mactare; אָכַל הַפֶּסַח, זָבַח הַפֶּסַח comedere agnum paschalem; עָשָׂה פֶּסַח celebrare festum paschale. *Pl.* פִּסְחֵי תִּירֵים victimae paschales.

פִּסְחָא *adj. m.* (*pl.* פִּסְחֵי תִּירֵים) claudus.

הַפִּסְחָא (transitus) *N. pr.* urbis in occidentali Euphratis ripa, Thapsacus.

פִּסְחָא (segmentum) *N. pr. m.*

פִּסְחָא cecidit, caedendo fluxit, dolavit; sculpsit.

פִּסְחָא *m., pl.* פִּסְחֵי תִּירֵים sculptilia, simulacra; lapidicinae *Jud.* 3, 19, 26.

פִּסְחָא *m.* (*c. suff.* פִּסְחֵי תִּירֵים) sculptile, simulacrum.

פִּסְחֵי תִּירֵים, פִּסְחֵי תִּירֵים *m. chald.* ψαλτήριον, instrumentum musicum.

פִּסְחָא *i. q.* אָפַס, *pl.* פִּסְחוּ cessarunt, desierunt, evanuerunt (fideles) *Ps.* 12, 2. — II) *i. q.*

פִּשְׁחָא *chald.* se diffudit.

פִּסְחָא *m.,* בְּתוֹנֵת פִּסְחָא tunica

extremitatum *i. e.* manicata et talaris. *Al.* tunica ex variis particulis consuta. *LXX.* χιτών ποικίλος.

פִּסְחָא *m. chald.* (*st. emph.* פִּסְחָא) extremitas, *sq.* אָפַס manus extrema. *Alii:* palma s. vola manus.

פִּסְחָא *f.* diffusio, ubertas, abundantia (frumenti).

פִּסְחָא *N. pr. i. q.* אָפַס הַמַּרְמָרִים.

פִּסְחָא *N. pr. m.*

פִּסְחָא clamavit.

פִּסְחָא *com.* vipera.

פִּסְחָא vipera, *Jes.* 41, 24: מִאֲפַס, quod mutandum est in מִאֲפַס.

פִּסְחָא *N. pr.* urbis Idu-maeorum.

פִּסְחָא *v.* פִּסְחָא.

פִּעַל *v. poët.* (fut. רִפְעַל, רִפְעַל-רִפְעַל) fecit; fabricatus est, finxit; produxit, procreavit; paravit, molitus est; fecit (justum, scelus); *sq. accus.* et לְ alqd in alqd convertit; *sq. לְ s. בְּ* alicui alqd fecit, exhibuit.

פִּעַל *m.* (*c. suff.* פִּעַלְךָ, פִּעַלְךָ) פִּעַלְךָ labor, negotium; factum, facinus; opus; acquisitio; labore partum, merces.

פִּעַלְךָ *f.* quae alqs facit s

agit, agendi ratio, (*plur.* פְּעֻלוֹת studia et opera;) mercēs.

פְּעֻלָּתוֹ *N. pr. m.*

מִפְעָל *m. opus.*

מִפְעָלָהּ *f. opus.*

פָּעַם tutudit, percussit; *metaph.* agitavit, impulit alqm (spiritus divinus). — *Niph.* agitatus, perturbatus est. — *Hithpa. id.*

פַּעַם *f. (masc. Jud. 16, 28.)* ictus, gressus, passus; pes, *pl.* פְּעָמוֹת pedes arte facti; 2) *de tempore:* פַּעַם אַחַת semel, simul; *dual.* פְּעָמַיִם bis; *ter.* שְׁלֹשׁ פְּעָמַיִם ter; *quater.* אַרְבָּע פְּעָמַיִם quater; *septies.* שִׁבְעִים פְּעָמַיִם septies; *iterum.* פַּעַם וְשֵׁנִי semel et iterum; *quoties?* בְּפַעַם הַזֶּה, הַפַּעַם, הַפַּעַם, הַפַּעַם, quoties? *nunc, in praesentia.* בְּפַעַם הַזֶּה nunc, in praesentia; *jam ita ut antea.* כַּפַּעַם בְּפַעַם jam ita ut antea; *mox.* פַּעַם — פַּעַם mox — mox; 3) *incus.* פַּעַם *Jes. 41, 7.*

פְּעָמוֹן *m. tintinnabulum.*

פָּעַנָה *v. צָפַנָה-פָּעַנָה.*

פָּעַר distendit os *sq.* בָּפָה, בָּפָה, inhiavit.

פְּעוֹר (hiatus) *N. pr.* montis in Moabitide. בַּעַל-פְּעוֹר et פְּעוֹר idolum Moabitarum, cui puellae virginitatem offerebant.

פְּעָרִי *N. pr.* ducis militum Davidis (*נְעָרִי* *alibi*).

פָּעַח distendit, diduxit, aperuit (os, qui minatur, irridet, temere loquitur); eripuit, liberavit.

פָּעַח fregit, *sq.* רָנָה jubila erupit, in jubila effusus est. — *Pi.* confregit (ossa).

פָּעִירָה *v. פָּעַר.*

פָּעַל — *Pi.* פָּעַל decorticavit.

פְּעָלוֹת *f. pl.* loca cortice denudata.

פָּעַם disrupit, diffregit, diffidit (terram).

פָּעַע vulneravit; פְּעוּעֵי הַכֶּהָה cujus testiculi contriti sunt, eunuchus, *ἑλαιοίαις.*

פָּעַע *m. (c. suff. פְּעָעִיר, pl. פְּעָעִירִים, st. c. פְּעָעִיר)* vulneratio, vulnus.

פָּעַץ *Hithpol. v. פָּוֶץ.*

פָּעִץ, הַפָּעִץ (dissipatio) *N. pr. m.*

פָּעַר (*fut.* וּפְעָר) obtudit, urisit *sq.* בָּ (precibus s. hostilitate). — *Hiph.* pertinaciter egit, *inf.* הִפְעָר pertinacia.

פְּעִירָה *f.* hebetudo, פ' פִּים hebetudo acierum (in vomeribus aliisque instrumentis ferreis obtusis).

פָּקַד aspexit, respexit, prospexit (Jehova); inspexit, exploravit; lustravit, recensuit, (פְּקוּדִים qui in censum veniunt;) in recen-

su desideravit; visit, visitavit; 2) adortus est, invasit (Deus, ira Dei), animadvertit in alqm, punivit *sq. accus. peccati et על s. אל pers.*, *sq. accus. pers.*, על pecc., על pecc. et ב pers.; 3) praefecit alqm alicui *sq. accus. et על s. אל (פקודים)* praefecti,) constituit alqm (muneris socium) alicui *sq. accus. et את*; mandavit alicui *sq. על*, praescipsit; deposuit alicubi *sq. ב*. — *Niph.* נפקד desideratus est; praefectus est; poenis affectus est, poenas dedit. — *Pi.* lustravit, recensuit. — *Py.* lustratus est; factus est ut desideraret (reliquos vitae annos), destitutus est. — *Hiph.* הפקיד praefecit alqm alicui *sq. accus. et על, ל, ב*; mandavit, concredidit alicui *sq. על-ידו, ביד, יאח*; deposuit. — *Hoph.* הפקד punitus est; praefectus est (*part.* מפקדים praefecti); commissus est alicui, depositus est apud alqm *sq. אח*. — *Hithpa.* (praet. pl. התפקדו *pro* התפקדו; *fut.* יתפקד, *pl.* יתפקדו) lustratus, recensitus est. — *Hothpa. plur.* התפקדו *pro* התפקדו lustrati, recensiti sunt.

פקדה *f.* lustratio, recen-

sio; 2) observatio, cura; custodia, *pl.* פקדות *concr.* custodes, בית הפקדות domus custodiae, carcer; 3) praefectura, munus, ministerium; *concr.* praefectus, praefecti, magistratus; 4) quod alqs apud se deposuit et custodit, opes *Jes.* 15, 7. 5) animadversio, poena.

פקדון *m.* res alicui concredita, depositum.

פקד *m.* praefectus (civilis, militaris).

פקדות, פקידות *f.* praefectura, munus praefecti.

פקוד *m.* animadversio, poena (nom. allegoricum Babyloniae); 2) praefectura, *concr.* praefectus.

פקודים, פקודים *m. plur.* mandata, praecepta.

מפקד *m.* lustratio, recensio; mandatum; locus constitutus. — שער המפקד *nom.* portae Hierosolymitanae.

פקח (*fut.* ופקח) aperuit (oculos), *sq.* על oculos conjecit in alqm, diligenter speculatus est, observavit alqm, prospexit alicui; (Deus) aperuit oculos alcjs (*i. e.* visum ei restituit; id, quod alios latet, cernendi potestatem fecit; apertos habuit (oculos, *i. e.* sedulus, circumspectus fuit), apertas

habuit (aures, *i. e.* auditu valuit). — *Niph.* apertus est (de visu oculorum restituto); *metaph.* intelligens factus est.

פִּקְהָ *m.* (*pl.* פִּקְהִים) qui apertis oculis est, videns, cernens.

פִּקְחָהּ (Jehova aperuit oculos) *N. pr.* regis Israelitarum.

פִּקְחָ (apertis oculis) *N. pr.* regis Israelitarum.

פִּקְח־קוּחַ *m.* apertio, solutio, liberatio plenissima (carceris, vinculorum).

פִּקְחָ *v.* פִּקְחִיר

פִּקְעָ *rad. inus. syr., i. q.* פִּקְעָ fidit, rupit.

פִּקְעוֹת *f. pl.* colocynthides agrestes, cucumeres asinini.

פִּקְעִים *m. pl. id.* (ornamentum architect.)

פִּרְ, פִּרְ *m.* (*c. art.* הַפִּרְ, *pl.* פִּרִים) taurus, juvencus; *transl. pl.* principes.

פִּרְהָ *f.* (*c. suff.* פִּרְתָּהּ, *pl.* פִּרְוֹת) vacca, juvenca; *metaph. pl.* mulieres (Basanitidis) luxuriosae et lascivae. 2) הַפִּרְהָ *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

פִּרְאָ *i. q.* פִּרְהָ. *Hiph. (fut.* וַיִּפְרֵא) fecundus fuit, incrementa cepit. — II) *chald.* cito cucurrit.

פִּרְאָ, פִּרְהָ *com. (pl. פִּרְאִים)* onager.

פִּרְאָם *N. pr.* regis Cananit.

פִּרְאָתָּהּ *i. q.* פִּרְאָתָּהּ *v.* פִּרְאָתָּהּ.

פִּרְבָּר *m.* (*pl.* פִּרְבָּרִים) suburbium. *Alii:* pars atriorum templi, porticus apertae cum cellis.

פִּרְדָּהּ *disrupit, disjunct; expandit (alas). — Niph. se sejunct sq. מִן, מֵעַל; (part. וַיִּפְרְדָּהּ se separans, sibi soli vivens;) se dispersit, discessit. — Pi. (fut. pl. וַיִּפְרְדּוּ) secessit. — Py. part. מִפְּרָדָּהּ separatus, singularis. — Hiph. הִפְרִידָהּ separavit, disjunct; dispersit, dissipavit. — Hithpa. הִתְפַּרְדָּהּ se separare, se sejungere; dispergi, dissipari.*

פִּרְדָּהּ *m.* (*c. suff.* פִּרְדָּהּ, *pl.* פִּרְדָּיִם) mulus.

פִּרְדָּהּ *f.* mula.

פִּרְדָּוֹתָּהּ *f. pl.* grana (sata).

פִּרְדָּים *m. παραδεισος, hortus, arboretum.*

פִּרְהָ vacca, *v.* פִּרְ; פִּרְהָ *i. q.* פִּרְאָ.

פִּרְהָ protulit, fructum tulit, fructifer fuit; fecundus fuit. *Part. f.* פִּרְהָתָּהּ fructifera (arbor), בֶּן פִּרְתָּהּ filius fructifer (ramus fructifer). — *Hiph. הִפְרָהּ (fut. apoc. וַיִּפְרֵהּ) fe-*

פָּרַם (*fut.* יִפְרֹם) discidit, dirupit.

פְּרַמְטָהָ (*fortis manibus*) *N.* *pr.* filii Hamani.

פְּרָנָה *N. pr. m.*

פָּרַס fregit, dispertitus est. — *Hiph.* fidit, habuit divisam (*ungulam sq.* פְּרָסָה).

פָּרַס *chald.* divisit; *part. pl.* פְּרָסִין partientes; *part. Peil* פְּרָסִים divisum, partitum, *inde praet. fem.* פְּרִיסָה divisum est (*regnum*).

פָּרַס *m.* ossifraga, aquilae species.

פְּרָסָה *f.* (*pl. constr.* פְּרָסוֹת, *c. suff.* פְּרָסוֹתָיָהּ, פְּרָסוֹתָיָהּ) ungula divisa s. bifida, (*etiam ungula equorum*.)

פָּרַס, *in pausa* פָּרַס *N. pr. hebr. et chald., Persia, Persae. N. gent.* פְּרָסִי, *chald. st. emph.* פְּרָסָיָהּ.

פָּרַע solvit, dimisit, absolvit (*sontem, impunitum dimisit*); *habenas alicui remisit, (part. pass. פְּרוּעַ dissolutus, effrenatus;)* se alqa re exsolvit, *trop.* rejecit (*consilium, admonitionem*); 2) nudavit (*caput tondendo*), *part. pass.* פְּרוּעַ nudatus, nudus; 3) *arab.* in summo fuit, superavit alios, principatum cepit; *Jud.* 5, 2: בְּפָרַע־בְּפָרַע־ *ἐν τῷ ἄρξασθαι ἄρ-*

γγους. — *Niph.* (*fut.* יִפְרַע) dissolutus, effrenatus factus est. — *Hiph.* הִפְרִיעַ solvit, cessare s. feriari fecit *sq.* מִן; dissolutum, effrenatum reddidit.

פָּרַע *m.* coma, caesaries. — 2) *Pl.* פְּרָעוֹת, פְּרָעוֹת principes, duces.

פְּרָעָחוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Ephraimitarum; *nom. gent.* פְּרָעָחָנִי.

פְּרָעָה (*rex*) *N. pr.* regum Aegyptiorum, Φαραώ.

פְּרָעַשׁ *m.* pulex. 2) *N. pr. m.*

פְּרָפֵר (*fugax*) *N. pr.* rivi, qui prope Damascum in Amanam influit.

פָּרַץ (*fut.* יִפְרֹץ) rupit, dirupit, diruit, destruxit (*murum*), disjecit, disturbavit, diffudit (*copias hostium*); *intrans.* se dispersit, se diffudit, diffusus est; *auctus est* (*numero, opibus*), invaluit, incrementa cepit (*rumor*), redundavit *sq. accus.* (*musto*); irrupit, irrui in alqm *sq.* בָּ, *accus.*, vi irrupit, violenter egit, institit (*precibus*). — *Niph. part.* נִפְרָץ diffusus, frequens, copiosus. — *Py.* perruptus, dirutus est. — *Hithpa.* se abrupit, se sejunxit.

פְּרִירִי *m.* (*st. c.* פְּרִירִי, *pl.*

פְּרוּצִים, *st. c.* פְּרוּצִי violentus. פֶּן-פְּרוּץ filius violentus. פְּרוּץ חֵיוֹת violentissima bestiarum. מְצֵרָה spelunca latronum.

פָּרַץ *m.* (pl. פְּרָצִים) ruptura, hiatus (muri); dispersio (hostium), strages, clades; diffusio (aquarum); irruptio, invasio, impetus. 2) *N. pr. m.*, patron. פְּרָצִי.

מִפְּרָץ *m.* portus.

פָּרַק abruptit *sq.* מֵעַל; dirupit, diffregit (ossa et membra), lacervavit; eripuit, liberavit. — *Pi.* פָּרַק abruptit, avellit; diffregit (montes). — *Hithpa.* הִתְפָּרַק divulsus, distractus est; sibi avellit.

פָּרַק *chald.* redemit, liberavit.

פָּרַק *m.*, *st. c.* פָּרַק *Chethib* *i. q.* מֶרַק *Keri* jus, jusculum.

פָּרַק *m.* violentia, rapina; 2) bivium.

מִפְּרָקָה *f.* cervix, vertebrae cervicis.

פָּרַר fregit, diffregit, dirupit, *inf. abs.* פֹּרַר. — *Pil.* פֹּרַר rupit, diffidit (mare). — *Hithpol.* rupta, findendo concussa est (terra). — *Pilp.* רִפְּרַרְרִי *fut. c. suff.* רִפְּרַרְרִי confregit, concussit me. — *Hiph.* הִפְּרַר, הִפְּרַר, *in pausa*

הִפְּרַר (*fut.* וּפְּרַר; *inf.* הִפְּרַר, *c. suff.* הִפְּרַרְרִים) trop. fregit, rupit, solvit (foedus, legem); irritum reddidit (consilium, votum); *intrans.* irritus fuit; ad nihilum redegit, e medio sustulit (jus, pietatem), sustulit, avertit (iram). — *Hoph.* הִפְּרַר irritum factum est.

פָּרַשׁ (*fut.* וּפְּרַשׁ) diffregit (ossa), fregit (panem alicui *sq.* לְ); 2) expandit, extendit (vestem, velum, alas; manus ad precandum alqm s. alqd *sq.* לְ, אֶל, ad largiendum alicui *sq.* לְ, ad diripendum *sq.* עַל *rei*); trop. expandit, prae se tulit (stultitiam). — *Niph.* (fut. pl. וּפְּרַשׁוּ) dispersus est. — *Pi.* וּפְּרַשׁ (*fut.* וּפְּרַשׁ; *inf.* וּפְּרַשׁ, *c. suff.* וּפְּרַשְׁכֶם) expandit (manus); dispersit (populum, reges).

מִפְּרַשׁ *m.* expansio (nubium); velum expansum.

פָּרַשׁ fidit, distinxit, distincte dixit, definivit. — *Niph. part. fem. pl.* נִפְּרַשׁוֹת separatae, dispersae. — *Py.* פָּרַשׁ definitum, distincte explicatum fuit; *part. מפְּרַשׁ adv.* accurate. — *Hiph.* (fut. וּפְּרַשׁ) pupugit, vulneravit.

פָּרַשׁ *chald. id.* — *Pa. part.* מִפְּרַשׁ accurate.

פֶּרֶשׁ *m.* (*c. suff.* פֶּרְשׁוֹ) excrementum, fimus.
 פֶּרְשָׁה *f.* accurata expositio, narratio.
 פֶּרְשֵׁי *m., pl.* פֶּרְשֵׁים equi; בְּעֵלָהּ הַפֶּרְשֵׁים equites.
 פֶּרֶשׁ *m.* (*st. c.* פֶּרֶשׁ, *plur.* פֶּרְשֵׁים) eques.
 פֶּרְשָׁן, פֶּתְשָׁן *m. hebr. et chald.* exemplum (epistolae), apographum.
 פֶּרְשָׁדוֹן, *cum ה* *paragog.*
 פֶּרְשָׁדוֹנָה excrementum, ster-
 cus. *Alii:* podex.
 פֶּרֶשֶׁד *quadril. (compos. ex*
פֶּרֶשׁ et פֶּרֶז) expandit.
 פֶּרְשֵׁי נְהָמָה *N. pr.* filii Hamani.
 פֶּרְתָּה (*aqua dulcis*) *N. pr.* flu-
 minis Syriae, *Εὐφράτης*.
 פֶּרְתָּה *v.* פֶּרְתָּה.
 פֶּרְתָּמִים *m. pl.* primates,
 principes.
 פֶּשֶׁה se diffudit, se propaga-
 vit (lepra).
 פֶּשַׁע gressus est, *sq. ב* ag-
 gressus est.
 פֶּשַׁע *m.* gressus, passus.
 מִפְּשָׁעָה *f.* pars corporis hu-
 mani, cujus motu gradimur,
 coxendix.
 פֶּשַׁק divaricavit, distendit
 (labia). — *Pi.* divaricavit
 (crura).

פֶּשַׁע *m.* scelus *Iob.* 35, 15.
LXX. παράπτωμα. *Alii:*
 superbia, ferocia, *cf.* פֶּוֹשׁ.
Alii: stultitia, scelus.
 פֶּשַׁח — *Pi.* discidit, discer-
 psit, dilaniavit.
 פֶּשַׁח־וֹר (salus ubique) *N. pr.*
 sacerdotis, aequalis Jere-
 miae; 2) aliorum virorum.
 פֶּשַׁח (fut. וַפֶּשַׁח) expandit,
intrans. se diffudit, longe
 lateque grassatus est (exer-
 citus hostium, agmen locu-
 starum); irruit, invasit (ad
 diripiendum et spoliandum)
sq. אֵל, אֵל, *ב*, *accus.*; exuit
sq. accus. (vestem); *imp.*
 פֶּשַׁח *abs.* exue (*sc.* vestes).
 — *Pi.* exuere fecit, spolia-
 vit. — *Hiph.* exuere fecit,
 exuit (veste) alqm *sq. ac-*
cus., vestem *sq. accus.*, alqm
 alqa re *sq. dupl. accus.*, מֵעַל
pers. et accus. rei; detra-
 xit corium, excoriavit (vi-
 ctimas). — *Hithpa.* se ex-
 uit (veste).
 פֶּשַׁע defecit ab alqo *sq. מִתְּחַת*,
 rebellavit contra alqm *sq. ב*;
 peccavit, *sq. עַל* contra alqm.
Part. פֶּשְׁעִים peccatores. —
Niph. a se invicem deficere,
 inter se discordare.
 פֶּשַׁע *m.* (*c. suff.* פֶּשְׁעִי, *pl.*
 פֶּשְׁעִים) defectio, rebellio;
 peccatum, scelus; *meton.*
 sacrificium expiandi causa

offerendum; poena peccati.

פֶּשֶׁר *chald.* explicuit, interpretatus est. — *Pa. part.* מִפְּשֵׁר explicans, interpretans.

פֶּשֶׁר *m. chald. (st. emph.)* פֶּשְׁרָה, פֶּשְׁרָה, *c. suff.* פֶּשְׁרָה, פֶּשְׁרָה; *pl.* (פֶּשְׁרֵין) interpretatio.

פֶּשֶׁר *m. hebr. id.*

פֶּשְׁתָּה *m. (c. suff. פֶּשְׁתִּי)* linum.

פֶּשְׁתָּה *f. (pl. פֶּשְׁתִּים)* linum; ellychnium.

פֶּתַח *v. פֶּתַח*; פֶּתַח *v. פֶּתַח*.

פֶּתַח *s. פֶּתַח* *v. פֶּתַח*.

פֶּתַח *v. פֶּתַח*.

פֶּתִיבָּג *m. hebr. et chald.* cibus delicatus, cupediae.

פֶּתְוֹם *m.* edictum, decretum (regis); sententia (judicis).

פֶּתְוֹם *m. chald. (st. emph.)* פֶּתְוֹמָא verbum; edictum literis consignatum, epistola, mandatum, decretum (Dei).

פֶּתַח (*fut. וַיִּפְתַּח, וַיִּפְתַּח*) pandit (labia sua pandens, semper aperta habens, garrulus); *intrans.* patuit, aperto animo fuit, pellici et decipi se passus est; *part.* פֶּתַח, *fem.* פֶּתַח, improvidus, fatuus. — *Niph.* נִפְתַּח (*fut. apoc. וַיִּפְתַּח*) persuaderi sibi passus est, se

abduci et pellici passus est.

— *Pi.* פֶּתַח persuasit alicui *sq. accus.*; pellexit; simulando decepit. — *Py.* sibi persuaderi passus est; pellectus, deceptus est. — *Hiph.* (*fut. apoc. וַיִּפְתַּח*) dilatavit, amplum habitandi locum dedit *sq. ל.*

פֶּתוּאָל (simplicitas div.) *N. pr. m.*

פֶּתַח *in pausa* פֶּתַח *m. (pl. פֶּתְוִים, פֶּתְוִים)* imperitia, fatuitas; *concr.* simplex, persuasus facilis, credulus, improvidus, imperitus.

פֶּתַח *m. chald. (c. suff. פֶּתְוִיה)* latitudo.

פֶּתִיבוֹת *f.* fatuitas, *concr.* fatua (mulier).

פֶּתַח *v. פֶּתַח*; פֶּתַח *v. פֶּתַח*.

פֶּתַח (*fut. וַיִּפְתַּח, inf. פֶּתַח, c. suff. פֶּתְוִי; imp. פֶּתַח*) aperuit; פֶּתַח אֶת־פִּי os suum aperuit (ad edendum, ad cantandum, ad loquendum), loqui coepit, locutus est, *sq. ל.* contra alqm verba fecit, *sq. ל.* pro alqo locutus est, alcjs causam egit; (Deus) aperuit os alcjs, loquendi potestatem ei fecit; (Deus) פֶּתַח אָזְן לִי aperuit, ei alqd manifestavit; פֶּתַח אֶת־יָדַי aperuit manum, *sq. ל.* alicui se liberalem

praebuit; פָּרַח בְּרַח cellas frumentarias aperuit (ad frumentum vendendum); 2) solvit (captivos), liberavit; strinxit (gladium); 3) incepit, exorsus est, protulit (carmen). — *Niph.* נִפְתַּח a-pertus est, patuit; solutus est, liberatus est. — *Pi.* פִּתַּח aperuit; *intrans.* se aperuit (flos); solvit (vincula, lorricam, tunicam, cingulum, *part.* מִפְתַּח qui proelio facto cingulum solvit, distinctus), solvit alqm *sq. accus. pers. et* מִן (vinculis), liberavit; aperuit (terram aratro), sulcavit; sculpsit, insculpsit, caelavit. — *Py. part. fem. pl.* מִפְתַּחוֹת insculptae. — *Hithpa. imp. fem. Chethib* הִתְפַּתְּחִי solve tibi, *Keri* הִתְפַּתְּחוּ solvite vobis (vincula).

פָּתַח *chald.* aperuit, *praet. e Peil pl.* פִּתְּחוּ aperti sunt.

פֶּתַח *m. (c. suff. פִּתְּחוּ, pl. פִּתְּחוֹת, st. c. פִּתְּחִי)* apertio; ostium, janua; porta; בְּפֶתַח in ostio; לְפֶתַח הפֶּתַח, פֶּתַח הפֶּתַח ad januam; 2) *metaph.* ostia (oris), porta (spei).

פִּתְּחָא *m.* declaratio.

פִּתְּחוֹת *f. pl.* gladii stricti.

פִּתְּחָא *m.* sculptura, caelatura.

פִּתְּחוֹן *st. c. פִּתְּחוֹן m.* apertio (oris).

פִּתְּחִיהָ (Jehova solvit) *N. pr. virorum.*

מִפְתֵּיחַ *m.* clavis.

מִפְתַּח *m.* apertio (labiorum).

פִּתְּיָגוּל *m.* pallium amplum. פִּתְּלָל — *Niph.* contortus est, *trop.* versutus fuit; luctatus est. — *Hithpa.* se dolosum praebuit.

פִּתְּוֹל *m.* filum, funiculus; filum cui alligatus est annulus signatorius.

פִּתְּלוּל *m.* tortuosus, dolosus.

נִפְתְּחוּל *m., pl.* נִפְתְּחוּלִים luctationes.

פִּתְּחָם (montibus clausa) *N. pr. urbis Aegypti* haud procul a sinu Arab., Πάτουμος *Herod.*

פִּתְּחָן *rad. inus.*

פִּתְּחָן *m. (pl. פִּתְּחָנִים)* vipera, aspis.

מִפְתַּחַן *m.* limen inferius.

פִּתְּעָא *m.* momentum temporis, *adv.* subito, repente; בְּפִתְּעָא repente, extemplo; improvise, fortuito.

פִּתְּעָא *adv.* repente, subito, ex improvise. פִּתְּרָא פִּתְּרָא terror repentinus. בְּפִתְּעָא subito. לְפִתְּעָא פִּתְּעָא, בְּפִתְּעָא פִּתְּעָא et

לפתע *ad punctum temporis*, repente.

פתר (*fut.* הפהר) explicuit, interpretatus est (somnia).

פתור *N. pr.* loci in Mesopotamia, patriae Bileami.

פתרון *m.* interpretatio.

פתרוס (*copt.* terra australis) *N. pr.* Aegypti superioris, *Παθούργης*, Thebais. *Nom. gent. pl.* פתרוסים.

פתשגן *i. q.* פתשגן.

פתח fregit.

פת *f.* (*c. suff.* פתה, *pl.* פתים) frustum.

פתוח *m. id.*

צ

צא *v.* צאים, צאח.

צאלים *m. pl.* loti silvestres. *Alii*: loca umbrosa.

צאן (*Chethib* צאון) *com.* pecus, oves et caprae.

צאן (*pecorosa*) *N. pr.* urbis in tr. Juda (*alibi* צאן).

צאצאים *v.* צאח.

צב *v.* צבים, צב.

צבא *in* aciem processit, aggressus est (hostem *sq.* על), pugnavit, militavit; *transl.* per vices militares convenire ad ministeria sacra obeunda. — *Hiph. part.*

מצבא *in* re militari exercens.

צבא *m.* (*st. c.* צבא; *plur.* צבאות, *st. c.* צבאות; צבאים *Ps.* 103, 21.) agmen militum, exercitus; אנשי הצבא milites, שר הצבא dux militum, רצא צבא, רצא לצבא ad bellum profectus est. — צבא השמים agmen coeleste: angeli; sidera. צבאי exercitus Jehovae, angeli, שר צבא יהוה princeps angelorum. אל הים צבאות, אל הים צבאות, אל הים צבאות Deus agminum coelestium. 2) צבא *metonym.* militia, conditio laboris plena et misera. — *Al.* צבאי *v.* צבאי, צבאי *s.* צבה.

צבירי *s.* צבירי, צבירי *N. pr.* urbis mari mortuo obrutae.

צבא *chald.* (*fut.* רצבא, *part.* רצבא) voluit, propensus fuit, cupivit; *inf. c. suff.* כמצבירי secundum voluntatem ejus, pro ejus arbitrio.

צב *f. chald.* voluntas.

צבב *rad. inus. arab.* obduxit, textit.

צב *m.* tectum, cameratum; עגלת צב, עגלת צב currus camerati; 2) lacertae species.

צבבה (*c. artic.*) *N. pr. f.*

צבב *i. q.* צבב, *part.* צבב, צבב

c. suff. צָבִיהָ impugnans eam, adversus eam bellum gerens. — II) intumuit (venter). — *Hiph.* tumefecit. — III) *arab.* emicuit *cf.* צָבִי.

צָבָה *adj. m., f.* צָבָה intumescens, tumens.

צָבִי, *in pausa* צָבִי, *m.* splendor, decus; אֶרֶץ צָבִי *et simpl.* צָבִי terra decora (Israelitarum), הַר צָבִי קֹדֶשׁ (mons decoris sancti (mons Sion). 2) antilope dorcas, *pl.* צָבִיִּים, צָבִיִּים, צָבִיִּים, *fem.* צָבִיִּיִּת.

צָבִיָּה *f.* dorcas femina.

צָבִיָּה *N. pr.* matris Joasi regis.

צָבִיָּה *N. pr. m.*

צָבַט porrexit.

צָבַע *rad. inus. arab.* tinxit, intinxit; 2) rapuit (bestia fera).

צָבַע *chald. Pa.* tinxit. — *Ithpa.* tinctus est.

צָבַע *m.* colore tinctum, coloratum (vestimentum).

צָבִיעַ *m.* hyaena.

צָבִיעִים (hyaenae) *N. pr.* vallis et oppidi in tribu Benjaminitarum.

צָבִיעוֹן (versicolor) *N. pr.* filii Seïri.

צָבַע *f. (c. suff.)* אֶצְבָּעוֹ, *pl.* אֶצְבָּעוֹת digitus (manus,

pedis); mensura digiti transversi.

אֶצְבָּעוֹ *f. chald., pl.* אֶצְבָּעוֹ, *st. emph.* אֶצְבָּעוֹת, digiti (manus, pedum).

צָבַר (*fut.* יִצְבֹּר) congessit, coacervavit.

צָבִירִים *m. pl.* acervi.

צָבַת *rad. inus. chald.* ligavit, colligavit.

צָבַת *m., pl.* צָבַתִּים manipuli.

צָבַד *rad. inus. arab.* vultum avertit ab alquo; se opposuit, repugnavit.

צָד *m. (c. suff.)* צָדָה, צָדָה, *pl.* צָדִים (צָדִים) latus; *c.* הָ *parag.* צָדָה ad latus; מֵצַד a latere, juxta; עַל צָד ad latus (gestari *i. e.* in brachiis); — 2) adversarius *Jud.* 2, 3.

צָד *m. chald.* latus, מֵצַד a parte, לְצַד adversus.

צָדָה, צָדָה (ora; mons) *N. pr.* oppidi in fin. septentr. Palaestinae.

צָדִים, הַצָּדִים (latera) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

צָדָה sectatus, insidiatus est alicui *sq. accus.* — *Niph.* vastatus, desolatus est.

צָדָה *m. chald.* consilium, studium, industria, הַצָּדָה num de industria (factum est?)

צָדָה *f.* consilium deliberatum, insidiae.

צָדֵק (*fut.* יִצְדַק) rectus fuit, justus fuit; integer, insons fuit; probus declaratus est; vere dixit; verax declaratus est; justam causam egit; causam obtinuit. — *Niph.* נִצְדַק justum, integrum factum est (sanctuarium), honori suo restitutum est. — *Pi.* צָדַק justum, probum reddidit s. praestitit; insontem praestitit s. declaravit; *inf. c. suff.* צִדְקָתָהּ. — *Hiph.* הִצְדִּיק justum, probum reddidit; justum declaravit, absolvit alqm. — *Hithpa.* *fut. pl.* נִצְטַדְקֵנוּ nos insontes declarabimus (a suspicione).

צָדֵק *m.* (*c. suff.* צִדְקוֹ) rectitudo, מֵעֲגָלֵי צָדֵק viae rectae; 2) rectum, verum, jus et fas; מִשְׁפַּט צ' judicium justum; מֵאֲזֵנֵי צ' אֲבֵנֵי צ' trutina justa, pondus justum; זְבָחֵי צ' sacrificia justa; 3) justitia (judicis); integritas, probitas; 4) salus.

צָדָקָה *f.* (*st. c.* צִדְקָתָהּ) rectum, jus; 2) justitia; beneficentia (Dei); *pl.* צִדְקוֹת *st. c.* צָדָקוֹת juste et recte facta; 3) integritas, innocentia, virtus; 4) salus.

צָדָקָה *f.* *chald.* beneficentia. *Alii:* virtutis studium.

צָדִיק *adj. m.* justus; justam

causam agens; innocens, integer, virtutis studiosus, pius; *adv.* recte, vere.

צְדוֹק (justus) *N. pr.* mul-torum virorum.

צְדֻקָּה, צְדֻקָּהּ (justitia Jehovae) *N. pr.* regis Jud.; 2) al. virorum.

צָהָב — *Hoph. part.* מִצְהָב instar auri fulgens.

צָהָב *m.* flavus, fulvus (sicut aurum).

צָהַל *i. q.* זָהַר splenduit; 2) claram vocem edidit: ejulavit; jubilavit; hinnivit. — *Pi.* (imp. צִהְלֵי) altam vocem emisit *sq.* קוֹל. — *Hiph.* הִצְהִיל splendenter reddidit (faciem, exhilaravit).

מִצְהָלָה *f.* hinnitus.

צָהַר *i. q.* זָהַר splenduit. — *Hiph.* (denom. ab יִצְהָר) oleum expressit.

צָהָר *m.* lumen. *Dual.* צְהָרִים meridies; *trop.* de summa felicitate.

יִצְהָר *m.* oleum. 2) *N. pr.* *m., patron.* יִצְהָרִי.

צוֹ, צוּ *v.* צוּהָ.

רָצָא *v.* צוּאָה, צוּאִים, צוּא

צִנְאָר *m.* (*st. c.* צִנְאָר, *c. suff.* צִנְאָרִי, צִנְאָרִים; *pl.* צִנְאָרִים, *st. c.* צִנְאָרִי, *c. suff.* צִנְאָרִיו.) צִנְאָרִיכֶם (צִנְאָרוֹתֵיכֶם) col-lum et cervix.

צִוְיָאֵר *m. chald. (c. suff.*
צִוְיָאֵרָה, צִוְיָאֵרָךְ) cervix.

צִוְיָרִוֹן *m. deminut., pl. c.*
suff. צִוְיָרִינָךְ collula tua, col-
la lepida.

אַרְם צוֹבָה, צוֹבָה, צוֹבָא *N.*
pr. civitatis Syriae.

צוֹד venari, aucupari; *trop.*
insidiari. — *Pil.* צוֹדֵר insi-
diatus est. — *Hithpā.* הַצְטִיד
(*denom. a* צִיד) commeatum
sibi paravit.

צִיד *st. c.* צִיד *m.* venatio;
fera venatu capta, praeda;
cibus; commeatus.

צִיד *m.* venator.

צִידָה *f.* צִידָה *f.* cibus, victus;
commeatus.

צִידוֹן (piscatus) *N. pr.* ur-
bis primariae et terrae Phoe-
nicum. *Nom. gent.* צִידוֹנִי *m.*
Sidonius, צִידוֹנִית *f. pl.* Sido-
niae.

צִידָה *m.* (*pl.* מְצִדוֹת) ver-
tex montis; castellum, arx.

מְצִיד *m.* captura, praeda;
rete; agger obsidionalis.

מְצִידָה *f.* rete; arx munita.

מְצִיד *m.* rete.

מְצִידָה, מְצִידָה *f.* captura,
praeda; rete; vertex montis,
arx, castellum montanum;
trop. praesidium (Deus).

צִוֵּה *Kal inus.* statuit; decre-
vit. — *Pi.* צִוֵּה (*fut.* צִוֵּה, רִצֵּה,

apoc. וְרִצֵּה; *imp.* צִוֵּה, *apoc.*
צִו) constituit alqm de re *sq.*
accus. et עָל, alqm alicui rei
praefecit; decrevit, impera-
vit, jussit alqd *sq. accus. s.*
inf., mandavit, praecepit ali-
cui *sq. accus.*, עָל, אֵל, לְ; ali-
cui de alqo *sq. accus. et* עָל
s. אֵל *s.* לְ; jussit alqm alqd
sq. dupl. accus.; esse jussit;
צִו צִוֵּה אֵל-בֵּיתוֹ, צִוֵּה אֵל-בֵּיתוֹ
familiae suae dedit mandata
(ultima), testamentum fecit.
— *Py.* צִוֵּה jussus est; im-
peratum est.

צִו, צִו *m.* praeceptum.

צִוּוֹן *m.* cippus (viae mon-
strandae), monumentum (se-
pulchrale).

מְצִוָה *f.* (*pl.* מְצִוֹת) prae-
ceptum, jussum, mandatum.

צִוֵּה vociferatus est, clamavit.

צִוְתָה *f.* clamor (laetus, lu-
gubris).

צָלַל *rad. inus. fort. i. q.* צָלַל
demersus est.

צִוּוֹה *f.* profundum, vorago.

מְצִוּוֹה *f.* מְצִוּוֹה *f.* profundi-
tas, profundum.

צִוֵּה jejunare.

צוֹם *m.* (*pl.* צוֹמוֹת) jejunium.

צִוֵּה *rad. inus. arab.* finxit.

מְצִיעָה *m. pl.*, מְצִיעָה צִוֵּה
opus statuarium.

צִוֵּה, צִוֵּה *v.* צִוֵּה, צִוֵּה.

צוף *effluere, inundare, ob-
ruere alqm sq. על. — Hiph.*
הצוף *effecit ut inundaret,
redundaret; effecit ut nata-*
ret.

צוף *m. favus mellis. 2) צוף,*
Keri צוף, N. pr. filii
Elkanae.

צפה *f. natatio.*

צפצפה *f. aquae copia s.*
inundatio. Alii: salix.

צוץ *v. צוץ.*

צוק *i. q. רצק fundere (aes);*
trop. fundere (preces). —
II) Hiph. הציק sq. accus. s.
dat. coarctavit, pressit, an-
xit, (part. מציק oppressor);
ursit, institit (precibus) sq.
accus. s. dat.

צוק *m. angustiae (res tem-*
porum angustae).

צוקה *f. angustiae (miser-*
ria).

מצוק *m. id.*

מצוק *m. (pl. constr. מצוקי)*
columna, fundamentum (ter-
rae); rupes praerupta.

מוצק *in pausa מוצק m.*
angustum, arctatum; angu-
stiae. — Al. v. s. רצק.

מצוקה *f. angustiae, res*
angustae et afflictiae.

צור (*ful. רצור, נוצר*) *coar-*
ctare, premere, angere; in-
sistere alicui (persequendo)
sq. accus., על, ל; in obsidio-

ne tenere, obsidere sq. על,
אל, accus.; propellere, con-
citare contra alqm sq. על; 2)
secare, fingere, formare, cf.
רצר.

צור *m. (pl. צורות, צורים)*
rupes, trop. praesidium; sa-
xum, lapis; 2) acies, צור
הרב acies gladii, הרבות
צורים cultri lapidei s. silicei;
3) forma, c. suff. צורם Keri,
צורם Chethub, Ps. 49, 15. 4)
N. pr. virorum.

צור *m. rupes; silex acutus,*
culter lapideus.

צור, צור (*rupes*) *N. pr. ur-*
bis munitissimae et merca-
tura celebratissimae, Τύρος.
Nom. gent. צורי Tyrius.

צורה *f. forma.*

צוריאל (*rupes est Deus*) *N.*
pr. m.

צורישדי (*rupes est Omni-*
potens) *N. pr. m.*

צור *m. cardo januae; 2)*
pl. צורים dolores (partu-
rientis); metaph. terror, tre-
mor. (צור arab. prae dolore
se contorsit.) 3) nuntius
Prov. 13, 17. 25, 13. (cf.
verb. ציר.) 4) forma; ima-
go, simulacrum. — Aliud
v. infra.

צור *m. צורה f. v. צור.*

צור (*angusta*) *N. pr. oppidi*
in tribu Napht.

מְצוֹר *m. (c. suff. מצורק)* angustiae; obsidio, (שום) על מצור על, מצור על, obsidione cinxit, בוא במצור obsidione cingi;) propugnaculum, agger; munimentum, arx. עיר מצור oppidum munitum, *pl. ערי מצור*. 2) *Nom. Aegypti, cf. מצרים*.

מצורה *f. munimentum, agger; urbs munita.*

צוּר *v. צורנון, צור*.

צרת — *Hiph. הצית* incendit, *cf. הצות, הצת*.

צחה *rad. inus., chald. sitiit.*

צחה *m. adj. aridus (siti).*

צחא *N. pr. m.*

צחת *candidus, nitidus fuit.*

צח *adj. m. צחה f. candidus; serenus; calidus; חם צח calor serenus; ריח צח ventus fervidus. Pl. צחות trop. candida, clara, perspicua (de vocibus).*

צחיה *m. apricum et prae ariditate nitens.*

צחיתה *f. regio aprica, solum aridum, sterile.*

צחיה *m., pl. צחיהם loca arida.*

צחצחות *f. pl. loca arida.*

צחז *rad. inus. syr. sordidus, impudicus fuit.*

צחנה *f. foetor.*

צחק (*cf. שחק*) risit, irrisit alqm *sq. ל. — Pi. צחק* lusit, jocatus est; saltavit; ludibrio habuit, *sq. ב* contumeliâ affecit.

צחק *m. risus.*

רצחק, רצחק (*irrisor*) *N. pr. filii Abrahami et Sarae, LXX. Isaac.*

צחר *rad. inus. arab. candidus fuit.*

צחר *m. candor.*

צחר *adj. m. (plur. fem. צחרות) candidus.*

צחר *N. pr. virorum.*

צחבא (*cf. נצב*) *N. pr. servi Sauli.*

ציד *v. צידון, ציד, צידה, ציד*.

ציה *rad. inus. arab. exaruit; syr. sitiit.*

ציר *m. ariditas, cf. ציה; 2) navis, pl. צירים, צירם.*

ציה *f. ariditas; locus aridus et sterilis; ארץ ציה terra arida.*

צירים *m. pl. locorum aridorum et desertorum incolae (homines, bestiae).*

ציון *m. solum aridum, terra arida.*

ציון *f. (locus s. mons apricus, arx) N. pr. collis, in quo erat arx et superior pars Hierosolymorum.*

ציון *v. ציה.*

צִרְיָן (palma minor) *N. pr.* deserti inter Palaestinam et Idumaeam, *c. h. parag.* צִנְהָ.

צִנְהָ *v.* צִנְהָ.

צִיעוּר (parvitas) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

צִירָן (*praet.* צִירָן, *fut.* רִצְרִין) micare, splendere; florere, efflorescere. — *Hiph. (part. מִצְרִין)* emicuit, repente et furtim prospexit.

צִירָן *m.* alqd micans, lamina splendens (in fronte pontificis max.); flos (*pl.* צִצְרִים); pluma. 2) *N. pr.* loci.

צִירָה *f.* flos.

צִירָתָא *pro* צִירָתָא *f.* capillus anterior; peniculentum, fimbria.

צִירְקָלָג *N. pr.* urbis Philistaeorum in tribu Simeon.

צִיר *Kal inus. arab.* ivit, pervenit. — *Hithp.* הִצְטִירָה in viam se dedit.

צִיר *m.* nuntius, *cf.* צוּרָה.

צִלָּה *v.* צִלָּה, צִלָּה.

צִלָּה *chald. Pa.* צִלָּה oravit, precatus est.

צִלָּה assavit.

צִלָּה *m.* assatum.

צִלָּה (*fut.* רִצְלָה) pervasit, transiit; invasit, irruit *sq. accus.*, descendit (spiritus div. in alqm *sq.* עֵל,

אֵל); 2) successum habuit, prospere successit, prosperatus est; aptus, idoneus fuit ad alqd *sq.* לְ. — *Hiph.*

רִצְלָה (*fut.* רִצְלָה) prosperum successum largitus est, fortunavit *sq. accus.*, לְ; prospere peregit, prospere perfecit (*sq.* הִרְבּוּ, הִרְבּוּ consilia sua), prospero successu usus est; *intrans.* prosperum successum habuit. — II) *i. q.* זָלַח *syr.* effudit, infudit.

חֲצִלָּה *chald.* — *Aph.* חֲצִלָּה prosperum rerum successum alicui largitus est, (ad honores publicos alqm promovit;) prospere peregit; prospero successu usus est, prosperas res habuit, (ad honores evectus est;) *part.* מִצְלָה prosperatus, prospere procedens.

צִלְחָה *f. pl.* catilli, patinae, paropsides.

צִלְחָה *f.* catillus, patina, paropsis.

צִלְחָה *f. id.*

צִלְלָה vibrante et incerto motu fuit: 1) de sono: tinnivit, sonuit (auris, labia palpitantia); 2) de umbra: obumbratus est; 3) de citato rerum cursu: *plur.* צִלְלוּ ruerunt, deorsum se volverunt, demersi sunt, perierunt, *Exod.*

15, 10. — *Hiph. part.* מַצֵּל obumbrans.

צֵלָה, *Keri* צֵלָה, *m.* placenta hordacea et rotunda.

צֵלָה *m.* (*c. suff.* צֵלָלוּ, *pl.* צֵלָלוּ, *st. c.* צֵלָלוּ) umbra.

צֵלָה *m.* (*fem. Jes.* 38, 8.; *c. suff.* צֵלָה) umbra; *metaph.* res inanis; tectum, praesidium, tutela.

צֵלָה (umbra) *N. pr.* uxoris Lamechi.

צֵלָמוֹת (*compos. ex* צֵל *et* מוֹת) *m.* umbra mortis, *i. e.* caligo densissima, spissae tetraeque tenebrae lucis et amoenitatis expertes; *metaph.* calamitas maxima.

צֵלְמַנַּע *N. pr.* regis Medianitarum.

צֵלְלָפוֹנִי (*c. art.*) *N. pr. m.*

צֵלְצֵל, *in pausa* צֵלְצֵל, *st. c.* צֵלְצֵל *m.* tinnitus, stridor; jaculum piscatorium; locustae species.

צֵלְצֵלִים *st. c.* צֵלְצֵלִי *m. pl.* cymbala (instrumentum musicum).

מִצְלָה *f.* locus umbrosus.

מִצְלָה *f., pl.* מִצְלָה תִּינְנָבּוּלָה (quae equis et camelis appenduntur).

מִצְלָה *f., dual.* מִצְלָהִים cymbala bina (instrumentum musicum).

צֵלָה *rad. inus. arab. et aethiop.* obscurus, tenebricosus fuit; 2) צֵלָה *chald. et syr.* pinxit, finxit.

צֵלָה *m.* (*c. suff.* צֵלָמוּ) umbra; *trop.* res vana; 2) imago; simulacrum, idolum.

צֵלָה, צֵלָה *m.* *chald. (st. emph. צֵלְמָא)* simulacrum.

צֵלְמוֹן (umbrosus) *N. pr.* montis in tribu Ephr. 2) tribuni militum Davidis.

צֵלְמוֹנָה (umbrosa) *N. pr.* stationis Israelitarum in deserto Arabiae.

צֵלְמוֹת, צֵלְמַנַּע *v. s.* צֵלְלָה.

צֵלַע *part.* צֵלַע, *fem.* צֵלַעֵה claudicans.

צֵלַע *m.* claudicatio, casus.

צֵלַע *f.* (*st. c.* צֵלַע, צֵלַע, *c. suff.* צֵלַעוּ) costa; latus (hominis, altaris, plaga coeli); aedificium a latere exstructum. *Pl.* צֵלַעוֹת, *st. c.* צֵלַעוֹת

latera; asseres, trabes, tabulata ex asserebus confecta; conclavia lateralia; צֵלַעוֹת latera januae, valvae.

— 2) *N. pr.* opp. in tribu Benj., ubi Saulus sepultus est.

צֵלַח *rad. inus. syr.* fregit, vulneravit.

צֵלַח (fractio) *N. pr. m.*

צֶלְפָחָד (fissio prima) *N. pr. m.*

צֶלְצַח (umbra solis) *N. pr.* loci in tribu Benjam.

צֶלְצַח, צֶלְצַח, צֶלְצַח *v. צֶלְצַח.*

צֶלְקָ (fissio) *N. pr.* ducis milit. Davidis.

צֶלְתָי (umbrosus) *N. pr.* viro- rum.

צֶמְאָ (fut. רִצְמָא) sitiit; *trop.* ardentem cupiit *sq. ה.* (Deum).

צֶמְאָ *adj. m. (pl. צֶמְאָרִים)*

צֶמְאָה *f.* sitiens.

צֶמְאָ *m.* sitis.

צֶמְאָה *f. id.*

צֶמְאוֹן *m.* locus siticulosus, aridus.

צֶמֶד — *Niph.* se alligavit, se adjunxit, adhaesit, serviit *sq. ה.* — *Py.* alligatus est. — *Hiph.* nexuit (fraudem).

צֶמֶר *m.* armilla (brachio alligata); operculum (vasi alligatum).

צֶמֶר *m. (c. suff. צֶמְרוֹ, pl. צֶמְרִים, st. c. צֶמְרִי)* jugum, par (boum, asinorum, equitum); jugerum (agri), quantum uno boum jugo per unum diem arari potest.

צֶמֶק *v. צֶמֶק.*

צֶמַח (fut. רִצְמַח) progerminavit (planta); provenit (de pilis); *trop.* de hominibus novis, de primis rerum ini-

tiis); *metaph.* progerminat (fides); produxit (silva arbores). — *Pi.* צֶמַח progerminavit (de capillo, barba). — *Hiph.* (fut. רִצְמִיחַ, רִצְמִיחַ) effecit ut progerminaret; *trop.* oriri jussit.

צֶמַח *m. (c. suff. צֶמְחָה)* germē, proventus (terrāe), fruges; *metaph.* soboles; צֶדֶקָה 'צ, צֶדֶקָה 'צ soboles justa (Messias).

צֶמְחָה *v. צֶמַח.*

צֶמֶם *rad. inus. arab.* nexuit, colligavit; צֶמֶם *chald.* operuit.

צֶמֶה *f.* velum (muliebre).

צֶמֶרִים *m.* tendicula, laqueus; *trop.* exitium.

צֶמֶק exaruit, aridus factus est.

צֶמֶק *m.* uva arefacta.

צֶמֶר *rad. inus. fort. i. q. זֶמֶר* abscidit.

צֶמֶר *m. (c. suff. צֶמְרִי)* lana.

צֶמְרִת *f.* lana s. coma arborum, frondes.

צֶמְרִי *N. pr.* coloniae Phoenicum, Simyra.

צֶמְרִים *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum. הַר 'צ mons in tribu Ephraim.

צֶמַח excidit, evertit, perdidit. — *Niph.* excisus est, evanuit. — *Pi.* צֶמַח et *Hiph.* הִצְמַחַת (*praet. p. 2.* הִצְמַחַת)

excidit, perdidit. — *Pilp.*
צמתתוּנִי, *pl. c. suff.* צמתתוּנִי
(*pro* צמתתוּנִי) me perdid-
erunt.

צמיתת *f.* extinctio, (ven-
di) לְצַמִּיתָת, לְצַמִּיתָת in ex-
tinctionem, in perpetuum.

צין *v.* צין.

צאן *i. q.* צנה, צאן.

צנן *v.* צננים, צנן.

צנור *m.* catarracta; aquaedu-
ctus.

צנח descendit, se demisit.

צנם *part. f. pl.* צנמות graci-
les s. aridae, steriles (aristae
in solo lapidoso).

צנן *rad. inus. i. q.* צנן acutus
fuit; 2) *arab.* protexit, cu-
stodivit, asservavit; 3) *chald.*
friguit.

צנה *f.* spina, *pl. m.* צננים
spinae, sentes, *pl. f.* צנות
hami; 2) scutum, *pl.* צנות;
3) frigus, refrigerium.

צננים *m. pl.* spinae, acu-
lei.

צנצנת *f.* vasculum, theca.

צאן *i. q.* צאן.

צנע depressit, *part. plur.*
צנועים submissi, modesti. —
Hiph. submissum se prae-
buit, modeste egit.

צנתה (*fut.* צנתה) circumvolvit,
convolvit.

צנוף, *Chethib* צנוף, *m.* tia-
ra, fascia capitis.

צנפה *f.* glomus.

צנפת *f.* tiara (pontificis
maximi).

צנק *rad. inus. samar.* coar-
ctavit, clausit.

צונק *m.* carcer.

צנתרות *f. pl.* canthari, tubi,
canales.

צעד (*fut.* יצעד, *inf. c. suff.*
צעדה) progressus est, in-
cessit, processit; transgres-
sus est (terram); ascendit.
— *Hiph. fut. c. suffixis*
תצעידהו eum deducit ad
alqm *sq.* ל.

צעד *m.* gressus, passus;
trop. agendi ratio.

צעדה *f.* gressus, incessus;
pl. צעדות catenulae crura-
les.

אצעדה *f.* armilla.

מצעד *m.* gressus, incessus.

צעה inclinavit, reclinavit;
inclinatus, curvatus est; se
inclinavit; caput reclinavit
(collo resupino superbivit).
— *Pi.* צעה inclinavit.

צעירה *m.* velum (muliebre).

צעיר *v.* צעיר, צעיר.

צען migravit (de nomadibus).

צעננים (migrationes) *N. pr.*
urbis Kenitarum in tribu
Naphthalarum.

צֶעַן *N. pr.* urbis antiquae in Aegypto inferiori, Tanis.

צֶעֶצְעִים *v.* צֶעֶצְעִים.

צֶעַק (*ful.* רִצְעַק) clamavit de alqa re *sq. accus.*; acclamavit, imploravit alqm *sq.* אֵל, לְ. — *Pi.* (*part.* מִצְעַק) clamitavit. — *Hiph.* convocavit. — *Niph.* convocari, concurrere, se congregare.

צֶעֶקָה *f.* (*st. c.* צֶעֶקָה, *c. suff.* צֶעֶקָה) clamor.

צֶעֶר parvus fuit, *trop.* exiguus, vilis, contemptus fuit.

צֶעֶר, צֹעֶר (*parvitas*) *N. pr.* urbis ad mare mort. olim בְּלֵעַ dictae.

צֶעֶר *adj. m.* צֶעֶרָה *f.* parvus, exiguus; natu minor; vilis, contemptus. 2) *N. pr.* loci.

צֶעֶר *Chethib i. q.* צֶעֶר.

צֶעֶרָה *f.* paucitas (annorum vitae).

מִצְעֶר *m.* parvum, res parva, exigua; paucitas (hominum). לְמִצְעֶר ad exiguum (tempus).

מִצְעֶרָה *f.* subparvum, parvulum.

צֶפֶד firmiter adhaesit.

צֶפֶה (*splenduit*) prospectavit, speculatus est, (*part.* צֹפֶה *speculator*, *metaph. de* צֹפֶה *propheta*; *fem.* צֹפֶה *spe-*

culans;) spectavit, observavit *sq. accus.*, בְּ, בִּירָן; insidiatus est *sq.* לְ; *part. pass.* צֹפֶה *pro* צֹפֶה *sq.* לְ destinatus alicui (gladio). — *Pi.* צֶפֶה splendidum reddidit, *i. e.* auro argentove obduxit; 2) prospectavit; observavit, exploravit, circumspexit *sq. accus.*, בְּ, אֵל; prospexit, expectavit. *Part.* מִצְפֶּה *speculator*; *trop.* propheta. — *Py. part.* מִצְפֶּה auro s. argento obductus.

צֹפֶה *subst. f. v.* צֹפֶה.

צֶפֶן, צֶפֶר (*specula*) *N. pr.* filii Eliphæ.

צֶפֶר *m.* id quo quid obducitur (aurum argentumve).

צֶפֶרָה *f.* specula.

צֶפֶן, צֶפֶן (*expectatio*) *N. pr. m., patron.* צֶפֶן. — צֶפֶן *v.* צֶפֶן.

צֶפֶה *f.* speculatio, צֶפֶה *excubias agere.*

צֶפֶת *f.* capitulum columnæ, epistylum (aere obductum).

צֶפֶה (*specula*) *N. pr.* oppidi Cananit. postea הָרְמָה appellati.

צֶפֶתָה (*specula*) *N. pr.* vallis prope Maresam in tribu Juda.

מִצְפֶּה *m.* specula, locus editus, ex quo amplissimus

prospectus patet. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in Moabitide; c) in tr. Gad; d) in tr. Benjam.; e) vallis in fin. Palaest. septentr.

m.צפה N. pr. oppidi in Gileaditide, *i. g.* *m.צפה-גלעד*; b) oppidi in tribu Benj., *i. g.* *m.צפה*.

צפר v. צפרים, צפור.

צפח rad. inus arab. expandit, dilatavit.

צפה, צופח N. pr. m.

צפה f. urceus.

צפחית f. laganum, placenta.

צפע v. צפיעות, צפיעים, צפיע.

צפר v. צפירה, צפיר.

צפה v. צפית:

צפן (fut. יצפן) occultavit, abscondit, recondidit; intrans. se occultavit, insidiatus est alicui sq. ל; reposuit, asservavit, custodivit; cohibuit, retinuit. Part. צפון absconditum, arcanum, adytum; pl. צפוני יהוה protecti i. e. clientes Jehovae; צפון (Chethib צפין), צפונים opes, thesauri. — Niph. absconditus est alicui, latuit alqm sq. מן; repositus, destinatus est alicui sq. ל. — Hiph. abscondit, occultavit.

צפון com. (regio occulta, caliginosa,) septentrio, pla-

ga septentrionalis; aquilo; polus arcticus. *צפון*

terra septentrionalis (Assyria, Babylonia). *ל צפון*

ל צפון a septentrione alcjs

loci; *צפונה* septentrionem

versus; *לצפונה*, *לצפונה*

septentrionem versus;

מצפונה a regione boreali, *sq.*

ל a septentrione loci alcjs;

מפני צפונה a septentrione.

— 2) *N. pr.* oppidi in tribu

Gaditarum. — *Al. צפון i. g.*

צפון v. s. צפה, al. s. בעל.

צפוני adj. m. septentrionalis;

2) *patron. v. צפון*.

צפון Chethib pro צפין

part. m. thesaurus.

צפניה (Jehova occultavit, tuitus est) N. pr.

prophetae, *LXX. Σοφονίας.*

2) *al. virorum.*

מצפון m., pl. מצפנים loca

abscondita s. abdita, latibula.

צפנת פנינה (lege: Zophniath-

Paënéach, LXX. Φορθομ-

φανήχ, salus seculi) cognom.

aegypt. Josephi.

צפע rad. inus arab. protrusit,

produxit vilia, egressit

stercus, pepedit. — II) *i. g.*

צפה, *פצה* flavit, sibilavit.

צפע m. proles viperina.

צפעוני m. (pl. צפעונים) ex

prole viperina oriundus, vi-
pera, *Vulg.* basiliscus.

צפיע *m.*, *pl.* צפיעים excre-
menta, stercora.

צפיעה *f.*, *pl.* צפיעות prop-
agines viliores.

צפה — *Pil.* צפצה pipivit, ex-
iguam et tenuem vocem edi-
dit.

צפצה *v.* צוה.

צפר torsit, plexuit, in gy-
rum ivit, saltavit; se rever-
tit (*fut.* רצפר); 2) sibilavit,
fistulavit; 3) unguibus vul-
neravit.

צפר *m.* hircus.

צפר *m.* *chald.* (*pl.* צפירין)
hircus.

צפירה *f.* corona; ordo fati
in gyrum ductus.

צפור *com.* (*pl.* צפורים) avi-
cula; passer; avis quaecun-
que, *collect.* aves. 2) *N. pr.*
patris Balaci.

צפר *com.* *chald.* (*pl.* צפירין,
st. c. צפרי) avis.

צפרה (*avicula*) *N. pr.* ux-
oris Mosis.

צפרה *com.* rana.

צפרן *m.* unguis digiti; cu-
spis styli.

צפה *v.* צפתה, צפת, צפת.

צפין *v.* צפין.

צפקלג *i. q.* צוקלג.

צקלון *m.* pera, saccus.

צר, צר, צר *v.* צור. — צר, צר,
צרי *v.* צרר.

צרב — *Niph.* adustus est.

צרב *adj. m., fem.* צרבת
urens, adurens.

צרבת *f.* cicatrix.

צרדה (regio frigida) *N. pr.*
oppidi in tribu Manass.;

צרתן, צרדה *id.*

צרה *rad. inus. arab.* mana-
vit; *syr.* fidit.

צרה *subst. f. v.* צרר.

צרי, צרי, *in pausa* צרי *m.*
opobalsamum.

צרי *N. pr. i. q.* רצרי *v.* רצר.

צרויה, צרה (fissa, vulne-
rata) *N. pr.* matris Joabi.

צרו *i. q.* צור.

צרה *arab.* clarus, purus,
manifestus, apertus fuit; 2)
alta et clara voce clamavit
Zeph. 1, 14. — *Hiph.* cla-
morem sustulit, vehementer
clamavit.

צריה *m.* turris elata, longe
lateque conspicua.

צרן *rad. inus. chald. et syr.*
indigens fuit, necesse habuit.

צרה *m.* indigentia, neces-
sitas.

צרע prostravit; percussit:
part. צרוע *et Py. part.* מצרע

m., מִצְרַעַת *f.* lepra affectus, leprosus.

צְרוּעָה (leprosa) *N. pr.* matris Jerobeami.

צָרָבָה (crabro) *N. pr.* oppidi Danitarum in tr. Juda; *nom. gent.* צָרָבִי, צָרָבִית.

צָרָבָה *f.* crabro, *collect.* crabrones, vespae.

צִרְעָה *f.* (*c. suff.* צִרְעָתוֹ) lepra.

צָרַף (*fut.* יִצְרֹף) igne liquefecit, probavit, purgavit (metallum); *metaph.* exploravit, δοκιμάζειν; purgavit, integrum, sincerum reddidit. *Part.* צָרַף aurifex, argentifex; צָרֹף purus, sincerus. — *Niph.* purgatus est. — *Pi. part.* מִצְרָף aurifex.

צָרְפִי (*c. artic.*) *N. pr. m.*

צָרְפָּה *N. pr.* urbis inter Tyrum et Sidonem sitae, Σάραπτα: *c. ה* *loc.* צָרְפָּה.

מִצְרָף *m.* catinus, in quo metalla liquantur.

צָרַר pressit, compressit, arcte constrinxit, colligavit, involvit; corripuit; obsidione cinxit, pressit; 2) adversatus est, hostiliter tractavit *sq. accus.*, impugnavit *sq. dat.* (*part.* צָרַר adversarius); aemulatus est; 3) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* יֵצַר לִי in

angustiis versor; angore premor; sollicitus sum de alqo *sq.* יֵצַר. — *Hiph.* הִצַּר (*inf.* הִצַּר, *fut.* יִצַּר) coarctavit; obsidione pressit; in angustias redegit, anxit, vexavit; אִשָּׁה מִצְרָה mulier parturiens. — *Py. part.* מִצְרָר colligatus.

צָר *in pausa* צָר *adj. m.* coarctatus, arctus, angustus, *fem.* צָרָה. 2) *Subst.* adversarius, inimicus, hostis, *c. artic.* הִצַּר, *c. suff.* צָרִי, *pl.* צָרִים, *st. c.* צָרִי. 3) angustiae, miseria, calamitas; יָצַר לִי, בִּצְרָר לִי quum in angustiis versor. 4) saxum, silex, *cf.* צוּר.

צָרָה *f.* adversaria, inimica; angustiae, *c. ה* *parag.* בִּצְרָתָה לִי quum in angustiis versor.

צָרוּר *m.* (*pl.* צָרוּרִים) fasciculus; crumena, marsupium; lapillus. 2) *N. pr. m.*

מִצְרָר *m.* (*pl.* מִצְרָרִים, *st. c.* מִצְרָרִי) angustiae, miseria, calamitas.

צָרָה *v.* צָרָה.

צָרָה (*pro* צָהָרֶה splendor) *N. pr. m.*

צָרָה הַשְּׁחַר (*splendor auro-rae*) *N. pr.* oppidi in tribu Rubenitarum.

צָרָה *v.* צָרָה.

ק

קוא *v.* קא.

קאָת, *c. art.* הַקָּאָת, *st. c.*
קאָת *f.* pelecanus.

קָבֵב (*praet. c. suff.* קָבֵבָה, *inf.*

קָב, *imp. c. suff. et* נ *epenth.*

קָבֵנוּ, *c. parag.* קָבֵה) ma-

ledixit, exsecratus est. —

II) *arab.* concamerato opere
struxit; *cf.* נָקֵב.

קָב *m.* mensura rerum ari-
darum sextam sati partem
continens.

קָבֵה *f.* tectum concamera-
tum, tentorium opere con-
camerato exstructum, quo
lectus circumdatur.

נָקֵב *v.* קָבֵהָה, קָבֵה.

קָבֵה *f.* (*pro* נָקֵבָה, *cf.* נָקֵב,
vel a קָבֵה *arab.* carpsit,
collegit, connessit,) ventri-
culus (animalium ruminan-
tium), ἐχῖνος.

קָבֵל — *Pi.* קָבֵל accepit, re-
cepit; admisit (doctrinam).

— *Hiph. intrans.* alterum
alteri obversum, oppositum
esse.

קָבֵל *chald., Pa.* קָבֵל accepit.

קָבֵל *praep.* coram, ante.

קָבֵל *m.* (*c. suff.* קָבֵלוּ *s.*

קָבֵלוּ) oppositio; res opposi-
ta. *Alii:* machina bellica.

קָבֵל, קָבֵל *m. chald.* opposi-
Leopold, *Lex. Hebr.*

tum; לְקָבֵל, *c. suff.* לְקָבֵלָהּ,
ex adverso, e regione; ante,
coram; propter; *sq.* הִי pro-
pterea quod. כֹּל-קָבֵל הִי ea
ipsa de causa quod, quia;
quam ob causam, quare; eo-
dem modo quo, quemadmo-
dum. כֹּל-קָבֵל הִנֵּה eam ipsam
ob causam, propterea.

קָבֵעַ *i. q.* גָּבֵעַ altus isque ro-
tundus et gibbosus fuit; 2)
textit, abdidit, defraudavit,
spoliavit *sq. accus. dupl.*
alqm alqa re.

קוֹבֵעַ *m.* galea.

קָבֵעָה *f.* calix.

קָבֵץ (*fut.* יִקְבֹּץ) collegit,
congregavit; *trop.* collegit
sibi (animus nequitiam). —
Niph. colligi, congregari,
se congregare. — *Pi.* pre-
hendit, recepit; collegit,
congregavit; contraxit, ex-
stinxit (splendorem). — *Py.*
part. fem. מְקַבְּצָה congrega-
gata. — *Hithpa.* se congre-
gare.

קָבֵצָה *f.* collectio, acervus.

קָבוּץ *m.* congregatio, ca-
terva.

קָבֵצִים (duo acervi) *N. pr.*
oppidi in tr. Ephr.

יְקַבְּצֵאל, קָבֵצָאֵל (Deus con-
gregat) *N. pr.* oppidi in tr.
Juda.

קָבֵר (*fut.* יִקְבֹּר) sepelivit

alqm (*raro* complures). — *Pi.* קָבַר sepelivit aliquos (plures). — *Niph. et Py.* sepultus est.

קָבַר *m.* (*c. suff.* קָבְרוּ; *pl.* קְבָרִים, קְבָרֵי; קְבֻרוֹת, קְבֻרוֹת) sepulcrum.

קְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה (sepulcra concupiscentiae) *N. pr. loci* in deserto Arab.

קְבֻרָה, קְבֻרָת *st. c.* קְבֻרָה *f.* sepultura; sepulcrum.

קָנָד (*arab.* divisit, fidit, *cf. derivv.*) inclinavit (caput), se inclinavit, *fut.* יִקְדֵּי, *pl.* וַיִּקְדְּוּ.

קָנָה *f.* casia.

קָדְקֵדוֹ *m.* (*c. suff.* קָדְקְדוּ) vertex capitis (divisio capillorum).

קָדַשׁ *v.* קָדַשׁ.

קָדַח incendit, accendit (ignem); *intrans.* incensus est, exarsit.

קָדַחַת *f.* febris ardens.

קָדַחַת *m.* gemma igne radians et scintillans, carbunculus.

קָדַם — *Pi.* קָדַם anteriorem se exhibuit, comparuit coram alqo *sq. accus.*; antecessit, praeivit *sq. accus.*; antevertit, occupavit *sq. accus.*, *inf.*; obviam ivit, occurrit (irruit, impetum fecit), succurrit alicui (adju-

vit) *sq. accus.*; obviam ivit cum alqa re *sq. ב.*, obtulit alqd; impertivit alqm alqo *sq. dupl. accus.* — *Hiph.* praevertit; irruit, invasit.

קָדַם *m.* (quod ante est) *adv.* ante, a fronte; *subst.* plaga orientalis, קָדַם אֶרֶץ קָדַם et קָדַם תְּרָמָה orientem versus; מִקְדָּם ab oriente, *sq. ל.* ab oriente alcjs loci; בְּנֵי קָדַם orientales, Arabes; הַר קָדַם montes Arabiae, הַר הַרְרֵי קָדַם montes Mesopotamiae.—2) priscum tempus, vetustas; מִקְדָּם antiquitus, inde a prisco tempore; יְמֵי קָדַם tempora prisca; מַלְכֵי קָדַם reges prisca; אֱלֹהֵי קָדַם Deus aeternus, קָדַם יֹשֵׁב קָדַם qui in solio sedet ab aeterno. קָדַם *adv.* olim; ante. — קְדַמֵי אֶרֶץ primordia terrae.

קָדַים *m.* pars adversa, קְדַיְמָה in adversum, prorsus; 2) plaga orientalis, קְדַיְמָה orientem versus; רֵיחַ קָדַים et קָדַים ventus orientalis, eurus; *trop.* res iuanis.

קְדוּמִים *m. plur.* vetustas, נַחַל קְדוּמִים torrens antiquitus nobilis.

קָדַם *semel* קָדַם *chald.* (*c. suffixis* קְדַמְיָהּ, קְדַמְיָהּ,

קָדְמִיּוֹן, קָדְמִיָּה, קָדְמוֹתָי
coram (de loco), ante (de
tempore). מִן קָדָם ab.

קָדְמָה *f.* origo; status pri-
stinus; *st. c.* קָדְמַת antequam.

קָדְמָה *f. chald.* tempus pri-
us; מִן קָדְמַת הָנָה, מִקְדְּמַת
הָנָה antehac.

קָדְמָה *f.*, *st. c.* קָדְמַת ab
oriēte (alcjs loci).

קָדְמָה *N. pr.* filii Ismaelis.

קָדְמוֹת *N. pr.* oppidi Rube-
nitarum.

קָדְמִי *m. chald.* (*fem. st.*
emph. קָדְמִיָּהָ, *pl.* קָדְמִיָּהָ)
prior, primus.

קָדְמִיָּאל (coram Deo) *N.*
pr. m.

קָדְמוֹן *adj. m.* קָדְמוֹנָה *f.*
orientalis.

קָדְמוֹנִי *m.* anterior; orien-
talis, מַרְקָמוֹנִי הַיָּם הַמֵּת mare o-
riētale (mare mortuum);
2) priscus, antiquus, *plur.*
קָדְמוֹנִים maiores, *f.* קָדְמוֹנִיּוֹת
antiqua, praeterita; tempo-
ra prisca. מִשַׁל הַקָּדְמוֹנִי pro-
verbium majorum. — 3) *N.*
pr. populi Cananitici.

קָדְקֹד *v.* קָדַר.

קָדַר sorduit, illuvie et squa-
lore foedatus est; sordidis
vestibus et tristis incessit,
(קָדַר lugens, moestus;) ni-
gro colore fuit (cutis sole

adusta), obscuratus est (dies,
sol, luna). — *Hiph.* lugen-
tem reddidit; obscuravit (so-
lem, sidera). — *Hithpa.* se
obscuravit (coelum).

קָדַר (nigrities) *N. pr.* filii
Ismaelis et gentis ab eo ori-
undae in Arabia; בְּנֵי קָדַר
Cedrei.

קָדְרוֹן (turbidus) *N. pr.* tor-
rentis prope Hierosolyma.

קָדְרוֹת *f.* nigrities, tene-
brae.

קָדְרוֹנִי *adv.* habitu lugu-
bri.

קָדַשׁ, קָדְשׁ (*fut.* יִקְדַּשׁ) sanctus,
sacer fuit; consecra-
tus est. — *Niph.* נִקְדַּשׁ con-
secratus est; sanctus cogni-
tus est, sanctus habitus est;
sanctum se declaravit in ali-
qua re *sq.* בָּ. — *Pi.* קָדַשׁ re-
bus profanis exemit, san-
ctum habuit, sancte coluit
(Deum, sabbathum, sacer-
dotem), sanctum declaravit
(Deus sabbathum, populum),
alqd sacrum instituit (jeju-
nium), consecravit (tem-
plum, aram, aedificium,
montem, sacerdotem, popu-
lum Isr.); sacris ritibus inau-
guravit et praeparavit (mi-
lites ad pugnandum); indi-
xit sacrum (diem). — *Py.*
part. מִקְדַּשׁ consecratus
(sacerdos, res sacra); *pl.* in-
augurati (milites a Deo ad

pugnam). — *Hiph.* הִקְדִּישׁ sanctum habuit, sancte coluit; sanctum declaravit aliquem; consecravit, dedicavit alqd (Deo); sacris ritibus inauguravit. — *Hithpa.* הִתְקַדְּשׁ, הִתְקַדְּשׁוּ sacris lustrationibus et lotionibus se purificavit; sanctum se praebuit, se consecravit; sanctum se praestitit; celebratum est (festum).

קָדוֹשׁ *adj. m.* sanctus; sacer, sacratus; sanctum, sacrarium. *Pl.* קְדוֹשִׁים sanctissimus (Deus); sancti (angeli, homines pii, Judaei).

קָדִישׁ *adj. m. chald.* sanctus (Deus, angelus, populus Isr.).

קָדֵשׁ *semel m. (c. suff.)* קוֹדֵשׁ *m. (c. suff.)* plur. קְדָשִׁים *st. c.* קְדָשִׁי *c. artic. et praef.* קְדָשִׁי, לְקְדָשִׁים, בְּקְדָשִׁים, הַקְדָּשִׁים *c. suff.* קְדָשִׁי, קְדָשִׁי, קְדָשִׁי) sanctitas, קְדָשִׁי nomen meum sanctum, הַר קְדָשִׁי mons meus sacer, בְּגָדֵי קְדָשׁ vestes sacrae, etc. 2) *concr.* sacrum, res sacra, Deo consecrata; 3) sacrarium (tabernaculum, templum). — קְדָשִׁים res sanctissima, (altare, vasa sacra, oblationes sacrae etc.; *pl.* קְדָשִׁי, הַקְדָּשִׁים) adytum taberna-

culi et templi sanctissimum. קָדֵשׁ *m.* (numini consecratus) cinaedus, scortator meritorius; *fem.* קְדָשָׁה meretrix. — 2) קְדָשׁ בְּרִינֵצַּע, קְדָשׁ *N. pr.* urbis in deserto Idumaeam inter et Aegyptum sito.

קְדָשׁ *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) in tr. Naphth. 3) in tr. Issaschar alibi קְשִׁיחַן appellati.

מְקֻדָּשׁ, *semel m. (c. suff.)* מְקֻדָּשִׁים, *plur.* מְקֻדָּשִׁים (מְקֻדָּשִׁי, מְקֻדָּשִׁים) res sacra, sacrata; locus sacer; tabernaculum s. templum sacrum; asylum.

קָהָה obtusus factus est, hebetatus est. — *Pi.* קָהָה *intrans.* hebetatus est.

קָהַל — *Hiph.* הִקְהִיל congregavit. — *Niph.* se congregare.

קָהָל *m.* congregatio hominum; coetus, multitudo congregata; concio populi.

קָהָל (coetus) *N. pr.* stationis Israelitarum in deserto Arabiae.

קְהָלָה *f.* concio.

קְהָלָה *m. (fem. Eccles. 7, 27.) N. pr.* Salomonis in libro, qui hoc nomine inscriptus est; *LXX.* ἐκκλησιαστής, qui pro concione ver-

ba facit sive orationem habet.

מִקְהָלִים *m. pl.* conciones, coetus.

מִקְהֵלוֹת *f. pl. id.* 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

קָהָה *N. pr.* filii Levi; *patrón.* קָהָהוּ.

קָהָה *v.* קָהָה, קָהָה.

קֹא *evomere, metaph.* ejicere. — *Hiph.* הִקִּיא *evomuit, metaph.* ejecit.

קָא *m.* evomitum.

קִיא *m. id.*

קִיקְלוֹן *m.* vomitus ignominiae s. ignominiosus. *Aliis est pro* קִלְקִלוֹן *ignominia, a v.* קִלְלָה.

קָבַע *v.* קָבַע.

קָנָה *strinxit, contorsit; robore valuit; 2) expectavit, animo confidenti speravit, part.* קָנָה. — *Pi.* קָנָה (*inf.* קָנָה, קָנָה; *fut.* יִקְנֶה, יִקְנֶה) *expectavit, praestolatus est sq. accus., לָ, אֶל; speravit (Jehovae auxilium), confisus est; insidiatus est sq. accus., לָ. — Niph.* se congregare, confluere (aquae, gentes).

קָו, קָו *m.* funiculus, funis mensurius, amussis; regula, norma; chorda, sonus, τόνος (*c. suff.* קָוִים) *Ps.* 19, 5.;

robur, vis, קָוִי קָוִי *populus robustissimus.*

קָהָה *Chethib m.* amussis.

מִקְהָה *m.* expectatio, spes, fiducia; *metonym.* is in quo spes ponitur (Deus); 2) congregatio, confluxus.

מִקְהָה *f.* receptaculum, locus, in quo aqua confluit.

הִקְהָה *f.* funis; 2) expectatio, spes; *metonym.* is in quo spes ponitur, id quod speratur. 2) *N. pr. m.*

קָהָה *v.* פָּקַח.

קָוִט (*praet.* קָוִט, *fut.* יִקְוֹט) fastidire alqd *sq. ב.* — *Niph.* (praet. נִקְוֹטוּ tanquam a קָוִט, נִקְוֹטוּם) fastidio, taedio affectus est. — *Hithp.* הִתְקָוִט fastidivit, abhorruit ab alqa re *sq. ב.* — II) קָוִט, *fut.* יִקְוֹט praeciditur (spes).

קָוִל *rad. inus. arab.* dixit.

קָוִל *m. (c. suff.* קָוִלוּ, קָוִלָה, *pl.* קָוִלוֹת, קָוִלוֹת) vox; sermo; rumor; sonus, strepitus, fragor. — קָוִל יְהוָה vox Jehovae; tonitru; *pl.* קָוִלוֹת tonitrua.

קָוִלָה (vox Jehovae) *N. pr. virorum.*

קָל *m. chald.* vox; sonus.

קָוִם (*praet.* קָוִם, *fut.* יִקְוֹם, יִקְוֹם, *apoc.* יִקְוֹם, יִקְוֹם) surgere; exsistere contra

alqm sq. על, אל, אָל, אָל (ad-
versus me surgentes, inimi-
ci mei;) prodire, exoriri,
emergere; resurgere, (ex
inferis redire;) 2) se sistere,
stare; consistere, persiste-
re, perstare, durare; sq.
לפְּנֵי consistere coram alqo
(resistere alicui); manere,
sq. לְ alicui, sq. על in alqa re
perseverare; ratum fieri (de
emtionē ad possidendum,
consilio, vaticinio), ratum
esse (votum, testimonium),
valere; adesse auxilio alicui
sq. לְ; קָמוּ עֵינָיו steterunt
ejus oculi, (quorum pupillae
stant nec solis luce contra-
huntur;) וְקוּם עַל-שֵׁם אָחִיו
stabit super nomine
fratris sui defuncti, (in ejus
possessionem succedet;)
וְיָקָם עַל-מַמְלַכַת אָבִיו et suc-
cessit in regnum patris sui.
— *Pi.* קָמוּ erexit (miserum);
ratum fecit, confirmavit;
eventu comprobavit (vatici-
nium); sanxit alicui alqd in-
jungendum s. imponendum,
obstrinxit alqm alicui rei sq.
עַל; sibi injunxit sq. עָלָיו, in
se suscepit; praestitit (pro-
missa). — *Pil.* קוּמוּ exstru-
xit, instauravit (ruinas); *in-*
trans. surrexit. — *Hiph.*
יָקָמוּ (*praet.* יִקְמוּ),
וְיָקָמוּ, plur. וְיָקָמוּ; *fut.*
יָקָמוּ, *apoc.* יָקָמוּ; *inf.*

יָקָמוּ; *part.* מְקוּמוּ, *c.*
Jod parag. (מְקוּמוּ) effecit ut
quis surgeret, erexit, leva-
vit (miserum, afflictum); sta-
tuit, exstruxit (tentorium,
statuam, altare, turres), re-
stituit, restauravit (tento-
rium, terram); existere jus-
sit, excitavit (homines, pro-
phetam, sacerdotem, judi-
cem, hostem; mala, calami-
tates); יָקָמוּ בְרִית הַקּוּם foedus
fecit; יָקָמוּ זָרַע הַקּוּם שֵׁם לְ
יָקָמוּ nomen, prolem alicui ex-
citavit, leviratu alicui ad
nomen propagandum pro-
lem paravit; 2) constituit (re-
gem); confirmavit (solium,
regnum); ratum fecit, prae-
stitit; inibuit, compescuit.
— *Hoph.* הוּקָמוּ erectus, ex-
structus est; constitutus est;
ratum factum est. — *Hithp.*
הִתְקוּמוּ hostilem surrexit
s. exstitit, sq. לְ contra alqm;
part. מִתְקוּמוּ adversarius
meus.

קום *chald.* surgere, exsi-
stere; stare; manere, dura-
re. — *Pa.* קוּמוּ constituit,
decretum fecit. — *Aph.*
יָקָמוּ, יָקָמוּ (*fut.* יָקָמוּ,
יָקָמוּ) erexit, statuit; ex-
citavit; constituit. — *Hoph.*
יָקָמוּ erectus stetit.

קוּמוּ *f.* altitudo (rei); pro-

ceritas (cedrorum); statura (hominis).

קום *m.* adversarius, inimicus.

קומה *f.* consurrectio.

קום *m. chald.* statutum, edictum.

קום *m.* קומה *f. chald.* stabilis, mansurus.

קמה *f.* (קמות *pl.*) seges, quae in culmis adhuc erecta stat.

קמוך *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

קוממיות *adv.* erecto corpore.

קום *m.* quicquid exstat s. vivit (in terris).

מקום *com.* (מקומות *pl.*) locus; domicilium; oppidum s. pagus; במקום אשר in loco quo, ubi.

הקומה *f.* standi et resistendi facultas.

הקומים *m.* adversarius.

קוץ — *Pil.* קוץ cantum lugubrem cecinit, lamentatus est, deploravit alqd *sq.* על, אל.

קונה *f.* (קונות, קוניים *pl.*) cantus lugubris, lamentatio. — 2) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

קום *s.* קום *i. q.* קצץ. — *Pil.* קום succidit.

קוע *m.* (admissarius) princeps.

קוף *m.* simia, κῆβος, κῆπος, κείπος.

קוף *rad. inus. i. q.* נקוף in gyrum ire, circuire.

הקופה *f.* circuitus (solis), decursus (temporis).

קוף fastidire *sq.* ב; timere *sq.* מפני. — *Hiph.* הקוף tædio s. timore affectit, obsidione pressit (urbem). — II) קוף *i. q.* קוף, *Hiph.* expergefactus est. — III) קוף *i. q.* קוף secare, succidere; *denom.* א קוף aestatem egit alqo loco. — IV) קוף *i. q.* קוף, *cf.* קוצות.

קוף *m.* (קוצי, קצים *pl.*) spina; *collect.* spinae, vepres. — 2) *N. pr.* virorum.

קוף *m.* messis pomorum, ficuum; fructus aridi, poma, ficus; aestas.

קוצות *f. pl.* capilli, cincinnati.

קור fodere (aquas, puteum). — *Pil.* קור suffodit, evertit (murum); *trop.* delevit (populum). — *Hiph.* קור scaturire fecit (aquam).

קור *m., pl.* קורים fila tenuia, telae, reticulum araneorum, καῖρος.

קרה *v.* קרה.

קוש *i. q.* קוש, קוש (*fut. pl.*) tendiculam ponere.

— II) קוש *rad. inus. arab.*
curvum esse.

קוש (aucupium) *N. pr.* pa-
tris Sauli; 2) al. virorum.

קושריהו *N. pr. m.*

קישון (tortuosus) *N. pr.*
fluvii, qui in sinum Ptole-
maidis effunditur; 2) oppidi
in tribu Issascharitarum.

קשת *com.* (*plur.* קשתות,
קשתות) arcus, (בן-קשת) sa-
gitta;) *metonym.* sagitta-
rius; arcus coelestis. — (2
Sam. 1, 18. קשת nomen est
carminis, in cuius vs. 22.
Jonathanis arcus commemo-
ratur.)

קשת *m.* sagittarius.

קוט *v.* קוט.

קטב *rad. inus. arab.* secuit,
succidit.

קטב excidium, exitium;
lues, pestilentia.

קטב *m.* (*c. suff.* קטבך)
lues, pestilentia.

קטורה *v.* קטורה, קטורה.

קטל *v. poet.* (*fut.* יקטל) in-
terfecit, occidit.

קטל *chald.* occidit, interfe-
cit, *part. act.* קטל, *pass.*
קטיל, *praet. pass. fem.*
קטילה. — *Pa.* קטל (*inf.*
קטלה) occidit, trucidavit
(complures homines). —
Ithpe. inf. הִתְקַטְּלוּ occidi.

— *Ithpa. part. pl.* מִתְקַטְּלִין
occisi.

קטל *m.* caedes.

קטן (*fut.* יקטן) parvus, exi-
guus fuit; *sq.* מן minor, in-
dignus aliqua re fuit. — *Hiph.*
minuit.

קטן, קטן *adj. m.* (*c. suff.*

קטנים; *plur.* קטנים; *st. c.*

קטנה (*קטנה*) *f.* parvus, exi-

guus; aetate parvus, natu-

minor s: minimus; exiguus

numero; vilis, ignobilis;

subst. parvitas: כלי הקטן

vasa parva, minora. — 2)

הקטן *N. pr. m.*

קטן *m.* (*c. suff.* קטני, *alii*

codd. קטני) digitus minimus.

קטף (*fut.* יקטף) decerpsit,
avulsit. — *Niph.* decerptus

est.

קטר *Kal inus. i. q.* עָתַר

odore suavi fumavit. *Part.* חִצְרוֹת

חִצְרוֹת קטרות atria fumum exha-

lantia, quae tecto carent.

Alii: קטר *i. q. chald.* קטר

ligavit: atria conjuncta, mu-

ris clausa. *Ez.* 46, 22. — *Pi.*

קטר suffivit (idolis), adoluit;

part. f. pl. מִקְטָרוֹת arae in

quibus suffiebatur. — *Py.*

part. f. מִקְטָרָה suffimentum.

— *Hiph.* הִקְטִיר suffivit

(idolis), adoluit. — *Hoph.*

הִקְטִיר suffitus factus est,

part. מִקְטָר suffimentum.

קטורה *f.* suffimentum.

קטורה *N. pr.* uxoris Abrahami.

קטרת *f.* (*c. suff.* קטרת) suffimentum; pars victimae, quae adoleri solet, adeps.

קטור *m.* fumus; vapor, nebula.

מקטר *m.* suffitus.

מקטרת *f.* thuribulum.

קטר *rad. inus. chald.* ligavit.

קטר *m. chald., pl.* קטרין ligamenta ossium, vertebrae dorsi; *metaph.* nodi, quaestiones difficiles.

קטרון (ligamentum) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon, quod etiam קטרת (parva) appellatur.

קוא *v.* קוא.

קיה *evomuit, imp. pl.* קיה.

קיש *m. chald. i. q.* קיש aestas.

קטר *v.* קטר.

קום *v.* קימה, קום, קום, קום.

קמש *v.* קמוש *i. q.* קימוש.

קין *rad. inus. arab.* ferrum cudit.

קין *m.* lancea. — 2) *N. pr.* filii Adami natu majoris; b) gentis Kenitarum; c) הקין oppidi in tribu Juda.

קני *Kenitae*, populus Cananiticus in australi Palaestinae parte.

קניה *v.* קני.

קין *N. pr.* patriarchae.

קין *v.* קין.

קיצון *v.* קיצונה, קיצון.

קיקיון *m.* ricinus (frutex), *xix.*

קקלון *v.* קוא.

קיר, *semel* קר *m.* (*pl.* קירות) murus, paries, maceria; latus (altaris); לב קירות parietes cordis, praecordia. —

קיר, קיר, קיר מואב 2)

קיר *N. pr.* urbis Moabiticae. — 3) *N. pr.* gentis et

regionis in Assyria.

קירם *N. pr. m.*

קיש *v.* קישון, קיש.

קישיר *N. pr. m. i. q.* קישיר

קיתרס *m. chald. xiθαρς, ci-thara.*

קלל *v.* קלה, קל.

קול *v.* קל, *chald.*

קלה *Niph. fut.* ויקלהו *Che-thib, pro quo legitur Keri-thib* et congregati sunt, 2 *Sam.* 20, 14.

קלה *ussit, torruit, frixit* (spicas, homines atroci supplicio afficiendos). *Part.* קלוי tostum, spicae frixae. —

Niph. part. נקלה adustum, inflammatio. — II) *i. q.* קלל, *Niph.* vilis factus est; ignominia affectus est, contemptim habitus est; *part.* vilis,

ignobilis. — *Hiph.* vilipendit.

קָלִיאַ קָלִיאַ *m.* frumentum frixum.

קָלוֹן *m.* ignominia; turpitude, turpiter factum; pudendum muliebre.

קַלְיָהָת *f.* olla, lebes.

קָלוֹטַ קָלוֹטַ *part.* pumilio.

קָלוֹטַ (pumilio) *N. pr. m.*

מִקְלוֹטַ *m.* asylum. 'עִיר מִ' *pl.* 'עִיר מִ' oppida, asyla, in quae homicidae confugiebant.

קָלוֹטַ *i. q.* קָלוֹטַ *N. pr.* Levitae.

קָלִיל (*fut.* יִקָּל, *pl.* יִקָּלוּ) levis fuit; agilis, celer, velox fuit; paucus fuit, imminutus est; exiguus, vilis fuit, in contentum abiit. — *Niph.* נִקָּל, נִקָּל (*fut.* יִקָּל, יִקָּלוּ) levis fuit, (עֲלֵי-נִקָּלָה) leviter; *impers.* facile fuit ad alqd *sq.* לֵּי *c. inf., sq.* לֵּי *pers.* alicui; celer fuit; exiguus fuit, (*impers.* נִקָּל מִן parum est ut;) vilis, contemptus fuit. — *Pi.*

קָלִיל exsecratus est, maledixit *sq. accus.*, בָּ. — *Py.* קָלִיל alicui maledictum est, *part.*

מִקְלוֹטַ diris devotus, exsecratus. — *Pilp.* קָלִיל motitavit, concussit; laevigavit, exacuit. — *Hiph.* הִקָּל (*fut.*

הִקָּל, *inf.* הִקָּל) levem reddi-

dit, levavit *sq.* מֵעַל, remisit (alqd de onere); vilipendit, contempsit, ignominia affecit. — *Hilhpalp.* concussus est.

קָלִי *adj. m.* (pl. קָלִיִּים) *f.* levis, agilis, celer, velox; *poët.* equus velox; *adv.* celeriter, cito.

קָלִי (celeres mei) *N. pr. m.*

קָלִיל *adj. m.* laevus, politus.

קָלִילָה *st. c.* קָלִילָה *f.* execratio, maledictio; *concr.* cui maledictum est, execratus.

קָלִילִים *m.* levissimus, vilissimus.

קִיָּלוֹן *v. s.* קִיָּוָא.

קָלִיס — *Pi. et Hithpa.* illudit, irrisit, sprexit *sq. accus.* בָּ.

קָלִיס *m.* irrisio.

קָלִיסָה *f. id.*

קָלַע fundâ misit, libravit, (קָלַע funditor;) *metaph.* ex terra ejecit (populum); 2) sculpsit, caelavit. — *Pi.* fundâ projecit.

קָלַע *m.* (*c. suff.* קָלַעוּ, *pl.*

קָלַעוּ) funda; velum; valva januae.

קָלַעוּ *m., pl.* קָלַעוּ funditores.

מִקְלוֹטַ *f.* (pl. מִקְלוֹטוֹת, *st. c.* מִקְלוֹטוֹת) sculptura.

קָלִיל *v.* קָלִיל.

קֶלְשׁוֹן *m. furca, ק' שלש tri-*
dens.

קָמָה *v. קום.*

קְמוּאֵל (congregatio Dei) *N.*
pr. virorum.

קָמוֹן *v. קום.*

קָמוֹשׁ *v. קמש.*

קָמָה *m. farina.*

קָמַט firmiter constrinxit s.
comprehendit. — *Py. com-*
prehensus est.

קָמַל, קָמַל emarcuit, emor-
tua est (arbor, planta).

קָמַץ in pugillum collegit,
pugillo cepit.

קָמַץ *m. (c. suff. קָמַצוּ) pu-*
gillus; *pl. קָמַצִים* manipuli.

קָמַשׁ *rad. inus. arab. colle-*
git, corrasit (res vilissimas).

קָמַשׁוֹשׁ, קָמַשׁוֹשׁ, *pl. קָמַשׁוֹשִׁים*
m. herbae viliores (urticae).

קָנָן *v. קנים, קון, קון.*

קָנָא *Kal inus. arab. valde*
rubit. — *Pi. קָנָא* ardenti

studio incensus fuit: *sq. ל*

summo alcjs studio flagra-
vit, ζηλοῦν, (ק' לִיהוָה) cau-

sam Jehovae studiose defen-
dit;) *sq. ב* aemulatus est;

invidit *sq. ב, ל, accus.;* zelo-
typus fuit *sq. accus.* (mari-

tus in uxorem), *sq. ב* (uxor
in pellicem); *trans.* zeloty-
pnam alcjs movit *sq. accus.*
et *ב*. — *Hiph. קָנִיא* (*part.*

קָנִיא *tanquam a קָנִיא* ad
zelotypiam provocavit, ze-
lotypiam concitavit.

קָנִיא *m. zelotypus (Deus so-*
cii et aemuli impatiens et ul-
tor perfidiae strenuus).

קָנִיא *m. id.*

קָנִיא *f. (pl. קָנִיאוֹת) stu-*
dium ardens, ζῆλος (Dei er-
ga populum suum, hominum
erga Deum); zelotypia; in-
vidia; *metonym.* is cui invi-
detur; amor ardens; indi-
gnatio, ira.

קָנִיא (*fut. קָנִיא, apoc. וַיִּקְנֵן;*
inf. abs. קָנִיא, קָנִיא, constr.

קָנִיא (*קָנִיא*) acquisivit, sibi
comparavit; nactus est; e-

mit, redemit; possedit; pa-
ravit, formavit; creavit (coe-

lum et terram, homines). —
Niph. emtus est. — Hiph.

(*pract. c. suff. קָנִיא; part.*
קָנִיא *v. קָנִיא*) emendum de-
dit, vendidit.

קָנִיא *chald. emit.*

קָנִיא (possessio) *N. pr. op-*
pidi in tribu Manassitarum.

קָנִיא *m. acquisitio, emtio;*
possessio, opes; res creata,
κτίσις.

קָנִיא *m. (st. c. קָנִיא, c.*
suff. קָנִיא, קָנִיא, קָנִיא,

קָנִיא; *c. suff. plur. קָנִיא,*
קָנִיא, קָנִיא,

מִקְנֵיהֶם) emtio, emtum *Gen.* 49, 32. 2) possessio, opes, pecus, greges; 'אֲנִשֵּׁי מ' pecuarii, 'אֶרֶץ מ' regio pascuis plena.

מִקְנָה *f.* emtio; emtum; possessio; pretium (emtionis).

מִקְנֵיהוּ (possessio Jehovae) *N. pr. m.*

קָנָה *m.* (*st. c.* קָנָה, *c. suff.* קָנָה; *pl.* קָנִים) canna, arundo; calamus aromaticus; culmus frugum; pertica mensoria; jugum staterae; os lacerti *s. brachii superioris* (*Armrohre*); calamus *s. scapus candelabri*, *plur.* קָנִים, קָנֵי brachia candelabri.

קָנָה (locus arundinosus) *N. pr.* rivi in confiniis trib. Ephr. et Manass. 2) oppidi in tribu Ascher.

קָנָא *i. q.* קָנָא.

קָנָו (venatus, praeda) *N. pr. m.*

קָנָר *N. pr.* populi Cananitici; 2) *patron. nom.* קָנָו.

קָנֵי *i. q.* קָנֵי.

קָנָמוֹן *st. c.* קָנָמוֹן *m.* cinnamomum.

קָנָן *Kal inus. arab.* concinnavit, formavit. — *Pi.* קָנָן (denom. *v.* קָנָן) nidificavit, nidum paravit. — *Py. part.*

מִקְנֵיהֶם *Keri* מִקְנֵיהֶם, *Chethib* מִקְנֵיהֶם, *pro* מִקְנֵיהֶם, nidulans.

קָנָן *st. c.* קָנָן *m.* (*c. suff.* קָנֵי, קָנָו) nidus; pulli in nido; habitaculum, domicilium; *pl.* קָנִים cellae.

קָנָץ *s.* קָנָץ *v.* קָנָץ *pro* קָנָץ.

קָסָם divinavit, hariolatus est; *part.* קָסָם hariolus, sortilegus.

קָסָם *m.* divinatio, hariolatio; praemium divinationis; oraculum.

מִקְסָם *m.* divinatio.

קָסָם *v.* קָסָם.

קָשָׁה *v.* קָשָׁה.

קָעִרְלָה (arx, castellum) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

קָעִקָע *m.* stigma cuti inustum.

קָעֵר *rad. inus. arab.* profundus fuit.

קָעֵרָה *f.* (st. *c.* קָעֵרָה, *pl.*

קָעֵרוֹת, *st. c.* קָעֵרוֹת, *c. suff.*

קָעֵרוֹתָיו) scutella, patina, lanx.

קָפָא concrevit, coagulatus est, congelatus est (de aquis marinis); *part.* קָפָאִים condensati, insidentes (faecibus suis, tanquam vinum faecibus incumbens, *i. e.* summa tranquillitate fruentes). — *Hiph. trop.* coagulavit (instar lactis).

קָפָאוֹן *m.* concretio, gelu.

קפד *Kal inus. arab. contractit, convolvit; chald. abscidit.* — *Pi. trop. abscidit, praecidit.*

קפד, *c. ה* *parag. m. excidium.*

קפד *m. erinaceus.*

קפז *rad. inus. arab. subsiliit.*

קפז *m. serpens jaculus.*

קפץ (*fut. תקפץ*) *contractit, conclusit, ocllusit (os, manum, trop. misericordiam).*

— *Niph. se contractit, se composuit (i. e. membra contractit ad moriendum).* — *Pi. subsiliit.*

קץ *v. קצץ.*

קצב (*fut. יקצבו*) *abscidit, cecidit (lignum); totondit, part. pl. קצבות* oves tonsae.

קצב *m. praecisio, forma; extremitas, finis, קציבי הרים* radices montium.

קצה *abscidit, trop. perdidit; (decidit, decrevit; finivit.)*

— *Pi. abscidit, detruccavit, amputavit.* — *Hiph. inf. קצה* *abraderere.*

קצה *m. (st. c. קצה c. suff.*

קצהו (*קציהם*) *extremum, finis; אנשי מקצה* homines ab extremo usque, ad unum omnes;

מקצה *שלושת ימים* sub finem trium dierum; 2)

מקצה *universitas, summa,*

מקצהו *ex universo numero*

מקציהם *ex univ. numero suo.*

קצה *m. finis.*

קצה *f. (pl. constr. קצות)* *extremum, finis (spatii, temporis).* **מקצה** *ab extrema parte, in extrema parte.*

קצות הארץ *fines terrae (populi remotissimi); קצות*

השמים *fines i. e. plagae coeli.*

קצות הרקרו *extremitates viarum ejus (quasi extremae lineae operum Dei).*

מקצות העם *ex universa plebe; מקצותם* *ex universo suo numero.*

קצו *m., pl. constr. קצו* *fines (terrae).*

קצות *f. pl. (c. suff. קצותיו* *Chethib, קצותיו Keri) extremitates; fines (terrae).*

קצת *f. extremitas, finis (temporis), ubique cum praef. מן conjung.:*

מקצת *in fine, sub finem,*

מקצת ימים עשרה *decem diebus praeteritis. 2) summa,*

מקצת פלי *totus numerus, (pars) de numero vasorum.*

קצת *f. chald. (st. c. קצת)* *finis (temporis), לקצת ירחין*

sub finem mensium,

לקצת יומיא *sub finem illorum dierum. 2) summa, universitas,*

מקצת מלכותא *(pars) de*

universo regno.

קָצִין *m.* judex, magistratus, dux (belli), princeps.

קֶצֶחַ *m.* nigella, melanthium, gith.

קָצִיר *v.* קָצַר.

קָצַע *Kal inus. arab.* secuit, excidit, praecidit. — *Hiph.*

הִקְצִיעַ abrasit. — *Py. part.*

מִקְצְעוֹת *et Hoph. part.*

מִהִקְצְעוֹת anguli.

קָצְעָה *f.* (pl. קָצְעוֹת) *ασ-σία*, cortex casiae. 2) *N. pr.* filiae Iobi.

מִקְצוּעַ *m.* (pl. מִקְצוּעִים, *st. c.* מִקְצוּעֵי, מִקְצְעוֹת) angulus.

מִקְצוּעָה *f.* (pl. מִקְצְעוֹת) scalprum, instrumentum, quo imagines lignae finguntur.

קָצַף (*fut.* יִקְצֹף) *arab.* fregit; 2) efferbuit, succensuit, iratus est *sq.* אֵל, עַל. — *Hiph.* ad iram provocavit, iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* iratus est.

קָצַף *chald.* iratus est.

קָצַף *m.* quod fractum est, cremia, sarmenta; 2) (*c. suff.* קָצְפָה, קָצְפִי) ira, aestus irae; altercatio, lis.

קָצַף *m. chald.* ira.

קָצְפָה *f.* fractio, alqd fractum.

קָצַץ abscidit, praecidit, am-

putavit. — *Pi.* קָצַץ, קָצַץ abscidit, praecidit, amputavit; dissecuit, concidit; de-secuit, detruncavit, avellit. — *Py. part.* מִקְצָצִים amputati, truncati.

קָצַץ *chald. Pa.* abscidit, amputavit.

קָץ *m.* (*c. suff.* קָצוּ, plur. *constr. semel* קָנִיצִי *pro* קָצִיר)

extremitas, finis (spatii, temporis); מִקָץ ab extremo (terrarum), sub finem (temporis alcjs);

מִקָץ אַרְבָּעִים יוֹם quadraginta diebus per-

actis; *apud seriores scriptt.* לְקָץ sub finem (temporis);

קָץ אֵין interitus (hominum), קָץ עוֹן flagitium, quo exitium affertur.

3) exitus (vaticinii); יֵית קָץ,

קָץ הַיָּמִים, מוֹעֵד קָץ tempora extrema (Messiae proxima).

קִרְצוֹן *adj. m., fem.* קִרְצוֹנָה extrema.

קָצַר (*fut.* יִקְצֹר) abscidit, messuit, *part.* messor; 2)

קָצַר (*fut.* יִקְצֹר) decurtatus est, brevis fuit; *sq.* יָד manus alcjs brevis est, nihil valet; *sq.* רִגָה s. נַפֶּשׁ patientia alcjs defatigata est. —

Pi. קָצַר decurtavit. — *Hiph.* messuit (*Chethib* יִקְצִירוּ,

Keri יִקְצִירוּ *Kal fut.*); de-

curtavit.

קָצֵר *m. messis; metonym.* frumentum, fruges; messores; *trop.* excidium, clades (populi); frondes.

קָצֵר *m. curtus, brevis; metaph.* קָצֵר יֵד imbecillis, impotens; קָצֵר רוּחַ, קָצֵר אַפַּיִם iracundus, proclivis ad iram; קָצֵר רַמְסִים per breve tempus vivens.

קָצֵר *m.*, קָצֵר רוּחַ impatientia.

קָרַר *v.* קָר, קָרִים, קָר

קָר *i. q.* קָרִי.

קָרָא (*inf.* קָרְאוּת, *c. suff.* קָרְאִי; *imp.* קָרְא; *fut.* יִקְרָא) clamavit; inclamavit, acclamavit *sq.* אֵל, עַל, אַחֲרֵי; invocavit, imploravit alqm *sq. accus.*, אֵל; proclamavit, indixit; renuntiavit, praedicavit, celebravit; recitavit, alta voce legit; 2) vocavit, advocavit, arcessivit aliquem *sq. accus.*, אֵל, לְ; convocavit, invitavit (ad coenam); in jus vocavit; evocavit (milites); designavit, muneri praefecit; exsistere jussit (Deus alqd); קָרָא בְּשֵׁם nominatim alqm vocavit, קָרָא שֵׁם יְהוָה nomen Jehovae laudavit, קָרָא בְּשֵׁם יְהוָה Jehovam nomine ejus appellato invocavit (eum laudandi, gratias agendi, preces faciendi causa); 3) nominavit, קָרָא שֵׁם לְ no-

men imposuit alicui, *sq. accus. nominis et לְ, dupl. accus.*; קָרָא, יִקְרָא *sq.* שְׁמוֹ, שְׁמָה nomen alcjs appellatum est, *impers.* nominatum est. — *Niph.* נִקְרָא vocatus est, convocatus est; nominatus est, appellatus, nuncupatus est, *sq. לְ pers. s. rei cui nomen datur, dupl. nominat.*; נִקְרָא, נִקְרָא בְּשֵׁם פ' ב de nomine alcjs appellatus est, genti alcjs accensus est; נ' עַל שֵׁם פ' alcjs appellatus eique annumeratus est; יַמְעִיר הַקָּדֵשׁ נִקְרָאוּ ab urbe sancta nominantur, ejus cives dicuntur; עַל שֵׁם פ' נִקְרָא nomen alcjs appellatum est super alqo, (Deo, templo, prophetis, Hierosolymis,) tributum alqd s. dicatum est alicui, נִקְרָא עַל שֵׁם יְהוָה עַל Jehovae nomen appellatum est super alqo, quod Deo consecratum est. 2) lectus est; *impers.* recitatum, praelectum est *sq.* ב (in libro). — *Py.* קָרָא vocatus, electus est; appellatus est; *sq. לְ* vocatum est alicui (nomen), nominatus est. — II) קָרָא *i. q.* קָרָה occurrit alicui, invasit alqm (terror), accidit alicui (malum), evenit alicui alqd. לְקָרָאת *v. infra.* — *Niph. (fut. יִקְרָא, inf. נִקְרָא)*

offensus est, casu repertus, inventus est, forte affuit, obviam factus est *sq.* לַפְּנֵי, עַל; *trop.* accidit (malum). — *Hiph.* effecit ut occurreret, accideret alicui (malum) *sq. dupl. accus.*

קָרָא, קָרָה *chald.* (*fut.* קָרָא, *pl.* יִקְרוּן) clamavit; recitavit, legit. *Part. pass.* קָרִי praelectus. — *Ithpe. fut.* יִתְקַרֵּי vocetur, advocetur.

קָרָא *m.* perdix. 2) *N. pr. m.*

קָרָה *f.* occursus, *ubique* לְקָרָה (*c. suffix.* לְקָרָתוֹ, לְקָרָתָהּ) obviam alicui; ex adverso, e regione.

קָרִיא *m.* vocatus, electus, קָרִיאִי מוֹעֵד qui ad concionem vocari solent, legati (populi).

קָרִיָּה *f.* proclamatio, praeconium.

מִקְרָא *m. inf.* convocatio, לְמִקְרָא הַיְעָדָה ad concionem convocandam; 2) concio, coetus sacer; locus sacri conventus; 3) recitatio.

קָרַב, קָרַב (*fut.* יִקְרַב; *inf.* קָרַב, קָרְבָה; *imp.* קָרַב) appropinquavit (de hominibus, rebus, tempore), accessit *sq.* אֶל, לְ, אֶל; aggressus est *sq.* עַל; appropinqua-

vit *sq.* לְ (Deus, homo aliis opem ferens); קָ' לְמִלְחָמָה קָ' אֶל־מִלְחָמָה ad dimicandum processit, *sq.* אֶל־עִיר contra urbem, עָלַי contra me (hostiliter); קָ' אֶל־יְהוָה ad Jehovam accessit (ministrandi vel pie colendi causa), לְפָנֵי־יְהוָה *id.* (ad ministrandum); קָ' אֶל־אִשָּׁה ad uxorem accessit (officio conjugali functus est); קָרַב קָרַב אֵלַי accede ad te ipsum, recede huc, noli ad me accedere. — *Niph.* נִקְרַב se stitit, accessit. — *Pi.* קָרַב (*fut.* יִקְרַב, *imp.* קָרַב) effecit ut quis appropinquaret, adduxit, attulit; admovit; admisit, excepit; *intrans.* (festinanter) appropinquavit *sq.* לְ *c. inf.* — *Hiph.* הִקְרַיב adduxit, admovit, attulit, obtulit, detulit; admisit; sibi admovit; removit, recedere jussit *sq.* מִן; *intrans.* appropinquavit, proximus fuit, in eo fuit ut *sq. inf. c.* לְ.

קָרַב *chald.* appropinquavit, accessit. — *Pa.* obtulit. — *Aph.* הִקְרַיב adduxit; obtulit.

קָרַב *adj. m.* appropinquans, accedens.

קָרוּב *adj. m.* קָרוּבָה *f.* propinquus, de loco: *sq.* אֶל, לְ;

de dignitate *sq.* אֶל; קָרְבִי ad Jehovam prope accedentes (Levitae in sanctuario); 2) *de cognatione, affinitate, familiaritate, amicitia*: *sq.* אֶל, אֶל קָרְבִי familiares mei, קָרוֹב שְׁמָה nomen tuum (Dei) propinquum (in animo et ore nostro) est; 3) *de tempore*: prope instans; בְּקָרוֹב brevi, mox; מִפְּנֵי ק' quod prope abest ab; מִקְרוֹב post tempus propinquum, mox; ad breve tempus; e propinquo (loco).

קָרַב *m.* (pl. קָרְבוֹת) *v. poët.* proelium, certamen.

קָרַב *m. chald. id.*

קָרַב *m.* (c. suff. קָרְבִי, pl. c. suff. קָרְבִי) intimum, medium; interiora (viscera corporis, cor, animus). בְּקָרַב in medio, in; inter; in, per mediam rem; intra (de tempore). מִקְרָב ex.

קָרְבָה *st. c.* קָרְבַת *f.* appropinquatio, accessus.

קָרְבָן *m.* (in pausa קָרְבָן, *st. c.* קָרְבָן, plur. c. suffix. קָרְבָנִים) oblatio sacra.

קָרְבָן *m.* oblatio.

קָרְדֵם *m.* (c. suff. קָרְדָמוֹ; pl. קָרְדָמוֹת) securis.

קָרָה *subst. f. v.* קָרַר.

קָרָה *cf.* קָרָא II. (fut. יִקְרָה, occurrit, obviam ivit)

Leopold, Lex. Hebr.

alicui *sq. accus.*; evenit, accidit *sq. accus.*, לְ. — *Niph.* יִקְרָה occurrit, obviam factus est alicui *sq.* אֶל, לְפָנַי, עַל; forte adfuit. — *Pi.* קָרָה contignavit (effecit, ut trabes transversae sibi occurrerent); struxit, aedificavit. — *Hiph.* occurrit fecit, obviam fecit; לֹא יִקְרָה *sq. accus.* sibi obvium tulit, sibi elegit alqd.

קָרָה לַלַּיְלָה *m.* casus, casus nocturnus (pollutio nocturna).

קָוָה *f.* tignum, trabs; tectum, domus, μέλαθρον.

קָרַי *m.* in pausa קָרַי *m.* occursus, קָרַי הִלַּךְ קָרַי עִם, in occursum cum alqo ivit, alicui restitit, adversatus est.

קָרְוָה *f. v. poët. i. q.* עִיר urbs, civitas. — *Nomm. pr.* oppidorum: קָרְוָה in tribu Benj. — קָרְוַת אַרְבַּע ק' (urbs Arbae) in tr. Juda, quae postea Hebron dicebatur. — ק' בְּבָלָל *i. q.* ק' וְעָרִים (urbs vicorum) in Moabitude. — ק' עָרִים, ק' הַיְעָרִים, ק' וְעָרִים (urbs silvarum) in tr. Juda. — ק' סִפְרָה, ק' סִפְרָה (urbs legis) in tr. Juda, *alibi* קָרְוָה דְּבִיר. — קָרְוָהִים (oppida duo) in

קָרְעִים *m. pl.* panni laceri.
 קָרַץ *momordit, compressit* (labia), nictavit (oculis). — *Py.* decerptus est. — II) *arab.* secuit, excidit, perdidit.
 קָרַץ *m.* excidium.
 קָרַץ *m. chald. (c. suffixis)* (קָרַצְיָהוּן, קָרַצְוָהּ) frustum, alejs, eum malitiose accusavit, calumniatus est.
 קָרַע *m.* fundus, solum (tabernaculi sacri, templi, maris). 2) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.
 קָרַקַר *N. pr.* oppidi.
 קָרַר *rad. inus. syr.* frigit; *arab.* quievit, frigit.
 קָר *s.* קָר *m.* frigidus (*plur.* קָרִים); quietus (animo).
 קָר *m.* frigus.
 קָרָה *f. id.*
 מִקְרָה *f.* refrigerium.
 קָרַשׁ *rad. inus. arab.* scidit, resecurit, abscidit.
 קָרַשׁ *m. (c. suff. קָרַשׁ, pl.* קָרַשִׁים) *asser, tabula; collect. transtra (navis).*
 קָרַה *v.* קָרַחַן, קָרַחָה, קָרַחַת.
 קָשָׂה *rad. inus. arab.* decoravit; opere tornatili elaboravit.
 קָשָׂה *f., pl.* קָשׁוּת, קָשׁוּת *st. c.* קָשׁוּת, phialae.

קָסָה *f.* vasculum, קָסָה
 הַסִּפֵּר *vasculum scribae, atramentarium.*
 קָשָׂשׁ *m., plur.* קָשָׂשִׁים
 שְׂרִיּוֹן *קָשָׂשִׁים*
 לוריקה squamata.
 קָשָׂשׁ *f. (pl. c. suffixis)*
 קָשָׂשׁ *rad. inus. arab.* appendit, distribuit, divisit.
 קָשִׁיטָה *f.* appensum, pondus auri argentine ad stateram exacti, quo antiquo tempore pro pecunia utebantur.
 קָשׁ *v.* קָשׁשׁ.
 קָשָׂה *v.* קָשָׂשִׁים.
 קָשַׁב (fut. יִקְשֹׁב) attendit, attentus fuit. — *Hiph.* attendit, aures praebuit, auscultavit *sq.* אֶל, עַל, בְּ, accus.
 קָשַׁב *m.* auscultatio, attentio.
 קָשַׁב *adj. m., fem.* קָשַׁבָּת
 attendita.
 קָשׁוּב *adj. m., fem. plur.*
 קָשׁוּבוֹת attendit.
 קָשָׁה *durus fuit (de verbis);*
gravis fuit (manus Dei punientis); difficilis fuit. — *Niph. part.* נִקְשָׁה *gravatus* (animi aegritudine), anxius. — *Pi. fut. apoc.:* וַיִּקְשֵׁה *difficilem partum habuit.* — *Hiph. fut. apoc.* וַיִּקְשֵׁה *induravit, ob-*

duravit, contumax fuit, per-
vicacem reddidit (animum);
grave fecit (jugum); diffi-
cile fecit, בְּהִקְשָׁתָּהּ בְּלִדְתָּהּ
cum difficilem partum habe-
ret, לְשֵׂאוֹל הִקְשִׁיתָ difficile
quid petiisti, לְשִׁלְחָנוּ הִקְשָׁה
difficilem fecit dimissionem
nostram, noluit nos dimitte-
re. — II) *arab.* dolavit, tor-
navit.

קָשָׁה *adj. m.* קָשָׁה *f.* durus
(de servitute, verbis asperis,
sorte dura); firmus, σκλη-
ρός, obfirmatus, pertinax (*sq.*
עֲרָה), impudens (*sq.* פְּנִים),
pervicax (*sq.* לֵב); acerbus,
asper, crudelis; animo ab-
jectus (*sq.* רִוּחַ); gravis, ve-
hemens; potens; difficilis,
arduus.

קָשִׁי *m.* durities (animi,
pertinacia).

קִשְׁיוֹן *N. pr.* oppidi in tri-
bu Issaschar, קִדְשׁ *id.*

קִשְׁאִים *m. pl.* cucumeres.

מִקְשָׁה *m.* opus tornatum.

מִקְשָׁה *f.* opus tornatum;
2) ager cucumeribus consi-
tus *Jes.* 1, 8.

קָשָׁה — *Hiph.* induravit, ob-
duravit (animum); duriter
tractavit.

קִשְׁטָה, קִשְׁטָה *m.* veritas.

מִן קִשְׁטָה *m. chald.* veritas, מִן
קִשְׁטָה *ex vero, vere.*

קָשַׁר (*fut.* יִקְשֵׁר) ligavit, al-
ligavit alqd alicui rei *sq. ac-*
cus. et עָל, *accus. et* ב, (*part.*
קִשְׁרוֹר ligatus; firmus, robu-
stus;) conspiravit, conjura-
vit contra alqm *sq.* עָל. —
Niph. alligatus est, *metaph.*
intimo amore conjunctus est
sq. ב (animus alterius cum
animo alterius); colligatus,
compactus et absolutus est
(murus). — *Pi.* colligavit;
sibi alligavit, accinxit. —
Py. part. f. מִקְשָׁרוֹת robu-
stae. — *Hithpa.* conjuravit.

קָשַׁר *m. (c. suff.)* קִשְׁרוֹר *m.* con-
juratio, קִשְׁרָה קִשְׁרָה conjura-
tionem fecit.

קִשְׁרִים *m. pl.* taeniae, cin-
gula, fasciae (ornamentum
muliebre).

קִשְׁשָׁה (*imp. pl.* קִשְׁשִׁי) *arab.*
arida fuit (planta); 2) *de-*
nom. a קִשְׁ stipulam collegit;
simpl. collegit. — *Po.* קִשְׁשָׁה
collegit (stipulam, ligna).
— *Hithpo.* se *i. e.* animum
suum colligere.

קִשְׁ *m.* stipula; palea.

קִשְׁתָּה, קִשְׁתָּה *v.* קִשְׁשָׁה.

קִשְׁתָּה *Keri i. q.* קִשְׁתָּה.

ר

רָאָה (*inf. abs.* רָאוּ, רָאוּ,
constr. רָאוּת, *semel* רָאָה,

רָאָה; *imp.* רִאָּה; *fut.* יִרְאֶה; *apoc.* וַיִּרְא, וַיִּרְא, *raro* וַיִּרְאֵה, וַיִּרְאֵה, *vidit sq. accus.*, לְ, oculis conspexit, cernerè; (vidit faciem regis, minister ejus et familiaris fuit; vidit faciem Dei, ad Dei aspectum admissus est;) luminibus usus est (*i. e.* vixit); visione divinitus oblata edoctus est (propheta); praevidit; spectavit, contempletus, intuitus est *sq. accus.*, אֵל, בְּ, עַל; cum animi commotione aspexit *sq. בְּ*, (aspectu delectatus est, cum dolore aspexit;) despexit in alqm *sq. accus.*; respexit *sq. accus.*, בְּ; prospexit, curavit *sq. accus.*, circumspexit, *sq.* לְוֹ sibi providit, elegit, (*part.* רָאָה selectus;) intuitus est *sq.* אֵל in alqm (ejus auxilium expectans), *sq.* עַל in alqm (ejus causam perspiciens); visit, visitavit alqm (ut conveniret et salutaret eum); sensu (auditu, tactu, gustu,) percepit; vidit (vitam, mortem, bonum, malum, miseriam, foveam, famem, somnum); animo et mente percepit, cognovit, animadvertit, intellexit, expertus est. — *Niph.* יִרְאֵה (*inf.* יִרְאֵה, יִרְאֵה; *imp.* יִרְאֵה; *fut.* יִרְאֵה, *apoc.* וַיִּרְא) visus est;

apparuit, conspiciendum se praebuit alicui *sq.* לְ, אֵל, comparuit *sq.* אֶת־פְּנֵי coram alqo; provisus, curatus est. — *Py.* רָאָה (*c. dagesch forti*) visa sunt. — *Hiph.* יִרְאֵה, יִרְאֵה (*praet. c. suff.* יִרְאֵה, יִרְאֵה; *fut.* יִרְאֵה, יִרְאֵה) effecit ut cerneret alqs, ostendit, monstravit alicui alqd *sq. dupl. accus.*; visionem objecit (Deus prophetae); effecit ut aliquis alqare delectaretur *sq.* בְּ; experiri fecit, affecit alqm alqare *sq. dupl. accus., accus. et בְּ*. — *Hoph.* יִרְאֵה factus est ut alqd videret, monstratum est alicui *sq. nominat. pers. et accus. rei, accus. pers.* — *Hithpa.* יִרְאֵה se invicem aspicere.

רָאָה *Deut.* 14, 13., *fort. pro* יִרְאֵה, avis rapax, vultur s. milvus.

רָאָה, *st. c.* יִרְאֵה, *adj. m.* videns *Iob.* 10, 15.

רָאָה *part. act. m.* videns, vates, propheta; visio.

רָאָה *Keri*, רָאָה *Chethib*, *f.* visus, videndi actio.

רָאָה (videte filium!) *N. pr.* filii Jacobi natu maximi et tribus ab eo oriundae; *patron.* רָאָה.

רָאָה *m.* speculum.

ראי *in pausa* ראי *m.* visus; aspectus; spectaculum, exemplum, παράδειγμα.

ראיה (Jehova prospexit) *N. pr.* virorum.

רו *m. chald.* aspectus.

מראה *m.* (*st. c.* מראה, *c. suff.* מראהו, מראהי, מראיה, מראיהם, מראיו, מראיהם) intuitus, aspectus; visio, visum; forma, species.

מראה *f.* (*pl.* מראות) visio, visum; speculum.

ראם altus, exaltatus fuit.

ראם *m.* (*plur.* ראים, ראים) bubalus, bos silvestris et ferus, LXX. *μωρόαεργως.*

ראמות *f. pl.* res quaed. pretiosa (coralia rubra); 2) excelsa, ardua. — *N. pr.* opp. in tribu Issaschar; b) in Gileaditide.

ראומה (elata) *N. pr. f.*

ראמת נגב *i. q.* ראמת נגב, *N. pr.* oppidi in tribu Simeonitarum.

ראש pauper, ראש paupertas, *v.* ראש.

ראש *m.* (*pl.* ראשים, ראשי, *c. suff.* ראשו, ראשיתם) caput; *meton.* homo, (ראשי) capita militum, singuli milites; לראש גבר in caput uniuscujusque;) vita,

בְּרִישֵׁינוּ cum capitis nostri periculo; 2) quod summum et principale est, princeps, dux; (ראש בית אבות, ראש ראש et ביהן הראש) sacerdos summus; urbs primaria; locus summus; fastigium, vertex (montis, turris, columnae, spicae); ראש ראשי summa laetitia, ראשיים aromata praestantissima; 3) summa numeri, (נשא ראש) summam confecit;) multitudo, agmen, cohors (militum); 4) quod prius est, principium, initium. מראש a primordio. ראש חדשים primus mensium. ראש פנה lapis angularis. רא' דרך compitum. רא' חוצות compitum platearum. ראשים cornua fluminum Gen. 2, 10.

ראש *m. chald.* (*pl.* ראשין) caput; summa.

ראשה *f.* caput, ראשה lapis angularis.

ראשה *f.* (*pro* ראשה; *pl. c. suff.* ראשיתכם) principium, initium.

ראשות, *pl. constr. c. praef.* מראשית *fort. pro* a parte circa s. ad caput.

(ראשיתון) *pro* ראשיתון, *semel*

רִשׁוֹן *adj. m.* primus (de tempore, loco, ordine, dignitate); prior. *Pl.* ראשונים maiores; ראשונים ראשונים *dies i. e.* tempora priora, נבִּיאִים ראשונים prophetae priores. מֵרִשׁוֹן a principio. *Fem.* ראשונה prima; *adv.* primum, prius. בְּרִאשֹׁנָה sicut prius. בְּרִאשֹׁנָה in primis, in prima aetate; (de temp.) primum, prius, antehac. בְּבְרִאשֹׁנָה sicut antehac. לְרִאשֹׁנָה prius. *Pl.* ראשונות priora, antiqua.

ראשונה *adj., fem.* ראשונה prima.

ראשית *f.* ראשית *f.* initium, principium; status pristinus, tempus priscum; praecipuum, praestantissimum; primitivum, primitiae (in templo oblatae); ראשית אונר primitiae roboris mei, ראשית הרכו ראשית viae *i. e.* actionis suae (rerum a Deo factarum).

מֵרִאשׁוֹת *f. pl.* loca s. partes, ubi caput est.

מֵרִאשׁוֹת *f. pl. id., c. suff.* מֵרִאשׁוֹת a partibus capitis ejus, ad s. sub caput ejus.

מֵרִאשֵׁה *N. pr.* מֵרִאשֵׁה oppidi muniti in tribu Juda, Μαρωά, Μαρωά, Μαρωά. 2) viri cujusd.

רוש, ראש *m.* herba venenata, *al.* cicuta, *al.* cucumis colocynthis, *al.* lolium temulentum, *al.* papaver, (מֵרִי-ראש succus hujus plantae;) 2) venenum quodvis.

ראש *N. pr.* populi in Asia septentrionali, οἱ Ρῶς, Russi, Ez. 38, 2. 3. 39, 1.

ריב *i. q.* ריב.

רבב (*praet.* רב, *inf.* רב) multus factus est, auctus est, multus fuit. — *Py. denom. a* רבבה, *part. pl.* מֵרַבְבֹּת in myriades auctae. — II) jaculatus est, *praet. pl.* רבו.

רב *adj. m.* (in pausa רב, *plur.* רבבים; *fem.* רבה, *st. c.* רבת, *c. Jod parag.* רבתי, *pl.* רבות) multus; *collect.* multi; *adv.* multum, satis; 2) magnus, amplus, longus, vastus; potens, (*pl.* potentes, proceres;) natu major, aetate proventus, *pl.* aetate proventi; 3) *subst.* praefectus, princeps, magister; *neutr.* magnitudo.

רב *adj. m. chald. (st. emph.* רבא, *fem. st. emph.* רבא) magnus; *fem. plur.* ממפל רב רבין magna loquens, superbo et impio sermone utens; 2) *subst.* princeps, praefectus, *pl.* רב רבין.

רב, רוב, רב *m. (c. suff.)*

רַבָּם (רַבִּים) multitudo, copia; לְרַב in multitudinem, multum, valde; 2) magnitudo (potentiae, misericordiae), longitudo (viae).

רַבָּה *f.* decem millia, myrias; *pl.* רַבְבוֹת, myriades; *sing. et pl.* de magno numero.

רַבָּה (urbs capitalis) *N. pr.*, *i. q.* רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן, metropolis Ammonitarum, Philadelphia; 2) oppidum in tribu Juda.

רַבּוֹא *f.* myrias; *dual.* רַבּוֹתִים duae myriades; *pl.* רַבּוֹתִים myriades.

רַבּוֹן *chald. id., plur.* רַבּוֹן, *Keri* רַבּוֹן, myriades.

רַבּוֹבִים *m. pl.* pluviae copiosae, imbres.

רַבִּית (multitudo) *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

רַבְרָבִין *m. chald., plur.* רַבְרָבִין (c. *suff.* רַבְרָבִי) principes.

רַבְשִׁיקָה (princeps pincernarum) *N. pr.* ducis Assy.

רַבֵּד stravit lectum. — II) *arab.* ligavit.

רַבִּיד *m.* torques, collare.

מַרְבָּדִים *m. pl.* tegumenta, strata, stragulae.

רַבָּה (*praet. v.* רַבַּב; *fut.* יִרְבֶּה, *apoc.* יִרְבֶּה, *plur.* יִרְבֶּה; *imp.* יִרְבֶּה, *pl.* יִרְבֶּה; *part.* רַבָּה) multus factus est, auctus est; magnus factus est; major factus est; crevit; adolevit; magnus fuit; potens fuit. — *Pi.* רַבָּה multiplicavit, auxit; educavit. — *Hiph.* הִרְבָּה (*fit.* יִרְבֶּה, *apoc.* יִרְבֶּה; *imp. apoc.* יִרְבֶּה; *inf. abs.* הִרְבָּה, *constr.* הִרְבֹּת) multum fecit alqd; *sq. inf. adv.* multum; *omisso inf.* multum dedit, multum imposuit alicui *sq.* על, multos produxit s. habuit (pedes animal), multos habuit (mulieres et liberos, alqs equos); 2) plus fecit, multiplicavit, auxit; 3) magnum, grande fecit alqd. *Inf.* הִרְבָּה, *rarius* הִרְבֹּת *adv.* multum, permultum, perquam; לְהִרְבֶּה copiose.

רַבָּה *chald.* magnus factus, auctus est. — *Pa.* רַבִּי magnum fecit, *μεγαλύνειν*.

רַבּוֹת, רַבּוֹא, רַבּוֹ, רַבָּה, רַבְבִּים *v.* רַבִּית, רַבּוֹבִים.

רַבּוֹ *pro* רַבּוֹת *f. chald. (st. emph.* רַבּוֹתָא) magnitudo, amplitudo.

אַרְבָּה *m.* locusta.

מַרְבָּה *m.* amplificatio; copia.

מְרֵבָה *f.* amplitudo, amplum.

מְרֵבִית *f.* multitudo, magnitudo; pars magna; soboles; fenus.

תְּרֵבוֹת *f.* soboles, progenies.

תְּרֵבִית *f.* fenus.

רָבִיד *v.* רָבִד.

רָבַע *v.* רְבוּעִית, רְבוּעִי.

רָבָךְ *Kal inus.* commiscuit. — *Hoph. part.* מְרַבֵּכֶת commixtus et versatus (panis in oleo).

רְבֵלָה (fecunda) *N. pr.* urbis in fin. septentr. Palaestinae.

רָבַע cubuit, concubuit. — *Hiph.* coire sivit. — II) *denom.* א רָבַע, אֲרַבַּע, *part.* רְבוּעַת quadratus, *pl.* רְבוּעִים. *Py. part.* מְרַבֵּעַ *m.*, מְרַבֵּעֶת *f.*, *pl.* מְרַבֵּעוֹת, *id.*

רָבַע *m.* cubatio, *c. suff.* רְבוּעִי. 2) pars quarta; latus corporis quadrati. 3) *N. pr.* regis Midianitarum.

רָבַע *m.* pars quarta.

רְבוּעִי *adj. m.* רְבוּעִית *f.* quartus, quarta; *fem.* pars quarta; בְּנֵי רְבוּעִים filii quartae stirpis.

רְבוּעִי *adj. m. chald. (st. emph.)* רְבוּעֵא *vel* רְבוּעֵאָא *Chethib*, רְבוּעֵאָה *Keri*), רְבוּעֵאָא *fem. (st. emphat.)*

רְבוּעֵיָתָא) quartus, quarta.

רְבוּעִים *m. pl.* quarta stirpe generati, abnepotes.

אַרְבַּע *f.*, אֲרַבְּעָה, *st. c.*

אַרְבַּעַת *m.* quatuor, *c. suff.*

אַרְבַּעָתָם quatuor illi; *dual.*

אַרְבַּעָתָיִם quadruplum; *pl.*

אַרְבַּעִים quadraginta. — 2)

N. pr. gigantis Enakitarum.

אַרְבַּע *f.* אֲרַבְּעָה *m. chald.* quatuor.

רָבַץ (fut. יִרְבֹּץ) cubuit, recubuit; incubuit; quievit; quiete, secure vixit. — *Hiph.* recubare sivit; locavit, posuit.

רָבִץ *m. (c. suff.)* רְבֻצָה, רְבֻצָּם) cubile (bestiarum, gregum); domicilium quietum (hominum).

מְרֻבֵּץ *m. (st. c.)* מְרֻבֵּץ) cubile (pecoris).

רָבַק *rad. inus. arab.* firmiter alligavit (jumentum); *chald.* saginavit.

רְבֻקָה (*arab.* laquens) *N. pr.* uxoris Isaaci, Ρεβέκκα.

מְרֻבֵּק *m.* stabulum.

רְבֻשָׁיִם, רְבֻשָׁיִם, רְבֻשָׁיִם *v.* רָבַב.

רְגֵב *m., pl.* רְגֵבִים, *st. c.* רְגֵבִי) glebae.

רָגַז (*imp.* רָגַז, רָגַזָה, *pl.* רָגַזוּ; *fut.* יִרְגַּז) trepidavit, contremavit.

muit; commotus est (laeti-
tiâ, dolore, metu, irâ). —
Hiph. tremefecit; commo-
vit, irritavit, perturbavit *sq.*
accus., ל; iram alcjs excita-
vit. — *Hithpa.* se commo-
vere, furere in alqm *sq.* אל.

רגז *chald.* iratus est. —
Aph. הרגז irritavit, ad iram
provocavit.

רגז *m.* commotio, pertur-
batio (animi); ira; strepitus,
tumultus; fragor (tonitru).

רגז *m. chald.* ira.

רגז *adj. m.* tremens, tre-
pidus.

רגז *f.* tremor.

רגז *m.* arca, cista (a late-
re plaustrî pendens et huc
illuc se movens).

רגל circumivit obtrectandi
causa, calumniatus est. — *Pi.*
obtrectavit, calumniatus est
sq. ב; exploravit *sq. accus.*;
part. מרגלים exploratores,
speculatores. — *Thiphel*
תרגל ire docuit, manu du-
xit (puerum).

רגל *f. (c. suff. רגלו; dual.*

רגלים, *st. c. רגלי*) pes;
gressus; vestigium; לרגלי
ad pedem meum, postquam
pedem domum tuam intuli,
(te Deus fortunavit); ברגלי
'פ in alcjs vestigiis, post
alqm; לרגלי 'פ post alqm, a

tergo alcjs. מירמי רגלים aqua
pedum, urina. שער הרגלים
crines pedum *i. e.* pudendo-
rum. הרגל ברגל pede irri-
gavit (agrum machinâ pedi-
bus calcandâ et movendâ). —
Pl. רגלים ictus pedis, vices.

רגל *f. chald., dual.*
רגלון (*st. emph. רגליא, c.*
suff. רגלוהי, רגליה) pes
uterque, pedes.

רגלי *m.* pedes (miles), *pl.*
רגלים pedites.

רגל (fullo) *N. pr. v.* עין;
2) *pl.* רגלים locus in Gilea-
ditide.

מרגלות *f. pl.* partes infe-
riores, ubi pedes sunt; *adv.*
ad pedes alcjs.

רגם (congressit, conjunxit),
cumulavit lapides, lapida-
vit, obruit lapidibus alqm *sq.*
ב, *accus. dupl.*

רגמה *f.* caterva, agmen.

מרגמה *f.* acervus lapidum.

רגם (amicus) *N. pr. m.*

רגם מלך (amicus regis) *N.*
pr. m.

רגן *et Niph.* נרגן murmura-
vit, mussitavit, *sq.* ב contra
alqm.

רגע terruit (Deus fluctus mar-
ris); 2) *intrans.* se contra-
xit (cutis, quae sanatur);

quievit; 3) *arab.* tremuit; nutavit (oculis). — *Niph.* quievit. — *Hiph.* quietum reddidit, quietem dedit (populo); collocavit, posuit (legem); *intrans.* quietem egit, quiete habitavit; nutum dedit (oculis), ער-אַרְגִּיעָה, dum nutum do (*i. e.* momento temporis).

רָגַע *adj. m.* quietus.

רָגַע *m.* momentum temporis; בְּרָגַע, בְּרָגַע, רָגַע *adv.* momento, repente; עִדְדֵי-רָגַע per momentum; כְּמַעַט רָגַע per exiguum momentum; לְרָגְעִים singulis momentis, continuo; repente, subito. רָגַע — וְרָגַע hoc — illo temporis momento, nunc — nunc.

מַרְגּוּעַ *m.* locus quietis.

מַרְגּוּעָה *f.* quies, habitatio tranquilla.

רָגַשׁ strepuit, tumultuatus est.

רָגַשׁ *chald. id.* — *Aph.*

הִרְגִּישׁ cum strepitu concurrere.

רָגַשׁ *m.* multitudo s. turba cum strepitu concurrens.

הִרְגִּישָׁה *f. id.*

רָדַד extendit, stravit, subiecit. — *Hiph.* diduxit (aurum), obduxit (auro).

רָדָה *N. pr. m.*

רָדָה *m.* palliolum, peplum muliebre.

רָדָה (*fut.* יִרְדָּה; *plur.* יִרְדּוּ, *apoc.* יִרְדּוּ) calcavit *sq.* בְּ; subegit, in potestatem suam redegit, dominatus est *sq.* בְּ, *accus.*, regnavit; *trop.* grassatus est (ignis); 2) occupavit, desumpsit, sumpsit *Jud.* 14, 9. — *Hiph.* (*fut.* *apoc.* יִרְדּוּ) subigere fecit, subiecit.

רָדַם *Kal inus.* stertuit, graviter dormivit. — *Niph.* נִרְדַּם sopitus, sopore devinctus est, graviter dormivit; torpore affectus est, attonitus concidit.

הִרְדָּמָה *f.* sopor altus; *trop.* torpor, inertia summa.

רְדָנִים *N. pr.* populi terrae occidentalis, Rhodii.

רָדַף (*fut.* יִרְדֹּף) acriter insectus, sectatus est; hostiliter persecutus est *sq. accus.*; יִרְדֹּף, אֶל, לְ, אֶחָדִי *trop.* sectatus est (justitiam, pacem, scelus, ventum); fugavit. — *Pi.* sectatus est alqm, (*trop.* justitiam, malum;) persecutus est. — *Hiph.* persecutus est. — *Niph.* acri insectatione propulsus est; *part.* נִרְדָּף propulsum *i. e.* praeteritum. — *Py.* acri insectatione propulsus, dispulsus est.

מַרְדָּף *m.* (*Hoph. part.*) persecutio.

רָהַב tumultuatus est, saeviit, ferociter egit contra alqm *sq.* **בָּ**; fortiter institit alicui *sq.* *accus.* — *Hiph.* (*fut. c. suff.* **תָּרַהֲבֵנִי**) ferocem, animosum reddidit; graviter institit.

רָהַב *m.* insolentia, ferocia, superbia. 2) *nom. poët.* Aegypti.

רָהַב *m., pl.* **רָהֲבִים** insolentes, superbi.

רָהַב *m.* (*c. suff.* **רָהֲבָם**) superbia, id quo quis superbit.

רָהַב *Keri*, **רוֹהֲבָה** *Chethib* (clamor) *N. pr. m.*

רָהַב *v. תָּרַהֲבוּ*.

רָהַב *rad. inus. chald. et syr.* cucurrit, fluxit.

רָהַט *m., pl.* **רָהֲטִים** canales potatorii; cincinni.

רָהַט *m., pl.* **רָהֲטִים** lacunaria, *πατρύματα*.

רָהַט *v. רָאָה*.

רָהַב *v. רָיַב*.

רָהַב *i. q. רָב v. רָבַב*.

רָהַב ultro citroque ire, se movere, vagari, effrenate agere cum alqo *sq.* **עָם**. — *Hiph.* vagari, huc illuc agitari.

רָהַב *m.* persecutio; *plur.* **מְרֻדִים** persecutiones; propulsi, vagantes.

רָהַב (*praet. fem.* **רָהַבְתָּ**; *fut.* **יִרְוֶה**, **יִרְוֶה**) largius bibit,

ubertim satiatus est alqo re *sq.* *accus.*, **בֵּין**; *metaph.* hausit (gladius sanguinem), satiatus est (blanditiis, deliciis). — *Pi.* **רָהַב** ubertim irrigavit; ubertim satiavit *sq.* *accus. dupl.*; *intrans.* irrigatus est *sq.* **בֵּין** (sanguine terra), *trop.* inebriatus est (gladius Dei). — *Hiph.* **הִרְוָה** ubertim irrigavit, satiavit.

רָוָה *adj. m.* irriguus, satiatus.

רָוָה (*pro* **רָוִי**) *m.* irrigatio.

רָוָה *f.* potatio larga, abundantia, ubertas.

רָוַז *rad. inus. syr.* celare.

רָוַז *m. chald. (st. emph. רָזָא, pl. רָזִין, st. emph. רָזָא)* secretum, arcanum.

רָוַח, **רִיחַ** *Kal inus.* flare, spirare. — *Hiph.* **הִרְיַח** odoratus est, olfecit; cum voluptate odoratus est, delectatus est alqo re *sq.* **בָּ**; *trop.* sensit (flum ignem), praesagivit (equus pugnam).

רָוַח *f., rarius masc. (pl. רָוַח, רִחוֹת)* flatus, spiritus: anhelitus (narium), *trop.* ira, superbia; halitus (oris), spiritus vitalis, (**רָוַח** spiritus vitae; **הַרְוִיב** spiritus aëris, aura, (**רָוַח הַיּוֹם** aura diei frigidior, vespera;) **רָוַח** respiravit;) spiritus aëris, aura, (**רָוַח הַיּוֹם** aura diei frigidior, vespera;) ventus, procella; plaga coeli;

metaph. alqd vanum et inanē citoque evanescens, (רוח halitus est vita mea, vana et caduca; דְּבַר־רוּחַ sermones inanes, דַּעַת־רוּחַ sapientia vana;) 2) anima, ψυχή, vis vitalis; 3) animus, sentiendi et appetendi facultas, sentiendi et agendi ratio, propensio animi ad alqd, voluntas et consilium, ingenium; animus fortis; mens, intellectus; 4) spiritus Dei (רוּחַ, רוּחַ אֱלֹהִים) רוּחַ, רוּחַ קָדֵשׁ יְהוָה, יְהוָה, רוּחַ, רוּחַ,) vis divina.

רוּחַ *com. chald.* ventus; animus; spiritus Dei.

רוּחַ *f.* vannus, ventilabrum.

רוּחַ *m.* exhalatio, odor. — *Chald. id.*

רוּחַ (*fut.* יִרוּחַ) laxus, spatiosus fuit, *impers. sq.* לִי relaxatio facta est alicui, respiravit. — *Py. part.* מְרוּחָהִים spatiosi, ampli.

רוּחַ *m.* spatium; relaxatio, liberatio.

רוּחָה *f.* relaxatio, remissio.

רוּם (*fut.* יִרוּם, רוּם, רוּם) altum, excelsum, sublime esse; altum fieri; *trop.* potentem fieri, magnificari, laudibus extolli; se efferre, se elevare; surgere; cresce-

re (*fut.* יִרוּם); *trop.* superbire. *Part.* רוּם *m.* רוּמָה *f.* altus, excelsus, (*pl.* רוּמִים excelsa coeli;) elatus, sublatus; potens; superbus; arduus, difficilis (intellectu). b) *N. pr.* virorum. — *Pil.* רוּם elevavit, altum reddidit, sustulit, extraxit (ex orco); exstruxit (domum); crescere fecit (aqua plantam), educavit (liberos); *trop.* sublevavit (humilem); in tutum locum adduxit; victorem fecit, victoriam largitus est; laudibus extulit. — *Pyl.* רוּם exaltatus est. — *Hiph.* הָרוּם erexit (vexillum, monumentum); *trop.* elevavit, extulit (caput alcjs, manus dextras hostium, cornu s. potentiam alcjs); sustulit (pedem, manum, vocem); obtulit (sacrificia, munera); abstulit; exegit (tributum). — *Hoph.* הוּרוּם elatus est; sublatus, abrogatus est. — *Hithpol.* se extulit, superbivit.

רוּם *chald.* altum esse, efferri, *Peil part.* רוּם elatus animo. — *Pal.* רוּם laudibus extulit, celebravit. — *Aph. part.* מְרוּם exaltans. — *Ithpa.* הִתְרוּמַמְתָּ te extulisti, surrexisti contra alqm *sq.* עַל.

רוּמָה *f.* locus editus, collis.

— 2) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. b) in montanis Ephr., patriae Samuel, *alibi* רָמְתִים (collis speculatorum); c) in tribu Naphth. d) רָמַת הַמְצִפָּה in Gileaditide, *alibi* רָמַת לְחִי; e) רָמַת לְחִי *i. q.* רָמַת לְחִי; f) רָמַת נֶגֶב *i. q.* רָמַת נֶגֶב, in tr. Simeon. — *N. gent.* רָמְתִי.

רָמַת *f.* acervus altus, strues (cadaverum).

רום *m.* altitudo; elatio (animi), fastus.

רום *m. chald.* altitudo.

רום *m.* altitudo, *adv.* in altum.

רוּמָה *f.* elatio, *adv.* elate, collo erecto.

רוּמָה *N. pr.* oppidi.

רוּמִים *m.* (*plur. constr.* רוּמִיִּם) elatio, laudatio.

רוּמִיִּם *f.* (*c. suff.* רוּמִיִּתָּהּ) elatio.

רוּמִיִּתִּי עֶזֶר (*auxilium auxi*) *N. pr. m.*

רוּמָה (*altitudo*). *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar.

מָרוֹם *m.* altum, excelsum, sublime; locus editus, excelsus; coelum; *pl.* מָרוֹמִים loca excelsa (coelum, sedes alta Jehovae in Zione; arx celsa); 2) *concr.* excelsus, sublimis (Deus); *collect.*

proceres, principes; 3) *adv.* in loco excelso; elato animo, insolenter.

מַי מָרוֹם *N. pr.* lacus in Palaestina septentr. (*Σαμοχωνίτις*).

תְּרוּמָה *f.* oblatio, donum, munus, (אִישׁ תְּרוּמֹת) homo munerum et largitionum amans; (שְׂדֵר) oblatio sacra, (תְּרוּמֹת אֲגְרִי) oblatio agrorum, fertilissimi, quorum primitiae ad templum deferuntur; *alii*: campi editi;) oblatio elevanda (a sacerdote), sacrificium elevando consecratum.

תְּרוּמָה *f.* oblatio sacra.

רָבַח (*fut.* יִרְבֹּחַ, *quod alii referunt ad* רָבַח) vincere. — *Hithpa. part.* מִתְּרוּבֵּן victus, subactus (a vino).

רוּעַ *Kal inus.* tumultuari; 2) malum esse, *cf.* רָעַע. — *Niph.* (fut. יִרוּעַ) malus factus est, depravatus est; male habitus est, damno affectus est.

— *Hiph.* יִרוּעַ (*pl.* יִרוּעֵי) תְּרוּעָה; *inf.* יִרוּעַ; *fut.* יִרוּעַ) tumultuatus est: alta voce clamavit, vociferatus est; clamorem bellicum sustulit; jubilavit; eulavit; tubá cecinit. 2) יִרוּעַ, תְּרוּעָה (*fut.* יִרוּעַ; *inf.* יִרוּעַ, מִרְעִים) *part.* מִרְעֵי, *pl.* מִרְעִים)

malum fecit alqd, male fecit; male egit, prave egit, peccavit; male fecit alicui, male habuit s. tractavit alqm sq. ל, עַל, בָּ, accus. — *Pol. fut.* יִרְעַע jubilabitur. — *Hithpol.* הִתְרוֹעַע jubilavit; 2) damnum sibi contraxit, se perdidit, *Prov.* 18, 24.

רַעַע v. רָעָה, רָעָה, רַעַע. רַעַע m. vociferatio, clamor; *poët.* tonitru. — *Al. v. s.* רָעָה.

הַרְוֹעָה f. (tumultus,) vociferatio; jubilatio, (הַרְוֹעָה מִלְּךָ acclamatio laeta, quā rex excipitur;) clamor bellicus; clangor (buccinae); הַרְוֹעָה יוֹם primus dies mensis septimi, quo buccinae clangore novus annus exordiebatur; זְבַחֵי ת' sacrificia cum buccinae clangore oblata.

רָפַח v. יְרוֹפֶפוּ *Pol.* רוּחַ.

רָצַח currere; hostiliter agredi sq. עַל, אֶל; *trop.* celeriter legerē; celeriter perferri (praeceptum ad homines). *Part. pl.* רָצִים (*chald.* רָצִין) cursores publici, satellites regii; tabellarii regii. — *Pil.* רוֹצֵץ cucurrit. — *Hiph.* effecit ut curreret; acceleravit, celeriter adduxit s. attulit; festinare fecit.

מְרוֹץ m. cursus.

מְרוֹצָה f. cursus. — *Al. v. s.* רָצֵץ.

רוּק v. רוּק.

רוּר salivam, pituitam emittere.

רוּר m. saliva.

רוּשׁ v. רוּשׁ.

רוּשׁ egenum esse; *part.* רוּשׁ, רוּשׁ egenus, pauper. — *Niph. et Hiph. v.* רוּשׁ. — *Hithp.* הִתְרוּשׁשׁ egenum se simulavit.

רוּשׁ, רוּשׁ, רוּשׁ m. paupertas.

רוּת (*contr. ex רְעוּת amica*) *N. pr. f.*

רוּז v. רוּז, רוּז.

רוּז emaciavit, consumpsit, perdidit. — *Niph.* emaciatum est, contabuit.

רוּז m. macilentus, macer.

רוּז m. perniciēs, רוּז לִי vae mihi, perii!

רוּז m. macies, morbus emacians; pestis; *trop.* 'אֶרְפַת־ר' modius macer, justo minor. — *Al. v. s.* רוּז.

רוּז rad. inus. arab. alta voce clamavit.

מְרוּזָה m. ejulatio, luctus.

מְרוּזָה m. jubilatio, jubilum.

רוּז nictavit (oculis).

רוּז gravis fuit, *part.* רוּזִים graves, principes.

רְזוֹן *m.* princeps. — *Al. v.*
s. רָזָה.

רְזוֹן *N. pr.* regis Damasc.

רָחַב *amplus et spatiosus fuit*
s. factus est, dilatatum est
(conclave), late apertum est
(os, pectus). — *Niph. part.*
amplus. — *Hiph.* הִרְחִיב di-
latavit, spatiosum, longum
latumque fecit (lectum, ro-
gum, calvitium, fines ter-
rae); late aperuit (os, ani-
mum); *sq.* לִּי spatium con-
cessit, aditum patefecit ali-
cui, liberavit alqm ex angu-
stiis.

רָחַב *adj. m.* רְחָבָה *f.* latus,
amplus, spatiosus, (רָחַב יָדַיִם,
רָחַב יָדַיִם *utrinque latus,*
peramplus;) *trop.* late pa-
tens, infinitum (praeceptum
Dei); רָחַב נַפְשׁ, רָחַב לֵב
animo elatus, superbus; *subst.*
superbia. 2) רָחַב *N. pr.* me-
reticis Hierichuntinae.

רָחַב *m.* amplitudo, spatium
amplum.

רָחַב *m.* (*c. suff.* רְחָבָה) la-
titudō; *trop.* amplitudo (a-
nimi, ingenium capax).

רָחַב, רָחֹב *f.* (pl. רָחֹבוֹת)
platea; forum (prope por-
tas); area (ante templum).
— 2) רָחַב *N. pr.* et רָחַב *N. pr.*
oppidi in tribus Ascher. par-
te septentr., cui vicina civi-
tas Syr. dicta est בֵּית אֲרָם

רָחֹבוֹת 3) אֲרָם רָחַב *et* רָחֹב
N. pr. putei; b) רָחֹב עִיר oppi-
di in Assyria; c) רָחֹב הַנָּהָר
opp. ad Euphratem.

רָחֹבֵיהוּ (*amplum spatium*
reddidit Jehova) *N. pr. m.*

רָחֹבֵי שָׁלוֹמוֹן (*Εὐφροδρημος*) *N. pr.*
filii Salomonis, regis Jud.,
LXX. Ποβοάμ.

מְרָחַב *m.* locus latus et am-
plus, spatium amplum.

רָחֹק, רָחֹק *v.* רָחֹק.

רָחֹבֵי שָׁלוֹמוֹן *Chethib i. q. Keri*
רָחֹבֵי שָׁלוֹמוֹן *v.* רָחֹבֵי שָׁלוֹמוֹן.

רָחֹבֵי *m. dual.* mola manua-
ria (meta et catillus).

רָחֹבֵי *f.* ovis (mater); ovis
adulta. 2) *N. pr.* uxoris Ja-
cobi, *LXX.* Παχήλ.

רָחַם (*fut. c. suff.* אֶרְחָמֶךָ) in-
timo amore amplexus est. —
Pi. רָחַם (*fut.* יֶרְחַם, *inf.* יֶרְחַם)
tenerrimo amore comple-
xus est, misertus est *sq.* ac-
cus., עַל. — *Py.* רָחַם miseri-
cordiam consecutus est.

רָחַם, רָחַמָה *m.* vultur per-
cnopterus.

רָחֻם *m.* misericors (Deus).

רָחֻם (*amatus*) *N. pr.* vi-
rorum.

רָחֻם *m.* (*fem.* Jer. 20, 17.;
c. suff. רָחֻמִי, רָחֻמָה) ute-
rus.

רחם *m.* uterus; *poët.* puella; 2) *N. pr. m.*

רחמה *f. dual.* רחמתים *duae* puellae.

רחמים *m. pl.* viscera, τὰ σπλάγχνα, animus, amor, pietas; misericordia, gratia, לְנִתְּן ר' לְנִתְּן שׁוֹם ר' לְנִתְּן misericordiam alicui praebuit, לְנִתְּן שׁוֹם ר' לְנִתְּן gratiam alicui conciliavit alicui.

רחמים *m. pl. chald.* misericordia.

רחמי *adj. m.; fem. plur.* רחמיים misericordes.

רחק huc illuc motus est, vacillavit. — *Pi.* רחק se movit, incubuit (avis pullis; *trop.* spiritus Dei aquis).

רחץ (*fut.* ירחץ; *imp.* רחץ, *pl.* ירחצו; *inf.* ירחץ, ירחצו) lavit, abluvit; se lavit. — *Py.* רחץ lotus est. — *Hithpa.* ירחצתי me lavi.

רחץ *m.* lotio.

רחצה *f.* lotio, lavacrum.

רחץ *chald.* — *Ithpe.* se commisit, confisus est.

רחק (*fut.* ירחק, *inf.* ירחקה, *imp. pl.* ירחקו) procul abfuit, remotus fuit, longe discessit, abstinuit. — *Niph. fut.* ירחק Chethib רחק amovetur. — *Pi.* ירחק procul amovit. —

Hiph. ירחק longe amovit s. removit; longe discessit; *inf.* ירחק *adv.* procul.

רחק *adj. m.* longe recedens, *pl. c. suff.* ירחקו a te longe recedentes, te deserventes.

רחוק *adj. m.* רחוקה *f.* longinquus, longe remotus (de loco et de tempore); *subst.* longinquum, longinquitas (de loco). ברחוק procul. מרחוק e longinquo, eminus; in longinquo, procul; inde a longinquo tempore. למרחוק e longinquo (de loco); inde a longinquo tempore; in longinquum tempus. עד-רחוק usque in loca remota. עד למרחוק usque in longinquum. — 2) *metaph.* מצוה רחקה praeceptum remotum, quod difficili indagatione eget; 3) carus, pretiosus *Prov.* 31, 10.

רחוק *m. chald.* longe remotus.

מרחק *m.* (מרחקים) longinquitas, locus longinquus. ממרחק e longinquo; procul. ארץ מרחק terra remota; *plur.* מרחקים, מרחקי-ארץ, מרחקים terrae remotae.

מרחק *m., pl.* מרחקים terrae remotae, loca dissita.

רָחַשׁ ebullivit, trop. effudit (verba).

מִרְחֶשֶׁת *f.* cacabus, ahenum.

רָחַת *v.* רָחַח.

רָטַב (*fut.* יִרְטַב) maduit (imbre).

רָטַב *m.* succosus (uberi succo florens).

רָטַח *v.* יִרְטַחוּ, רָטַח.

רָטַח *rad. inus. chald.* tremuit, *cf.* רָחַח.

רָטַח *m.* terror, horror.

רָטַפֵּשׁ *quadrilit. (compos. ex רָטַב et טַפַּשׁ)* reviruit, revixit.

רָטַשׁ — *Pi.* רָטַשׁ diffregit, allisit (pueros rupibus); prostravit. — *Py.* allisus est (rupi).

רָחַח *v.* רָחַח.

רָיַב; רִיבּוֹת, רִבָּה, רָב (*praet.* רָב, *inf. abs.* רָב, *inf. constr. et imp.* רָיַב; *fut.* יִרְיַב) litigare, altercari, contendere cum alqo *sq.* עִם, אֵת, אֶל, בְּ, *accus.*; pro alqo *sq.* לְ; de alqo re *sq.* עַל; causam agere, vindicare alqm ab alqo *sq.* *accus. et* מִן. *Part.* רָב defensor. — *Hiph. part.* מִרְיַב litigans, contendens.

רִיב *m.* (plur. רִיבִים) lis, contentio, rixa; causa forensis; רִיב אִישׁ qui causam habet forenses;

אִישׁ רִיבִי adversarius meus; *poët.* רִיב עֲצָמוֹ Chethib contentio *i. e.* concussio dolorque ossium suorum.

רִיבִי (contentiosus) *N. pr. m.*

רִיב *m.* adversarius.

רִיבִי *m.* adversarius. — 2) *N. pr. virorum.*

רִיבִי *N. pr. m.*

רִיבֵּעַל (Baal litigat), רִיבֵּשֶׁת (idolum litigat) *N. pr.* Gideonis.

מְרִיבָה *f.* rixa, lis, contentio. 2) *N. pr.*, fons in deserto Sin ad sinum Heroopolitanum; מֵי מְרִיבָה, מֵי קָדֵשׁ זִין ad Kadesam.

רִיחַח *v.* רִיחַח, רִיחַח, רִיחַח.

רִיחַח *i. q.* רִיחַח.

רִיחַח *v.* רִיחַח; רִיחַח *v.* רִיחַח, רִיחַח.

רִיפּוֹת (רִיפּוֹת *inus. i. q.* רִיפּוֹת) *f. pl.* grana contusa.

רִיפּוֹת *N. pr.* gentis a Gomeero oriundae, quae in Japheti posteris recensetur.

רִיק — *Hiph.* הִרִיק effudit; expromsit; expedit; strinxit (gladium); eduxit (milites ad dimicandum) *Gen.* 14, 14.; 2) evacuavit, vacuum reddidit; vacuum reliquit. — *Hoph.* הִרִיק effusus est.

רִיק *adj. m.* vacuus, inanis.

Subst. trop. iuane, vanitas.

Adv. ריק, לְרִיק, לְרִיק, בְּרִיק ריק in vanum, frustra.

ריק *adj. m.*, ריקה *f.* vacuus; *trop.* inanis, vanus; omnium rerum inops; levis, nequam.

ריקם *adv.* vacue, vacuis manibus; re infecta, frustra; sine causa, temere.

רוּר *v.* רוּר.

רוּשׁ *v.* רוּשׁ, רוּשׁ.

רִישׁוֹן *Chethib i. q.* רִישׁוֹן.

רִבָּה *v.* רָבָה, רָבָה.

רִכָּב (*inf.* רִכַּב, *fut.* יִרְכַּב) *ve-*ctus est s. curru s. jumento *sq.* עלָּב, *accus.*; *part.* רִכַּב eques. — *Hiph.* equitare s. curru vehi jussit; curru imponi jussit; curru imposuit; *simpl.* imposuit (manum); curru junxit (jumentum).

רִכָּב *m.* (*f. Nah.* 2, 5.) *ve-*cturā *i. e. collect.* jumenta, equitatus, רִכַּב אִישׁ equi cum equitibus, רִכַּב הַמֹּר, רִכַּב אֲמָל equites asinis, camelis insidentes; 2) currus; currus bellici; juga equorum cum curribus; 3) meta s. superior lapis molaris.

רִכָּב (eques) *N. pr.* patris Jonadabi, a quo Rechabitae (רִכַּבִּים) nomades originem duxerunt; 2) al. virorum.

רִכּוּב *m.* vehiculum, currus.

רִכָּב *m.* eques; auriga (currus bellici).

רִכְבָּה *f. inf.* vectura, equitatio, לְרִכְבָּה *ad* vehendum.

מִרְכָּב *m.* currus; sedile (currus).

מִרְכָּבָה *f.* (*c. suff.* מִרְכָּבָהוּ; *pl.* מִרְכָּבוֹת, מִרְכָּבוֹת) currus; currus bellicus.

מִרְכָּבַת *f.* currus.

רִכָּה *N. pr.* loci ignoti.

רָכַל *v.* רָכַל, רָכַשׁ *v.* רָכַשׁ.

רָכַךְ *emollitus est; trop.* mollis, delicatus fuit; blandus fuit (de verbis blandis); mollius, debilitatus, fractus est (de animo abjecto et timido), *fut.* יִרְכַּךְ. — *Py.* emollitus est. — *Hiph.* הִרְכַּךְ molliuit, timidum reddidit, fregit (animum).

רָךְ *adj. m.* רַפָּה *f.* mollis, μαλαρός, tener (parvulus, vitulus); blandus, placidus (de lingua, רַפּוֹת ἔφη μαλακά); emollitus, delicatus; debilis, infirmus, ἀσθενής, רַפּוֹת עֵינַיִם oculi hebetes, רָךְ הַלֵּבב timidus.

רָךְ *m.* mollities.

רָכַל circumivit (obtrectandi s. negotiandi causa), *part.*

רָכַל mercator, רִכְּלָה negotiatrix.

רָכַל (mercatura) *N. pr.* op-
pidi in tribu Juda.

רָכַל *m.* obtrectatio; אֲנָשִׁי

רָכַל obtrectatores; הַכֵּן

רָכַל obtrectandi causa cir-
cumivit.

רָכָה *f.* mercatura.

מִרְכָּלָה *f.* mercatus, nundi-
nae.

רָכַס ligavit, alligavit.

רָכַס *m.* foedus, conjuratio,
רָכַסֵי אִישׁ conspirationes
virorum.

רָכַס *m.*, *pl.* רָכַסִים loca li-
gata *i. e.* impedita, aspera et
salebrosa, transitu difficilia.

רָכַשׁ acquisivit, comparavit;
arab. citato cursu ferri.

רָכַשׁ *m.* comparatum,
possessiones, opes, bona;
supellex.

רָכַשׁ *m.* equus velox.

רָם *subst. v.* רָמוֹת.

רָם *i. q.* רָאָם.

רָמָה jecit, projecit; jacula-
tus est. — *Pi.* רָמָה supplan-
tavit, decepit, fefellit.

רָמָה *chald.* רָמָה jecit, pro-
jecit; posuit, collocavit; im-
posuit (tributum imperavit).

— *Ithpe.* projectus est.

רָמָה *v.* רָמוֹן.

רָמוֹת *v.* רָמוֹת.

רָמִיָּה *f.* remissio (ma-

nuum); ignavia; *concr.* ho-
mo ignavus; *adv.* segniter;
2) deceptio, fraus; רָמָה
lingua fraudulenta; רָמָה
arcus fallax, *poët.* de sagit-
tariis dolosis.

רָמָה (Jehova projecit) *N.*
pr. m.

מִרְמָה *f.* (מִרְמוֹת *pl.*) fraus,
dolus, (רָמָה אִישׁ מ' homo frau-
dulentus, מ' שִׁפְתֵי מ' labia fal-
lacia, מ' אֲבָנֵי מ' pondera do-
losa, מ' מֵאֲזָנֵי מ' lances frau-
dulenta, adulterinae;) opes
fraude partae. 2) *N. pr. m.*

תְּרָמָה *f.* fraus, dolus, astu-
tia.

תְּרָמִית (Chethib תְּרָמִית) *f.*
fraus.

רָמָה *m.* (רָמָהִים *pl.*, *c. suff.*)

רָמָהִים lancea, hasta; cu-
spis hastae ferrea.

הָרָמִים *i. q.* הָרָמִיב *pl.* רָמִי
Syri.

רָמָה *f.* equa.

רָמָהִי *N. pr.* patris Pheca-
chi, regis Isr.

רָמָה (*praet. pl.* רָמָה, *part. f.*
altus, excelsus fuit; *part. f.*

רָמָה *alta.* — *Niph. (imp.*
pl. הָרָמוּ, *fut. pl.* יִרְמוּ) sur-
rēxit, abiit. — II) *arab.* pu-
trescere.

רָמָה *f.* vermis; *collect.*
vermes (e putredine orti).

רמון *m.* malus punica; malum punicum; malum punicum arte factum. — 2) *N. pr.* urbis in tribu Simeon; b) petrae non procul a Gibeā; c) dei Syrorum; d) רמון (malum pun. rotundum) opp. in tr. Sebulon, *i. q.* רמון; e) רמון פרוץ (malum fractum) statio Israelitarum.

רמס (*fut.* ירמס) calcavit (argillam); supergressus est alqd; conculcavit, *trop.* oppressit (*part.* רמס oppressor), profanavit (atria sacra). — *Niph.* conculcatus est.

מרמס *m.* conculcatio, id quod conculcatur.

רמש (*fut.* ירמש) se movit, repsit, reptavit, prorepsit.

רמש *m. collect.* animalia se moventia, reptilia, vermes.

רמת *v.* רום.

רנה tremulum sonum edidit, stridit.

רנן (*fut.* ירנן) sonum tremulum et stridulum edidit, vociferatus est, clamavit; jubilavit, jubilando celebravit, ovavit; voces lugubres edidit, vagivit. — *Pr.* רנן jubilavit de alqo *sq.* על, ב; jubilando celebravit *sq.* accus., אל. — *Py. fut.* ירנן jubi-

labitur. — *Hiph.* הרנן jubilantem reddidit, exhilaravit; jubila sustulit, jubilavit. — *Hithp.* v. s. רין.

רנן *m., pl.* רננים struthiones.

רננה *f.* (*st. c.* רננת) jubulum, *pl.* שפחה רננות labia jubilantia.

רן *m.* (*inf. v.* רנן) jubulum, *pl.* רנן רנן פלט jubila de liberatione.

רנה *f.* vociferatio, clamor laetus, jubulum; clamor lugubris, vagitus. 2) *N. pr. m.*

רסן *m.* capistrum, lupata, frenum; *metonym.* os interius (*das Gebiss*), mandibula. 2) *N. pr.* urbis antiquae in Assyria.

רסס conspersit, adpersit. — 1) *i. q.* רצץ diffregit, dirupit.

רסה *N. pr.* stationis Isr. in deserto Arabiae.

רסיס *m. pl.* guttae (roris); 2) rudera, ruinae.

רע *v.* רע, רע, רע.

רעה *v.* רוע, רעה.

רעב (*fut.* ירעב) esurivit, fame laboravit; *sq.* ל alqd esurivit. — *Hiph.* הרעב esurire fecit, famem inmisit; esurire passus est.

רעב *adj. m.* רעבה *f.* esu-

riens, famelicus; fame con-
fectus.

רָעַב *m.* fames; annonae
caritas.

רָעִבּוֹן *st. c.* רָעִבּוֹן *m.* fames.

רָעַד (*fut.* יִרְעַד) concussa est
(terra), tremuit. — *Hiph.*
contremuit (de hominibus).

רָעַד *m.* tremor.

רָעָדָה *f. id.*

רָעָה (*fut.* יִרְעָה, *apoc.* יִרְעֵ) *trans.* pavit, (greges *sq. accus.*, *sq.* בַּצֹּאֵן in grege pastor fuit;) vitam pastoralem egit, (pastor, *fem.* רָעָה; *trop.* nutrit; rexit, moderatus est; 2) *intrans.* pastus est (grex); *metaph.* depavit, consumpsit, perdidit; 3) delectatus est, familiariter usus est alqo *sq. accus.*; cupivit, sectatus est *sq. accus.* (veritatem, stultitiam). — *Hiph. fut. c. suff.* יִרְעֵם et pavit eos (populum). —

Pi. רָעָה socium sibi alqm adjunxit. — *Hithp.* הִתְרַעָה familiaritatem contraxit cum alqo *sq.* אָת.

רָעַ, *semel* רָעַ *m.* (*c. suff.* רָעַ; רָעַו *rarius* רָעַהוּ, רָעַהוּ, רָעַהוּ *pl.* רָעִים, *c. suff.* יִרְעִהוּ *pro* רָעִיהוּם, רָעִיהֶם) socius, amicus, familiaris; amasius; quivis alius, ὁ πλησίον; אִישׁ — alter — alter; 2) cogitatio, voluntas *Ps.* 139,

2. 17. — *Al. v. s.* רָעַע.

רָעָה *m.* (*st. c.* רָעָה, *c. suff.* יִרְעָה) amicus, socius.

רָעָה *f., pl.* רְעוֹת sociae, amicae.

רָעָה *f. v.* רָעַע *s.* רָעַע.

רָעָה *v.* רָעַע.

רְעוֹת *f.* socia, amica; alia quaevis; רְעוּתָא — altera — altera; 2) studium alcjs rei, רְעוּת רֵיחַ studium rei vanae *i. e.* inane.

רְעוּתָא *f. chald.* voluntas.

רְעוּ (familiaris) *N. pr. m.*, Ραγοῦ.

רְעוּלָא (voluntas Dei) *N. pr. filii Esavi*; 2) soceri Mo-
sis; 3) al. virorum.

רָעַי *m.* pastio, pastus.

רָעַי *adj. m.* pastoralis, pastoricius; *subst.* pastor.

רָעַי (familiaris) *N. pr. m.*

רָעִיָה *f.* socia, amica; amata.

רָעִיּוֹן *m.* studium alcjs rei.

רָעִיּוֹן *m. chald.* cogitatio.

מְרַעֵהוּ *m.* (*c. suff.* מְרַעֵהוּ; *pl.*

מְרַעֵהוּ, *c. suff.* מְרַעֵהוּ *pro* מְרַעֵהוּ) socius, amicus.

מְרַעֵהוּ *m.* (*c. suff.* מְרַעֵהוּ;

מְרַעֵהוּ) pascuum, pabulum.

מְרַעֵהוּ *f.* pastio, pastus; *metonym.* grex.

רָעַל — *Hoph.* הִרְעַל tremuit, agitatus est.

רעל *m.* tremor, titubatio (ex ebrietate), vertigo; 2) *pl.* רעלות vela muliebria.

רעלה (tremuit coram Jehova) *N. pr. m.*

רעלה *f.* titubatio, vertigo, כּוּס הַתּוֹ, בְּנֵי תוֹ, vinum, poculum titubationem efficiens.

רעם (*fut.* רעעם) commotus est, tremuit; fremuit (mare). — *Hiph.* הרעעם commovit, iram alcjs excitavit; tonuit, intonuit.

רעם *m.* fremitus, strepitus, tumultus; fragor, tonitru.

רעמה *f.* tremor (*poët.* de juba equi). — 2) *N. pr.* urbis s. regionis Cuschitarum.

רעמסס, רעמסס *N. pr.* urbis in terra Gosen et provinciae in Aegypto, LXX. Παμεσση.

רען — *Pil.* רענן viruit.

רענן *adj. m.* (*pl.* רעננים) virens; viridis, recens.

רענן *adj. m. chald.* virens, trop. florens (de homine).

I. רעע (*praet. pl.* רעע; *fut.* רעע, *c. suff.* הרעעם; *inf.* רעה) fregit, confregit, contrivit. — *Hithpol.* הרעע concussus, fractus est; periit.

II. רעע *i. q.* רוע (*praet. fem.* רעה; *fut. inf.* רעע; *imp. pl.* רעו) malus fuit, (*sq.*

רעע) malum alicui visum est, displicuit; noxius, perniciosus fuit; invidus fuit (oculus alcjs); tristis fuit (vultus, animus). — *Niph. fut.* ררוע *et Hiph.* הררע, ררוע *v. s.* ררוע.

ררוע *chald.* (*fut. fem.* ררוע) confregit, comminuit. — *Pa. part.* מררע confringens, conterens.

רע *adj. m.* (*in pausa* רע, *pl.* רעים), רעה *f.* malus, a, um; pravus, impius; malignus, invidus (oculus); noxius, calamitosus, perniciosus; malus aspectu, deformis; miser, infelix; tristis. — *Subst. m.* malum, pravum, τὸ κακόν; malitia, pravitas.

רעה *adj. f. v.* רע. — *Subst. f.* malum (quod alqs facit); calamitas, miseria (quae alicui accidit, vel quam alqs alicui affert); malitia, pravitas.

רע, *rarius* רוע *m.* conditio mala; malitia, pravitas; deformitas; tristitia.

רעה *f.* (*inf. v.* רעע) fractio; רעע דנס dens fractus.

רעה (*fut.* רעה) *et Hiph.* הרעה stillavit *sq. accus.*

רעה confregit, prostravit; crudeliter vexavit.

רעש (*fut.* ירעש) trepidavit, concussus est, tremuit (terra, coelum, montes), nutavit, fluctuavit (seges). — *Niph.* concussa est (terra), tremuit. — *Hiph.* trepidare fecit, commovit, concussit (coelum et terram, regna); terruit (gentes); effecit ut saliret (equus).

רעש *m.* concussio, tremor; motus (terrae); strepitus, tumultus.

רפא (*inf.* רפוא, רפוא, *c. suff.* רפוא; *imp.* רפא, רפה; *fut.* ירפא, *pl. f.* תרפיה) consuit, sarsit, sanavit, medicatus est *sg. accus. s. dat.*, (*part.* רפא medicus;) *impers. sg.* ל curatio adhibita est alicui; *trop.* sanavit (Deus), integritati et incolumitati restituit; condonavit (peccata); consolatus est. — *Niph.* נרפא (*praet. f.* נרפאתה, *plur.* נרפאו *pro* נרפאו; *inf.* ירפא, ירפאו; *fut. pl.* ירפאו) resartus est; sanatus est; *trop.* integritati restitutus est; curatio adhibita est alicui *sg.* ל; salubris reddita est (aqua). — *Pi.* רפא (*praet.* רפאתי, רפאתי; *inf.* רפא; *fut.* ירפא, *plur.* ירפאו) resarsit, reparavit; sanavit, curavit; me-

taph. consolatus est; salubrem reddidit (aquam); sanandum curavit. (*Part. Jer.* 38, 4; מרפא *pro* מרפה remittens *v.* רפה.) — *Hithpa.* התרפא se sanandum curavit.

רפאים manes *v.* רפה.

רפאל (Deus sanavit) *N. pr. m.*

רפיה (Jehova sanavit) *N. pr. virorum.*

רפאות *f.* sanatio.

רפאות *f. pl.* medicamenta.

רפוא (sanatus) *N. pr. m.*

מרפא, מרפה *m.* sanatio; recreatio; restitutio, liberatio (e calamitate); remedium, medicamentum. — *Al. v. s.* רפה.

תרופה (רוה) *inus. i. q.* רפא *f.* sanatio.

הרפה, הרפא, *c. art.* הרפא, *N. pr.* gigantis, auctoris gentis Philistaeae, cujus posterii הרהי הרפה nominantur.

רפאים *N. gent.*, Rephaitae, gigantes, gens Cananitica trans Jordanem. — עמק רפאים vallis Rephaeorum ad radices montis Moriae.

רפד (*fut.* ירפד) stravit. — *Pi.* stravit; substravit alicui, sustentavit.

רְפִידָה *f. fulcrum (lecticae)*,
LXX. ἀνάκλιτον, *Vulg. re-*
clinatorium.

רְפִידוֹם (*fulcra*) *N. pr.* sta-
tionis Isr. in deserto Arabiae.

רָפָה (*fut.* יִרְפֶּה, יִרְפֶּה) flacci-
dus, remissus fuit, defecit,
(יְרֵפוּ יְרֵפוּ מֵרֵפֵי פ' remissae sunt, *i. e.* segnis est,
vel animum abjecit;) *sq.* מִן
destitit ab alqo; collapsum
est (foenum in igne); incli-
navit (dies). — *Niph. part.*
נִרְפִים remissi, otiosi, se-
gnes. — *Pi.* רָפָה remisit, la-
xavit; remisit (manus alcjs
i. e. animum alcjs fregit,
part. מִרְפֵּא). — *Hiph.* הִרְפָּה
(*imp. apoc.* הִרְפֶּה, *fut.* יִרְפֶּה,
apoc. יִרְפֶּה) remisit (manum);
sq. מִן destitit; missum fecit,
reliquit, deseruit; dimisit;
sq. לֵּי permisit. — *Hithpa.*
segnem se praebuit; ani-
mum abjecit.

רַפְּיָה *adj. m. (pl. f. רַפְּוֹת)* re-
missus; debilis, infirmus.

רַפָּא *m., pl. רַפְּאִים* debiles
i. e. manes, umbrae (in orco).

רָפָה *N. pr. v. supra.*

רְפִיּוּן *m.* remissio (ma-
num; de animo abjecto).

מִרְפֵּא *m.* lenitas, mansue-
tudo. — *Al. v. s.* רַפְּאָה.

רַפַּח (*divitiae*) *N. pr. m.*

רַפְּשׁ (*fut.* יִרְפֶּשׁ) pe-

dibus calcavit, calcando tur-
bavit (aquam). — *Niph. part.*
נִרְפָּשׁ calcando turbatus
(fons). — *Hithp.* הִתְרַפַּס
calcandum se praebuit, se
prostravit. (*Al.* sibi alqm pe-
dibus calcandum praebuit,
sibi alqm prostravit.)

רַפַּס *chald.* conculcavit.

מִרְפָּשׁ *m.* aqua calcando
turbata.

רַפְּסוֹת *f. pl.* rates.

רַפְּפוּ — *Psal fut.* יִרְפְּפוּ con-
tremiscunt.

רַפַּק — *Hithpa.* innixus est,
se reclinavit.

רַפַּשׁ *v.* רַפַּס.

רַפְּשׁ *m.* coenum, lutum.

רַפְּתִים *m. pl.* bubilia.

רַצֵּץ *v.* רָצַץ, רָצַץ.

רוּץ *v.* רָצַץ, רָצַץ.

רָצַץ *i. q.* רָצַץ cucurrit.

רָצַד — *Pi.* רָצַד invidiose a-
spexit s. observavit.

רָצָה (*praet.* רָצַחתי *pro*
וְרָצִין, *fut.* יִרְצָה) delectatus est alqo s. alqā
re sq. בֵּי, *accus.*, acceptum
habuit; benevole accepit,
exceptit (munera ferentem,
Deus sacrificia et pre-
ces alcjs); *sq.* עִם familia-
riter usus est alqo; *sq.* לֵּי *c.*
inf. placuit alicui; (*part.*
רָצוּי *gratus, acceptus;*) sol-

vit (debitum). — *Niph.* נִרְצָה benevole acceptum est, approbatum est (sacrificium a Deo, *sq.* לְ alicui); persoluta, expiata est (culpa). — *Pi.* רָצָה benevolam fecit alqm, *Iob.* 20, 10: *fut.* יִרְצֶנּוּ gratiam (pauperum) implorabunt sibi que conciliabunt. (*Alii:* conterunt, vexant, רָצָה *i. q.* רָצַץ.) — *Hiph.* persolvit. — *Hithpa.* gratiam alcjs sibi conciliare studuit *sq.* נָלַ.

רָצוֹן *m.* delectatio (לְרָצוֹן, רָצוֹן in delectationem, acceptum, probatum); deliciae, gratum, acceptum; benevolentia, *metonym.* beneficia; arbitrium; libido, lascivia.

רָצַח (*fut.* יִרְצַח) contudit, interfecit; *part.* רָצַח homicida. — *Niph.* occisus est. — *Pi.* contudit, confregit, trucidavit, assidue interfecit.

רָצַח *m.* contritio; caedes.

רָצוּא (*delectatio*) *N. pr. m.*

רָצוּן (*stabilis*) *N. pr.* regis Damasci; 2) al. viri.

רָצַע perforavit, transfixit.

מְרַצֵּץ *m.* subula.

רָצַח stravit (pavimentum lapidibus); tessellavit.

רָצָה *m.* lapis fervens s. ignitus, quo coquebatur, *cf.* עָגָה. 2) *N. pr.* urbis in As-

syriorum potestatem redactae.

רָצָפָה *f.* pavementum; 2) lapis candefactus. 3) *N. pr.* pellicis Sauli.

מְרַצֵּפָה *f.* pavementum.

רָצַץ (*fut.* יִרְצֹץ, יִרְצֹץ) fregit, infregit; *trop.* violenter tractavit; *intrans.* fractus est. — *Niph.* נִרְצַץ contractus est. — *Pi.* רָצַץ confregit, contudit; *trop.* oppressit, violenter tractavit. — *Po.* רָצַץ violenter tractavit; *al. v. s.* רָצַץ. — *Hiph.* confregit, *fut.* יִרְצֹץ. — *Hithpo.* invicem se tundere, invicem se conflictare.

רָצִי *m.* (*pl. constr.* רָצִי) fragmentum, massula.

מְרַצֵּץ *f.* oppressio, vexatio. — *Al. v. s.* רָצִי.

רָקַק *v.* רָקַי, רָק, רָק.

רָק *v.* רָק.

רָקַב (*fut.* יִרְקַב) carie affectus est, cariosus factus est; *trop.* carie confectum est (nomen alcjs), putruit.

רָקַב *m.* caries, putredo (ossium, ligni); *trop.* de metu ossa alcjs occupante.

רָקַבֹּן *m.* caries (ligni).

רָקַד saliit, exsultavit; *trop.* subsiliit (de montibus). — *Pi.* subsiliit, saltavit; (*trop.* de curru raptim protracto.)

— *Hiph.* subsilire, contremiscere fecit (montes).

רַקַּק *v.* רַקֹּן, רַקָּה.

רַקָּה (*fut.* יִרְקַח) condivit, aromata miscuit et unguenta confecit; *part.* רַקָּח unguentarius. — *Py. part.* מְרַקְחִים arte confecta (unguenta). — *Hiph.* condivit.

רַקָּח *m.* condimentum.

רַקָּח *m.* unguentum.

רַקָּח *m.* unguentarius, pigmentarius; *fem. pl.* רַקְחֹת unguentariae.

רַקְחִים *m. pl.* unguenta.

מְרַקְחִים *m., pl.* מְרַקְחִים herbae aromaticae.

מְרַקְחָה *f.* unguentum; vas unguentarium.

מְרַקְחָה *f.* mixtura aromatum, conditura unguentorum; unguentum.

רַקַּק *v.* רַקֹּן; רַקָּה *v.* רַקָּח.

רַקַּם variegavit, versicolorem fecit (vestem); *part.* רַקְמָם *subst.* licii versicoloribus texens, plumarius. — *Py.* variis partibus textus s. formatus est.

רַקְמָה *f.* variegatum, versicolor; vestis versicolor, *dual.* רַקְמָתִים.

רַקַּם (hortus versicolor, floridus) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 2) virorum.

רַקַּע pulsavit, contudit, conculcavit; tundendo diduxit, expandit. — *Pi.* tundendo diduxit (metalla), obduxit. — *Py. part.* diductum (in laminas). — *Hiph.* expandit (coelum).

רַקִּיעַ *m.* expansum solidum, coelum, *LXX.* στερέωμα, *Vulg.* firmamentum.

רַקִּיעִים *m. pl.* laminæ ductae.

רַקַּק *rad. inus. arab.* tenuis fuit. — II) *i. q.* יִרְקַק sputit, exspuit *sq.* יִרְקַק, *fut.* יִרְקַק.

רַקִּיק *m.* placenta tenuis, laganum.

רַקִּי *m. (c. suff. רַקִּי)* sputum.

רַקִּי *adj. m.* רַקָּה *f.* tenuis, macer. — *Adv.* tantum, tantummodo, duntaxat; dummodo; *praeced. negatione:* praeter, praeterquam, nisi.

רַקָּה *f.* tempus (pars capitatis); gena superior.

רַקְוִן (tenuitas) *N. pr.* oppidi in tribu Danitarum.

רַקַּח *N. pr.* oppidi in tribu Naphthalitarum.

רַשָּׁה *v.* רַשָּׁה.

רַשָּׁה *rad. inus., chald.* potestatem habuit, ei licuit.

רַשָּׁהוֹן *m.* facultas, potestas alqd faciendi.

רַאשָׁה *i. q.* רַאשָׁה.

רשם *literis consignavit, scripsit.*

רשם *chald. id., fut. תרשם;*

Peil part. רשם scriptum, signatum est.

רשע *injustus, impius fuit; improbe egit, sq. מן impius habitus est (a Deo); improbitatis reus fuit. — Hiph. הרשיע improbum declaravit, condemnavit; intrans. improbe egit.*

רשע *adj. m. רשעה f. injustus, injustam causam habens; improbus, impius; reus.*

רשע *m. (c. suff. רשעו) injustitia; improbitas, improbe agendi ratio; pl. רשעים impie facta.*

רשעה *f. improbitas; impie factum, scelus.*

רשעתום *v. רשעון.*

מרשעה *f. scelus, homo sceleratus.*

רשף *m. (pl. constr. רשפוי) ardor, flamma; 2) fulmen, poet.*

רשפת *fulmina arcus, i. e. sagittae; בני רשף filii fulminis, aves rapaces fulminea celeritate volantes; 3) febris ardens, pestis. 4) N. pr. m.*

רשש *— Po. רושש confregit, contudit, diruit. — Py. רשש dirutus, destructus est.*

הרשיש *(contundens) N. pr. urbis et coloniae Phoenicum in Hispania, Ταρτησοός. 'נאניות ת' naves Tartessum petentes, naves onerariae. 2) gemmae species, chrysolithus. 3) N. pr. duorum virorum.*

ררש *v. רשת.*

רתח *— Pi. (imp. רתח) ferverefecit. — Py. ferverefecit, aestuavit. — Hiph. ferverefecit.*

רתח *m. (pl. c. suff. רתחיה) aestuatio.*

רתם *alligavit (currum equis jungere).*

רתם *m. (pl. רתמים) genista. Al. juniperus.*

רתמה *N. pr. stationis Isr. in deserto Arabiae.*

רתק *Kal inus. ligavit. — Niph. fut. Keri ירתק solvitur, Chethib ירתק remotus est. — Py. vinctus est.*

רתוק *m. catena.*

רתוקות *Keri, רתוקות Chethib f. pl. catenae.*

רתוקה *f. pl. id.*

רתת *rad. inus. chald. tremuit, horruit.*

רתת *m. terror.*

ש

שאר *rad. inus. arab. efferbuit.*

שאר *m. fermentum.*

מְשֻׁאֶרֶת (*literis* ש et ש *permutatis*) *f.* μάρτα, alveus pistorius, in quo farina subigitur et fermentatur.

נָשָׂא *v.* שָׂאת.

שָׂבַח *i. g.* סָבַח plexit.

שׂוּבָה *m.* implicatio, rami perplexi.

שְׂבָה *m., pl.* שְׂבָכִים reticula, clathri.

שְׂבָכָה *f.* opus reticulatum; clathri; rete.

סִבְבָּא *i. g.* שְׂבָבָא.

שְׂבָמָה *N. pr.* urbis Rubenitarum.

שָׂבַע, שָׂבַע satur fuit, satiatus est alqa re *sq. accus.*, ב, מן, ל *c. inf.*; *trop.* abundavit, plenus fuit (calamitatibus, sceleribus, divitiis); satiatarem cepit, taedio affectus est. — *Pi.* satiavit, saturavit *sq. dupl. accus.* — *Hiph.* satiavit alqm *sq. accus.*, alqa re *sq.* ב, מן, *dupl. accus. pers. et rei*, ק *pers. et accus. rei.*

שָׂבַע *adj. m.* שְׂבָעָה *f.* satur; *trop.* satiatus, abundans (gratiâ divinâ, aerumnis); שָׂבַע et *simpl.* שָׂבַע satur vitae, taedio vitae affectus.

שָׂבַע *m.* satietas, abundantia (cibi).

שָׂבַע *m.* satietas, (לְשָׂבַע ad satietatem usque;) abundantia.

שְׂבָעָה, שְׂבָעָה *f.* satietas, לְשָׂבָעָה usque ad satietatem.

שָׂבַר inspexit, contemplatus est, consideravit *sq.* ב. —

Pi. exspectavit, speravit *sq.* ל, אָל.

שָׂבַר *m.* (*c. suff.* שְׂבָרָה; שְׂבָרוֹ) spes.

שָׂבָא *Kal inus. i. g.* שָׂבָא magnus fuit s. factus est. — *Hiph.* magnum fecit, auxit; magnificavit, laudibus extulit.

שָׂבָא *chald.* magnus fuit, auctus est; שְׂבָאֵךְ שְׂבָאֵךְ salus vestra magna esto (vox salutantis).

שְׂבָרָה *adj. m.* permagnus.

שְׂבָרָה *adj. m.* שְׂבָרָה *f.* *chald.* permagnus; permultus; *adv.* valde.

שָׂוַב *v. poët., i. g.* רוּם, exaltatus est, ascendit; altus, inaccessus fuit. — *Niph.* altus fuit; sublimis fuit; in alto et tuto loco collocatus est; intellectu difficilis fuit. — *Pi. metaph.* altum fecit alqm, sublimem, potentem reddidit; in tuto loco collocavit, tutum praestitit ab alqo *sq.* מן. — *Py.* tutus redditus est.

— *Hiph.* excelsè egit, vim sublimem exhibuit (Deus).

שגוב, *Keri* שגרב (elatus) *N. pr.* virorum.

משגב *m. (c. suff. מְשֻׁבַּר)* altitudo; locus editus, rupes; refugium. 2) המִשְׁגָּב *N. pr.* oppidi in Moabitide.

שגג *Pil.* שגישג *v.* שגג.

שגה *magnus fuit s. factus est, crevit, incrementum cepit.* — *Hiph.* auxit.

שדד *Kal inus. arab.* rectus, planus fuit. — *Pi.* occavit (agrum).

שדים (locus planus) עמק השדים *N. pr.* vallis mari mortuo obrutae.

שדה *rad. inus. fort.* planum fecit; *arab.* extendit, dilatavit.

שדה *m. (st. c. שְׂדֵה, c. suff. שְׂדָה; pl. שְׂדוֹת, st. c. שְׂדוֹת, שְׂדִי)* campus, rus, agri, חַיַּת אֶרֶץ (vir agrestis, חַיַּת הַשְּׂדֵה ferae;) ager cultus; ager, fines alcjs terrae, (שְׂדֵה) terra Moabitica; שְׂדֵה עַרְי Mesopotamia, etc.) עַרְי oppida provinciae (metropoli opposita).

שְׂדִי *sing. poët. id.*

שְׂדוֹת *v. שְׂדִי.*

שְׂדָה *com. (st. c. שְׂדָה, c.*

suff. שְׂדָהוּ, שְׂדָהוּ) unum e grege, pecus (pecudis), ovis s. capra.

שְׂדָה *rad. inus. chald.* סְדָה testatus est.

שְׂדָה *m.* testis.

שְׂדָהוּ *f. st. emph. chald.* testimonium.

שְׂדָהוּ *v.* שְׂדָהוּ.

שְׂדָה *v.* שְׂדָה.

שְׂדָה *v.* שְׂדָה.

שְׂדָה *i. q.* סָגָה recedere. — II)

Pilp. שְׂדָהוּ sepsit (vineam).

Alü: crescere fecit; שְׂדָה *i. q.*

שְׂדָה, שְׂדָה.

שְׂדָה *v.* שְׂדָה.

שְׂדָה *i. q.* שְׂדָה meditari *Gen.* 24, 63. (*Al.* obambulare.)

שְׂדָה declinare, deflectere.

שְׂדָה *m., plur.* שְׂדָהוּ declinationes: delicta, peccata.

שְׂדָה sepire, obsepire. — *Pil.*

שְׂדָה contexit.

שְׂדָה *m.* ramus.

שְׂדָה *f.* ramus.

שְׂדָה (locus septus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שְׂדָה *N. gent.*

שְׂדָה *f.* sepes, spinetum.

שְׂדָה (fut. שְׂדָהוּ, *semel*

שְׂדָהוּ, *apoc.* שְׂדָהוּ, *inf.*

שְׂדָהוּ, *constr.* שְׂדָהוּ, *ra-*

rius שׁוּם; *imp.* שׁוּם, שׁוּמָה) ponere, τιθέναι, collocare; disponere, instruere (aciem, militum agmina); constituere (regem, iudices) *sq.* *accus.*, *dupl. accus.*, *accus. et ל*; fundare, condere (orbem terrarum, populum, jus div.); statuere, decernere (statutum, locum destinare); apponere (ignem admovere), induere (vestes sibi *sq.* עַל); deponere (pignus); proponere, exponere alicui alqd, (*sq.* בְּאַזְנֵי פ' indicare alicui;) praepōnere, praeficere *sq.* עַל; imponere alqd alicui *sq.* עַל, אֵל, imputare alicui *sq.* ל, ב, עַל; *sq.* ל, נָשׂוּם nomen imponere alicui; *sq.* שׁוּמָה nomen s. cultam suam alicubi collocavit (Jehova); *sq. et omissio* לְבֹו animum advertere ad alqd *sq.* עַל, אֵל, ל; *sq.* לְבֹו s. לְבֹו s. לְבֹו reponere in animo, commoveri alqa re, curare alqd; לְבֹו sibi proponere, decernere; *sq.* לְנִגְהֹוּ respicere, rationem habere; אֵל reponere iram (se. in animo); 2) constituere, ποιῆσαι, reddere, facere *sq. dupl. accus.*, *accus. et ל* s. ב; parare, dare, tribuere, exhibere alicui alqd *sq.* ל *et accus.* — *Hiph.* (*imp.* דְּשׁוּמָה, *part.* מְשׁוּם) posuit; animum

advertit. — *Hoph.* positus est, *fut.* וְשׁוּם *Keri*, וְשׁוּם *v. קָשׁוּם*.

שׁוּם *chald.* ponere, *sq.* טָעַם decrevit, imperavit alicui *sq.* ל; *sq.* טָעַם rationem habuit alejs; *sq.* לְבֹו curam adhibuit alicui rei; *sq.* שׁוּם 'פ' nomen alicui imposuit; 2) constituere, reddere *sq. accus. dupl.* — *Peil part.* שׁוּם positus, *praet.* שׁוּם positus est. — *Ithpe.* אֶתְשׁוּם positus est; decretum est *sq.* טָעַם; constitutus, redditus est.

שׁוּם *f. sq.* דְּ שׁוּם positio in manum, *i. e.* depositum.

שׁוּר (fut. וְשׁוּר) *i. q.* שׁוּרָה, שׁוּרָה, contendere, certare; principatum tenere. — *Hiph.* שׁוּרָה principes fecit, principes constituit. — II) *i. q.* שׁוּר recedere. — III) (fut. וְשׁוּר) *i. q. chald.* גְּסַר, serrá dissecare, serrare.

שׁוּשׁ (fut. וְשׁוּשׁ, *se-mel* וְשׁוּשׁ; *inf. abs.* שׁוּשׁ, *constr.* שׁוּשׁ; *imp.* שׁוּשׁ) gaudere, laetari alqa re *sq.* ב, עַל, *accus.*

שׁוּשׁוֹן *m.* (st. c. שׁוּשׁוֹן) gaudium; *metonym.* id quo quis laetatur.

מְשׁוּשׁ *m.* (st. c. מְשׁוּשׁ) gaudium; *metonym.* id de quo

quis laetatur; *Jes. 8, 6: poët. st. c. nom. verb. c. accus.* מְשׁוּשׁ אֶת־רִצְיֹן gaudium de Rezino. (*Alii: st. c. pro verbo finito: gaudet de Rezino.*)

שׁוּחַ *v.* שׁוּחַ.

שׁוּחַ natavit. — *Hiph.* natare fecit, humectavit (lacrimis).

שׁוּחַ *m.* natatio.

שׁוּחַ expressit (uvas).

שׁוּחַ *i. q.* צָחַק risit; *sq.* אַל arrisit; *sq.* עַל derisit, irrisit; *sq.* לְ ridendo contempsit; 2) lusit, saltavit. — *Pi.* שׁוּחַ (*inf.* שׁוּחַ, *fut.* רִשׁוּחַ) jocatus est; lusit; choreas egit, saltavit. — *Hiph.* illusit, irrisit; derisit *sq.* עַל.

שׁוּחַ *m.* risus; irrisio, ludibrium, *metonym.* is qui ludibrio est; lusus, jocus.

מִשׁוּחַ *m.* irrisio, ludibrium, *metonym.* is qui ludibrio est.

שׁוּחַ (*fut.* רִשׁוּחַ, *apoc.* רִשׁוּחַ) deflexit (de via); declinavit (uxor adultera).

שׁוּחַ *v.* שׁוּחַ.

שׁוּחַ (*fut.* רִשׁוּחַ) defecit, insidias posuit: hostiliter s. odio persecutus est.

מִשׁוּחַ *f.* defectio; laqueus, decipula. (*Alii: odium.*)

שׁוּחַ adversarius fuit, instavit; *part.* שׁוּחַ insidiator, adversarius.

שׁוּחַ *m.* adversarius; hostis; הַשׁוּחַ *n. pr.* diabolus, sathanas.

שׁוּחַ *f.* accusatio, libellus accusatorius. 2) *N. pr.* fontis.

שׁוּחַ *v.* נָשָׂא.

שׁוּחַ (*fort. pro* נְשִׂאוֹן elatus) *N. pr.* jugi Hermonis.

שׁוּב canum esse s. fieri (de capillis). — *Part.* שׁוּב canus, senex; *chald. id., plur. st. emph.* שׁוּבָא, *st. c.* שׁוּבִי.

שׁוּב *m.* capillus canus, canities; senectus.

שׁוּבָא *f.* capillus canus, canities; senectus; *metonym.* senex.

שׁוּג *v.* נָשָׂג.

שׁוּג calce oblinere s. obducere.

שׁוּג *m.* calx.

שׁוּחַ *v.* שׁוּחַ.

שׁוּחַ loqui c. alqo, alloqui alqm *sq. accus.*, לְ, de alqo *sq.* בְּ; carmen dicere, canere; carmine celebrare alqd *sq.* בְּ, *accus.*; gemere, conqueri; secum loqui, meditari *sq.* בְּ, *accus.* — *Pil.* שׁוּחַ meditatus est, cogitavit alqd.

שׁוּחַ *m.* cogitatio.

שׂוּחָה *m.* sermo; querela;
— 2) frutex, virgultum, *col-
lect.* frutices.

שׂוּחָה *f.* meditatio (*pia*).

שׂוּחָה *v.* שׂוּחָה.

שׂוּכָה *v.* שׂוּכָה, שׂוּכָה, שׂוּכָה.

שׂוּכָה *rad. inus. chald.* סָכָה
aspexit, contemplatus est.

שׂוּכָה (*prospectus*) *N. pr.* lo-
ci prope Ramam.

שׂוּכָה *m.* species comparens,
imago, *φαινόμενον.* (*Al.* in-
tellectus, mens.)

שׂוּכָה *s.* שׂוּכָה *f.* aspectus,
pl. כָּל-שׂוּכָה הַחֲמֵדָה quic-
quid visu pulchrum est.

שׂוּכָה *f.* (*plur.* מִשְׂכָּוֹת)
imago, figura; מִשְׂכָּוֹת
חֲדָרֵי מִשְׂכָּוֹת, *i. e.*
figuris idolorum ornata;
מִשְׂכָּוֹת, אֲבָן מִשְׂכָּוֹת
vel cippi figuris idolorum
ornati; תְּפֹחֵי זָהָב בְּמִשְׂכָּוֹת
poma aurea in figuris
argenteis *i. e.* in vasis arg.
figuris ornatis. 2) imagina-
tio, opinio.

שׂוּכָה *m.* culter.

שׂוּכָה *v.* שׂוּכָה, שׂוּכָה.

שׂוּכָה *i. q.* שׂוּכָה, שׂוּכָה, *textuit,*
sepsit; 2) *textit,* operuit
Exod. 33, 22.

שׂוּכָה *m., pl.* שׂוּכָה vepres.

שׂוּכָה *m.* (*c. suff.* שׂוּכָה) sepes,
septum, casa.

Leopold, *Lex. Hebr.*

שׂוּכָה *f., pl.* שׂוּכָה spinae,
tela acuta.

שׂוּכָה *f.* spinetum.

שׂוּכָה (*aspexit; intellexit,*)
prudens fuit, prudenter egit.
— *Pi.* prudenter posuit (*ma-
nus*). *Alii:* transversas, per-
plexas posuit. — *Hiph.* a-
spexit; consideravit, ani-
mum advertit ad alqd *sq. ac-
cus.,* אֶל, עַל, בְּ; intellexit,
prudens fuit, prudenter egit,
(*part.* מִשְׂכָּוֹת prudens; pe-
ritus; pius; *subst.* carmen;
inf. הַשְׂכָּוֹת *subst.* in-
telligentia, prudentia;) bo-
no successu usus est, pro-
spere alqd gessit, felix fuit;
prudenter fecit alqm, intel-
ligentem reddidit, docuit *sq.*
accus., לְ, *accus. dupl.*

שׂוּכָה *chald. Ithp. part.*
שׂוּכָה attendens *sq.* בְּ.

שׂוּכָה *m.* (*c. suff.* שׂוּכָה)
intelligentia, prudentia; a-
stutia; prosperitas, succes-
sus prosper.

שׂוּכָה *f. i. q.* שׂוּכָה stulti-
tia, *v.* סָכָה.

שׂוּכָה *f. chald.* intelli-
gentia.

שׂוּכָה *v. supra v.* שׂוּכָה.

שׂוּכָה (*fut.* שׂוּכָה) mercede
conduxit; mercede corru-
pit. — *Niph.* mercede con-
ductus est. — *Hithp.* הַשְׂכָּוֹת

pro mercede se elocavit.

שׁוֹכֵר *m.* merces (mercenarii); pretium (quo alqd elocatur); praemium quodvis. 2) *N. pr.* virorum.

שׁוֹכֵר *m.* merces, עֲשִׂי שׁוֹכֵר mercedem facientes, mercenarii.

שׁוֹכֵר *m.* mercede conductus, mercenarius.

שׁוֹכְרָה *f.* conductio, τὸ μισθούον.

מִשְׁכָּרָה *f.* (c. suff. מִשְׁכָּרָה) merces.

שׁוֹכֵר, *Keri* שׁוֹכֵר, *f.* (pl. שׁוֹכֵרִים) coturnix, *ubique collect.* coturnices.

שׁוֹלְמָה *transp. pro* שׁוֹלְמָה *f.* (pl. שׁוֹלְמוֹת) vestis. 2) *N. pr.* patris Boasi, etiam שׁוֹלְמָא dicti.

שׁוֹלְמוֹן *N. pr. i. q.* שׁוֹלְמָה; 2) al. viri.

שׁוֹלְמִי, שׁוֹלְמִי *N. pr. m.*

שׁוֹמְאֵל, שׁוֹמְאֵל *m.* quadril. latus sinistrum; sinistra (manus); מִשְׁמְאֵל a sinistra, שׁוֹמְאֵל *s.* עַל שׁ' ad sinistram; 2) septentrio, plaga septentrionalis; מִשְׁמְאֵל לְדַמְשֵׁק a septentrione Damasci.

הַשְׁמְאֵל, הַשְׁמְאֵל, הַשְׁמְאֵל *Hiph. denom.* manu sinistra usus est; sinistrorsum se convertit.

שׁוֹמְאֵל, שׁוֹמְאֵל *m.* שׁוֹמְאֵל *f.* sinister, sinistra, qui, quae est a latere sinistro.

שׁוֹמְחָה, שׁוֹמְחָה (*fut.* וְשׁוֹמְחָה) laetatus est de alqo *sq.* עַל, עַל. — *Pi.* שׁוֹמְחָה laetitiâ affectit de alqo *sq.* עַל, עַל. — *Hiph. id.*

שׁוֹמְחָה *adj. m.* (pl. שׁוֹמְחִים), *st. c.* שׁוֹמְחִי, שׁוֹמְחִי; *fem.* שׁוֹמְחָה) laetus.

שׁוֹמְחָה *f.* (pl. שׁוֹמְחוֹת) laetitia; voces laetae, clamores laeti; epulae laetae, voluptas.

שׁוֹמְרָה *v.* סָמְרָה.

שׁוֹמֵל *rad. inus. arab.* circumdedit, texit alqm veste. — *Hiph.* הַשְׁמֵל *v. s.* שׁוֹמֵל.

שׁוֹמְלָה *f.* (pl. שׁוֹמְלוֹת) vestis (ampla).

שׁוֹמְלָה *N. pr.* regis Edomitaram.

שׁוֹמְלִי *i. q.* שׁוֹמְאֵל *v. supra.*

שׁוֹמֵם *rad. inus. arab.* veneno infecit.

שׁוֹמְמִית *f.* lacerta venenata, *LXX.* καλαβώτης, *Vulg.* stellio.

שׁוֹנֵא (*fut.* וְשׁוֹנֵא; *inf. abs.* שׁוֹנֵא, *constr.* שׁוֹנֵא, שׁוֹנֵא, שׁוֹנֵא) odit, odio habuit *sq. accus.*, עַל; *part.* שׁוֹנֵא *subst.* שׁוֹנֵא, osor, inimicus, hostis; שׁוֹנֵא,

לִּי osor ejus; *fem. pl.*
 שְׂנֵאוֹת inimicae. — *Niph.*
 odio habitus est. — *Pi. part.*
 מִשְׂנֵא osor, inimicus, hostis.
 שְׂנֵא *chald. part.* שְׂנֵאֲרִי oso-
 res, inimici.

שְׂנֵא *f.* (st. c. שְׂנֵאָת, c. suff.
 שְׂנֵאָהֶּה, שְׂנֵאָהֶּה) *inf. v.* שְׂנֵא;
 2) odium.

שְׂנֵא *adj. m., fem.* שְׂנֵאָה
 exosa.

שְׂנֵר (lorica) *N. pr.* Hermoni
 monti ab Amoraeis tributum.

שְׂעָפִים *i. q.* שְׂעָפִים *v.* שְׂעָפִים

שְׂעָר horruit, perterrefactus
 stupuit *sq.* עָל, *accus.*; *trans.*
 turbine disjecit. — *Niph.*
impers. tempestas furit. —
Pi. turbine abripuit. — *Hith-*
pa. procellae instar irruit.

שְׂעִיר *m.* שְׂעִירָה *f.* hirsu-
 tus, pilosus; 2) hircus, ca-
 per, *fem.* capra; 3) *plur.*
 שְׂעִירִים daemones in locis
 desertis; 4) *pl.* pluviae sub-
 bitae.

שְׂעִיר (hirsutus) *N. pr.*, Cho-
 rita; 2) ab eo nomen habuit
 mons et regio Seir a mari
 mort. usque ad sinum Aela-
 niticum; 3) al. mons in tribu
 Juda.

שְׂעִירָה *f.* capra, *v. supra.*
 2) *N. pr.* saltus in montanis
 Ephraimitarum.

שְׂעָר *m.* (st. c. שְׂעָר, *semel*

שְׂעָר, *s. suff.* (שְׂעָרוֹ) pilus,
collect. pili, coma.

שְׂעָר *m. chald.* coma.

שְׂעָר *m.* horror; *i. q.* סֵעַר
 turbo; *st. c. nom.* יִעָר.

שְׂעָרָה *f.* turbo.

שְׂעָרָה (st. c. שְׂעָרָת, c. suff.
 אֶל־הַשְׂעָרָה) pilus, (*אֶל־הַשְׂעָרָה*)
proverb. ad pilum, ne pilumi
 quidem transversum sc. a
 scopo aberrare;) capillus,
pl. שְׂעָרוֹת, *st. c.* שְׂעָרוֹת ca-
 pilli.

שְׂעָרָה *f.* hordeum (planta);

pl. שְׂעָרִים hordea (grana).

שְׂעָרִים *N. pr. m.*

שְׂפָה *f.* (dual. שְׂפָתִים, שְׂפָתִי,
 c. suff. שְׂפָתִיו; *pl. constr.*
 שְׂפָתוֹת) labium; (אִישׁ)
 שְׂפָתִים homo loquax; דְּבַר
 שְׂפָתִים verba futilia, stolidia;
 שְׂפָתִי שְׂקָר labia fraudulen-
 ta, *mètonym.* homo fraudu-
 lentus;) *trop.* sermo; diale-
 ctus; ora (vasis, vestis, ma-
 ris, terrae).

שְׂפָה — *Pi.* defluere fecit
 (capillos), decalvavit.

שְׂפָם *m.* barba labii, *μύσταξ.*

שְׂפִיךְ *textit, abscondit, part.*
pl. constr. שְׂפִיכֵי תְּמוּנֵי הַשְּׂפִיכֵי the-
 sauri absconditi.

שְׂפִיךְ *complosit manus. Hiph.*
 שְׂפִיךְ (foedus), dextrâ da-

tâ se conjunxit c. alqo *sq.* ב.ב. — II) suffecit, satis fuit.
 שִׁפְּךָ *m.* castigatio (Dei).
 שִׁקָּךְ *m.* (c. suff. שִׁקוֹ, plur. שִׁקִּים) e filis cilicinis contextum; saccus frumentarius; cilicium, vestis (lugentium).
 שִׁקָּךְ — *Niph.* ligatus, compactus est.
 שִׁקָּךְ — *Pi.* circumtulit (oculos), circumspexit.
 שִׁר *v.* שָׁרַר.
 שָׁרַג *Kal inus. i. q.* שָׁרַג, *syr. et chald.* שָׁרַג, plexit, implexit. — *Py.* (fut. יִשָּׁרְגוּ) perplexus est. — *Hithpa.* (fut. pl. יִשָּׁרְגוּ) se implicuit.
 שָׁרְוֵג *N. pr. m.*
 שָׁרְוֵגִים *m. pl.* palmites vitis.
 שָׁרַד *effugit, aufugit. — II) arab.* perforavit; consuit, contextuit.
 שָׁרִיד *m.* elapsus (e magna clade), superstes. 2) *N. pr.* oppidi Sebulonitarum.
 שָׁרִיד *m.* textura, בגדי ש' aulæa, tapetes.
 שָׁרִיד *m.* stylus.
 שָׁרַה (*arab.* seruit, ordinavit; *i. q.* שָׁרַר princeps fuit;) contendit, certavit c. alqo *sq.* שָׁרַה, אַה. — II) *i. q.* שָׁרַר.

שָׁרָה *subst. f. v.* שָׁרָה.
 שָׁרָה *N. pr.* uxoris Abrahami, LXX. Σάρα, quae postea שָׁרָה, LXX. Σάρρα, dicta est.
 שָׁרָהוּ, שָׁרָהוּ (Jehova pugnat) *N. pr.* virorum.
 שָׁרָה *f.* series, ordo, *adv.* שָׁרָה שֵׁם חֶמֶת שָׁרָה plantat triticum per ordines.
 שָׁרָה *f.* principatus.
 שָׁרָה (abundantia) *N. pr. m.*
 שָׁרַט *incidit (corpus). — Niph.* se laceravit.
 שָׁרַט *m.* incisura.
 שָׁרַטָּה *f. id.*
 שָׁרַד *v.* שָׁרַד; שָׁרַד *v.* שָׁרַד.
 שָׁרַדָּה *Kal inus. i. q.* שָׁרַד. — *Pi. part. fem.* מְשָׁרַדָּה implicans (vias suas, *i. e.* huc illuc circumvagans).
 שָׁרַדָּה *m.* corrigia (calcei).
 שָׁרַדָּה *N. pr.* eunuchi et praefecti Nebucadnezaris.
 שָׁרַע *extendit, part.* שָׁרַע protensus, qui membrum habet justo longius. — *Hithpa.* הִשָּׁרַע se extendit.
 שָׁרַע *v.* שָׁרַע.
 שָׁרַע (*fut.* יִשָּׁרַע) cremavit, combussit (urbes, domos, aras, liberos idolis, cadavera); ussit, urendo coxit (la-

teres). — *Niph. et Py.* combustus est. — II) altus fuit, eminuuit; nobilis fuit.

שרה *m.* venenosus, virosus, נחש שרה *et simpl.* שרה serpens venenosus, שרה מעופה draco volans. 2) *N. pr. m.*

שרפים *m. pl.* (nobiles, principes,) angeli alati.

שרפה *f.* ustio; concrematio; incendium.

משרפות *f. pl.* ustio; concrematio (mortuorum). 2) משרפות מים *N. pr. loci* prope Sidonem.

שרק pectinavit, pectine purgavit (linum). — II) arab. rufus, fuscus fuit.

שרק *m.* שרקה *f.* vitis generis generosioris. 2) שרק *N. pr.* vallis inter Ascalonem et Gazam.

שרוקים *m. pl.* vites generosiores (uvis rubris).

שרק *m., pl.* שרקום rufi, fufci (equi).

שרר (*cf.* שרה, שור) principatum tenuit, *fut.* שרר, *part.* שרר — *Hithp.* השתחרר principem se fecit, imperium sibi sumpsit.

שר *m.* (*pl.* שרים) praefectus, dux; princeps.

שרה *f.* mulier primaria, princeps, nobilis; *trop.* prin-

ceps (provinciarum). 2) *N. pr. i. q.* שרר.

שרש *v.* שרש.

שרש *pro* שרש *v.* נשא.

שרתם ocludit, obstruxit.

שרת — *Niph.* fissus est, erupit.

ש

ש *pron. relat. v.* ש, ש.

שאב (*fut.* ישאב) hausit.

משאבים *m., pl.* משאבים canales (ad quos pecora potatum ducebantur).

שאג (*fut.* ישאג) rugiit; ingemuit.

שאגה *st. c.* שאגה *f.* rugitus; clamor ingemiscentis.

שאה fragorem edidit, cum fragore concidit (urbs vastata). — *Niph.* strepuit, tumultuatus est (fluctus aquarum); vastata est (terra). — *Hiph.* (*inf. c. praef.* להשוה) vastavit (urbes). — *Hithpa. part. st. c.* משתאה obstupescens, cum stupore contemplans *sq. ל.* (*cf.* שעה.)

שארה *Chethib*, שואה *Keri*, *f.* procella strepens, tempestas.

שואה *v.* שואה.

שאיה *f.* vastatio, ruina.

שִׁיחָה *f.* ruina, interitus.

שִׁחָה *f.* strepitus, tumultus; בְּנֵי שִׁחָה filii tumultus, hostes tumultuantes, *i. q.* בְּנֵי שִׁחָה.

שִׁחָה *m.* strepitus, fremitus (aquarum, turbae hominum, belli, clamoris); ruina, interitus.

מִשְׁחָחוּת *f. pl.* ruinae.

שִׁחָה *v.* שִׁחָה, שִׁחָה.

שִׁחָה (praet. שִׁחָה, *c. suffixis* שִׁחָה, שִׁחָה; *inf.* שִׁחָה; *imp.* שִׁחָה; *c. h. parag.* שִׁחָה, *fem.* שִׁחָה, *pl.* שִׁחָה; *fut.* שִׁחָה, *pl.* שִׁחָה, *in pausa* (שִׁחָה) petiit, poposcit alqd ab alqo *sq. accus. et* מִן *s.* מֵאֵת *s.* מֵעַם, *accus. dupl.*; rogavit alqd *sq. accus.*, alqm *sq. accus.*, מִן, מֵאֵת, מֵעַם, pro alqo *sq.* לְ; mutuum petiit, (שִׁחָה mutuo datus;) mendicavit; interrogavit alqm *sq. acc. s.* לְ, alqd *sq.* לְ, *accus.*, (שִׁחָה לְשִׁלּוֹם לְ) de alcjs salute quaesivit; consuluit alqm *sq.* בְּ, pro alqo *sq.* לְ. — *Niph.* שִׁחָה (*inf.* שִׁחָה) sibi petiit. — *Pi.* שִׁחָה mendicavit; interrogavit, consuluit *sq.* בְּ. — *Hiph.* שִׁחָה, concessit, mutuum de-

dit. — II) *i. q.* שִׁחָה *fort.* fedit, cavavit, *cf.* שִׁחָה.

שִׁחָה *chald.* petiit, postulavit, interrogavit.

שִׁחָה (petitio) *N. pr. m.*

שִׁחָה (postulatus) *N. pr.* primi Isr. regis, Saulus; 2) regis Edomit. 3) filii Simeonis; *patron.* שִׁחָה; 4) al. viri.

שִׁחָה *com.* (locus cavus et subterraneus, *Höhle, Hölle,*) orcus, tartarus; *c. h. loc.* שִׁחָה.

שִׁחָה *f.* (*c. suff.* שִׁחָה, שִׁחָה) petiit, preces; mutuo datum.

שִׁחָה *f.*, *i. q.* שִׁחָה, (*c. suff.* שִׁחָה) preces. 2) *N. pr.* filii Judae; *patron.* שִׁחָה.

שִׁחָה *f. chald.* (*st. emph.* שִׁחָה) quaestio, causa, res.

שִׁחָה (Deum rogavi), שִׁחָה *N. pr. m.*

שִׁחָה (petitio) *N. pr.* oppidi Levit. in tribu Ascher.

שִׁחָה *f.* petiit, preces.

שִׁחָה — *Pil.* שִׁחָה tranquillus fuit, tranquille vixit.

שִׁחָה *adj. m.* (*pl.* שִׁחָה) tranquillus, securus; socors, insolens; *subst.* fastus.

שִׁחָה *v.* שִׁחָה, שִׁחָה.

שׂאָה anhelavit (iracundus, festinans); inhiavit, hiante ore captavit, summo ardore petiit s. persecutus est.

שׂאָר reliquus fuit. — *Niph.* reliquus factus est, superfluit; (*part.* superstes;) remansit, mansit. — *Hiph.* reliquum fecit, reliquit; reliquum habuit, retinuit.

שׂאָר *m.* reliquum, residuum, pars reliqua.

שׂאָר *m. chald. id.*

שׂאָר רְשׁוּב (residuum se revertet) *nom. symb.* filii Jesaiae proph.

שׂאָר *m. poët.* caro; *metonym.* consanguineus, consanguinei; cibus, alimentum.

שׂאָרָה *f.* consanguinitas, *concr.* consanguineae.

שׂאָרָה *N. pr. f.*

שׂאָרֹת, שׂאָרֹת *f.* reliquiae, pars reliqua; residuum, pars residua, superstites (ex clade).

שׂאָה *v.* שׂאָה.

שׂבָּא (*aethiop.* homo) *N. pr.* regionis et gentis in Arabia felici, Sabaea.

שׂבַּב *rad. inus. arab.* accendit; *chald.* שׂבַּב fregit.

שׂבַּב *m.* flamma.

שׂבַּב *m. chald.* flamma.

שׂבָּבִים *m. pl.* fragmenta.

שׂבָּה (*imp.* שׂבָּה, *fut. apoc.* וַיִּשְׁבֵּב) captivum abduxit (homines, greges), diripuit (opes). *Part.* שׂבָּבִים captivi, שׂבָּבִים הָרַב gladiō captae, αἰχμάλωτοι. — *Niph.* captivus abductus est.

שׂבָּבִים (captivus per Deum) *N. pr.* virorum, *alibi* שׂבָּבִים.

שׂבָּבִים *m.* (*c. suff.* שׂבָּבִים, שׂבָּבִים, שׂבָּבִים) captivus. *Fem.* שׂבָּבִים captiva; 2) captivitas; *concr.* turba captivorum; praeda, pecus captum.

שׂבָּבִים *f.* captivitas; *concr.* turba captivorum.

שׂבָּבִים, שׂבָּבִים *f.* captivitas, *concr.* captivi. שׂבָּבִים, שׂבָּבִים, שׂבָּבִים captivos reducere; *trop.* pristinam felicitatem alicui restituere; alqm integritati restituere.

שׂבָּבִים *m.* lapis quidam pretiosus, *LXX.* ἀγάτης.

שׂבַּח — *Pi.* שׂבַּח (mulsit,) sedavit, compescuit (fluctus, iram); 2) laudavit, celebravit; beatum praedicavit. — *Hiph. part.* מְשַׁבְּחִים compe-scens (strepitum maris). — *Hithpa. inf.* הִשְׁתַּבַּח gloriari alqa re sq. ב.

שׂבַּח *chald. Pa.* שׂבַּח laudavit.

מך *c. inf.*); jurejurando se obstrinxit alicui *sq.* לְ, juravit per alqm *sq.* בְּ, jurejur. interposito promisit alqd *sq. accus.* — *Hiph.* ad jusjur. adegit, jurejur. obstrinxit alqm; obsecravit, obtestatus est.

שְׁבוּעָה, שְׁבוּעָה *f.* jusjurandum; execratio.

שֶׁבַע *Kal inus. syr.* miscuit, plexit. — *Pi.* contexuit, opus tessellatum s. reticulatum fecit. — *Py.* inclusus est (auro).

שֶׁבַע *m.* perturbatio animi, vertigo.

מִשְׁבְּצוֹת *f. pl.* fundae, quibus gemmae inseruntur; vestes, quibus fila aurea intertextata sunt.

תְּשִׁיבָן *m.* opus tessellatum, reticulatum, פְּתִיחַת הַ' tunica tessellata.

שֶׁבַע *chald.* reliquit. — *Ithpe.* (fut. הִשְׁבַּק) relictus est.

שָׁבַר (fut. יִשְׁבַּר) fregit, confregit; (*part.* שָׁבֹר fractus, cui membrum fractum est;) *trop.* afflixit (animum), extinxit (sitim); dilaceravit (bestia fera alqm); perdidit, delevit; demensus est, definiit *sq.* חָק; *denom. a* שָׁבַר annonam emit s. vendidit. — *Niph.* fractus, confractus

est; fregit sibi (membra); *trop.* afflictus est (animus); dilaceratus est, laesus, vulneratus est; perditus, deletus est. — *Pi.* שָׁבַר, שָׁבַר penitus confregit, diffregit. — *Hiph.* fregit, aperuit (uterum ad partum); annonam vendidit. — *Hoph.* fractus est (animus).

שָׁבַר, שָׁבַר *m. (c. suff. וְשָׁבַר, pl. שְׁבָרִים)* fractio, fractura (muri, membri, *metaph.* civitatis); contritio (animi); terror (*plur.*); excidium, exitium, interitus; solutio, explicatio (somnia); 2) annonam, frumentum; 3) *pl. n. pr.* loci prope Ai.

שָׁבַר *m.* fractio, contritio; excidium, interitus.

מִשְׁבֵּר matrix, os uteri.

מִשְׁבֵּר *m.* matrix, os uteri; 2) *pl.* מִשְׁבָּרִים, *st. c.* מִשְׁבָּרִי fractiones (undarum), fluctus (maris).

שָׁבַשׁ *chald. Ithpa.* (*part. pl.* מְשַׁבְּשִׁין) perplexus, perturbatus, consternatus est.

שָׁבַת (fut. יִשְׁבַּת, יִשְׁבַּת) cessavit, feriatu est, *sq.* מִן ab alqo opere; *trop.* cessavit (ager, *i. e.* non colitur); desiit *sq. inf.*; esse desiit, finem habuit; *sq.* שַׁבַּת sabbathum celebravit. — *Niph.* ad finem

perductus est, finem habuit. — *Hiph.* fecit ut alqs cessaret, quiesceret *sq.* מן ab alqo opere, *sq.* accus. alqd intermisit; compescuit, perdomuit; fecit ut alqs desineret, desisteret *sq.* מן *et inf.*, לבלתי; finem imposuit, deesse passus est; delevit, abolevit; abstulit, amovit, removit *sq.* מן.

שבת *m.* cessatio, intermissio; desidia, ignavia; interpellatio operis, dispendium morae. — *Al. v. s.* רשב.

שבת *com.* (*st. c.* שבת, *c. suff.* שבתו; *pl.* שבתות, *st. c.* שבתות) quies, sabbathum, septimus hebdomadis dies; שבת שבת quovis sabbatho; שבת שבת septimus quisque annus.

שבתון *m.* sabbathum magnum et solemne; שבת שבתון *id.*

שבתה *N. pr. m.*

משבת *m., pl.* משבתהום deletiones, interitus.

שגא *i. q.* שגה.

שגג erravit; per imprudentiam peccavit; *inf. c. suff.* שגגו propter eorum peccata.

שגגה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שגה erravit, oberravit; *sq.* שגה aberravit; titubavit; per

imprudentiam s. errore peccavit. — *Hiph.* in errorem deduxit; abduxit (a recta via, a praeceptis div.). — II) *i. q.* שגגה, שגגה.

שגג (errans) *N. pr. m.*

שגגה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שגגהו *m.* (*pl.* שגגהוה) carmen, hymnus.

משגגה *m.* error.

שגח — *Hiph.* spectavit, prospexit.

שגל concubuit cum muliere, *fut.* רשגל. — *Niph. et Py.* רשגלה compressa est (mulier).

שגל *f.* uxor regia, regina.

שגל *f. chald.* (*pl. st. emph.* שגלהו) *id.*

שגע — *Py. part.* משגע mente captus, ad insaniam redactus; propheta insaniens. — *Hithpa.* insanivit.

שגעון *m.* insaniam.

שגר *rad. inus. chald.* misit, emisit, eiecit.

שגרי *m.* (*st. c.* שגרי) fetus partu editus.

שדד *v.* שדה; שדד *v.* שודד; שדד *v.* שדרד.

שדד (*fut. c. suff.* רשדדו, רשדדו) *Keri*, רשדדו *Chethib* *praet. c. suff.*) validus fuit, vim intulit, perdidit; inva-

sit (terram), vastavit, depopulatus est; *part.* שָׂדֶה vastator, praedo, perditor; שָׂדֶה confectus, perditus. — *Niph.* vastatus est. — *Pi.* vim intulit, perdidit; vastavit. — *Py.* שָׂדֶה, שָׂדֶה vastatus est. — *Po.* perdidit. — *Hoph.* שָׂדֶה הוֹשֵׁד vastatus est.

שָׂדֶה, *semel* שָׂדֶה *m.* vis, violentia, oppressio; miseria; exitium; vastatio; divitiae per vim partae. — *Aliud v. s.* שָׂדֶה.

שָׂדֶה *m.* potentissimus, omnipotens (cognomen Jehovae), *LXX.* παντοκράτωρ.

שָׂדֶה *rad. inus. syr. et chald.* שָׂדֶה fudit, effudit; *arab.* irriguus fuit, irrigavit.

שָׂדֶה *m.* mamma, uber; *dual.* שָׂדֶה, שָׂדֶה mamma utraque (hominum et animalium).

שָׂדֶה *m. id.* — *Al. v. s.* שָׂדֶה.

שָׂדֶה *f.* domina, concubina. (*Al. cantio. Al. voluptas.*)

שָׂדֶה *N. pr. m.*

שָׂדֶה *f.* uredo frumenti; *pl.* שָׂדֶה, *st. c.* שָׂדֶה arva, segetes, vineae.

שָׂדֶה adussit (eurus segetes).

שָׂדֶה *f.* uredo frumenti.

שָׂדֶה *m. id.*

שָׂדֶה *chald. Ithpa.* molitus est, studuit *sq. inf. c.* לְ.

שָׂדֶה *m. chald.* rebellio.

שָׂדֶה *N. pr.* Chananjae, socii Danielis.

שָׂדֶה *m.* sardonyx, onyx. (*Al. beryllus.*) 2) *N. pr. m.*

שָׂדֶה *rad. inus. i. q.* שָׂדֶה strepuit, fragorem edidit; *arab.* malus, vitiosus fuit.

שָׂדֶה *m.* (*pl. c. suff.* שָׂדֶה) perniciēs, interitus.

שָׂדֶה *m.* malum, scelus, nequitia; calamitas, perniciēs; falsum, mendacium, fraus; inanitas, inutile, inane, vanum.

שָׂדֶה *Chethib i. q.* שָׂדֶה.

שָׂדֶה *f.* turbo, procella; vastatio; perniciēs, interitus subitus.

שָׂדֶה *f.* vastatio; locus vastatus et desertus.

שָׂדֶה *v.* שָׂדֶה.

שָׂדֶה *f., pl.* שָׂדֶה strepitus, tumultus (multitudinis); clamor; fragor.

שָׂדֶה (*fut.* שָׂדֶה, *apoc.* שָׂדֶה,

שָׂדֶה) se avertere

sq. מֵעַל, מֵאַחֲרַי, desistere

sq. מִן; se revertere, re-

verti, redire ad *sq.* לְ, אֶל,

שָׂדֶה, se convertere (*max.*

ad Jehovae cultum), ad frugem redire, ad pietatem se

recipere; (de rebus:) reddi,

restitui; instaurari; irritum

feri (vaticinium); *trop.* redire, amoveri (de ira *sq.* מן ab alqo); *conjectum c. al. verbo fin. s. inf. c.* לָ אֵבִית *in adv.* iterum, rursus; *trans.* reducere; restituere. — *Polal* שׁוּבָה rediit; convertit (ad Deum); restituit *sq.* לָ alicui; recreavit (animum); avertit. — *Polal* שׁוּבָה aver- sus est (a Jehova); *part. fem.* מְשׁוּבָה reducta, erepta (terra e gladio hostium). — *Hiph.* הִשְׁבִּיחַ (*fut.* יִשְׁבֹּחַ, *apoc.* וַיִּשְׁבֹּחַ, וַיִּשְׁבֹּחַ) revertit; rediit; retraxit, recepit; reddidit, compensavit alqd alicui *sq. accus. et* לָ, remuneratus est *sq.* לָ; *sq.* הִבִּירֵה retulit verbum, respondit alicui *sq. accus.*, nuntium attulit; restituit, instaura- vit; recreavit (animum); re- vocavit (decretum); iterum iterumque dedit (tributum, sacra); avertit; *sq.* פָּנְיוֹ vultum avertit; *trop.* amō- vit (iram, *sq.* מן ab alqo); *sq.* לָ אֵל, אֵל, אֵל convertit aliquo, ad alqd, contra alqd; *sq.* אֵל-לֵב, אֵל-לֵב ad animum convertit, animo amplexus est *sq. accus.*, resipuit; re- pulit, arcuit, impedivit, *sq.* פָּנֵי פִי faciem alcjs repulit, repudiavit alqm. — *Hoph.* הִשְׁבִּיחַ reductus est; reddi- tus, restitutus est.

שׁוּבָה *f.* reversio, reditus ad frugem.

שׁוּבָה *f.* reditus, *metonym.* redeuntes *Ps.* 126, 1. — *Al.* v. s. רָשָׁב.

שׁוּבָה *adj. m.* aversus, re- bellis; desertor. 2) *N. pr.* virorum.

שׁוּבָה *adj. m., fem.* שׁוּבָה aversa, rebellis.

שׁוּבָה *N. pr. i. q.* שׁוּבָה.

מְשׁוּבָה (*redux*) *N. pr. m.*

מְשׁוּבָה, מְשׁוּבָה *f. (plur.)* (מְשׁוּבָה) aversio, defectio; *concr.* aversi, desertores.

הִשְׁבִּיחַ *f.* reditus; respon- sio, responsum.

שׁוּבָה (*fundens*) *N. pr.* ducis milit. Hadadeseri, regis Zo- bae.

שׁוּבָה (*cf.* שׁוּבָה) *N. pr.* viro- rum.

שׁוּבָה (*relinquens*) *N. pr. m.*

שׁוּבָה *rad. inus. i. q.* שׁוּבָה, שׁוּבָה.

מְשׁוּבָה *f.* error, delictum per imprudentiam commis- sum.

שׁוּבָה *i. q.* שׁוּבָה violenter egit, vastavit, *fut.* יִשְׁבֹּחַ. — II) *arab.* dominatus est.

שׁוּבָה *i. q.* שׁוּבָה v. שׁוּבָה.

שׁוּבָה *m., pl.* שׁוּבָה domini, idola, *LXX.* δαιμόνια.

שׁוּבָה (*planus, aequus fuit*),

par fuit (pretio), aequavit alqd *sq.* בָּ; sufficiens fuit, *impers.* satis factum est *sq.*

לָּ; conveniens, utilis fuit *sq.* לָּ, לָּ; similis fuit *sq.* לָּ, לָּ.

— *Pi.* שָׂוָה complanavit; *trop.* composuit, tranquillavit (animum); posuit, fecit, praestitit *sq.* עָל; alqm similem fecit alicui *sq.* *accus. et פ.* — *Hiph.* aequiparavit, assimilavit. — II) שָׂוָה

Kal inus., chald. Ithpa. metuit. — *Pi.* *Iob.* 30, 22: *Cethib* שָׂוָה me terres, *Keri*

שָׂוָה *v. s.* רָשָׁה. — *Nithpa.*

Prov. 27, 15: נִשְׂוָה timenda

est (mulier). *Al.* similis fuit.

שָׂוָה *chald. Pa.* aequavit,

parem fecit cum alqo *sq.* עָם.

— *Ithpa.* redditus, factus

est.

שָׂוָה (planities) *N. pr.* planitiei, ab Hieros. septentrionem versus. — שָׂוָה קִרְיַתְחַיִּים

planities prope Kirjathaim, urbem Moabiticam.

שָׂוָה subsidere, immergi;

trop. deprimi (de animo).

שָׂוָה (fundus) *N. pr.* filii

Abrahami; *patron.* שָׂוָה.

שָׂוָה *f.* fovea. 2) *N. pr. m.*

שָׂוָה *f.* (pl. שְׂוָהוֹת) fovea.

שָׂוָה *N. pr. m.*

שָׂוָה *f.* (c. *suff.* שְׂוָהֶם) fovea, scrobs; (*metaph.* insi-

diae et pericula;) cisterna; carcer subterraneus; sepulcrum.

שָׂוָה (flagellare,) remigare;

cursitare, discurrere; peragrare, perlustrare. — *Pil.*

שָׂוָה discurrit, peragravit;

trop. perlustravit (scripturam). — *Hithpol.* שָׂוָה

cursitavit. — II) *syr.* contempsit, *part.* שָׂוָה.

שָׂוָה *m.* (c. *suff.* שְׂוָהֶה)

contemptus, fastus.

שָׂוָה *m.* flagellum, scutica;

trop. de lingua calumniante; plaga, calamitate divinitus inmissa.

שָׂוָה *m.* flagellum; remus.

שָׂוָה *m.* flagellum.

שָׂוָה *m.* remus.

שָׂוָה *m.* remus.

שָׂוָה *m.* lacinia, ora vestis;

syrma.

שָׂוָה *v.* שָׂוָה.

שָׂוָה *v.* שָׂוָה.

שָׂוָה *m.* allium.

שָׂוָה *N. pr.* filii Gadi; שָׂוָה

patronym.

שָׂוָה *N. pr.* oppidi Issascharitarum; *nom. gent.* שָׂוָה

m. שָׂוָה *f.*

שָׂוָה, שָׂוָה *i. q.* רֵשַׁע laxum,

amplum esse; felicem, inolumem esse, opibus valere.

— *Pi.* שָׂוָה, שָׂוָה vociferatus

est, clamavit, *sq.* אָלַעַל imploravit (auxilium alcjs). — *Pil. et Hiph. v. s.* שׁוּעַע.

שׁוּעַ *m.* (*c. suff.* שׁוּעַע) clamor, imploratio auxilii.

שׁוּעַ *m.* opulentus, dives; liberalis; 2) clamor, imploratio.

שׁוּעַ *m.* opulentia, opes, divitiae; 2) imploratio auxilii. 3) *N. pr.* soceri Judae.

שׁוּעָה *f.* clamor, imploratio auxilii.

שׁוּעָא (*opulentia*) *N. pr. m.*

הַשׁוּעָה, הַשׁוּעָה *f.* conservatio, auxilium, salus; victoria.

שׁוּעַל *v.* שׁוּעַל.

שׁוּעַר *v.* שׁוּעַר.

שׁוּעַר (*fut.* שׁוּעַר) *i. q.* שׁוּעַר insidiare, insidiari; petere, invadere, adoriri alqm.

שׁוּעַר *N. pr. i. q.* שׁוּעַר.

שׁוּעַר *patron. nominis pr.* שׁוּעַר.

שׁוּעַר *v.* שׁוּעַר.

שׁוּק *Kal inus. i. q.* שׁוּק cur-rere; sectari, concupiscere. — *Hiph.* הַשׁוּק abundavit, redundavit alqa re *sq. accus.* — *Pil.* שׁוּק inundavit, ditavit.

שׁוּק *m.* (*pl.* שׁוּקִים) platea. שׁוּק *com.* (*dual.* שׁוּקִים) crus

(hominum et animalium); *trop.* שׁוּקִי הָאֵרֶשׁ peditatus.

שׁוּק *m. chald. crus.*

הַשׁוּקָה *f.* appetitus, desiderium, libido.

שׁוּר *rad. inus. syr. et chald.* saliit, prosiliit, insiliit; robustus fuit.

שׁוּר *m.* (*pl.* שׁוּרִים) bos, unum e grege bovino (bos, vitulus, vacca); *collect.* grex boum, armentum.

שׁוּר (*fut.* שׁוּר) circumire, obire, iter facere, proficisci; *sq.* בָּ cum alqa re venire, offerre; *part. fem. pl.* שׁוּרוֹת agmina commeantium; 2) circumspicere, spectare, prospicere, contemplari; insidiari; respicere, curare alqd, alqm. — II) *i. q.* שׁוּר canere. — III) *i. q.* שׁוּר serere, struere (lapides).

שׁוּר *m.* insidiator, inimicus, adversarius (*cf.* שׁוּר). — 2) murus; *pl.* שׁוּרוֹת. — 3) *N. pr.* oppidi in finibus Aegypti; מְדִבְרַת שׁוּר desertum Aegyptum inter et Palaestinam.

שׁוּר *m. chald. murus.*

שׁוּרוֹת *part. f. v.* שׁוּר; 2) *subst. f. pl.* muri, moenia *Jer.* 5, 10.

הַשׁוּרָה *f.* munus, donum.

שׁוּשׁ *rad. inus. fort.* album esse, *cf.* שׁוּשׁ.

שׁוּשׁ *m.* marmor candidum, alabastrites.

שׁוּשׁ *m.* marmor candidum; byssus tenuissima Aegypt. — *Aliud v. infra suo loco.*

שׁוּשׁוּן *m.* lilium. 2) שׁוּשׁוּן *nom.* instrumenti musici lilio similis, cymbalum. 3) שׁוּשׁ Susa, urbs Susianae in Persia.

שׁוּשׁוּן *m.* lilium. *Pl.* שׁוּשׁוּן lilia; 2) instrumenta musica lilio similia, cymbala.

שׁוּשׁוּנָה *f.* lilium.

שׁוּשׁוּנְכִירָא *N. gent. pl. chald.* Susiani.

שׁוּת *v.* שׁוּת.

שׁוּתְלָח *N. pr. virorum, patron.* שׁוּתְלָחִי.

שׁוּב *chald. Peël s. Peël* שׁוּב, שׁוּב (fut. שׁוּב, *c. suff. et epenth.* שׁוּבְנָה; *inf. cum suffixis* שׁוּבְתָה; שׁוּבְתָה) libera- vit.

שׁוּבִי conspexit, vidit. (*Alii:* adussit *i. q.* שׁוּבִי.)

שׁוּר *fila* torsit a recta ad si- nistram, *Hoph. part.* שׁוּר *fila* byssina contorta.

שׁוּח *v.* שׁוּח.

שׁוּחִי (fut. fem. תְּשׁוּחִי) do- navit.

שׁוּחִי *m.* donum, munus;

largitio, qua iudex corrup- pitur.

שׁוּחָה subsedit, depressus est, se inclinavit. — *Hiph.* הִשְׁחָה depressit, fregit (animum). — *Hithp.* הִשְׁתַּחָה (*inf.* הִשְׁתַּחָה, *chald.* הִשְׁתַּחָה; *imp. f.* הִשְׁתַּחָה; *fut.* רִשְׁתַּחָה, *apoc.* רִשְׁתַּחָה) in genua pro- cubuit, se prostravit *sq.* לְפָנַי coram alqo; adora- vit, precibus veneratus est (Deum); se submitit, obse- quium praestitit.

שׁוּחָה *f.* fovea.

שׁוּחָה *f.* (*pl.* שׁוּחָה) fo- vea.

שׁוּחָר *i. q.* שׁוּחָר *v.* שׁוּחָר.

שׁוּחָח (*praet.* שׁוּחָח, *fem.* שׁוּחָח, *p. 1.* שׁוּחָחִי, *pl.* שׁוּחָחִי; *fut.* רִשְׁחָח) se incurvavit, sub- sedit; se submitit, depressus est; *trop.* confectus, afflictus est. — *Niph.* (fut. רִשְׁחָח) de- pressus est; attenuata est (vox). — *Hiph.* הִשְׁחָח de- pressit, humiliavit. — *Hithp.* הִשְׁתַּחָח fractus, confectus est (animus).

שׁוּחָח *adj. m.* depressus, de- missus.

שׁוּחָט (fut. רִשְׁחָט, *inf.* שׁוּחָטָה) jugulavit, mactavit (pecu- dem, victimam); trucidavit, interfecit (homines). זָהָב שׁוּחָט aurum c. alio metallo

mixtum. — *Niph.* mactatus est.

נְשַׁחֲטָה *f.* jugulatio, mactatus (victimarum).

נְשַׁחֲטָה *v.* שַׁחֲטָה.

נְשַׁחֲטָה *i. q.* סַחֲטָה.

נְשַׁחֲטָה *v.* שַׁחֲטָה.

נְשַׁחֲטָה *v.* שַׁחֲטָה.

שַׁחֲטָה *m. poët.* leo.

שַׁחֲטָה *f.* operculum conchylii, quod, si comburitur, odorem suavem spargit, *LXX.* ὄνυξ, unguis odoratus.

שַׁחֲטָה *rad. inus. arab.* incaluit, *syr.* ulceravit.

שַׁחֲטָה *m.* pustula ardens, ulcus; שַׁחֲטָה מְצַרְרִים 'ש' lepra nigra, elephantiasis.

שַׁחֲטָה *rad. inus. arab.* tenuis et macer factus est; *chald.* tabuit.

שַׁחֲטָה *m.* tenuitas, tenuis tabula lignea.

שַׁחֲטָה *m. LXX.* λάγος, avis aquatica.

שַׁחֲטָה *f.* tabes, phthisis.

שַׁחֲטָה *rad. inus. arab.* se sustulit.

שַׁחֲטָה *m.* elatio, superbia.

שַׁחֲטָה (loca edita) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar.

שַׁחֲטָה attrivit; contrivit; *trop.* confregit, perdidit.

שַׁחֲטָה *m.* pulvis. 2) *plur.*

שַׁחֲטָה *nubes; coelum, (sing. Ps. 89, 7. 38.)*

שַׁחֲטָה niger fuit, nigravit. — II) quaesivit, sectatus est.

— *Pi.* שַׁחֲטָה quaesivit *sq. accus., inf. c.* ל; sectatus est, se convertit, desideravit (*Deum sq. accus., אל*).

שַׁחֲטָה *adj. m.* שַׁחֲטָה *f.* niger.

שַׁחֲטָה *m.* nigredo.

שַׁחֲטָה *m.* aurora; בֶּן-שַׁחֲטָה lucifer. — *Adv.* prima luce, primo mane.

שַׁחֲטָה *f.* aurora vitae, juvenus.

שַׁחֲטָה *f.* pernigra.

שַׁחֲטָה (Jehova sectatur) *N. pr. m.*

שַׁחֲטָה (aurora gemina) *N. pr. m.*

שַׁחֲטָה *m.* aurora, mane.

שַׁחֲטָה *m.* שַׁחֲטָה, שַׁחֲטָה, שַׁחֲטָה *i. e.* Nilus. 2) שַׁחֲטָה לְבִנְתָּהּ fluvius in finibus tribus Ascheritarum, Belus.

שַׁחֲטָה *Kal inus. arab.* perdidit. — *Niph.* corruptus est; vastatus est; corruptis moribus fuit. — *Pi.* שַׁחֲטָה corruptit, perdidit, vastavit, evertit, trucidavit; perdit egit. — *Hiph.* הִשַׁחֲטָה *i. q. Pi.; sq. vel omissio* הִרְבּוּ אֲגַנְדִּי morem corruptit, perdit egit; *part. v. infra.* —

Hoph. חִשָּׁתָּהּ corruptus est.

חִשָּׁתָּהּ *chald. part.* חִשָּׁתָּהּ corruptum; perdit factum, delictum.

חִשָּׁתָּהּ *subst. v.* חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ *m. (Hiph. part.)* perdens, perditor (angelus Dei calamitates afferens); 2) *abstr.* perditio, pernicies; 'אֶרֶשׁ מ' perditor, praedo; 'בַּעַל מ' qui rem suam perdit, prodigus; 'חֲרָשִׁי מ' artifices perdendi periti; 3) Iaqueus, decipula; insidiae. 4) חֶרְמֵי הַמִּשְׁחָתִּים mons perniciosus (*metaph.* mons oliveti propé Hierosol., idolis ibi cultis perniciosus; Babylon).

חִשָּׁתָּהּ *m.* perditio, pernicies.

חִשָּׁתָּהּ *m.* corruptum, deformé.

חִשָּׁתָּהּ *m. (Hoph. part.)* corruptum; corruptio.

חִשָּׁתָּהּ *f.* acacia, spina Aegyptia. *Pl.* חִשָּׁתִּים ligna acaciae; b) *nom.* vallis in Moabitide.

חִשָּׁתָּהּ expandit; alqd humistratum expandit.—*Pi.* חִשָּׁתָּהּ expandit.

חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ *m.* locus, ubi alqd expanditur.

חִשָּׁתָּהּ *v.* חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ (*fut.* חִשָּׁתָּהּ) largiter se effudit, fluxit, largiter ef-

fusus est, redündavit; *trop.* concitato cursu ruit; *trans. sq. accus.* inundavit, obruit, fluminis instar abstulit, fluendo attulit; perfudit, abluit. — *Niph.* inundatus est; ablutus est. — *Py.* ablutus est.

חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ *m.* effusio, exundatio, inundatio.

חִשָּׁתָּהּ *arab.* scripsit; — *part.* חִשָּׁתָּהּ scriba, praefectus, magistratus; חִשָּׁתָּהּ praefecti populi Isr. in Aegypto; magistratus in oppidis Palaestinae.

חִשָּׁתָּהּ *Chethib*, חִשָּׁתָּהּ *Keri*, *N. pr. m.*

חִשָּׁתָּהּ *m.* principatus, imperium.

חִשָּׁתָּהּ *m. chald. (fort. pro חִשָּׁתָּהּ)* latus.

חִשָּׁתָּהּ *m.* donum, munus.

חִשָּׁתָּהּ (*vastatio*) *N. pr.* oppidi Issascharitarum.

חִשָּׁתָּהּ *v.* חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ *fut. apoc.* חִשָּׁתָּהּ missum fecisti, *LXX.* ἐγκατέλιπες.

חִשָּׁתָּהּ *N. pr. m.*

חִשָּׁתָּהּ *v.* חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ *v.* חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ *v.* חִשָּׁתָּהּ.

חִשָּׁתָּהּ, חִשָּׁתָּהּ *rad. inus. arab.* mingere.

שִׁיר *vel* שִׁיר *m., pl.* שִׁירִים
urina.

רִצָּא *chald. v.* רִצָּא.

וְרָשָׁר, וְרָשָׁר (fut. וְרָשָׁר, *semel* (רָשָׁר) *sq. accus.* canere; carmine celebrare; *sq. ל.* coram alqo s. in honorem alcjs canere; *part.* שָׁרִים cantatores, שָׁרוֹת cantatrices. — *Pil.* שָׁרָר cecinit; *part.* מְשָׁרָר cantor. — *Hoph.* הִשָּׁרָר cantatum est.

שִׁיר *m.* cantus, cantatio; canticum, carmen; cantus instrumentorum, בְּלִי שִׁיר instrumenta musica.

שִׁירָה *f.* canticum, carmen.

שִׁירָה *v.* שִׁירָה.

שִׁירָה (Chethib) *N. pr.* regis Aegypti (Sesocchis).

שִׁירָה (fut. שִׁירָה, *apoc.* שִׁירָה, *inf. abs.* שִׁירָה, *inf. constr. et imp.* שִׁירָה) *i. q.* ponere *sq. accus.*; imponere, imputare *sq. ל.* עָל; imponere sibi *sq.* עָלָיו, induere (ornamentum); partu' edere (pulos); praepone-re, praeficere *sq. עָל*; componere, comparare *sq. עָם*; שִׁירָה vultum convertere, prospectare versus aliquid, שִׁירָה *sq. inf. c. ל.* oculos convertere ad alqd agendum, alqd moliri; שִׁירָה alqd sibi ante oculos

ponere, alqd curare; שָׁכַב animum advertere ad alqd *sq. ל.* אֵל, אֵל se adjungere alicui, facere cum alqo; 2) *intrans.* positum esse; 3) constituere, redde-re, facere *sq. dupl. accus., accus. et ל.* accus. et ב, effi-cere; dare *sq. ל.* — *Hoph.* הִשָּׁכַב impositus est *sq. עָל*.

שִׁירָה *m.* (*c. suff.* שִׁירָה) *col-lect.* spinae, vepres.

שִׁירָה *m.* ornatus, vestitus.

שִׁירָה *m., pl.* שִׁירָה columnae, *metaph.* nobiles, principes.

שִׁירָה (*pl. c. suff.* שִׁירָה) *m.* sedes, nates. — 2) *N. pr.* Sethi, filii Adami. — *Aliud v. s.* שִׁירָה.

שָׁכַב (fut. וְשָׁכַב; *inf.* שָׁכַב, *c. suff.* שָׁכַבָּה, שָׁכַבָּה; *imp.* שָׁכַב, שָׁכַבָּה) cubuit, recu-buit; decubuit, procubuit; cubitum ivit (dormiturus), cubuit (dormiens, aegrotans, lugens); quievit; *sq. עָם* cum patribus cubuit (mortuus est); *sq. עָם*, שָׁכַב concubuit (cum muliere, vi-ro). — *Niph. et Py.* com-pressa est (mulier). — *Hiph.* prostravit; deposuit; com-pescuit; effudit. — *Hoph.* projectus est, decubuit, cu-buit.

שָׁכַבָּה *st. c.* שָׁכַבָּה *f.* effusio (roris; seminis in coitu).

שׁוּבָת *f. (c. suff. שׁוּבָתָהּ)* effusio (seminis in coitu, concubitus).

מִשְׁפָּב *m. (plur. מִשְׁפָּבִים)* cubatio (dormientis, aegrotantis, mortui); concubitus; lectus, cubile; sepulcrum; feretrum.

מִשְׁפָּב *m. chald.* lectus, cubile.

שׁוּבָה *Hiph. part.* מִשְׁפָּבִים oberrantes.

שׁוּבָה *v. שׁוּבָה*.

שׁוּבָה *v. שׁוּבָה*.

שׁוּבָה *(fut. רִשְׁבָה)* oblitus est *sq. accus., inf. c. מן.* — *Niph.* oblivioni traditus est. — *Pi. et Hiph.* in oblivionem adduxit. — *Hithpa.* oblivioni traditus est.

שׁוּבָה *m. (pl. constr. שׁוּבָהִי)* obliviscens.

שׁוּבָה *chald. Ithp.* הִשְׁתַּבַּח *in-*ventus est. — *Aph.* הִשְׁתַּבַּח *in-*venit; nactus est.

שׁוּבָה *N. pr. m.*

שׁוּבָה *(inf. שׁוּבָה, שׁוּבָה; fut. plur. וַיִּשְׁבָּה)* se demisit (auceps); desedit (aqua); *trop.* sedata est (ira). — *Hiph.* הִשְׁבָּה *se-*davit (seditionem).

שׁוּבָה *(fut. רִשְׁבָה)* orbatus est, orbis fuit *sq. accus. Part. fem.* שׁוּבָה *liberis orbata.* — *Pi.* שׁוּבָה *orbavit, orbum*

reddidit; abortare fecit; *in-*trans. abortum fecit, abortavit (mulier, ovis, capra); sterilis fuit (vitis). *Part.* שׁוּבָה *abortus.* — *Hiph. part.* שׁוּבָה *orbans, truci-*dans; abortans (uterus). — II) *arab.* ligavit, *aethiop.* plantavit.

שׁוּבָה *m. orbitas (trop. ci-*vitatis, animi).

שׁוּבָה *adj. m. שׁוּבָה f.* orbatus, liberis s. pullis carens.

שׁוּבָה *m. pl.* orbitas.

שׁוּבָה *m. (plur. constr. אֲשַׁבְּלוֹת, אֲשַׁבְּלוֹת)* racemus, de quo uvae, cypri, palmae dependent; uva ipsa. 2) *N. pr.* vallis in Palaestina meridiana; b) viri cujusd.

שׁוּבָה *v. שׁוּבָה.*

שׁוּבָה — *Hiph.* הִשְׁתַּבַּח *(inf. הִשְׁתַּבַּח, semel chald. אֲשַׁבְּמָנֵה)* mane surrexit, *sq. al. verb.* mane; *inf.* mane; 2) summo studio alqd fecit, *inf.* studiose.

שׁוּבָה *in pausa שׁוּבָה m. (c. suff. שׁוּבָמִי, שׁוּבָמָה sine Map-pik Iob. 31, 22.)* humerus; dorsum; שׁוּבָמִי *uno dor-*so, *i. e.* uno animo (Deum colere); הִפְנֵה שׁוּבָמִי *ter-*gum suum vertere, abire; שׁוּבָמִי *facies eos ter-*

gum, *i. e.* terga dantes; 2) *metaph.* tractus terrae. 3) *N. pr.* Sichei, urbis Levit. in tribu Ephr. (Flavia Neapolis), *c. loc.* הַשְּׂכָמָה, *in pausa* הַשְּׂכָמָה; b) viri cujusd.

שְׂכָמָה *N. pr.* virorum, *patron.* שְׂכָמָה.

שָׁכַן, שָׁכַן (*fut.* יִשְׁכַּן) subse-
dit, procubuit, cubuit, incu-
buit; quievit; habitavit, in-
coluit, (*part.* שָׁכֹן habitans;) *intrans.* habitatus est; *trop.*
versatus est in alqa re eam-
que familiarem habuit (pru-
dentiam). — *Pi.* habitare fecit;
שָׁכַן שְׁמוֹ nominis sui sedem
fixit (Jehova). — *Hiph.* habitare
fecit, collocavit.

שָׁכַן *chald. Pa.* שָׁכַן habitare
fecit.

שָׁכַן *st. c.* שָׁכַן *m.* (*pl.* שְׂכָנִים),
c. suff. שְׂכָנִי, שְׂכָנָה (*שְׂכָנִי*)
f. (*c. suff.* שְׂכָנָה, *pl.* שְׂכָנוֹת)
incola; aecola, vicinus.

שָׁכַן *m.* (*c. suff.* שְׂכָנִי) do-
micilium, habitaculum.

שָׁכַן (apud quem Jehova
habitat) *N. pr.* virorum.

שָׁכַן (*id.*) *N. pr. m.*

שָׁכַן *m.* (*pl.* מִשְׁכָּנוֹת, *st. c.*
מִשְׁכָּנִי, מִשְׁכָּנִי) habitatio,
domicilium; tentorium; ta-
bernaculum sacrum.

שָׁכַן *m. chald.* habitaculum.

שָׁכַר (*fut.* יִשְׁכַּר) ad satieta-
tem usque bibit; se inebria-
vit, inebriatus est. — *Pi.* et
Hiph. inebriavit. — *Hithpa.*
ebrium se praebuit. — II)
Arab. praemio donavit.

שָׁכַר *m.* שָׁכַר *f. adj.* שָׁכַר
et subst. inebriatus, ebrius.

שָׁכַר *m.* potus inebrians, te-
metum, sicera.

שָׁכַר *m.* ebrietas.

שָׁכַר *N. pr.* oppidi in Ju-
da septentr.

שָׁכַר *m.* donum.

שָׁלַךְ *v.* אָשַׁר.

שָׁלַךְ *v.* שָׁלַךְ, שָׁלַךְ.

שָׁלַב — *Py. part.* מִשְׁלָבוֹת
commissuris crenatis con-
juncti (asserer paralleli).

שָׁלַב *m. pl.* taeniae.

שָׁלַךְ *m.* nix.

שָׁלַךְ *Hiph. denom.* nivis
instar albu.

שָׁלַךְ, שָׁלַךְ (*praet.* שָׁלַחְתִּי,
שָׁלַח; *fut.* יִשְׁלַח) tranquillus
fuit, prospera fortuna tran-
quille usus est. — II) שָׁלַח
i. q. chald. erravit; *Niph.*
per imprudentiam peccavit.
Hiph. fefellit. — III) שָׁלַח
i. q. שָׁלַל extraxit, *fut. apoc.*
יִשְׁלַח.

שָׁלַח *chald.* tranquillus fuit.

שָׁלַח *m.* error, delictum.

שָׁלַח *f. Chethib chald. i. q.*
שָׁלַח error.

שָׁלַח *i. q.* שָׁאַלָה *v.* שָׂאָל.

שָׁלֵוֹ *adj. m. (plur. constr.*
שָׁלֵוָה *f. tranquillus;*
socors, impius.

שָׁלֵוֹ *adj. m. tranquil-*
lus.

שָׁלוֹ *m. (c. suff. שָׁלוֹי) tran-*
quillitas.

שָׁלוֹה *f. tranquillitas, pax;*
socordia, improbitas.

שָׁלוּהָ *f. chald. tranquilli-*
tas, securitas.

שָׁלוּהָ *f. chald. error,*
delictum.

שָׁלֵי *m. tranquillitas, silen-*
tium; בְּשָׁלֵי tranquille, clam.

שָׁלֵיָהָ *f. (c. suff. שָׁלֵיָהָ)*
secundae partu editae, mem-
brana tenuis fetum bruti vel
hominis involvens.

שָׁלֵאָנָן *(ex שָׁאַנָן et שָׁלָה)*
adj. m. maxime tranquillus.

שָׁלֵהָ *Gen. 49, 10. tranquil-*
litas. 2) שָׁלֵהָ, שָׁלֵהָ, שָׁלֵהָ
שָׁלֵהָ *N. pr. urbis in tribu*
Ephraimitarum, ubi taber-
naculum sacrum collocatum
fuit. *Nom. gent. שָׁלֵהָיִי.*

שָׁלֵהָבָת *v. לָהֵב.*

שָׁלֵם *v. שָׁלֵם, שָׁלֵם, שָׁלֵם.*

שָׁלֵוֹן *N. pr. m.*

שָׁלֵוֹשׁ *i. q. שָׁלֵשׁ.*

שָׁלַח (*fut. שָׁלַח; inf. שָׁלַח,*
constr. שָׁלַח, שָׁלַח; imp. שָׁלַח,
שָׁלַח) misit alqd s. alqm
sq. accus. s. לְ, ad alqm sq.
אל s. עַל, alicui sq. לְ, per
alqm sq. בְּיַד, ad alqd agen-
dum sq. inf. c. לְ; per nun-
tium indicavit, mandavit
alqd alicui sq. accus. et אל,
dubl. accus.; immisit (cala-
mitatem, auxilium); 2) ex-
tendit, protendit (digitum,
manum, scipionem, falcem);
sq. לְ, רָדָה בְּ, רָדָה בְּ, רָדָה בְּ,
manum admo-
vit, aggressus est alqd, sus-
cepit, vium intulit; sq. מִן re-
misit; 3) liberum dimisit. —
Niph. inf. שָׁלַח mitti. — Pi:
שָׁלַח misit, ablegavit alqd s.
alqm sq. acc., ad alqm sq. עַל;
dimisit liberum (abiturum,
captivum), manu misit (ser-
vum); elocavit (filiam); ab-
euntem prosecutus est; per-
misit alqm alicui sq. accus.
et בְּ s. בְּיַד; immisit (plagam,
calamitatem) alicui sq. בְּ,
עַל; jecit, sq. בְּיַד igni
tradidit, incendio delevit;
ejecit, expulit, repudiavit
(uxorem); abjecit, projecit,
propulit; protendit. (ma-
num); extendit, expandit
(arbor ramos), dilatavit, late
habitare jussit (Deus popu-
lum). — Py. שָׁלַח missus
est; dimissus est; relictus,
desertus est; arbitrio suo

commissus est; ejectus, excussus est. — *Hiph. sq.* מִשְׁלַח immisit (Deus hostem, famem, feras, calamitatem).

מִשְׁלַח *chald.* (*fut.* מִשְׁלַח) misit; extendit, protendit (manum, *sq.* לְ aggressus est alqd).

מִשְׁלָחִים *m. pl.* dimissio (uxoris), repudium, libellus repudii; dimissio (filiae cum dote).

מִשְׁלַח *m.* (*c. suff.* מִשְׁלַחֵי) missile, telum; propago (arboris). 2) *N. pr.* filii Arpach-sadi; b) fontis et piscinae, *i. q.* מִשְׁלַח בְּרִכַת הַשְּׁלַח *κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.*

מִשְׁלַח (*pro* מִשְׁלַחֵי), *N. pr.* fontis, piscinae et aqueductus ad radices montis Sionis ab occidentali parte Hierosolymorum, Σιλωάμ, Siloah.

מִשְׁלַחוֹת *f. pl.* propagines.

מִשְׁלַחֵי *N. pr. m.*

מִשְׁלַחֵי *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מִשְׁלַחַן *m.* (*pl.* מִשְׁלַחָנוֹת) mensa; מִשְׁלַחַן עָרָה מִשְׁלַחַן mensam, coenam instruxit; מִשְׁלַחַן הַפָּנִים, מִשְׁלַחַן הַמִּצְבֵּי מִשְׁלַחַן mensa panum sacrorum.

מִשְׁלַחַן *m.* locus quo quis mittitur, מִשְׁלַחַן מִשְׁלַחַן locus in

quem boves mittuntur; *sq.* מִשְׁלַחַן res cui manus admovetur, negotium.

מִשְׁלַחַן *m.* missio; *sq.* מִשְׁלַחַן res in quam manus immittitur, praeda.

מִשְׁלַחַת *f.* missio, agmen (angelorum); dimissio (ex captivitate).

מִשְׁלַט (*fut.* מִשְׁלַט) dominatus est in alqm *sq.* מִשְׁלַט; dominus factus est s. fuit *sq.* מִשְׁלַט. — *Hiph.* dominari fecit; potestatem alcjs rei dedit *sq.* מִשְׁלַט, *inf. c.* לְ.

מִשְׁלַט *chald.* (*fut.* מִשְׁלַט) *sq.* מִשְׁלַט dominatus est; vim habuit in alqm; irruit in alqd. — *Aph.* מִשְׁלַט dominum constituit.

מִשְׁלַטֵי *m., pl.* מִשְׁלַטֵי scuta, clypei.

מִשְׁלַטֵי *adj. m.* מִשְׁלַטֵי *f.* potestatem habens; *subst.* princeps; 2) impudens (meretrix).

מִשְׁלַטֵי *adj. m. chald.* potestatem habens *sq.* מִשְׁלַטֵי, potens; *subst.* princeps. מִשְׁלַטֵי *sq.* מִשְׁלַטֵי non licet.

מִשְׁלַטֵי *m.* potestatem habens *sq.* מִשְׁלַטֵי, potens.

מִשְׁלַטֵי *m. chald.* praefectus, magistratus.

מִשְׁלַטֵי *m. chald.* (*st. c.* מִשְׁלַטֵי,

st. emph. שְׁלַטְנָא, *c. suff.*

שְׁלַטְנָה, שְׁלַטְנָהוּן, שְׁלַטְנָהוּן
dominatus, imperium; *pl.*

st. emph. שְׁלַטְנָא regna.

שְׁלַח *v.* שְׁלַח, שְׁלַח, שְׁלַח

שְׁלַח *v.* שְׁלַח, שְׁלַח, שְׁלַח
שְׁלַח.

שְׁלַח — *Hiph.* הִשְׁלַחַךְ jecit,
conjecit, projecit; abjecit;
disjecit, ejecit, expulit; *sq.*
אֶהְרִיר, אֶהְרִיר post se
conjeoit, contempsit; *sq.* עַל
יְהוָה Jehovae curae commi-
sit; יְהוָה הִשְׁלַחַךְ מֵעַל פְּנֵיו
Jehova alqm e conspectu
suo rejecit, reprobavit; 2)
dejecit, evertit (domum, vi-
tem); *trop.* perdidit (alqm
consilium suum). — *Hoph.*
הִשְׁלַחַךְ, הִשְׁלַחַךְ jactus, proje-
ctus est; ejectus est; obje-
ctus, traditus est; se commi-
sit (Jehovae *sq.* עַל); ever-
sus est.

שְׁלַח *m.* pelecanus bassan-
nus, *LXX.* καταράκτης.

שְׁלַחַת *f.* dejectio, בְּשִׁלְחַת
cum caesa dejicitur (arbor).
2) *N. pr.* portae templi.

שְׁלַחַת (*praet.* שְׁלַחַת, שְׁלַחַת;
inf. שְׁלַחַת, שְׁלַחַת; *fut.* שְׁלַחַת, *c.*
suff. שְׁלַחַת) extraxit; spo-
liavit, diripuit, rapuit. —
Hithpo. שְׁלַחַת (chald. *pro*
שְׁלַחַת) spoliatus est.

שְׁלַחַת *m.* spolia, exuviae,
praeda; *collect.* jumenta bel-
lo capta *Jud.* 5, 30. 2) lu-
crum (*Ausbeute*).

שְׁלַחַת *m.* spoliatus, exutus
(vestibus); captivus.

שְׁלַחַת (*fut.* שְׁלַחַת) integer fa-
ctus est, consummatus, ab-
solutus est; integer, incolum-
mis, salvus fuit; pace usus
est, *part.* שְׁלַחַת familiaris
meus, שְׁלַחַת pacificus. — *Pi.*
שְׁלַחַת, שְׁלַחַת perfecit, absolvit;
persolvit; compensavit, re-
pendit, remuneratus est; in-
columem, salvum praestitit.
— *Py.* persolutus est; re-
pensus, retributus est; *part.*
שְׁלַחַת amicus (Dei). — *Hiph.*
שְׁלַחַת, שְׁלַחַת perfecit, exsecutus est; ab-
solvit, finem fecit; pacem
junxit *s.* coluit *c.* alqo *sq.*
עַם, אֵת; se in fidem et ditio-
nem alcjs tradidit *sq.* אֵל; si-
bi alqm amicum reddidit. —
Hoph. alicni pacatus et fa-
miliaris fuit.

שְׁלַחַת *chald.* absolvit, perfe-
cit, *part.* שְׁלַחַת perfecit,
— *Aph.* שְׁלַחַת finem
fecit; restituit, reddidit.

שְׁלַחַת *adj. m.* שְׁלַחַת *f.* abso-
lutus, perfectus, consumma-
tus; integer, (שְׁלַחַת pon-
dus justum, שְׁלַחַת ca-
ptivitas integra *i. e.* pleno

et ingenti numero, אַבְנֵי־לַמְזוּחַ lapides integri *i. e.* rudes; incolumis, salvus; pacem habens c. alqo *sq.* אֶתְּ, עָם, deditus Jehovae *sq.* עָם רְהוּהָ. 2) *N. pr.* Hierosolymorum, Σόλυμα, *i. q.* אֶתְּשָׁלֵם.

שלם *adj. m.* integer; incolumis, salvus; pleno numero; pacatus, securus; amicus. — *Subst.* integritas, incolumitas, salus; לְהִשְׁלֹם an bene valet? לְשָׂאֵל לְשָׁלוֹם de salute alcjs quaesivit, an valeat alqs; לְכַר לְשָׁלוֹם s. לְךָ, בְּשָׁלוֹם πορεύου, ὑπαγε εἰς εἰρήνην, אִישׁ שָׁלוֹם vale! 2) pax; concordia; אִישׁ שָׁלוֹם homo pacificus, הַבְּרִירִי שָׁלוֹם verba pacifica; לְעָשֶׂה שָׁלוֹם pacem concessit alicui; קָרָא לְשָׁלוֹם pacem obtulit; עָנָה שָׁלוֹם oblatam pacem accepit; 3) amicitia, אִישׁ שָׁלוֹם amicus meus, הַבְּרִירִי שָׁלוֹם amice loquentes.

שלם *m. chald.* salus, pax.

שלם *et pl.* שְׁלָמִים *m. (st. c.)* שְׁלָמִי *c. suff.* (שְׁלָמִיכֶם) sacrificium eucharisticum.

שלם *m.* compensatio, retributio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *i. q.* שְׁלָמִים; *patron.* שְׁלָמִי.

שְׁלָמִים *m. (pl. שְׁלָמִים)* retributio.

שְׁלָמָה *f.* retributio, poena.

שְׁלָמִים *N. pr.* regis Isr. 2) al. virorum.

שְׁלָמָה (pacificus) *N. pr.* regis Isr., LXX. Σαλωμών.

שְׁלָמִי (pacificus) *N. pr. m.*

שְׁלָמִיאל (amicus Dei) *N. pr. m.*

שְׁלָמִיהוּ *i. q.* מִשְׁלָמִיהוּ *N. pr. m.*

שְׁלָמִית (pacifica) *N. pr.* mulierum et virorum.

שְׁלָמִית (pacifica) *N. pr. f.*

שְׁלָמוֹן *m., pl.* שְׁלָמוֹנִים mercedes s. munera, quibus alqs corrumpitur.

שְׁלָמוֹן (verecundus erga ignem) *N. pr.* regis Assyriae, *Vulg.* Salmanassar.

שָׁלַח (fut. וְשָׁלַח) extraxit; exuit (calceum); evellit (gramen); strinxit (gladium), אֶלֶף שָׁלַח mille gladios stringentes, gladiis armati.

שָׁלַח *N. pr.* gentis in Arabia felici, Σαλαπηνοί.

שָׁלַשׁ, שְׁלֹשׁ, *st. c.* שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשָׁה *fem., st. c.* שְׁלֹשָׁה *masc. tres; tertius; ter; c. suff.* שְׁלֹשָׁהכֶם tres

vos; שְׁלֹשִׁים tres illi; שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים tredecim; *pl.* שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים triginta; tricesimus.

שְׁלֹשׁ *Pi. denom.* in tres partes divisit; alqd tertio fecit; tertio die fecit. — *Py. part.* שְׁלֹשׁ מְשַׁלְּשׁ triplus, triplex; triennis.

שְׁלֹשׁ (*trias*) *N. pr. m.*

שְׁלֹשִׁים *m.* שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים *f. tertius, a, um; pl.* שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים tertii; tabulata tertia. — *Fem. pars tertia;* בְּשְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים tertium, tertio; מְחַרְחֵר *v.* שְׁלֹשִׁים.

שְׁלֹשׁ *m.* mensura frumenti tertiam partem continens, triental (tertia pars ephae). — *Pl.* שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים instrumentum musicum (trigonum s. trichordium); 2) milites nobiliores, *LXX.* ἀναβάται τριστάται, quorum dux dicebatur ראש et ראש השלשים, השלשים והשלשים.

שְׁלֹשִׁים *m. pl.* pronepotes, qui sunt tertiae generationis.

שְׁלֹשָׁה *N. pr.* regionis in Palaestina, in qua urbs fuit בצל שלשה.

שְׁלֹשׁ (*trias*) *N. pr. m.*

שְׁלֹשׁ *adv.* nudius tertius, ם תְּמוּל שְׁלֹשׁ ם

שְׁלֹשׁ ם תְּמוּל גַּם heri (et) nudius tertius, *i. e.* pridem, dudum, olim; שְׁלֹשׁ ם תְּמוּל ut antehac; שְׁלֹשׁ ם תְּמוּל jam pridem.

שְׁלֹשׁ *m.* trias, בְּמִשְׁלַשׁ תְּמוּל שְׁלֹשִׁים tribus circiter mensibus elapsis. (*Aliis est compos. ex שְׁלֹשׁ et מֵן.*)

שְׁמָה *adv. de loco:* ibi, ἐκεῖ; eo, ἐκεῖσε. שְׁמָה — אֵיפֹה ubi; quo. שְׁמָה — שְׁמָה hic — illic. 2) *de temp.* tum, tunc. — שְׁמָה eo; ibi. שְׁמָה — אֵיפֹה quo; ubi. — שְׁמָה *de loco et temp.* inde; a quo, ex quo, ex qua re. שְׁמָה — אֵיפֹה unde.

שְׁמָה, שְׁמָה *m. (c. suff.)* שְׁמָה, שְׁמָה *nomen,* (שְׁמָה *nomine alcjs;*) memoria; fama (bona s. mala); monumentum. — 2) *N. pr.* filii Noachi.

שְׁמָה *m. chald. (c. suff.)* שְׁמָה; *pl.* (שְׁמָה) *nomen.*

שְׁמָה (in altum enitens) *N. pr.* regis in urbe Zeboim.

שְׁמָה (nomen Dei s. pro a Deo exauditus) *N. pr.* Samuelis, filii Elcanae et iudicis Isr. 2) al. virorum.

שְׁמָה (nomen sapientiae) *N. pr.* filii Gileadis, *patron.* שְׁמָה.

שְׁמִירָמוֹת (nomen excelsi-
tatis) *N. pr. m.*

שְׁמָא (desertum) *N. pr. m.*

הַשְּׁמָא *N. pr. m.*, שְׁמָא *id.*

שְׁמִירָא *N. pr. judicis Isr.*

שָׁמַד — *Hiph.* הַשְּׁמִירָא diruit,
vastavit (urbes, altaria); de-
levit, perdidit (homines, po-
pulos); *inf.* הַשְּׁמִירָא excisio,
exitium. — *Niph.* dirutus,
vastatus est; excisus, per-
ditus est.

שָׁמַד *chald.* — *Aph. inf.*

הַשְּׁמִירָא perdere.

שְׁמָה *rad. inus. arab.* altus
fuit.

שְׁמַיִם *st. c.* שְׁמַיִם *m. pl.* coe-
li, coelum; שְׁמַיִמָה coelum
versus.

שְׁמַיִם *st. emph.* שְׁמַיִמָה *m.*
pl. chald. id.

שְׁמָה *v.* שְׁמָהוֹת, שְׁמָה.

שְׁמָעָא *N. pr. i. q.* שְׁמָעָה.

שְׁמָעָה *v.* שְׁמָעָה.

שְׁמִירָא *N. pr. Chethib i. q.*

שְׁמִירָא.

שָׁמַד feriit, calcitravit (de
bobus) 2 *Sam.* 6, 6.; dejecit,
praecipitavit; 2) misit, mis-
sum fecit, omisit (agrum in-
cultum), remisit (debitum);
destitit ab alqo *sq.* מִן. —

Niph. praecipitatus est. —

Hiph. remisit (debitum).

שְׁמָתָא *f.* remissio, שְׁמָתָא

הַשְּׁמִירָא septimus quisque
annus, quo debita remitte-
bantur.

שְׁמִירָא *v.* שְׁמִירָא.

שְׁמִירָא *v.* שְׁמִירָא, שְׁמִירָא.

שְׁמִירָא *v.* שְׁמִירָא.

שְׁמִירָמוֹת *N. pr. m. v.* שְׁמִירָא.

שְׁמִירָא *N. pr. m. Chethib.*

שְׁמָה (*fut.* שְׁמָה, *plur.* שְׁמָה,
imp. שְׁמָה) vastatus, desolatus
est, (*part.* שְׁמָה vastatus,
desolatus, perditus; שְׁמָה
loca vastata, ruinae;) solita-
ria fuit (mulier); attoni-
tus fuit, obstupuit; *trans.*
vastavit, *part.* vastator. —
Niph. שְׁמָה vastatus est; de-
solatus, desertus est; attoni-
tus est, obstupuit. — *Po.*
part. שְׁמָה vastator; attoni-
tus. — *Hiph.* שְׁמָה (*fut.*
שְׁמָה, *inf.* שְׁמָה, *partic.*
שְׁמָה) vastavit; obstupe-
fecit, torporem attulit; *in-*
trans. obstupuit, obtorpuit,
— *Hoph.* שְׁמָה *s.* שְׁמָה (*pl.*
שְׁמָה) vastatus est; obstu-
puit. — *Hithpo.* שְׁמָה
(*fut.* שְׁמָה, *partic.* שְׁמָה) se
ipse destruxit, perdidit; ob-
stupuit, attonitus fuit; ad
desperationem adductus est,
animum abjecit.

שְׁמָה *chald. Ithpo.* שְׁמָה

obstupuit, attonitus fuit.

alicui *sq. dupl. accus.*; convocavit; sonum, clamorem edidit; cecinit.

שׁמַע *chald. (fut. רִשְׁמַע)* audivit. — *Ithpe. (fut. pl. רִשְׁמַעוּן)* obedientem se praebuit.

שׁמַע (obediens) *N. pr. m.*

שׁמַע *m. (c. suffix. שְׁמַעִי)*, (שְׁמַעִי) auditus; sonus, clangor; fama, rumor.

שׁמַע (rumor) *N. pr. viro-*
rum.

שׁמַע *N. pr. oppidi in tribu*
Juda.

שׁמַע *m. (c. suff. שְׁמַעִי)* fama, rumor.

שׁמַע (rumor) *N. pr. filii*
Davidis, qui etiam שְׁמַעִי di-
citur; 2) filii Isai i. q. שְׁמַעִי;
3) al. virorum.

שׁמַע (rumor) *N. pr. i. q.*
שְׁמַעִי, patron. שְׁמַעִי.

שׁמַע (*c. artic.*) *N. pr. m.*

שׁמַעִי (exauditio) *N. pr.*
filii Jacobi et Leae (LXX. Συμεών)
et tribus ab eo oriundae; patron. שְׁמַעִי;
2) al. viri.

שׁמַעִי (famosus) *N. pr. vi-*
rorum.

שׁמַעִי (Jehova שְׁמַעִי, sibi exaudivit) *N. pr. mult. vi-*
rorum.

שׁמַעִי (rumor) *N. pr. f.*

שׁמַעִי, שׁמַעִי *f. rumor*
nuntius; institutio, doctrina

שׁמַעִי *verbale Hiph. f.*
auditus; לְהִשְׁמַעִי אָזְנִים u-
aures audiant.

שׁמַעִי *m. id de quo auditur*
auditum. 2) N. pr. virorum

שׁמַעִי *f. audientia, ad-*
missio ad audiendum; obe-
dientia, concr. obedientes.

שׁמַעִי *rad. inus. arab. propu-*
lit.

שׁמַעִי *m. sonus raptim pro-*
latus citoque evanescens
Vulg. susurrus.

שׁמַעִי *f. impulsio, strages*
Alii: infamia.

שׁמַר (*part. רִשְׁמַר*) *custodi-*
vit sq. accus.; (part. שְׁמַר
custos, vigil;) servavit, tui-
tus est sq. accus., אֶל, עַל,
בְּ sq. מִן defendit ab alqo, in-
trans. sibi cavit, abstinui
ab alqo; asservavit, recon-
didit; conservavit, retinui
(benignitatem, iram, alqo
memoriâ); observavit
attendit ad alqd sq. accus.
speculatus est sq. accus., אֶל,
עַל; observavit (legem, jus-
sa); sq. inf. c. לְ studuit; co-
luit (Jehovam). — Niph
(imp. רִשְׁמַר, הִשְׁמַר) custo-
ditus, servatus est; sibi ca-
vit ab alqo sq. מִן, בְּ, inf. c.
מִן; abstinuit ab alqo sq. מִן
inf. — Pi. observavit, co-

luit (idolum). — *Hithpa.* שׁמַרְתָּ observavit; sibi cav-
vit sq. מִן. — II) שׁמַר i. q. סֹמֵר,
chald. Pa. סֹמֵר clavis
affixit et firmavit.

שׁמַר m. aculeus, *collect.*
spinae, vepres; *trop.* de ho-
stibus; b) adamas. 2) N. pr.
oppidi in tribu Juda; b) in
tr. Ephr. c) viri cujusd.

שׁמַר m., pl. שׁמַרִים faeces
(vini); שׁ מִזְקָקִים vinum
defaecatum. — 2) N. pr. vi-
rorum.

שׁמַר (custos) N. pr. m. et f.

שׁמַרָּה f. custodia.

שׁמַרְוֹת f. pl. palpebrae.

שׁמַרִים m. pl. observatio,
celebratio (festi).

שׁמַרְוֹךְ (custodia) N. pr. op-
pidi in tribu Sebulon. 2) filii
Issaschari, *patron.* שׁמַרְוֵי.

שׁמַרְוֹךְ N. pr. Samariae
(Σαμαρία, Σαβάρση) et ter-
rae Israeliticae; *nom. gent.*
שׁמַרְוֵי.

שׁמַרְוֵי N. pr. *chald.* Sama-
riae.

שׁמַרְי (vigil) N. pr. viro-
rum.

שׁמַרְיָה (Jehova tuetur) N.
pr. virorum.

שׁמַרְיָהוּ (*id.*) N. pr. m.

שׁמַרְיָהוּ N. pr. f. i. q. שׁמַר.

שׁמַרְתָּ (custodia) N. pr. m.

שׁמַרְתָּ f. (*st. c.* שׁמַרְתָּ,
pl. שׁמַרְוֹת) vigilia, *φύλα-
ξη*, tertia pars noctis, ראש
ראש שׁמַרְוֹת prima vigilia, ראש
הַשְּׁמֵרָה הַתְּיָכוֹנָה initio
mediae s. alterius vigiliae,
שׁמַרְתָּ הַבֶּקֶר matutina s.
tertia vigilia. (Hebraeis ve-
teribus tres vigiliae, Roma-
nis et serioribus Judaeis
quatuor fuerunt.)

שׁמַרְתָּ m. custodia, carcer;
statio, excubiae, excubito-
res; id quod custoditur; ob-
servandum, ritus; observan-
tia, reverentia.

שׁמַרְתָּ f. (*pl.* שׁמַרְוֹת)
custodia, carcer; statio ex-
cubiarum, *concr.* excubito-
res; conservatio, *metonym.*
id quod custoditur; obser-
vatio, *metonym.* id quod ob-
servatur (ritus); *concr.* qui
observatur s. colitur (impe-
rator).

שׁמַשׁ *chald. Pa.* שׁמַשׁ mini-
stravit.

שׁמַשׁ *com.* (*c. suff.* שׁמַשׁ) sol;
pl. שׁמַשׁוֹת pinnae (mu-
rorum). — שׁמַשׁ עִיר urbs in
tribu Danitarum.

שׁמַשׁוֹךְ (solaris, soli simi-
lis; *aliis est* שׁמַשׁ i. q. שׁמַח,
שׁמַח feriit, projecit, *ut sit*
nomen: homo pugnax) N.
pr. Simsonis, LXX. Σαμψών.

שׁמַשׁ־ר *N. pr. m.*

שׁמַשׁ־ר *N. pr. m.*

שׁמַח־ר *N. pr. patron.*

שׁנָן *v. שׁנָאב, שׁנָפּוּ, שׁנָן.*

שׁנָה *v. שׁנָאן, שׁנָא, שׁנָא.*

שׁנָא *somnus v. רִישׁן.*

שׁנָא־צֹר *N. pr. m.*

שׁנָב *rad. inus. arab. frigidus fuit.*

שׁנָב *m. clathri fenestrae.*

שׁנָה (*fut. רִישׁנָה, semel רִישׁנָא*)

iteravit, repetiit; intrans.

alius, diversus fuit sq. מִן;

mutatus est, se mutavit;

part. שׁנָהם factiosi, rebelles.

— *Niph. iteratum est (som-*

niium). — Pi. שׁנָה, semel

שׁנָא mutavit (vestes, pro-

missum); pervertit (jus);

variavit (viam); deformavit

(faciem); transtulit (in alium

locum); sq. אֶת־טַעֲמוֹ men-

tem mutavit, insanum se si-

mulavit. — Py. fut. רִישׁנָא

deformabitur. — Hithpa. šē

mutavit. — II) arab. luxit,

splenduit, cf. שׁנָר.

שׁנָא *chald. mutatus est, se*

mutavit; in deterius muta-

tus est; sq. מִן diversus fuit.

— *Pa. שׁנָר mutavit; migra-*

vit (mandatum); part. pass.

fem. מִשְׁנָרָה diversa. —

Ithpa. אֶשְׁתַּנָּר se mutavit,

mutatus est; deformatus est.

— *Aph. (fut. רִיהַשְׁנָא, inf.*

מִהַשְׁנָא, הַשְׁנָא, הַשְׁנָרָה) *mutavit; migravit, neglexit (mandatum).*

שׁנָה *f. (pl. שׁנָהם, שׁנָר, poët.*

שׁנָה, שׁנָה) annus; שׁנָה

מִיָּדִי שׁנָה, שׁנָה בְּשׁנָה, שׁנָה

בְּשׁנָה quotannis; בְּשׁנָה

לְיוֹאֵשׁ anno secundo

Joasi; בְּשׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שׁנָה

anno sexcentesimo. Dual.

שׁנָהם duo anni, biennium,

שׁנָהם id.

שׁנָה *f. chald. (st. c.*

שׁנָה, שׁנָה) annus.

שׁנָה *pl. (שׁנָהם) annus.*

שׁנָה *somnus v. רִישׁן.*

שׁנָה *v. שׁנָהם.*

שׁנָר *m. color coccineus,*

coccum; plur. שׁנָרִים vestes

coccineae.

שׁנָרִים *st. c. שׁנָר m., שׁנָרִים,*

st. c. שׁנָרִי f. dual. duo;

שׁנָרִים שׁנָרִים bini; c. suffixis

שׁנָרִים שׁנָרִים duo illi. — Fem. bis;

duplicis generis; iterum;

שׁנָרִים שׁנָרִים iterum. — שׁנָרִים

m., שׁנָרִים עֶשְׂרִים f. duode-

cim, duodecimus, a.

שׁנָרִי *adj. m. שׁנָרִית f. secun-*

dus, a, um; fem. iterum. Pl.

שׁנָרִים.

שׁנָרִים *m. iteratio, אֶלְפִי שׁ*

multa millia.

שׁנָה *st. c. מִשְׁנָה m. ordo*

secundus, (פִּתְחָן הַמִּי) sacer-

dos post sacerdotem summum secundus, 'אח מ' frater natus minor;) pars secunda (urbis); *concr.* secundarius, qui est secundo loco s. ordine; duplicatum, duplum; exemplum duplicatum (scripti).

שָׁנַךְ (*praet.* שְׁנֹתֶיךָ, שְׁנֹתֶיךָ) acuit, exacuit; (*part.* שְׁנֹךְ acutus;) *trop.* asperam et acerbam reddidit (linguam). — *Pi.* inculcavit alqd alicui *sq. accus. et ל'.* — *Hithpol.* *fut. in pausa* אֶשְׁתַּוְּךָ pungor, crucior (dolore).

שֵׁן, שֵׁן *com.* (*c. suff.* שֵׁנִי; *dual.* שֵׁנִים, *st. c.* שֵׁנִי) dens; dens elephantis, ebur. שֵׁן סֶלַע cacumen montis, scopulus. 2) *N. pr.* loci s. rupis.

שֵׁן הַבַּיִת *m. pl.* dens elephantis, ebur.

שֵׁן הַר *f.* acute dictum, לְשֵׁן הַר ludibrio expositus est.

שֵׁן הַאֲבִיב (dens patris) *N. pr.* regis Cananitici.

שֵׁן — *Pi.* שֵׁן accinxit, succinxit (lumbos).

שֵׁן הָאֶרֶץ *N. pr.* regionis et agri circa Babylonem.

שֵׁן *i. q.* שֵׁן *v.* שֵׁן.

שֵׁן *praedatus est; diripuit; part.* שֹׁטְרִים *praedatores.* — *Po.* שֹׁטְרָה *diripuit.*

שֹׁטְרָה (*fut.* שֹׁטְרָה) diripuit; *part. formâ syr.* שֹׁטְרָה, *c. suff.* שֹׁטְרָה *Chethib,* שֹׁטְרָה *Keri a v.* שֹׁטְרָה. — *Niph.* נִשְׁטְרָה *direptus est.*

שֹׁטְרָה *f.* praedatio, praeda.

שֹׁטְרָה *fidit, diffidit:* שֹׁטְרָה שֹׁטְרָה שֹׁטְרָה פְּרָסוֹת, פְּרָסוֹת פְּרָסוֹת *fissas ungulas habens, פְּרָסוֹת פְּרָסוֹת* ungula fissa. — *Pi.* שֹׁטְרָה *scidit; discidit, laceravit; trop.* dilaceravit (verbis), increpuit.

שֹׁטְרָה *m.* fissura (ungulae).

שֹׁטְרָה — *Pi.* שֹׁטְרָה *secuit, in frustra concidit.*

שֹׁטְרָה (*fut. apoc.* שֹׁטְרָה) spectavit, circumspexit (auxilium); respexit (cum favore *sq.* אֵל); intuitus est alqm (cum fiducia *sq.* בָּ, אֵל, עַל); observavit (legem div.); oculos avertit ab aliqua re *sq.* מִן, מִעַל, מִן, *missum fecit alqd.*

— *Hiph. imp. apoc.* שֹׁטְרָה (*pro* שֹׁטְרָה) *sq.* מִן *oculos averte.* *Al. v. s.* שֹׁטְרָה. — *Hithpa. fut. apoc.* שֹׁטְרָה *circumspicies, plur. c.* הַ *parag.* שֹׁטְרָה *invicem nos aspicimus.* — *II*) שֹׁטְרָה *i. q.* שֹׁטְרָה *oblitus est (oculos).*

שֹׁטְרָה *f. chald.* momentum temporis, פֶּה שֹׁטְרָה *hoc ipso momento, illico.*

ad spectandum, negotian-
dum, confabulandum conve-
niebant; בַּשַּׁעַר in porta, *i. e.*
in foro, in judicio; יֹשְׁבֵי
בַּלְשַׁעַר sedentes in porta, ho-
mines otiosi; כָּל־שַׁעַר עַמִּי
omnis concio populi mei. —
Nomm. pr. portarum in
moenibus Hierosolymorum:
שַׁעַר הַזֵּיָן porta fontis, Gi-
honis et Siloae aqueductus,
in occidentali urbis parte,
quam septentrionem versus
exceperunt: שַׁעַר הַאֲשָׁפוֹת
porta sterquilini; שַׁעַר הַגֵּיאַ
porta vallis; a
septentrionali parte deinceps
positae fuerunt: שַׁעַר הַפְּנֵה
porta anguli, porta turrium
muralium; שַׁעַר הַבְּנֵימִין
porta Ephraimitarum, p. Benja-
minitarum; deinde in orientali
parte secutae sunt: שַׁעַר הַיְשָׁנָה
porta vetus, quae
etiam הַרְאֲשׁוֹן dicta esse
videtur; שַׁעַר הַהֲגָרִים
porta piscium, p. piscaria;
שַׁעַר הַצֹּאֵן porta ovium;
שַׁעַר הַמִּפְקָדִים porta
judicialis; שַׁעַר הַסּוּסִים
porta equorum; שַׁעַר הַמַּיִם
porta aquarum; שַׁעַר הַחֲרֹסֶת
porta figlina. Praeterea com-
memorantur: שַׁעַר הַמְּזֻזָּה
porta orientalis; שַׁעַר הַמְּטָרָה
porta custodiae s. carceris;
שַׁעַר הַתּוֹךְ porta media, quae

Leopold, Lex. Hebr.

videtur e superiore urbe du-
xisse in inferiorem. — Por-
tae templi dicuntur fuisse:
שַׁעַר הַעֲלִיּוֹן, שַׁעַר הַיְסוּד,
שַׁעַר סוּר, שַׁעַר הַהֶחָדָשׁ,
שַׁעַר שְׁלֵכֶת, שַׁעַר הַמְּלָךְ.
— 3) *Pl.* מֵאָה שַׁעֲרִים centum
mensurae (de agro cum cen-
tesima fruge) *Gen.* 26, 12.

שַׁעֲרֵי (binae portae) *N.*
pr. oppidi in tribu Juda.

שׂוֹעֵר *m.* janitor.

שׂוֹעֵר *adj. m., pl.* שׂוֹעֵרִים
horribiles, foedae (figus).

שׂוֹעֵרָה *adj. m., fem.* שׂוֹעֵרָה
alqd horribile.

שׂוֹעֵרָה *adj. m.,* שׂוֹעֵרָה
Keri, Chethib, שׂוֹעֵרָה
f. horribilis.

שׂוֹעֵרָה (Jehova aestimavit)
N. pr. m.

שַׁעֲשֻׁעִים (servus pulchrarum)
N. pr. eunuchi Pers.

שַׁעֲשֻׁעִים *v.* שַׁעֲשֻׁעִים

שָׁפָה *Kal inus. syr.* limavit,
laevem, calvum fecit; *Pa.*
purgavit, defaecavit. — *Niph.*
הַר נֶשְׁפָּה mons nudus, cal-
vus. — *Py. pl.* שָׁפָה *Keri* nuda
sunt (ossa carne). *Al.* con-
trita sunt.

שָׁפָה *s.* שָׁפָה *f., pl. constr.*
שָׁפָה casei bovini.

שָׁפָה *in pausa* שָׁפָה *m. (pl.*
שָׁפָה) nuditas, *Chethib*

thib Iob. 33, 21.; collis s. clivus nudus (arboribus).

שָׁפָר, שָׁפָר *N. pr. m.*

שָׁפָה *rad. inus. aethiop. expandit, extendit.*

שָׁפָה *f. (pl. שְׁפָחוֹת) ancilla, serva.*

מִשְׁפָּחָה *f. (st. c. מִשְׁפָּחָה, c. suff. מִשְׁפָּחָתִי, pl. מִשְׁפָּחוֹת) genus (animalium; poenarum); gens, populus; familia alcjs tribus.*

שָׁפַט (*fut. יִשְׁפֹּט*) *judicavit, jus dixit sq. accus.; arbiter fuit inter alq. sq. וְיָבִין — בִּין, לְ — בִּין; jus suum dedit alicui, vindicavit alqm ab alqo sq. מִן; condemnavit, punivit; rexit, imperavit. Part. שֹׁפֵט judex; regnator, princeps. — Niph. נִשְׁפָּט judicatus est; litigatus est, contendit, disceptavit cum alqo sq. אֵת, לְ, de alqa re sq. עָל, accus.; punivit (Deus). — Po. part. מִשְׁפָּטִי judex meus.*

שָׁפַט *chald. part. שֹׁפֵט judex.*

שָׁפֹט *m. (pl. שְׁפֹטִים) judicium, poena.*

שָׁפַט (*judex*) *N. pr. viro- rum.*

שָׁפַט *m., pl. שְׁפֹטִים judicia, poenae.*

שָׁפָטָה (*Jehova judicavit*) *N. pr. virorum.*

שָׁפָטָהוּ (*id.*) *N. pr. viro- rum.*

שָׁפָטָן (*judicialis*) *N. pr. m.*

מִשְׁפָּט *m. judicium; sen- tentia judicis; poena; causa forensis; crimen; jus, justum, legibus consentaneum, (לְמִשְׁפָּט) secundum jus, jure, מִאֲזִינִי בְלֹא מִשְׁפָּט sine jure, מִשְׁפָּטֵי בִלְאֵנִים bilances justae;) lex, statutum, (מִשְׁפָּטֵי יְהוָה leges Jehovae, מִשְׁפָּטֵי יְהוָה jus Jehovae, religio divina;) mos, consuetudo, (בְּמִשְׁפָּטֵי ex more;) modus et ratio, habitus.*

שָׁפָה *v. שָׁפָר, שָׁפָר.*

שָׁפַח *v. שָׁפַח, שָׁפַח.*

שָׁפַר *v. שָׁפַר, שָׁפַר.*

שָׁפַךְ (*fut. יִשְׁפֹּךְ*) *fudit, effudit; trop. effudit, elocutus est (animi sensa); aggressit, adaggeravit. — Niph. effusus est; trop. penitus afflic- tus est; profusum est (aes, pecunia). — Py. effusus est; trop. lapsus est (gressus pedum). — Hithpa. trop. se effudit, effusa est (anima in querelas; sanguis morientis).*

שָׁפַךְ *m. locus, in quem alqd effunditur.*

שָׁפָכָה *f. veretrum, quo uri- na effunditur.*

שָׁפַל (*fut. יִשְׁפַּל, inf. שָׁפַל*)

humilis factus est, depressus, dejectus est; *trop.* fracta est (vox); deturbatus est (de statu suo); ש' ריחָ modesto animo fuit. — *Hiph.* depressit, humilem reddidit; deiecit; *trop.* depressit, fregit (potentem, superbum).

שַׁפַּל *chald. Aph.* depressit, deiecit (regem, potentem), humilem reddidit; submisit (animum).

שַׁפַּל *adj. m. (c. ה parag. הַשְּׁפָלָה) f.* humilis, depressus; *trop.* ignobilis, vilis; afflictus; submissus, modestus.

שַׁפַּל *adj. m.* humilis.

שַׁפַּל *m. (c. suff. שְׁפִילָנוּ) hu-* militas, ignobilitas; conditio misera.

שְׁפָלָה *f.* humilitas.

שְׁפָלָה *f.* locus humilis, depressior; הַשְּׁפָלָה regio campestris Ioppen inter et fines Aegypti, ἡ Σέφρα.

שְׁפִלוּת *f.* demissio, remissio (manuum, i. e. segnitias).

שָׁפַם *N. pr. m.*

שָׁפַם *N. pr.* oppidi in tribu Juda; *nom. gent.* שְׁפָמִי.

שָׁפַן *rad. inus. arab.* texit, abscondit; astutus fuit.

שָׁפָן *m.* animal quadrupes et astutum, LXX. χοιρο-

γούλλιος, mus jaculus. 2) *N. pr. viro-
rum.*

שָׁפַע *rad. inus. syr.* affluxit, redundavit.

שָׁפַע *m.* affluentia, abundantia (maris, i. e. opes navibus invectae).

שָׁפַעָה *f.* abundantia, magna copia, multitudo.

שָׁפַעִי (abundans) *N. pr. m.*

שָׁפַח *rad. inus. chald.* contrivit; *syr.* serpsit; *arab.* maculis conspersus est.

שָׁפַחִי *m.* species serpentis majoris (cerastes).

שָׁפַחִים *N. pr.* filii Benjamin.

שָׁפַחִי *N. pr. m.*

שָׁפַחִים *N. pr. viro-
rum.*

שָׁפַר splenduit, nituit, pulcher fuit, *sq.* עַל placuit alicui. — שָׁפַרָה *v. infra.*

שָׁפַר *chald.* pulcher fuit, placuit alicui *sq.* עַל קָרָם.

שָׁפַר *m. (pl. שְׁפָרוֹת) tuba,
lituus.*

שָׁפַר *m.* pulchritudo. — 2) *N. pr.* montis in deserto Arabiae.

שָׁפַרָה *f.* splendor, pulchritudo, serenitas. 2) *N. pr. f.*

שָׁפַרִי *N. pr. loci ignoti.*

שָׁפַרִי *adj. m. chald.* pulcher, decorus.

שפרור *Keri*, שפרור *Che-*
thib, *m.* aliquid splendidum,
stragulum splendidum thro-
no regis imminens.

שפרפרא *m. chald.* aurora.

שפת (*fut.* וישפת) posuit, ap-
posuit; dedit *sq.* ל.

שפתים *m. dual.* stabula.

משפתים *m. dual.* stabula,
crates, caulae.

שפצה *m.* effusio (irae), vehe-
mentia.

שק *chald. i. q.* שוק *crus.*

שקד (*fut.* וישקד) insomnis
fuit; vigilavit; invigilavit
alicui rei *sq.* על; insidiatus
est. — *Py. v. s. v. sq.*

שקד *m.* amygdala (arbor,
fructus). — *Py. part.* משקדים
ad formam amygdalarum fa-
cta.

שקה — *Hiph.* השקה (*fut.*
apoc. וישק) bibendum dedit
alicui *sq. dupl. accus.*, potum
praebuit alicui *sq. accus.*;
adaquavit, irrigavit. *Part.*
משקה *pincerna.* — *Py. trop.*
irrigatus est, vegetus factus
est. — *Niph.* נשקה *v.* שקע.

שקת *f.* (pl. constr. שקהות) *m.*
canalis potatorius.

שקור *m.* (pl. c. suff. שקורי)
potus; irrigatio, recreatio.

שקור *s.* שקור *m.* (pl. c. suff.
שקורי) potus.

משקה *m. Hiph. part.* pin-
cerna; 2) potus, משקה פלי
vasa potatoria; 3) regio ir-
rigua.

שקוי *v.* שקיץ.

שקט (*fut.* וישקט) quievit,
quietus, pacatus fuit; cessa-
vit, nihil egit. — *Hiph.* tran-
quillavit; sedavit; tutum
praestitit alqm ab alqo *sq.* ל
et מן; *intrans.* quietum se
tenuit, quietus fuit; *inf.*
השקט quies, tranquillitas.

שקט *m.* quies.

שקל (*fut.* וישקל, *semel p. 1.*
אשקלה) libravit, pependit;
appendit alicui *sq.* ל, על;
appensum accepit; *trop.*
ponderavit, examinavit. —
Niph. pensus est, appensus
est.

שקל *m.* (pl. שקלים, שקלי)
siclus, certum quoddam auri
argentine pondus.

משקל *m.* ponderatio, pon-
dus.

משקול *m.* pondus.

משקלת *f.* perpendiculum.

משקלת *f.* id.

שקמה *f.*, pl. שקמות, שקמור
sycamori, sycamini.

שקע *sedit*, consedit; demer-
sus, submersus est; conci-
dit (ignis). — *Niph. fem.*
Keri נשקעה, *Chethib* נשקה

lit. *ע elisá*, submersa est (terra). — *Hiph.* subsidere fecit; demersit, depressit.

מִשְׁקַע *m.* locus, ubi aqua sedimento facto limpida red-dita est.

שְׁקַע־וְרוֹת *f. pl.* loca de-pressa, *κοιλιάδες*.

שָׁקַף — *Niph. et Hiph.* pro-nus fuit, imminuit, se pro-tendit, prospexit, prospe-ctavit.

שָׁקַף *m.* contignatio pro-minens, רַבְעִים שָׁקַף quadra-tae (januae) contignatione *i. e.* tignis formae quadratae tectae.

שְׁקָפִים *m. pl.* contignatio prominens, trabes superstra-tae.

מִשְׁקוֹף *m.* superliminare.

שָׁקַץ — *Pi.* abominabilem reddidit, contaminavit; ab-ominatus est, detestatus est.

שָׁקַץ *m.* abominatio, res abominanda.

שְׁקוּץ *m. (pl. שְׁקוּצִים, st. c. c. שְׁקוּצִי)* res abominanda; idolum.

שָׁקַץ (*fut. רָשַׁק*) discurrit, discursavit; avidus fuit, si-tivit. — *Hithpalp. (fut. pl. רָשַׁתְּקוּן)* discursare.

מִשְׁקָא *m.* discursatio, discursus.

שָׁקַר (*fut. רָשַׁק*) mentitus est, fefellit *sq. dat.* — *Pi.* שָׁקַר *sq. ב.* mentitus est, fidem fefellit; violavit (foedus).

שָׁקַר *m.* mendacium, fraus, fallacia; *concr.* mendax; בְּשָׁקַר falso; frustra; בְּשָׁקַר בְּשָׁקַר falso; שָׁקַר *adv.* fru-stra, temere.

שָׁקַח *v.* שָׁקַחֹת, שָׁקַח.

שָׁרַר *v.* שָׁרַרָה, שָׁרַר.

שָׂרָה *v.* שָׂרָה.

שָׂרָאֵר (*princeps ignis*) *N. pr.* filii Sanheribi; *cf.* נִרְגַל שָׂרָאֵר.

שָׂרַב *rad. inus. chald. arsit, syr. aruit.*

שָׂרַב *m.* ardor, aestus solis.

שָׂרַבָה (*ardor Jehovae*) *N. pr. m.*

שָׂרַבֵּט *i. q.* שָׂרַבֵּט sceptrum.

שָׂרַח — *Pi.* שָׂרַח solvit.

שָׂרַח *chald.* solvit; dever-tit, commoratus est. — *Pa.* solvit; inceptit. — *Ithpa.* so-lutus est.

שָׂרַח *v.* שָׂרַחֹת, שָׂרַחֹת *v.* שָׂרַח.

שָׂרַח *N. pr. m.*

שָׂרַחָה *f.* lorica.

שָׂרַחֵן *m. id.*

שָׂרַחֵן *m. (pl. שָׂרַחֵינִים)*, שָׂרַחֵן (*סְרַחֵנוֹת*, שָׂרַחֵנוֹת) lorica. —

שָׂרַחֵן *N. pr.* Hermoni monti à Sidoniis tributum.

מְשָׂרָה *f.* maceratio, מְשָׂרָה-
 עֲנָבִים succus uvarum mace-
 ratarum.

שָׂרָה *v.* שָׂרָה, שָׂרָה.

שָׂרָה *N. pr.* urbis in tribu
 Simeonitarum.

שָׂרָה *N. pr.* tractus campe-
 stris inter Ioppen et Caesa-
 ream; *nom. gent.* שָׂרָה.

שָׂרָה *Keri i. q.* שָׂרָה *N. pr. m.*

שָׂרָה *v.* שָׂרָה.

שָׂרָה *v.* שָׂרָה, שָׂרָה.

שָׂרָה *i. q.* שָׂרָה *v.* שָׂרָה.

שָׂרָה *Jer. 31, 40. fort. pro*
 שָׂרָה arva, agri.

שָׂרָה (*fut.* וְשָׂרָה) reptare,
 scaterre aliqua re *sq. accus.*;
 copiose provenire s. nasci;
 copiosum esse, repere s.
 moveri.

שָׂרָה *m. collect.* reptilia,
 bestiolae, quibus terra, ma-
 re, aër scatet.

שָׂרָה (*fut.* וְשָׂרָה) sibilavit;
 sibilando arcessivit *sq. ל*;
 sibilando irrisit *sq. על*; ex-
 sibilavit, sibilando alqm ex
 alqo loco depulit *sq. על et מן*.

שָׂרָה *f.* sibilus, irrisio.

שָׂרָה *f.* sibili; irrisiones,
 שָׂרָה *Chethib.*

שָׂרָה *m. chald. (st. emphat.)*
 (שָׂרָה) fistula,
 syrinx.

שָׂרָה (torsit, contorsit; *syr.*
 firmus, durus fuit; *i. q.* שָׂרָה
 pressit, oppressit, hostiliter
 tractavit;) *part.* שָׂרָה adver-
 sarius, inimicus.

שָׂרָה *N. pr. m.*

שָׂרָה *m. (c. suff. שָׂרָה)* um-
 bilicus.

שָׂרָה *m. (c. suff. שָׂרָה)* ner-
 vus, musculus, umbilicus.

שָׂרָה *m., pl.* שָׂרָה
 partes firmæ ventris.

שָׂרָה *f. sq.* לֵב רַע s. לֵב
 durities animi, pertinacia,
 perversitas.

שָׂרָה *f., pl.* שָׂרָה catenae,
 armillae.

שָׂרָה *f., pl.* שָׂרָה ca-
 tenae parvae, catellae.

שָׂרָה *f., pl. st. c.* שָׂרָה
 catellae.

שָׂרָה *m. (c. suff. שָׂרָה; pl.*
 שָׂרָה, *c. suff.* שָׂרָה)
 radix; germen, surculus;
 stirps ipsa; *trop.* proles;
transl. pars inferior: radix
 (montis), fundus (maris),
 planta (pedis); sedes (popu-
 li); שָׂרָה דָּבָר causa litis.

שָׂרָה *Pi. denom.* eradicavit,
 extirpavit. — *Py.* שָׂרָה era-
 dicatus est. — *Poel* שָׂרָה,
Poal שָׂרָה et *Hiph.* שָׂרָה
 radices egit.

שָׂרָה *m. chald.* radix.

נִרְשָׁה (radix) *N. pr. m.*

נִרְשָׁה *Chethib*, נִרְשָׁה *Keri*, *f. chald. eradicatio, exsilium.*

נִרְשָׁה *v. נִרְשָׁה v. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה — *Pi. נִרְשָׁה (inf. נִרְשָׁה, נִרְשָׁה; fut. וְנִרְשָׁה, c. suff. נִרְשָׁה) ministravit sq. accus., נִרְשָׁה; נִרְשָׁה s. Jehovae ministerium sacrum praestitit (sacerdos). Part. מִנְשָׁרָה minister, מִנְשָׁרָה f. ministra.*

נִרְשָׁה *Po. נִרְשָׁה v. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה *f., נִרְשָׁה st. c. נִרְשָׁה m. sex; pl. נִרְשָׁה sexaginta. — Al. v. s. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה *Pi. denom. sextam partem dedit s. obtulit.*

נִרְשָׁה *m. נִרְשָׁה f. sextus, a, um. Fem. pars sexta.*

נִרְשָׁה — *Pi. נִרְשָׁה adduxit, deduxit.*

נִרְשָׁה *N. pr. Serubabelis in aula Pers.*

נִרְשָׁה *N. pr. m.*

נִרְשָׁה *N. pr. m.*

נִרְשָׁה *Nom. Babylonis.*

נִרְשָׁה *N. pr. m.*

נִרְשָׁה *N. pr. m.*

נִרְשָׁה *in pausa נִרְשָׁה m. color ruber, rubrica, sinopis, LXX. μίλτος.*

נִרְשָׁה *strepitus v. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה *N. pr., נִרְשָׁה, נִרְשָׁה v. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה *chald. sex; sextus; pl. נִרְשָׁה sexaginta.*

נִרְשָׁה (*inf. נִרְשָׁה, נִרְשָׁה; fut. וְנִרְשָׁה, apoc. נִרְשָׁה*) *bibit sq. accus. alqd, sq. נִרְשָׁה de alqare; convivatus est; (trop. bibit nequitiam, injuriam.) — Niph. fut. נִרְשָׁה bibitur. — II) syr. texuit.*

נִרְשָׁה, נִרְשָׁה *chald. bibit; praet. c. נִרְשָׁה prosth. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה *m. potatio, compotatio; 2) stamen (telae).*

נִרְשָׁה *f. potatio.*

נִרְשָׁה *m. (c. suff. מִנְשָׁה, מִנְשָׁה) potatio; potus; compotatio, convivium.*

נִרְשָׁה *st. emph. מִנְשָׁה m. chald. potatio, compotatio.*

נִרְשָׁה *v. נִרְשָׁה.*

נִרְשָׁה (*fut. וְנִרְשָׁה*) *v. poët. plantavit.*

נִרְשָׁה *m. planta, surculus, pl. נִרְשָׁה זִרְתָּה malleoli olivarum.*

נִרְשָׁה *perforavit, aperuit, נִרְשָׁה cui apertus est oculus.*

נִרְשָׁה — *Hiph. minxit; מִנְשָׁה נִרְשָׁה parietem commingens (homo vilissimus).*

שָׁחַק (*fut.* וְשָׁחַק) *sedit, subsedit, quievit, siluit.*

שָׁחַר (*stella*) *N. pr. principis Pers.*

שָׁחַר בְּזוֹנֵי (*stella splendens*) *N. pr. praefecti provinciae Pers.*

שָׁחַת *i. q.* שָׁחַח (*praet. plur.* שָׁחַח) *posuit, collocavit.*

ח

חָאָה *v.* חָוָה.

חָאָב *desideravit, expetivit sq. ל. — II) i. e.* חָעַב *Pi. part.* מְחָאָב *abominans.*

חָאָבָה *f. desiderium.*

חָאָה — *Pi. designavit, determinavit, fut. pl.* חָתָאָה.

חָאוּ *m. genus dorcadis, oryx. (Al. bos silvestris.)*

חָאוּהָ *v.* חָאוּהָ.

חָאָלָה *v.* חָאָלָה.

חָאָם *duplex, geminus fuit, part.* חָאָמִים *gemi. — Hiph. gemellos peperit.*

חָאוּם *m., pl.* חָאוּמִים *gemelli.*

חָאוּם *m., pl. constr.* חָאוּמֵי *id.*

חָאָנָה *v.* חָאָנָה, חָאָנָה, חָאָנָה.

חָאָנָה *f. (pl. חָאָנָים, c. suff. חָאָנָים) ficus (arbor et fructus). יָשַׁב חָאָנָה חָאָנָה sub ficu sua sedet, i. e. placide et fortunate vivit.*

אָנָה *v.* חָאָנָים.

חָאָנָה שְׁלֵה *N. pr. oppidi in tribu Ephraimitarum.*

חָאָר *definivit, designavit (terminum). Alii: descriptus est, pertinuit (terminus) sq. מִן et אָל s. ה. loc. — Pi. delineavit, descripsit. — Py. part.* מִחָאָר *quod porrigitur s. pertinet ad.*

חָאָר *m. (c. suff. חָאָרוּ, חָאָרוּ) forma; forma pulchra; אִישׁ חָאָר vir formosus.*

חָאָרַע *N. pr. m.*

חָאָשֵׁר *v.* אָשֵׁר.

חָתְבָה *st. c. חָתְבָה f. cista, arca, navigium in modum arcae constructum.*

חָבּוּאָה *v.* בּוּאָה.

חָבוּנָה *v.* בּוּנָה, חָבוּנָה.

חָבוּסָה *v.* בּוּסָה.

חָתְבוּר *N. pr. montis Galilaeae in confiniis tribuum Sebulon et Naphth.; 2) urbis Levitarum in tr. Sebulon; 3) querceti in tr. Benj.*

חָתְבֵל *v.* חָתְבֵל; חָתְבֵל *v.* חָתְבֵל.

חָתְבֵל *i. q.* חָתְבֵל.

חָתְבֵל *v.* חָתְבֵל.

חָתְבֵל *v.* חָתְבֵל.

חָתְבֵן *m. stramen, palea.*

חָתְבֵנִי *N. pr. m.*

חָתְבֵן *m. collect. stramen, acervus straminis.*

בְּנֵהּ *v.* תְּבַנֵּית.

בְּעֵר *v.* תְּבַעֲרָה.

בְּבִיץ *N. pr.* oppidi non procul ab urbe Sichem.

תִּבְר *chald., i. q.* שִׁבַּר, fregit, *part. f.* תְּבִירָה fragile.

תִּגְלָת פְּלֶסֶר, תִּגְלַת פְּלֶסֶר, תִּלְגַּת פְּלֶסֶר, תִּלְגַּת פְּלֶסֶר *N. pr.* regis Assyriae.

תִּגְמֹל *v.* תִּגְמֹל.

תִּגְרָה *v.* תִּגְרָה.

תִּגְרָמָה, תִּגְרָמָה *N. pr.* terrae a Palaestina septentrionem versus sitae, *fort.* Armenia.

תִּדְהַר *v.* תִּדְהַר.

תִּדְיָרָא *v.* תִּדְיָרָא.

תִּדְמַר *N. pr.* urbis ad Euphratem, Palmyra.

תִּדְעַל (timor) *N. pr.* regis.

תִּתְהָה *rad. inus. chald.* vastus, desertus fuit, *arab.* vacuus fuit.

תִּתְהָה *m.* vastitas, solitudo vasta, desertum; vastatio, (תִּתְהָה קְרִית תִּתְהָה) *trop.* inanitas, res inanis; nihil; תִּתְהָה, תִּתְהָה *adv.* frustra.

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה; תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה, תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *i. q.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *chald. (fut. יתוב) i. q.* redire. — *Aph.* תִּתְהָה reddidit, remisit; *sq.* תִּתְהָה verbum reddidit, respondit, *sq.* תִּתְהָה epistolam reddidit, per literas respondit.

תִּתְהָה, תִּתְהָה *N. pr.* gentis in Asia minore ad Pontum Euxinum, Tibareni.

תִּתְהָה *N. pr.* filii Lamechi, primi fabri ferrarii.

תִּתְהָה *Chethib pro תִּתְהָה.*

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תִּתְהָה *chald.* obstupuit, expavit.

תִּתְהָה — *Pi.* תִּתְהָה signavit, notas duxit 1 *Sam.* 21, 14. — *Hiph. sq.* תִּתְהָה notâ insignivit. — II) poenituit, *Hiph.* dolore affecit, afflixit, exacerbavit *Ps.* 78, 41. — III) *arab.* habitavit.

תִּתְהָה *m.* signum; signum in crucis formam factum, (nomen literae ת, quae apud Phoenices crucis formam referebat,) subscriptionis signum, tabulae subnotatae s. signatae (*Klagschrift*) *Iob.* 31, 35.

תִּתְהָה *m. (pl. תִּתְהָה, תִּתְהָה)* couclave.

תִּתְהָה *N. pr. m. i. q.* גִּתְהָה.

תִּתְהָה *v.* תִּתְהָה.

תֹּךְ *st. c.* תוֹךְ *m.* medium.
 בְּתוֹךְ in medio, in, inter;
 אֶל-תוֹךְ e medio, ex;
 in medium, in. — תוֹךְ vio-
 lentia *v. s.* תִּבְכָּה.

תִּיבֹנָה *adj. m.* תִּיבֹנָה *f.*
 medius, a, um.

רִכַּח *v.* תוֹכַחַת, תוֹכַחַת.

רָלַד *v.* תוֹלְדֹת, תוֹלְדֹת.

רָלַל *v.* תוֹלַל.

תִּלַּעַ *v.* תוֹלְעָה, תוֹלְעָה, תוֹלְעַת.

תֵּאָם *v.* תֵּאֹמְרִים *i. q.* תוֹמְרִים.

תִּרְמֵן *Chethib pro* תוֹמֵן.

תִּעֵב *v.* תוֹעֵבֶת, תוֹעֵבֶת.

תִּעָה *v.* תוֹעָה.

תִּעַס *v.* תוֹעֲפוֹת.

תוֹתָ *rad. inus. chald.* exspue-
 re; *arab.* exspuendo dete-
 stari.

תִּפְתָּ *f.* תִּפְתָּ *is, cui in*
 faciem inspuunt. 2) תִּפְתָּה,
c. h. parag. תִּפְתָּה, *N. pr.*
 loci in valle Ben Hinnom
 prope Hierosolyma.

תִּצָּא *v.* תוֹצְאוֹת.

תִּרַר *circuire, obire (nego-*
 tiandi causa); explorare,
 exquirere; investigare (men-
 te alqd *sq. accus.*, עַל); sequi
sq. אֶתְרַר. — *Hiph. (fut.*
 תִּרַר, *pl.* תִּרְרוּ) circum-
 duxit, duxit *sq. accus. pers.*,
dupl accus.; exploravit.

תוֹר *m.* ordo; series. 2) tur-

tur. 3) *i. q.* תוֹרָה *lex, mo-*
 dus et ratio.

תִּתּוֹר *m.* pervestigatio, id
 quod pervestigando reper-
 tum est.

תִּרְתָּ *v.* תוֹרְתָּ.

תוֹר *m. chald. (pl. תִּרְרִין) i. q.*
 שׁוֹר *bos.*

תִּשָּׁב *v.* תוֹשָׁב.

תִּשְׁפָּה *f. poet.* auxilium, sa-
 lus; prudentia, intelligen-
 tia; consilium.

תִּתַּח *v.* תִּתַּח.

תִּתּוֹ *v.* תִּתּוֹ, תִּתּוֹ.

תִּזְנֶה *v.* תִּזְנֶה.

תִּבְלוֹת *v.* תִּתְבְּלוֹת, תִּתְבְּלוֹת.

תוֹתָ *N. pr. m. i. q.* תוֹתָ.

תִּתְכַמְנִי *N. patron. m.*

תִּלְלָה *v.* תִּלְלָה.

תִּלְאָה *v.* תִּתְלַאֲאוּ.

תִּמַּס *v.* תִּמַּס.

תִּתְנֶה *v.* תִּתְנֶה, תִּתְנֶה.

תִּתְנֶנּוּ *v.* תִּתְנֶנּוּ, תִּתְנֶנּוּ.

תִּתְנֶן.

תִּתְפַּנֵּס, תִּתְפַּנֵּס, תִּתְפַּנֵּס.

Chethib, N. pr. urbis in Ae-
 gypto (Daphne); 2) תִּתְפַּנֵּס
nom. reginae Aegyptiae.

תִּתְרָה *v.* תִּתְרָה, תִּתְרָה.

תִּתְרֵעַ (*astutia*) *N. pr. m.*

תִּתְשָׁ *m.* עוֹר תִּתְשָׁ, עוֹרוֹת.

תִּתְשִׁים *pelles colore purpu-*
 reo tinctae, *LXX. ὑαλίθυ-*

*va, Aquila et Symm. ἰάθυ-
va. Alii: pelles phocae vitu-
linae. — 2) N. pr. m.*

תַּחַת *rad. inus. aethiop.* de-
misit, depressit; depressus
est, humilis, demissus fuit.

תַּחַת *m.* id quod infra est,
locus, in quo alqs stat s. est,
שָׁבוּ מִתַּחְתּוֹ e loco suo, שָׁבוּ אִישׁ
מִתַּחְתּוֹ manete suo quisque
loco, וַיֵּשְׁבוּ מִתַּחְתּוֹ sederunt
in suo quisque loco, רַחֵב
לֹא מוֹצֵק תַּחְתֶּיהָ spatium
amplum, in quo loco angu-
stiae non sunt. — *Saepius*
adv. infra; *praepos.* ὑπό,
sub; pro, loco alcjs; *c. inf.*
pro eo quod. אֲשֶׁר תַּחַת pro
eo quod; eo quod, quia. תַּחַת
id. — *Cum suff.* תַּחְתּוֹ, *ra-
rius* תַּחְתֵּינִי; תַּחְתֵּיהָ; תַּחְתֵּיהֶן;
תַּחְתֵּיהֶן, *semel* תַּחְתֵּיהָ;
תַּחְתֵּיהֶן; תַּחְתֵּיהֶן;
תַּחְתֵּיהֶן. — *Compp.* תַּחְתֵּיהֶם
infra; ὑπό, ὑπ' ἐξ (*darunter
hinweg, hervor*); תַּחְתֵּיהֶן
infra; לְמַתַּחַת *id.*; אֶל־תַּחַת
sub c. accus.

תַּחַת *N. pr.* stationis Isr.
in deserto; 2) virorum.

תַּחַת *chald.* sub, מִן־תַּחְתּוֹתֵי
unter ihm weg.

תַּחַת *chald.* sub, *c. suff.*
מִן־תַּחְתּוֹת sub ea, מִן־תַּחְתּוֹת
darunter weg.

תַּחְתּוֹת *adj. m.,* תַּחְתּוֹתֵי,

תַּחְתּוֹת *f.* inferior, infimus,
a; *plur. m.* תַּחְתּוֹתֵיהֶם, *fem.*
תַּחְתּוֹת inferiora, infima
(terrae).

תַּחְתּוֹן *adj. m.* תַּחְתּוֹנָה *f.*
inferior, infimus, a.

תִּיז — *Hiph.* תִּיזוּ *in pausa*
תִּיזוּ resecut, amputavit.

תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹן *Chethlib N.*
תִּיבּוֹן *Keri,* תִּיבּוֹן *N.*
pr. m.

תִּיבּוֹן (desertum) *N.*
pr. terrae et gentis in Ara-
bia deserta.

תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן, תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן, תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹן *N. pr. m.*

תִּיבּוֹן *N. pr.* gentis borealis,
Thracia, Tyrseni.

תִּיבּוֹן *m.* (pl. תִּיבּוֹנִים) caper,
hircus.

תִּיבּוֹן — *Py. plur.* תִּיבּוֹנֵיהֶן
innixi sunt, procubuerunt.

תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן, תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹנִים *m. pl.* תִּיבּוֹנִים, תִּיבּוֹנִים.

תִּיבּוֹן *rad. inus. chald.* laesit,
damno affecit.

תִּיבּוֹן *m.* תִּיבּוֹן, תִּיבּוֹן,
oppressio, vio-
lencia. — *Al.* תִּיבּוֹן *v.* תִּיבּוֹן.

תִּיבּוֹנִים *m. pl.* תִּיבּוֹנִים, תִּיבּוֹנִים,
oppressiones, vexationes, אִישׁ תִּיבּוֹנִים

pressor, fenerator, *LXX.*
δανειστροφῆς.

בָּלָה *v.* הִבְלִיחַ, הִבְלָה.

תִּכְלֶת *f.* color hyacinthinus
 (violaceus).

תָּכַן *libravit, trutinâ exami-*
navit, trop. exploravit (ani-
mos). — Niph. libratus est,
aequalis fuit; rectus, inte-
ger fuit. — Pi. תָּכַן libravit;
dimensus est; ad libellam
posuit; exploravit. — Py.
appensus est.

תָּכַן *m.* pensum; mensura.

2) *N. pr.* oppidi Simeonita-
 rum.

תְּכוּנָה *f.* dispositio, stru-
 ctura; apparatus pretiosus.
 — *Al. v. s.* פִּינָן.

תְּכֻנָּה *f.* mensura, structu-
 ra; forma perfecta, perfe-
 ctio.

מִתְכַּנֵּחַ *f.* (מִתְכַּנְּחוּ *c. suff.*)
 mensura, proportio; pen-
 sum.

בָּרַךְ *v.* תְּכַרְיֶה.

תָּלַל *v.* תָּלַה, תֵּל.

תָּלַח *v.* תֵּלְאָרִים, תֵּלְאָ.

תֵּלְאָה *v.* לָאָה.

תֵּלְאָבוֹת, תֵּלְאָבָה *v.* לָאָב.

תֵּלְשָׁר, תֵּלְשָׁר *N. pr.* provin-
 ciae in Assyria.

תֵּלְבָשֶׁת *v.* לְבַשׁ.

תֵּלְגָּ *m. chald. i. q.* נִיֶּשׁ *nix.*

תֵּלְגָּח *v.* תֵּלְגָּח.

תָּלַה (*part.* תֵּלְהוּרִים, *pl.* תֵּלְהוּרִים,
 תֵּלְהוּרִים, תֵּלְהוּרִים) *suspendit*
sq. בְּ, עַל de, in (arbore, cruce,
patibulo). — Niph. sus-
ensus est. — Pi. suspen-
dit.

תֵּלְרִי *m.* (*c. suff.* תֵּלְרִי) pha-
 retrâ. *Alii:* gladius.

תֵּלְנוּחַ, תֵּלְנוּחַ *v.* לָנוּחַ.

תֵּלְהָ (fractura) *N. pr. m.*

תֵּלְלַגְגָּ *aggessit, accumulavit,*
part. תֵּלְלַגְגָּ aggestus. (תֵּלְלַגְגָּ
v. תֵּלְלַגְגָּ.)

תֵּלְלָם *m.* (*c. suff.* תֵּלְלָם) agger,
 tumulus; acervus
 ruderum. — 2) *N. pr.* oppi-
 dorum: תֵּלְ אֲבָרִיב (collis spi-
 carum) in Mesopotamia ad
 Chaboram fluvium; b) תֵּלְ
 תְּרִישָׁא (collis silvae) et c) תֵּלְ
 מֶלַח (collis salis) in Baby-
 lonia.

תֵּלְמָם *m.* sulcus.

תֵּלְמִיר *N. pr.* soceri Davidis;

2) Enakitae.

תֵּלְמִיר *v.* לְמִיר.

תֵּלְעָ *rad. inus.* se extulit,
 collum protendit. 2) *Py. de-*
nom. a תֵּלְעָ, part. מִתְלַעֲרִים
cocco induti, coccinati.

תֵּלְעָ *m.* (*pl.* תֵּלְעָרִים) ver-
 mis; coccum; vestes cocci-
 neae. 2) *N. pr.* filii Issascha-

ri, patron. תּוֹלְעֵי; b) iudicis Israelitarum.

תּוֹלְעָה *f.* vermis; (*trop.* de homine contemnendo.)

תּוֹלְעֵת *f.* (*c. suff.* תּוֹלְעֵתָם) vermis, (*trop.* de homine misero;) ת' שְׁנִי, ת' שְׁנִי color coccinus, cocco tinctum.

תּוֹלְפִיּוֹת *f. pl.* exitiabilia (arma). *Alii*: armamentaria.

תּוֹלְשֵׁר *i. q.* תּוֹלְשֵׁר.

תּוֹלְתָה *f.*, תּוֹלְתָה, תּוֹלְתָה *m. chald.* tres; *c. suff.* תּוֹלְתָהוֹן tres illi; תּוֹלְתָה יוֹם dies tertius; *pl.* תּוֹלְתָהוֹן triginta.

תּוֹלְתָה *m. chald.* ordo tertius; תּוֹלְתָהּ et תּוֹלְתָהּ princeps tertii ordinis, tertius a rege.

תּוֹלְתָה *adj. m. chald.* tertius.

תּוֹלְתָה *adj. m. chald.* tertius, *fem.* תּוֹלְתָהּ tertia.

תּוֹלְתָהּ *m. pl.* spathae palmarum, LXX. ἐλάται.

תּוֹמָה *chald. i. q.* תּוֹמָה, *c. h. parag.* תּוֹמָה *ibi.*

תּוֹמָה *v.* תּוֹמָה, תּוֹמָה, תּוֹמָה.

תּוֹמָה *i. q.* תּוֹמָה.

תּוֹמָה miratus est, obstupuit; attonitus fuit. — *Hithpa. imp.* תּוֹמְתוּ obstupescite.

תּוֹמָה *m. chald.* (*st. emph.* תּוֹמָהוֹרִי, *c. suff.* תּוֹמָהוֹרִי) res stupenda, miraculum.

תּוֹמָהוֹן *st. c.* תּוֹמָהוֹן *m.* stupor magnus, terror immanis.

תּוֹמָהוֹן *N. pr.* dei Syrorum, Adonis.

תּוֹמָהוֹן *adv.* heri. — אֶתְמוֹל, אֶתְמוֹל heri; antea, pridem. — תּוֹמָהוֹן אֲנִיחָנוּ nos hesterni sumus, per breve tempus viximus. *Cf.* תּוֹלְשֵׁוֹם.

תּוֹמָהוֹן *v.* תּוֹמָהוֹן.

תּוֹמָהוֹן *v.* תּוֹמָהוֹן.

תּוֹמָהוֹן *v.* תּוֹמָהוֹן.

תּוֹמָהוֹן *N. pr. m.*

תּוֹמָהוֹן *v.* תּוֹמָהוֹן.

תּוֹמָהוֹן *v.* תּוֹמָהוֹן.

תּוֹמָהוֹן (*fut.* תּוֹמָהוֹן)prehendit, cepit *sq. accus.*, תּוֹמָהוֹן; consecutus, assecutus est; captum tenuit, retinuit; sustentavit *sq.* תּוֹמָהוֹן, *accus.*; inter se cohaerere, mutuo se excipere. — *Niph. teneri.*

תּוֹמָהוֹן (*fut.* תּוֹמָהוֹן, *rarius* תּוֹמָהוֹן, תּוֹמָהוֹן, *pers. 1.* תּוֹמָהוֹן *pro* תּוֹמָהוֹן, *plur.* תּוֹמָהוֹן, *in pausa* תּוֹמָהוֹן) perfectus, absolutus est; *trans.* perfecit, absoluit; *sq. inf.* desiit; integer fuit (numero); *trop.* insons fuit; finitus, peractus est; consumtus est; periit; תּוֹמָהוֹן עד ad consumptionem usque eorum, prorsus, penitus. — *Niph. (fut. plur.*

— **יְהִימוּ** finitus est; consumtus est. — *Hiph.* הָהֵם (*fut.* יָהֵם, *inf. c. suff.* יְהִימוּ) perfecit; percoxit (carnem); finivit, desiit; *sq.* מִן amovit ab alqo; integrum reddidit, complevit (numerum peccatorum); solvit (pecuniam); *trop.* probum reddidit (agendi modum). — *Hithpa.* *fut.* *in pausa* תְּהַמֵּם integre agis, integrum, "probum te exhibes.

תְּהַמֵּם *adj. m.* תְּהַמֵּם *f.* perfectus, absolutus; integer, plenus, totus; labis expers; incolumis, salvus; innocens, insons, probus. *Subst.* integritas vitae; veritas. הָלֵךְ בְּתְהַמֵּם, בְּתְהַמֵּם integre, probe vixit. תְּהַבֵּה תְהַמֵּם da, cēdo verum!

תָּם *adj. m.* תְּהַמֵּה *f.* integer, probus, insons. *Subst.* integritas vitae, innocentia.

תָּם, תָּם, *semel* תָּם *m. (c. suff.* תְּהַמוּ) integritas: plenitudo (numeri et mensurae); incolumitas, prosperitas; innocentia, probitas. *Pl.* תְּהַמֵּם veritas.

תְּהַמֵּה *f.* integritas animi, innocentia.

תְּהַמֵּה *m.* integritas, pars integra, sana (corporis).

תְּהַמֵּה *i. q.* תְּהַמֵּה *N. pr.*

תְּהַמֵּה (assignata) *c.* תְּהַמֵּה *parag.*

et loc. תְּהַמֵּה *N. pr.* oppidi Philistaeorum, primum tribui Judae, deinde Danitis assignati; *nom. gent.* תְּהַמֵּה.

תְּהַמֵּה (*cf.* מְנַע) *N. pr.* pellicis Eliphasi; 2) tribus Edomitatum.

תְּהַמֵּה (pars solis), תְּהַמֵּה (pars abundans) *N. pr.* oppidi in montanis Ephr.

תְּהַמֵּם *v.* תְּהַמֵּם.

תְּהַמֵּה *rad. inus. arab.* rigit, horruit (hasta); *talmud.* columnae instar ascendit (fumus).

תְּהַמֵּה *m. (pl.* תְּהַמֵּה) palma. — 2) *N. pr.* feminarum; b) oppidi in fin. austr. Palaeestinae; c) *i. q.* תְּהַמֵּה Palmyra; d) תְּהַמֵּה urbs palmarum *i. e.* Jericho.

תְּהַמֵּה *m.* palma, columna.

תְּהַמֵּה *f., pl.* תְּהַמֵּה, תְּהַמֵּה palmae arte factae.

תְּהַמֵּה *m. pl.* columnae. — *Al. v. s.* תְּהַמֵּה.

תְּהַמֵּה *f., pl. st. c.* תְּהַמֵּה, תְּהַמֵּה columnae (fumi).

תְּהַמֵּה *v.* תְּהַמֵּה.

תְּהַמֵּה *v.* תְּהַמֵּה, תְּהַמֵּה.

תְּהַמֵּה *dona distribuit, largitionibus conduxit.* — *Pi.* laude celebravit *sq. accus., ל.* — *Hiph.* largitionibus conduxit.

הַנּוֹת *f. pl.* habitationes, domicilia. *Alii: i. q.* הַנּוֹת thoës.

הַנּוֹת *f.* donum, praemium, mercēs meretricia.

הַנּוֹת (munificus) *N. pr. m.*

הַנּוֹת *m. (c. suff. הַנּוֹת)* praemium, mercēs meretricia, quaestus meretricius; *trop.* de messe larga, quam ethnici ab idolis cultis se accepisse gloriantur. 2) *N. pr. m.*

הַנּוֹת *rad. inus. chald.* *i. q.* הַנּוֹת iteravit.

הַנּוֹת *adj. m. chald., fem.*

הַנּוֹת *secunda.*

הַנּוֹת *adv. chald.* iterum.

הַנּוֹת *v.* נוא.

הַנּוֹת *v.* נוב.

הַנּוֹת *v.* תנה.

הַנּוֹת *v.* נום.

הַנּוֹת *v.* נוה.

הַנּוֹת *m.* fornax.

הַנּוֹת *v.* הַנּוֹת, הַנּוֹת, הַנּוֹת. נהם.

הַנּוֹת *rad. inus. syr.* desiit, defecit, finitus est.

הַנּוֹת *m.* extremitas, *sq.* אָזְן auris extrema, auricula.

הַנּוֹת *rad. inus.* cui tribuenda esse videtur notio extendendi et cursu citato currendi.

הַנּוֹת *s.* הַנּוֹת *m., pl.* הַנּוֹת, הַנּוֹת canes feri, thoës.

הַנּוֹת *m. sing. i. q.* הַנּוֹת.

הַנּוֹת *m. (pl. הַנּוֹת)* bellua marina: cetus, serpens, draco, crocodilus.

הַנּוֹת *v.* נשם.

הַנּוֹת — *Pi.* הַנּוֹת abominatus est; abominabile reddidit, horrorem incussit alicui; abominabilis fuit. — *Hiph.* הַנּוֹת abominabile s. turpe fecit alqd, turpiter egit. — *Niph.* הַנּוֹת detestabilis fuit.

הַנּוֹת *st. c.* הַנּוֹת *f.* abominatio, res abominabilis; facinus turpe et nefandum. הַנּוֹת הַנּוֹת quod Jehovae abominationi est.

הַנּוֹת (*fut.* הַנּוֹת, *apoc.* הַנּוֹת) oberravit, vagatus est; titubavit; aberravit *sq.* מִן, מִצֵּל, מִצֵּל (a cultu Jehovae), מִצֵּל (a cultu Jehovae), הַנּוֹת הַנּוֹת impii. — *Niph.* הַנּוֹת titubante pede ferri, vagari; in errorem abduci. — *Hiph.* הַנּוֹת (*fut.* הַנּוֹת, *apoc.* הַנּוֹת, *c. suff.* הַנּוֹת) errantem, titubantem alqm reddidit, errare sivit, transversum egit; decepit; alqm a pietate ad nequitiam induxit; *intrans.* erravit.

הַנּוֹת *f.* error, defectio ab Jehova, impietas; calamitas. הַנּוֹת (error) *N. pr. m.*

עוד. *v.* העודה

עלה. *v.* העלת, העלה

עלל. *v.* העלולים

עלם. *v.* העלמה

ענג. *v.* הענוג

ענה. *v.* הענית

הענה, הענה (solum arenosum) *N. pr.* urbis Manassitarum in tribu Issaschar.

תעע — *Pilp. part.* מתעעע irridens, decipiens. — *Hithpalp. part. pl.* מהעעעים irridentes, illudentes.

העעעים *m. pl.* irrisiones, illusiones, fraudationes.

עצם. *v.* העצמות

ערה. *v.* העיר

ערב. *v.* הערוכה

הפה. *v.* הפים, הפה

פאר. *v.* הפארת, הפארה

נפח. *v.* הפוח

פויץ. *v.* הפוצותיכם

אפן. *v.* הפינים

תפל *rad. inus. arab.* spuit, exspuit; insipidus, inconditus fuit; *chald.* insulsus fuit; טפל agglutinavit, textit alqd pulvere, oblevit.

תפל *m.* insulsum; *metaph.* ineptum; 2) tectorium, calx tectoria.

תפל (calx) *N. pr.* oppidi in deserto.

תפלה *f.* insulsitas, ineptiae, stultum, impium.

תפלה. *v.* פלל.

תפליץ. *v.* הפליץ

תפסח. *v.* הפסח

תפה *part. f. pl.* תופפות pulsantes (tympana). — *Pi.* pulsavit, feriit (pectus) *sq.* על.

תה *m.* (pl. תהים) tympanum; נתן תהו tympano pulsato sonum edidit, tympanum pulsavit. 2) tympanum, cui gemmae infixae sunt.

תפר *consult.* — *Pi. id.*

תפש (fut. תפש)prehendit *sq. accus.*, ב; cepit (alqm, urbem); inclusit (auro); manu tenuit, gessit, tractavit; trop. manus intulit, violavit (nomen Dei). — *Niph.* comprehensus est; captus est; expugnatus est. — *Pi.*prehendit.

תפה. *v.* תפחה, תפת

תפתיא *chald. m. plur. st. emph.* jureconsulti, iudices. *Alii:* provinciarum praefecti.

תקה. *v.* תקנה

תקום. *v.* תקומים, תקומה

תקוע. *v.* תקוע

תקה. *v.* תקרה; קרה. *v.* תקוה

תקל *chald.* ponderavit, *part. pass.* תקל appensus, *praet.* תקלה appensus es.

תקן rectus fuit. — *Pi.* rectum fecit; recte disposuit; in rectum ordinem redegit.

תקן *chald. id.*; *Hoph.* התקן recte dispositus, in rectum ordinem redactus, restitutus est.

תקע feriit: *addito vel omisso* כה complosit manus (laetandi s. spondendi signum); fixit (clavum, tentorium); clavo affixit; infixit, adegit in *sq.* ב; propulit, coniecit; *sq.* בשופר, נשופר inflavit tubam, tuba cecinit, *sq.* תרועה buccinâ signum dedit. — *Niph. sq.* לדר dextrâ datâ sponndit pro alqo; *sq.* נשופר signum canitur.

תקוע *m.* (*inf. v.* תקע) clangor (tubae).

תקע *m.* (clangor) tubae.

תקוע *N. pr.* oppidi muniti in tribu Juda, a quo desertum מדבר תקוע oriebatur. *Nom. gent.* תקעני, *fem.* תקענית.

תקע robustus fuit, robore vicit, crudeliter oppressit.

תקע *chald.* validus, robustus fuit, invaluit. — *Pa.* confirmavit.

תקע *m.* robur, potentia.

תקע *m. chald. st. emph.*

תקפא *id.*

Leopold, Lex. Hebr.

תקרה *adj. m.* robustus, validus.

תקרה *adj. m. chald.* durus; validus, gravis.

תראלה *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum.

תרבות, תרבות *v.* רבה.

תרגל *v.* רגל.

תרגם *chald. quadrilit.* translulit (ex alterâ in alteram linguam), interpretatus est, *part. pass.* מתרגם explicatus.

תרמה *v.* רם.

תרהקה *N. pr.* regis Aethiopiae et Aegypti superioris, *Τερακων, Τάρακος, Ταρακός.*

תרומה *v.* רום.

תרועה *v.* רוע.

תרופה *v.* רפא.

תרזה *f. nom.* arboris durae, robur, ilex.

תרה *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) patris Abrahami.

תרהנה *N. pr. m.*

תריז *st. c.* תירי *m.*, תריתין *f. chald.* duo.

תרמה *v.* תרמיה.

תרן *m.* pinus, malus; signum militare in monte erectum.

תרע *m. chald.* ostium, porta, palatium.

תרע *m. chald.* janitor.

Ee

תְּרַעֲלָה *v.* רַעַל.

תְּרַעֲתֵי *N. gent. m.*

תְּרַפִּים *m. pl. dii penates.*

תְּרַצָּה (*oblectatio, amoenitas*)

N. pr. urbis Israelitarum, in qua reges Isr. a Jerobeamo ad Omrium usque habitaverunt; 2) nom. mulieris.

תְּרַשׁ (*severus, austerus*) *N.*

pr. eunuchi Pers.

תְּרַשִּׁישׁ *v.* רַשִּׁישׁ.

תְּרַשְׁחָא *c. art. (austerus, te-*

tricus) cognom. praefecti Pers. Judaeae (Serubabelis, Nehemiae).

תְּרַתָּן (*vertex corporis, emi-*

nens) N. pr. ducis Assy.

תְּרַתָּק (*caligo profunda, heros caliginis*) *N. pr. idoli Avvaeorum.*

תְּשׁוּמָת *v.* שׁוּם.

תְּשׁוּאָה *v.* שׁוּא.

תְּשׁוּבָה *N. gent. m.*

תְּשׁוּבָן *v.* שׁוּבָן.

תְּשׁוּבָה *v.* שׁוּבָה.

תְּשׁוּעָה *v.* שׁוּעָה.

תְּשׁוּקָה *v.* שׁוּקָה.

תְּשׁוּרָה *v.* שׁוּרָה.

תְּשַׁע *st. c. תְּשַׁע f., תְּשַׁעָה st.*

c. תְּשַׁעָה m. novem; nonus;

pl. תְּשַׁעִים nonaginta.

תְּשַׁעִיר *m. תְּשַׁעִירָה f. nonus,*

nona.

תְּתַנִּי *N. pr. praefecti Pers.*

I N D E X

VOCABULORUM ANALYTICUS.

א

וְאַאֲבֹרָהּ pro וְאַבְרָהָהּ, אֲבָרָהָהּ
Pi. fut. c. suff. v. אָבַר.

אָבְרָהָן chald. pl. v. אָב.
אָבוּא pro אָבוּוּ praet. pl. v.

אָבָה.
בּוֹשׁ אָבוּשׁ fut. v.

אָבִי pro אָבוּא Hiph. fut. pers. 1.
1. v. בּוֹא, 1 Reg. 21, 29. Mi-
cha 1, 15.

אָבִירָה i. q. אֲאָבִירָה, pro
אֲאָבִירָה Hiph. fut. pers. 1.
v. אָבַר.

אָבִרְכָה Pi. fut. c. suff. v.
אָבְרָהּ.

אָגְאֲלָתִי Hiph. praet. pers. 1.
pro הִגְאֲלָתִי v. גָּאֵל.

אָתְפָהּ pro אָתְפָהּ Hithp. fut.,
c. suff. אָתְפִים v. תְּפָהּ.

אָרִיקָם Hiph. fut. c. suff. pro
אָרִיקָם v. רָקַק.

רָמַם, וְאַלֵּם Kal fut. v.
אָתְפָהּ pro אָתְפָהּ Hithp. fut.
pers. 1. v. תְּפָהּ.

אָתְרַשׁ pro תְּתַרְשׁ Niph. inf.
abs. v. תְּרַשׁ.

אָתַב Kal fut. pers. 1. v.
אָתְוֹרְפֵהּ pro אָתְוֹרְפֵהּ Hiph. fut.
pers. 1. c. suff. v. תְּרָהּ.

אָתִי fut. apoc. pers. 1. v. תְּהִיָּה.
אָתְמָהּ fut. c. הּ parag. pro
תְּמָהּ v. תְּמָהּ.

אָתְרָהּ Hiph. אָתְרָהּ, c. נּ epenth.
fut. pers. 1. c. suff. v. תְּרָהּ.

אָתְוֹלָהּ Chethib, Keri אָתְוֹלָהּ
Hiph. fut. pers. 1. v. חוּל.

אָאָכִיל pro אָכִיל Hiph.
fut. pers. 1. v. אָכַל.

אָכַל Kal fut. pers. 1. v.
אָוֹלָהּ, אָוֹלָהּ Hiph. fut. pers.

1. v. תְּלָהּ, תְּלָהּ.
אָוֹצָרָהּ chald. pro אָוֹצָרָהּ,

- אֲצִירָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. אֲצַר.
 אֲרוּרָה Kal imp. pl. v. אָרַר.
 אֲזִין pro אֲזִינָה Hiph. fut. pers. 1. v. אִזַּן.
 אֲזַל chald. imp. pro אֲזַל syr. pro אֲזַל v. אֲזַל.
 אֲחֻוּהָ c. נ epenth. אֲחֻוּהָ Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. חָוָה.
 אֲחֻזָּה Kal fut. apoc. in pausa pro אֲחֻזָּה, אֲחֻזָּה, אֲחֻזָּה v. חָזַח.
 אֲחֻשָּׁה Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲחֻשָּׁה v. חָשַׂא.
 אֲחֻוֹת pl. (sorores) v. אֲחֻוֹת s. אח.
 אֲחִל (incipiam) Hiph. fut. pers. 1., אֲחִל (profanabo) id. c. Dag. forti implicito v. חָלַל.
 אֲחֻרוּ Pi. praet. pl. pro אֲחֻרוּ v. אֲחַר.
 אֲחֻחַ chald. Aph. imp. v. נָחַח.
 אֲחֻחָה Niph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. חָחַח.
 אֲחֻטָּה Hiph. fut. apoc. pers. 1. pro אֲחֻטָּה v. נָחַט.
 אֲחֻבָּה (ubi tu?) v. אֲחֻבָּה, c. suff. et נ epenth.
 אֲחֻלָּה pro אֲחֻלָּה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. חָלַח.
 אֲחֻלָּה Kal fut. pers. 1. c. suff. (non illi sunt) v. אֲחֻלָּה, c. suff.
 אֲחֻחָה pro אֲחֻחָה Kal fut. pers. 1. v. חָחַח.
 אֲחֻכָּה Kal fut. pers. 1. v. פָּחַח.
 אֲחֻכָּה Pi. fut. apoc. pers. 1. v. פָּחַח.
 אֲחֻכָּה Exod. 33, 3. Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲחֻכָּה v. פָּחַח.
 אֲחֻכָּה Hiph. fut. pers. 1. cum suff. v. נָכַח.
 אֲחֻכָּה pro אֲחֻכָּה Niph. fut. pers. 1. v. כָּפַח.
 אֲחֻכָּה pro אֲחֻכָּה Kal fut. pers. 1. c. Dag. euphon. v. כָּפַח.
 אֲחֻכָּה, c. ה parag. אֲחֻכָּה, אֲחֻכָּה Kal fut. pers. 1. v. חָלַח.
 אֲחֻמָּסָה Hos. 4, 6. fort. legendum: אֲחֻמָּסָה i. e. אֲחֻמָּסָה Kal fut. pers. 1. c. suff. v. מָאָס.
 אֲחֻמָּה pl. v. אֲחֻמָּה.
 אֲחֻמָּה chald. pro אֲחֻמָּה v. אֲחֻמָּה s. אֲחֻמָּה.
 אֲחֻמָּה v. אֲחֻמָּה.
 אֲחֻמָּה syr. pro אֲחֻמָּה Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. סָעַר.
 אֲחֻמָּה Kal fut. pers. 1. c. suff. 1 Sam. 15, 6., Kal part. c. suff. 2 Reg. 22, 20. v. אֲחֻמָּה.

אָסַרָם Kal fut. pers. 1. c. suff.
v. יָסַר.

אֲפַאֲיֵהֶם Hiph. fut. pers. 1. c.
suff. v. פָּאָה.

אָפּוּ syr. pro אָפּוּ Kal imp. pl.
v. אָפָה.

אָפַתְּ Niph. fut. apoc.
pers. 1. pro אָפַתְּהָ v. פָּתָה.

אֲצִיעָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה
parag. v. רָצַע.

אָצַק Kal fut. pers. 1. v. רָצַק.

אָצְרָה Keri Jerem. 1, 5. Kal
fut. pers. 1. c. suff. v. רָצַר.

אָקַח Kal fut. pers. 1. v. לָקַח.

אָקַחְתָּהּ pro אָקַחְתָּהּ Jes. 56, 12.
Kal fut. pers. 1. c. ה parag.
v. לָקַחְתָּ.

אָקְרָא pro אָקְרָא Kal fut.
pers. 1. c. ה parag. v. קָרָא.

אָרָא Niph. fut. apoc. v.
רָאָה.

אָרָה Num. 22, 6. Kal imp. c.
ה parag. v. אָרַר.

אָרֻמִּים pro אָתְרוּמִים Hithp.
fut. pers. 1. v. רוּם.

אָרְנוּהָ Jes. 16, 9. transpos.
pro אָרְנוּהָ Pi. fut. pers. 1. c.
suff. v. רוּהָ.

אָשְׁכִים Hiph. inf. abs. chald.
v. שָׁכַם.

אָשְׁתִּיו chald. Kal. praet. pl.

שָׁתָה c. א prosthet. v.

אָתְוּדַע Hithp. fut. pers. 1. v.
יָדַע.

אָתְרוּ syr. pro אָתְרוּ idque pro
אָתוּ Kal imp. pl. v. אָתָה.

אָתְיוּת Kal part. fem. pl. v. אָתָה.

אָתְנוּ pro אָתְנַנּוּ, אָתְנוּ Kal
praet. pl. pers. 1. v. אָתָה.

אָתְקַנָּה Kal fut. pers. 1. c. suff.
et וּ epenth. v. נָתַק.

ב

בָּאָה Kal imp. c. ה parag.,
בָּאִים part. pl., בָּאָה
inf. c. suff., et בָּאָה

praet. fem. pers. 2. v. בּוּא.

בָּרִי v. בָּרִי.

בִּהְכִין 2 Chron. 1, 4. pro
בִּהְהִכִין Hiph. cum articulo

(pro relativo) et בּ v. בּוּן.

בִּהְרַג pro בִּהְהִרַג Niph. inf. c.
praef. בּ v. הִרַג.

בִּהְשָׂמָה pro בִּהְשָׂמָה
Hoph. inf. c. suff. et praef.
v. שָׂמַם.

בִּכְהָהּ Kal part. f. v. בָּכָה.

בְּשִׁסְכֶם pro בְּשִׁסְכֶם Po. inf.
c. suff. v. בָּשַׁם.

בּוּז tanquam a בּוּזוּ pro בּוּז Zach.
4, 10. v. בּוּזוּ.

בְּיִקְרוּתֶיהָ pro בְּיִקְרוּתֶיהָ fem.

pl. c. suff. et praef. et Dag.
euphon. v. רָקַר.

בָּכוּ Kal inf. abs. v. בָּכָה.

בְּמַתִּי pl. constr. v. בָּמָה.

בָּנוּ pro בָּאנוּ Kal praet. pl.
pers. 1. v. בּוֹא.

בְּנוֹתַיָּהּ pro בְּנוֹתֶיהָ Kal inf. c.
suff. v. בָּנָה.

בְּעָרָה Kal imp. pl. in pausa v.
בָּעָה.

בְּעִירָה Ps. 73, 20. pro בְּהִעִירָה
Hiph. inf. v. עִוֵּר.

בְּצִוְתֵיךָ pro בְּצִוְתֵינוּ pl. c. suff.
v. בָּצָה s. בָּצִין.

בָּרַם Kal inf. c. praef.
et suff. v. בָּרַר.

בָּשָׁלְמִי v. בָּשָׁל s. אָשַׁר.

ג

גָּל pro גָּלָל Kal imp. v. גָּלָל Ps.
119, 12., Pi. imp. apoc. v.

גָּלָה Ps. 119, 18.

גָּעַת Kal inf. constr. v. נָגַע.

נָגַשׁ Kal imp. v. נָגַשׁ, נָגַשׁ,

נָגַשׁ Kal imp. pl. v. נָגַשׁ.

נָשָׂת Kal inf., c. suff. v. נָשָׂתוּ.
נָגַשׁ.

ד

דָּלוּ Prov. 26, 7. pro דָּלוּ Pi.
imp. pl. v. דָּלָה. Aliis est pro

דָּלוּ Kal praet. pl. v.
דָּלָה i. q. דָּלָל. Aliis est pro
דָּלוּ Kal praet. pl. v.
דָּלָל.

דָּנַיָּהּ Kal praet. c. suff. et
epenth. v. דָּיָן.

דָּע Kal imp. v. דָּדַע.

דָּעָה Kal imp. c. הַ parag. v.
דָּדַע.

ה

הִזְנִיחַהּ Jes. 19, 6. pro הִזְנִיחַהּ
Hiph. praet. pl. v. זָנַח.

הָבָה c. הַ parag. הָבָה, pl. הָבוּ
Kal imp. v. רָהַב.

הִבִּיאַתְּ Hiph. imp. v. בּוֹא.

הִבִּיאַתְּ Hoph. praet. f. v. בּוֹא.

הִבִּישׁוּ pro הִבִּישׁוּ Hiph. v.
בוֹשׁ.

אָהַבְתִּי הִבּוּ Hos. 4, 18. הִבּוּ
Kal praet. pl. pro יָרַהְבוּ v.

יָרַהְבוּ: amant dant, i. e. amant

dare. Gesenius coniecit

scribendum esse: אָהַבְתִּי הִבּוּ

Ketaltal (vehementer amant).

Ewald ad augendam vim

prioris verbi ultimas ejus

syllabas ait repetitas esse

(amant amare, mirifice a-

mant).

בָּקַס Niph. inf. v. בָּקַס.

הבי Ruth 3, 15. Kal imp. fem.
v. רָחַב, vel Hiph. imp. fem.
pro הָבִיא v. בּוֹא.

הבר Hiph. inf. v. בָּרַר.
הוגה 2 Sam. 20, 13. pro הִגָּה
Hiph. v. יָגָה (removit).

הגו Kal inf. abs. v. הִגָּה II.

הגו Po. inf. v. הִגָּה.

הגלת aram. pro הִגְלִיתָהּ Hoph.
praet. fem. v. גָּלָה.

ההשנה Hothp. praet. fem. v.
הִשָּׁנָה.

היהוה pro הִיָּהוּהוּ Kal imp. v. הִיָּהוּהוּ.

היבד chald. Hoph. praet. v.
אָבַד.

היבדה chald. Aph. inf. v. אָבַד.
היביש Hiph. v. בִּישׁ et רָבַשׁ.

היורה Hiph. praet., היורו imp.
pl., היורות inf. v. יָרָה.

היפה pro היפה Hoph. v. נָכַח.
היפלת pro היפלת Hoph. inf. v. יָלַד.

היפלו pro היפלו Py. praet. pl.
v. הִלֵּל.

הימיה, הימיה part. fem. v.
הִמָּה.

הישובותים Zach. 10, 6. pro
הישובותים aut הישובותים Hiph.
praet. pers. 1. c. suff. v. יָשַׁב
aut שׁוּב.

היתל Hoph. v. הִתֵּל.

הזרה chald. Aph. inf. v. זָרַח.

הזרמנתוין chald. Ithpa. v. זָמַן.

הזרלו Hiph. praet. pl. v. זָלַל.

הזופו pro הִתְזַפּוּ Hithp. imp.
pl. v. זָכָה.

הזרותכם pro הִזְרוּתְכֶם Niph.
inf. c. suff. v. זָרָה.

החבאתה Jos. 6, 17. Hiph.
praet. fem. c. ה parag. pro

החביאה v. חָבֵא.

החדלהי Jud. 9, 9. 11. 13. pro

הִחְדַּלְתִּי Kal praet. pers. 1.
c. ה interrog. v. חִדַּל.

החטיי Hiph. praet. pro החטיא v.
הִחְטִי inf. pro החטיא v.
חָטָא.

החל Hiph. praet.; Ezech. 20,
9. Niph. inf., c. suff. et praef.

החלו Lev. 21, 4. v. חָלַל.

הט pro היטה Hiph. imp. apoc.
v. נָטָה.

הטמא Hothp. v. טָמֵא.

הטתה Hiph. inf. c. suff. v.
נָטָה.

הטתו Hiph. praet. pers. 3.
fem. c. suff. v. נָטָה.

היליכי Hiph. imp. fem. v:
יָלַךְ, תָּלַךְ.

הימיר pro הימיר Hiph. v. מִיר.

הימן chald. Aph. praet. v.
אָמַן.

הִרְתָּה chald. Aph. praet., הִרְתָּה
inf.; הִרְתָּה Hoph. praet. fem.

pers. 3., הִרְתָּה pl. v. אָתָּה.

הִרְתָּה Hiph. imp. apoc. v. נָכָה.

הִרְתָּה Hiph. praet. pl. c. suff.
v. נָכָה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hithpo. v.
פָּוּן.

הִרְתָּה Hiph. inf. v. נָכָה.

הִרְתָּה Ez. 21, 33. pro הִרְתָּה
Hiph. inf. v. אָכַל. (Alii du-
cunt a פָּוּל Hiph.)

הִרְתָּה Hiph. imp. c. suff. pro
הִרְתָּה v. נָכָה.

הִרְתָּה Hiph. praet. c. suff. v.
נָכָה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph.
praet. pl. pers. 1. v. פָּלַם.

הִרְתָּה Hiph. praet. c. suff. v.
נָכָה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. praet.
pl. pers. 1. v. פָּוּן.

הִרְתָּה Hiph. praet. c. suff. v.
נָכָה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. praet.
fem. v. לָאָה.

הִרְתָּה Kal inf. c. suff. v. הִלַּל.

הִרְתָּה Jos. 10, 24. הִרְתָּה
(qui iverunt) Kal praet. pl.
c. & parag. et הִרְתָּה relat. v.

הִרְתָּה.

הִרְתָּה pro מִתְמַיְהֵם
pl. c. suff. v. הִרְתָּה s. הִרְתָּה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. v. רָמַן.

הִרְתָּה 1 Sam. 17, 35. pro

הִרְתָּה Hiph. praet. הִרְתָּה
pers. 1. c. suff. v. מוֹת.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hoph. pl. v.
מָכָה.

הִרְתָּה Niph. inf. v. מָסַס.

הִרְתָּה chald. pro הִרְתָּה Hiph.
pl. v. מָסַס.

הִרְתָּה Hiph. inf. c. suff. et
Dag. euphon. v. מָרָה.

הִרְתָּה Hiph. pers. 2. c. הִרְתָּה par-
ag., הִרְתָּה pers. 1., הִרְתָּה
pers. 1. c. suff., הִרְתָּה pl.

pers. 2. v. מוֹת.

הִרְתָּה Hiph. imp., הִרְתָּה c. הִרְתָּה
parag. v. רָנַח. Alii referunt
ad v. נָוַח.

הִרְתָּה Hiph., הִרְתָּה Hoph. v.
רָנַח. Alii referunt ad v. נָוַח.

הִרְתָּה chald. Aph. praet., הִרְתָּה
inf. v. עָלַל.

הִרְתָּה chald. pro הִרְתָּה Hiph.
inf. v. נוּחַ.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה v. אָסַר.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. v. סוּת.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. imp.
apoc. v. עָלַה.

הִרְתָּה pro הִרְתָּה Hiph. v. עָלַה.

עָלָה pro הֶעֱלָה Hoph. v. עָלָה.
 הִפְדָּה part. c. suff. et artic. v.
 פָּדָה.
 הִפְרַכְם pro הִפְרַכְתֶּם Hiph. inf.
 c. suff. v. פָּרַר.
 הִצְטִיחַ Hithp. denom. v. צִוָּה
 s. צִוָּה.
 הִצִּיעַ Hiph. v. רָצַע.
 הִצִּיק Hiph. v. רָצַק.
 הִצִּיתַת Hiph. v. רָצַח.
 הִצַּע Hoph. v. רָצַע.
 הִרְבַּה pro הִרְבֵּה Hiph. imp.
 apoc. v. רָבָה.
 הִרְמִינִי Niph. imp. pl. v. רָמַם.
 הִרְמִינִי pro הִרְמִינִי Aramaei.
 הִרְנִי Hiph. praet. c. suff. v.
 הִרְנָה.
 הִרְפָּה pro הִרְפֵּה Hiph. imp.
 apoc. v. רָפָה.
 הִרְצָתָה chald. pro הִרְצַתָּה
 Hiph. praet. fem. pers. 3. v.
 רָצַח.
 הִשָּׁב in pausa pro הִשָּׁב, הִשָּׁב
 Hiph. imp. v. שָׁוָה.
 הִשְׁמָה (in al. editt. הִשְׁמָה)
 Hoph. inf. c. suff. v. שָׁמַם.
 הִשַּׁע Ps. 39, 14. Hiph. imp.
 apoc. v. שָׁעָה; Jes. 6, 10.
 Hiph. imp. v. שָׁעַע.
 הִשְׁפֹּתָה pro הִשְׁפֹּתָה v. הִשְׁפֹּתָה
 c. art.

הִשְׁתַּחֲוֶה Hithp. v. שָׁחָה.
 הִשְׁתַּעֲשַׁע Hithpal. v. שָׁעַע.
 הִתְאֲשִׁשׁוּ Hithp. v. אִישׁ.
 הִתְבֹּרַךְ chald. Aph. inf. c.
 suff. v. תָּוַב.
 הִתְגַּר Hithp. imp. apoc. v. גָּרָה.
 הִתְוַדָּה Hithp. v. וָדָה.
 הִתְחַל Hithp. imp. apoc. v. חָלָה.
 הִתְהוּ pro הִתְהוּ idque pro
 הִתְהוּ Hiph. imp. pl. v. תָּהָה.
 הִתְחַמָּה pro הִתְחַמָּה Hiph. inf.
 c. suff. v. חָמַם.
 הִתַּל Pi. v. חָתַל.
 הִתְנַבֵּה Hithp. inf. v. נָבָא.
 הִתְנַבִּיחַ Hithp. praet. v. נָבֵא.

ז

זָנְתָה pro זָנְתָה Py. v. זָנְתָה.
 זָמַרְתָּ Ps. 17, 3. pro זָמַרְתָּ pl.
 c. suff. v. זָמַם s. זָמַם.
 זָרַם Pi. praet. c. suff. v. זָרָה.

ח

חָדַלְתָּ Jud. 5, 7. in pausa et c.
 Dag. euphon. pro חָדַלְתָּ, חָדַלְתָּ
 praet. pl. v. חָדַל.
 חָדַלְתָּ v. חָדַלְתָּ.
 חָטַו Kal inf. constr. v.
 חָטָא.
 חָתָה Exod. 4, 16. pro חָתָה
 Kal praet. pers. 3. fem. v. חָתִי.

תִּירוּ st. c. cum ו parag. pro
 תִּיר v. חִיר s. חִיר.
 חִיר pro חִיר Pi. inf. v. חִיר.
 חִיר Ps. 77, 41. Pi. inf. c.
 suff. v. חִיר.
 חִיר pl. constr. c. Dag. eu-
 phon. v. חִיר.
 חִיר pro חִיר Kal praet.
 fem., pl. חִיר pro חִיר v.
 חִיר.

ט

טַע Kal inf. v. נָטַע.

י

יִאֵר Niph. fut. pl. v. אֵר.
 יִאֵר Hiph. fut. apoc. v.
 אֵר.
 יִאֵר Hiph. fut. apoc. v. II.
 יִאֵר Hiph. fut. apoc., יִאֵר
 Niph. fut. v. אֵר.
 יִאֵר Kal fut. v. אֵר.
 יִאֵר Kal fut. apoc., יִאֵר
 fut. pl., יִאֵר fut. c.
 suff. v. אֵר.
 יִאֵר Hiph. fut. apoc. v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Kal fut. pl.
 c. suff. v. אֵר.
 יִאֵר 2 Reg. 12, 12. pro
 יִאֵר Kal fut. v. אֵר.

יִאֵר Kal fut. v. אֵר.
 יִאֵר Kal fut. apoc. v.
 אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Pi. fut. c. suff. v. אֵר.
 יִאֵר Kal inf. constr. v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Pi. fut. v.
 אֵר.
 יִאֵר Hiph. fut. apoc. v.
 אֵר.
 יִאֵר Niph. fut. v. אֵר.
 יִאֵר fut. apoc. v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Pi. fut. v.
 אֵר.
 יִאֵר v. אֵר (c. suff.).
 יִאֵר Kal fut., pl. יִאֵר v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Niph. fut. in
 pausa v. אֵר.
 יִאֵר Pi. fut. c. ה parag. v.
 אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר fut. apoc. pl. v.
 אֵר.
 יִאֵר chald. Aph. fut. v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Hiph. fut. v.
 אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Hiph. fut.
 v. אֵר.
 יִאֵר fut. apoc. v. אֵר.
 יִאֵר pro יִאֵר Hiph. fut.
 v. אֵר.
 יִאֵר chald. fut. v. אֵר.

אָהַל pro יֵאָהֵל Pi. fut. v. רַהַל.

יִהְיֶה fut. pl. c. נ parag. v. רַהַמְיוֹן.

הַמָּה.

יִתְחַלֵּף Pi. fut. pl. c. Dag. eu-

phon. v. חֲתַל.

אֶכְלֶה pro יֵאֶכְלֶה Kal fut. v.

אָכַל.

יִזְלָדָהּ pro יִזְלָדָהּ part. fem. v.

יָלַד.

יִצָּאָהּ pro יִצָּאָהּ part. fem. v.

יָצָא.

יִזְרָהּ Hiph. fut. apoc. v.

יָרָה.

יִזְרָאָהּ Prov. 11, 25. (consp-

eritur) pro יִרְוֶהּ Hoph. fut.

v. יָרָה, vel pro יִזְרָהּ Hoph.

fut. v. יָרָה.

יִשְׁבְּתֵי Jer. 22, 23. pro יִשְׁבְּתֵי

part. fem. cum י parag. v.

יָשַׁב.

יִזָּזוּ Kal fut. apoc. v. יָזַז, יִזָּזוּ, יִזָּזוּ.

יָזַז.

יִזָּזוּ Hiph. fut. apoc. v. יָזַז, יִזָּזוּ.

יָזַז Niph. fut. v. יָזַז.

יִזְמַנּוּ pro יִזְמַנּוּ Kal fut. pl. v.

יָזַמְנָהּ.

יִזְרָהּ Kal fut. apoc. v. יָרָה, יִזְרָהּ.

יִזְרָהּ Kal fut. apoc. v. יָרָה, יִזְרָהּ.

יָרָה.

יִחַדּוּ pro יִחַדּוּ Hiph. fut. v.

יָחַד.

יִחַדּוּ Kal fut. pro יִאָחַדּוּ v.

אָחַד.

יִחַדּוּ Kal fut. pl. c. נ parag.

v. יָחַד.

יִחַדּוּ fut. apoc. v. יָחַד.

יִחַדּוּ pro יִחַדּוּ Hiph. fut. c.

suff. יָחַדּוּ pro יָחַדּוּ propter

pausam v. יָחַדּוּ.

יִחַל (incipiet), יִחַל (solv-

et violabit) Hiph. fut. v. יָחַל.

יִחַלּוּ Pi. praet. pl. c. Dag. eu-

phon. v. יָחַל.

יִחַמּוּ pro יִחַמּוּ Pi. praet. pl.

v. יָחַם.

יִחַמְנָהּ Gen. 30; 38. pro יִחַמְנָהּ

Kal fut. pl. fem. v. יָחַם.

יִחַמְתֵּנִי pro יִחַמְתֵּנִי Pi. praet.

fem. c. suff. v. יָחַם.

יִחַדּוּ Kal fut. apoc. v. יָחַד, יִחַדּוּ.

יָחַד.

יִחַנְקוּ pro יִחַנְקוּ Kal fut. c. suff.

v. יָחַן.

יִחַסְיוּ Kal fut. pl. c. נ parag.

v. יָחַס.

יִחַרּוּ Kal fut. apoc. v. יָחַר, יִחַרּוּ.

יָחַר.

יִחַחּוּ Kal fut., pl. יִחַחּוּ c. Dag.

euphon. v. יָחַח; — Niph.

fut. v. יָחַח.

יִנְטוּ Kal fut. apoc. v. יָנַט, יִנְטוּ.

יָנַט.

רַט Hiph. fut. apoc. v. וַרַט, רַט. נָטָה.	מָלֵא pro רַמְלָא Pi. fut. v. מְלֵא. רַמְצָא pro רַמְצָא Niph. fut. pl. מְצָא v.
רָדַע pro וַרָדַע Kal fut. v. וַרָדַע. רַטִּיב pro וַרַטִּיב Hiph. fut. v. רַטִּיב.	רַמְרַר pro וַרַמְרַר (amarum est) מְרַר fut. v.
רַלְלָא pro וַרַלְלָא Hiph. fut. v. רַלְלָא.	רַמְרוּהָ pro וַרַמְרוּהָ Kal fut. אַמְרָא pl. c. suff. v.
רַפָּה Kal fut. apoc. v. וַרַפָּה. רַבָּה Hiph. fut. apoc. v. וַרַבָּה, רַבָּה. נָכָה.	רַנְאָן syr. pro וַרַנְאָן Hiph. fut. נַנְאָן v.
רַבְבֵּינְנִי Pi. fut. c. suff. et epenth. v. פְּבַר.	רַנְדַּע pro וַרַנְדַּע chald. Pe. fut. v. רַנְדַּע.
רַבְוִנְנָא pro וַרַבְוִנְנָא Pil. fut. c. suff. v. בְּוִין.	רַנְיָא pro וַרַנְיָא Hiph. fut. v. נוּיָא. רַנְיָא Hiph. fut., וַרַנְיָא fut. apoc. רַנְיָא v. Alii referunt ad v. נוּיָא.
רַבָּה Kal fut. apoc. v. פְּלָה. רַבָּל chald. fut. v. רַבָּל. רַבָּל inf. constr. v. רַבָּל.	רַנְשׂוּא Niph. fut. c. א parag. v. נְשׂוּא.
רַבְסַרְמוֹ Exod. 15, 5. pro רַבְסַרְמוֹ Pi. fut. c. suff. v. פְּסָה.	רַסְבָּ pro וַרַסְבָּ Kal fut. v. סְבַב. רַסְבָּ pro וַרַסְבָּ Hiph. fut. v. סְבַב. רַעַר Hiph. fut. v. עוּר.
רַבְחָא, וַרַבְחָא pro וַרַבְחָא, רַבְחָא פְּתַח Hoph. fut. v.	רַעַט Kal fut. v. עֵיט. רַעַמְדָּנָה Dan. 8, 22. Kal fut. עַמְדָּנָה pl. fem. pro וַרַעַמְדָּנָה v.
רַבְחָא pro וַרַבְחָא, רַבְחָא Hiph. fut. פְּתַח pl. v.	רַעַרְרָא Jes. 15, 5. pro וַרַעַרְרָא (suscitant sc. clamorem) Pilp. עוּר fut. v.
רַבְדּוּ forma rabbinica pro רַבְדּוּ Hiph. fut. pl. v. לְדוּ.	רַעַרְרָא Hiph. fut. v. עוּר.
רַבְלוּ Hiph. fut. pl. v. לְוּ II.	רַפָּה Pyl. v. רַפָּה.
רַבֵּן Kal fut. apoc. in pausa pro רַבֵּן v. לְוּן.	רַפְרָא Hiph. fut. apoc. v. פְּרָה.
רַבְמָה Kal fut. apoc. v. וַרַבְמָה, רַבְמָה. מָחָה.	רַפְתָּה Hiph. fut. apoc. v. פְּתַח. רַצְטַבַּע chald. Ithpa. fut. v. צַבַּע.

צִיר Hithp. fut. pl. v. צִירָו.
 רָצַק Kal fut. v. וְרָצַק, רָצַק.
 רָצַק Kal fut. v. רָצַק.
 רָצַר Kal fut. v. וְרָצַר, רָצַר.
 רָצַר Kal fut. c. suff. v. וְרָצַר, רָצַר.
 רָצַר II. Kal fut. v. וְרָצַר, רָצַר.
 רָצַר Kal fut. apoc. v. וְרָצַר, רָצַר.
 רָצַח Kal fut. pl. c. Dag. euphon. v. רָצַח.
 רָצַח pro רָצַחַת v. רָצַח.
 רָקַח Kal fut., רָקַח Hoph. fut. v. לָקַח.
 רָקַץ Kal fut. v. רָקַץ.
 רָקַח Kal fut. c. suff. et Dag. euphon. v. רָקַח.
 רָקַשׁ Kal fut. apoc. v. וְרָקַשׁ, רָקַשׁ.
 רָקַשׁ Hiph. fut. apoc. v. וְרָקַשׁ, רָקַשׁ.
 רָאָה Kal fut. apoc. v. וְרָאָה, רָאָה.
 רָאָה pro וְרָאָה Ps. 34, 10. Kal imp. pl. v. רָאָה.
 רָאָה Kal fut. pl. v. וְרָאָה, רָאָה.
 רָאָה Kal fut. pl. v. רָאָה.
 רָאָה 2 Sam. 11, 24. pro וְרָאָה Hiph. fut. pl. apoc. v. רָאָה.
 רָאָה pro וְרָאָה Hiph. fut. v. אָרַב.
 רָאָה Kal fut. pl. c. n parag. v. רָאָה.

רָרַח Ps. 7, 6. conflatum esse videtur ex רָרַח Kal fut. et רָרַח Pi. fut., vel ex duabus lectionibus רָרַח et רָרַח corruptum, v. רָרַח.
 רָרַח Hiph. fut. pl. v. וְרָרַח, רָרַח.
 רָרַח pro לָרַח, לָרַח Kal inf. v. רָרַח.
 רָרַח Kal fut. pl. c. n parag. v. רָרַח.
 רָרַח Prov. 29, 6. Kal fut. v. רָרַח. Alii referunt ad v. רָרַח.
 רָרַח pro רָרַח Kal fut. v. רָרַח.
 רָרַח Niph. fut. v. רָרַח.
 רָרַע Kal fut. v. רָרַע; Iob. 20; 26: fut. apoc. v. רָרַע.
 רָשָׁע v. וְרָשָׁע.
 רָשָׁע Kal fut. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 רָשָׁע Niph. fut. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 רָשָׁע Keri Ps. 55, 16: pro וְרָשָׁע Hiph. fut. v. וְרָשָׁע.
 רָשָׁע pro וְרָשָׁע Hiph. fut. v. וְרָשָׁע.
 רָשָׁע Kal fut. apoc. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 רָשָׁע Kal fut. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 רָשָׁע Hithpo. fut. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 רָשָׁע compos. ex וְרָשָׁע et suff. c. n epenth.
 וְרָשָׁע Kal fut. apoc. v. וְרָשָׁע, רָשָׁע.
 וְרָשָׁע Hiph. fut. apoc., fut. c. suff. v. וְרָשָׁע.

רָשַׁרְנָה 4 Sam. 6, 12. pro כָּלְהֵם
Kal fut. pl. fem. pers. 3. v. רָשַׁר.

רָשַׁרְתָּחוּ, וְרָשַׁרְתָּחוּ Hithp. fut.
apoc. sing. pro רָשַׁרְתָּחוּ v.
רָשַׁח.

רָשַׁרְתוּיָן Kal fut. pl. c. נ parag.
v. רָשַׁח.

רָשַׁרְתָּקְשָׁקוּ Hithpal. fut. pl. v.
רָשַׁק.

רָשַׁח וְרָשַׁח Kal fut. apoc. pro
רָשַׁח v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו Hithp. fut. apoc. v. רָשַׁח.
רָשַׁחְתָּו Hithp. fut. apoc.

רָשַׁחְתָּו Hithp. fut. apoc.
v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו Pi. fut. apoc. v. רָשַׁח.
רָשַׁחְתָּו Hithp. fut. v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו chald. Ithpe. fut. v. רָשַׁח.
רָשַׁחְתָּו Hithp. fut. apoc. v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו in pausa Kal
fut. v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו Hiph. fut. v. רָשַׁח.
רָשַׁחְתָּו Niph. fut. pl. v. רָשַׁח.

רָשַׁחְתָּו chald. Ithp. fut. v. רָשַׁח.
כ

כָּאֵר Am. 8, 8. pro כָּאֵר.
כָּאֵר Ps. 22, 17. v. כָּאֵר.

כָּאֵר v. כָּאֵר.
כָּאֵר Pi. inf. v. כָּאֵר.

כָּאֵרֵיָן syr. pro כָּאֵרֵיָן.
כָּאֵר (omnis ea) pro כָּאֵר v. כָּאֵר.

כָּלְהֵם (omnes illi) pro כָּלְהֵם
v. כָּל.

כָּלְהֵם pro כָּלְהֵם v. כָּל.
כָּלְהֵם 1 Sam. 6, 10. Kal praet.
pl. v. כָּלְהֵם.

כָּלְהֵם Pi. praet. fem. pers. 3.
c. suff. v. כָּלְהֵם.

כָּלְהֵם 1 Sam. 25, 33. Kal
praet. fem. pers. 2. c. suff.

v. כָּלְהֵם.
כָּנָה s. כָּנָה v. כָּנָה.

כָּנָהְתָּו Jes. 33, 1. Hiph. inf. c.
praef. et suff. pro כָּנָהְתָּו
v. כָּנָה.

כָּנָהְתָּו pl. c. suff. v. כָּנָהְתָּו.
כָּנָהְתָּו Kal praet. fem. c. suff.

v. כָּנָהְתָּו.
כָּנָהְתָּו

כָּנָהְתָּו pro כָּנָהְתָּו Hiph. inf.
c. praef. v. כָּנָהְתָּו.

כָּנָהְתָּו pro כָּנָהְתָּו Niph. inf. c.
praef. v. כָּנָהְתָּו.

כָּנָהְתָּו Exod. 3, 2. pro כָּנָהְתָּו st.
c. v. כָּנָהְתָּו.

כָּנָהְתָּו Kal inf. v. כָּנָהְתָּו.

כָּנָהְתָּו Kal inf. v. כָּנָהְתָּו.
כָּנָהְתָּו Kal inf. c. suff. et ה
parag. v. כָּנָהְתָּו.

כָּנָהְתָּו fem. כָּנָהְתָּו (ut sint)
chald. fut., amisso praefor-

mativo, cum praefixo ל v.
הָוָה, הָוָה.
לְהַשׁוּת pro לְהַשְׁאוֹת Hiph. inf.
c. praef. v. שָׂאָה.
לְרַסוֹד Kal inf. c. praef. et Dag.
euphon. v. רָסַד.
לְרַקְהָתָה pro לְרַקְהָתָה v.
רַקְהָתָה s.
רַקְהָתָה.
רָלַף, רָלַף, רָלַף imp. v. לָלַף, לָלַף, לָלַף.
לָלַח Kal inf. v. רָלַח, רָלַח.
לָלַח Zach. 5, 4. pro לָלַח Kal
praet. fem. v. לָלַח.
לָלַח pro לָלַח Kal praet. pl. v. לָלַח.
לָלַח Kal part. pl. v. לָלַח.
לָלַח pro לָלַח Hiph. inf.
c. praef. v. לָלַח.
לָלַח pro לָלַח Kal inf. c. praef.
v. לָלַח.
לָלַח pro לָלַח, c. praef. לָלַח, Kal
inf. v. לָלַח.

מ

מָבִיא pro מְבִיא Hiph. part. v.
בִּוּא.
מְבַעֲתָהּ pro מְבַעֲתָהּ Pi. part.
fem. c. suff. v. בָּעַת.
מְבַרְאֲשָׁתָה compos. ex מָה פּ
et רֵאשִׁיתָה.
מָדָה pl. pro מְדִים v. מָדָה.
מְדַחֲחִין chald. Aph. part. v.
נָחַת.

מְדַחֲחִין chald. Aph. part. pass.
v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין chald. Pe. inf. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין Ezech. 7, 11. v. מְדַחֲחִין
s. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Hoph.
part. fem. pl. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין Hoph. part. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין Hoph. part. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Kal part.
fem. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין Hoph. part. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Hiph. part.
pl. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין pl. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין, c. suff. מְדַחֲחִין chald. Pe.
inf. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Hiph. part. v.
מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין chald. Aph. part. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין chald. Pe. inf. v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין part. v. quadril. מְדַחֲחִין
v. s. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין v. s. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Hithp. part.
v. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין v. מְדַחֲחִין s. מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין Kal inf. v.
מְדַחֲחִין.
מְדַחֲחִין pro מְדַחֲחִין pl. v. מְדַחֲחִין.

מלוּ pro מלאוּ Kal praet. pl. v.
מלאּ.

מלוּרם Hiph. part. pl. v. לוּר II.

מלכּם pro מהלכּם v. מהּ.

מלּתּ pro מאלּתּ Pi. part.,
אלּתּ c. suff. v. מלּפּנוּ.

מלּתיּ Kal praet.
pers. 1. v. מלאּ:

ממּתּרם pro ממּתּרם Py. part.
pl. v. מּתּה III.

ממּהּ masc., ממּהּ fem. v. מןּ:

ממרּ pro מאמרּ chald. part. v.
אמרּ.

ממּתּרם Hiph. part. pl. v. מוּתּ.

ממּנאץּ pro ממּנאץּ Hithpo.
part. v. נאץּ.

ממּנחּ Hoph. part., ממּנחּ Hiph.
part. v. נחּ. Alii referunt ad
v. נוּחּ.

מענּנּוּרהּ Jer. 23, 11. pro מענּנּוּרהּ
idque pro מענּנּוּרהּ pl. c. suff. v.
ענּוּ s. מעוּז.

מעלּ compos. ex מןּ et עלּ.

מעםּ compos. ex מןּ et עםּ:

מצאכּם Gen. 32, 20. pro
מצאכּם Kal inf. c. suff. v.
מצאּ.

מצאןּ pro מצאנהּ Kal imp. pl.
fem. v. מצאּ.

מצאחּ (pro מצאחּ) et מצאחּ
Kal part. fem. v. מצאּ.

מצקּ Hoph. part. v. רצקּ.

מקללנוּ Jer. 15, 10. conflatum
esse videtur ex מקללנוּ et
קללנוּ v. קללּ Pi.

מקנּוּתּ Jer. 22, 23. Chethib
Py. part. fem. c. r parag. pro
קנּוּ v. מקנּוּתּ.

מקורּ Pilp. part. v. קורּ.

משפּתּוּרם Ezech. 8, 16. Hithp.
part. pl. c. pron. pers., fort.
errore scriptoris scribaeve
pro משפּתּוּרם v. שפּתּוּר.

מּתּיּ, מּתּהּ, מּתּהּ, מּתּהּ, מּתּהּ,
מּתּהּ Kal. מּתּהּ v. מּתּהּ.

מּתּהּ chald. Pe. inf. v. אּתּהּ.

מּתּלהּ Hithp. part. v. לּתּהּ.
מּתּתּוּ Pil. praet. pers. 1. v.
מוּתּ.

נ

נאּהּ v. נאּוּ pro נאּוּ.

נאּוּתּ Niph. fut. pl. pers. 1. v.
אּוּתּ.

נאשארּ Ezech. 9, 8. conflatur
esse videtur ex נשארּ et
שאּר v. אשארּ.

נבּוּהּ 1 Sam. 14, 36. Kal fut.
pl. pers. 1. c. הּ parag. et
emisso Dag. f. v. בּוּז.

נבּאתּיּ, נבּאתּיּ pro נבּאתּיּ, נבּיתּיּ
Niph. praet. v. נבּאּ.

נָבַל, וַיִּבֹּל, וַיִּבְּלֵה Jes. 64, 5. Hiph. fut.
 pl. pers. 1. v. בָּבַל, vel pro
 וַיִּבְּלֵה Kal fut. v. נָבַל.
 נִבְּלָה pro נִבְּלָה Kal fut. pl.
 pers. 1. c. ה parag. v. בָּבַל.
 נִבְּקָה pro נִבְּקָה Niph. praet.
 fem. v. בִּקַּק.
 נִבְּרָה Niph. v. בָּרַר.
 נִבְּאַלָה pro נִבְּאַלָה Niph. praet.
 pl. v. אָל II.
 נִבְּהָמָה pro נִבְּהָמָה Niph. fut. pl.
 pers. 1. c. ה parag. v. הָמַם.
 נִבְּהִי Kal fut. apoc. pl.
 pers. 1. v. הִיָּה.
 נִבְּגוּתָה Niph. part. pl. fem. pro
 נִבְּגוּתָה v. רָגָה.
 נִבְּגַרָה Niph. part. pl. constr. pro
 נִבְּגַרָה v. רָגָה.
 נִבְּלָדָה Niph. praet. pl. c. Dag.
 euphon. pro נִבְּלָדָה v. רָלַד.
 נִבְּוֹסַר Ezech. 23, 48. pro
 נִבְּוֹסַר Nithpa. v. רִסַר.
 נִבְּחַל Niph. praet. v. חָלַל, Pi.
 praet. v. נָחַל.
 נִבְּחַמַּם praet. Niph. et Pi. v. חָמַם.
 נִבְּחַמְיָה pro נִבְּחַמְיָה Niph. part.
 pl. v. חָמַם.
 נִבְּחַנָּה Niph. praet. pers. 2.,
 נִבְּחַנָּה fem. pers. 2. c. ר parag.
 v. חָנַן.
 נִבְּחָרָה Niph. praet. v. חָרַר.

נִתְחָה Niph. praet. v. חָתַח.
 נִטְמְאָהם pro נִטְמְאָהם Niph. pl.
 v. טָמְא.
 נִרְנָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff.
 v. רָנָה.
 נִרְרָם, וַיִּרְרָם Kal fut. pl. pers.
 1. c. suff. v. רָרָה.
 נִרְנָה, וַיִּרְנָה Hiph. fut. apoc. pl.
 pers. 1. v. נָכַה.
 נִרְבָּה Niph. part. fem. v. רָבַח.
 נִרְפָּר Nithpa. v. פָּפַר.
 נִמְרָה Niph. praet. v. מָרַר, מוֹר.
 נִסְבָּה pro נִסְבָּה Niph. praet.
 fem. v. סָבַב.
 נִשָּׂה Ps. 4, 7. pro נִשָּׂא imp. v.
 נִשָּׂא.
 נִעֲזוּר pro נִעֲזוּר Niph. praet. v.
 עָזַר.
 נִפְלְאָה Niph. praet. fem. v.
 פָּלְאָה.
 נִפְלְאָתָה Niph. praet. fem. c.
 ה parag. v. פָּלְאָה.
 נִפְלַל Pil. v. פָּלַל.
 נִצְטַדַּק Hithp. fut. pl. pers. 1.
 v. צָדַק.
 נִצָּרָה Kal imp. c. ה parag. et
 -Dag. euphon. v. נָצַר.
 נִצָּח Niph. v. רָצַח.
 נִקְלָה Niph. praet. v. קָלַל.
 נִשָּׂא pro נִשָּׂא v. נִשָּׂא.
 נִשָּׂי Ps. 32, 1. secundum vv.

לְהַ' pro נושא Kal part. pass.
v. נָשָׂא.

נְשִׂים pro נְשִׂים vel נִשְׂמִים Hiph.
fut. pl. pers. 1. v. נִשְׂמִים.

נִשְׂתַּחֲוּהוּ Nithp. v. שָׁחָה.

נִתְקַנְוּהוּ Jud. 20, 32. Kal pl.
pers. 1. c. suff. et Dag. eu-
phon. v. נִתְקַן.

נִתְתַּף Kal
praet. v. נִתַּן.

ס

סָבַב pro סָבַב Kal part. v.
סָבַב.

סָבְכוּ c. Dag. euphon. et c. suff.
pro סָבְכוּ v. סָבְכוּ.

סָבְלוּ c. Dag. euphon. et c. suff.
pro סָבְלוּ v. סָבְלוּ.

ע

עָזָה pro עָזָה Kal imp. c. ה
parag. v. עֲזֹז.

עָנְבִיר pl. constr. c. Dag. eu-
phon. v. עָנַב.

עָנִי pro עָנִי v. עָנָן.

עָשָׂתָה pro עָשָׂתָה Kal praet.
fem. v. עָשָׂה.

פ

נָפַח Kal inf. v. נָפַח.

פָּעַל pro פָּעַל v. פָּעַל.

פָּרְתָה, פָּרְתָה Kal part. fem. v.
פָּרְתָה.

פָּשְׂתֶם Kal praet. pl. pers. 2.
v. פִּישׁ.

צ

צָא, c. ה parag. הָצֵא Kal imp.
v. הִצֵּא.

הִצֵּא Kal inf. v. הִצֵּא.

צָדְקָתְךָ Ezech. 16, 52. Pi. inf.
c. suff. et terminatione fem.

v. צָדַק.

צָמְתָהוּנִי Ps. 88, 17. Pil. praet.
pl. c. suff. v. צָמַתָּ.

רָצַק Kal imp. v. רָצַק.

רָצַק Kal inf. v. רָצַק.

ק

קָאם pro קָאם Kal praet. v. קָאם.

קָאם chald. Pe. part. v. קָאם.

קָבַה (*leg. kōbah*) Kal imp. c.
ה parag. v. קָבַב s. קָבַב.

קָבְנוּ Kal imp. c. suff. et נ
epenth. v. קָבַב.

קָח, in pausa קָח, c. ה parag.

לָקַח Kal imp. v. לָקַח.

קָח pro לָקַח Ez. 17, 5., c. suff.
קָחָם pro לָקַחָם Hos. 11, 3.

קָחַתָּה Kal inf. v. קָחַתָּה.

קָרְאָנָה pro קָרְאָנָה Kal imp. pl.
fem. v. קָרְאָה.

קראות Kal inf. c. ו otioso v.
קרא

קראתם Kal inf. c. ה parag. et
suff. v. קרב.

ר

ראוה Ezech. 28, 17. Kal inf.
c. terminatione fem. v. ראה.

רד Jes. 45, 1. Kal inf. v. רדר;
Jud. 19, 11. pro רדר.

רד Kal imp. v. רדר.

רדה in pausa רדה Kal imp. c.
ה parag.; Gen. 46, 3. inf. c.
ה parag. v. רד.

רדם Kal part. c. suff. v. רדה.

רדת Kal inf., c. suff. רדתי,
רדתי v. רדתי.

רדש Kal imp. v. רדש.

רדת Kal inf. v. רדש.

ש

נשא Kal imp. v. נשא.

נשאת Kal inf. v. נשאת.

נשא Kal inf. v. נשא.

ש

שאת part. v. שאת II.

שב c. ה parag. שב Kal imp.
v. שב.

שב Kal inf. v. שב.

שב chald. Kal praet. fem. v.
שוב.

שב Kal inf. c. suff. v. שב.
שב Jerem. 42, 10. pro שב
Kal inf. v. שב.

שבת Po. praet. v. שבת i. q.
שבת.

שב Kal inf. v. שב.

שב 1 Sam. 1, 17. pro
שב v. שב s. שב.

שב Ezech. 36, 3. Kal inf.
v. שב.

שב Kal imp. pl. fem. pro
שב v. שב.

שב Kal imp. c. ה parag. v.
שב.

שב praet. v. שב, שב.
שב Ps. 73, 9. praet. pl. v. שב.

ת

תבא chald. pro תבא s.
תבא Kal fut. pl. v. תבא.

תבא Iob. 20, 26. Pi. fut. c.
suff. pro תבא, vel pro
תבא Kal fut. c. suff. v.
תבא.

תבא Kal fut. תבא, תבא
pers. 2. v. תבא.

תבא Kal fut. pl. fem. v.
תבא.

תבא pro תבא, תבא

- תבאתי (Keri תבאתי) pro
 תבאתי Kal fut. c. ה parag., et
 c. suff. תבואתה pro תבואתה
 v. בוא.
- תבכה Kal fut. apoc. v.
 תבכה.
- תבצעו Kal fut. pl. c. נ parag.
 v. בצעה.
- תגבהנה pro תגבהנה Kal
 fut. pl. fem. v. גבה.
- תגיון Hiph. fut. pl. c. נ parag.
 v. רגה.
- תגלה Niph. fut. apoc. v. גלה.
- תדמיוני Pi. fut. pl. c. suff. v.
 דמה.
- תהי in pausa תהי Kal
 fut. apoc. v. הרה.
- תהימינה pro תהימינה Hiph.
 fut. v. הום.
- תהלתה pro תהלתה v. תלה.
 s. תלל.
- תתחלה Pi. fut. pl. c. Dag. eu-
 phon. v. תתל.
- תומיה pro תומיה Kal part. v.
 תומה.
- תאזלי pro תאזלי, תאזלי Kal
 fut. pers. 2. v. אזל.
- תאזרני pro תאזרני Pi. fut. c.
 suff. v. אזר.
- תאזה Kal fut. apoc. v. תזה.
- תאזהו pro תאזהו Kal fut. v. אזהו.
- תחרי Kal fut. apoc. v. תרה.
- תחלל pro תחלל Niph. fut. v. תלל.
- תחש, תחש Iob. 31, 5. Kal
 fut. apoc. (tanquam a תשה)
 v. חוש.
- תחת chald. Aph. fut. v. תחה.
- תחתה Kal fut. fem. v. תחה.
- תנטה Kal fut. apoc. v. תנטה.
- תיעשה Exod. 25, 31. pro
 תיעשה Niph. fut. v. עשה.
- ותכיה, תכיה Kal fut. apoc. v.
 פתה.
- תכסה Pi. fut. apoc. v. פסה.
- תכסהו Hithp. fut. v. פסה.
- ותלה, תלה Kal fut. apoc. v.
 לטה.
- תלך Kal fut. apoc. v. לוך.
- תמיה Hiph. fut. apoc. pers. 2.
 masc., c. י parag. תמיהו pro
 תמיהו v. תמיה.
- ותמס, תמס Hiph. fut. apoc. v.
 תמס.
- תמר Exod. 23, 21. pro תמר
 Hiph. fut. v. מרר i. q. מרה.
- תמריו pro תמריו Kal fut. pl.
 v. אמר.
- תנהי Kal imp. v. נהי.
- תנע chald. Pe. fut. v. נע.
- תאסה pro תאסה Kal fut. v. אסה.
- תעגנה pro תעגנה Niph. fut.
 pl. v. עגן.

וְהִפְתָּהּ, הִפְתָּהּ pro הִאֲפִיחֶהּ Kal
 fut. c. suff. v. אָפָה.
 הִפּוּצוּתֵיכֶם Thiphel pers. 1. c.
 suff. v. פּוּץ.
 הִצְלִינָה pro הִצְלִינָה Kal fut.
 pl. v. צָלַל.
 הִרְאֵנָה 1 Sam. 14, 27. Chethib
 transpositis literis i. q. Keri
 הִרְאֵנָה Kal fut. pl. fem. v. אִוֵּר.
 הִתְרַב, הִתְרַב Kal fut. apoc. v.
 רָבָה.
 הִתְרַהוּ Kal fut. v. יָרָה.
 הִרְצִין Niph. fut. v. רָצַץ.
 הִרְפִּינָה Iob. 5, 18. Kal fut.
 pl. v. רָפָא.
 הִשְׂאִינָה, הִשְׂאִינָה pro הִשְׂאִינָה
 Kal fut. pl. v. נָשָׂא.
 הִשִּׁיר Deut. 32, 18. Kal fut.
 apoc. v. שָׂרָה.
 הִשִּׂם fut. v. שָׂם.

הִשָּׂה Kal fut. apoc. v. שָׂה.
 הִשְׂתַּחֲוּהוּ Hithp. fut. apoc. sing.
 pro הִשְׂתַּחֲוּהוּ v. שָׂחָה.
 הִשְׂתַּחֲוֵעַ Hithp. fut. apoc. pro
 הִשְׂתַּחֲוֵעַ v. שָׂחָה.
 הִתְיַתֵּן, c. suff. הִתְיַתֵּן Kal inf. v. יָתַן.
 הִתְיַבֵּר pro הִתְיַבֵּר Hithp. fut.
 v. יָבַר.
 הִתְיַחַח pro הִתְיַחַח Kal praet. v.
 יָחַח.
 הִתְיַחַר Hithp. fut. apoc. v. יָחַר.
 הִתְיַמֵּם, הִתְיַמֵּם Kal fut. v. יָמַם.
 הִתְיַחֵעַ, הִתְיַחֵעַ Kal fut. apoc. v.
 יָחַע.
 הִתְיַפֵּל 2 Sam. 22, 27. transpos.
 pro הִתְיַפֵּל Hithp. fut. v. יָפַל.
 הִתְיַצֵּב Exod. 2, 4. pro הִתְיַצֵּב
 Hithp. fut. v. יָצַב.
 הִתְיַחֵר, הִתְיַחֵר Hithp. fut. in pausa
 v. יָחַר.

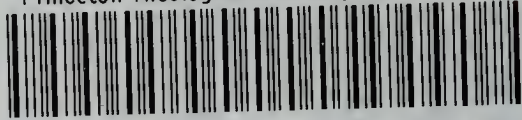

PJ4831 .L58 1850

Lexicon Hebraicum et Chaldaicum in

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00002 4143